VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 27. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — VASÁRNAP, 1953 FEBRUÁR 1

A MAI SZÁMBAN:

A belvárdgyulai Győzelem tsz kommunistái hasznosítsák harci tapasztalataikat a további munkákban (2. o.) — A bányász szakszervezet feladatai a vállalások teljesítése érdekében (2. o.) — Cifra házi-áldás (2. o.) — A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának határozata az 1953. évi tavaszi mezőgazdasági munkák előkészítéséről és végrehajtásáról (3. o.) — Tanuljunk a szovjet bányászok életéből (4. o.) — „Megfogadjuk, hogy az összes tavaszlakat keresztsorosan vetjük el (5. o.)

A MAGYAR SAJTÓ ÜNNEPÉN

Másodszor ünnepeljük a magyar sajtó napját, az újfajta sajtó és az új olvasó ünnepét. Ma is, mint az év többi napján, százezrek hajolnak az újság fölé, százezrek ismernek magukra, munkájukra, új, igazzá lett életükre. Százezrek határoznak a sorok olvastán, több és jobb munkára, elszántabb békeharcra tesznek fogadalmat. Tízezreket ér el azoknak a száma, akik a népé lett sajtóban nemcsak a róluk szóló, de az általuk írt cikket és levelet is megtalálják.

Hatalmas változás ez ahhoz a viszonyhoz képest, ami régen az újság és olvasója között fennállt. Ennek a változásnak megtaláljuk a gyökereit a párt egykori, illegalitásba kényszerített sajtójában. Amikor a sajtó még dzsungel volt Magyarországon, amikor burjánzott még benne a korrupció, revolverújságírás, blöff és hazugság, már akkor, ha föld alatt is, de virágzásnak indult az újfajta sajtó, a proletariátus sajtója, a párté.

Nem a semmiből támadt, harcos hagyományok folytatója, nagy feladatok megvalósítója lett. Lenin-Sztálin tanításai mutatták az utat és címe mellett ott állt a büszke, ragyogó sor: „Rákosi Mátyás lapja".

Tavaly volt tíz éve annak, hogy megjelent az illegális Szabad Nép, amely — ahogy Rákosi elvtárs 1932 január 31-i üdvözletében írta — 10 évvel ezelőtt, a Horthy-reakció legsötétebb hónapjaiban a föld alól hallatta harcos hangját s mutatta a magyar dolgozóknak a jobb, szabad jövő felé az utat."

A felszabadult országban megszületett a szabad sajtó. Mindenek előtt a Szabad Nép, a pártsajtó és a haladó népi demokratikus újságírás „százezrek mindennapi szellemi kenyere" lett.

Több mint ötven évvel ezelőtt írta Lenin a párt sajtójáról: „A lap nemcsak kollektív propagandista és kollektív agitátor, hanem kollektív szervező is. Ebben az utóbbi tekintetben a lapot ahhoz az állványzathoz lehet hasonlítani, amelyet az épülő ház körül emelnek, s amely megjelöli az építmény körvonalait, megkönnyíti az érintkezést az egyes építőmunkások között, segítségükre van a munka elosztásában és a szervezett munka útján elért közös eredmények áttekintésében."

Nálunk is a szocializmus, a béke egyik szilárd bástyája épül. Soha ekkora épülő házak, soha ekkora épülő gyárak, soha ekkora épülő városok még nem voltak az országban és soha nem fogta még körül őket ekkora és ilyen sajtó.

100 méteres, majd 200 méteres mozgalom születik Komlón! Bejárja a hír az országot! Versenyfelhívások, válaszok látnak napvilágot és amikor 17 bányászt, földön, kövön vizen át megment az emberekről való szocialista gondoskodás, akkor egyszerre dobban az örömtől a becsületes milliók szíve, az újság fölött. Munkamódszerekről, teljesítményekről jön a hír. A világ igazi eseményei toppannak be az újságlapokkal a munkáslakásokba és a falusi házakba egyaránt. És mindenekelőtt a párt szava, segítsége, tanácsa.

Először a világon a Szovjetunióban teremtődött meg az ilyen sajtó. Magas eszmeiségért, a nép ügyének szolgálatáért, a párt irányítása mellett küzdve teremtették meg a kommunista sajtó arcát, hangját és megbecsülését.

Burzsoá országban elképzelhetetlen, elérhetetlen az, hogy a nagytőke és ügynökeik kezén lévő lapok és az olvasók között valamikor is olyan kapcsolat jöjjön létre, mint a szocializmusért harcoló sajtónál.

Roy Wilson Howard, az úgynevezett „Scripps-Howard"-féle sajtótröszt igazgatója egy új lap megindításánál beszédet mondott. Olyannyira nyilvánvaló már Amerikában a lapkiadás és lapszerkesztés megvásárolt jellege, hogy meg sem kísérelte leplezni a kilógó lólábat. Ezt mondta: „Mi hírekkel kereskedő üzletemberek vagyunk."

Az amerikai Time című lap Budapesten járt Theodore White nevű tudósítója gangszteri cinikussággal viselte a bélyegét annak, hogy ő egy hazugsággyár alkalmazottja. Névjegyénél nagyobb cédulákat osztogatott, ezzel a szöveggel: „Ha a között, amit ebben a szobában írnak és a között, ami ebből később a Time-ban megjelenik, a legcsekélyebb hasonlóság áll fenn az puszta véletlennek tulajdonítható." A burzsoá, imperialista sajtó hazug volta azonban nem puszta véletlen, mert hazugságból élnek, azért fizetik őket és talán már nem is tudnának igazat írni.

Sztálin elvtárs mondotta 1923-ban a szovjet sajtóról: „A sajtó a legerősebb fegyver, amelynek segítségével a párt a maga, neki szükséges nyelvén mindennap minden órában beszél a munkásosztállyal." Azóta, éppen Sztálin elvtársnak a munkás-paraszt levelezésről szóló útmutatásait felhasználva erős és eltéphetetlen tömegkapcsolata lett a szovjet sajtónak és egyre inkább ilyen kapcsolata lesz a tömegekkel a népi demokráciák sajtójának is.

Ma már a sajtó nemcsak a párt szavát, de a tömegek válaszát is viszi. A tömegek, a dolgozók véleményét, akaratát, ígéretét és mindezt legtöbbször a saját megfogalmazásukban. A „Dunántúli Naplónak" is harcos és példamutató levelezői vannak. Levelezőmozgalmunk eredményekkel büszkélkedhet, mert a levelek nyomában hibákat javítottak ki, arra érdemeseket dicsértek meg, ellenséget lepleztek le.

Volt egy latin közmondás, úgy szólt: „A szó elrepül, az írás megmarad." Ez a közmondás nálunk már mindenképpen elavult, mert a szó sem repül el, az írás sem egyszerűen csak megmarad, hanem megmarad, sőt egyre nagyobb lesz az eredménye. Ezért is megtisztelő, nagy kötelesség a sajtó katonájának, agitátorának, propagandistájának és szervezőjének lenni.

Hasonló megtiszteltetés az is, ha valaki a pártsajtó levelezőjének mondhatja magát. Harvan József elvtárs, bőrgyári levelezőnk ennek tudatában végzi a munkáját ezért foglalkozik üzemi munkája után az üzem közös és a dolgozók egyéni problémáival, hogy megírja azokat. Pollák Dezső elvtárs, a Sopiana gépgyárból esti iskolára jár, de még azután sem rest elvégezni a levelezői, tudósítói munkáját. Ezek csak kiragadott, de mindenesetre beszédes példák arról, hogy milyen lett az olvasók viszonya a sajtóhoz és hogy szeretik azt.

Ma, amikor másodszor ünnepeljük a sajtó ünnepét, jól tesszük, ha számbavesszük eredményeinket és a multhoz mérjük azokat, de még jobban tesszük, ha a jövő felé fordulunk. Bizonyos, hogy a holnap eredményei mellett, ezen a téren is eltörpülnek a ma sikerei. Hogy ez így legyen, az harc, munka és helytállás kérdése. Mert népünk harcol és dolgozik a szocializmus felépítéséért és pártunk vezetésével, a Szovjetunió oldalán helytáll a békéért. A feladat az, hogy mindebben segítse őket, az eddigieknél is jobban a párt, a nép sajtója.

VERSENYBEN ÁPRILIS 4 TISZTELETÉRE

„2250-re emeljük naponta a befalazott téglák számát"

A komlói Beloiannisz DISZ-brigád tagjai újabb fogadalmat tettek hazánk felszabadulásának évfordulója és május elseje megünneplésére. Ezzel kapcsolatban a következő levelet írták:

„A DISZ I. Országos Értekezletén Farkas Mihály elvtárs azt mondta, hogy a DISZ-fiataloknak 1953-ban méltóvá kell lenni a megtisztelő rohamcsapat címre.

A mi brigádunk átérzi, hogy mit jelent Komló építése, tudjuk, hogy Komló nélkül nem létezik Sztálinváros sem, Sztálinváros megépítése nélkül pedig nem tudjuk végrehajtani azokat a feladatokat, amelyeket kitűztünk magunk elé a szocializmus megvalósításában, nem érhetjük el, hogy hazánk a vas és acél országává váljék. Ezért április 4-re, hazánk felszabadulásának évfordulójára és május elsejére a következő vállalást tesszük:

1. A kétezer darabos téglafalazási mozgalmat tovább fejlesztve vállaljuk, hogy április negyedikéig 2250-re, május elsejéig pedig kétezerháromszázra növeljük brigádunkban a naponta, fejenként befalazott téglák mennyiségét. Ennek érdekében azt kérjük, hogy a műszaki vezetők minden hónap 28-ig bontsák fel tervünket, mert azt brigádértekezleten is meg akarjuk vitatni.

2. Munkánkat állandóan tökéletesíteni akarjuk. Azt szeretnénk elérni, hogy minden esetben száz százalékos legyen az általunk végzett munka minősége. Ezért időközönként megvitatjuk egy-egy jó kőműves munkamódszerét és a tapasztalatokat hasznosítjuk munkánkban.

3. Vállaljuk, hogy minden darab törött téglát felhasználunk és ezáltal munkahelyünket is tisztán tartjuk.

4. Vállaljuk hogy olyan fokra emeljük teljesítményünket, amellyel május elsejéig elérhetjük valamennyien a sztahánovista címet és brigádunk sztahánovista brigád lesz.

5. Nevelő munkával oda hatunk, hogy a brigád tagjai résztvegyenek az oktatásban és a DISZ szervezeti életben. Ezenkívül valamennyien résztveszünk a szakmai továbbképző tanfolyamon."

A Beloiannisz DISZ-brigád tagjai, vállalásuk teljesítése érdekében egyben versenyre hívták Inhof János és Lévai Gyula ifjú brigádját. Kérték: dolgozzák ki ők is vállalásukat és olyan fogadalmakat tegyenek, amellyel Komló építésének ügyét előbbre vihetik. Kérték a többi komlói DISZ-brigádot is: csatlakozzanak versenyükhöz. Végül ezt írták még fogadalmuk befejezéséül:

„Vállalásunk teljesítésével szeretnénk eleget tenni Komló építése felett vállalt védnökségünknek." A fogadalmat Wildanger Antal brigádvezető Weber János brigádbizalmi, Kaposi Imre, Hauck Mária, Hetesi Irén, Bokrovics Erzsébet és Lukács János, a brigád tagjai írták alá.

A 12/2. Épületfestő és Mázoló Vállalat

vácsi kirendeltségének dolgozói közül a bútorműhely hattagú festő-brigádja a lakfestés felhasználásánál kétszázalékos megtakarítást vállalt. Ez a megtakarítás jelentős: két mázsa laknál több, mint 250 forintos a megtakarítás. Ezenkívül még a 100 százalékos minőségi munkát is vállalta a brigád.

Ifj. Bódi Lajos és Zarka Rezső festők már szép eredményeket értek el a vállalásuk teljesítésében. Minden igyekezetükkel azon vannak, hogy utolérjék mind a minőség, mind a mennyiség tekintetében Várnai Attilát. Bódi Lajos és Zarka Dezső átlagteljesítménye 172 százalék, Várnai Attiláé 210 százalék.

A Komlói Bányagépjavító Vállalat műszaki vezetői is résztvesznek a versenyben

A Komlói Bányagépjavító Vállalat dolgozói a 19-től 24-ig tartó héten újabb munkagyőzelmeket értek el. A teljesítmények örvendetesen tovább javultak és a száz százalékon alul teljesítők számát sikerült négy főre csökkenteni. A műszaki vezetőket is bevonják a munkaversenybe és ez a verseny lendületét nagyban fokozza.

A legutóbbi értékelés szerint igen jó eredményeket értek el egyes brigádok. A versenyben legjobban a Komszomol-brigád tagjai tűntek ki, akik 145.7 százalékra teljesítették tervüket. De szorosan felzárkózott nyomukban a Vasvári-brigád is, amely 143.3 százalékra valósította meg tervét ebben a versenyszakaszban. Igen jó eredményt értek el az Előre-brigád tagjai, akik 119.6 százalékos tervteljesítéssel kerültek az élenjárók közé. Ez a brigád teljesítményben vetélkedik a Petőfi-brigáddal. A Petőfi-brigád tagjainak még csak legalább egy százalékkal kellett volna többet teljesíteni, hogy az Előre-brigádot legyőzhessék. Jelenleg 119.3 százalék az eredményük. Jó eredményeket értek el a Rákosi- a Kossuth-, a DISZ-, a Béke- a Táncsics-, a Szabadság-, a Beloiannisz- és a Lenin-brigád tagjai is, akik majdnem valamennyien száz százalék felett teljesítették tervelőirányzatukat.

Az egyéni versenyben is komoly eredmények születtek. Papp Júlia és Keffel Jakab 200 százalékra teljesítették tervüket. Igen figyelemreméltó eredményt ért el Kovács Lajos, aki 160 százalékot teljesített a havi verseny során. Szerencse József 140.5, Niedling Károly 135, ifjú Sajti Lajos 133 százalékra teljesítették tervüket.

A pécsi Bőrgyár

boxos műhelyének dolgozói lelkes versennyel készülnek április 4-re, hazánk felszabadulásának évfordulójára.

Az üzem boxos műhelyének dolgozói egy hónappal ezelőtt a szovjet bőrgyárak mintájára a bőr szegecselése helyett üvegtáblára ragasztják a bőrt. Majd a kisvasútra szegelt üvegtáblát könnyű tasztással a szárítóba viszik, ahol 5—6 órát szárad a bőr. Ezzel az eljárással a műhely dolgozói énveges időt és anyagot takarítanak meg. Eddig a műhely dolgozói párosával dolgoztak. Egy pár, egy óra alatt átlagosan 25—30 darab bőrt tudott felszegelni a szárítótáblára. Ezzel az új eljárással viszont egy ember 40 darab bőrt tud felragasztani az üveglapra. Ezzel nemcsak jelentős időt takarítanak meg, hanem 10 százalékos felületi növekedést is elérnek. Nem beszélve arról, hogy a régi szárítási idővel, 16 órával szemben most 5 óra alatt szárad meg a bőr.

Ennek az új munkamódszernek a bevezetésével és elsajátításával bátran vállalták a dolgozók, hogy április 4-re 15.000 pár cipő elkészítéséhez elegendő bőranyagot takarítanak meg.

A 73/7. Segédipari Vállalat

dolgozói a minőségi munka megjavítására és a teljesítmények növelésére tesznek vállalást.

Radnai Antal sztahánovista kovács jelenleg már 1953 december 25-i tervén dolgozik, s munkateljesítménye 200 százalék. Stefek István asztalos is már a szeptemberi tervét teljesítő, de vállalást tett, hogy április 4-én az eddigi 115 százalék helyett 135 százalékos teljesítményt ér el. Árgási József és Erős János asztalosok átlaguk 10 százalékos emelésére tették meg vállalásaikat.

Máté György asztalos, aki a parketta-üzemben az ingafűrésznél dolgozik, eddig két segédmunkással dolgozott, akik állandóan a fát adták a fűrész alá. Mégis csak 110 százalékot tudott elérni. Most április 4-re vállalta, hogy teljesítményüket felemeli 129 százalékra. A bátor vállalásnak már most a vállalás után alig néhány napra mutatkoznak az eredményei.

Gruber János lakatos 130 százalékról 156 százalékra emeli teljesítményét április 4-e tiszteletére. De Gruber János ezt a vállalását a jelek szerint nem április 4-re, hanem jóval a vállalt határidő előtt teljesíti.

Ipari tanulóink 98 százaléka munkaversenyben dolgozik

A pécsi 500. számú ipari tanulóintézet másodéves vasipari tanulói október 15. az elsőévesek november 1 óta állanak egymással szocialista munkaversenyben. Az intézet tanulóinak 98 százaléka áll versenyben.

A szocialista munkaversenyben, a felajánlások teljesítésében az iskolai DISZ vezetőségi tagjai járnak élen. *Juth Lajos*, az iskola DISZ-titkára, a Bőrgyárban géplakatos tanuló. Üzemében százszázalékos szakmunkás teljesítménnyel dolgozik, társai között a Gazda- és a Vorosin-mozgalom irányítója. Az iskolában DISZ politikai köröket szervezett, társait szeretettel oktatja és DISZ munkára mozgósítja. *Szél Ferenc* az 500 számú ipari tanulóotthon titkára a MÁVAUT-nál sajátítja el szakmáját. Az üzemben vállalta november hetedikére egy Csepel autó első tengelyének javítását és ezt el is végezte. Egy benzinkút felállításánál is irányító munkát végzett, ötös tanuló.

Az üzemek között főleg a MÁVAUT-nál, a Sopiana Gépgyárban és a MÁV-nál jó a tanulók közt a versenyszellem. *A Sopiana tanulói például decemberben 60.000 forint értékű munkával segíterték elő az üzem tervének túlteljesítését.* De jól foglalkozik itt a fiatalokkal *Pollák Dezső* tanulófelelős is. Ez meglátszik a fiatalok munkáján. Ugyancsak jó munkát végez a MÁVAUT-nál *Dunavölgyi Vince*, a MÁV-nál pedig *Kolláth Ferenc* tanulófelelős.

A pécsi ipari tanulók most megfogadták, hogy a szocialista munkaversenyből ezután még fokozottabban veszik ki részüket és igyekeznek első helyre kerülni a nagymányoki fiatalok előtt.

Schök Béla igazgató

PÁRT ÉS PÁRTÉPITÉS

A belvárdgyulai Győzelem tsz kommunistái hasznosítsák harci tapasztalataikat a további munkákban is

A belvárdgyulai Lenin és a Béke termelőszövetkezeti csoportok novemberben a zárszámadás idején egyesültek. A Lenin tszcs-nek 260 hold területe volt, a Béke tszcs tagságának ennél is több: 308 hold. A nagyobb földterület jobban fizetett, például hatvan mázsával több volt a Béke tszcs-ben a kukoricatermés.

Szóbakerült többször is:

ha egyesülnének a csoportok, nagyobb földterületen magasabb termésered ményt érhetnének el. A Béke tszcs tagjai azonban azt mondták: „Várjunk még legalább egy évig, aztán majd megátjuk." Így vélekedtek még a kommunisták is, Szabó Gyula elvtárs pártvezetőségi tag maga is így beszélt:

— Alig egy éve, hogy megalakult a Béke, még korai lenne az egyesülés. Ki tudja mit hozna ez a szövetkeztnek, meg azután, ha egyesülnénk nem volna kivel versenyezni. Jobb így, versenyezzünk csak tovább.

Nem így látták jónak a Lenin tszcs tagjai, akik bizonygatták, hogy közös erővel sokkal többre képesek, mint külön-külön. A Béke tszcs tagjai jobb helyzetben voltak, nem volt hiány férfierőben. A Lenin tszcs-ben viszont kilenc családban nem volt férfi.

A munkaerőt úgy pótolták, hogy szervezettebben dolgoztak, mint a Béke csoport tagjai.

Így volt ez a rétkaszálásnál is, amikor a Béke-csoportnál bandában végezték a munkát, Doszpod György elvtárs, a Lenin tszcs párttitkára tizedmagával ment a rétre kaszálni. Ugyanazt a munkát végezték, mint túl amazok. Doszpod elvtárs látta, hogy lemaradnak, mert csak tizen vannak. Miután megebédeltek, kimérte saját területét, amit aznap el akart végezni. A többiek kérték titkárukat, hogy nekik is mérje ki a területet. Aztán megindult a munka. Másfél nap alatt közel 30 hold füvet lekaszáltak.

A két termelőszövetkezeti csoport kommunistái, dolgozói így vetélkedtek egymással. A versenyt eredmény kísérte mindkét részről. Mégsem lett belőle egyesülés. Özv. Király Sándorné és a Szikszai család tagjai, de mások is azzal érvelnek az egyesülés ellen, hogy a Lenin tszcs-nek kevés a takarmánya. Mások hozzátették: „Ha elosztjuk a 60 mázsa kukorica többletterménsünket magunk között, akkor szó lehet az egyesülésről."

Ezt már nem hallgatták el szótlanul a Béke tszcs kommunistái.

Szabó Gyula elvtárs, Szabó Józsefné elvtársnő, Keresztes István pártonkívüli így válaszoltak: „Szeretitek-e az állatokat? Kára vagy haszna lenne az országnak abból, ha elhullanának az állatok?" Erre aztán elecsendesedtek a hangoskodók, de néhány nap mulva újra elkezdték ...

Doszpod György elvtárs, a Lenin tszcs párttitkára nyitott szemmel járt, kelt. Meglátta a két csoport eredményt, hibáit. Arra is gondolt, hogy nehéz gazdálkodni, ha a két csoport állatállománya nyolc különböző helyen van. Szóbahozta ezt a kommunistáknak és értettek a szóból a Béke tszcs pártonkívüli dolgozói is. Király Sándorné csapatvezető, Bognár Gyuláné egyre jobban kiálltak a kommunisták oldalán, ezt tették a többiek is. Kátai János tagjelölt is erről beszélt a szövetkezeti tagok között. Doszpod elvtárs pedig felkereste a Béke tszcs elnökével Palotai elvtársat.

— Te jól gazdálkodsz Palotai elvtárs, de mégis látnod kell, hogy külön-külön ti is, mi is gyengék vagyunk.

Ilyen körülmények között gondolni se lehet komolyabb építkezésre. Pedig erre is nagy szükség lenne, hiszen egyre szaporodunk. Ott van Brozovácz András, Tankovics István meg a többiek, akik az ősszel léptek a csoportba. Aztán a Táncsics I. típusú tszcs-ből is mindig többen kerülnek közelebb a hármas típusú tszcs-hez. Mi úgy látnánk helyesnek, ha közös útra lépnénk. Gondolkozzatok, rájöttök, hogy jobb lesz.

A sok beszéd nem volt hiábavaló.

A két csoport egyesült,

az új belépőkkel együtt 646 holdon lett a Győzelem tszcs területe.

Nemhiába választották a Győzelem nevet. Sok harc árán sikerült győzniök. A két csoport egyesüléséért vívott harcban erősödött, izmosodott mindkét pártszervezet. Még nem választották meg a közös pártszervezet vezetőségét, de már beszélnek róla. Mindkét pártszervezet vezetősége sok tapasztalatot szerzett a vezetés, a tömegek közti munkában.

Látták: ha előbb mozgósítják a tagságot, a népnevelőket, akkor sokkal előbb célt érnek volna.

A Győzelem tszcs minden tagja ma már azt mondja: „a mi szövetkezetünk." Ha szóbakerül, hogy mit végeztek, elmondják: hogy teljesítették az őszivetés tervet. 37 hold ősziárpát keresztsorosan vetettek el. Ugyancsak a fejlett szovjet agrotechnikai eljárást alkalmazták az őszibúzánál, amelynek felét szintén keresztsorosan vetették el. A silózási tervet január első napjaiban 100 százalékra teljesítették.

Jól gondozzák állatállományukat.

Egyetlen állatuk sem hullott el. Most bővítik az istállókat és a jelenlegi nyolc helyről öt istállóba vonják össze az állatállományt. Az abrakot úgy osztották be, hogy számítanak a tavaszi munkák kezdetére, amikor jobban kell abrakolni.

Tizenkét kocsi hordja a szántóföldekre a trágyát, visszafelé pedig kocsira rakják a kukoricaszárat, melyet nem szállítottak be időben. Ezt is felhasználják takarmánynak, szecskát vágnak belőle. Munka végeztével a kocsikat megtisztítva a sártól, fedél alá rakják. A tavaszi vetőmagot már kiszelektálták s az a raktárban készen áll a vetés idejére. A tavaszi vetést keresztsorosan végzik, a kukoricát pedig négyzetesen fogják elvetni.

A pártszervezet előtt most az a feladat áll, hogy helyesen ossza el a kommunistákat a munkacsapatokban és brigádokban.

Nagy feladat áll a Győzelem tszcs tagsága előtt is s ezt a feladatot csak abban az esetben tudják jól megoldani, ha a pártszervezet minden egyes kommunistát és népnevelőt aktivizál. Feladat még az is, hogy példamutatásukkal — a növénytermesztésben, állattenyésztésben kifejtett jó munkájukkal példát mutassanak a Táncsics I. típusú tszcs tagjainak, hogy ők is rálépjenek a fejlettebb módszerekkel dolgozó szövetkezeti gazdálkodás útjára.

Miért nem sikerült Versenden a békegyűlés?

A jó békegyűlés jó előkészítő munkával kezdődik. Versendről azonban nem lehet azt mondani, hogy ott a békegyűlést jól előkészítették. A hangszóró közvetítését a dolgozó parasztok a „nagy szél" miatt nem hallották meg, különkülön pedig nem értesítették őket. A dolgozó parasztok legnagyobb része még csak nem is tudott a békegyűlésről.

Hibát követett el Nagy Sándorné elvtársnő, a megyei békebizottság titkára is. Nagy elvtársnő megígérte, hogy a békegyűlésre ki fog menni, de nem tartotta be ígéretét, s a versendiek hiába várták. Nagy elvtársnő tavasz óta tudja már, hogy a versendi békeharcosok leváltották Keleti Kálmán volt békelelelőst, mert nem törődött a falu békemozgalmának fejlődésével. De mégsem segített a versendieknek abban, hogy új békelelelőst válasszanak, sőt a népek békekongresszusa határozatairól foglalkozó január 3-i kiadású „Békeharcos"-t továbbra is Keleti Kálmánnak küldte ki. Keleti Kálmán a „Békeharcos"-t nem adta tovább, hanem magánál tartotta, a versendi békeharcosok kezében pedig nincs agitációs anyag. A következő „Békeharcos" is nagy segítséget jelenthetett volna a versendi békeharcosoknak, de a megyei békeiroda azt csak 28-án, 29-én adta fel.

A versendi békeharcosok okultak a hibákból és azonnal hozzáláttak a kijavításukhoz. A szerdai gyűlésen, mivel többnyire népnevelők vettek részt, feltérképezték az utcákat és pontosan meghatározták, ki melyik utcában vagy utcarészlegben tartja meg majd a békelelgyűléseket. A versendi békeharcosok elhatározták, hogy a békegyűlések után utcai békebizottságokat is választanak.

A bányász szakszervezet feladatai a vállalások teljesítése érdekében

A szocialista munkaverseny nem irodai ügy — tanítja Sztálin elvtárs — hanem a dolgozók milliónak forradalmi önkritikája.

Mégis, nem egy helyen azt látjuk, hogy üzemi bizottságaink és műszaki vezetőink, a dolgozók megkérdezése nélkül teszik meg a vállalásaikat. Így történt például Istvánmalmán is, ahol 35 vállalást visszavonni kellett adni, hogy az UB beszélje meg a dolgozókkal. A szocialista munkaverseny ma már minden dolgozó ügye. Egyetlen vezetőnek sem áll jogában, hogy önkényesen a dolgozók megkérdezése nélkül hozzátegyen, vagy elvegyen többet, vagy kevesebbet vállaljon, mint amire a dolgozók önként vállalkoztak. A szakszervezeti és műszaki vezetők feladata, hogy helyes irányba terelték a dolgozók alkotó kezdeményezését, jelöljék ki a reálisan megvalósítható célokat és megvitassák a dolgozókkal — hogyan lehet a feladatokat megoldani.

Pártunk Központi Vezetősége rámutatott arra, hogy a dolgozók joggal követelik meg vezetőiktől munkájuk elvégzéséhez szükséges feltételek maradéktalan teljesítését. Hogyan van ez biztosítva a pécsi bányáknál? Bányász dolgozóink legnagyobb részénél a lelkesedés, a lendület megvan. Azonban ezt a lelkesedést, lendületet üzemi bizottságaink nem tudják úgy irányítani, segíteni, fejleszteni, hogy a szocialista munkaverseny emelője, lendítőereje legyen. A másik hiba, hogy dolgozóinkkal nem tudatosítjuk politikai nevelő munkával, hogy a szocialista munkaverseny a tervek teljesítésének, túlteljesítésének legfőbb eszköze.

Ez a fő oka annak hogy például Istvánmalmán a Rózsa-csapat több napon keresztül nem tudja tervelőirányzatát teljesíteni. — bár itt a műszakiak is komoly hibát követtek el. A csapat előirányzata 140 csille a faanyag munkahelyre való előzetes beszállítása mellett. A felső kijárat és a légvágat elhanyagolása miatt a fát néhány napon keresztül alulról kellett beszállítani és emiatt a faanyag egy részét a termelő műszaknak kellett a munkahelyre szállítani, ami néhány órás termelési kiesést jelentett. Ez 30—40 csille szenet tesz ki. Ha az UB ezt a kérdést előzetesen megbeszélte volna, mind a termelő csapattal, mind a kivezető csapattal, megértette volna, hogy a fennálló nehézségeket bizonyos átcsoportosítással, a műszakiakkal karöltve, gyorsan ki lehetett volna javítani úgy, hogy 2—300 csille szénnel nem károsodott volna meg népgazdaságunk.

Dolgozóink versenylendülete és a termelési eredmények között lévő különbség másik oka, hogy sok üzemben a műszaki értelmiség nem biztosítja megfelelően a versenyben vállalt feladatok teljesítéséhez szükséges feltételeket. Így például a hidasi üzemben — ahol egyébként komoly lemaradás van a terv teljesítésében (58.5 százalék) a január havi munkaversenyben 388 fő tett felajánlást 100 tonna szénnek terven felül való kitermelésére és 53 folyóméter feltárásra. Január 15-ig egyetlen egy műszaki sem tett vállalást a műszaki előfeltételek biztosítására. Nincs párosversenyben az egyik körlet, vagy bányarész a másik körlettel, vagy bányarésszel, holott a déli bánya terveljesítése 98—99 százalékon áll, amíg az északi rész alatta maradt Ez a bányarész nem adta át jó tapasztalatait az északi bányarésznek, nem hívta ki versenyre a déli bánya vezetősége az északi bányarész vezetőjét. Ezek mind olyan hiányosságok, amelyeket feltétlenül ki kell küszöbölni versenyszervező munkánkból.

Műszaki értelmiségünk nem egy esetben adta már tanujelét nagyszerű képességeinek. Több esetben kivívta magának a párt, személyesen Rákosi elvtárs és a kormány megbecsülését. Így augusztus 20, a bányásznap tiszteletére folyó munkaversenyben kimagasló eredmények születtek. Ezeken a kimagasló műszakokon úgy ment minden mint a jól olajozott gép. Ezeknek a napoknak a titka, hogy a műszaki vezetők alaposan felkészültek.

Miért nem készülnek fel most is bányáink műszaki vezetői, a mérnökök, bányamesterek, aknászok, lőmesterek ugyanígy a versenyre? A feleiet egyszerű és kézenfekvő, mert mi, szakszervezeti funkcionáriusok, nem gondoltuk át eléggé pártunk Központi Vezetőségének útmutatását, amelyek megkövetelik a műszaki értelmiség fokozottabb bevonását a munkaversenybe. Különösen nálunk bányászoknál áll fenn az: ahelyett, hogy a műszaki értelmiségre meggyőznénk arról, milyen szerepe és feladata van a munkaversenyben csak bíráljuk a műszakiakat, de nem segítünk nekik a hibák kijavításában. Ez már odáig fajul, hogy az elvtársnőknek több helyen sikerül műszakellenes hangulatot szítani a dolgozók között, mint például Hidason is, ahol minden nehézségért a műszakiakat okolják.

Pártunk a szakszervezetekre bízta a munkaverseny szervezését, a Sztahánov-mozgalom fejlesztését, egyszóval a munkaverseny gazdájává tette a szakszervezetet. Azonban, hogy ez így van, azt minden üzemünkről nem mondhatjuk el. Bár vannak eredmények, ezen a téren különösen a havi verseny bevezetése óta, például Petőfiaknán, ahol a bizalmi-sebkönyvet rendszeresítette az UB. A felajánlásoknál az UB a bizalmiak és műszakiak munkájára támaszkodik, rendszeresen megtartják a bizalmi értekezleteket, ahol megbeszélik közösen a műszakiakkal, a csapatvezetőkkel a feladatokat és közös erőfeszítéseket tesznek a hibák kijavítására, tapasztalatcseréket rendszeresítenek, a műszakiakkal közösen teszik meg a felajánlásaikat.

Döntően fontos ez a kérdés különösen most, amikor a havi munkaverseny bevezetésének értékeléséné élesen vetődnek fel ezek a hiányosságok. A területi bizottság is belesett abba a hibába hogy megelégedett a tervezet alapján meghatározott értekezletek megtartásával és tovább nem törődve a verseny szervezésével azt hitte, hogy a dolog megy magától és elhanyagolta az ellenőrzést. Ennek tudható be, hogy a felajánlások csaknem a hónap közepén történtek meg. Nem tettünk intézkedéseket, hogy a hibákat menet közben kijavítsuk, nem kértük a párt segítségét, nem figyelmeztettük a minisztériumot időben, hogy a tervelbontás későn történt meg. Nem vettük észre, hogy a havi munkaverseny lényegét nem értették meg bizalmiaink, UB-nk és a műszaki értelmiség egy része sem. Nem ellenőriztük az időarányokat határozatok végrehajtását következetesen. Nem következett még be a kívánt fordulat, amely a határozat célja, hogy kiküszöböljük a munkaverseny bürokratikus kinövéseit, szüntessük meg a munkaversenyben megmutatkozó általános és nem konkrét értékelhető vállalásokat.

Nem használtuk fel az agitáció minden eszközét a munkaverseny népszerűsítése érdekében. Különösen fennáll ez a kultúragitáció terén. — Kultúrcsoportjaink egyetlen egy esetben sem adtak műsort üzemeinkben, hogy népszerűsítsék a termelésben élenjárókat, a felajánlások teljesítőit, bírálják a lemaradókat. Pedig lett volna csoportjainknak feladatuk a dicséret és bírálat terén is. Dicséret illeti a Szlavek-csapatot, amely felajánlását 27-ig 117 százalékra teljesítette, de ugyanígy Ney Ferenc csapatát is, amely 102.1 százalékra teljesítette mult havi tervét.

Jól kapcsolódott be a havi munkaversenybe a Komlói Aknamélyítő Vállalat Annaaknai üzeme amely 30-ig 109.7 százalékra teljesítette tervét. Kimagasló eredményt ért el az Aknamélyítőknél a Molnár István DISZ-brigád, a szászvári üzem, ahol a pártszervezet a népnevelőkön keresztül nagy segítséget adott a szakszervezet versenyszervező munkájához; 26-ig 104.4 százalékos terveljesítést ért el.

Feladatunk, hogy az első hónap tapasztalatai felhasználásával, a fennálló hibákat kijavítva gyökeres fordulatot érjünk el versenyszervező munkánkban, a határozat pontról-pontra való megvalósításával szüntessük meg a verseny bürokratikus kinövéseit, tartsuk meg a szoros kapcsolatot a műszaki értelmiséggel — Vonjuk be fokozottabban a versenyszervezésbe és ellenőrzésbe a bizalmiakat, a népnevelőket. Kérjük minden esetben a pártszervezetek segítségét. Biztosítsuk a részortbizottságok bevonásával a munkaverseny nyilvántartását és nyilvánosságát, a felajánlások válogatásnélküli gyüjtögetése helyett biztosítsuk a kétoldalú versenyszerződések megkötését, harcoljunk következetesen a vállalt kötelezettségek teljesítéséért.

A helyes ellenőrzés megszervezése tehát szakszervezetünk versenyszervező munkájának legfontosabb feladata. A havi munkaversenyre való áttérésnek azért van óriási jelentősége, mert ennek a módszernek egyik legfontosabb követelménye a rendszeres és tömegméretű ellenőrzés. Ennek segítségével fel tudjuk számolni az „objektív" nehézségekre való hivatkozást. Mert a leggyakoribb eset, hogy a vállalás nemteljesítésénél erre hivatkoznak.

Egészen bizonyos, mint ahogy a nógrádi és komáromi példa is mutatja, hogy a munkaversenynek ez a formája és megfelelő áttanulmányozása a meglévő hibák kiküszöbölése után nagy lépéssel viszi előre a munkaversenyt.

Bózsa István
SZMT ter. biz. elnök

CIFRA HÁZI-ÁLDÁS

A minap történt Magyarürgén. Aki nem hiszi, az nézzen utána.

Elmúlt a délután és Magyarürgén beesteledett, ez különben országos jelenség. A házak tövében egy jóltáplált sok zamakót meg miegyebet látott férfiú trappolt. Balkarjára testes kosárnak a füle feszült, jobb hóna alatt pedig göngyöleghe gyűrt ruhát szorongatott.

Különös este igérkezett Magyarürgén. A leghűségesebb, a leghiggadtabb kutyák is odahagyták őrhelyüket, egy vakkantásra sem érdemesítették többé a hódat, hanem ehelyett nyomába szegődtek az előbb említett férfiúnak. Orrukat magasra emelve poroszkáltak, majd galoppoztak a városi ruhás járókelő mögött. Az alig győzte már szusszal, mert mindúntalan hátrafordult, hogy emlegyen rivaljon a kutyafalkára: — Hordjátok el magatokat, rusnya dögök! Kutyáknál is kutyábbak! — míg ez és ezeknél százszorta cifrább szavakat morzsolgatott ajkai között, addig is jobban a hóna alá szorította a ruhacsomót és kezefejével buzgón takargatta el a ruhával fedett kosárból kibukkanó ínegymásokat.

Jól megnézte a házakat és fájó szívvel lépdelt mindegyiktől tovább. Némelyiknél azonban megállapodott. Egy kissé kiszuszogta magát, majd gyorsan beugrott a kertkapun és kívülhagyta a kutyákat.

A házakba nagy diesértessédkel lépett be. Válaszra sem várva előhúzta hóna alól a reverendát és rávedlett azzá, aki volt: pappá.

Ahol leültették, ott leült, ahol nem ültették le, ott állva maradt, de mindenütt elkezdte a mondókáját:

— Haj, haj ... Szegény az elkésvia nem ölünk az idén disznót, pedig de jó is a jóféle sonka meg kolbász. Magam is szeretem, szívesen megenném. — Ahol már megúnták a sok célzást és adtak neki valamit a felfüstölt holmiból, ott gyorsan befejezte a beszélgetést. A kolbászt disznósajtot belegyömöszölte a kosárba, beszentelte a házat és csókra nyújtotta a gyorsan előhúzott feszületet, majd maga is imára fohászkodott.

De hiába volt minden buzgalma, mert a kutyák csaknem odakünt.

Így ment ez jóideig csakhogy közben egy pár pohár borocska is akadt, ha nem is a kosárba, de a saját torkába.

Így történt azután, hogy a kutyák is — ha követni akarták, — kénytelenek voltak egyet jobbra, egyet meg balra és csak azután előre lépni.

A tisztelendő atya egyre bizonytalanabb lett a házi áldásban is. Gyorsan eltette a disznóságot, hamar elhadarta az áldást egyenetlőre kihúzta a feszületet és már ment is tovább.

Csakhogy mi történt a végén? Ott is elmondta már a szentelést, ájtatos képpel előhúzta a feszületet és a házigazda szája elé tette. Azonban csak hitte, hogy ez így van, mert a magyarürgei bor hevületében egy szép szál kolbászt húzott ki a kosárból.

A gazda egy darabig nézte, de azután csak beleharapott.

— Látod asszony, így kell csinálni — mondta — Ilyen fokhagymásan szeretem.

Az asszony is megkóstolta és így a tisztelendő csak azt vehette észre, hogy jóformán az ujja maradt meg. Nagy tüzet is csinált, elmondta a háziakat mindennek, szentségtörőnek meg egyéb ilyen aprószentnek. Kereste a megszentelt munkaeszközét.

A házak is megmérgesedtek és miután látták, hogy a pap valóságos mozgó hús és tejkereskedelmi visszavették, amit adtak. Erre az atya leszedte a házról és róluk a szenteltvizet és kitámolygott az ajtón.

Odakint is folytatta átkozódásait, mindúntalan megmegállt és a figyelmesen hallgató kutyáknak elmesélte az esetet, hogyan ették meg a pogányok a kegyszert és hogyan szedték vissza a disznóólés mannáját.

Most már mindúntalan megbotlott. Ha nincs ott egy nagy komondor, hát el is esik, de így sem kerülte el a sorsát mert orra bukott és a kosara elgurult.

A kutyák szorgalmának sem maradt el a jutalma, annyi jófélét ettek, hogy még harmadnap sem fogadták el a csontot. Viszont azt még kell adni, hogy azóta sincs a faluban hűségesebb hive a papnak náluknál.

A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának határozata az 1953. évi tavaszi mezőgazdasági munkák előkészítéséről és végrehajtásáról

A mezőgazdaság dolgozói előtt az a feladat áll hogy pótolják az őszi munkákban bekövetkezett lemaradást, a lehető legkorábban megkezdjék a tavaszi talajmunkákat, valamint a korai növények vetését, megműveljék és bevessék az ország szántóföldjének minden talpalatnyi területét. A tavaszi mezőgazdasági munkát olyan minőségben és olyan agrotechnikai módszerekkel végezzék, hogy feltétlenül elérjék, sőt túlszárnyalják az 1953. évi tervben előirányzott termésátlagokat.

A terv teljesítése és túlteljesítése érdekében a mezőgazdaság irányító szervelnek ki kell küszöbölni az őszi munkák során elkövetett hibákat, fel kell számolni az irányítás és az ellenőrzés bürokratikus és laza módszereit. Különösen fel kell számolniok minden megalkuvást, a nehézségekkel szembeni meghátrálást, csirájában el kell fojtaniok minden ellenséges kártevő kísérletezést és bátor fellépéssel gondoskodniok kell a nehézségek leküzdéséről. Az egyéni gazdálkodóktól, a termelőszövetkezetek tagjaitól, a gépállomások és állami gazdaságok dolgozóitól pedig azt követeli a terv teljesítése, hogy legjobb tudásukkal és munkaerejükkel lássanak hozzá a tavaszi munkák előkészítéséhez, a lehető legkorábbi megkezdéséhez és gyors befejezéséhez, hogy jó termléssel biztosítsák dolgozó népünk bőséges ellátását. Ezért a Népköztársaság Minisztertanácsa az alábbi határozatot hozza:

I.

Az 1953. évi tavaszi szántás-vetési munkák során biztosítani kell az ország minden talpalatnyi szántóföldjének megművelését.

1. A szántóföldek teljes megműveléséért és a helyes agrotechnikai módszerek alkalmazásáért felelős:

a) állami gazdaságokban, kísérleti és tangazdaságokban, valamint cégazdaságokban a gazdaság igazgatója,

b) termelőszövetkezetekben (csoportokban) az elnök, az egyéni művelés alatt álló területeken a tulajdonos, illetőleg a ténylegesen gazdálkodó személy, az állami tartalék ingatlanokon a helyi földművesszövetkezet ügyvezetője.

2. A termelőszövetkezetek, az egyéni termelők és a földművesszövetkezetek kezelésében lévő szántóterületek megművelésének ellenőrzéséért és biztosításáért a megyei, járási és községi tanács, ezen belül a végrehajtóbizottság, illetőleg annak elnöke, állami gazdaságok területénél pedig irányítószervük felelős.

3. A teljes szántóterület megművelése érdekében a községek összes szántóterületére meg kell állapítani a művelésre kötelezett gazdaságot vagy személyt.

a) Az állami gazdaságok és erdők minisztere, valamint a szántóföldi gazdálkodást folytató egyéb állami gazdaságokat irányító miniszterek, a gazdaságaikat irányító szervek útján február 20-ig kötelesek értesíteni az illetékes községi tanácsot, hogy a község területén hány kat. hold a szántóterület.

b) A földművelésügyi miniszter és a belügyminiszter gondoskodjanak arról, hogy a járási tanácsok február 20-ig közöljék a községi tanácsokkal a község termelőszövetkezeteinek szántóterületét.

c) A községi tanács február 28-ig köteles a község területének minden egyéni birtokosát felhívni, hogy a község területén birtokukban lévő szántóterület megműveléséről gondoskodjanak. Ugyancsak köteles felhívni a földművesszövetkezet ügyvezetőjét, hogy a földművesszövetkezeteknek február 28-ig hivatalosan átadott terület hasznosításáról kishaszonbérletbe történő kiadás vagy saját kezelés útján gondoskodjék.

d) A felajánlott de február 15-ig át nem vett szántóterületek megműveléséért a felajánló felelős. 1953. február 15 és szeptember 1 között földfelajánlás címén szántóföldet átvenni nem lehet.

II.

Az 1953. évi növénytermelési terv végrehajtása érdekében minden gazdaság, illetve gazdálkodó a számára előírt termelési kötelezettséget tartozik teljesíteni.

1. Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek, valamint a szántóföldi termelést folytató egyéb állami vállalatok növénytermelési tervét jóváhagyott termelési tervük alapján kell teljesíteni.

2. Az egyéni termelők az alábbi növényeket kötelesek meghatározott területen termelni:

a) Aki őszi kenyérgabona vetési kötelezettségét nem teljesítette, a hiányt elsősorban tavaszi búzával, illetve egyéb tavaszi gabonával köteles pótolni. A vetéseket úgy kell végezni, hogy az összes gabonavetésterület — az őszieké a tavasziakkal együtt, — a szántóterületnek országosan 45 százaléka legyen.

b) A 83/1952/IX. 16. M. T. számú rendeletben megjelölt körzetekben a tavaszi árpa vetésterületét sörárpával kell bevetni.

c) A községi vetésterven belül a burgonya vetésterületét szántóterületük arányában termelőnként meg kell határozni. Napraforgót a termelők a szántóföld legalább hét százalékán kötelesek termelni. A kijelölt ipari üzemek 15—20 km-es körzetében a burgonyatermelési kötelezettséget legalább 50 százalékig ipari burgonyával kell teljesíteni. A községi tanács az egyéni termelők burgonya és napraforgó termelési kötelezettségét, előzetes meghallgatásuk után, február 28-ig köteles megadni.

3. A tavaszi munkák idejében való elvégzése érdekében az egyéni termelők tulajdonában lévő fogatoknak az alábbi mértékben kell mezőgazdasági munkát végezni:

a) A mezőgazdasági igaerőtulajdonosok kötelesek igaerejükkel a tavaszi mezőgazdasági munkák során állandó és folyamatos munkát végezni.

b) A községi tanács az egyéni igaerőtulajdonost — amennyiben saját területén az időszerű mezőgazdasági munkát elvégezte, — kötelezheti más gazdaságban mezőgazdasági munka végzésére. Az így elvégzett munkáért a hivatalos díjtételek szerint megállapított munkadíjat kell fizetni.

III.

A tavaszi mezőgazdasági munkák végrehajtására az állami gazdaságoknak, termelőszövetkezeteknek, gépállomásoknak és az egyéni termelőknek a téli hónapokban szervezetten fel kell készülni.

1. A termelőszövetkezetek és az egyéni termelők saját maguk kötelesek gondoskodni teljes tavaszi vetőmagszükségletükről.

a) A termelőszövetkezetek a termelési tervükben meghatározott vetésterülethez szükséges vetőmagról február 28-ig kötelesek gondoskodni és a vetőmagot a vetés idejéig gondosan megőrizni.

b) Az I. és II. típusú termelőszövetkezeti csoportokban a tagok részesedésük arányában adják át a vetőmagot a termelőszövetkezeti csoport által kijelölt felelősnek és vetésig központilag tárolják tisztított állapotban.

c) A termelőszövetkezetek és az egyéni termelők a vetéstervük teljesítéséhez esetleg hiányzó vetőmagot csere vagy vásárlás útján szerezzék be.

2. A tavaszi vetéshez gondosan kiválogatott, tisztított és szükség szerint csávázott vetőmagot kell előkészíteni.

a) Az állami gazdaságok, termelőszövetkezetek és az egyéni termelők a tavasszal elvetésre kerülő vetőmagvak tisztításáról, továbbá a tavaszi búza és a tavaszi árpa, valamint repülőüszög, fertőzöttség esetében a zab vetőmag csávázásáról február 28-ig kötelesek gondoskodni.

b) Az állami gazdaságokban legalább háromezer kat. hold tavaszibúza, tizenkétezer kat. hold tavaszi árpa, kétezerötszáz kat. hold gyapot, a termelőszövetkezetekben hatszáz kat. hold tavaszibúza, háromezer kat. hold tavaszi árpa vetőmagját a vetés előtt jarovizálják.

c) Az állami gazdaságok, termelőszövetkezetek és az egyéni termelők minél nagyobb mértékben végezzék el a vetőmagvak vetés előtti napon való melegítését.

3. A tavaszi szántás-vetési munkák minél gyorsabb elvégzése érdekében gondoskodni kell minden munkába állítható gép kijavításáról és felhasználásáról.

a) Az állami gazdaságok és a gépállomások igazgatói felelősek azért, hogy az összes erő- és munkagépeiket február 15-ig kifogástalan minőségben kijavítsák.

b) A termelőszövetkezetek és az egyéni termelők minden felhasználható ekét, boronát, simítót, hengert, vetőgépet, legkésőbb február 28-ig javítsanak ki.

c) A termelőszövetkezetek a gépállomásokkal február 15-ig kössék meg a gépmunka szerződéseket. A szántóföldi brigádok területeit és összetételeit állandósítsák, a művelési eszközöket jegyzőkönyvileg adják át és a gépállomások traktoros brigádjával a tavaszi munkák végrehajtását egyeztessék össze.

4. A földművelésügyi miniszter és az állami gazdaságok és erdők minisztere a tavaszi munkák megkezdése előtt ellenőrizzék az állami gazdaságok, termelőszövetkezetek, gépállomások és a községek felkészülését a tavaszi munkákra.

a) Az állami gazdaságokban február 15—20 között helyszíni szemle útján kell felülvizsgálni a vetőmagvak előkészítését, a gépek kijavítását és a tavaszi munkák megszervezését.

b) A termelőszövetkezetekben a vetőmagvak elkészítését, a munkagépek kijavítását, a brigádok felkészülését február 20. és 28. között helyszíni szemlén kell ellenőrizni.

c) A gépállomások gépeinek kijavítását és a traktoros brigádok felszerelését és megszervezését február 15—20 között minden gépállomáson helyszíni szemlén kell felülvizsgálni.

d) A községekben a helyi tanácsok helyszínen ellenőrizzék az egyéni termelők felkészülését a tavaszi munkákra.

IV.

A tavaszi mezőgazdasági munkákat a fejlett agrotechnikai módszerek széleskörű alkalmazásával kell végrehajtani.

1. A téli időszakban el kell végezni az őszről elmaradt mélyszántást. Ezért az állami gazdaságok, a gépállomások javítás alatt nem álló gépei, az állami gazdaságok, termelőszövetkezetek és az egyéni termelők fogatai minden alkalmas időben a tél folyamán is végezzenek mélyszántást.

2. A tavaszi talajelőkészítést a lehető legkorábban meg kell kezdeni és a legrövidebb idő alatt kell végrehajtani.

a) Azokon a szántóföldeken, ahol az őszi, vagy téli mélyszántást nem végezték el, a talaj tavaszi felszántását, amint a talaj állapota megengedi, azonnal meg kell kezdeni és legkésőbb nyolc napon belül be kell fejezni. A szántással egyidőben el kell végezni a fogasolást.

b) A felszántott földeken, amint a talajra rá lehet menni, a simítózást (fogasolást) azonnal meg kell kezdeni és legkésőbb három napon belül be kell fejezni.

c) Az összes szántóterületek felszántását és simítózását (fogasolását) legkésőbb március 31-ig az egész ország területén be kell fejezni. A frissen szántott és simítózott területeken a vetésig fogasolással, illetve kultivátorozással kell a vetőágyat előkészíteni.

3. A termésátlagok fokozása érdekében fel kell használni az összes rendelkezésre álló istálló- és egyéb szervestrágya készleteket.

a) Az állami gazdaságok, a termelőszövetkezetek és az egyéni termelők azokon a területeken, ahol őszi mélyszántást nem végeztek, a szántással egyidőben munkálják be a talajba az összes őszi ki nem hordott, illetve télen összegyűlt, érett és közepérett istállótrágyát.

b) Azokon a gyapotterületeken, ahol az őszi alaptrágyázást nem végezték el, kat. holdanként 50—150 kg szemcsézett szuperfoszfátot kell kiszórni a tavaszi talajelőkészítés előtt és a talajelőkészítéssel a földbe bemunkálni.

c) Azok az állami gazdaságok és termelőszövetkezetek, amelyek az őszi mélyszántást elvégezték, a rendelkezésre álló istállótrágyát február 28-ig a trágyázásra kerülő táblák szélére szarvasokba hordják ki és földelják le.

d) Az állami gazdaságokban és termelőszövetkezetekben általánosan be kell vezetni a trágyakezelés fejlett módszereit. A földművelésügyi miniszter és az állami gazdaságok és erdők minisztere február 15-ig adják ki a fejlett trágyakezelési módszerek megszervezésének és agrotechnikájának utasítását. Biztosítsák, hogy minden állami gazdaságban és a termelőszövetkezetek legalább 50 százalékában, az állami gazdaságok trösztjeinek, valamint a megyei és járási tanácsok mezőgazdasági osztályainak főagronómusai és a gépállomások agronómusai a helyszínen mutassák be a fejlett trágyakezelés módszerét és a bevezetést folyamatosan ellenőrizzék.

4. A szántóföldi növények tavaszi vetését, amint az egyes növények csírázásához szükséges hőmérsékletet a talaj elérte, azonnal meg kell kezdeni és a legrövidebb időn belül be kell fejezni.

a) A simítózással egyidőben, amint a talajra rá lehet menni, meg kell kezdeni és legkésőbb március 15-ig be kell fejezni a mák, tavaszi búza, a borsó, az olajlen, a rostlen, a lencse, a bükköny, a hagyma, a füves herék vetését. Ezeknek a növényeknek elvetésére fel kell használni minden olyan télvégi és korataviszi időt, amely — a talaj nedvességi állapotát figyelembevéve — alkalmas a vetési munkálatok végzésére, tekintet nélkül arra, hogy a vetés után még téli időjárás várható.

b) Amint a talaj hőmérséklete elérte az 5—8 C-fokot, meg kell kezdeni és április 10-ig be kell fejezni a tavaszi árpa, a zab, a lucerna, a vöröshere a baltacin, a napraforgó, a csillagfürt, és cukorrépa, a takarmányrépa vetését.

c) 8—12 C-fok talajhőmérsékletnél meg kell kezdeni és április 30-ig be kell fejezni a burgonya, a szója, a cikcsóka, a cirok, a csumiz, a köles, a marhakáposzta, valamint az A-földön a kender, a bab és a kukorica vetését. A rostkender, a bab és a kukorica vetését az északi és dunántúli megyékben május 5-ig kell elvégezni.

d) A 14 C-fok talajhőmérsékletnél meg kell kezdeni és legkésőbb április 30-ig be kell fejezni a gyapot vetését.

e) 12—16 C-fok talajhőmérséklet mellett meg kell kezdeni és legkésőbben május 5-ig be kell fejezni a ricinus és késői napraforgó vetését, dohány palántázását május 20-ig, a fűszerpaprika palántázását május 31-ig kell befejezni.

f) A vetésre alkalmas talajállapot és talajhőmérséklet mellett a tavaszi búzát, a tavaszi árpát és zabot az állami gazdaságok három munkanapon belül, a termelőszövetkezetek (csoportok) és egyéni termelők hat munkanapon belül, a burgonyát, kukoricát, napraforgót és cukorrépát az állami gazdaságok öt munkanapon belül, a termelőszövetkezetek (csoportok) és egyéni termelők nyolc munkanapon belül, a gyapotot az állami gazdaságok, termelőszövetkezetek és egyéni termelők egyaránt öt napon belül kötelesek elvetni.

g) A földművelésügyi miniszter, valamint az állami gazdaságok és erdők minisztere az országos határidőn belül megyénként és trösztönként állapítsák meg az egyes növények vetésének végső határidejét és a megyei tanácsok a megállapított végső határidőket hivatalosan kötelesek a termelőszövetkezetek és egyéni termelők tudomására hozni. A gyapot vetésének a megkezdését országosan a földművelésügyi miniszter határozza meg.

h) A vetéseket az állami gazdaságok, a termelőszövetkezetek és az egyéni termelők minél nagyobb területen a fejlett vetési módszerek alkalmazásával végezzék el. Ezért az állami gazdaságok legalább 40.200 kat. hold tavaszi gabonát és az összes rostlent, a termelőszövetkezetek legalább 60.000 kat. hold tavaszi gabonát és az összes rostlent keresztsorosan vessék el. Az állami gazdaságok legalább 43.400 kat. hold kukoricát és napraforgót, a termelőszövetkezetek legalább 175 000 kat. hold kukoricát és napraforgót vetést végezzenek négyzetes vetéssel.

i) Az állami gazdaságok, termelőszövetkezetek és az egyénileg dolgozó parasztok a kukoricát és a burgonyát, valamint a cukorrépát és dohányt elsősorban frissen trágyázott területen vessék. Azokon a szántóterületeken, amelyek közvetlen istállótrágyázásban nem részesültek, a kukorica és burgonya terméshozamát érett istállótrágyával, komposzttal, baromfitrágyával vagy fahamuval végzett fészektrágyázással növeljék.

5. A tavaszi szántás-vetéssel egyidőben végre kell hajtani az őszi vetések, valamint a rétek és legelők télvégi és korataviszi ápolási munkáit.

a) A földművelésügyi miniszter gondoskodjék arról, hogy a belvizek levezetését a kultúrmérnöki és belvízrendező hivatalok úgy biztosítsák hogy a tavaszi vetések idejére a belvizek ne akadályozzák a szántás-vetés munkáját és az őszi vetések fejlődését. A belvíz levezetéséhez az állami gazdaságok, gépállomások termelőszövetkezetek és az egyéni termelők gépi igás- és kézierejükkel kötelesek segítséget nyújtani.

b) Az állami gazdaságok, a termelőszövetkezetek és az egyéni termelők tél végén és korataviszaszamint a talajra rá lehet menni, a felfagyott őszi vetések hengerezését azonnal végezzék el. A jól áttelelt őszi vetéseket a fagyveszélyek múltával azonnal, de legkésőbb április 15-ig meg kell fogasolni (boronálni).

c) A gyengén telelt és a késő őszi vetéseket az erre a célra rendelkezésre bocsátott és a termelő üzemek készletében lévő pétisó műtrágya teljes felhasználásával, fejtrágyázásban kell részesíteni. Az állami gazdaságok legalább százezer, a termelőszövetkezetek legalább 150 ezer kat. holdon végezzék el az őszi vetés tavaszi fejtrágyázását pétisóval illetve komposzt, vagy szemcsézett trágyák felhasználásával. Ezenkívül széles körben meg kell szervezni a hulladéktrágyák (hamu, baromfitrágya, stb.) összegyűjtését és fejtrágyázásra való felhasználását.

d) A rétek, legelők és évelő szálastakarmány-vetések ápolásánál elsősorban el kell végezni a fagyott gyep, illetve vetés hengerezését, a gyomirtást és talajegyengetést. A legelőkön a dellők és karámok helyén összegyűlt trágyák egyenletes széttoregetését, a kutak és vályúk, valamint azok környékének gondozását, a szakaszos legeltetés beosztását és a rétek legelők tavaszi fásítását legkésőbb április 15-ig el kell végezni.

c) A vetéseket meg kell védeni a növények kártevői ellen, ezért a fertőzött területeken a mezei pocok, ürge és hörcsög irtását április 15-ig, a gabonafutrinka lárváinak irtását május 1-ig, a kukoricamoly irtás érdekében a kukorica-, cirokszárak és egyéb növényi részek felhasználását május 15-ig el kell végezni.

V.

A tavaszi mezőgazdasági munkák végrehajtását gyors és megbízható jelentésekkel és helyszíni vizsgálatokkal kell ellenőrizni és a kötelezettségeiket nemteljesítőket, vagy kötelességeiket mulasztókat felelősségre kell vonni.

1. A földművelésügyi miniszter, az állami gazdaságok és erdők minisztere, valamint a szántóföldi termelést folytató gazdaságokat irányító miniszterek a Központi Statisztikai Hivatallal együtt szervezzék meg a tavaszi munkák jelentésszolgálatát és folyamatos ellenőrzésekkel biztosítsák a jelentések megbízhatóságát. A helytelen és hamis jelentést adókat bűnvádi úton vonják felelősségre.

2. A helyi tanácsok április 10. és 20. között minden községben tartsanak határszemlét. Állapítsák meg a szántóterületek megművelésének mértékét és azokat a termelőket, akik az időszerű tavaszi mezőgazdasági munkát nem végezték el, határidőre kötelezzék a munkák végrehajtására.

3. Azok ellen az egyéni termelők ellen, akik szántóterületüket önkényesen elhagyják és a felszólítás után sem gondoskodnak megműveléséről, a községi tanács köteles eljárást indítani.

4. Azokat a községi tanácselnököket pedig, akik nem gondoskodnak a területükhöz tartozó szántóföldek teljes megműveléséről és a határozatban előírt mezőgazdasági munkák végrehajtásáról, a belügyminiszter vonja felelősségre.

Budapest, 1953. január 30.

RÁKOSI MÁTYÁS s. k.
a Minisztertanács elnöke.

Külpolitikai hírek — sorokban

Montevideo

Az „O Mundo" című lap jelentette, hogy Luiz Carlos Prestes ügyvédje ismét kérte a büntetőtörvényszék bírájától Prestes, a brazíliai nép vezére és Brazília Kommunista Pártjának vezetője elleni per megszüntetését. A brazil közvélemény képviselői is tiltakoznak Prestes igazságtalan üldözése ellen. Így Rio Grande do Sul állam törvényhozó gyűlésének több képviselője, valamint a szocialista párt ebben az államban működő szervezetének elnöke és mások követelték a Prestes elleni per megszüntetését.

Newyork

Buenos Airesből származó értesülések szerint az argentín kormánypárti „La Epoca" című lap megállapítja, hogy az Egyesült Államok Puertoricon „a legborzalmasabb rabságot" teremtette meg. A lap azt is leszögezi, hogy az egész amerikai kontinensen felháborodott hangok hallatszanak Puertorico szabadságának védelmében.

London

Primo de Rivera, Franco-Spanyolország londoni nagykövete pénteken aláírta azt az okmányt, amelynek értelmében Spanyolország elfogadja az UNESCO alapokmányát. Az AFP jelentése megjegyzi, hogy „Franco Spanyolországa így teljesjogú tagja lett az UNESCO-nak."

Bonn

A Szövetségi Tanács belügyi és jogügyi bizottsága nagy többséggel elutasította Adenauer választási törvényjavaslatát. A bizottságok egybehangzóan megállapítják, hogy a bonni alaptörvénybe ütközik ez a törvényjavaslat, amellyel Adenauer a nép akaratát ki akarja kapcsolni és kormányának diktatúráját akarja biztosítani.

TANULJUNK A SZOVJET BÁNYÁSZOK ÉLETÉBŐL

Bányászgépészek! Teljes gőzzel előre!

Sok nagyszerű bányagép és bányászati szerkezet működik most a Donyec-medence szénbányáiban. Szénkombájnok és meddőrakodógépek, villamos mozdony és szállítószerkezetek végzik a bányász kézimunkáját s teszik lehetővé a szénkitermelés valamennyi fontos műveletének gépesítését.

Miként lehet elérni, hogy kihasználják minden gép teljesítőképességét? Ezen a kérdésen gondolkoztak a „Csisztyakovantracit"-trösztnek „Kiszelev"-bányájában dolgozó ifjú bányagépészek. Végül is a magnyitogorszki és csoljabinszki kohászok példája alapján elhatározták: szocialista munkaversenyt kezdenek a bányagépek kiváló kezelésének elsajátításáért, a bányagépek legteljesebb kihasználásáért.

Ennek a szocialista munkaversenynek az első eredményeiről, a bányagépek és szerkezetek teljesítményének fokozásáról számoltak be nemrégiben a bánya ifjú gépkezelői a „Komszomolszkaja Pravda" hasábjain.

Szabad pályát a kombájnnak!

Irta: NYIKOLAJ KAZAKOV, egy „Gornyak"-típusú szénkombájn kezelője

A „Gornyak"-típusú új szénkombájn, amelyet a „Giprouglemas"-bányagéptervező intézet donyeci fiókintézetében szerkesztettek, vékony szénrétegek kitermelésére készült. Ez a kombájn nemrégiben érkezett meg bányánkba, de máris kivívta a bányászok elismerését. Zavartalanul működik könnyen kezelhető, s teljesítőképessége igen nagy.

A kombájn az első hónapokban 3—4 ezer tonna szenet termelt ki, később havi 6 ezer tonnára növeltük termelésének mennyiségét.

A közelmúltban a gépeket kezelő komszomoltagok összegyűltek a Komszomol vezetőségénél, hogy megvitassák a szénbányászok feladatait az új ötéves terv időszakában. Megállapítottuk, hogy az ötéves tervben foglalt feladatok határidő előtti teljesítése érdekében feltétlenül javítanunk kell a gépek kihasználását, növelnünk kell teljesítményüket. Ebben az értelemben határoztunk. A bánya egész ifjúságához fordultunk ezzel a felhívással: *„Sajátítsuk el kiválóan a gépek kezelését, használjuk ki maradéktalanul a gépek teljesítőképességét."*

Brigádunk már elérte első eredményeit a bányagépek jobb kihasználásáért folyó munkaversenyben. Módosítottuk a kombájn szerkezetét, a lapátos csigát csavarvonalas csigával cseréltük fel és kétszeresére nagyobbítottuk a szénrakófejet. Nagy mértékben meghosszabbítottuk a gén munkaidejét azzal, hogy rövidebb idő alatt helyezzük át a gép kiköpőoszlopát és kábelét. *Így sikerült a kombájn havi széntermelését 7.5 ezer tonnára növelni.*

Ez azonban még csak a kezdet. Szilárd meggyőződésünk, hogy a kombájnnal tizenegy-tizenkétezer tonna szenet lehet kitermelni havonként. Ehhez az kell, hogy a kombájnnak szabad pályája legyen a frontfejtésben. Idejében kell a fejtésbe szállítani a bányafát, s kellő számban biztosítani kell üres csilléket is. Ime, ezért nagyon fontos, hogy a munkaversenyben valamennyi gép kezelője részt vegyen.

Hosszabbítsuk meg a gépek használati idejét

Irta: NYIKOLAJ PANYIBRATCSENKO, főmechanikus

A 2. számú bányamezőben géptörés történt. A kombájn részlőszerkezetében eltörött a csapágy. Kiderült, hogy a törést a gép rossz kenése okozta.

Ezt az esetet komolyan megvitattuk a bányában. Nemcsak az a tényeg, hogy a törés következtében körülbelül 10 óra hosszat állt a kombájn. A legfőbb baj az, hogy a gép rossz karbantartása miatt a szerkezetek gyorsan koptak. Sok alkatrész elhasználódott, ezeket ki kellett cserélni.

Amikor az ifjú gépkezelők munkaversenyt kezdtek a bányagépek kiváló kezelésének elsajátításáért és legjobb kihasználásáért, ezzel egyidejűen küzdenek a gépek és a szerkezetek használati idejének meghosszabbításáért is. A verseny elengedhetetlen feltétele a gépek kifogástalan karbantartása, a hibamegelőző javítás ütemtervének szigorú betartása.

Még több ismeretre van szükség

Irta: IRINA VILCSINSZKAJA, villamosmozdonyvezető

A földalatti szállítás dolgozói lelkesen támogatták azt a javaslatot, hogy kezdjünk versenyt a gépek jobb kihasználásáért. Elhatároztuk, hogy minden műszakban kétszeranyi szenescsillét szállítunk ki, mint amennyit a norma előír.

Hogyan érjük ezt el? A villamos mozdonyok minden egyes vezetője legelőbbis tökéletesen megismeri gépét, elsajátítja a vezetés művészetét. Sok mozdonyvezető túlsúlyos elegyeket vontat nagy sebességgel. Ők kiválóan megismerték a pálya hosszszelvényét, ügyesen alkalmaznak homokot fékezésnél a lejtőkön. Munkamódszerüket megismertetjük valamennyi villamosmozdonyvezetővel.

Mit határozott el a Komszomol bizottsága?

Irta: FJODOR BRUSZKO,
a bánya Komszomol-bizottságának titkára

A Komszomol bizottsága megvitatta a bányánkban dolgozó komszomoltagok javaslatát, hogy kezdjünk szocialista munkaversenyt a bányagépek kiváló kezelésének elsajátításáért, a gépek legteljesebb kihasználásáért. A Komszomol bizottsága ennek az értékes kezdeményezésnek minden irányú elterjesztése céljából az ifjú gépkezelők részvételével értekezleteket és komszomolgyűléseket tartott valamennyi bányarészen. Ezeken az értekezleteken és gyűléseken a komszomoltagok javaslatát vitatták meg.

A legközelebbi napokban értekezletet tartunk a bánya ifjú szakembereinek és észszerűsítőinek részvételével. Ennek az értekezletnek a célja: olyan tartalékokat találni, melyeknek felhasználásával növelni lehet a gépek teljesítményét.

Alekszandr Torba (balra), Kuzma Okunjev, a Nyikitovka 4—5 bánya vájárai a pénztárnál felveszik a hosszú évek szolgálatáért kapott összeget.

Kuzma Okunjev, a Nyikitovka 4—5. bánya vájárja a hosszú évek szolgálatáért kapott jutalomért feleségével bútort vásárol.

A szénkombájn alkalmazása vékony rétegekben

Sok bányában már elég régóta működnek „Donbassz"-szénkombájnok. Ezek a nagyszerű gépek megkönnyítik a bányászok munkáját, lehetővé teszik a szén kitermelésének, rakodásának és szállításának teljes gépesítését. Azok a bányászok, akik vékony szénrétegnél dolgoztak, mint én is, sokszor irigykedve nézték a vastagabb szénrétegnél dolgozó bányászokat, akiknek munkáját a „Donbassz"-kombájn könnyítette meg. Szeptemberben azonban már a mi bányánkban is megjelent a 40—50 centiméteres rétegek kitermelésére szerkesztett új kombájn.

Bányánk geológiai viszonyai annyira bonyolultak, hogy sokan nem bíztak a kombájn alkalmazásának lehetőségében. A főte és a réteg változékony. Mi szerettük volna, hogy a gép minél jobban beváljon, ezért versenyt indítottunk az új gép kezelésének gyors elsajátításáért.

A kombájnt a réteg viszonyainak megfelelően kellett alkalmaznunk. A centírozásra különleges ékeket használtunk. Az első időben a csuszdákat nem használhattuk, de a hibát a kombájn egyik alkatrészének kicserélésével hamarosan kiküszöböltük. Különösen akkor kezdett jól dolgozni a kombájn, amikor a „KMP"-réselőgép rendszere alapján átszereltük.

Milyen eredményekkel járt a kombájn alkalmazása? Frontunk réselőgéppel és kézirakodással havonta 1.500—1.600 tonna szenet termelt. A kombájn alkalmazása óta havonta 3.000—3.200 tonna szenet termelünk ki. A fronton korábban 54 ember dolgozott, most egy-egy műszakban már csupán hét emberből álló komplex brigád végzi a munkát.

Amikor réselőgéppel dolgoztunk, a rakodóvájároknak kézzel kellett felhányniok a szenet a futószalagra, ezenkívül a réteg felső részét közönséges csákánnyal fejtették le. Most mindezt a munkát a kombájn végzi.

Kollektívánk versenyt indított, hogy a kombájn teljesítőképességét a következő hónapokban 4 500 tonnára emeljük. A munkaverseny hozzájárul majd, hogy a XIX. pártkongresszus

A szén önköltségének naponkénti nyilvántartása

A Kommunista Párt és a szovjet kormány nagy jelentőséget tulajdonít a számvitel és az elszámolás helyes megszervezésének, s állandóan figyelemmel kíséri a számviteli dolgozók munkáját. Az 1951. évi Sztálin-díjasok között találjuk Praszkovja Zavadszkaját, a moszkvai „Bureveszt nyik"-cipőgyár újító könyvelőjét is.

Amikor Karaganda bányáiban tudomást szereztek Marja Levcsenko és Grigorij Muhanov „Bureveszt nyik"-gyári sztahanovisták kezdeményezéséről a termelési önköltség műveletenkénti csökkentésével kapcsolatban, a bányászok ezrei követték példájukat. Belekapcsolódtak ebbe a mozgalomba a számviteli dolgozói is. Hamarosan a bányászok egyre újabb utakat találtak a szén önköltségének csökkentésére a számviteli dolgozók újból felülvizsgálták a minőségi mutatószámok nyilvántartásának rendjét. Az értekezleteken számos értékes javaslat hangzott el a számviteli dolgozók részéről. A vélemények megegyeztek abban, hogy az operatív könyvelés megszervezése végett valamennyi bányában naponként kell elemezni az önköltség legfőbb elemeit: a munkabért és az anyagköltségeket. Ebből a célból az egyes műszakra vonatkozóan naponként kell munkabér-jelentést kapni a bányamesterektől, a segédüzemek és bányarészek vezetőitől, s ugyanakkor összesítést kell készíteni az anyagfelhasználásról is.

A bánya számviteli dolgozói a brigádvezetők, a bányamesterek és a bányarészvezetők részvételével kidolgozták a napi önköltség nyilvántartásának új módszerét. E módszerrel — a medence sok bányájában vezetett nyilvántartástól eltérően — igen pontosan adhatjuk meg a legfőbb alapok kihasználásának mértékét, az egy tonnára eső közvetett költségek összegét és a munkaversenyben elért megtakarítás nagyságát.

Az önköltség naponkénti elemzése csak akkor lehetséges, ha idejében rendelkezésre állnak a bizonylatok. Ezért menetrendet készítettünk arról az útról, amelyet a könyvelésbe érkező elszámolási bizonylatoknak 24 óra alatt meg kell tenniök a bánya valamennyi bányarészéből és anyagraktárából.

A műszakra vonatkozó munkabéreszámolást a bányamesterek mindjárt a munka befejezésekor elkészítik. Az elszámolást jóváhagyja a főmérnök, s ezt követően az időelemző osztályba, innen pedig a kalkulációba kerül, ahol megállapítják az egy tonnára jutó munkabérköltségeket. Évegyet úgy járnak el, hogy a munkabérek összegét elosztják a kitermelt szén mennyiségével, s az eredményt szembeállítják az előirányzott önköltséggel. A közvetett költségeket és a munkabérek arányul vételével számítandó pótlékokat az előző hónap adatai alapján állapítják meg. Az előirányzat ebben a vonatkozásban jelentéktelennek. A bánya egészét tekintve heti összegük nem haladja meg a 200—250 rubelt.

Az egy tonna kitermelt szénre jutó anyagköltségeket az anyagkönyvelési osztály könyvelői számítják ki. Az erre használt első bizonylatok a kiadott bányafára, a kenőanyagra, a robbanóanyagra és a villamosenergiafogyasztásra, valamint más segédanyagokra vonatkozó napi összefoglalások. A tervosztály dolgozóival együtt minta-elszámolásokat dolgoznak ki, s megállapították minden anyagfajta egységárát, hogy a könyvelő gyorsan számíthassa ki az anyagfajta egységárát, hogy a könyvelő gyorsan számíthassa ki az anyagköltséget. A villamosenergia-költségét a megelőző hónap adatai alapján, az amortizációt a szénbányászatra vonatkozóan megállapított normák, a tüzelőanyagot a rakodóról érkező napi jelentés alapján vesszük számításba.

Bánvánk számviteli dolgozói bizonyították ezeknek az adatoknak széleskörű nyilvánosságát. A munkaeligazító helyiségben táblát állítottak fel, amelynek fejrata: „Mennyibe kerül egy tonna szén?" Azután a hónap megnevezése és a hónap napjai következnek vízszintes sorban. Függőleges irányban a költségelemek számának megfelelően készítettek ábrázatot, amely feltünteti a bányarészeket, a műszakokat, a bányarészek vezetőinek és a bányamesterek nevét. A tábla alsó részén tüntetjük fel a „Leninugolj"-trösztön belüli versenyző 64—83. számú bányájának munkaeredményeit.

A karagandai szénmedence számviteli dolgozói Praszkovja Zavadszkaja, a „Bureveszt nyik"-gyár Sztálin-díjas könyvelőjének tapasztalatait felhasználva, tovább tökéletesítik a munkaverseny eredményeinek nyilvántartását, s munkájukkal nagyban elősegítik a bányászok versenyét, amely a szén önköltségének további csökkentésére irányul.

F. KOZSUHOV:

Rubancev vájárujonc első „aratási" győzelme a bányában

Jevdokim Rubancev négy évvel ezelőtt került a Rendjancev-bányába.

— Fjodor Golubjatnyikov mellé kerülsz tanulni — mondta neki a bánya Komszomol-bizottságának titkára. Ezután tetőtől talpig végignézte a zömök termetű ujoncot és hozzátette:

— Megtanulod a szakmát és legyőzöd a nehézségeket.

Rubancev beváltotta a Komszomol-szervezet hozzáfűzött reményeit. Kitartóan és szorgalmasan tanult az idős vájártól és átvette legjobb munkamódszereit. Egy év multán már Jevdokimot a Komszomol-brigád élére állították, amely versenyre hívott Golubjatnyikov brigádjával. A mester és a tanítvány versenyez! Az első részleg, amelyhez a két brigád tartozik, ciklusgrafikon szerint dolgozik és a bánya egyik legkiválóbb részlege.

Rubancev az egyik békegyűlésen felajánlotta, hogy hatszoros normát teljesít. Izgatottan szállt le a fejtőtérbe. Ez az izgalom valamennyi vájárt hatalmába keríti az első csúcsteljesítmény előtt. Rubancev nemcsak a saját vállalásáért, de a többi Komszomoltag munkájáért is felelősséget érzett, hiszen ő a részleg Komszomol-csoportszervezője.

A fejtést a vájárok tréslán „aratásnak" nevezik, mert ugyanúgy, mint az aratást, ezt a műveletet is hosszú, kemény munka előzi meg.

Jevdokim nagy lelkesedéssel látott munkához. Alárészelte a szenet, azután hozzálogott a fejtéshez. Az első szénsávot 20 perc alatt fejtette le. Minél jobban szélesedett a vágat, annál erősebb volt a természetes nyomás és a szén tazítása egyre könnyebbé vált.

A szomszédos, nyolcadik fejtési lépcsőben, ahol Vaszilij Toberko fiatal vájár dolgozott, egyszerre elhallgatott a fejtőkalapács jellegzetes hangja. „Vaszilij már elvégezte volna feladatát? — csodálkozott Jevdokim. — Mi történhetett? Meg kell tudnom."

Gyorsan átszaladt. Toberko fejtőkalapácsa elromlott, letört a foga. Vaszilij nem hozott magával tartalékalkatrészt. Jevdokim kihúzott övéből egy új tartalékfogat és gyorsan beleillesztette a kalapácsba. Vaszilij hálásan megszorította kezét. Néhány perc multva a szomszédos fejtőlépcsőben is ropogott már a fejtőkalapács.

Jevdokim Rubancev és brigádja ezen a napon többszáz tonna szenet küldött terven felül a felszínre. Ő maga több, mint hatszoros normát teljesített. Túlszárnyalta mesterét.

A Komszomol-brigád sikerének Fjodor Golubjatnyikov örült a legjobban. Büszke volt arra, hogy az ő tanácsait segítették fiatal szaktársait a kiváló eredmény elérésében.

„Jobb munkaszervezéssel csökkentjük építkezéseink önköltségét"

Gerő Ernő elvtárs legutóbbi beszédében hangsúlyozta, hogy az építőiparban még most is sűrűn előfordul a pénz- és anyagpocsékolás, hogy lényűzően építünk. *Gerő elvtárs beszédét megvitatták vállalatunk dolgozói,* foglalkoztak vele a különböző munkahelyek pártcsoportjai, valamint a vállalat központi üzemi háromszöge is. Ennek alapján javasoltuk üzemi ankét megtartását, amely január 28-án zajlott le.

Az ankét résztvevői

bírálták azokat a súlyos hiányosságokat, amelyek vállalatunknál még fennállnak, különösen az anyagtakarékosság területén. Hiányosság volt azonban az, hogy a társvállalatok képviselői nem jelentek meg és a műszaki vezetők közül is sokan elkerülték a tanácskozást. Gerő elvtárs *beszédében hangsúlyozta, hogy az utóbbi években és 1952-ben is komoly fejlődést mutat építőiparunk,* amely egészében teljesítette tervét, de hiba, hogy túlságosan drágán építünk. Gerő elvtárs szavainak igazságát bizonyítják a következő statisztikai adatok is:

Vállalatunk termelése 1951. évhez viszonyítva 40.3 százalékkal emelkedett 1952-ben. A termelési terv teljesítésében is emelkedés mutatkozik. 1951-ben 102 százalékra teljesítette vállalatunk az évi tervet, míg 1952-ben 113.5 százalékra. *1951-ben egy állományi munkásfőre eső termelési érték 36.545 forintot tett ki. — 1952-ben pedig 45.421 forintot értünk el.* Az önköltség alakulása is kedvezőnek mondható a statisztika szerint. Ennek ellenére meg kell állapítani, hogy vállalatunk össztermelésének 17.7 százalékát teszi ki a „menetközben" felmerült költségkülönbözet, ami azt jelenti, hogy *vállalatunk az elmúlt esztendőben a vállalati összegnek 17.7 százalékával termelt drágábban,* mint az az eredeti költségvetés szerint megengedhető lett volna.

Vállalatunknál az építés megdrágulásának több tényezője volt. Elsősorban a munkahelyeken előforduló szervezetlenség okozta. Vállalatunk munkahelyei állandó szervezés alatt állanak azért, hogy felsőbb szerveink utasítása szerint más vállalatoknak segítséget nyújtsunk. Az átszervezések, áthelyezések következtében igen sok a munkaidőpocsékolás. *Erre nézve a statisztikában igen megdöbbentő adatokat találunk. Vállalatunknál 1952-ben 1659 új munkást vettünk fel, ugyanakkor 1267-et elbocsátottunk. Tehát a dolgozók létszáma majdnem teljesen kicserélődött.* — Ezen kívül az is hozzájárult a dráguláshoz, hogy nem volt rendesen ütemezett az anyagszállítás és éppen a nyári hónapokban, amikor a legnagyobb szükség lett volna rá — cementhiányunk volt. Ugyanakkor a városi tanács sem tudott vízzel ellátni bennünket.

Egyéb hibák és hiányosságok

is akadályozták munkánkat. Például a meszesi bányászlakásokat sem tudtuk határidőre felépíteni cementhiány miatt, majd amikor a cement megérkezett, és építeni kezdtünk, az Építési Minisztérium nem biztosított számunkra kokszot amelynek hiányában decemberben és januárban a kész vakolatok lefagytak. A bányaigazgatóság sem adott szenet, csak akkor, amikor látták, hogy komoly bajok vannak. Azonban a leszállított szenet nem tudtuk használni, mert nem égett. Így késett el a bányászlakások átadási terminusa.

A megtartott ankét határozatai alapján az újabb átszervezés után vállalatunk dolgozói a párt- és szakszervezet segítségével — jól akarják megoldani feladataikat az 1953-as tervévben felszámolva az eddigi hiányosságokat. Az ankét résztvevői javasolták, hogy az élenjáró műszaki dolgozókat jutalmazzuk és az anyagtakarékosságban jó eredményt elérő dolgozókat ugyancsak részesítsük prémiumban. Kötelezővé tesszük a jövőben valamennyi munkahelyünkön a tervfelbontáson alapuló munkalapok kiadását. Ennek segítségével a dolgozók előre tudják, milyen munkát kell elvégezniök és ezért menynyi fizetést kapnak. Ugyancsak kérni fogjuk tőlesztünktől, hogy *egy anyagtelepet biztosítson vállalatunk számára,* mert ennek hiányában is igen sok pénz megy veszendőbe. — Brigádjainkat — különösen a kiszolgáló brigádokat — úgy akarjuk megszervezni hogy azok 100 százalékon alul ne termeljenek, ezen keresztül is csökkentjük az építkezések költségeit. Ha ezt elérjük, akkor sikeresen tudunk megküzdeni 1953-ban az előttünk álló feladatokkal, az építkezés költségeit nagymértékben leszoríthatjuk.

Ehhez azonban az is szükséges, hogy pártszervezeteink, munkahelyi pártcsoportjaink és szakszervezeti bizalmijaink még jobb munkát végezzenek.

segítsék a dolgozókat

a nehézségek megoldásában. Én magam megígérem, hogy a jövőben nagyobb segítséget nyújtok a munkahelyeknek és nem aprózom el munkámat, mint a múltban. Sokkal több időt töltök majd kint a munkahelyeken.

Szegedi József igazgató,
É. M. 73/1. Építőipari Váll.

„A Társadalom- és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat munkája emelni fogja dolgozóink tudását és szakképzettségét"

Örömmel fogadtam a Társadalom- és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat megalakításáról szóló hírt. A szénbányászat előtt álló feladatok maradéktalan végrehajtása is megköveteli, hogy bányász, műszakilag és politikailag egyaránt széles mértékben tovább fejlessze szakismereteit és tudását. Gerő elvtárs is megjegyezte 1952. november 29-i beszédében: „Az ipari termelés 16 százalékos emelése 1953-ban olyan feladat, amely állami szerveinktől, minisztériumainktól, üzemeinktől, párt- és tömegszervezeteinktől, egész munkásosztályunktól és műszaki értelmiségünktől rendkívül magasfokú szervezettséget, fegyelmezett szorgalmas munkát, igen komoly erőfeszítést követel meg." Mindezek alapja pedig a tudás.

Mindenki előtt ismeretes, hogy tiszabányászatunk további fejlődését milyen problémák nehezítik meg, melyek megértésére és megoldására elég kevés tudományosan megalapozott ismeret áll rendelkezésünkre. Az új társulat megalakulása, ismeretterjesztő munkája intenzíven szolgálja ezeket a problémákat és az ismeretterjesztő előadások keretében fényt fog deríteni rájuk, más szóval emelni fogja dolgozóink elméleti tudását és szakképzettségét. Éppen ezért a magam nevében is ígérem, hogy a társulat munkáját támogatom, egyben felkérem a pécsi szénbányák minden mérnökét és megyénk minden tudományos munkával foglalkozó dolgozóját, hogy tudásával támogassa a társaság munkáját.

VERECKEI LAJOS
Pécsi Szénbányák igazgatója.

„Okultunk a tavalyi hibákból — terv szerint, brigádokban végezzük a munkát"

Most a napokban olvastuk a „Dunántúli Naplóban" a drávaszerdahelyi termelőszövetkezetről szóló cikküket. A mi termelőszövetkezetünkben is fennállnak a drávaszerdahelyihez hasonló hiányosságok, amiért nagyrészben a régi vezetőség a felelős. Nálunk is előfordult már, hogy a tagok a beadott, volt saját lovaikkal járnak dolgozni. Így például Tóth Kálmán is a tsz lovaival dolgozik és előbbre való volt neki a kuláksógornak a disznóját bevinni a vásárba, mint egy tsz tagét.

AZ 1952-ES GAZDASÁGI ÉVBEN belépő tagok valamennyien saját házaiknál tartogatták a lovakat és nem ritka eset, hogy egy-egy tsz tagnak kettő-három, sőt négy darab szarvasmarhája is van. Így azután érthető, hogy a tsz-nek nincs szálastakarmánya, mert otthon is a tsz-ét etetik és nem szükmarkuak saját állataikkal szemben. Termelőszövetkezetünknek 45 katasztrális hold rétje és 25 hold fenyér földje van. Ezekről az aszályos esztendő ellenére is 400—500 mázsa szálastakarmányt takarítottunk be. Ha takarékoskodtak volna az állatgondozók az etetések alkalmával és nem Csáki szalmájaként kezelték volna a takarmányt, még lenne belőle. Így azonban ezt a hatalmas mennyiségű takarmányt három hét alatt elpocsékolták. „Élenjárt" ebben a munkában B. Dávid János, aki a lovak alá még szalma helyett is szénát rakott addig, amíg volt. Ma pedig ugyanez a B. Dávid János a termelőszövetkezetünk ellen beszél s nem gondol arra, hogy az ő rossz munkája is hozzájárult ahhoz, hogy tsz-ünk most így leromlott, ő is azok közé tartozott, akik pocsékolták, gondatlanul kezelték a közös vagyont. Most már nem tsz-tag, mert kilépett, de nem ártana, ha a tsz vezetősége felelősségre vonná elkövetett hibáiért, a mázsaszámra elpocsékolt szénáért.

G. Tóth Lajosné hasonló volt B. Dávid Jánoshoz. A múlt év őszén vajmi keveset járt munkába, nem dolgozott, pedig nagy szükség volt minden munkáskézre a csoportban, mert kissé el voltunk maradva a betakarítási terv teljesítésével. Most, hogy a szövetkezetnek már nem tagja, állandóan rágalmazza, úszít a tsz ellen, pedig jól tudja, hogy saját magának is része van a hiányosságokban, mert csak nagy szája volt a csoportban és nem dolgozott becsülettel.

Nézeteltérés van Kórósi Lajosné és Kovács Sándorné, tsz-tagok között. Kórósi szemére veti Kovácsnénak, hogy „miért adta oda a tsz-nek búzáját". Pedig Kovács Lajosnénak dicséretére válik ez, mert vetőmagnak adta és annak a négy mázsa gabonának terméséből Kórósiné is részesül. Az ilyen vitatkozások a tagok között nem vezetnek eredményre és éppen ezért tsz-ünk vezetősége elhatározta, hogy kijavítja ezeket a hiányosságokat a tagság segítségével.

Így elhatároztuk és tervbe vettük, hogy jószágállományunkat és a lovakat egy helyre vonjuk össze. Ezzel a módszerrel tudunk takarékoskodni a takarmánnyal is és az ellenőrzés megjavul.

TERMELŐSZÖVETKEZETÜNKBEN jelenleg komoly tervkészítési munka folyik. Tervünket úgy készítjük el, hogy az 1952-es gazdasági év hiányosságait teljes egészében fel tudjuk számolni. Már most beosztjuk tagjainkat brigádokra. A brigádokat állandó földterületekre osztjuk be. A gazdasági felszereléseket tavaszra teljesen kijavítva, üzemképes állapotban adjuk át a brigádoknak.

Még sok javítanivaló van, de reméljük, hogy az új vezetőség mindazt helyrehozza, amit Mezei Sándor volt elnök vezetésével tavaly elmulasztottak. Biztosak vagyunk abban, hogy ebben az évben olyan eredményeket érünk el, melyek méltók hozzánk: szövetkezeti parasztsághoz.

Bogda Julianna könyvelő — **Antal Pál** agronómus

„Takarékosság a zobáki erdőgazdaságban"

Gerő Ernő elvtárs felhívta az az üzemek vezetőinek és dolgozóinak figyelmét a fokozottabb takarékosságra. A dolgozókat sokszor foglalkoztatja ez a kérdés és el is mondják e téren szerzett tapasztalataikat.

A vasasi Petőfi-akna mellett lévő erdőterületen 1952 elején a zobáki erdőgazdaság vezetősége fát termeltetett ki. A fát faiparunk nagyszerűen felhasználhatta volna, mert valamennyi törzs negyven centiméternél vastagabb. Mai felhasználása azonban már kétséges, mert a fa kérge alatt megtelepedtek a rovarok és az időjárás is kikezdte.

Ezekután csak azt szeretném megkérdezni, hogy az erdőgazdaság vezetői mennyiben szívlelték meg Gerő elvtárs beszédét, amikor ilyen hanyagságokat megtűrnek?

RADÓ ISTVÁN, Vasas

„Megfogadjuk, hogy az összes tavasziakat keresztsorosan vetjük el"

Kovács Mihályné elgondolkodva ült az asztal mellett. Nem bőbeszédű asszony, őt is, mint még sok nagynyárádi dolgozót, csak hallgatásra, türésre, szenvedésre, kényszerített a múlt rendszer. De amit mond, előbb alaposan meggondolja és félig mosolyogva, félig komolyan mondja el: Most is úgy ült itt az asztal mellett, mintha valami nagyon fontos tennivalón törné a fejét. Homlokán ráncok képződnek, szemét mereven szegezi valamire, mintha nézné is, meg nem is. Körülötte három kis fia tanul szorgalmasan, villanyfény ragyogja be valamennyiőket. Kovácsné szólal meg — mélyről jönnek a szavai.

— Milyen jó nektek gyerekek... Iskolába járhattok, villanyfénynél tanulhattok... De én?... Tudjátok, mikor én ilyen gyerek voltam, Nagyharsányban laktunk, egy kis földbevájott kunyhóban. Iskolába nem járhattam, mert erre nem volt idő. Édesanyám mindig azt mondta: „Neked is kell kenyér, neked is kell dolgozni..."

Többet is mondott volna még, de magára terítette télikendőjét és az ajtó felé indult:

— Gyűlésre megyek... Csak tanuljatok szorgalmasan.

*

A párttaggyűlés előtt mint mindig, ilyen hangos a Kossuth termelőszövetkezet irodája. Egyesek az elmúlt nap eseményeiről, a lelkes munkáról beszélnek, elmondják egymásnak, ki mikor jött munkába, vagy az asszonyok, hogyan lökték be valamelyik férjét a sülögödörbe. Mások, ha már nagyon belemerülnek a beszélgetésbe, azt mondják el, hogy milyen életet éltek a csoport megalakulása előtt, amíg egyénileg dolgoztak. De ezzel úgy vannak, hogy senkisem szívesen emlegeti, mert nem volt olyan gyönyörű élet, hogy örömmel beszélnének róla. Ha azonban valaki elkezdi, akad bőven követője, úgy dől a szó mindenkiből, egyik is szót valamit, meg a másik is.

Sáfár Jánosné kezd el beszélni:

— Úgy emlékszem rá, mintha csak ma történt volna, pedig van annak már öt éve is... Csak egy fiatal őszünk volt és vetni kellett, hogy aratni is tudjunk — hogy legyen kenyér. De hogyan vessünk?... Még a magot csak elszórná a férjem, de ki boronálja el? Az egész vidéken nem találtunk senkit... Azért mégis megmutatjuk, hogy elvetünk — mondta az emberőrm — én majd odaállok az üsző mellé és húzzuk ketten a boronát. Úgy is lett. A járomba búját és húzták a boronát. Én meg egy kötéllel emelgettem hátul a boronát, mert mindig tele lett gazzal...

Lehet, hogy még tovább is mesélte volna, de olyan jóízűt nevetett mindenki, hogy csak úgy csengett bele a tsz irodája, még maga Sáfárné is mosolygott.

— Most nevetünk, de nem volt mindegy, mikor férjemet láttam a járomban... Sírni tudtam volna.

— Józsi bácsi most mondja el maga: mi volt azzal a targoncával? — hallatszik egy női hang, majd utána mindjárt több helyeslés.

— No beszéljen Józsi bácsi... Halljuk, mondja már el!

Rácz Józsefnek szóltak, aki sapkáját mélyen homlokára húzva gubbasztott a kályha mellett a sarokban. Ahogy a nevét hallotta, kicsit szégyenkező mosollyal felemelte a fejét, torkát köszörülte és elkezdte.

— Ha annyira akarjátok, elmondom én. — Látszott rajta, hogy nem szívesen beszél arról, amire olyan kíváncsiak ezek az asszonyok, ha már elkezdte, hát folytatja is: — Az úgy kezdődött, hogy nekem meg volt ugyan két tinóm, de nem volt szekerem. Az őszi vetésnek már elmúlt a határideje, nagy sár volt mindenfelé... Ilyen sárban mondok, még üresen sem birom tölni a targoncát, még ha jó út lett volna, ezzel tóltam volna ki a vetőmagot és boronát... Mit csináljak? Mégis a targoncát kell igénybevenni, ha már kocsi nincs. Fogtam a vetőmagot, a boronát és a targoncára raktam. Utána elétfogtam a két tinót, felemeltem a targonca hátulját és így huzattam ki vetni egészen a „Kecskés-dűlő"be...

Így történt, és ha valaki kételkedne benne, beszéljen Rácz Józseffel, ő mindent elmond részletesen. Igaz, már régi történet, azóta olyan sok minden történt Nagynyárádon, megváltoztak még az emberek is, ahogy beálltak a termelőcsoportba. A közös ügy, a szebb és boldogabb életért való küzdelem egybekovácsolta őket úgy, hogy szét sem lehet szakítani.

— Nem is tudom mit kezdenénk, hogyan tudnánk megélni, ha nem lenne tsz-ünk, — mondja Sáfár Jánosné — engem már el sem tudnának zavarni és nem is tudnék egyedül dolgozni!

Hasonlóan beszél a szövetkezet valamennyi tagja, pedig milyen nehezen léptek az új útra, mennyi veszekedés, civakodás folyt le, amíg megegyezett a férj és feleség és beléptek a csoportba. Legtöbb helyen úgy volt, hogy a férfi be akart lépni, de a felesége hallani sem akart a csoportról. Sáfár Jánosné azt mondta a férjének:

— Én nem bánom... Lépjél be, de én egy percig sem maradok veled tovább... Te maradsz Baranyában, én meg megyek Zalába, vagy mit tudom én hova, de nem lépek a tsz-csédbe.

— Én pedig mégegyszer nem akarok járomba bújni, mert ember vagyok és nem állat... A csoportban majd ilyen munkát elvégez a gépállomás... Ezt neked is látnod kell... és ha tetszik, ha nem, én aláírom azt a papírt!

Kovács Mihályné arról beszélt: én már voltam cseléd éppen eleget: most örültem, hogy itt a föld és adjam oda másnak? Megint ispán járjon utánunk?

Mások meg azt mondták:

— Ha kenyeret kellene sütni, nem tudok, ha mosni kellene, nem tudok, ha a városba akarok menni, hogy vegyek magamnak, vagy a gyerekeknek egy darab rongyot, nem mehetek, mert le vagyok kötve napról-napra... Ráadásul még lesz egy hajcsár és azt sem tudom, miért dolgozom!

Azóta az asszonyok is szorgalmas dolgozói lettek a Kossuth termelőszövetkezetnek, látják már ők is, hogy a szebb és boldogabb élethez vezető út egyedül a szövetkezeti út lehet számukra. Ez biztosít anyagi jólétet, kultúrát, napközi otthont és mindenmindani, ami egy rendes családi élethez kell. Éppen ezért 1949 nevezetes esztendő marad számukra. Jól emlékezetükbe vésték, mert akkor alakult meg a Kossuth tsz.

Azóta sok szép eredményekkel büszkélkedhetnek a tagjai, mert példamutató munkát végeztek, alkalmazták a terméstfokozó új módszereket is. Ma már azok a nők, akik eleinte idegenkedtek a csoporttól, szorgalmasan dolgoznak a közösben.

142 tagja van a szövetkezetnek és ebből 70 nő, de nemcsak papíron, néhányan jobban kiveszik részüket a munkából, mint sok férfi. Erről is beszélnek most a párttaggyűlés előtt. Kovács Mihályné azzal dicsekszik boldogan, hogy a 615 köbméter silótakarmányt mind a nők tapasták be:

— Nem igaz, — szól közbe a szövetkezet egyik férfi tagja — mi is tapostuk.

— Hogyne, mert berántottunk a gödörbe, de ott is hagytál mindjárt! — adja meg a választ Kovácsné. A férfi, aki ellenkezni próbált, már nem is tudott szólni, mert valóban így történt. De történtek a nyáron más dolgok is. Egyik nap éppen aratás idején, keményen rátámadtak az asszonyok Váradi Miklósra, aki a kaszа helyett a kétdecis poharakat emelgette a kocsmában.

— Nem kell közénk olyan ember, aki csak a bor után másszkál, mondogatták valamennyien Váradi Miklós szemébe.

Így léptek fel a munkafegyelem lazítói ellen, követelték, hogy büntesse meg a szövetkezet azokat, akiknek nem használ a szép szó — nem járnak a csoportba dolgozni. És nem eredménytelenül léptek fel. Alig akad tag, akitől munkaegységet vontak le hanyagságáért, szorgalmasan dolgoztak valamennyien. A jó munka meg is hozta gyümölcsét. Munkaegységenként egy kiló 15 deka búzát, három kiló kukoricát, fél kiló árpát és 9 forint 52 fillért osztottak ki.

Így Kovács Mihályné, aki férjével együtt 432 munkaegységet szerzett, közel öt mázsa búzát, 12 mázsa 96 kiló kukoricát, 216 kiló árpát és 4.112 forint készpénzt vitt haza. Azonban vannak olyan családok, ahonnan többen dolgoztak, és így még ennél is több jövedelemben részesültek.

— Kaptunk még szappant és étolajat is — szólal meg Sáfárné és Nagy elvtárs, az egységes pártvezetőség titkára azt vágja rá mindjárt:

— Az már nem lényeges.

— Nem lényeges?... Hát akinek mosni, meg főzni kell, az tudja, hogy milyen lényeges... nagyon sokat jelent az... És a cukor? Abból is kaptunk minden munkaegységre egy dekát... Van nekünk mindenünk, ami kis nehézség mutatkozik, az az idei évben nagyon sok helyen megvan.

Ahogy Sáfárné abbahagyja, Kovács Mihályné kezd el beszélni, aki elején azt mondta el, milyen körülmények között éltek a földkunyhóban.

— Az én lányom a versenді tanácson dolgozik, mint tanácstitkár. A csoportból én is szép jövedelmet kapjam. A mi életünket össze sem lehet hasonlítani a múlttal és a jövőben mi, a csoport tagjai is azon leszünk, az eddiginél még jobban harcolunk hogy szebbé tegyük életünket. Most itt megfogadjuk, hogy az összes tavasziakat keresztsorosan vetjük el.

LIPÓCZKI JÓZSEF

AZ ATOMENERGIA

A legutóbbi hat évtized a tudomány és technika történetében eddig soha nem látott hatalmas fejlődésről tanuskodik. Az emberiség egykori nagy álmai váltak valóra a rádió, a távolbalátás, a sötétben való látás, a rádió lokáció (helymeghatározás), a repülés, a rakétaelv, stb. megvalósításával. Mégis mindezeket túlszárnyalja jelentőségében az atomenergia feltárása, mert ez a mindenki számára fontos és alapvető energiagazdálkodásban teremt forradalmat és tár fel igen nagy lehetőségeket.

Nézzük meg pontosabban, hogy

miért olyan nagy jelentőségű

az atomenergia megismerése.

Mióta az ősember felismerte a tüzet, azóta az emberiség legfontosabb energiaforrása a tűz, az égés révén felszabaduló hőenergia. Tudományosan az égés nem más, mint az elégő anyag legkisebb részecskéinek úgynevezett atomjainak, vagy molekuláinak oxigénnel való egyesülése, tehát vegyi folyamat. Ha egy kilogramm szenet elégetünk, azzal mai tüzelési viszonyok mellett kb. hat liter vizet tudunk felforralni. Ezt tudományos nyelven úgy mondjuk, hogy egy kg szén elégetésekor kb. 6.000 kalória hőenergia szabadul fel.

Ugyanakkor például ha egy kg uránban rejlő atomenergiát szabadítunk fel valami módon, akkor kb milliószorta ennyi energiát tudunk nyerni. Például egy nagy gyár, ha jelenleg elhasznál naponta fütőanyagként 100 vagon szenet a fütésre, ugyanennyi hőt egy kg uránból tudna atomfolyamat révén termelni. Azt hiszem ezek a számok magukért beszélnek.

De hogyan jutott a tudomány ehhez az első pillanatra hihetetlennek látszó igen nagyjelentőségü felismeréshez?

Mint a tűzgyujtásra a villám, az atomenergia titkára is a természet jelenségeinek tanulmányozása vezette az embert. A múlt század végén felismerték, hogy egyes anyagok atomjai önként, minden külső befolyás nélkül erős sugárzást bocsátanak ki magukból. Ilyen anyag például az urán, a rádium, a polonium stb. Ez a sugárzás egyszerüen és jól megfigyelhető, tudományosan rádióaktivitásnak (magyarul sugárzó tevékenységnek) hivjuk.

A rádióaktivitás jelenségének tüzetesebb tanulmányozása kapcsán kiderült két alapvető tény.

1. A sugárzó anyag atomjai a sugárzás közben elbomlanak és más atommá alakulnak, például a rádium atomból két új atom: radiumemanáció és hélium lesz.

2. A sugárzás közben igen nagy mennyiségü hő termelődik, például egy gramm rádium elbomlásakor annyi, mint egy tonna szén elégetésekor.

Mindkét felismerés

egészen új és megdöbbentő volt, mert addig sem azt nem észlelte a tudomány, hogy egyik atom átalakítható másik fajta atommá, sem azt, hogy ilyen kevés anyagból ilyen hatalmas energia szabadulhat fel. Mindenesetre kénytelen volt a tudomány a tények hatására elfogadni, hogy mindig amikor az anyagok legkisebb részecskéi, atomjai elbomlanak, hatalmas, eddig soha nem sejtett energia szabadul fel.

Ezen felismerés után már nem volt nehéz belátni, hogy a jövő energiaforrását az ilyen atomátalakulásokban kell keresni és nem az eddig használatos égési folyamatokban, melyekben az atomok teljesen változatlanok maradnak, csupán annyi történik, hogy például egy szén atom egy vagy két oxigén atomhoz hozzákapcsolódik.

Az elgondolás szép és könnyü volt, a gyakorlati megvalósítás elé azonban hatalmas akadályok tornyosultak. Igaz, hogy a rádium sugárzása, illetve elbomlása közben hatalmas energia szabadul fel, de csak olyan lassan, hogy még egy deciliter vizet sem sikerül vele felforralni. A rádióaktivitás jelensége előtt úgy álltak a kutatók, mint a mesebeli herceg, aki elfelejtette a jelszót a kincses vár kapuja előtt. Megpróbálták a rádióaktivitást minden elképzelhető módszerrel meggyorsitani, de az nem sikerült.

Minthogy a most megismert „önkéntes" úgynevezett (természetes) atombomlást nem sikerült meggyorsitani, érthető volt az a törekvés, hogy az atomokat mesterségesen próbálják szétbontani. A kutatóknak az atombomlásra irányuló kisérleteit csak az 1920-as évek táján koronázta siker. Ami a középkori aranycsinálóknak nem sikerült (t. i. hogy aranyatommá változtassanak más atomot), azt oldotta meg elvileg a tudomány az atomrombolással. Nitrogén atomokat bombázva a rádiumból, nagy sebességgel kiröppenő sugárrészecskékkel az úgynevezett alfa sugarakkal sikerült oxigén atomot kapni. Hogy fogalmat alkossunk az alfa sugarak nagy romboló hatásáról, hasonlatképpen megemlítjük, hogy

az alfa sugár

sebessége olyan nagy, hogy annyi idő alatt, míg a puskagolyó 50 métert tesz meg, azalatt az alfa részecske Pécsről Moszkvába és vissza repülne. Ha egy ilyen nagy sebességü, tehát nagy energiáju alfa részecske eltalál egy atomot, akkor az a hatalmas ütközés következtében elbomlik, más atommá alakul át. Ezzel a kérdés elvileg megoldódott ugyan, de az alfa sugarak igen rossz találati valószinüsége miatt a gyakorlati alkalmazás még nagyon messze volt. A kutatók nem csüggedtek, hanem ezen az úton tovább haladva, ötletesebb nagyfeszültségü elektromos berendezések szerkesztésével próbáltak az alfa sugaraknál még sokkal jobb „lövedékeket" találni, az atomok szétrombolására. Közel két évtizedig folyt el az atom titka feltárásáért irányuló versenyfutásban. Közben érdekesebbnél érdekesebb tulajdonságait ismerték fel az atomnak. Kialakult egy egészen új tudományág, az atomfizika. Igy fedezte fel Joliot Curie, a Béke Világtanács elnöke, és felesége többek között azt, hogy a bombázással megbolygatott atomok éppúgy sugárzást bocsátanak ki magukból, mint a múlt század végén megismert természetes radioaktiv anyagok. (Mesterséges radioaktivitás). Megismerték, hogy a múlt században oszthatatlannak hitt atomnak még bonyolult szerkezete van. Minden atom pozitiv elektromos töltésü atommagból és az ezt körülkeringő negativ elektromos töltésü részek, u. n. elektronok rendszeréből áll. Hasonlítható minden atom egy kis naprendszerhez, ahol az atommag felel meg a napnak, az elektronok meg a bolygóknak. Megismerték, hogy még az atom magja is bonyolult szerkezetü. Pozitiv elektromos töltésü és semleges részecskékből áll. Ezeket a semleges atomrészecskéket neutronoknak hivja a tudomány és az atomenergia gyakorlati feltárásában igen nagy jelentőségük van, mert ezen neutronok bizonyultak az atom, (pontosabban az atommag) átalakitásában a leghatásosabb romboló „lövedéknek."

Az atomenergiájának

gyakorlati méretekben való feltárása

az 1940 év táján sikerült. Legismertebb eszköze ennek a sokat emlegetett atommáglya, vagy uránmáglya. Ebben urán fémrudak máglyaszerüen vannak elhelyezve, különleges grafit és kadmium közegben. Működésének lényege az, hogy ha a benne levő urán atom magját egy neutron eltalálja, akkor az két új atomra hasad szét, létrejön a megfelelő nagy energiafelszabadulás, de ami a fontos: a jelenség nem fejeződik be, mert a mag szétesése mellett 2—3 újabb neutron is keletkezik, melyek mint újabb lövedékek további urán atommagok széthasítására képesek. Azonban ez utóbbi két urán atom elhasadásakor most már kétszer 2—3 neutron-lövedék keletkezik, ami hatóképes és igy tovább lavinaszerüen akár egy pillanat alatt felszabadítható lenne az összehalmozott egész urán atomenergiája. Természetesen megfelelő berendezéssel az urán-atom hasadás, tehát az energia felszabadulás teljes szerint szabályozható.

Az uránmáglyával kapcsolatban tett gyakorlati megfigyelések az atomok elbontásakor jelentkező energia felszabadulásról, mindenben igazolták a fentebbi hihetetlenül hatalmasnak látszó adatokat.

Röviden tehát sikerült az atomokban rejlő hatalmas energiát gyakorlati méretekben is hasznositani, s ez azt jelenti, hogy az emberiség energiaforrásai milliószorosra növekedtek.

A marxizmus-leninizmus tanitásaiból tudjuk, hogy a termelő erők fejlődése döntő mértékben szabja meg a társadalom fejlődését. Az atomenergia feltárásában az új társadalmi rend, a kommunizmus alapvető energiaforrását kell látnunk, mely az emberiségnek egy minőségileg új, eddig soha nem látott jólétét és felvirágzását fogja biztositani, mind anyagi, mind szellemi téren.

A szocialista Szovjetunió felismervo az atomenergia hatalmas jelentőségét, — mint Visinszkij elvtárs bejelentette — hozzáfogott az atomenergia békés célokra való felhasználásához.

Jellemző és nem véletlen,

hogy ugyanakkor az imperialisa vezető körök az emberiség fejlődésének ezen hatalmas eszközében is csak halálthozó tömegpusztító fegyvert látnak és reakciós hirverésük egyik fontos eszközét. Biztosak vagyunk abban, hogy a hatalmas békemozgalom meg fogja akadályozni az imperialista vezetők aljas szándékát és az atomenergia valóban teljes mértékben a haladást, az emberi társadalom minőségileg új korszakának, a kommunizmusnak az építését fogja szolgálni.

Tigyi József
Egyetem Biofizikai Intézet

A Pécsi Tervező Iroda „Építészetünk a szocialista realizmus útján" építészeti kiállításához

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének kezdeményezésére 1951. áprilisában indult meg a vita a magyar építészet helyzetéről. A vitát Révai József elvtárs foglalta össze és megállapította, hogy „modern" építészetünk felszabadulás utáni termékeivel mindenki — a párt, a kormányzat, a dolgozó nép — egyaránt elégedetlen, mert az sem nem szép, sem nem olcsó, hanem csúnya, drága és mindezen túl nem fejezi ki új, szocializmust építő társadalmunk eszméit. Megállapította, hogy a modernista építészet talán az egyetlen ellenséges kulturális irányzat, amely akkor még Magyarországon nyiltan tudott jelentkezni és amelynek építészeink soraiban is nyilt képviselői voltak, akik köré az építészeti reakció tömörült.

Milyen volt ez a „modern" építészet, melyet formalistának, funkcionalistának bélyegzünk ma, mi a lényege?

A „modern" építészet és művelői két kategóriára oszthatók. Az első kategória képviselői érezték a társadalmi krizist, meg voltak bennük a lázadás elemei, de igen kevéssé, vagy egyáltalán nem voltak kapcsolatban a népi — forradalmi mozgalmakkal. Individualizmusukban éppen az a polgári kultúra volt felfedezhető melyet el akartak taszitani. — Kispolgári lázongók voltak. A többi művészettel szemben az okozta a nehézséget, hogy amig pl. proletár költészet már a kapitalizmusban is keletkezhetett és keletkezett, proletárépitészet a kapitalizmusban nem keletkezhetett. A másik kategória és képviselői magatartása a munkásmozgalomnak való hátatfordítással volt egyenlő, tudatos figyelemelterelés az osztályharc döntő kérdéseiről. A végletekbe hajszolt polgári individualizmusuk a fasizmus előfutáraként jelentkezett. Az egyes egyének, egyén és társadalom szembeállítása, a gépimádat (mint esztétikai ideál) előrevetik a későbbi fasizmus faji megkülönböztetési és egyébként is embertelen politikájának árnyékát.

Mindkét kategóriában megtalálhatók a formalizmus, funkcionalizmus és technicizmus hivei egyaránt. A formalisták, az új — minden alapot nélkülöző, gépi formákat követő (gépesztétikai) — építészeti megjelenités hajszolói. A funkcionalisták, akik centiméterre) és szúrókörzővel mérték le az ember előreláthaló mozdulatait, — tehát az embert mint gépet tekintették — és az igy adódó „funkcionalis" alaprajzokból *szerkesztették* meg épitészetüket. A technicizmus követői, akik *kizárólag* a felhasznált anyagoktól (ikő, tégla, vasbeton) függően akarták épitészetünket felépiteni.

A modernista irányzat mindkét kategóriájának gyökerei a kapitalizmusnak az első világháború utáni általános válságában vannak. Társadalmi háttere az első világháború utáni proletár-forradalmi hullám apadása, a német proletár-forradalmi erők veresége volt. Ennek a vereségnek a talaján a munkás-forradalomnak való hátatfordítás és annak megtagadása tetején nőtt naggyá ez a szellemi irányzat. Mindkét kategória engedélyezett lázadás volt — az osztályharc döntő kérdéseiről való figyelemelterelés céljából — és a szociáldemokratizmus szolgálatában állott.

Mi ezekkel szemben a szocialista-realista épitészet?

Sztálin elvtárs fogalmazta meg röviden és igen világosan: „A szocializmus épitészete tartalmában szocialista, formájában nemzeti." Az emberi egyén és a társadalom ellentmondásának elhajitása, azok elszakithatatlan közösségének hangsúlyozása. Tehát nem forma a formáért, vagy forma a funkcióból, anyagból vagy szerkezetből. A döntő a társadalom kulturális (eszmei) és anyagi szükségletei. A szocialista-realista építőművészet a szocialista ember kényelmi, fizikai, szellemi és esztétikai szükségletét hivatott kielégiteni, ugyanakkor reprezentálnia kell, kifejeznie a szocialista társadalmi rend nagyságát, büszkeségét, azét a társadalmi rendét, amelyben az ember először válik önmaga urává.

Melyek azok a tényezők, amelyek építőművészetünket hozzásegithetik a szocialista-realista stilus kialakitásához?

Ezek között elsősorban szerepel a Szovjetunió építőművészeti elméletének és különösen gyakorlatának alapos tanulmányozása. A Szovjetunió a szocialista-realista építészet keresésében igen sok sikerült alkotást produkált már (pl. Lenin-könyvtár, Frunze Akadémia és sok más), ezek tanulmányozása igen nagy segitséget nyujt saját építészetünk kialakitásához. A Szovjetunió a stiluskeresés útján — mint más téren is — uttörő munkát végez. E munka közben elkövetett hibáiból is tanulhatunk, sőt kötelességünk tanulni belőlük. A második tényező, mely hozzásegit minket új építészeti stilusunk kialakitásához, hazánk klasszikus építészeti hagyományainak tanulmányozása. Ezen belül figyelmet kell fordítanunk román, gótikus, barokk és romantikus építészeti hagyományainkra is, de elsősorban klasszicisztikus hagyományainkat kell figyelembevennünk, azért, mert úgy véljük, — ha az építészetben realista stilusról beszélünk, — a klasszikus stilusok realista stilusok. Nem véletlen, hogy a polgári forradalmak (pl. reformkor) a klasszikus stilusokhoz nyultak vissza, mert azok eszmei tartalmai egyezett törekvéseikkel és számukra az ember volt a mérték, amit a gótikáról és barokkról nem lehet elmondani. Persze fent elmondottak nem azt jelentik, hogy — akár a Szovjetunió tól, akár nemzeti hagyományainkból — kész receptet kapunk szocialista-realista építészetünk kialakitására. A jelszó nem „vissza a klasszicizmushoz", mint ahogyan a költészetben sem mondjuk „vissza a népdalhoz", vagy „vissza Petőfihez". Hogyan lehet építészeti hagyományainkat átértelmezni, átélni és átformálni az újba, amit mi teremtünk, ez *alkotó* építészeink dolga.

Röviden megemlitem még azokat a főbb hibákat, melyek elkerülésére stilusunk kialakitásunk közben különös gondot kell fordítanunk

Az archaizálás, — régi stilusok és stiluselemek szószerinti átvétele és alkalmazása. — A helytelen stilizálás — régi stilusok és stiluselemek átérzés és átértelmezés nélkül való felhasználása. A sematizálás — egy egy sikerült, vagy kevésbé sikerült forma, vagy kompozició sematikus továbbalkalmazása.

Révai elvtárs épitészetünk továbbfejlesztésére öt javaslatot tett, többek között javasolta a magyar építészek plénumának összehivását egy kongresszus keretében. Ez azóta megtörtént. A magyar építészek 1951 októberében megrendezték az I. Magyar Építőművész Kongresszust, amelyen rajtuk kivül szovjet elvtársaink és a népi demokratikus országok építészei is résztvettek. A vita óta majdnem két esztendő, a kongresszus óta több, mint egy év telt el. Irodánk kiállitása a közönség elé — szakemberek és laikusok elé egyaránt — akarja terjeszteni ebben az időben készült munkáját, hogy az megitélhesse, menyiben sikerült építészeinknek a fent leirtak alapján előrehaladni a kitüzött cél, a szocialista-realista építészet megvalósitása útján és mennyiben sikerült elkerülni a fent vázolt hibákat. Kiállitásunk azt hiszem egyúttal bepillantást nyujt az egész mai magyar építészetbe.

Máté Pál
az építészeti osztály helyettes vezetője.

FEHÉR KLÁRA:

A BÉKEKÜLDÖTT

IV.

Korán reggel beállitott hozzánk Szalóki elvtárs. Az uramat kereste. Ugy megörültem neki, mint még soha. Mondom, csak estére várom az uramat, benn alud Mohácson. De üljön már le egy kicsit, kérdeznek valamit.

Azt felelte, kevés ideje van, nagy gondban van a gyapot miatt, lassan megy a szedés.

Azt feleltem neki, hogy világért sem akarom feltartani, de hát fontos, amit kérdezni akarok.

Leült, én meg elmondtam azt, amin gondolkoztam az éjjel. Ő is hallotta, hogy mi történt a Csekééknél. Arra, amit mondtam, nagyon figyelmesen hallgatott, néha bólogatott hozzá.

— En csak egy egyszerü öregasszony vagyok, nézze, tudatlan is. De valamit tenni szeretnék én, is. Nem lehet addig nyugodt álmom. Mondja meg, mit lehet csinálni, hogy ránk ne merjenek jönni azok a bitangok.

Azt felelte: sok mindent lehet tenni. Jól mondom: ha vasvillával áll a gazda a portáján, nem mer oda bemenni a rabló. Hát igy kell állni. Erőseknek kell lennünk és tudnunk kell arról, hogy veszély fenyeget. A faluban elég gyengén működik az MNDSZ — oda is elmehetnék segiteni, vagy felkereshetném Kissnét, a békebizottsági titkárt, segithetnék annak is.

— Dehát mit, mit segithetnék?

— Felvilágositani az asszonyokat.

— Ugyan már, hogyan tudnám én felvilágositani a többieket?

Ugy, hogy elmondaná nekik azt, amit az életéről gondol — és még sokat tanulna is hozzá.

Töprengtem. Hiszen jó, megpróbálom. Aztán még valami az eszembe jutott.

— Ha segitenénk gyapotot szedni...

Felragyogott az arca.

— Nem akartam mondani, mert egy párszor már visszautasitott. Nagyon kellene most a segitség, ha csak egy pár napra is. Ha megbeszélné egy-két asszonnyal.

Azt mondtam, rendben van, Szalóki elment, azzal, hogy estére visszajön, beszél az urammal.

A két kicsit felöltöztettem, átvittem a napközibe. Kati egy kicsit megijedődött, de Sanyi nagyon örült, mindjárt talált barátokat. En meg elmentem Csekéékhez. Csekéné mindjárt ráált, tőle átmentünk Galambosékhoz, onnan Bálintékhoz. Egy óra mulva tizennégyen voltunk Szalóki bolgatott, kocsival mentünk ki a gyapotföldekre, mert mondom, messze van, az erdő másik végén. A lányom brigádja már javában dolgozott. A lányom csak összecsapla a kezét, amikor meglát. — „Mama, hát magát mi lelte?" — „Engem semmi" — mondom. — „de te ne álmélkodj itt, hanem mutasd, hol csináljunk." Kaplunk mindannyian tehér kötényt, azon elöl óriási zseb volt nekiállunk, szedtük a gyapotot, a lányom csak csodálkozott, hogy milyen gyorsan csináltuk. Délután korán jött értünk megint a kocsi, mert mi tizennégyen csak úgy jöttünk, hogy azért hazamegyünk vacsorát főzni. Másnap kimentünk újra, harmadnap is. Péntekre készen volt az egész gyapotszedés, a lányom is hazajött.

(Folytatása következik)

Psalmus Hungaricus a hétfő esti Kodály-est műsorán

A három héttel ezelőtt városunkban megrendezett Kodály-ünnepségeket nemcsak helyi, hanem országos viszonylatban is a vidéki zenei élet legkiemelkedőbb eseményeként könyveli el a szakmai közvélemény. Pécs zenei élete és benne a Kodály remekműveket megszólaltató szakiskolai énekkarok egyszeriben országos érdeklődés középpontjába emelkedtek.

A Kodály hangversenyünnepségek legkiemelkedőbb eseménye a Psalmus Hungaricus pécsi bemutatója volt. Az óriási sikerre és érdeklődésre való tekintettel az Országos Filmharmónia február 2-án, hétfőn este ünnepi Kodály-est keretében megismétli a Psalmus Hungaricus előadását Rösler Endre érdemes művész közreműködésével és Melles Károly vezetésével.

A hétfő esti hangversenyen felújításra kerül Kodály több kórusalkotása is, igy többek között a Mátrai képek, Kállai kettős, ÁBCD-nóta, Vejnemüjnen muzsikál, Villő, Békedal, és a Magyarokhoz kánon a közreműködő 4 kórus együttes előadásában.

A hétfő esti hangverseny néhány még megmaradt jegyét a színházi pénztár árusitja.

Február 18-án kezdődik a Magyar-Szovjet Barátság Hónapja

A Magyar-Szovjet Társaság összehívta II. országos kongresszusát

Népünk felemelkedésének, állandóan szépülő új életünknek legerősebb, legbiztosabb támasza, segítője, erőforrása a nagy Szovjetunió barátsága. Nincs olyan magyar dolgozó aki saját munkájában ne látná mindennap ezt a segítséget, nincs életünknek egyetlen olyan területe sem, ahol ne tapasztalnánk állandóan a Szovjetunió támogatásának erejét. Ezért nagy ünnep minden magyar dolgozónak a Magyar-Szovjet Barátság Hónapja, melyet az idén rendeznek meg ötödször.

Ebben az évben külön jelentőséget ad a Barátság Hónapjának az a tény, hogy február 18-án lesz ötödik évfordulója a magyar-szovjet baráti, együttműködési és kölcsönös segélynyujtási egyezmény aláírásának. Ez az egyezmény új életünk egyik legfontosabb alkotása s az aláírása óta eltelt öt év kézzelfoghatóan megmutatta, mit jelent népünk számára a szovjet népek baráti kézszorítása.

A Barátság Hónapját közvetlenül megelőzi a Magyar-Szovjet Társaság II. országos kongresszusa. Ezen a kongresszuson dolgozóink legjobbjai: a termelésben élenjáró sztahanovisták, a szovjet tapasztalatokat sikerrel alkalmazó mezőgazdasági dolgozók, kiváló tudósok, művészek számolnak majd be arról, mit jelentett számukra a szovjet nép segítsége — s egyben elmondják azt is, mit tettek eddig a magyar-szovjet barátság elmélyítéséért, hogyan akarják még jobban megnövelni népünk szeretetét, háláját a nagy Szovjetunió iránt. A február 14-én és 15-én megrendezésre kerülő kongresszuson jelen lesznek a szovjet nép képviselői, s a baráti népi demokráciák és a nyugati országok szovjet baráti társaságainak küldöttei.

Február 18-án, a magyar-szovjet barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyujtási egyezmény aláírásának 5. évfordulóján ünnepi díszelőadással nyílik meg a Magyar-Szovjet Barátság Hónapja. A Barátság Hónapjára küldöttség érkezik hazánkba, melyben kiváló tudósok, művészek, kiváló sztahanovisták, élenjáró kolhozparasztok, a sport mesterei vesznek részt. A küldöttség tagjai ellátogatnak majd üzemeinkbe, építkezéseinkre, meglátogatják fa vainkat, iskoláinkat, intézményeinket, hogy átadják tapasztalataikat, megismertessék a magyar dolgozókat a kommunizmus építésének diadalmas módszereivel.

A Barátság Hónapja alatt sokszáz előadáson, bemutatón ismerheti meg majd népünk a szovjet dolgozók mindennapi életét, munkáját, a legfejlettebb szovjet tudomány és technika gazdag kincsestárának tapasztalatait.

Filmszínházainkban a legújabb szovjet filmeket vetítik, a szovjet film ünnepén színházaink több szovjet darabot mutatnak be, hogy még inkább megismertessék dolgozóinkkal a nagy Szovjetunió kultúrájának kiváló alkotásait.

A Magyar-Szovjet Barátság Hónapja újabb alkalom lesz a magyar dolgozók számára, hogy egyre közelebbről lássák a kommunizmust építő baráti szovjet nép mindennapi életét, a mi jövőnket.

A társadalmi szövetségek és társadalmi aktivák munkája

AZ ELMULT ÉVBEN nagy mértékben megerősödtek TSB-ink és testnevelési szervezeteink. Munkájuk alapján mind inkább közelednek ahhoz, hogy gazdái lehessenek a testnevelés ügyének. Míg 1951-ben sportolóink, sportvezetőink csak ismerkedtek az új sportszervezetekkel úgy a testnevelési sportbizottságokkal, addig az elmult évben már sokkal jobban bekapcsolódtak azok munkájába. Az elmult évben már a sportolók is igen gyakran keresték fel a TSB-ket, bizalommal fordultak hozzájuk egyéni problémákkal és kértek tanácsokat sporttejlődésük elősegítése érdekében.

A megyei TSB az elmult évi munkájában nagy gondot fordít arra, hogy pártunknak a tömegekkel való helyes kapcsolatáról szóló útmutatását betartsa. Ezért igen nagy szerepet tulajdonított a társadalmi aktivahálózat kiépítésére, azok kiképzésére.

A sportoktatási munka területén nagy fejlődés mutatkozott, mely nagyrészt annak tulajdonítható, hogy társadalmi szövetségeink, társadalmi aktiváink jobban bekapcsolódtak a munkában. A munkatervek alapján dolgozó társadalmi szövetségek eredményei nem maradtak el. A munkatervek elkészítésénél és annak betartásánál az elmult évben mindinkább kezdett eltünni a kampányszerűség. Hiányosság azért ezen a téren is feunállott, mert társadalmi szövetségek munkatervei nem mindig tükrözték vissza a saját munkaterületükön elvégzendő munkát. A munkatervek és azokban lefektetett munkák jó és eredményes vitele érdekében arra kell törekedni, hogy a jövőben még nagyobb figyelmet fordítsanak az illetékesek a helyi feladatokra és a fejlesztési terv kívánalmaira.

Az egyes társadalmi szövetségek önállóan dolgoztak. Önállóan szervezték meg versenyeiket, irányították a sportág működését a TSB ellenőrzése és irányítása mellett. Az MFSB fokozatosan elérte azt, hogy valamennyi társadalmi szövetség leadta negyedévi jelentését. Ezen a téren hiányosságok a járási TSB-k mellett működő társadalmi szövetségeknél mutatkoztak, melyek egy két szövetség kivételével, rendszertelenül adták le jelentésüket. A megyei társadalmi szövetségek nem adtak kellő támogatást a járási társadalmi szövetségeknek. Sokhelyen azért nem tudtak megfelelő jelentést elkészíteni, mert nem tudták, hogy mit kell annak tartalmaznia. A röplabda, ökölvívó, birkózó, labdarugó, sakk társadalmi szövetségek rendszeresen támogatták a járási társadalmi szövetségeket. Ennek eredménye meg is mutatkozott, mert a járás bajnokságokat a járási társadalmi szövetségek ezekben a sportágakban ugyszólván önállóan tudták megrendezni.

Segítséget adtak december és november hónapban a társadalmi szövetségek vezetői a vidéki sportköröknek az év összefoglaló sportköri jelentések, az idei költségvetés és verseny naptár elkészítése tekintetében. Ezt a munkát jövőben sokkal tervszerűbben kell tovább vinni. A társadalmi szövetségek vezetői a tervek szerint egy-egy járást fognak patronálni. Ezeknek a sportirásoknak az lesz a feladatuk, hogy havonként egyszer kimennek az illető járás TSB-je mellett működő társadalmi szövetséghez és annak a helyszínen adnak támogatást.

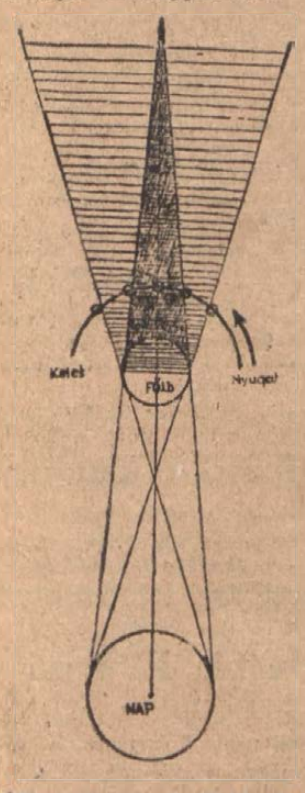
A fejlődés jele volt az, hogy a társadalmi szövetségek rendszeresen, havonta megtartották értekezleteiket. Ezeken az értekezleteken az eredmények és hiányosságok megbeszélése mellett a soronkövetkező feladatokat, a fejlesztési terv végrehajtását, a verseny naptárban szereplő versenyek és bajnokságok megrendezését, azok propagálása szerepelt. Hibák mutatkoztak azonban az egyes rendezvények forgatókönyvének elkészítése terén. Nagyon sok vezető nincs azzal tisztában, hogy mit is kell annak tartalmaznia. Az MTSB-nek ezzel a kérdéssel jobban kell törődnie és annak elkészítésére ki kell oktatni a társadalmi aktivákat.

A JÖVŐBEN a legfontosabb feladata az MTSB-nek az, hogy a társadalmi szövetségek vezetőinek továbbképzését biztosítsa, lehetőleg oly formába, hogy ne csak saját sportágukban, hanem más sportágakban is otthonosak legyenek. Szükséges a társadalmi szövetségnek megerősítése, új fiatal káderek beszervezése. Az elmult év második felében a káderek nevelése terén jelentős eredményt ért el az MTSB Szükséges, hogy a társadalmi aktivákkal az MTSB egyénileg is jobban foglalkozzék, hogy ezáltal is elősegítse fejlődésüket és ezen keresztül testnevelési sportmunkánk előbbrevitelét.

Teljes holdfogyatkozás volt csütörtökön

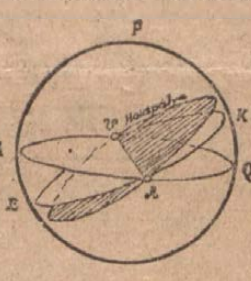
Éjszakáink ragyogó vándora, a Hold, kedvelőit nem túlgyakori látványosságban gyönyörködtette csütörtökön éjtszaka. Teljes holdfogyatkozás volt s pompásan gyönyörködhettek az érdeklődők ebben az égi jelenségben. A babonás és hiszékeny emberek körében nagy félelem fogadta, valahányszor a Föld árnyéka borult a Holdra, vagy a Hold árnyéka a Földre, tehát valahányszor holdés napfogyatkozás volt. Sokan féltek az ismeretlen jelenségtől, és sokan voltak, akik a néptömegek hiszékenységét kihasználva maguk számára kamatoztatták.

Ma már azonban a sötétség lovagjainak mind kevesebb lehetőségük marad az egyre jobban felvilágosodó dolgozó tömegek félrevezetésében. S éppen mert a napokban ismét tanui voltunk ennek az égi eseménynek, bizonyára sokan gondoltak arra, hogy tulajdonképpen honnan és miből állapítják meg e „csodás" esemény bekövetkezésének, lefolyásának pontos idejét? A feleletet erre az összes tudományok legrégibbje, a csillagászat, vagyis az asztronómia adja meg. A csillagászok hosszú időn keresztül figyelték, és feljegyezték az egyes fogyatkozások időpontját, majd azt tapasztalták, hogy 6.585 nap 7 óra 42 perc multva a feljegyzetthez igen hasonló fogyatkozást észlelhetnek, ami 18 év és 10—11 napi időköznek felel meg. Ez alatt 223-szor újul meg a Hold és utána középpontjának helyzete a Napéhoz viszonyítva meglehetősen hasonló úgy, hogy a közben kialakuló fogyatkozások sorrendben megismétlődnek. Ez az időszak az úgynevezett Saroscyklus, amelynek alapján már többezer évvel ezelőtt „megjövendölték" a csillagjósok", hogy részleges vagy teljes fogyatkozás lesz-e. Lássuk, hogyan is zajlott le a „megjósolt" csütörtök esti teljes holdfogyatkozás.

Holdfogyatkozás. A Hold (holdtöltekor) az ekliptikába ér s a Föld eltakarja előle a Napot: így a telihold elsötétül.

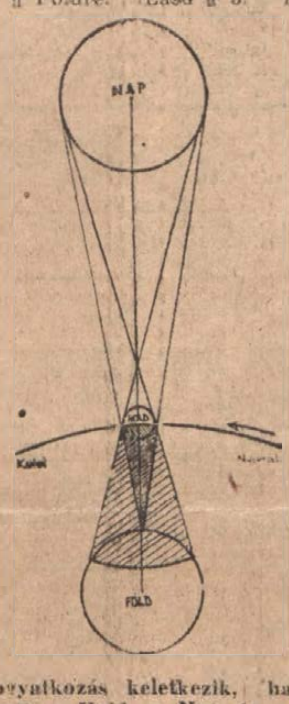
A mellékelt ábrán (2. rajz) a méretek helyszűke miatt természetesen nem arányosak, ezért megjegyezzük, hogy a Föld átmérője közel négyszer akkora, mint a Holdé, tehát az árnyéka is négyszer bosszabb lesz. Márpedig a holdfogyatkozások csak akkor következhetnek be, ha a Hold most ahol a Föld árnyéka keresztezi a Hold pályáját, — mivel az árnyék jóval szélesebb is, mint a Hold átmérője, így mint a rajzon is láthatjuk, teljesen eltakarja a Holdat. Mozgása közben (lásd a nyíl irányát) eléri a félárnyék szélét, majd belép a félárnyékkupba és megkezdődik a fogyatkozás. Az árnyék nem egyöntetű mély. A napkorong kerületéről érkező fény eltakarása adja a mélyebbik, teljes árnyékot, az árnyékmagot. A teljes holdfogyatkozás alkalmával először a Hold csupán elhalványodik, mert először a Hold félárnyékán kell keresztül haladnia és csupán akkor sötétül el, ha a Föld árnyékának magjába kerül. Mivel a Holdnak saját fénye nincsen, a Holdat a Földről ez esetben nem láthatnánk, azonban a Földi légkör fénytörítő hatása következtében teljes holdfogyatkozáskor is futnak sugarak a Holdra, tehát nem sötétedik el teljesen, hanem a korongja bronzvörös színben fénylik. Ez a szín a Föld alkonypírjának visszaverődéséből származik.

A Föld és Hold pályasíkjai, AQ az Egyenlítő, EK Ekliptika, P pólus.

A holdfogyatkozások esetelnek felében a Hold a Föld sötét árnyékkupja alatt vagy felett halad, mivel a Hold pályasíkja 5 fokkal tér el a Föld pályasíkjától (1. rajz), úgyhogy a teljes elsötétülés idejében a Hold korongjának csak egy része esik a földárnyék sötét kupjába. Ez esetben részleges holdfogyatkozásról van szó, ami a Föld és a Hold pályasíkjai szögkülönbségének a következménye. Általában a holdfogyatkozások ott láthatók, ahol a Hold éppen a látóhatár felett van.

Teljesen hasonló jelenség a napfogyatkozás is, azzal a különbséggel, hogy ez esetben a Hold a Nap és a Föld közé kerül s a Hold árnyéka vetődik a Földre. (Lásd a 3. rajzot)

Napfogyatkozás keletkezik, ha (újholdkor) a Hold, a Nap és a Föld közé kerül és árnyéka a földre vetődik.

Amig holdfogyatkozás csak holdtöltekor lehetséges, napfogyatkozás éppen fordítva, csakis újholdkor következhet.

A meg-megújuló felhőzet ellenére számosan figyelték a Természettudományi Társulat csillagdájá távcsövén keresztül a ritka égi jelenséget.

Dr. Bácskai

Kollektiv képkiállítás nyílt meg az MSZT székházban

A Magyar-Szovjet Társaság képzőművészeti csoportja patronálásával, az elmúlt vasárnap öt pécsi — eddig még ritkán szerepelt — festőművésznek a kiállítása nyílt meg az MSZT székház földszinti kistermében.

Dr Bacsa Antal, dr Pálvölgyi László, Vincze György, Vincze Győző és *Zsámár Tibor* tehetséges fiatal festők válogatott művekkel léptek a nyilvánosság elé, tanubizonyságot téve arról, hogy felszabadult hazánkban, a tehetségek szabad kibontakozását, szabad fejlődését, népi demokráciánk megfelelő szervei elősegítik, s további helyesirányú fejlődésüket támogatják, biztosítják.

A kiállításon bemutatkozó művészek egyéniségének sajátosságait, eredeti technikájukat élesen tárják a szemlélő elé a változatos témájú, színekben, elgondolásokban gazdag friss, eleven színekkel megfestett képek. *Dr Bacsa Antal* különösen portréival bizonyította be kiváló képességeit, *dr Pálvölgyi László* üde színekkel megfestett tájképeive, hívta fel a látogató figyelmét. Akvarelekben nem mindennapi tehetségről tesz bizonyságot *Vincze György* és *Zsámár Tibor* kiállított alkotásai. — *Vincze Győző* újszerű, meleg színekkel festette meg hazánk tájainak szépségét.

Hiányossága a kiállításon szereplő képeknek, hogy a jóindulatú törekvések ellenére általában keveset mondanak a látogatóknak. Nem fejezik ki azt a hatalmas építő munkát, lendületes erőfeszítést, amely hazánkban s a mi megyénkben is a szocializmus építése érdekében folyik. A szocialista realista festészetnek is, mint a művészet valamennyi ágának témáját a dolgozó nép életéből kell merítenie s ha idenyul a festő, akkor műve valójában a népnek, a néphez szól, s a dolgozók magukénak érzik.

Ez a kiállítás a kiállító művészek első állomása a szocialista realista festészet felé vezető egyedüli helyes úton, s ha a művészek megértik s további alkotásukban magukává teszik és kifejezésre juttatják a ma problémáit, alkotásukkal erőt, lelkesedést, rendíthetetlen bizalmat öntenek dolgozóinkba, akkor helyesen haladnak a megkezdett úton, további alkotásaikkal megérdemelten vívják ki társadalmunk elismerését és művészetük megbecsülését.

A tárlat, amely minden délután 3—6-ig látogatható, a jövő vasárnap zárul.

(Dr. Bácskai)

VASÁRNAPI SPORTMŰSOR:

Kézilabda: Komlói Bányász—Haladás Tudományegyetem férfi tartalék mérkőzés 9, Pécsújhegyi Bányász—Szigetvári Vörös Lobogó női tartalék bajnoki mérkőzés 10, Komlói Bányász—Haladás megyei férfi mérkőzés 10.40, Komlói Bányász—Komlói Építők női tartalék bajnoki mérkőzés 11.40, Szigetvári Vörös Lobogó—Mohácsi Vörös Lobogó női tartalék bajnoki mérkőzés 12.20, Mohácsi Vörös Lobogó—Építők férfi tartalék bajnoki mérkőzés 12. Lokomotiv tornacsarnok.

Röplabda: Építők—Pénzügy megyei férfi mérkőzés 9, Egyetemi tornacsarnok.

Vívás: A Haladás országos II. osztályú párbajtőrversenye, Egyetemi tornacsarnok, 9.

Asztalitenisz: Megyei egyéni férfi és női felnőtt bajnokság. Nagy Lajos gimnázium 8.

SAKK-NAP SELLYÉN

Jólsikerült sakk-napot rendezett vasárnap a Sellyei JTSB Sakk Társadalmi Sportszövetsége. A Szövetség alig két hónapja alakult meg és máris szép eredményeket tudnak felmutatni egyetlen szellemi sportunk, a sakk-sport művelésében. A Szövetség vezetősége jó szocialista szellemben fogta meg munkáját és ennek a munkának köszönhető, hogy a járás sakk-élete erős ütemben zárkózik fel a mohácsi járás mellé, ahol a megyének ezidő szerint legjobb vidéki sakkszövetsége működik.

A mult évben Mohácson rendezett első úttörő válogatott sakkcsapat mérkőzés után most a sellyei járás úttörői rendeztek szépen sikerült egyéni bajnokságot 28, valamint felnőtt minősítő versenyt ugyancsak 28 résztvevővel. A résztvevők közül 11 en értek el III. és IV. oszt. minősítést, melynek ünnepélyes díjkiosztását is a sakknak keretében tartották meg.

A Megyei Szövetséget Regős György megyei szervező képviselte, aki a későbbiek során szabálymagyarázó előadást tartott.

Délután 1 órai kezdettel került sor a Pécsi Spartakusz és a Sellyei Válogatott csapat versenyére, amelyet végeredményben a jóképességű pécsi 1952. évi bajnokcsapat 6,5—1,5 arányban nyert meg. A sellyei csapat igen jó játékerőt képvisel csak a versenykészség hiányzik még a játékosokból. Ez azonban érthető, hiszen ez volt első komolyabb erőpróbájuk. Méltán állíthatjuk őket a többi járás példaképéül, mint a jó szocialista sport művelőit. A mérkőzés után tartották meg a szabálymagyarázó előadást, mit igen szép számmal, figyelemmel hallgatták végig a megjelentek.

AZ 1953. ÉVI MHK-MUNKA BEINDITÁSA

Legfelsőbb sportvezetésünk az OTSB az elmult évi MHK-munka eredményeit kiértékelve indította meg az 1953. évi MHK-munka szervezését. Első ténykedése az volt, hogy a TSB-k mellett működő MHK előadókat és az ellenőrző bizottsági elnököket Tatabányára vitte három hetes iskolára, ahol a hallgatók az MHK szervezését és annak ügymenetét tanulták meg.

A pécsi Városi TSB két küldötte Orbán Lajos és Horváth József elvtársak vettek részt ezen a tanfolyamon. A tanfolyamról hazatérve az elmult héten a városi MHK ellenőrző bizottsági tagoknak tanfolyam keretében adták elő a tanultakat. A TSB által megrendezett tanfolyamon húsz sportvezető vett részt. A tanfolyamon Baracs Ferenc az MHK testnevelési rendszer új szabályait ismertette a hallgatósággal. Horváth József az MHK szervezéséről és az ellenőrző bizottsági tagok munkájáról beszélt.

A hozzászólásokból kiderült, hogy az ellenőrző bizottsági tagok magukévé tették a hallottakat. Elhatározták, hogy az idei évben oly lelkiismeretesen látják el munkájukat, hogy annak eredménye az MHK terv sikeres teljesítésében mutatkozzon meg.

Alpár Ferenc tudósító

☆ **Szombathelyen** tartották meg Baranya—Vas megye válogatott férfi és női tőrcsapat mérkőzését. A vasmegyei nők fölényesen győztek. A férfi csapatoknál a baranyamegyeiek végig vezetve szerezték meg értékes győzelmüket. Eredmények: Női tőrcsapat: Vas—Baranya megye: 15:1, győztesek: Eckler I. 4, Eckler II. 4, Benes 4, Szabó 3, illetve Doge. Férfi tőrcsapat: Baranya megye— Vas megye 9:7, győztesek: Kun I. 3, Keserű 3, Lajos 2, Kun II. 1.

* **Pénteken este** megindult a labdarugó játékvezető-képző tanfolyam. Az előadásokat a VTSB helyiségében tartják meg (Megye u. 18.) hetenként két alkalommal, kedden és pénteken fél 7 órai kezdettel.

Párthírek

Értesítjük alapszervezeteinket, hogy február 4-én, szerdán délután 6 órakor a Megyei Előadó Iroda előadást tart a Megyei Pártoktatás Háza előadótermében. Az előadás címe: „A klerikális reakció gazdasági, társadalmi, politikai helyzete a felszabadulás előtt és népellenes aknamunkája napjainkban." Előadó: Báuki Lajos elvtárs, a Megyei Előadó Iroda tagja. Az előadáson vegyenek részt a párt- és tömegszervezeti funkcionáriusok, nevelők, párttagok és pártonkívüliek.

MEGYEI PÁRTOKTATÁS HÁZA

Tavaszi áruk az Állami Áruházban

Közeledik a tavasz. A tavaszi divat új ruháiból tart bemutatót a pécsi Állami Áruház az „Állami Áruház" című film bemutatója előtt minden este fél hét órakor a Kossuth-mozban. Bemutatásra kerülnek azok az új ruházati cikkek, amelyek a napokban érkeztek, vagy érkeznek az áruházba. Így többek között női esőkabát, amelynek ára 590 forinttól 850 forintig van, férfi félíitő ballon béléssel, újszerű lódenkabát külön ballon vállrésszel.

— **Házasság.** Calambos János és Kiss Jánosné (szül. Tóth Gizella) házasságot kötöttek. (x)

— **Halálozás:** Makár János ÁVESZ tisztviselő temetése hétfőn 4 órakor. (x)

— Holczhauser István temetése hétfőn fél 3-kor. (x)

— Derlik Paula tanítónő temetése hétfőn 2-kor. (x)

HIREK

VASÁRNAP, FEBRUÁR 1

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Széchenyi-tér 5. telefon: 29-81. 10/8. sz. gyógyszertár. Kossuth Lajos u. 81, telefon: 23-94. 10/12. sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17, telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Ignác. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** — Várható időjárás vasárnap estig: jobbára borult idő. Holnap többfelé, főképp az ország északi felében eső, a hegyeken havazás, helyenként köd. Megélénkülő délnyugati, nyugati, később északnyugati szél. A hőmérséklet átmeneti emelkedés után holnap ismét süllyed. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: vasárnap reggel mínusz egy—plusz 2, délben 3—6 fok között. A várható napi középhőmérséklet február 1-én, vasárnap négy fok alatt lesz.

— **Vasárnap délután** fél 3 órakor a Tanítónőképző (leány) karénekes növendékei az intézet rajztermében jelenjenek meg hídavató ünnepségre.

— **A vidéki körzeti orvosok** hétfőn és kedden csak sürgős esetben (gyulladás, baleset) küldjenek betegeket a Szemészetre. Szemüvegrendelés átalakítás miatt szünetel.

— **Tanácstagok fogadóórái.** A Szabadság út 25. szám alatti iskolában február 3-án, kedden délután 5—6 óráig Mikolics István tanácstag fogadóórát tart.

— **Felhívás:** Ki tud férjemről, Rüll Józsefről, 1911-ben Pécsett született, 1944. aug. 17-én bevonult 4-ik fogalmi vonatoszlályhoz Pécsre, értesítse feleségét Dugonics-utca 21. (x)

RADIÓ-MŰSOR

ÁLLANDÓ MŰSORSZÁMOK:

Kossuth-Rádió:

5.00—8.30-ig: Reggeli zene — 5.30: Hírek. Lapszemle. — 6.45: A Szabad Nép ma: vezércikke. — 7.40: Naptár — 7.45: Levelezőink jelentik — 7.55: Műsorismertetés — 8.30: Műsorszárás. — 12.00: Hírek. Hangos Ujság. — 14.00: Időjárás- és vízállásjelentés — 15.15: Hírek szerbül — 17.00: Hírek — 18.40: Hírek németül — 19.00: Hangos Ujság. — 19.30: Hírek szerbül — 20.00: Hírek — 22.00: Hírek. — 24.00: Hírek.

Petőfi-Rádió:

6.00: Hanglemezek. — 6.45: Jó reggelt, gyerekek. — 7.45: Hírek szlovénül — 10.00: Hírek — 11.30: Műsorszárás — 18.35: Hírek szlovénül. — 20.15: Sportnegyedóra. — 20.30: Műsorszárás.

Február 2., hétfő

KOSSUTH-RADIÓ

5.35: Vasárnapi sporteredmények. — 6.00: Falurádió: 1. Gazdakalendárium. 2. Gazdasági teendők február hóra. 3 Akik példát mutattak az idei begyűjtési év első hónapjában. 4. A választási harc Ausztriában. — 11.30: A lámpás. Részlet Gárdonyi Géza könyvéből. — 12.30: A rádiózenekar játszik. — 13.00: Operarészletek. — 13.50: Mozgalmi dalok. Indulók. — 14.15: Heti zenés kalendárium. — 15.00: Uttörő-híradó. — 15.30: Tóth Lajos kórusa énekel. — 15.50: A rádió kisegyüttese játszik. — 16.20: Ifjúsági fejtörő. — 16.45: Műsor az úttörők zenei szakköreinek. — 17.15: A Szabad Ifjúság vasárnapi számának ismertetése. — 17.30: Szatirikus irodalmi műsor. — 18.00: Jó munkáért szép muzsikát! — 20.10: Irodalmi műsor Sztálingrádról. — 20.40: Hangverseny. — 21.35: Tánczene. — 22.25: Mozart-est. — 23.45: Szovjet táncok.

PETŐFI-RADIÓ

7.00: A hét zeneszerzője. Mendelssohn. — 7.35: Szórakoztató zene. — 8.35: Hacsaturján: A sztálingrádi csata — szvit. — 9.00: Könnyű muzsika. — 9.20: Orosz nyelvlecke kezdőknek. — 9.40: Ifjúsági kórusok. — 10.10: Filmdalok. — 10.30: Óvodások műsora. — 10.59: Délelőtti hangverseny. — 15.00: Zenekari muzsika. — 16.00: A barátság hőskölteménye. — 16.50: Az Állami Népi Együttes zenekarának műsora. — 17.10: A világ térképe előtt. — 17.30: Hacsaturján: Szvit. — 17.40: A rádió népművelési hirdadója. — 18.00: Hanglemezek. — 18.10: A tábor országaiban. — 17.45: Szív küldi szívnek. — 19.00: Garay György hegedül. — 19.15: Kodály műveiből. — 19.30: Tánczene. — 20.15: Sportnegyedóra.

Február 3., kedd

KOSSUTH-RADIÓ

6.00: Falurádió. Állami gazdaságok híradója. — 11.30: A rádió asszonyrovata. — 11.50: Amerikai békedalok. — 12.30: Szovjet mozgalmi dalok. — 13.00: Magyar muzsika. — 13.30: Népdalkórusok. — 14.15: Offenbach operettjeiből. — 15.30: Dalolj ifjúság. — 15.55: Szécsi Klára mélyhegedűn játszik. — 16.20: A Gyermekrádió műsora. — 16.40: Orosz nyelvlecke a gimnáziumi tanulók részére. — 17.15: Egy falu — egy nóta. — 17.45: Termelési híradó. — 18.00: Dalolj velünk! — 18.20: A pártoktatás anyagához. Előadás. — 20.10: Vihar. Rádiójáték. — 21.35: Parasztdoltól a Székelyfonóig. — 22.20: Magyar művészek hangversenye. — 22.50: Mendelssohn: Szentivánéji álom — szvit. — 23.20: Dalok és csárdások.

PETŐFI-RADIÓ

7.00: Keringők. — 7.35: Magyar népdalok. — 8.30: Balettzene. — 9.20: A Gyermekrádió műsora. — 10.10: Operettdalok. — 10.25: Deutsch Lajos zongorázik. — 10.40: Hanglemezek. — 15.00: Mendelssohn: D-moll trio. — 15.30: A rádió kisegyüttese játszik. — 16.10: Szimfónikus hangverseny. — 17.10: A Román Népköztársaság Belügyminisztériuma Művészegyüttesének hangversenye. — 18.00: Tanul az ország. — 18.15: Ifjúsági kórusok énekelnek. — 18.45: Szív küldi szívnek. — 19.00: Előadás. — 19.30: Esti muzsika. — 20.00: Tánczene. — 20.15: Sportnegyedóra.

Február 4., szerda

KOSSUTH-RADIÓ

6.00: Falurádió: 1. Gazdakalendárium. 2. Állítsuk munkába az újonnan belépett termelőszövetkezeti tagokat. 3. Téli permetezés. 4. Gergely bácsi megmagyarázza. — 11.30: Alexisz Parnisz költeménye: Ünnepség a pireuszi kikötőben. — 11.45: Hanglemez. — 12.30: A rádió népi zenekara játszik. — 13.00: Tánczene. — 13.30: Éljen Vorosilov elvtárs! — 14.15: Mendelssohn-művek. — 14.30: Operahangverseny gyermekeknek. — 15.00: Uttörőhíradó. — 15.30: A Pjatnyickij-együttes műsorából. — 15.50: A 70 éves Nagy Lajos. — 16.20: Ajándékműsor. — 17.15: Az ember, aki... Tardos Péter írása. — 17.25: Hanglemez. — 17.30: A béketábor országaiban. — 17.45: Szív küldi szívnek. — 18.10: Az építőipari dolgozók félórája. — 20.10: Egy falu — egy nóta. — 20.45: Beethoven: IX. szimfónia. — 22.25: A Fővárosi Népi Zenekar játszik. — 23.30: Beethoven gordonka-szonátái. — 23.50: Liszt: VI. magyar rapszódia.

PETŐFI-RADIÓ

7.00: Keringők. — 7.35: Operarészletek. — 8.00: Hangszerszólók. — 8.20: Zenekari muzsika. — 9.20: Beszélgetés úttörőkkel. — 9.40: A Gyermekrádió műsora. — 10.10: Brahms: Változatok egy Haydn-témára. — 10.30: Óvodások műsora. — 11.00: Szabad népek dalai. — 15.00: Szórakoztató zene. — 15.30: Szovjet és népi demokratikus híradó. — 15.45: Részletek a Szelistyei asszonyok c. daljátékból. — 16.30: Előadás. — 16.45: Gyulai: Vonósnégyes. — 17.10: Harag. Elbeszélés. — 17.30: Népdalfeldolgozások. — 18.00: Könnyű zene. — 18.45: Operettrészletek. — 19.00: Lengyel muzsika. — 19.40: Tánczene. — 20.10: Épül a kommunizmus — épül a szocializmus.

Február 5., csütörtök

KOSSUTH-RADIÓ

6.00: Falurádió: 1. Gazdakalendárium. 2. Az állattartás növeli a dolgozó parasztság jövedelmét. 3. A tiszalöki erőmű: a fejlett mezőgazdaság épülő erődje. 4. Válasz egy beküldött szakkérdésre. 5. Egy feketevágó kulák portréja. — 7.45: Miről írnak az üzemi lapok. — 11.30: Az első nap. Thury Zsuzsa: Egy fedél alatt c. regényéből. — 12.30: Kórusművek. — 13.00: Népi demokráciák muzsikája. — 14.15: A Rádió Gyermekújság műsora. — 14.50: Szántó-vetők dalai. — 15.30: Zenés irodalmi műsor. — 16.00: Szovjet népek dalai. — 16.30: Előadás. — 16.45: Vidám zene. — 17.00: Külpolitikai kérdésekre válaszolunk. — 17.15: Az Ifjúság Hangja. — 17.35: Jó munkáért szép muzsikát! — 18.00: A néphadsereg híradója. — 20.10: Halka. Opera négy felvonásban. — 22.57: Szórakoztató zene.

PETŐFI-RADIÓ

7.00: Vidám dalok. — 7.35: Magyar dalok, hangszerszólók. — 8.30: A XIX. kongresszus zászlaja alatt. — 8.40: Két magyar hangjáték kísérőzenéjéből. — 9.20: Ajándékműsor. — 9.40: A Gyermekrádió műsora. — 10.10: Hangverseny. — 10.50: Oláh Kálmán és zenekara játszik. — 15.00: Uttörőmikrofonnal az országban. — 15.20: Sándor András mélyhegedűn játszik. — 15.40: Fiatalok zenei újsága. — 16.10: A rádió kisegyüttese játszik. — 16.40: A Falurádió nyelvművelő előadása. — 17.00: A rádió népi zenekara játszik. — 17.40: A Falurádió előadása. — 18.00: Gaál Jenő: Népdalszvit. — 18.10: Az ötéves terv nyomában! — 18.45: Szív küldi szívnek. — 19.00: Hangverseny a Német Demokratikus Rádió műsorából. — 19.30: Tánczene. — 20.00: Az előadóművészet mesterei. — 20.15: Sportnegyedóra.

Február 6., péntek

KOSSUTH-RADIÓ

5.45: A rádió asszonyrovata. — 6.00: Falurádió. Mezőgazdasági híradó. — 11.30: Mert eljön az az idő... Elbeszélés. — 11.50: Hanglemez. — 12.30: Kutonada ok. — 12.00: Toki Horváth Gyula és zenekara játszik. — 13.30: Operettkettősök. — 14.15: A magyar rádió kisegyüttese játszik. — 15.00: Uttörőhíradó. — 15.30: Magyar népi együttesek. — 16.20: A Gyermekrádió műsora. — 16.30: Uttörő-sporthíradó. — 16.45: Orosz nyelvlecke haladóknak. — 17.15: A pártoktatás anyagához. — 17.35: A sztálini építkezések dalai. — 17.55: Nemzetközi kérdések. Előadás. — 18.10: Nagy mesterek — nagy művek. — 20.10: Tánczene. — 20.45: Zárszámadás. Irodalmi riport. — 21.00: Szimfónikus zenekar játszik. — 22.25: Hangverseny operakedvelőknek. — 23.25: Dalok a békéről.

PETŐFI-RADIÓ

7.00: Indulók. — 7.35: Dalok. — 8.15: Hanglemezek. — 9.20: A Gyermekrádió műsora. — 10.10: Dömöt Tibor hegedül. — 10.30: Óvodások műsora. — 10.50: A Gyermekrádió műsora. — 11.00: Debussy G-moll vonósnégyes. — 15.00: Színes népi muzsika. — 16.00: Legkedvesebb verseim a szovjet költészetből. — 16.20: Farkas: Tiszapartján elaludtam című népdalciklusból. — 16.50: Szív küldi szívnek. — 17.30: Előadás Werbőczi Hármaskönyvéről. — 17.45: Kínai és koreai dalok. — 18.00: Egy falu — egy nóta. — 18.45: A Magyar Szabadságharcos Szövetség ének és zenekarának műsora. — 19.00: Operettrészletek. — 19.30: Jó munkáért szép muzsikát. — 20.00: Dunajevszkij: Szabad szél — fantázia. — 20.15: Sportnegyedóra.

Február 7., szombat

KOSSUTH-RADIÓ

6.00: Falurádió: 1. Gazdakalendárium. 2. Kezdjük meg a vetőmagok tisztítását. 3. Uj termelési módszerek a lengyel mezőgazdaságban. 4. Községi tanácsok a begyüjtés sikeréért. — 11.30: Legyünk olyanok, mint ők voltak. Regényrészlet. — 11.50: Grabócz: Szüreti kantáta. — 12.30: Magyar népi muzsika. — 13.00: A rádió művészeti híradója. — 13.20: Szórakoztató muzsika. — 14.15: Filmzene. — 14.30: Egy békeharcos portréja. — 15.00: Trélás dalok. — 15.45: Állami vállalatok hírei. — 15.50: Vidám hangszerszólók. — 16.10: Szovjet nanok — szovjet emberek. — 16.20: Bemutatók. A rádió népi zenekara játszik. — 17.15: A Néphadsereg Ének- és Zenekara. — 18.00: Falurádió. Szövetkezeti híradó. — 18.30: Szív küldi szívnek. — 20.10: Láttuk, hallottuk, olvastuk. — 22.25: Tánc éjfélig.

PETŐFI-RADIÓ

7.00: Filmzene. — 7.35: Operettrészletek. — 8.40: Színes muzsika. — 9.45: Görög gyermekek műsora. — 10.10: A Zeneművészeti Főiskola hallgatóinak hangversenye. — 10.50: Régi magyar operákból. — 15.00: Vidám népi muzsika. — 15.25: Elvtársi biróság: Elbeszélés. — 15.45: Klarinét-muzsika. — 16.00: A Nyár-kánontól az Erdő oratóriumig. — 16.35: Közgazdasági negyedóra — 16.50: Szív küldi szívnek. — 17.10: Tanuljunk énekszóra oroszul! — 17.30: Délutáni muzsika. — 18.00: Tánczene. — 18.45: Lengyel dalok és táncok. — 19.00: Mindenki operája. — 20.00: Részlet a Farkas a havason c. daljátékból. — 20.15: Sportnegyedóra.

Február 8., vasárnap

KOSSUTH-RADIÓ

6.00: Reggeli zene. — 7.20: Naptár. — 8.00: Hírek. Lapszemle. — 9.00: Egy falu — egy nóta. — 9.30: Könnyű út a komoly zenéhez. — 10.00: Vasárnapi levél. — 10.10: Vidám zenés vasárnap délelőtt. — 11.00: A rádió békeműsora. — 11.30: Zenekari hangverseny. — 13.02: Paul Robeson énekel. — 13.30: Hangos Ujság. — 14.15: Művészlemezek. — 15.30: Strauss keringők. — 16.00: A Szovjetunió szocialista mezőgazdasága. — 16.30: Mai magyar operettekből. — 17.00: Egy hét a külpolitikában. — 17.20: Filmzene. — 17.40: Kineses Kalendárium. — 19.00: Szovjet tánczene. — 20.20: Gyilkosok tanyáján. Rádiójáték. — 21.35: Totohírek. — 22.10: Tánczene. — 23.00: Budapest hangversenytermeiből.

PETŐFI-RADIÓ

8.00: Hanglemezek. — 8.30: Falurádió: 1. A Falurádió leveles'ádája. 2. Mit tartsunk észben? — 9.00: Hanglemezek. — 9.45: Unitárius vallásos félóra — 10.15: Evangélikus istentisztelet közvetítése. — 11.00: Miska bácsi lemezesládája — 11.35: A világirodalom nagyjai. — 12.05: A világ ifjúsága a békéért. — 12.30: Lapok Fjodorov Dovátov táhornok c. regényéből. — 13.00: Közvetítés a szegedi zenekonzervatóriumból. — 14.00: Operettrészletek. — 15.00: Tudományos fejtörő. — 15.20: Csárdások, polkák. — 15.43: A „Tartós békéért, népi demokráciáért!" c. lap ismertetése. — 16.00: A Rádió Gyermekszínházának műsora — 17.00: A kis copfos. Vidám műsor. — 17.30: Szív küldi szívnek. — 18.00: Hanglemezek. — 18.45: Bolgár nénzene. — 19.00: Hangverseny operakedvelőknek. — 20.00: Népzene.

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

VASÁRNAP:
SZINHÁZ:

Harag napja, bérletszünet (délután fél 4, este fél 8 órakor)

MOZI:

Kossuth: Titkos megbizatás (délelőtt 9, 11 órakor), Állami áruház fél 5, fél 7, fél 9 órakor)

Park: És felkel a nap (1, 6, fél 9 órakor)

Petőfi: Szuhe Bator (délelőtt 11 órakor), Állami áruház (5, 7, 9 órakor)

A November 7 kultúrotthonban vasutas küldöttcsoportok művészeti bemutatója (reggel 9 órától) utána tánc.

SZINHÁZ:
HÉTFŐ:

Ünnepi Kodály-est megismétlése (este fél 8 órakor)

MOZI:

Kossuth: Állami áruház (fél 5, fél 7, fél 9 órakor)

Park: És felkel a nap (6, fél 9 órakor)

Petőfi: Állami áruház (5, 7, 9 órakor)

— **Az Egyetem utcai** Állami általános iskolában február hónapban ismét esti tanfolyam indul azon dolgozók számára, akik irni-olvasni nem tudnak, valamint akik a II. III., IV. alsó osztályt sem végezték el. Ugyancsak ismét megindítjuk az esti tanfolyamot azon dolgozók számára is, akik a négy alsó osztályt elvégezték ugyan — de nem végezték el az V., VI., VII., és VIII. osztályt. Ezen dolgozók is jelentkezzenek továbbtanulásra az Egyetem utcai iskolában, ahol kellő felvilágosítást megadja a vezetőség. A tanfolyamok ingyenesek.

HIRDETMÉNY

a választók névjegyzékének összeállításáról.

A 3/1953./I. 18/M. T. számú rendelet értelmében össze kell állítani a választók névjegyzékét.

1. A választók névjegyzékének összeállítása összeírólapok alapján történik. Az összeírást a végrehajtóbizottság által kijelölt összeíróbiztosok végzik.

2. A névjegyzékbe fel kell venni minden magyar állampolgárt, aki 18. évét az 1953. évi január hó 1. napjáig betöltötte. A kizárási okokat az összeírólap tünteti fel.

3. Az összeíróbiztosok az 1953 február hó 2—4. napja között a működési területükön lakó olyan személyek részére, akik 18. évüket az 1953. évi január hó 1. napjáig betöltötték és akiknek ott állandó lakásuk van, összeírólapot osztanak ki. Az összeírólapot haladéktalanul ki kell tölteni úgy, hogy azt az összeíróbiztosok kitöltve legkésőbb február hó 7. napján beszedhessék.

4. Az összeírólapot az érdekelt személy sajátkezüleg köteles aláírni, vagy kézjegyével ellátni. Azok helyett, akik testi fogyatékosságuk miatt vagy más okból (kórházi ápolás, üdülés, utazás stb.) az összeírólapot nem tölthetik ki, illetőleg nem irhatják alá, azt — az akadályozó körülmény megjelölésével — hozzátartozójuk vagy szomszédjuk is kitöltheti és aláirhatja. Az összeírólapot mindenki magyar nyelven vagy anyanyelvén tölti ki.

5. A választók ideiglenes névjegyzékét a végrehajtóbizottság a hivatali helyiségében az 1953. évi február hó 23. napjától kezdődően február hó 28. napjáig bezárólag minden nap reggel 8 órától este 8 óráig közszemlére teszi. A városok belterületén a névjegyzék vonatkozó részét a lakóházakban is kifüggesztik.

6. A névjegyzékből a rendelet elleníre történt kihagyás miatt a kihagyott személy kifogással élhet. — Ugyancsak kifogással élhet bárki, ha tudomása szerint a névjegyzékbe olyan személyt vettek fel, akit a rendelet szerint felvenni nem lehet. A kifogást az 1953. évi február hó 23. napjától kezdődően március hó 5. napjáig bezárólag lehet irásban beadni vagy szóban előadni a végrehajtóbizottságnál. A kifogásra vonatkozó beadvány illetékmentes. Ha a kihagyás miatt olyan személy él kifogással, aki az összeírás során összeírólapot még nem adott be, a végrehajtóbizottságnál átvehető összeírólap kitöltésével kérheti a névjegyzékbe való felvételét.

7. A kifogások elbirálása után a végrehajtóbizottság összeállítja a választók végleges névjegyzékét és azt a hivatali helyiségben az 1953. évi március hó 23. napjától kezdődően március hó 28. napjáig bezárólag minden nap reggel 8 órától este 8 óráig közszemlére teszi és a város belterületén a lakóházakban is kifüggeszti.

1953. évi február hó 1. napján.

A végrehajtóbizottság elnöke

GÁZTŰZHELYET, gázrezsót vennék. Címeket a kiadóba „Jókarban" jeligére.

BMW 750 kem feljüszelepelt sport szólómotor alkalmilag eladó. Olajkésgállós 750-es Zündapp villa külön. Mágocs, telefon 11. 360

KÜLÖNBEJÁRATU bútorozott szobát keresek azonnalra. Címeket: „Különbejáratu" jeligére a kiadóba.

KISHASZONBÉRLETI szőlői, gyümölcsöst vállalok lakással. Cím a kiadóban 367

2 FÉRFIT albérletbe felveszek. Mártirok-útja 64.

JÓKARBAN LEVŐ, nagy csikótűzhely eladó. Alkotmány-u. 35. (Vasi Makár-u.) 365

HARISNYAFEJELÉST tökéletesen készítek elviselt harisnyaszárakkal. Megye u. 11., földszint jobbra. 361

SZŐLŐT, gyümölcsöst lakható épülettel bérbe, vagy feleshe szőlő gyümölcsös metszést vállalok. Kisdeindol 5. Vigh kertész.

VILÁGOS, keményfa háló eladó 3.900 forintért. Ifjúság-útja 20. Piusz mellett. 363

MEGBIZHATÓ bejárónőt keresek. Jelentkezni lehet Deák-u. 3. alatt.

FÉLHÁLÓ szobabútor eladó. Ujvilág-utca 7/1. szám. 364

ELADÓ: ruhaszekrény és 5 lámpásos rádió. József Attila-u. 45. 368

BUTOROZOTT szoba azonnal kiadó. Appo. nyi-tér 6., földszint 2. 370

STATISZTIKUST, gyors- és gépirónőket, segédmunkásokat felveszünk. Jelentkezés: Komlói Anyagbeszerző Vállalat Munkaügyi osztályán.

MEZŐGAZDASÁGI középiskolát végzett férfi elhelyezkedne. „Gazdaságban vagy rokon szakmában" jeligére. 336

TETŐFEDŐKET és segédmunkásokat felveszünk. Pécsi Épületkarbantartó Vállalat, Alkotmány-u. 14. 87

MINŐSÉGI cipőjavítási részlegünket kibővítettük, így rövid idő alatt végezzük a javításokat. Kruppounal talpalunk. Pécsi Minőségi Cipőipari Vállalat Pécs, Bem-u. 3. (Volt Irgalmasok-u.) 88

GÉKOCSI-KAROSSZÉRIA lakatost, esztergályost és Diesel szerelésben jártas szerelőket keres Pécsi Épületanyagforgalmazó Vállalat, Rákóczi-út 62. sz. Jelentkezés hétfőn reggel 6 órától. 86

A VÁLLALAT keres a város területén kívül eső helyen nagyobb mennyiségű szálastakarmány tárolására alkalmas helyet, vagy területet. Megkeresés: Pécsi Belsped, Széchenyi-tér 7. Anyagbeszerzés. 99

ELCSERÉLNÉM kétszoba, fürdőszobás, jó helyen fekvő, régibérü lakásomat belvárosi egy, vagy kétszobás, összkomfortosért. Esetleg háromszoba, összkomfortosat is cserélhetek. Dombóvári kettőszoba, konyha és siklósi kettőszoba, mellékhelyiségekből álló lakás elcserélhető hasonló pécsivel. Cím: INKÖZ-nél. 98

CHARBAUD szegfűmag garantált dán utántermés 5 színben kapható Bérczy kertész, Budapest, XII. Gyöngyvirág út 18.

TERVES, iparstatisztikus könyvelési ismerettel munkahelyet változtatna hozzájárulással. „Jó munkaerő" jeligére a kiadóba.

PRIMA állapotban lévő Raláflex fényképezőgép eladó. Liceum u. 5. Székely 334

ELADÓ gramofon, zeneművek, cipők, mindenféle eszköz. Rét-u. 39., földszint 2.

MÉLY, STEPPELT gyermekkocsi kifogástalan állapotban eladó. Anna-u. 28., alsó csengő.

JÓÁLLAPOTBAN lévő gyermek sportkocsi eladó. Vidaházi, Orsolya-u. 6. 309

ELADÓK: szekrények, ágy, éjjeliszekrény, dupla asztal szék-kkel. Darabszám is. Pécs-Ujmesszes 5/3. Bajti.

KONYHABÚTOR, ágyak, székek, szezlon, tükrös ruhásszekrény olcsón eladó. Anna-utca 11. 310

RÁDIÓ: 3+1 világvevő eladó hétfőtől. Schweiczeréknál. Aradi vértanuk-útja 6.

KOMBINÁLTSZOBA, 11 darabból álló, gyönyörű, új állapotban (rádió) eladó. Kulich Gyula-u 10., földszint. 342

GOMBÓR-féle, szép, steppelt sportkocsi eladó. Alkotmány-u. 3. I. 344

KÉTSZEMÉLYES rekamié, ajtó takkal 90x190 cm, eladó. Rózsa Ferenc-u. 2. 346

LEGMODERNEBB konyhaszekrény eladó. Megtekinthető, Kossuth Lajos-u. 68. 343

TANGÓHARMÓNIKA 120-as, váltós, Hohner eladó, esetleg 80-asra ráfizetéssel cserélhető. Hajas, Molotov-u. 2., gimnázium.

MODERN, széthúzható, diófa asztal, többféle holmi eladó, Garai-u. 10. 347

RÁDIÓ: 3+1-es 500 forintért eladó. Megtekinthető naponta délután 3-tól. Virág-u. 7. szám. 350

TANGÓHARMÓNIKÁT veszek 12—48 bőgős. Kályhák eladók. Cím: Rákóczi-út 45.

KIFOGÁSTALAN, tiszta, jókarban lévő, ülő fürdőkád kerestetik. Eladó közölje címét: Szabó Lajos, Kispeterdi lakossal.

SINGER Szalonkabinet, modern varrógép eladó. József-u. 42., délután 2-ig. 352

SZŐLŐOLTVÁNY szükségletét szerezze be Fülöp Jánosnál, Markaz 107.

BILGERI, új 42-es eladó. Doktor Sándor-u. 14. Telefon: 21-36. 312

ASZTALI-TUZHELY, női télikabát, vasbogrács eladó. Perczel-u. 29. 315

KÉTSZEMÉLYES rekamié eladó. Tavasz-u. 15. szám. 317

EGY PRIMA, új szezlon eladó. Doktor Sándor-u. 32. 360

GYERMEKSZERETŐ bejárónő alkalmazottat keresek. Pénzesné, Petőfi-u. 59. II. 7. ajtó. 290

DOLGOZÓK gyermekét teljes ellátásra elvállalom. Lehet kicsi is. Cím 318. számon.

KONYHASZEKRÉNY, rekamié eladó. Tábor-u. 4., udvarban. 322

SZŐLŐKAPÁT megvételre keresek. Ajánlatot: özv. Tóth Istvánné, Kis Rókus-u. 10.

ELADÓ szezlon, spanyolfal, sötétkék öltönyre vagy kosztümre anyag. Petőfi-u. 64. I. 3. 302

SZŐLŐT bérelnék beköltözhető lakással. Helymegjelöléssel címeket a kiadóba „Azonnal" jeligére kérek. 291

BUTOROZOTT SZOBA kiadó 2 vagy 3 férfi részére. Kossuth Lajos-u. 17. 288

MODERN, új konyhabútor eladó. Hegyalja-u. 9. 287

KÜLÖNFÉLE bútorok eladók. Káptalan-u. 4. I. em. Megtekinthető 2—5-ig. 305

MODERN, kétszemélyes rekamié eladó. Petőfi-u. 26. 342

HOHNER, 120 basszusos, 3 váltós tangóharmónika eladó. Érdeklődni a pécsi zenész szakszervezetnél Mohács, Tolbuchin-u. 41.

BEJÁRÓNŐT keresek esetleg fél napi elfoglaltságra, Sztálin-u. 60., emelet. 326.

VARRÓGÉP olcsón, egy zeneszekrény eladó. Jókai-tér 6. (az utcáról). 232

KÉTSZEMÉLYES rekamié prima huzattal, jókarban lévő konyhabútor eladó, Apáczautca 1. 330

HIZÓÉRT új rekamiét adnék. Érdeklődni: Zsolnay Vilmos-u. 15., házmesternél. 334

KÉTSZEMÉLYES rekamié eladó. Kossuth Lajos-u. 17. Házfelügyelőnél. 335

UJ, DIÓFASZINRE fényezett hálószobabútor és modern konyhabútor eladó. Rákóczi-út 59., földszint 1. 338

VILÁGOS háló, modern, sötét ebédlő eladó. Darabonként is Kolozsvár-u. 10. 339

TÁNCISKOLA a Doktor Sándor kultúrházban február 3-án, kedden fél 8 órakor kezdődik. Baranyamegyei Tánctanitók Munkaközösség rendezésében. Tanórák: kedd, csütörtök, modern és új társastáncok. 277

VILÁGOS, keményfa-háló szobabútor eladó. Molotov-u. 26. 329

HÁLÓSZOBA, keményfa, ruganyos, lószőrbetéttel, asztal hat székkel eladó. Szabadság-út 19., földszint. 321

LAKHATÓ épület, szőlő gyümölcsös, életjáradékra, pincefelszerelés azonnal átvehető. Belvárosban egy családi ház életjáradékra olcsón eladó. Cím: INKÖZ nél. 96

KÉT szoba-konyhás családi ház eladó. INKÖZ-nél. 101

BETEGSÉG miatt eladó családi ház átvehető lakással. Cím: INKÖZ-nél. 95

SZOBA-KONYHÁS, kertes, családi ház beköltözéssel eladó. Vennék kis kertes, családi házat, lakást az eladónak biztosítok. Cím: INKÖZ-nél. 98

PÉCSI Szénbányák keres technikusokat a szénelőkészítőműben való alkalmazásra azonnali vagy rövid időn belüli belépésre. Jelentkezni lehet személyesen vagy levélben. Pécs, Molotov-u. 9. szám alatt. Személyzeti osztálynál 100

DOMBÓVÁRI kettőszoba, konyha és siklósi kettőszoba, konyha, mellékhelyiségekből álló lakás elcserélhető hasonló pécsivel. Cím: INKÖZ nél. 85

JÓÁLLAPOTBAN lévő, márkás, rövid zongorát venne a Pedagógusok Szakszervezete. Szent István-tér 6. Telefon: 27-75.

KÖNYVELŐT azonnali belépésre felvesz a Sásdi Ruházati és Szolgáltató Szövetkezet. 93

VASESZTERGÁLYOST és autószerelőket felveszünk. XIV. Autójavító Pécs, Munkácsy Mihály-u. 35.

A KOMLÓI Mélyfúró Vállalat komlói telephelyén való alkalmazásra keres 6 géplakatost, 2 esztergályost, 2 autógénhegesztőt. Jelentkezés munkakönyvvel és a szakképzettséget igazoló okmányokkal a Vállalat komlói telephelyén. 81

Ujjáalakított
Mecsek Cukrászdában
Hétházi Nándor
budapesti zongoraművész
énekel és zongorázik
naponta 19—23 óráig. Belépés díjtalan

Ujjáalakított
Pannónia Étterem
(Kossuth Lajos-ut 5.)
Naponta este 8 órától várja
a szórakozni vágyó dolgozókat.
Zene, tánc, hangulat!

Tenyésszen házinyulat.
mert állandó biztos jövedelmet jelent. Kiváló minőségű, törzskönyvezett tenyésznyulakat szerezhet be
3 hónapos korút 40.— Ft-ért
4 hónapos korút 64.— Ft-ért
Házinyul szaporulatát minden mennyiségben átadhatja és házinyul bőreit 70 százalékkal magasabb áron szerződésileg értékesítheti a
Prémesállattenyésztő Vállalatnál
Budapest, V., Sütő-utca 1. Telefon: 383-180, 181-466.

DUNANTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő PALINKA GYÖRGY
Felelős kiadó EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs, Perczel-u. 2. — Telefon 15-32 és 15-45
Előfizetési díj: havi 11.— forint

Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. sz. Telefon: 20-27
A nyomdáért felel: MELLES REZSŐ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 28. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — KEDD, 1953 FEBRUÁR 3

A MAI SZÁMBAN:

Világszerte megemlékeztek a Szovjet Hadsereg történelmi sztálingrádi győzelmének 10. évfordulójáról. (2. o.) A jugoszláv ifjúság bojkottálja a Tito-fasiszta ifjúsági szervezeteket. (2. o.) — A francia és német nép történelmi barátsága. (2. o.) — A pártbizottság, a műszaki vezetők és a dolgozók együttes erőfeszítése biztosította a termelés egyenletes emelkedését Pécsbányán. (3. o.) — Megyei MSZT küldöttválasztó értekezlet Pécsett. (3. o.) — A Pécsi Állami Pedagógiai Főiskolán. (4. o.)

Több női munkaerőt a termelőcsoportokba

Az elmúlt esztendő azt bizonyította, hogy megyénkben azok a termelőszövetkezetek és termelőszövetkezeti csoportok végeztek határidőre minden munkával, ahol jó előre gondoskodtak már a munkaerő biztosításáról, bevonták a munkába a családtagokat is. Nem ritkaság ma már az a termelőszövetkezet, ahol a nők és családtagok a nyári munkák idején, de most télen is, alaposan kiveszik részüket a közös munkákból, találunk olyan csoportot is, ahol a nők léptek fel a munkafegyelem lazítói ellen, vagy másutt még akkor is kimennek dolgozni, mikor a férfiak félnek az időjárástól. A hetvehelyi termelőcsoportban nemrég azt mondotta az elnök, hogy ma nem lehet dolgozni, olyan hózivatar van. A szövetkezet nőtagjai ennek ellenére, az elnök tudta nélkül kimentek és többszáz facsemetét ültettek el.

Ma már ilyen nőtagjai vannak termelőszövetkezetünknek. Azonban egészen más volt a multban. Sztálin elvtárs így jellemezte a falusi nők multbeli sorsát: „Míg pártában járt, hogy úgy mondjam: a dolgozók leghitványabbjának tartották. Az apjának dolgozott, fáradhatatlanul dolgozott és az apja még szemére vetette: ‚Az én kenyeremet eszed.' Mikor asszony lett, a férjének dolgozott, úgy dolgozott, ahogyan a férje kényszerítette és férje megint csak a szemére vetette: ‚Az én kenyeremet eszed.' A falun a nő az utolsó volt a dolgozók közül."

Nem volt különb a mi parasztasszonyaink sorsa sem. De amit az évszázadok, sőt évezredek nem hoztak meg a parasztnők számára, azt meghozta a szövetkezés. Ma már megyénk sokszáz parasztasszonya élvezi az alkotmányban biztosított jogokat, a szövetkezés adta jómódú életet. Jelentős részt vállaltak a szövetkezet közös munkájából és a tapasztalat ragyogóan bizonyítja, hogy a nők bevonása a termelőszövetkezetbe nagyszerű eredményekkel járt. Ennek az eredménye az is, hogy a hetvehelyi, a görcsönyi és nagynyárádi termelőszövetkezetek be tudták tartani a minisztertanács határozatát, időben végeztek el minden mezőgazdasági munkát. Nagyrészt a nőknek a közös munkába való bevonásától függ, hogy egy-egy termelőszövetkezet teljesíteni tudja-e munkatervét, s képes-e arra, hogy a több munkát igénylő, kultúráltabb gazdasági ágakat bevezesse.

Most, a tervkészítés során, mikor megszabják egész évi munkaprogrammjukat, felmérik munkaerejüket, kialakítják a brigádszervezeteket, gondoskodni kell arról, hogy a nők és családtagok is az eddiginél még nagyobb számban vegyenek részt a közös munkában.

Sokhelyütt még most is azt tartják, hogy „az asszonynak a főzőkanál mellett van a helye" — és ez súlyos hiba. Termelőszövetkezeteink vezetőinek gyökerében szét kell zúzni ezt a nézetet meg kell mutatni, mennyire helytelen így viszonyulni a női munkaerőhöz.

Ha a csoporttagok feleségei, női családtagjai nem lépnek be a csoportba, az kétszeresen is baj. Először, mert rengeteg kezdeményezéstől, lendülettől, jó munkaerőtől fosztja meg a csoportot, másodszor mert a be nem lépett női családtagok nem élnek együtt a csoporttal, s könnyebben kerülnek ellenséges befolyás alá. De ugyanakkor egyéni érdeke is minden denkinek, hisz ha többen dolgoznak egy családból, több lesz a munkaegység és több részesedést visznek haza év végén. És ha nem kell küzdeni munkaerőhiánnyal, jobban meg tudják munkálni a földet, alkalmazni tudják a terméstfokozó új módszereket, ami ugyancsak a nagyobb jövedelemhez vezet.

A minisztertanácsnak az 1953. évi tavaszi mezőgazdasági munkák előkészítéséről és végrehajtásáról szóló határozata előírja, hogy „az állami gazdaságok, a tsz-ek és különböző szántóföldi termelést folytató állami vállalatok jóváhagyott termelési tervük alapján, kötelesek a növénytermelés tervét teljesíteni." A határozat leszögezi azt is: „A mák, a tavaszi búza, a borsó, az olajlen, a rostlen a lencse, a bükköny, a hagyma, a füvesherék vetését amint a talajra rá lehet menni, meg kell kezdeni és legkésőbb március 15-ig el kell végezni."

Ennek megvalósítására már most kell készülniök termelőszövetkezeteinknek a nőknek a munkába való bevonásával is. A nők bevonása termelőszövetkezeteink gazdasági megszilárdításának egyik döntő kérdése, amelytől nagymértékben függ a falu szocialista átépítésének nagy forradalmi ügye. Ezért nem lehet jó párttitkár vagy tanácselnök, tszes-elnök, vagy brigádvezető, aki elnézi, hogy méltatlanul bánjanak a dolgozó parasztnőkkel, hogy akadályozzák előrehaladásukat, hogy elmulasztják azt a kötelező segítséget, iránymutatást, felvilágosító munkát, amely elengedhetetlen ahhoz, hogy gyors ütemben sokezerrel szaporodjék a szövetkezetekben dolgozó parasztnők száma és hogy munkájuk nyomán új, nagy gazdasági eredmények és új munkahőstettek születhessenek.

A nők munkába való bevonása érdekében a minisztertanács határozata leszögezi: „A termelőszövetkezetek törekedjenek arra, hogy napköziotthonok, bölcsődék létesítésével s más szociális intézkedésekkel megkönnyítsék a kisgyermekes anyák részére a termelőszövetkezet munkájában való részvételt." Néhány termelőszövetkezetünkben ezt már megtették az elmúlt gazdasági évben, de sok olyan termelőszövetkezet van, ahol nem gondolnak ilyenekre és ehelyett siránkoznak, hogy „kevés a munkaerő." Van munkaerő mindenhol és szövetkezeteinknek meríteniök kell ezekből a tartalék munkaerőkből, el kell érni, hogy minden nő és minden családtag résztvegyen a közös munkában. „Gondoskodni kell arról, hogy a tagok és munkaképes, mezőgazdasággal foglalkozó családtagjaik a közös munkában rendszeresen résztvegyenek és hogy munkájukat a III. típusú termelőszövetkezetekben a munkaegységkönyv előírásai alapján értékeljék, s ennek megfelelően a természetbeni és pénzbeni jövedelemben megszerzett munkaegységeik arányában részesedjenek": — írja elő a minisztertanács határozata.

Ezeket tartsák szem előtt termelőszövetkezeteink vezetői és ennek szellemében végezzenek olyan munkát, amellyel elérik, hogy mindig több nő és családtag kedveli meg a szövetkezeti munkát. A dolgozó parasztnőkhöz pedig így szól Rákosi elvtárs: „...Ne engedjenek jogaikból és küzdjék ki a termelőcsoportban is azt a helyet, amely joggal kijár."

„Szigorú takarékossággal, új módszerek bevezetésével biztosítjuk állataink veszteségmentes átteleltetését"

Mi, az ócsárdi Béke Öre termelőszövetkezet tagsága a görcsönyi Augusztus 20 tsz-nek az állatok hozamának fokozása és az állatállomány veszteségmentes átteleltetése érdekében tett versenykihívását elfogadjuk.

Az állatok hozamának fokozása érdekében, valamint az állatállomány veszteségmentes átteleltetése érdekében a következő versenyvállalást tesszük:

1. Húsz mázsa lucernaszénánkat teljes egészében lucernaliszt formájában a sertésekkel etetjük fel, ezzel 20 mázsa korpával egyenlő értékű abraktakarmányt takarítunk meg, illetve biztosítunk sertéseink részére.

2. A hízó-sertéseknél bevezetjük az élesztősített és malátásított abraktakarmányok etetését, ezzel az eljárással 25 százalékkal megjavítjuk a takarmányok emészthetőségét és hat mázsa abraktakarmányt takarítunk meg.

3. A szarvasmarhák részére előre elkészített, sósvízzel megöntözött szalmaszecskából pácot készítünk. Rendszeresen gondoskodunk az állatok só- és takarmánymész-szükséglete biztosításáról.

4 Takarmányrépa- és burgonyakészletünket felszeletelve, illetve megpárolva a féléven felüli sertésekkel etetjük fel. Féléven felüli sertésekkel abraktakarmányt nem etetünk.

5. A szarvasmarhák részére naponta 16 mázsa őszi szalmát tárunk fel, ezzel 16 mázsa közepes minőségű rétiszénát pótolunk.

6. Az istállókat kifogástalan rendben tartjuk, gondoskodunk az istálló állandó szellőztetéséről. Az istállókat évente kétszer bemeszeljük. Minden istálló bejárat elé fertőtlenítő ládát helyezünk. Eddig hét fertőtlenítő ládát állítottunk fel, az eddigieken kívül még kettőt állítunk fel.

7. A zöldtakarmányozásra való áttérésnél 30 tehénnél bevezetjük a napi háromszori fejést és tőgymasszázst.

8. A 76 tehénnél, 68 anyakocánál és 242 anyajuhnál bevezetjük az egy tvarzási idő alatti kétszeri fedeztetést.

9. Retkes Imre tehenes vállalja, hogy a teheneknél eléri a 90 százalékos borjúszaporulatot, Tóth József juhász vállalja, hogy az anyajuhoknál eléri a 100 százalékos bárányszaporulatot, Kutynák Ferenc vállalja, hogy a sertéseknél anyakocánként évi kétszeri malacoztatással 18 darabos felnevelési átlagot ér el.

10. Katona Rozália vállalja, hogy 100 naposcsibéből 70-et felnevel. Az egy tyúkra eső évi tojáshozamot 105 százalékra túlteljesíti.

11. Vállaljuk, hogy az évi állattenyésztési tervünket szarvasmarhánál 105, sertésnél 120, juhnál 110 százalékra túlteljesítjük.

HERKE GYÖRGY
párttitkár

FEKETE JÁNOS
állatteny. brig. v.
RETKES IMRE
tehenes

KATONA ROZÁLIA
baromfigondozó

Eredményesen alkalmazzák a szalmafeltárást a pécsi járás termelőcsoportjai

„Vigyáznunk kell, hogy a rendelkezésünkre álló takarmányt gondosan őrizzük meg takarékoskodjunk a meglévővel és biztosítsuk, hogy az állatállomány addig is, amíg újra zöldtakarmánnyal táplálhatjuk, ne csökkenjen" — figyelmeztetett december 15-i beszédében Rákosi elvtárs.

A pécsi járási tanács

állattenyésztési csoportja igen helyesen oldotta meg ezt a feladatot. — Rendszeresen kijárnak a termelőszövetkezetekhez, ahol szalmafeltárási bemutatókat tartanak. Eddig a járás területén 11 csoportnál tartottak bemutatót az új módszerről. A járás területén jó eredménnyel alkalmazzák a szénadarálást a sertések etetésére. A járási tanács dolgozói elmondották a tagoknak, hogy jelentős mennyiségű abraktakarmányt takaríthatnak meg, ha megdarálják a szénát és korpa helyett adagolják a sertéseknek.

A bicsérdi Béke tszcs-ben

kezdetben még idegenkedtek a tagok az új módszer alkalmazásától. De amikor felmérték a takarmánykészletüket, akkor jöttek rá, hogy az állatok átteleltetését csak úgy tudják biztosítani, ha alkalmazzák a szalmafeltárást. Később nemcsak, hogy a kényszer ösztönözte őket az új módszerre, hanem megkedvelték, mert az állatok igen jó étvággyal fogyasztották a feltárt szalmát így naponta rendszeresen elkészítik a szükséges mennyiséget és az etetésre kerülő készletet, hogy ízletesebb legyen, silóval, vagy darával keverik.

A csoporttagok igen nagy jelentőséget tulajdonítanak az állatok rendszeres jártatásának. Naponta rendszeresen kihajtják az állatokat a friss levegőre. A sertéseknél a napi 2—3 órás legeltetést is biztosítják, aminek az lett az eredménye, hogy jelentős mennyiségű abraktakarmányt takarítanak meg. A rendszeres jártatásnak köszönhető az is, hogy amióta kijárnak az állatok, az elhullás teljesen megszűnt a csoportban.

A pécsbagotai Béke tszcs-ben

ugyancsak a bemutató óta alkalmazzák a szalmafeltárást. A bemutató előtt még nem is gondoltak arra, hogy az eddig alomnak használt szalmát etetésre is tudják alkalmazni. Csak azon törték a fejüket, hogy hogyan tudják biztosítani a hiányzó takarmányt az állatok átteleltetésére.

Amióta szalmafeltárási bemutatót tartott a járási tanácstól kiküldött dolgozó, azóta eredményesen alkalmazzák. Külön két tagot bíztak meg a szalmafeltárási munkálatokkal, akiknek egyéb feladatuk nincs csak a takarmányelőkészítés, szalmafeltárás.

Jó eredménnyel alkalmazzák a sertések etetésénél a csöves kukorica darálását. A kukoricát nem morzsolják le, hanem egészben öntik a darálóba és így a csutát is értékesítik a kukoricával keverve.

A műszint-tervek teljesítésével elérjük a termelés egyenletes emelkedését

Gerő Ernő elvtárs a Központi Vezetőség november 29-i ülésén ismertette, hogy az ötéves tervünk megvalósítása érdekében a negyedik tervévben milyen komoly feladatok várnak a bányászatra is. Megjelölte előttünk az utat, melynek kitartó követésével a népgazdaságunkkal szemben eleget tudunk és eleget kell tennünk. *Az előttünk álló feladatok a műszaki dolgozóktól is egész munkát követelnek meg.* Végrehajtásukhoz azonban az üzemi pártbizottság és a szakszervezet komoly segítsége szükséges.

Pécs VI. kerületben negyedik tervévünk beindulása a körülményekhez képest is gyenge volt. Ezen a helyzeten változtatnunk kellett. Az üzemi pártbizottsággal, szakszervezettel karöltve Gerő elvtárs útmutatásai nyomán közösen tűztük ki feladatainkat. Nézzük meg, melyek voltak ezek a feladatok, amelyek megoldásra vártak és még ma is részben feladatunk.

1. A munkaerőgazdálkodás kérdése és a műszakirányítás az, hogy több dolgozót a „szénfalra."

2. A munkaidő teljes és helyes kihasználása, a teljesítmények növelése — különösen az elővájási, feltárási és a fenntartási munkáknál.

3. A munkafegyelem megszilárdítása.

4. A munkaverseny kiszélesítése.

Az első pont műszaki feladat, de szorosan összefügg a kettes és a hármas ponttal is mert a létszámarányosítást csak úgy hajthatjuk végre helyesen, ha a szükséges dolgozó, amely munkában kell, hogy álljon, meg is legyen. Ezt biztosítani tudjuk, ha az igazolatlan műszakmulasztást megszüntetjük. Ehhez a feladat elvégzéséhez kérjük mind a pártbizottság, mind a szakszervezet komoly segítését.

Az igazolatlan műszakmulasztás terén javulás állott be, de ez még nem kielégítő. Elértük azt, hogy ma már a becsületes dolgozók követelik, hogy közösítsük ki kollektívánkból a műszakjukat könnyen elhagyókat, akik a tervünket nem tekintik törvényes kötelezettségüknek. Ez a törekvés nyilvánult meg a január 30-i röpgyűlésen, amikor a dolgozók tíz „bumlizó" elbocsátását követelték az üzemből. Az elbocsátás azonnali hatállyal meg is történt.

A munkaidő teljes kihasználása, a teljesítmények növelése az elővájási, feltárási és fenntartási csapatoknál még feltétlenül hoz eredményt, ami termelésünk zökkenőmentességét biztosítja, sőt munkaerőt szabadít fel a széntermelés javára. Ennek érdekében az ellenőrzést és a felvilágosító munkát a legnagyobb mértékben ki kell szélesítenünk.

A tervünk teljesítésének további biztosítéka a munkaverseny kiszélesítése, annak állandó felszínentartása és a verseny eredményeinek nyilvánossága. A versenymozgalom az a kapocs, amely közelebb hozza a fizikai dolgozót a műszakihoz. A problémák megoldása, a nagyobb eredmények elérésére indított harc összekötik az üzem dolgozóit. A versenymozgalom megszervezését döntő feladatnak tűztük ki: jelenleg 1432 dolgozónk áll versenyben.

Ha az új tervév eddigi eredményeit ezen munkánkon keresztül vizsgáljuk, akkor látjuk, hogy eredményeink dekádonként javultak. Dolgozóink megértették a szocialista hazát építő munkájuk fontosságát és azt, hogy az eddig elért eredményeket fokoznunk kell a béke megvédése érdekében. Pécs VI. kerület dolgozóit kötelezi a bányászbecsület, hogy a negyedik tervév első negyedévét maradéktalanul 100 százalékon felül fogjuk teljesíteni.

Versenytársamnak, Maderschpach Béla, a Szabolcs-kerület főmérnökének üzenem, hogy jelenleg fél százalékkal el vagyok maradva tőle, de a negyedév végén egy százalékkal megelőzöm a 100 százalék fölötti eredménnyel.

Vereckei Rezső
Pécs VI. kerületi vezető b.

Világszerte megemlékeztek a Szovjet Hadsereg történelmi sztálingrádi győzelmének tizedik évfordulójáról

Sztálingrád

Az A. M. Gorkijról elnevezett területi drámai színház ünnepélyesen feldíszített termében vasárnap a sztálingrádi városi szovjet a párt-, a Komszomol-, valamint a szakszervezetek és más társadalmi szervezetek képviselőinek részvételével ünnepi ülést tartott. A sztálingrádi győzelem évfordulójáról megemlékező ünnepi ülésen a Szovjetunió Kommunista Pártja sztálingrádi területi bizottságának titkára tartott beszámolót. Kiemelte, hogy a szovjet nép legyőzhetetlenségének jelképévé vált Sztálingrád felemelkedett romjaiból, él és tovább fejlődik.

Az ünnepi ülés résztvevői hatalmas lelkesedéssel határozták el, hogy táviratban üdvözlik a sztálingrádi győzelem szervezőjét, J. V. Sztálint.

Moszkva

A szovjet sajtó vasárnap több cikket és tudósítást közölt a sztálingrádi győzelem évfordulója alkalmából.

A Pravda I. Filippov newyorki tudósítását közli.

A második világháború idején — írja I. Filippov —, az amerikai politikusok és tábornokok kénytelenek voltak összeszorított fogakkal beismerni annak a győzelemnek hatalmas történelmi jelentőségét, amelyet a Szovjet Hadsereg Sztálingrádnál aratott.

Most azonban — folytatja Filippov — a reakciós amerikai propaganda minden lehető módon kisebbíteni igyekszik azoknak a nagy győzelmeknek jelentőségét, amelyeket a Szovjetunió a második világháborúban aratott, igyekszik megrágalmazni a szovjet népet és hős hadseregét.

A monopolizmus sajtója — emeli ki Filippov, — hol hisztérikus jajveszékelést csap a „szovjet katonai hatalom" részéről a világot „fenyegető" képzelt „veszélyről", hol a tényekkel és számadatokkal büvészkedve akarja meggyőzni a hiszékeny embereket a szovjet fegyveres erő „gyengeségéről."

A béke ellenségei — állapítja meg befejezésül Filippov — sohasem tudják kitörölni az amerikai nép emlékezetéből a szovjet katonák Sztálingrád falainál aratott történelmi győzelmét, azt a nagy győzelmet, amely megmentette a világ civilizációját a hitleri barbároktól.

Prága

Vasárnap a csehszlovák nép az egész haladó emberiséggel együtt megemlékezett a hitlerista hódítók Sztálingrádnál történt szétverésének 10. évfordulójáról.

Valamennyi lap fényképeket közöl a hős városról és cikkeket szentel az évfordulónak.

Bukarest

Bukarestben Sztálin városban, Kolozsvárott és más városokban, valamint a katonai egységeknél beszámolókat és előadásokat tartottak a szovjet csapatok Sztálingrádnál aratott történelmi győzelméről.

Szófia

Valamennyi bolgár lap február 1-i számában megemlékezett a nagy sztálingrádi csata 10. évfordulójáról.

Az „Otecsesztven Front" Vilko Cservenkov következő szavait közli címként: „A sztálingrádi hőskölteménye dicsősége és nagysága örök időkre emlékezetes marad az emberiség történetében."

Tirana

A „Zeri I Popullit" „A sztálingrádi csata — a fasiszta német hadsereg pusztulása" című cikkében megállapítja, a békét óhajtó haladó emberiség tudja, hogy sorsa Sztálingrádnál dőlt el.

Berlin

Valamennyi berlini demokratikus lap vasárnapi számában megemlékezett az évfordulóról.

A „Neues Deutschland" vezércikkében kiemeli a sztálingrádi győzelem roppant történelmi jelentőségét az egész emberiség számára.

Külpolitikai hírek — sorokban

Newyork

Az ENSZ-titkársági alkalmazottak egyesületének tanácsa most tartott rendkívüli ülésén hozott határozatában tiltakozását fejezte ki amiatt, hogy az amerikai hatóságok Trygve Lie segítségével ellenőrzik az ENSZ-titkárság alkalmazásában lévő amerikai állampolgárok „lojalitását".

Az, ami most az ENSZ falai között történik, a New York Times tudósítója szerint, megbotránkoztatja még a burzsoá diplomatákat is. Két tanácsteremben, az ENSZ alkalmazottainak százai rengeteg kérdőívet töltenek ki az FBI részére. Ugyanakkor — mint közönséges bűnözőkkel teszik — ujjlenyomatokat vesznek fel az ENSZ alkalmazottairól és ebből a célból az amerikai titkosrendőrség különleges gépeket szállított az ENSZ székhelyére.

Az Egyesült Államok arcátlan rendőri intézkedései az Egyesült Nemzetek Szervezetében felháborodással töltik el az ENSZ-titkárság alkalmazottait és több országnak az ENSZ-nél akkreditált képviselőit.

Oslo

A „Friheten" című lap „külföldi beavatkozás Norvégia védelmi ügyeibe" című vezércikkében a többi között ezeket írja:

Országunkban már régóta amerikai katonai ellenőrző bizottság és „északi parancsnokság" működik külföldi tisztekből álló törzskarral. Most Berumban nagy építkezések kezdődnek a külföldi parancsnokság részére. Ezek az urak úgy készülnek fel, mintha mindörökké itt maradnának.

Egyidejűleg az amerikai követeléseknek megfelelően — kibővítik a katonai repülőtereket. Országunk „hallgatólagos megszállásának", külföldi katonák országunkba való behatolásának azonban sok más formája is van. A „Morgenbladet" című lap nemrégiben közölte, hogy a kormány elfogadta azt a javaslatot, mely indítványozza „külföldi törzstisztek beosztását a norvég parancsnokságokhoz."

Washington

Az amerikai szenátus mezőgazdasági kérdésekkel foglalkozó bizottságának a napokban tartott ülésén kiderült, hogy több amerikai cég haszonlesés céljából romlott vagy silány minőségű búzát importál Kanadából, összekeveri jobbminőségűvel és ezt a „keveréket" különböző minőségű gabonaként szállítják több országba. Így például a Transit Grain Company nevű cég körülbelül egymillió bushel „felhígított" búzát szállított Indiába és Nyugat-Németországba és ezzel a szélhámossággal egy év alatt hatszázezer dollár nyereségre tett szert.

A romlott gabona és liszt exportálásával kapcsolatos szélhámosságban 22 amerikai cég vett részt.

Beirut

A „Telegraf", a legnagyobb libanoni lapok egyike arab nyelven kivonatosan közölte J. V. Sztálinnak „A szocializmus közgazdasági problémái a Szovjetunióban" című művét.

Páris

A „l'Humanité-Dimanche" jelentése szerint január 31-én este fasiszta sihederek egy csoportja támadást intézett a Francia Kommunista Párt Páris XIV. kerületében, a Chateau-utcában lévő helyiségei ellen. A fasiszta támadók gépkocsin érkeztek a helyszínre, betörték az épület kapuját, behatoltak a Kommunista Párt helyiségeibe, bevették az ablakokat, összetörték a bútorokat és ellopták az ottlévő újságokat.

NEMZETKÖZI SZEMLE

A francia és német nép történelmi barátsága

Hosszú éveken át valóságos legendát költöttek a germán-gall kutyamacska barátságról, szinte mint megmásíthatatlan történelmi tényt szegezték le a két szomszédos ország békétlenségét és összeférhetetlenségét. Ami Franciaország és Németország uralkodó köreit illeti, ez valóban így is volt. A Bourbonok és Habsburgok, majd a történelmi fejlődés során a nagytőkés francia és német monopóliumok terjeszkedési törekvései összeütköztek és nem egyszer pusztító háborúkban jutottak kifejezésre.

Am a történelmi tények mára is tanítanak. A XVIII. század nagy francia forradalmai nem maradtak hatástalanok a Junkerekkel — a nagybirtokosokkal — leszámolni vágyó német néptömegekre sem, a két nép szellemi nagyjai gyümölcsözőbbnek és az emberiség érdekében valónak találták a testvéri együttműködést a civódás, a fegyveres konfliktusok helyett. Molière és Racine népe kész volt mindig együttműködni Heine és Goethe nénével. A német nép legnagyobb fiainak, Marxnak és Engelsnek forradalmi tanításai termékeny talajra találtak a francia kommunárdok utódaiban.

E diesőséges történelmi múlt méltó folytatása az a közös felhívás, amelyben Németország Kommunista Pártja, a Francia Kommunista Párt és Németország Szocialista Egységpártja tiltakozásra hívta fel a két ország népeit az újabb háborúval fenyegető paktumok ellen. A francia és nyugatnémet uralkodó körök ma az amerikai imperializmus „védnöksége" alatt látszólag szövetségesek, de ki tagadhatná, hogy Bonnban az új Wehrmacht felállításának előestéjén már arról szövögetnek tervet, hogy mikor induljanak el újra a porosz csizmák a világ meghódítására. Nem egy harcias kijelentés hangzott már el az újra tábornoki csillagokat viselő fasiszta nyugatnémet militaristák részéről, hogy „Megálljatok csak, franciák, legyen újra hadseregünk!"

A veszély azonban, amely a bonni és párisi háborús szerződések valóraváltásával fenyeget, nemcsak a francia és nemcsak a német nép elé vetíti a pusztulás és a romlás rémséges képét. A paktumok eredeti kitervezői világégésre szomjuhoznak, ezért a francia és német Kommunista Párt közös felhívása nemcsak saját népeik, hanem az egész világ békeszerető millióinak érdekét is szem előtt tartja. Napjaink eseményei bizonyítják, hogy erre a felhívásra soha nem volt olyan szükség, mint most. Nyugat-Németországban kormánysegédlettel és a Szociáldemokrata Párt vezetőségének támogatásával szervezkednek a nácik, a rendőrség nyakra-főre provokálja Nyugat-Németország egyetlen valóban demokratikus pártját, a Kommunista Pártot. Franciaországban az alig néhányhetes kormány folytatja elődje hadjáratát a haladó erők ellen és ezekben az órákban terjesztette a nemzetgyűlés elé jóváhagyás végett a hírhedt háborús szerződéseket. Ütött tehát az óra az együttes cselekvésre: „Európa-hadsereg" helyett a nagyhatalmak békeegyezménye, a bonni különszerződés helyett egységes, demokratikus, békeszerető Németország.

A két elsősorban érdekelt nép — a német és a francia — megértették a kommunista pártok együttes felhívásának történelmi jelentőségét. A franciák már a felhívás megjelenésének reggelén a metrón, az autóbuszokon, az utcán, mindenütt vitatták a felhívást, és különös örömmel üdvözölték a Német Demokratikus Köztársaság elnökének, Pieck elvtársnak megismételt szavait: „A német nép sohasem tűri el, hogy német részről ismét háborút indítsanak a francia nép ellen." Az elsők között tízezrek francia pedagógus és tudományos dolgozó válaszolt a közös felhívásra német kollégáihoz intézett levélben. A viszontválaszban a német pedagógusok és tudósok hangsúlyozzák: nem vállalják két olyan fejlett kultúra megsemmisítésének bűnét, mint a francia és a német kultúra.

Németország Kommunista Pártja, a Francia Kommunista Párt és Németország Szocialista Egységpártja közös felhívása történelmi dokumentuma azoknak az újfajta kapcsolatoknak, amelyek a háború ellen harcoló népeket összefűzik. Ez a szolidaritás a munkásosztály forradalmi nemzetköziségéből meríti erejét. Olyan erő ez, amely képes arra, hogy keresztülhúzza az új háború előkészületeinek hagymázas terveit.

Atlanti barátkozás

Ismerjük az olyan barátokat, akik azt mondják: „Ölelj, csak ölelj, én közben meglojtalak..." Ilyen volt a Hitler-fasisták „barátkozása" csatlósaikkal, ezt a „barátkozást" sínylette éveken át Bulgária, Románia és a mi országunk is. Erre a „testvéri egyetértésre" emlékeztet a „Life" című amerikai képes magazin közelmúltban megjelent cikke is Franciaországban.

A „Life" meglehetősen útszéli hangon „utcalánynak" titulálja a Francia Köztársaságot jelképező „Marianne"-t aki a fizetséget harisnyája szárába dúgja, ahelyett, hogy arra használná fel, amit szeretője parancsol. Az amerikai újság, mint „hálószobáról" emlékezik meg a francia parlamentről, amelyben a képviselők és a miniszterek bohócok.

Nem mondhatni, hogy a francia polgári sajtó valami különös ujjongással fogadta volna ezt a „baráti gesztust". Több burzsoá lap felveti, vajjon egyáltalán van-e értelme az amerikai úgynevezett segély elfogadásának, sőt a „Paris Presse Intransigeant" azt írja: „Franciaország ismét visszatérhetne ragyogó korszakába. Ennek érdekében elegendő lenne, hogy ne tegyenek többé semmiféle erőfeszítést az atlanti, vagy az európai közösség megteremtésére, hogy felszámolja a Schuman-tervet, kikerüljön a súlyos indokínai helyzetből és saját otthonának gazdája maradjon." Van olyan francia jobboldali lap, amely csak szerényen amerikai laptársa orrára koppint, emlékezetébe vésve a tanulságos latin mondást, „ha hallgattál volna, bölcs maradtál volna".

A kórusba bekapcsolódott a francia kormány is, amely washingtoni nagykövetsége útján lépést tett a sértő cikk miatt az amerikai külügyminisztériumban, mert annak „méltatlan szavai... veszélyes következményeket vonhatnak maguk után." És két nap mulva ugyanez a „tiltakozó" kormány a parlament elé terjesztette az amerikai háborús szerződéseket.

Aláírták a magyar-csehszlovák kulturális egyezmény 1953. évi munkatervét

A magyar—csehszlovák kulturális vegyesbizottság baráti szellemben lefolyt tárgyalásainak eredményeként hétfőn délben a külügyminisztériumban aláírták a magyar—csehszlovák kulturális egyezmény 1953. évi munkatervét. A munkatervet magyar részről Mihályfi Ernő népművelési miniszterhelyettes, csehszlovák részről Andrej Klokoč tájékoztatási és népművelési megbízott írta alá. Az aláírásnál jelen volt Molnár Erik külügyminiszter, Berei Andor, a külügyminiszter első helyettese, Ligeti Lajos, a Magyar Tudományos Akadémia alelnöke, Majlát Jolán, a Kulturkapcsolatok Intézetének főtitkára, valamint Stefan Major, a Csehszlovák Köztársaság budapesti követe, a vegyesbizottság magyar és csehszlovák tagozatának és a budapesti csehszlovák követségnek a tagjai.

Több, mint 284.000 földművesszövetkezeti tag lépett a közös gazdálkodás útjára

A földművesszövetkezetek tagjai mind nagyobb számmal lépnek a közös gazdálkodás útjára. A veszprém megyei Nemesgulácson minden földművesszövetkezeti tag belépett a községben lévő III-as és I-es típusú tszcsk-be. Kisbaboton, Győr-Sopron megyében, Papp Gyula tizenkétholdas középparaszt földművesszövetkezeti vezetőségi tag példáját rövid idő alatt 29 dolgozó paraszt követte, akik 220 holdon január 20-án megalakították az Uj Élet III típusú termelőszövetkezeti csoportot.

Eddig összesen több mint 284.000 földművesszövetkezeti tag lépett a közös gazdálkodás útjára.

A Görög Kommunista Párt és az agrárpárt együttes felhívása a görög néphez

Szófia (TASZSZ): Mint a BTA közli, a „Szabad Görög Rádió" ismertette a Görög Kommunista Pártnak és az agrárpártnak a görög néphez intézett együttes felhívását.

A felhívás rámutat: „A Balkán-félszigeten erősödik a háborús készülődés. Köprülü után Sztefanopulosz utazott Belgrádba, hogy hivatalosan megalakítsák és aláírják az Athén—Belgrád—Ankara agresszív katonai szövetséget. A Balkán-félsziget ma az amerikaiaknak a Szovjetunió és a népi demokratikus országok ellen irányuló agresszív katonai tervei egyik központja. A görögök azonban sohasem fognak harcolni a népi demokratikus országok ellen, a Szovjetunió ellen.

A felhívás befejezésül hangsúlyozza: „A Görög Kommunista Párt és az agrárpárt továbbra is minden erővel harcol, hogy minden hazafi bekapcsolódjék a demokratikus hazafias frontba, mert ezt követeli a nép és nemzet érdeke."

A jugoszláv ifjúság bojkottálja a Tító-fasiszta ifjúsági szervezeteket

Szófia. A „Narodna Mladezs" írja a többi között: Jugoszláviában március 6-án nyílik meg a Tito-fasiszta ifjúsági szervezet V. kongresszusa, melyen a szervezet „eddig elért eredményeiről" lesz szó.

A titoista ifjúsági kongresszus összehívása újabb lépés az ifjúsági szervezetek további fasizálása és militarizálása felé. Az úgynevezett „Narodna Omladina" ifjúsági szervezet vezetői — az UDB ügynökei — készségesen végrehajtják a titoista főkolomposok utasításait. A titoisták minden ifjúsági szervezetet eszközül használnak fel, hogy az ifjúságot elidegenítsék a néptől, a hadiépítkezésekhez kényszerítsék és a Szovjetunió és a népi demokratikus országok ellen uszítsák.

A hazafias munkás- és parasztifjúság azonban bojkottálja az ifjúsági szervezeteket. Ennek következtében Jugoszláviában több vidéken megszűnt az ifjúsági szervezetek tevékenysége. A zágrábi „Rade Koncsar" gépgyárban az ifjúság hatvanöt százaléka nem tagja, harmincöt százaléka pedig csak formálisan tagja a szervezetnek.

A Tito-fasiszta saltó sem tudja eltitkolni az ifjúság növekvő elégedetlenségét és a szervezetek szétesését. Horvátországban az utóbbi időben négyszázhetvenhárommal csökkent az ifjúsági szervezetek száma.

A zelinai járásban kétezerötszáz fiatal közül mindössze harminckettő tagja az ifjúsági szervezetnek.

A jugoszláv ifjúságnak a titoista ifjúsági szervezet elleni harca megmutatkozik abban, is, hogy bojkottálják az „Omladina" című ifjúsági lapot. Szerbiában 29, Horvátországban 26, Szlovéniában pedig 27 járásban egyet sem előfizetője sincs a lapnak.

A jugoszláv ifjúság növekvő ellenállása az elmúlt évben arra késztette Rankovicsot, hogy elrendelje az ifjúsági szervezetek „gyors átszervezését". A szervezeteket azonnal meg kellett erősíteni „tapasztalt és gyakorlott pártkáderekkel", akik nem mások, mint a titoista parancsok készséges végrehajtói — az UDB-ügynökök.

Hírek Nyugat-Németországból

A kölni ifjúság béketüntetése

A kölni ifjúság béketüntetést rendezett, amelynek résztvevői elhatározták, hogy küldöttséggel keresik fel a bonni szövetségi gyűlés képviselőit, akiktől a bonni és párisi háborús szerződések visszautasítását követelik.

A küldöttség a szövetségi gyűlés valamennyi pártcsoportjának a következő, egyhangúlag elfogadott határozatot nyújtotta át: „A bonni és párisi szerződések csak újabb háborúra vezethetnek. Mi, fiatalok, ágyútölteléknek szolgálnánk az amerikai és német monopoltőkések érdekeiért folyó háborúban. E szerződések ratifikálása tehát életünket veszélyezteti. Mi azonban minden eszközzel meg fogjuk védelmezni életünket."

A wuppertali dolgozók szolidaritása a bebörtönzött fiatal hazafiakkal

Wuppertal több, mint hétszáz lakosa egyhangúlag határozatot fogadott el, amelyben szolidaritását jelenti ki a január 17-én bebörtönzött hét fiatal hazafival. A határozatban a fiatal hazafiak haladéktalan szabadonbocsátását követelik. A hét wuppertali ifjút — mint ismeretes, — azért tartóztatták le, mert nem voltak hajlandók katonai szolgálatot teljesíteni Adenauer zsoldos hadseregében és követelték a békeszerződés haladéktalan megkötését Németországgal.

Bünde lakossága távozásra kényszerített egy brit-lakáj városi főtisztviselőt

Bünde vesztfáliai város tanácsa a város lakosságának erélyes fellépésére kénytelen volt azonnali hatállyal felmenteni állásától Michelly városi tanácsnokot, aki a brit megszálló hatóságokat buzgón támogatta a lakásfoglalásokban.

Michelly egy nyilvános gyűlésen a város lakosságának azt ajánlotta: költözzön padlásszobákba, mert a német lakások lefoglalása „elkerülhetetlenül szükséges a keretszerződés megvalósítása érdekében."

A pártbizottság, a műszaki vezetők és a dolgozók együttes erőfeszítése biztosította a termelés egyenletes emelkedését Pécsbányán

Pécsbányatelep termelése a múlt évben nem volt egyenletes. A hónapok elején általában lemaradtak a terv teljesítéssel, a hónapok végén rohammunkával, pótműszakokkal akarták behozni a lemaradást. Ennek a kapkodó, rosszul szervezett munkának az lett a következménye, hogy évi tervüket csak 87.2 százalékra teljesítették.

A pártbizottság, az üzemvezetőség és a szakszervezet összeültek és megbeszélték, hogyan számolják fel ezt a tűrhetetlen állapotot.

Jobban megszervezték a munkaversenyt.

A dolgozóknak 70 százaléka hosszúlejáratu versenyfelajánlást tett április 4-re, felszabadulásunk ünnepére. Ennyi dolgozó még egyszer sem tett felajánlást. S ami igen fontos, ezeket a versenyvállalásokat valóban maguk a dolgozók tették meg és a dolgozók vállalásához a műszakiak is csatlakoztak. Összegyültek az üzemi bizottság irodájában a csapatvezetők, dolgozók, műszakiak, megvitatták és megtették a vállalásokat. Leisz József csapata például vállalta, hogy 120 százalékot teljesít április 4-re, Echter Péter főaknász vállalta, hogy a Leisz-csapatnak fát, üresciliét és mindent biztosít, hogy a termelés zavartalanul emelkedjék. Az eredmény nem is maradt el.

A Leisz-csapat ma a legjobb csapat Pécsbányatelepen, január havi tervüket 143.3 százalékra teljesítették.

Nagy gondot okozott azelőtt az elegendő faanyag biztosítása. A termelő csapatokat mindig megakasztotta a munkában a fahiány. Széchenyi- és András-akna üzemvezetősége, pártbizottsága, üzemi bizottsága, változtattak ezen is. Az éjszakai termelő műszakot leállították, s helyettük faelőkészítő, biztosító és fentartási csapatokat szerveztek. Ezzel elérték azt, hogy nagyobbrészt megszünt a fahiány: a biztosítást, fenntartást rendezték, a csúszdákat az éjjeles műszakban átszerelték. A nappalos, és délutános műszakban dolgozó csapatok termelése ezzel annyira előreugrott, hogy a két harmad többet termelt, mint azelőtt a három együttvéve.

A munkaátvétel idejét is megrövidítették. Azelőtt havonta kétszer vették át a munkát.

Most a műszakink dekádonként veszik át a csapatoktól a munkát.

Megnézik az előirányzatot és előrehaladást méterben, ellenőrzik az ácsolást stb. A csapatok felé fokozódott az ellenőrzés, s ez is hozzájárult ahhoz, hogy a termelés emelkedik. Ez a módszer a műszaki dolgozók munkáját is megkönnyítette és egyszerüsítette.

A csapatvezetőket műszak végén minden nap behívják és az üzemvezetőség előtt beszámoltatják. Legtöbbször ott van a pártbizottság és az üzemi bizottság egyik tagja is. Ha valami hiba van, behívják az egész csapatot. Nemcsak a gyengébben dolgozó hánem a legjobban dolgozó csapatokat is meghívják az üzemvezetőség, ha kell. Nemrég például, Jelenszki elvtárs csapatvezető, a fahordókat okolta azért, hogy ideiglenesen nem érték el olyan jó teljesítményt, mint azelőtt. Az üzemvezetőség behívta a Jelenszki csapatot, kivizsgálta a helyzetet, és kiderült, hogy elsősorban is nem a fahordókon, hanem a Jelenszki csapat rossz munkafegyelmén múlott a csökkenés.

A Jelenszki csapat megfogadta a bírálatot és azóta megjavult a munkafegyelem, a Jelenszki-csapat termelése emelkedik.

Ugyanakkor kíméletlen éles harcot kezdtek a bumlizók és táppénzcsalók ellen. Az üzemvezetőségnek és az üzemi bizottságnak a márkások mindennap jelentik, hogy mulasztott-e valaki és ki mulasztott. A mulasztókat amikor munkába jönnek, az üzemvezetőség és az üzemi bizottság felelősségre vonja. Nemrég nyilvános gyűlésen 8 nótorius bumlizót azonnal elbocsátottak.

Az üzemi orvos naponta jelenti az üzemi bizottságnak a táppénzes betegek számát.

Pécsbányatelepen legtöbb a „beteg"

a többi aknákhoz viszonyítva is. De mint kiderült, nem mindenki beteg, a betegek közé játsszák magukat egyes lógósok is. A pécsbányatelepi üzemi bizottság az egészségügyi osztállyal megbeszélte, hogy amíg ilyen sok a táppénzes, külön a körzeti egészségügyi rendelőbe rendelik a táppénzeseket ellenőrző felülvizsgálatra. Az ellenőrző vizsgálaton horograkerülnek a táppénzcsalók. Igy leplezték le Molnár József (22) táppénzcsalót is, akit azonnal eltávolítottak az üzemből.

A szervezeti intézkedések mellett megjavították a politikai munkát is. A versenynyilvánosság is megjavult.

Mindezeknek az eredménye meglátszik a termelés emelkedésében. A termelés január hónapban egyszer sem csökkent,

lassan, de biztosan emelkedett.

Míg a decemberi tervet csak 86.2 százalékra, felemelt januári tervet már 93.8 százalékra teljesítették pótműszak nélkül. Ez természetesen még nem elég, mert a mult évi lemaradást még nem hozták be, januárban is adósai maradtak hazánknak. De szép és biztató ez az emelkedés. A tervet már a múlt hónapban teljesíteni tudták volna a jobb munkaszervezéssel, ha lett volna elég fejtés. A január havi terv százszázalékos teljesítését tehát még a múlt évi nem kielégítő munka akadályozta.

Januárban ezért, új fejtéseket nyitottak, meg és most már van annyi, hogy a tervnek, a vállalásnak eleget tegyenek.

De új fejtésekről is gondoskodnak. Jelenleg 4—5 új fejtés megnyitásán dolgoznak.

A pécsbányatelepi bányászok látják, hogy a tervet teljesíteni, sőt túlteljesíteni is lehet, csak urrá kell lenni a nehézségeken, meg kell szervezni a munkát. A biztos emelkedés új erőt és lendületet adott munkájukmak. A pécsbányatelepi bányászok között szilárdan él az az elhatározás, hogy február havi tervüket nem csak teljesítik, hanem túl is teljesítik és törlesztik régi adósságukat is.

Magyar László

Megyei MSZT küldöttválasztó értekezlet Pécsett

Vasárnap délelőtt több, mint 250 magyar és délszláv küldött részvételével tartották meg az MSZT megyei küldöttértekezletét Pécsett az MSZT székházban.

HIDVÉGI TIVADAR elnöki megnyitója után Kelemen György, az MSZT megyei titkára tartotta meg beszámolóját. Beszédében rámutatott azokra a hatalmas eredményekre, amelyeket a szovjet tapasztalatok, a nagyszerű szovjet gépek segítségével érnek el Baranya a megyében a szocializmus építése terén. Részletesen kitért épülő első szocialista bányászvárosunkra, Komlóra. Majd így folytatta: egyre több baranyai dolgozó érzi át a Szovjetunió önzetlen segítségét és tekinti igaz barátjának. Ennek egyik bizonyítéka, hogy az első országos kongresszus. *1950 óta az MSZT szervezetek száma 55-ről 330-ra növekedett Baranyában ezév januárjáig. Ezzel párhuzamosan az MSZT-tagok száma is megkétszereződött: jelenleg több, mint 43 ezer tagja van a megyei MSZT szervezeteknek.*

Kelemen György MSZT megyei titkár beszámolója után a pécsi és komlói bányászok küldöttei emelkedtek szólásra.

Rulli Lajos István-aknai sztahánovista vájár a többi között a következőket mondotta: Én Valigura elvtárstól tanultam jól dolgozni. Amikor először kezembe vettem a szovjet fejtőkalapácsot, bátortalanul dolgoztam vele. De Valigura elvtárs mellém állt, segített legyőzni a nehézségeket. Arra kérem valamennyi bányász elvtársamat, bátran alkalmazzák a szovjet módszereket, mert ezek tervünk teljesítésének biztosítékai. A küldöttek hatalmas tapsa közepette kis úttörőcsoport vonult a terembe és meleg szeretettel köszöntötte a megyei küldöttértekezletet, majd több felszólaló után a DISZ-fiatalok adták át harcos üdvözletüket az értekezletnek.

Kusz János kétszeres sztahánovista vájár Filinov elvtárssal való találkozásáról beszélt. „Az 1949-es évben én fogadtam Filinov elvtársat a donyeci szénmedence sztahánovistáját a Keleti pályaudvaron. Az ő segítsége tette lehetővé számomra, hogy ez év május elsején befejezem első ötéves tervemet, hogy átlag 229 százalékos teljesítményemmel havi keresetem több mint hatezer forintot is elér. Ugyancsak a szovjet elvtársak segítségének köszönhetem, hogy *jó munkám erdményeként két izben lehettem szeretett vezérünk, Rákosi elvtárs vendége* Kusz János kétszeres sztahánovista, komlói vájár ezután bejelentette hogy február 9-től 14-ig egyhetes békemüszakot tartanak s ennek keretében két sztahánovistát nevel a szénceata számára. Ugyanakkor versenyre hívta a terv teljesítéséért az összes mezőgazdasági munkásokat, amit a küldöttértekezleten részvevő parasztküldöttek el is fogadtak.

Ezután *Papp Jánosné*, drávaszt árai délszláv dolgozó, parasztasszony anyanyelvén, majd magyarul tolmácsolta a sellyei járás dolgozóinak meleg szeretetét a küldöttértekezlet tagjai felé. Elmondotta, hogy a multban nem beszélhettek szabadon anyanyelvükön, ma pedig már iskoláikban saját anyanyelvükön tanítanak. „Mindent megteszünk azért, hogy a magyar-szovjet barátság még jobban elmélyüljön. *Vegye tudomásul a szomszédságunkban ránkleselkedő Tito-banda is, nekünk béke kell, de békénket meg is védjük*" — fejezte be felszólalását.

N. Burai Lajosné tizgyermekes máraroki MSZT küldött lelkes szavakkal mondotta el, hogy egyedül a Szovjetuniónak köszönheti, hogy gyermekei előtt nyomor helyett a szocializmust építő szép jövő áll, bekövetkezhetett az, amiről azelőtt álmodni sem mert volna, hogy fiai között katonatiszt és iskolaigazgató van. Meg kell hogy emlékezzünk azonban a Rosenberg-házaspárról — mondotta. — Emeljük fel tiltakozó szavunkat itt, ezen az értekezleten is életükért, hogy ők is szabadon nevelhessék fel két gyermeküket.

Számos felszólalás után a küldöttértekezlet megválasztotta az új vezetőséget és a II. kongresszus küldötteit majd egyhangúlag elfogadták az elnök által előterjesztett határozati javaslatot, amely utat mutat az elkövetkezendő feladatok elvégzésére.

AZ MSZT KULDÖTTGYULÉS táviratban küldött üdvözletet Sztálin és Rákosi elvtársnak, az Országos Béketanácsnak. Ugyancsak táviratilag tiltakoztak a Rosenberg-házaspár elítélése ellen is.

Egy körülményes utazás a Mecsekre a 123. sz. autóbusszal

Időpont 1953 január 18-án, vasárnap délután 4 óra. A mecseki autóbusz megállónál a rendes járat után beállott egy pótbusz. Nem nagy bizalommal ültem a kocsiba, de gondoltam, hogy egy negyedóra múlva csak elindul. A kocsi tolatott hátra, előre, prüszkölt, de el nem indult. A vezető meg is jegyezte magában, hogy mégegyszer nem szándékozik ezzel a kocsival a Mecsekre menni. Aggályaim némileg nekem is voltak, de gondoltam, majdcsak felérünk fél ötre.

Az óra közben már fél ötöt mutatott és a kocsi meg is telt, de nem indult. Többen már vissza is akarták adni jegyeiket (pedig volt, aki két gyerekkel volt), megkérdezték, hogy a tettyei buszra átszállhatnak-e? „Azt nem lehet" — mondta a kalauz elvtársnő.

Végre elindultunk. Az Üdülőszálló felé nézem az órát, 5 óra van. Ilyen hosszú utazásom nem volt még, hogy egy teljes órát vegyen igénybe egy mecseki feljövetel, — de még mindig nem szóltam egy árva szót sem. A kocsi az Üdülőhöz ér és készülünk leszállni (öten voltunk), de a kocsi nem áll meg, szólok a kalauznőnek, szólok a vezetőnek, hogy állianak meg, mert vannak leszállók az üdülőnél. A vezető meg se mukkan, megy tovább, a kalauz elvtársnő pedig így figyelmeztet: „Kérdeztem, hogy vannak-e leszállók az Üdülőnél, nem jelentkeztek." Ismétlem, öten voltunk, akik le akartunk szállni, lehetetlennek tartom, hogy a kérdést senki sem hallotta volna meg. A kocsi szépen tovább vitt és a keresztfordulónál 5 óra 5 perckor le tudtam szállni a kocsiról.

Visszafelé poroszkálva már találkoztam a rendes járattal is, ami háromnegyed 5-kor indult a Széchenyi-térről.

Kedves Elvtársak! Hol marad itt az udvariasság; verseny?

SALLAY KAROLY
az Üdülőszálló
vezetője

Gyorslista a nyereménybetétkönyvek január 30-án tartott sorsolásáról

Az Országos Takarékpénztár a nyereménybetétkönyvek esedékes negyedévi sorsolását január 30-án tartotta meg Budapesten. A Baranya megyében váltott nyereménybetétkönyvek közül az alábbiakat sorsolták ki 200 százalékos 100 százalékos, illetve 50 százalékos nyereménnyel:

200 százalékot nyert:

Sorozatszám:	Sorszám:
01	4301
01	2673
01	246

100 százalékot nyert:

01	1428
01	3194
01	3478

50 százalékot nyert:

Sorozatszám:	Sorszám:
01	4082
01	4439
01	4501
01	5851
01	273
01	812
01	1110
01	1302
01	1375
01	1458
01	1531
01	2039
01	2089
01	2252
01	2298
01	2386
01	2434
01	2663
01	2728
01	2939
01	2931
01	3052
01	3201
01	3330
01	3382
01	3571
01	3919
01	3941
01	4160
01	4279
01	4448
01	4594
01	4949
01	4559
01	4565
01	5374
01	5396
01	5437
01	5474
01	5657
01	5746
01	5886
01	5907
01	5924
01	6015
01	6096
01	6186
01	6256
01	6383
01	6786
01	6792
01	6812
01	7012

Fenti gyorslista közvetlenül a húzás után készült. Esetleges számhibákért felelősséget nem vállalunk. A hivatalos nyereményjegyzék február 9-én jelenik meg és az Országos Takarékpénztár fiókjainál és a postahivataloknál megtekinthető.

FEHÉR KLÁRA:

A BÉKEKÜLDÖTT

Vasárnap délután szól az uram, hogy jöjjek át a kultúrházba. Megmondom úgy, ahogy van, a család rendszerint át szokott menni vasárnap a kultúrházba, mert vagy mozi van, vagy előadás, de én otthon szoktam maradni. Jobban szerettem korán lefeküdni, a kicsikre vigyázni, a lábam is gyakran szaggatni szokott. Eleinte hívtak, de aztán megszokták, hogy nélkülem is el tudnak menni. Most igen megörültem annak, hogy hívott. Felvettem az ünneplőmet, elindultunk. Amikor belépünk a nagyterembe, már voltak ott jónéhányan. Egyszerre csak elhúzzák a függönyt, kijön egy kislány, mindjárt megismertem, a Kovács Eszti és elmond egy verset arról, hogy a világ minden táján, hogyan akarják az emberek a békét. Nagyon szép vers volt, mondhatom. Utána jöttek az iskolások, énekeltek, a tanító vezette őket. Utána egy színdarabot játszottak arról, hogy hogyan jön át egy gyilkos a határon, de aztán hogyan veszik észre. Mondhatom, hogy nagyonnagyon szép volt és sajnáltam, hogy máskor nem láttam ilyet. A színdarab után megint énekeltek, aztán a Csontos Ferenc, a csoport elnöke felment a színpadra és azt mondta: a Vörös Csillag termelőcsoport nevében szeretnék köszönetet mondani azoknak a derék asszonyoknak, akik segítettek nekünk a gyapot gyors leszedésében. Ha több gyapotot takarítunk be, több ruhát tudunk a dolgozóknak adni, erősebb lesz az országunk, márpedig ha erősek vagyunk, meg tudjuk a békénket védeni.

Erre nagy taps támadt, a Csontos elvtárs pedig sorolni kezdte a neveket, mindjárt legelsőnek engem, de hogy nem álltam fel — mert olyan hirtelen érintett, hogy nem is értettem meg hamarjában a saját nevemet, — hát mégegyszer elmondta. Akkor felmentem mellé a dobogóra, meg Cseléné is, meg a többi asszony is, akik meg a teremben voltak, azok tapsoltak. Mindegyikünk kapott egy szép könyvet, én azt kaptam, hogy „Zója és Sura", két határról szól, egy fiúról és egy lányról, akiket meggyilkoltak a fasisztáik. Az anyjuk írta ezt a könyvet, nagyon sokszor elolvastam, és arra gondoltam, hogy nekem is két gyerekem veszett oda.

Tavasszal aztán részt kértem én is a munkából. Baromfit vállaltam, de az én kezem alatt hízott is szépen az aprójószág, ha hiszi, ha nem, egész évben egyetlenegy sem hullott el. Háromszáz munkaegységem van ebben az évben. Ezt nem dicsekvésből mondom, csak, hogy lássa, komolyan gondoltam a munkát. A háztartásban meg most sokkal többet segít a lányom.

De nem is ezt akartam elmondani, hanem, hogy csináltunk egy olvasókört is. Eddig mindlunk ha két asszony összetalálkozott, hát miről beszélt? Arról, hogy a Maris milyen nagyszájú lány lett, hogy a Nagyné mit ad stafirungba a lányának, hogy minek ment be a Balog-fiú Mohácsra? Most összejövünk, rádiót hallgatunk, könyvből olvasunk fel, aztán beszélgetünk. Minden szóbakerül, az is, hogy hogyan nyomorogtunk ezelőtt, hogy hogyan kellene javítani a sertésállományon, hogy mit építünk az idén meg jövőre. Van olyan asszony, akinek gyercke, testvére Sztálinvárosban dolgozik, vagy Pécsett, Mohácson tanul, van olyan aki levelet is kapott, sokszor azt is felolvassa. Aztán arról beszélünk, hogy hiába fenik a fogukat a titóék, kicsorbul az, ha belénk akarnak harapni.

Amikor megtudtuk az ősszel, hogy országos békekongresszus lesz, megint összeültünk az asszonyokkal. Javasoltuk, hogy indítsunk békemüszakot. Megbeszéljük a falubeliekkel, hogy a békekongresszus napjára az egész évi beadást teljesítjük, az őszi munkákat maradéktalanul elvégezzük, másfélszer annyit silózunk, mint amennyi elő van írva, azonkívül befizetjük az egész évi adónkat is. Hát persze, elfogadni könnyű volt a saját javaslatunkat, megtenni már nehezebb. Felosztottuk magunk között a falut, ki hová menjen be. Kettesével végiglátogattuk az egész falut. Volt olyan ház, ahol mindjárt megértették, hogy mire jó a felajánlás, volt bizony olyan hely is, ahol csak vonogatták a vállukat: „Ugyan már, sokat számít az, hogy beadom a kukoricát időben, vagy sem, nem magától, meg nem éntőlem függ az, hogy béke van, vagy háború." Volt, ahová háromszor is visszamentünk. Az eredmény az lett: egy héttel a kongresszus előtt teljesítettük, amit vállaltunk.

Akkor aztán hímeztünk egy tarisznyát. Egyik felére fehér galambot hímeztünk, hogy jelképezze: békében akarunk élni, — másik oldalára karót hímeztünk, hogy megmutassuk, jaj annak, aki hozzánk mer nyúlni. A tarisznyába mindenki beledobta a levelét. A kis unokáim még nem tudnak írni, hát ők rajzoltak. A kis Kati rajzolt egy babát, Sanyikám egy szép vörös csillagot. Amikor megtelt a tarisznya, megint összeültünk a békebizottságban. Kérdem Kisnétől, hogyan küldjük el a tarisznyát? Rámnéz — azt mondja: te viszed.

— Én? — csodálkoztam.

— Persze, hogy te — mondták erre az asszonyok. Pedig igazán semmivel, de semmivel nem tettem többet, mint azt, amit most itt elmondtam.

*

Vége volt az ebédszünetnek, visszamentünk a kongresszus színhelyére. Megint elővette a vonalas füzetet, és írta tovább a felszólalásokat.

Feljegyezte, mit mondanak a hídépítők, mit mond a sztálinvárosi mérnök, felírt mindent.

Bőszoknyás nógrádmegyei parasztasszony állt a mikrofonnál. A baranyamegyei asszony egészen előrehajolt, úgy figyelte, aztán gyöngéden megbökött. „Nézze már... egészen olyan ez, mint én. Megmondom, az asszonyoknak, ha hazatérek, hogy milyen sokan vagyunk — hogy milyen erősek vagyunk."

(Vége)

A Pécsi Állami Pedagógiai Főiskolán

Eleven, pezsdülő életet dolgozó, öntudatos ifjúságot lát a szemlélő mindenütt a hatalmas épületben. Az ifjúság eljövendő nevelői készülnek itt élethivatásukra, tapasztalt tanárok vezetésével. Valahogyan azt érzi közöttük az ember, azt láttatják az arcok, hogy tudják: az általános iskolák ezreibe innen várják az egyre jobb képzettségű művelt nevelőket. Ebben az intézetben alakulnak át azok, akik a jövőt, az ifjúságot, a szocialista világ új embereit kovácsolják, akik majd életünk minden tagozata számára a kádereket nevelik.

Országunk négy pedagógiai főiskolájából talán a legszebb, legjobban felszerelt és legkényelmesebb elhelyezésű a pécsi. Az első alkalommal itt járó bizony nehezen igazodik el a hosszú folyosókon, az emeleteken, az egymást követő tanszékek, laboratóriumok, előadó-, szemináriumi termek tömegében. — A marxizmus-leninizmus, az orosz, valamint a pedagógia tanszéke körül sok hallgatót látunk, mert ezekkel a tárgyakkal minden hallgató foglalkozik. Az orosz tanszéken minden lehetőség megvan arra, hogy a hallgatók előzetes orosz nyelvi ismeret nélkül is elsajátíthassák a nyelvet az oktatás két esztendeje alatt. A magyar irodalmi és a magyar nyelvi tanszék termei körül is sokan mozognak, mert ez is népes szakcsoport.

A matematika szakon nem valami elvont, száraz anyagot kapnak a hallgatók, hanem a matematika gyakorlati alkalmazásának területeiről is tájékoztatják őket. A vadonatúj térképek, szemléltető eszközök a földrajzi tanszék fejlődésének bizonyítékai. A fizikai tanszéken éppen új kísérleti eszközöket készítenek amúgy is szép (távolbalátó, Wilson-ködkamra) szertáruk állományának növelésére. A kémikusok 3 kiválóan felszerelt laboratóriumban dolgoznak. A biológusok kitűnő mikroszkópoknál kutatják a természetet, vagy a nagyszerű botanikuskertben tanulják a micsurini tanok gyakorlati alkalmazását. Az állattani tanszék élő és kitömött állatai, felszerelése a jó munka, a jó oktatás legjobb segítői. A rajztanszék folyosóján a hallgatók rajzaiból rendezett állandó kiállítás nem egyedül a jövendő jó rajztanárait engedi megsejteni, hanem ilyet egy művész vonásait, színkeverését, igaz mondanivalóját is. Az ének tanszék termei ének- zongoraszótól, hegedű-, csellójátéktól, zenekari próbáktól vagy hanglemez bemutatótól hangosak. A testnevelési tanszék országos viszonylatban is a legkitűnőbb adottságokkal rendelkezve végzi munkáját. A 15 holdnyi területen fekvő intézet körül jutott hely a sportpályákra is. A nagyszerű tornatermen kívül a 8x30 méteres fedett uszoda az egész ifjúság számára biztosít sportlehetőséget és szórakozást. A hatalmas főiskolai könyvtár a legkomolyabb szakmai irodalom felhasználásának lehetőségeit biztosítja. A díszterem színpadán próba folyik. A főiskolai kultúrgárdában is többen készülnek jövendő hivatásukra.

Az alapos szakmai oktatás lehetőségét látva, vajjon milyen a gyakorlati kiképzés, milyen a főiskolások élete? Pécs egyik legnépszerűbb általános iskolája a főiskola gyakorló iskolája. Arányaira jellemző, hogy 48 nevelővel, 26 osztállyal és 836 tanulóval kezdte az idei tanévet. Itt készülnek a jövő nevelői a tanítás gyakorlatából órák látogatásával, szakmódszertani és tanítási gyakorlatokkal.

A főiskolai DISZ jó szervező munkáját a Főiskola folyosóinak gazdag és ízléses dekorációja is igazolja, a falújságok, híradók sorából tartalmával, szellemével kimagasló több alapszervezeti híradó pedig az itteni pártszervezet jó munkájának beszédes bizonyítéka. A főiskolai menza 430—500 főiskolást élelmez, az épület különkülön szárnyán elhelyezett férfi és női diákszálló 420 hallgatónak ad kellemes, központi fűtéses, a tanulás minden lehetőségével rendelkező otthont. Távozás előtt pedig vessünk még egy pillantást a kijárat közelében elhelyezett hirdetőtábláral Ennek közlései különösen tanulságosak: aki a sorok mögött is tud olvasni, néhány perc alatt megállapíthatja, hogy milyen támogatást kap ez az intézmény az államtól. Aki jól dolgozik, anyagi gondok nélkül tölti itt a tanulás két évét és a harmadik évére (fizetéses gyakorlóév) szakkönyveket, ruházatot stb. is biztosíthat magának. A főiskolások havi 115—420 forint ösztöndíjat kaphatnak. Pályamunkákra és jutalmakra egy évben 10—15 ezer forint összeget fordít az intézmény.

A kijárat lépcsőjéről még egy pillantást vetünk a hatalmas épületre. Az utca névtábláit elolvasva, még egyszer átgondoljuk a látottakat, „Ifjúság útja." Az épületben tapasztaltak után nem szokatlan szemünknek a napsütés, a verőfény, amely az ifjúság útját beragyogja.

Dr. Varga Károly
tanársegéd

Agitációs és propaganda munka a sportköröknél

Az agitációs és propaganda bizottság egyik legfontosabb szerve a sportkörnek. Feladata, hogy az üzemen belül rendelkezésre álló agitációs eszközök felhasználásával népszerűsítse a testnevelést és sportmozgalmat, valamint az üzem dolgozói által elért legjobb eredményeket.

A bizottság feladata közé tartozik, hogy foglalkozzon a sportolók politikai és kulturális nevelésével. Elsődleges tevékenysége, amivel legtöbbet kell foglalkoznia az, hogy az MHK testnevelési rendszert az üzem dolgozói és sportolói körében népszerűsítse. Ezért a legszorosabb kapcsolatot kell fenntartani az üzemi kultúrotthonnal, vagy ha van ilyen az üzemi újsággal. Helyes, ha az agitációs-propaganda felelős az üzemi kultúrfelelőssel karöltve közös estéket, bemutatókat szervez, ahol sportbemutatókat is rendeznek. A kultúrotthon vezetőjével állandóan kell tartani a kapcsolatot, állandóan hozzá kell segítenie a sportolókat, hogy kulturális igényeik helyes irányban fejlődjenek.

A sportkör által rendezett egyes versenyekre, MHK edzésekre, próbákra, a bizottság készítsen az üzemen belül házilag különböző, feliratokat, röplapokat. Támassza ezzel is alá a sportköri rendezvények sikerét. Még komolyabb formában segíti elő a sportkör fejlődését a helyesen és jól megszervezett falújság. A sportköri falújságnak három tulajdonsága legyen: friss, eleven és szemléltető. A falújság mindig konkrét formában foglalkozzon az üzemi sporttel és adjon segítséget a sportkört vezetők és sportolók munkájához, alkalmazzák a falújságon keresztül is a bírálatot és mutassanak rá a hibák kijavításához vezető útra. Helyes továbbá, ha az agit. propbiz. vagy az agit. prop. felelős a sportolók között — ott, ahol erre lehetőség van — kollektív mozi és színházlátogatást szervez. Vigyük el a sportolókat egy-egy szovjet film vagy színdarab megnézésére és utána egy-egy szakosztályi nap keretében értékeljék ki a sportolók a tartalmat.

Mindent összegezve, tehát a jól működő agitációs és propaganda bizottság és a jól dolgozó agit. prop. felelős nagy segítséget nyújt a sportkör munkájához és nagyban tudja segíteni a sportkört a feladatok megoldásában.

Toldy György
MTSB. agit. prop. biz. elnöke.

Vasárnap már edzőmérkőzést játszottak NB II-es csapataink

A fiatal pécsi öttusázók sikerét hozta a Haladás országos II. osztályú párbajtórversenye. A versenyen a rendező sportkör versenyzőin kívül a Pécsi Bástya, a Pécsi Építszerelő, a Debreceni Honvéd, a Debreceni Lokomotiv, a Bp. Petőfi, Bp. Honvéd és a Csepeli Vasas sportolói indultak el. A döntő kiegyensúlyozott, erős mezőnyében Kun a Haladás versenyője bizonyult a legjobbnak. Igen jól küzdött az öttusázó Karakán és Ilkey. Különösen Karakán vívott eredményesen, csak holtversenyben került a második helyre. A verseny végeredménye: 1. Kun (Haladás) 7 győzelem, 2. Karakán (Építőszerelő) 7, 3. Boros (Haladás) 6, 4. Ilkey (Haladás) 5, 5. Hegedüs Frigyes (Csepeli Vasas) 5, 6. Vári Debreceni Lokomotiv) 4, 7. Tasnádi (Bp. Honvéd) 4, 8. Dobó (Debreceni Honvéd) 3, 9. Rátonyi (Bp. Petőfi) 2 győzelem.

Élénk érdeklődés mellett rendezték meg a megyei ifjúsági kötöttfogású birkózó bajnokságot. A versenyen a Pécsi Dózsa birkózói szerepeltek a legjobban, 7 bajnokságot nyertek. A tehetséges, fejlődőképes, fiatal pécsi birkózók megérdemelték volna, hogy a versenyt nagyobb, alkalmasabb helyiségben rendezzék. A verseny győztesei: Kemény (Dózsa), Módos (Szigetvári Vörös Lobogó), Bükk (Dózsa), Matola (Munkaerőtartalékok), Bacheisz (D.), Schreier (D.), Pektor (D.), Molnár (Kinizsi), Gelencsér (D.), Nazarov (Lok.), Nagy (Szigetvári Vörös Lobogó), Gradwohl (Dózsa). Pontversenyben: 1. Dózsa 30 pont, Lokomotiv 11, Munkatartalékok 10.

A röplabda teremkézilabda-bajnokság mérkőzésein nem született meglepetés. Az esélyes csapatok biztosan szerezték meg a győzelmet. Eredmények: megyei férfi mérkőzések: Dózsa—Petőfi 57:49 (34:24), Lokomotiv—Munkaerőtartalékok: 89:43 (42:20), Építők—Pénzügy: 69:44 (28:27) megyei női mérkőzések: Meteor—Pécsbányatelepi Bányász 37:39 (33:13), Lokomotiv—Dózsa mérkőzés két pontját a Lokomotiv kapta, a Dózsa csak 5 játékossal jelent meg. Városi férfi mérkőzés: Építők—Munkaerőtartalékok: 88:56 (41:23).

A teremkézilabda-bajnokság legutóbbi fordulójában a Komlói Bányász legyőzte az eddig jól szereplő Haladást. A Haladás négy tartalékkal játszotta végig a mérkőzést. A Rástya—Vörös Lobogó mérkőzésen a csapatok nem jelentek meg. A Társadalmi Szövetségnek erőtlenül fel kell lépnie, hogy a jövőben indokolatlanul mérkőzéseket ne halasszanak el. A forduló eredményei: Megyei férfi mérkőzés: Komlói Bányász—Haladás 25:21 (14:9). *Férfi tartalékbajnoki mérkőzések:* Haladás II.—Janus Pannonius 27:15 (11:8), Haladás Tud. Egyetem—Komlói Bányász 9:9 (3:7), Pécsi Építők—Mohácsi Vörös Lobogó 14:1 (5:0). *Női tartalékbajnoki mérkőzések:* Szigetvári Vörös Lobogó—Pécsújhegyi Bányász 10:6 (6:2), Szigetvári Vörös Lobogó—Mohácsi Vörös Lobogó 14:0 (6:0), Petőfi—Komlói Építők 11:0 (8:0)

A pécsi NB II-es csapatok vasárnap edzőmérkőzéseket játszottak. A Lokomotiv Barcson szerepelt, az ottani vasutasok ellen játszott. A lucskos, sáros talajú pályán csak a mozgásra fektettek súlyt, a merkőzést végeredményben a pécsi csapat 8:2 (5:2) arányban nyerte meg. A vasutasok csapatából Szegedi, Meggyes és Udvaros mozgott biztatóan. A Pécsújhegyi Bányász a Szikrával játszott barátságos mérkőzést, a Szikra pályáján. Az erősebb tartalékos összeállításban felálló Ujhegyi csapat 7:0 (3:0) arányban győzte le ellenfelét. A Pécsbányatelepi Bányász Bányatelepen a Pécsi Honvéddal mérkőzött. Az új játékosaival megerősített Honvéd 2:1 arányban győztesen került ki a mérkőzésből.

Szombat, vasárnap rendezték meg Baranya megye ezévi felnőtt férfi és női egyéni asztalitenisz bajnokságát. A verseny több meglepetést hozott. A női egyesben Vass legyőzte az esélyes Lukácsot, a bajnokságot Viczinánné (Szikra) szerezte meg Mihók (Lokomotiv) előtt. A férfi egyesben Gyulai bertegsége miatt nem indult el, a négyes döntőbe Antal mellett Almási, Vértes és Ózdi került. Meglepetést keltett a fiatal mohácsi Vértes jó játéka. A négyes döntő körmérkőzéseiből Antal biztosan került ki győztesen. Almássi lett a második. A férfi párosban az Antal—Almássi pár csak nagy küzdelem után győzte le a még serdülőkorban lévő Bartha—Kőhalmi Postás-párt. A vegyespáros az Antal—Mozsgai pár fölényes győzelmet hozta, a női párosban a Mozsgai—Viczinánné bizonyult a legjobbnak. A verseny jó szolgálatot tett az asztalisport fejlesztésének, különösen a vidéki versenyzők szempontjából bizonyult hasznosnak a verseny.

Részletes eredmények. Férfi egyes: 1. Antal (Szpártakusz), 2. Almássi (Honvéd), 3. Vértes (Mohács), 4. Ózdi (Meteor). Női egyes: 1. Viczinánné (Szikra), 2. Mihók (Lokomotiv), 3. Mozsgai (Szikra), 4. Vass (Meteor). Férfi páros: 1. Antal Almássi, 2. Bartha—Kőhalmi (Postás), 3. Degréh—Erdélyi és Széchelyhidi—Bartal. Női páros: 1. Mozsgai—Viczinánné, 2. Lukács—Kárpáti, 3. Kovácsné—Mihók és Tóth—Vass. Vegyespáros: 1. Antal—Mozsgai, 2. Kocsis—Mihók—Kovácsné és Novák—Viczinánné.

A TOTÓ 12 TALÁLATOS SZELVÉNYE

1. Debrecen—Szeged	2	2:3
2. Miskolc—Szolnok	x	1:1
3. Cegléd—Győr	1	2:1
4. Kőbánya—Hatvan	1	4:0
5. Székesfv.—Nagykanizsa	3	2:3
6. Bp. Lok.—Sopron	1	2:0
7. Athenaeum—Kinizsi	x	3:3
8. Gázművek—M. Posztó	2	3:10
9. Keltex—Bp. Lok.	x	3:3
10. Tüker—Kinizsi	2	8:12
11. Elektromos—Kistext	2	6:9
12. Metró—Csepel	2	4:13

* A VTSB értesíti az összes I. osztályú sakkozót, hogy kedden este 7 órakor az Országos bajnoksággal kapcsolatos értekezleten fegyelmi terhe mellett jelenjenek meg.

A Szigetvári Cipőgyár a minőség további javítása érdekében gyártásismereti tanfolyamot indít

A Szigetvári Cipőgyár készítményei hazánkban és a népi demokratikus országokban jól ismertek. A külföldi dolgozó női is szívesen vásárolják az üzem gyártmányait, mert erősek, tartósak és

minőségileg 97—98 százalékban kifogástalanok.

A cipőgyárból igen sok szép női cipőt, szandált exportálunk. Jelenleg — a belföldi forgalomra készítendő izléses szandálok és cipők mellett — *jelentős mennyiségű szandált és cipőt gyártanak a Szovjetunió megrendelésére is.* Ezeknek a gyártására különös gondot fordítanak a gyár dolgozói. Tudják, hogy az exportáru termelésnek milyen hatalmas jelentősége van és hogy az általuk készített gyártmányokért pótolhatatlan külföldi nyersanyagokat és értékes valutát kapunk. Éppen ezért az exportra termelt cipők gyártásánál sokkal óvatosabbak és amig az új típus gyártásán be nem gyakorolják magukat — inkább mennyiségileg kevesebbet készítenek el naponta, de a minőséget megtartják.

A Szigetvári Cipőgyár dolgozói elmúlt évi export-szállítási kötelezettségüket is túlteljesítették. Ugyanakkor ügyeltek arra is, hogy a minőségi színvonalat, az akkori 97—98 százalékot megtartsák. Nem egy decádban előfordult az is, hogy 99 százalékra sikerült fokozni az elsőosztályú cipők gyártását. Az év végén — amikor már befejezték export-tervüket, fokozottabb mértékben gyártottak belföldi forgalomra szandálokat, cipőket. Ezeknél már csökkent az elsőosztályú áru százaléka. *November ben 92 volt, decemberben 94.7 százalék.* A visszaesés azonban nem a gyár dolgozóin, hanem azon múlott, hogy nem kaptak munkájukhoz megfelelő minőségű bőrt és így sokszor előfordult, hogy olyan darabokat is kiszabtak, amelyek szénséghibát okoztak, vagy éppen gyengítették az áru minőségét. A szabászokra várt a feladat, hogy ezen a téren némi javulást teremtsenek, figyelmesebben szabjanak és kikerüljék a selejtes részeket. *Januárban már gyökeres javulás következett be,* ugyanakkor jobb minőségű bőrrel látták el a bőrgyárak is az üzemet. Így sikerült elérni a januári első dekádban a 98 százalékos eredményt a minőségben.

Az üzem vezetői igen ügyesen — az export megrendelésből „előre futtatlak" 30—40 pár cipőt azért, hogy a dolgozók javaslataikkal, a feldolgozás közben szerzett tapasztalataik kicserélésével segítsenek a termelt áru minőségén javítani. Az „átfuttatás" eredményes volt, a dolgozók

igen sok új művelet javasoltak.

Például a tűződében egy új munkaműveletet iktattak be a felsőrészek összeállításánál. A javaslat szerint nem bélésen, hanem papirmintán állítják össze a felsőrészt, hogy az pontos legyen. Az alja-üzemnél is voltak a dolgozóknak észrevételeik elsősorban a fej és a pánt úgynevezett becsiszolásánál. Ők is kérték, hogy pontos mintákat készítsenek, különben ők sem tudnak pontos elsőrendű munkát végezni, az egyszer már kidolgozott cipő újbóli javításra szorul. *A cipők minőségének javítása érdekében határozták el a dolgozók:* gyakrabban mosnak kezet, hogy a fehér bőranyag ne piszkolódjék gyártás közben. Így a kikészítőben is gyorsabban fut át egy-egy széria, nem kell a fehér cipőket „agyon-mosni", és tartósabb, puhább marad a bőr. A fehér cipők porozását is már egy új, az elmúlt év utolsó negyedében létesített helyiségben végzik. Ezzel óvják meg a fénymázas, sötétebb cipőket a porosodástól, kikészítés után.

A gyár dolgozói törekednek, hogy minőségi termelésüket tovább fokozzák. *Gyártásismereti és művezetői tanfolyamokat szerveznek, amelyeken újabb tapasztalatokkal gazdagodnak. Pölösket Gizella* ifjúmunkás egy év alatt kitűnő szakmunkássá vált, mert a tanfolyamon szorgalmasan tanult és az ott tanultakat felhasználta munkájában. Ma már ő is segít társainak *Idős Czinóber Imre, Segesdi József, Takács Mihály* és hosszú ideig lehetne még sorolni azoknak a nevét, akik arra törekednek, hogy mindig jobb cipőt gyártsanak a külföldi megrendelők és dolgozó társaik számára, akik nem sajnálják azért a fáradságot, hogy minél többet tanuljanak ennek érdekében. — Vannak azonban olyan dolgozók is, akik úgy gondolták: ők eléggé tapasztaltak, gyakorlottak, nekik már nem fontos a tanulás. Még *Stocker* János elvtárs, az üzem párttitkára sem értette meg kezdetben, hogy mint művezetőnek neki is tovább kell képeznie magát. Hasonlóképpen gondolkoztak *Juck József és Rácz István* művezető elvtársak is, de azóta már rendszeresen eljárnak a tanfolyam előadásaira és

szorgalmasan tanulnak.

A dolgozók között máris sokan érdeklődnek az újabban megindúló gyártásismereti tanfolyam iránt, sokan szeretnének beiratkozni oda, hogy gazdagítsák tapasztalataikat. Sokan akarják követni azok példáját, akik eddig is élenjártak a minőség növelésében és az exportterv határidő előtti teljesítésében.

Feketevágásért két és félévi börtön

Lőrincz Júlia 54 éves mohácsi lakos, akinek egy hold szőlője és egy hold szántója volt, rendszeresen foglalkozott feketézéssel. Ugy akarta kijátszani a törvényt, hogy másoktól vágási engedélyt vásárolt és erre hizott sertéseket vágott le. Két darab 180—190 kiló súlyú hizottsertést vágott le ilyen engedélyre. A hizottsertéseket nyolcezer forintért vásárolta és a szabadpiacon 13 ezer forintért értékesítette.

A harmadik hizottsertést is így vásárolta meg, amit a nála lakó Feró Péter alkalmi munkás kiváltott engedélyére vágott le. De már értékesíteni nem tudta mert a rendőrség leleplezte aljas tettét.

A mohácsi járásbíróság Lőrincz Júliát többszöri feketevágásért két és félévi börtönre, kétezer forint pénzbüntetésre, háromezer forint értékű vagyonelkobzásra ítélte és öt évre eltiltotta a közügyektől. Feró Pétert, aki elősegítette a feketevágást, hat hónapi börtönre, 500 forint pénzbüntetésre ítélte és egy évre eltiltotta a közügyektől.

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

SZINHÁZ:

Fösvény, szelvénybérlet „C" (este fél 8 órakor)

Pénteken, február hatodikán mutatja be elsőízben a pécsi Nemzeti Színház Kornejcsuk „Ukrajna mezőin" című zenés vígjátékát.

MOZI:

Kossuth: Állami áruház (fél 5, fél 7, fél 9 órakor)

Park: És felkel a nap (6, fél 9 órakor)

Petőfi: Állami áruház (5, 7, 9 órakor)

Párthírek

Értesítjük alapszervezeteinket, hogy február 4-én, szerdán délután 6 órakor a Megyei Előadó Iroda előadást tart a Megyei Pártoktatás Háza első adótermében. Az előadás címe: „A klerikális reakció gazdasági, társadalmi, politikai helyzete a felszabadulás előtt és népellenes aknamunkája napjainkban." Előadó: Bánki Lajos elvtárs, a Megyei Előadó Iroda tagja. Az előadáson vegyenek részt a párt- és tömegszervezeti funkcionáriusok, népnevelők, párttagok és pártonkívüliek.

MEGYEI PÁRTOKTATÁS HÁZA

HIREK

KEDD, FEBRUÁR 3

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Széchenyi-tér 5. telefon: 29-81, 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81, telefon 23-94, 10/12 sz. gyógyszertár, Doktor S u. 17, telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Balázs. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** — Várható időjárás kedd estig: Változó felhőzet, több helyen kisebb havazás, havaseső. Megerősödő északnyugati-északi szél, a hőmérsékletet csökken. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: kedden reggel mínusz 2—mínusz 5, délben 0—plusz 3 között. A várható napi középhőmérséklet február 3-án, kedden négy fok alatt lesz.

— **Tanácstagok fogadóórái.** Fürst Sándor út 50. szám alatt 4-én, szerdán délután 5—6 óráig Farkas Jánosné és Kárpáti Ferenc tanácstagok fogadóórát tartanak.

— **Pécs városi tanács** vb. mezőgazdasági osztálya felhívja az egyéni tulajdonosokat, hogy a birtokukban lévő 2 éven felüli kancákat február 10-ig jelentsék be a városi tanács mezőgazdasági osztályán (városház III. em. 102. sz. ajtó). A bejelentés 8—11 és 3—fél 5 óra között történhet. A bejelentésnek tartalmaznia kell a tulajdonos nevét, lakhelyét (utca, házszám), a kanca nevét és korát. A kanca marhalevelét be kell mutatni.

— **Halálozás.** Özv. Király Lajosné temetése kedden fél 3-kor. (x)

Dr. Kussinszky Sándorné temetése szerdán 1 órakor.

MÉHÉSZNEK állami gazdasághoz elmennék. Kerner Ignác, Palotabozsok 251. 269

SERTÉSTRÁGYA elszállítva is kapható. Várhelyi Malom. Ráevároš. 329

EGY ágy és egy éjjeliszekrény eladó. Felsőmalom u. 8., házfelügyelő.

MÉHÉSZTANFOLYAM (díjtalan) lesz öt egymásutáni vasárnapon 9—1 óráig Pécsett, Mátyás király-u. 17., kezdő-haladóknak, helyi és vidékieknek. Megnyitás február 8, reggel fél 9 órakor. 333

STATISZTIKUS azonnali hatállyal elhelyezkedne (nő). Cím a kiadóhivatalban 336 számon.

HASZNÁLT deszkát megvételre keresek. Kovács, Kossuth L.-u. 91. 340

BORSEPRŐT, gyümölcsecetet minden mennyiségben átvesz Gyümölcsszeszipari Vállalat, Felsőmalom-u. 25., minden szombaton 8-tól 1 óráig. 104

A DUNANTULI NAPLÓ 1952. XII. 14-én megjelent hirdetésünket olyan irányban módosítjuk, hogy kályháknak és tűzhelyeknek csak a javítását vállaljuk. Pécsi Állami Építő Ksz. Pécs, Sallai-u. 11. 105

Elméleti színvonalunk emelését segíti elő az

ANYAG-ADATSZOLGÁLTATÁS

DUNANTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő: PAPINKA GYÖRGY
Felelős kiadó: EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs, Perczel-u. 2. — Telefon: 15-42 és 15-43
Előfizetési díj: havi 11.— forint

Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. sz. Telefon: 20-27
A nyomdáért felel: MELLES REZSŐ

A VÁLLALAT keres a város területén kívül eső helyen nagyobb mennyiségű szálastakarmány tárolására alkalmas helyet, vagy területet. Megkeresés: Pécsi Belsped, Széchenyi-tér 7. Anyagbeszerzés. 99

PÉCSI SZÉNBÁNYÁK keres technikusokat a szénelőkészítőműben való alkalmazásra, azonnali vagy rövid időn belüli belépésre. Jelentkezni lehet: személyesen vagy levélben Pécs, Molotov-u. 9. sz. alatt, Személyzeti osztályunál.

TANCISKOLA a Doktor Sándor kultúrházban február 3-án, kedden fél 8 órakor kezdődik. Baranyamegyei Tánctanítók Munkaközösség rendezésében. Tanórák: kedd, csütörtök, modern és új társastáncok. 277

DOMBÓVÁRI kettőszoba, konyha és alkóbi kettőszoba konyha mellékhelyiségekből álló lakás cserélhető hasonló pécsivel. Cím: INKOZ nél. 85

EPEDÁS rekamié fotelokkal, kétszemélyes rekamiéállvány eladó. Apponyi-tér 6. Kövecs. 314

MEGVÉTELRE keresünk két lapos villanyfőző rezsót. Pécsi Vendéglátó Vállalat, Pécs, Timár-u. 2. sz. 106

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 32. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — SZOMBAT, 1953 FEBRUÁR 7

A MAI SZÁMBAN:

Csou En-Laj nagyjelentőségű politikai beszámolót mondott. (2. o.) — A kapitalizmus visszaállítása Jugoszláviában. (2. o.) — Ismertessék a dolgozók eredményeit, fejlesszék a munkaversenyt Kossuth-aknán! (3. o.) — Az előadásos propaganda jelentősége. (3. o.) — Három üzemben — a rigmusbrigádok nyomában. (4. o.) — Nagyüzemmé fejlődik az ötéves tervben a hidasi bánya. (4. o.)

Készüljünk a Magyar-Szovjet Barátság Hónapjára

Felszabadulásunk óta hagyományossá vált a Magyar-Szovjet Baráti Hónap megrendezése, melyet dolgozóink évről-évre nagyobb szeretettel ünnepelnek meg. Az idei baráti hónap, amely február 18-án kezdődik ismét nagyjelentőségű lesz országunk életében. Eljönnek hozzánk a világ legfejlettebb, leghatalmasabb országának, a Szovjetuniónak küldöttei, hogy átadják gazdag tapasztalatalkat. Ittlétük alatt és után új tervek új eredmények születnek termelésünkben és a tudomány minden ágában.

Az eddigi baráti hónapokra visszagondolva az ipar, a falu, az értelmiség, a tudomány és a művészet dolgozói megállapították, hogy a szovjet tudósok, művészek, sztahánovisták mérnökök és kolhozelnökök látogatása rendkívüli mértékben gazdagította szakmai, politikai tudásukat. A pécsvidéki bányák dolgozói szintén nagy hálával emlékeznek meg Valigura elvtársról, a Szocialista Munka Hőséről, Kucsera elvtársról, akik átadták fejlett munkamódszereiket bányászainknak, hogy azok minél több szenet adhassanak az országnak. Egyetemünk dolgozói szintén nagy szeretettel gondolnak vissza Szkrjabin elvtársra, a Sztálin-díjas akadémikusra és az orvosdelegációra. Kulturális életünk is nagy segítséget kapott a vendégszereplő Állami Uráli Együttestől. Soká lehetne sorolni azt a nagy segítséget, melyet a falu dolgozói kaptak a szovjet emberektől.

A baráti hónap jelentőségét az is emeli, hogy ideje egybeesik a baráti együttműködési és a kölcsönös segélynyujtási szerződés aláírásának ötéves évfordulójával. Az azóta eltelt idő alatt elmondhatjuk, hogy jelentősen megnövekedett MSZT-szervezeteink ereje, politikai fejlettsége.

A vezetőségválasztások, valamint az MSZT II. Országos Kongresszusa előkészítésének lendületével tovább kell fejlesztení munkánk eredményeit. Ezt úgy tudjuk sikeresen végrehajtani, ha az új aktívák ezreit kapcsoljuk be munkánkban. Nem kisebb feladat vár szervezeteinkre, aktíváinkra és tagságunkra, mint az, hogy jól előkészítsék és megszervezzék az ünnepi hónap rendezvényeit, előadásait a kiállításokat.

A baráti hónap alatt is feladatunk, hogy ismertessük a dolgozók széles tömegeivel a kincseket érő szovjet tapasztalatokat és azok eredményeit. Uj szervezeteket és alapszervezeteket kell létrehoznunk és bekapcsolnunk ebbe a fontos munkába. Szervezeteink szólaltassák meg azokat a dolgozókat, akik már a fejlett szovjet munkamódszerekkel dolgoznak. Mondják el ezek a dolgozók, hogy tervük teljesítéséhez milyen nagy segítséget nyujtott a szovjet tapasztalatok felhasználása, alkalmazása. Emellett természetesen politikai felvilágosító munkával tudatosítani kell a szovjet munkamódszerek alkalmazásának jelentőségét. Meg kell magyarázni azt is, hogy magunk és népgazdaságunk számára milyen hatalmas segítség a szovjet tapasztalatoknak a gyakorlati munkában való alkalmazása.

A baráti hónap sikere érdekében fel kell használni a helyi tapasztalatokat is. Fel kell használnunk a mult évi baráti hónap gazdag tapasztalatait mindennapi munkánkhoz. Szervezeteink vegyék figyelembe a helyi adottságokat és nézzék meg saját területükön is, hogy mit nyujtott a Szovjetunió segítsége. Helyes, ha már előre beszélnek arról, hogy mit várnak a baráti hónaptól.

MSZT-szervezeteink minden városban községben és üzemben alakítsanak operatív bizottságokat. Szervezeteink kérjék a pártszervezetek segítését, dolgozzák ki a helyi rendezvények munkatervét. Azokban a községekben, vagy üzemekben, ahol MSZT szervezetek nincsenek, ott a népművelési előadó, illetve a szakszervezet kultúrfelelőse a felelős irányítója az operatív bizottságoknak.

A baráti hónap ideje alatt több előadást rendezünk a Szovjetunióban járt dolgozók bevonásával, központi előadókkal, akik elmondják az építőipar, a növénytermesztés a képzőművészet, a pedagógia területén szerzett gazdag tapasztalatalkat. — „Szovjetunió segítése megyénk felvirágoztatásában" címmel kiállítást rendezünk február 18-ától Komlón. Ezenkívül számos vándorkiállítás fogja bemutatni a szovjet emberek élrtét, békéért folytatott harcát. Szervezeteink feladata, hogy minél több dolgozót mozgósítsanak a kiállításokra.

Nagy és szép feladat hárul szervezeteinkre abban is, hogy ez évben ismételten megrendezzük a szovjet film ünnepi hónapját. Megnyitása egybeesik a baráti hónap megnyitásával. Szervezeteink feladata, hogy az eddigieknél sokkal több dolgozót mozgósítsanak a bemutatásra kerülő filmek megtekintésére. Ez is igen nagy segítséget nyujt minden dolgozó számára, mivel a látottakat felhasználhatják mindennapi munkájukban.

Az egész világ népeivel együtt a mi népünk is a Szovjetunióban látja a béke legfőbb védelmezőjét. Ezért tekint minden dolgozó olyan nagy érdeklődéssel a Magyar-Szovjet Baráti Hónap elé.

Kelemen György
MSZT baranyamegyei titkár.

„A terméshozam növelésében s a mezőgazdaság szocialista alapon való átszervezésében, különösen fontos szerepet kell betöltenie a gépállomások hálózatának". (Gerő Ernő elvtárs november 29-i beszédéből.)

„1309 holdas lemaradásunkat februárban pótoljuk"

— vállalták a kozármislenyi gépállomás dolgozói

Rákosi és Gerő elvtárs beszéde nyomán mi, a kozármislenyi gépállomás traktoristái elhatároztuk, hogy az őszi mélyszántásban lemaradt 1309 holdas mélyszántást február hónapban be fogjuk fejezni, hogy ezzel hozzájáruljunk az 1953-as évi terméseredmények növeléséhez. Lemaradásunkat úgy akarjuk behozni: hogy a téli gépjavítás alatt kijavított 15 erőgéppel azonnal nekifogunk szántani.

Minden gépünk négy kataszteri holdat mélyszántást végez el naponta, így elérjük, hogy február 16-ig, az első értékelésig már 600 kataszteri holdat szántunk fel. Február 28-ig mintegy 1320 kataszteri holdat szántunk fel.

Tihanyi Ferenc gépállomásunk párttitkára vállalja, hogy napi öt kataszteri holdat mélyszántást végez el. Ezzel február végéig, mintegy 110 holdat mélyszántást végez el. Versenyre hívja ki a megye összes gépállomásának traktorosait.

Fridrich Ferenc traktorvezető vállalja, hogy napi öt holdat mélyszántást végez el erőgépével és versenyre hívja ki a mélyszántási időre Borkó József traktorvezetőt.

Gépállomásunk népnevelői állandó felvilágosító munkát végeznek a traktorosok között. A gépállomás vezetősége rendszeresen ellenőrzi a minőségi munkákat. Traktorosaink részére naponta meleg rumos teát biztosítunk. A végzett munkákat naponta értékeljük és faliujságon keresztül, mezei híradón keresztül ismertetni fogjuk a legjobb eredményt elérőket. A versenyt a gépállomások szervezete értékeli.

Felhívjuk a megye összes gépállomásait, hogy kövessék példájukat, a mélyszántás befejezése érdekében. Ezen belül versenyre hívjuk az újpetrei gépállomást, a fenti szempontok alapján.

TIHANYI FERENC párttitkár — *ARANY TÓTH TIBOR* igazgató

KISS JANOS ÜB-elnök

A megyei tanács gépállomás csoportja

értékelte a kozármislenyi gépállomás traktorosainak versenyfelhívását.

A gépállomás csoportja a megyei MEDOSZ-szal karöltve értékelni fogja a gépállomás traktorosai és gépállomások közötti versenyt. Első értékelés február 16-án, a második értékelés február 28-án lesz.

A gépállomás csoportja 500 forint pénzjutalmat tűzött ki a legjobb és legtöbb eredményt elérő gépállomás vezetőjének. A legjobb traktorost 300 forint, a másodikat 200 forint, a harmadikat 100 forint pénzjutalomban részesítjük. A fent említett pénzjutalom kiosztása az első értékelés alkalmával, február 16-án történik. Az értékelést a megyei géposoport az egy gépre eső átlag után értékeli.

A pénzjutalmak mellett a legjobb eredményt elért gépállomás megyei vándorzászlót kap, a legjobb eredményt elért traktoros szintén egy versenyzászlót kap.

Minden kijavított erőgép dolgozzék a mélyszántás befejezéséért

Megyénk súlyosan lemaradt az őszi mélyszántással, pedig a terméshozamot csak úgy tudjuk növelni, ha minden négyszögöl mélyszántási tervünket teljesítjük. Ezért fontos, hogy a kijavított erőgépeket azon nyomban — a javítás után — beállítsuk a még visszalévő mélyszántási terv teljesítésére.

A mohácsszigeti gépállomás

traktorosai szerdán 25 holdat szántottak meg. Az őszi mélyszántásban példát mutat Budai Ferenc traktoros, aki januárban 97 holdat, Lénárdt György traktoros, aki 92.3 holdat szántott meg. Grünfelder József és Nagy Sándor DISZ-ágok januárban 81, illetve 70 holdat szántottak.

Jó halad a gépjavítás is a gépállomáson. A dolgozók vállalták, hogy jóval határidő előtt befejezik az erőgépek és a tavaszi munkákra szükséges felszerelések javítását. Ezt a vállalásukat február 7-én teljesítik.

A palotabozsoki gépállomás traktorosai

a gépjavítás beindulása előtt vállalást tettek, hogy a gépjavítást február 15 helyett, február 5-re befejezik. Vállalásuknak eleget tettek, február 5-én befejezték az erőgépek és a növényápolási gépek javítását.

Nagy gondot fordítottak a még visszalévő őszi mélyszántás befejezésére is. A gépjavítás ideje alatt az üzemképes traktorok állandóan szántottak. Januárban például 350 holdat szántottak, s most is kint dolgozik hat gép a határban.

Példamutatóan végzi munkáját Kelemen Béla tsz-traktoros. Egy nap alatt öt és fél holdat szántott gépével, így 4.13 munkaegységet és 35 forint készpénzt keresett egy nap. De közvetlen a nyomában halad Juhász István tsz-traktoros is, aki a saját csoportjánál dolgozik és igen fontosnak tartja, hogy egy talpalatnyi szántatlan föld se maradjon, hiszen így a saját jövedelme is jóval több lesz a zárszámadáskor, ha több lesz a termés is.

Példás munkát végeznek a DISZ-fiatalok

a mágocsi gépállomáson

Külön szántó és gépjavító ifi brigádot alakítottak. A hat tagú DISZ-brigád amelynek tagjai Lencz Anna és Nisztor Erzsébet DISZ-fiatalok, vállalták, hogy tervüket túlteljesítik. Tervük 21 tárcsa kijavítása volt, ők ezen felül 10 traktorekét is kijavítottak. A gépállomást már csak néhány nap választja el attól, hogy a mélyszántási tervét teljesítse.

a szentlászlói gépállomás

egyik dolgozója. — Illés József elvtárs így nyilatkozik erről a kérdésről: „Elvtárs, nagyon fagyott a föld nálunk, az eke nem megy bele. A föld 25 centiméter mélyen megfagyott." Vajjon hogy lehet az, hogy pontosan akkora a fagyott réteg, mint amilyen mélyen a miniszterlanács határozata értelmében szántani kellene?!

Utoljára január 15-én szántottak, azóta még csak kint sem voltak a földön. De az sem igaz, hogy a föld 25 centiméteres mélységig fagyott. Ezt a helytelen nézetet a legrövidebb időn belül fel kell számolnia a gépállomás vezetőségének és sürgősen pótolni kell lemaradásukat a mélyszántásban.

A feladat az, hogy azok a gépállomások, amelyek mulasztottak az ősz folyamán harcba induljanak és teljesítsék a minisztertanács határozatát. A mezőgazdaság termelékenységének emelkedése nagyrészben a gépállomások munkájától függ. A gépállomás dolgozóitól is függ az, hogy az 1953-as gazdasági évben milyen termáseredményeket érünk el.

Új tagok szervezésével készül az MSZT országos kongresszusára
Papp Jánosné drávasztárai délszláv parasztasszony

Papp Jánosné 8 holdas délszláv dolgozó parasztasszony — a megye népének bizalmából, megbecsüléséből — nemcsak községeket, a határmenti Drávasztárát, de egész Baranya délszláv dolgozó parasztságát képviseli majd az MSZT országos kongresszusán.

— Kimondhatatlan öröm számomra, — mondotta Papp Jánosné, — hogy mint egyszerű délszláv asszony ilyen megtiszteltetésben részesülök. A felszabadulás előtt nem tudtunk megélni néhány hold földünkből, napszámba jártunk a Draskovich urasághoz — éhbérért. Arról, hogy a falu vezetésében, az ország ügyeinek intézésében mi, dolgozó parasztok részt vegyünk, szó sem lehetett.

— A felszabadulás után mindez megváltozott. Földecskénkhez két hold jó földet kaptunk, s nemcsak az én két gyermekem nő fel jómódban, egész falunk — amely a felszabadulás óta kultúrházat, könyvtárat, délszláv nyelvű iskolát kapott — a jobb élet útjára lépett. Tudom, hogy mindezt a nagy Szovjetuniónak köszönhetjük. Ezért is léptem az elsők között az MSZT helyi szervezete tagjainak sorába, s mivel azt akarom, hogy a sni falunk élete a nagy szovjet nép példájára fejlődjék tovább. Elhatároztam, a magam munkájával is hozzájárulok a Magyar-Szovjet Társaság hívei tagjai számának szaporításához. Vállaltam, hogy az országos kongresszusig — amelynek én is küldötte vagyok — harminc új MSZT tagot szervezek Drávasztárán.

Hogyan hátráltatja a siklósi állami gazdaság a női traktoros-brigád megszervezését?

A siklósi állami gazdaságban egyedül vagyok női traktoros. A gazdaság vezetősége megkért, hogy szervezzek egy női traktorosbrigádot. Én igyekszem a tőlem telhetőt megtenni, hogy a feladatot, melyet rám bíztak, teljesítsem is. Sokat foglalkozom a lányokkal és minden erőmmel azon vagyok hogy traktorosoknak szervezzem be őket. Elmondom nekik hogy a traktoros élet szép, milyen jó érzés, amikor az ember ura lehet egy gépnek, parancsol neki. Természetesen mielőtt valaki elmegy valahova dolgozni, érdeklődik a fizetés után, ugyanígy a lányok is. Elmondottam nekik, hogy a traktorosoknak mindig annyi a keresetük, amennyit dolgoznak. Ha becsületesen dolgozik és nem csak a mennyiséget, hanem a minőséget is szem előtt tartja, akkor még többet keres. „Eddig minden rendben volna, — mondta az egyik traktoros-jelölt, — de milyen munkaruhát adnak, hisz hideg van még." Ezzel egy kis baj van nálunk. Traktorosaink a meleg ruhát, amit októberben kellett volna megkapniok, csak januárban kaphatták meg, 29-én.

A gépcsoport vezetője, S. Tóth István azonnal ki is osztotta. Február 3-án az állami gazdaság főkönyvelője, Farkas elvtárs azt mondta, hogy a meleg ruha nem jár műhelyben. Igaza volt Farkas elvtársnak abban az esetben, ha a műhely fűtve volna. De mivel az alsó gépjavítóműhely részére nem adtak ki fát, így a hidegben nem kellemes dolgozni. Aktuális lenne, ha a gazdaság vezetősége, a könyvelő elvtárs nem arról gondoskodna, hogy jár-e, vagy nem jár meleg ruha a traktorosoknak, — ez a gépcsoportvezetőnek a feladata, — hanem arról gondoskodna, hogy a műhelynek legyen tüzelőanyaga.

Nem valami jó a helyzet a munkafegyelem körül sem. Nem tudom, a traktoros elvtársak, hogyan fogják venni ezt a kritikát, de el kell mondani. A siklósi állami gazdaságban még mindig van olyan föld, amely nincs felszántva. Természetes a vezetőség igyekszik azon segíteni, hogy ez a hiányosság ki legyen javítva, de hiába az igyekezete, mert a traktorosok húzódnak a munkától nem akarnak kimenni szántani.

Az állami gazdaság vezetősége sokkal jobban támaszkodhatna a traktorosok munkájára, segítségére, ha biztosítaná a jobb munkához a feltételeket. Mi valamennyien nagyobb kedvvel dolgoznánk, ha volna egy vándorzászló, és azt rendszeresen a legjobb eredményt elérő traktorosnak adnák ki. Biztosítsa az állami gazdaság a meleg ruhát is a részünkre és akkor sokkal könnyebb lesz megszervezni a női traktoros brigádot és valamennyien jobb munkát végzünk.

ÓZDI ÉVA
traktorvezető, Siklós.

Ismertessék a dolgozók eredményeit, fejlesszék a munkaversenyt Kossuth-aknán!

A Kossuth-aknai párt- és tömegszervezeti funkcionáriusok és gazdasági vezetők a múlt hónap közepén értekezletet tartottak. Az értekezleten megvitatták, miért nem teljesítette a komlói szénbánya az utóbbi időben tervét, mi volt ennek az oka és hogyan kell kijavítani a hibákat. Elhatározták, hogy

a munkaversenyt tömegmozgalommá teszik

és a munkaversenybe bevonják a műszaki vezetőket is.

Mit valósítottak meg az értekezleten kitűzött feladatokból Kossuth-aknán? A bányászok nagyobb része még nem tett versenyvállalást. Nem azért, mert a Kossuth-aknai bányászokban nincs lelkesedés. A Pécsi Szénbányák pécsbányai üzeménél a bányászok 70 százaléka versenyben dolgozik, s a komlói bányászok lelkesedése és áldozatvállalása nem marad el a pécsbányai bányászok mögött. De amíg a pécsbányai bányászoknak a pártbizottság, üzemi bizottság megadta a segítséget, addig

a komlói bányászok nem kapták meg a kellő segítséget sem a pártbizottságtól, sem az üzemi bizottságtól.

A munkaverseny terén vannak már a komlói Kossuth-aknán olyan eredmények, amelyeket tovább lehetne növelni. A Szakács-brigád például vállalta, hogy április 4-e tiszteletére 400 csille szenet ad terven felül. A vállalást — mint ahogy az értekezleten is elhatározták, — felbontották hónapokra és meghatározták, hogy a 400 csille terven felül termelt szénből mennyit termelnek februárban és márciusban. Ez a módszer igen helyes, mert így a felajánlás teljesítése menetközben is ellenőrizhető.

Grünwald Mátyás elvtárs versenyfelelős és a Kossuth-aknai üzemi bizottság a tatabányai példa nyomán kartonlapos versenyértékelő táblát készít.

Minden csapat részére egy külön versenytáblát készítenek.

A versenytáblán feltüntetik a csapat nevét, annak három harmadát, egész hónapon át napról-napra rávezetik a tervet, a felajánlást, a felajánlás teljesítését és ha előfordul, a lemaradást. Bevezették a műszakkönyveket is. Minden csapatvezető kap egy műszakkönyvet, abba bevezetik az előirányzatot, a csapatvezető

minden nap bevezeti a teljesítményt,

ezt felszállás után felviszi a versenyirodába, a műszaki vezetőkhöz, ott bevezetik a nagy műszakkönyvbe. Ez a műszaki vezetők és versenyértékelők számára, de maguk a dolgozók számára is nagy segítséget jelent eredményeik értékelésében, egész hónapon át láthatják, hogy mit teljesítettek.

Mindkét újítás helyes, de az már nem helyes, hogy Kossuth-aknán versenyfelelőse és üzemi bizottsága e két megvalósult illetve megvalósuló újítás miatt elhanyagolta a munkaverseny eredményeinek népszerűsítését.

Kossuth-akna felolvasó termében csütörtökön még mindig a január 27-i versenyeredmények voltak láthatók.

A bányászok már rá sem néztek, mert kívülről tudják az eredményeket Grünwald versenyfelelős elvtárs és a Kossuth-aknai üzemi bizottság objektív nehézségekre hivatkozva nem írták ki sem a havi, sem a legfrissebb napi eredményeket.

A januári értekezleten sokat beszéltek a műszaki vezetők és a dolgozók közötti kapcsolat megjavításáról. Meg is határozták, hogy a kapcsolatok megjavításának egyik módszere az, ha a műszaki vezetők saját vállalásukkal csatlakoznak a csapatok vállalásaihoz és ha a műszaki vezetők még külön is versenyre hívják egymást. Ez megvalósult a III-as körletben, amelyet Rajnai József, Kossuth-akna egyik legjobb műszaki vezetője irányít.

Bánvölgyi Ferenc csapata csatlakozott a Molnár István kezdeményezte százméteres feltárási mozgalomhoz.

Rajnai elvtárs ennek megvalósításához minden segítséget megad: fát, üreskillét biztosít. Hasonlóan, vállalással csatlakozott a Schütz György csapat felajánlásához Rickert Antal, a IV. körlet vezetője is, aki, hogy a csapatnak megfelelő mennyiségű és minőségű fát biztosítson, még a fadepójú is elment. De ez, eddig, a műszaki vezetők többségénél még nem valósult meg. Nagyrészt azért, mert

az üzemi bizottság

nem beszélget el a műszaki vezetőkkel.

A lelkes versenyvállalások, és a dolgozókkal jól együttműködő műszaki vezetők versenyvállalásai bizonyítják azt, hogy a januári értekezlet határozatait meg lehet valósítani Kossuth-aknán. Támaszkodjanak Kossuth-aknán ezekre az eredményekre és szélesítsék tovább ezeket az eredményeket, maradéktalanul valósítsák meg azt, amit elhatároztak.

M. L.

A ciklusos munkaszervezés eredményei a pécsi szénbányák termelésében

A munka ciklusos szervezését először a pécsi szénbányák vezették be szovjet tapasztalatok, szovjet szakemberek útmutatása nyomán. Ma már számos más bányaüzemünk is alkalmazza ezt a fejlett munkaszervezési módot és ezeknél évről-évre egyenletesebb és magasabb termelési eredmények mutatkoznak.

A pécsi szénbányáknál a ciklusos munkaszervezés bevezetése előtt vállalati viszonylatban 0.7 tonna volt az egy főre eső termelési átlag. A munka ciklusos szervezésének alkalmazása óta az 1953-as tervév kezdetéig 0.95 tonnára, azaz két és fél mázsával nőtt az egy dolgozóra jutó teljesítmény Ez a nagymérvű növekedés amely természetesen a kereset emelkedésével együtt járt, közel 50 százalékban a ciklusos munkaszervezésnek köszönhető, amely az elvégzendő munkafolyamatokhoz szükséges időmennyiség pontos meeállapításával lehetővé tette a munkaerők szakosítását is: például ácsolóvájár, fűrészelő-vájár, stb.

A csapatok teljesítményének növekedésében a következőképpen mutatkozik meg a ciklusos munkaszervezés eredménye: Háromszéki Vilmos brigádja 3,46 csilléről 5.53 csillére növelte a csapat egy főre eső teljesítményátlagát ezzel a módszerrel Tavasz Lajos csapata, amely 4.7 csillés átlagot ért el a ciklusos munkaszervezéssel. Valigura elvtárs látogatása óta a tőle tanult réselési, jövesztési és ácsolási módszerrel ezt az eredményt is túlszárnyalta: 6.5 csillére növelte egy főre jutó átlagteljesítményét.

A pécsi szénbányákban az 1952-es évben a fejtések 43 százaléka ciklusos munkaszervezéssel dolgozott és a kitermelt szén 62.3 százalékát ezzel a fejtési móddal biztosították. — Nagymértékben hozzásegítette ez a pécsi szénbányákat 1952-es évi tervük 36.000 tonnával való túlteljesítéséhez

A jó tapasztalatok alapján a műszaki dolgozók terve, hogy az 1953-as évben a felszínre hozott szén 79.2 százalékát ciklusos munkaszervezéssel vezetett front termelik. Ezen keresztül is biztosítják az 1953-as évi megnövekedett tervfeladatok végrehajtásának sikerét.

A „Dunántúli Napló" elintézte

Külön autóbusz-járatot kap Postavölgy

A Dunántúli Napló 1952 december 30-i számában „A Közlekedési Vállalat figyelmébe" cím alatt Sárkányi Béla nagyárpádi lakos aláírásával cikk jelent meg az autóbusz közlekedéssel kapcsolatosan, melyre a Közlekedésügyi Minisztérium szerkesztőségünknek az alábbi választ küldte.

„A nagyárpádi és postavölgyi járatokat hosszú időn át ugyanazon gépkocsival bonyolította le a vállalat, négpedig úgy, hogy az autóbusz először Nagyárpádra ment, majd onnan folytatta kitérővel útját Postavölgybe és onnét indult vissza a kiindulási állomásra. Sárkányi Béla nagyárpádi lakos panasza a valóságnak megfelel. A járatokat most kétrészre bontotta a vállalat, külön gépkocsi megy Postavölgybe és külön gépkocsi megy Nagyárpádra is."

AZ ÉN MUNKAMÓDSZEREM

Az tvándárdai Surló- Kalapács termelőszövetkezet 1949-ben alakult. Ebben az időben tehenállományuk a hat üszővel együtt 15 darab volt. A fejési átlag a teheneknél alig érte el az öt és fél litert, mikor Hajba Dezső elvtárs lett a tehéngondozó. Nem alkalmaztak még akkor semmilyen új módszert az állatenyésztésben. Hajba elvtárs kezdte el a napi háromszori fejést, egyedi takarmányozást. Ezzel két tehénnél elérte a 20 literes fejési átlagot, fejési átlaga általában 15.5 liter. Hajba elvtárs az alábbiakban mondja el, milyen módszerekkel sikerült ilyen szép eredményt elérni.

»1951 májusában a kihajtással egyidőben bevezettem a napi háromszori fejést. A szovjet takarmányozás és állattenyész ési könyvek elolvasása után megpróbáltam egyedileg megfigyelni a teheneket. A teheneket olyan sorrendben kötöttem jászolhoz, ahogyan a termelésük alakult. A bővebben tejelő teheneknek nagyobb menynyiségben adtam kiegészítő takarmányként kapált zöldet, főleg őszi búzakönyös keveréket és vörös lucernát.

Ezzel egyidőben bevezettem az egyedi takarmányozást, amelyet egy házilag készített egyedi etető rács felszerelésével tudtam megvalósítani. A tsz által átvett egyik istállóban találtam a lovak számára készített falracsot. Ezt leszereltük és rápróbáltuk a teheneknek jászolára. Nem illett egészen rá, de átalakításával lehetővé tettük, a jászolra való felszerelését. Úgy erősítettük a jászolra, hogy hátrafelé a falra lehajtható. A szénarács fogai 20 centiméterre voltak egymástól. Minden második fogat eltávolítottunk és így egy-egy etetőnyílás 40 centiméteres lett, míg az etetőnyílások között 80—80 centiméter maradt. Ennek a szénaracsnak nemcsak az az előnye, hogy az abraktakarmányok egyedi etetését teszi lehetővé, vagyis megakadályozza, hogy a falánkabb, étkesebb tehén egye a kevésbbé gyorsan evő, vagy idősebb tehenek takarmányát — hanem az is, hogy a jászolba rakott szénát, vagy zöldtakarmányt leszoritja, megakadályozza, a szálastakarmányok kiszórását.

Később bevezettem a tőgymasszást. Ennek hatására a tehenek tejtermelése három hét alatt tehenenként hét decivel emelkedett. A masszálás tehenenként másfél-két percet vesz igénybe és ennek hasára a tehén könnyen és gyorsan leadja a tejet. A fejést nyújtott karral, csak csuklóban mozgó kézzel, marokfejéssel végeztem. Ez a fejési mód nem fárasztó a fejőknek és a tehén is jól állja. A fejés végefelé, amikor már csak vékony sugárban jön a tej, újból alaposan átgyúrom, átmasszirozom a tőgy minden tőgynegyedé és utána elvégzem az utócsepegtetést.

A tőgymasszálás módszerét már a hasas üszőknél is alkalmazom. A vemhesség hetedik hónapjában kezdem meg a tőggyel való rendszeres foglalkozást. Először csak simogatom a tőgyet, szoktatom az üszőt a masszáláshoz, majd másfél hét után ha az üsző már megszokta, határozottabb gyúró mozdulatokkal masszálom a tőgyet.

A nagy tejtermelés biztosítása, valamint a vemhes tehenek borjai kellő kitejlődésének elősegítése céljából hat héttel az ellés előtt a teheneket szárazra állítom. A szárazon állás ideje alatt a tehenek előkészítését az előző évi legmagasabb tejtermelésnek megfelelően végzem. sőt ezen túlmenően egy liter tejnek megfelelő abraktöbblettel készítem el. Egész éven át gondoskodom arról, hogy az állatok részére a naponkénti rendszeres mozgás és a szabadban való tartást biztosítsam. A tejtermelés lokozása elsősorban nem az abrakkal, hanem a nedvdús tömegtakarmányok etetésével volt biztosítható. Idén egy-egy számosállat részére több mint 10 köbméter silót biztosítottunk. Hogy takarékoskodni tudjunk a silótakarmánnyal, alkalmazzuk a szalmafeltárást is. Jelenleg az alaptakarmány 10 liter tejre van összeállítva és csak a 10 literen felüli tehenek kapják a pó-abrákot. A mesterséges borjúnevelést is bevezettük, amelynek az lett az eredménye, hogy naponta egy kiló 20. egy kiló 50 deka súlygyarapodást érünk el és a választás is zökkenő nélkül történik.

Ezekkel a módszerekkel értem el 15 tehénnél a 15 literes, kettőnél pedig a 20 literes fejési átlagot.

Elmondta:

HAJBA DEZSŐ
Ivándárda,
állattenyésztési
brigádvezető.

Az előadásos propaganda jelentősége

Pártunk ideológiai munkájában fontos helyet foglal el az előadásos propaganda, melyet „...a párttagság, az értelmiségiek és a legjobb pártonkívüliek politikai képzésének nevelésének sokoldalú, hatékony eszközévé kell fejlesztenünk" — ahogyan ezt a Politikai Bizottság 1952. június 5-i határozata feladatként megszabja.

Előadásos propagandánknak a tanyaghoz kapcsolódó előadásokkal segítséget kell nyujtania a propagandistáknak és a marxizmus-leninizmus elméletét tanulmányozóknak

A megyei Pártoktatás Háza rendszeresen fel is készül ezen előadások megtartására. Havi programmját eljuttatja a város területén lévő alapszervezetekhez, tudatosítja az előadások időpontját. Gyakori, s csaknem állandó jelenség, hogy az előadásra meghívott propagandista elvtársak egyrésze nem jelenik meg. Ezek a propagandista elvtársak még nem érzik eléggé otthonuknak a Pártoktatás Házát. Nem gondolnak arra, hogy egy-egy oktatási anyaghoz kapcsolódó előadás jelentős mértékben megkönnyíti tanulásukat.

A segédelőadásokon rendszeresen megjelenő elvtársak minden esetben kifejezésre juttatják, hogy a meghallgatott előadás sok segítséget nyujtott nekik az anyag megértéséhez, ugyanakkor az előadás felépítése irányt mutatott számukra az előadás elkészítésére vonatkozólag s az előadó módszeréből következtetést tudtak levonni, hogyan lehet a hallgatóság érdeklődését felkelteni és biztosítani az előadás során, Így nyilatkoztak többek között Ács Károlyné, Szajkó István és Török János politikai iskola II. évf. prop. konf. vezetők is.

Az előadásos propaganda jelentőségének megértése, a segédelőadásokon való megjelenés következménye például Horváth Mihály elvtársnak színvonalas propagandista szemináriumvezetése. A Pártoktatás Háza rendezvényeinek rendszeres látogatása elengedhetetlen feltétele az eredményes propaganda munkának. Itt kaphatnak az elvtársak közvetlen segítséget ahhoz, hogy alkotó módon tanulhassák és tanithassák az élenjáró forradalmi marxista-leninista ideológiát. A Pártoktatás Háza csak úgy tud valóban motorja lenni megyénkben a propaganda munkának, ha a propagandista elvtársak mind nagyobb számban igénybeveszik segítségét az elmélet alapos megismerése és annak helyes gyakorlati alkalmazása érdekében. Az előadásos propaganda fejlődésében lendületet hozott az SZKP XIX. kongresszusa anyagának tanulmányozása. A XIX. kongresszus anyagával kapcsolatos előadások iránt nagy volt az érdeklődés a propagandista elvtársak részéről. Az előadásokon megjelentek száma az előbbi 150—200-zal szemben 500—600-ra emelkedett. Különösen nagy tömeget mozgatott meg a Szovjetunió Kommunista Pártja a kommunista és munkáspártok példaképe c. előadás. Az ebből az anyagból tartott szemináriumok színvonalán tapasztalható volt a meghallgatott előadás hatása. Aktívabbak színvonalasabbak voltak az előzőkhöz viszonyítva.

Kell, hogy a XIX. kongresszus anyagából tartott előadásoknál tapasztalt érdeklődés ezután se csökkenjék, hanem tovább fokozódjék és minden soron következő oktatási anyaghoz rendezett bevezető előadáson a megfelelő oktatási formában tanító propagandista elvtársak teljes számban eljöjjenek, s biztosítsák a vezetésük alatt álló szemináriumok hallgatóinak a megjelenését is.

Az előadásos propaganda másik feladata:

A magasszínvonalú propaganda előadásokra szélesítenünk kell kádereink, pártaktivánk és a pártonkívüliek körét, a tudományos világnézet fényével meg kell világítanunk számukra a természet és a társadalom jelenségeit, a politikai, gazdasági és kulturális élet problémáit. Segítséget kell adnunk számukra a pártépítés leninisztálini tanításainak megismeréséhez.

Az ilyen irányú előadások kidolgozását a Megyei Előadó Iroda biztosítja. A Megyei Pártoktatás Háza február 28-án „Hazafiság és proletár-internacionalizmus harc a szociáldemokratizmus és kozmopolitizmus ellen" címmel rendez előadást. A mindennapi feladatokban való helytállás és a burzsoá ideológia behatolási törekvéseivel szembeni harc sikeres folytatásához jelentős konkrét segítséget nyujt ez az előadás.

Előadóink lelkesedését fokozza az, ha látják, hogy érdeklődő tömegek hallgatják előadásukat. A hallgatóság igénye állandó ösztönző erőt jelent az előadásos propaganda színvonalának emelésére Pártbizottságaink és pártszervezeteink kísérjék fokozott érdeklődéssel a Pártoktatás Háza előadásos propaganda munkáját, s a legmesszebbmenően nyujtsanak segítséget a tömegek mozgósításában. Közöljék tapasztalataikat, észrevételeiket, kívánságaikat, az előadásokkal kapcsolatban a sajtó útján is. A tömegek egészséges véleménynyilvánítása, az elvtársias elvi bírálat és annak felhasználása a további fejlődés fontos tényezője. Legyen a Megyei Pártoktatás Háza az a forrás megyénkben ahonnan szétsugárzik Baranya megye és Pécs városa minden becsületes dolgozójához az igazság tiszta fénye, melynek hatására a marxizmus-leninizmus tudományos világnézet megerősödik minden dolgozó tudatában.

Tömegpropaganda előadásainkkal a dolgozók legszélesebb tömegeihez kell eljutnunk, hogy megismertessük pártunk politikáját, hogy kül- és belpolitikai kérdésekben segítsük tájékozódásukat, hogy a párt- és kormányhatározatok megvalósítására mozgósítsuk őket.

A Megyei Pártoktatás Házában szerdán „A klerikális reakció gazdasági, társadalmi és politikai helyzete a felszabadulás előtt és népellenes aknamunkája napjainkban" címen tartottunk előadást. Konkrét segítséget kaptak a megjelent népnevelő elvtársak a klerikális reakció működésének leleplezéséhez és az ellene való harc módszereihez.

Ha a város területén lévő minden alapszervezet elküldötte volna legjobb népnevelőit ennek az előadásnak meghallgatására, akik azután a többi népnevelővel ismertették volna az itt hallottakat, akkor ez a tömegpropaganda előadás hatása rövid időn belül érezhetővé válna városunkban a klerikális reakció befolyásának gyengülésében. Népnevelőink feladatait könnyebben és sikeresebben tudják végezni, ha a színvonalas, népszerű tömegpropaganda előadások által nyujtott segítséget igénybeveszik.

A Pártoktatás Házában megrendezett egy-egy előadás legyen a meghívott elvtársak lelkesítő találkozója. Itt ismerjék meg egymást a különböző munkaterületen dolgozó elvtársak, mondják el az előadás tárgyára vonatkozó gyakorlati tapasztalataikat, vessék fel elméleti problémáikat, tegyék meg az előadás módszerére vonatkozó észrevételeiket. — Érezzék egy-egy előadáson való részvétel után, hogy tudásban, öntudatban, harcos helytállásra való készségben erősödtek, s még nagyobb lelkülettel, példamutatóan tudják végezni ezután a szocializmus építését jelentő napi munkájukat. Így lesz valóban mozgósító ereje az előadásos propagandának, így tudja a Pártoktatás Háza ezen a területen is betölteni feladatát.

Pártbizottságaink, alapszervezeteink feladata, hogy állandó követő ellenőrző munkával elősegítsék az előadásos propaganda sikerét, megbecsülését. Ebben is példaként áll előttünk a Szovjetunió, ahol az előadásos propaganda a mindennapi propaganda munka szerves alkotó részét jelenti.

Sok-sok bírálat után

elismerően, dicsérőleg kell írnunk a Pécsi Üzemélelmezési Vállalat megjavult munkájáról.

Az üzemekbe szállított 5 forint 60 filléres menü minősége szinte kifogástalan és nincs hiba az étrend ötletessége, változatossága terén sem.

Az üzemélelmezés dolgozóinak igen felelősségteljes, igen fontos a munkájuk. Ha hibát, vagy hanyagságot követnek el, akkor — ez a munka jellegéből fakad — nem késik a dolgozók joggos bírálata mert pénzükért ízletes ételt kívánnak.

Jó munkájukért sem késik az elismerés, ha ez nem is jut mindig a fülükbe. Öröm és jutalom lehet számukra az, ha a dolgozók jóllakottan kelnek fel — az ízletesen elkészített ebéd után — az asztal mellől.

Az üzemélelmezésiek végezzék úgy a munkájukat, hogy ez mindig így legyen és bátor bírálattal hárítsák el az útból az akadályokat, bármelyik szerv, vagy vállalat részéről is tapasztalhának hanyagságot, nemtörődömséget a dolgozók jó ellátásával szemben.

Csou En-Laj nagyjelentőségű politikai beszámolót mondott a kínai népi politikai tanácskozó testület országos bizottságának február 4-i ülésén

Pekingi (Uj Kina): Csou En-Laj, a kínai népi politikai tanácskozó testület országos bizottságának alelnöke február 4-én az országos bizottság Pekingben megtartott 4. ülésén politikai beszámolót tartott.

— Feladatunk az elmúlt több, mint három esztendőben abból állott, — mondotta — hogy minden erőfeszítésünket azoknak a szükséges feltételeknek megteremtésére összpontosítsuk, amelyek mellett *népünk harcba indulhat az ország iparosításáért, valamint annak biztosításáért, hogy állandóan előrehaladjon a szocializmus felé*

Csou En-Laj a továbbiakban elmondotta, hogy az elmúlt évek során létrejött a kínai nép eddig páratlan egysége. A földreformot 450 millió falusi lakossággal rendelkező területen valósították meg s ezzel összezúzták a feudalizmus alapjait. Az ipari és mezőgazdasági termelés az egész ország területén nemcsak helyreállt, hanem meg is haladja az elmúlt évek legmagasabb színvonalát. Az elmúlt évben az állami tulajdonban lévő ipar az ipari össztermelés több, mint hatvan százalékát szolgáltatta. 1952-ben több, mint 34 ezer termelési és fogyasztási szövetkezet működött az országban. A kínai nép eddig soha nem tapasztalt színvonalra emelte politikai öntudatát.

Ezután Csou En-Laj hangsúlyozta, hogy az elért sikerek elválaszthatatlanok a Szovjetunió önzetlen, testvéri támogatásától, majd így folytatta: Tovább fejlődik és erősödik a két nagy szövetséges, Kína és a Szovjetunió törhetetlen baráti együttműködése. Ez az együttműködés a multban is és továbbra is erős szavatosság az egész világ népei számára az imperialista agresszió ellen, a Távolkelet és az egész világ békéjének és biztonságának megőrzésére.

Hazánk valamint a Szovjetunió és a népi demokratikus országok közötti kereskedelmi kapcsolatok, különösen a Szovjetunióval fennálló kereskedelmi kapcsolataink nagy lépésekkel fejlődnek. Ezekkel az országokkal lebonyolított kereskedelmi forgalmunk teljes értéke 1950-ben egész külkereskedelmünk 26 százalékát tette ki; 1952-ben pedig már 72 százalékra emelkedett és még tovább növekszik. Hazánk hatalmas tényezője az új demokratikus világpiacnak.

Csou En-Laj ezután kifejtette, hogy az amerikai imperialisták az elmúlt évek során sorozatosan agressziókat követtek el Kína ellen és többek között ezeket mondotta:

— Az úgynevezett „ENSZ-erők" attól az időtől kezdve, amikor a kínai népi önkéntesek megkezdték harcukat a koreai néphadsereg oldalán egészen 1952 végéig összesen 740.000 embert vesztettek. *Ebből az Egyesült Államok csapatainak vesztesége több, mint 320.000 fő, vagyis körülbelül annyi, mint az első világháború alatt elesett, megsebesült és fogságbaesett amerikai katonák száma.* A koreai háború fő jellemvonása most az, hogy a koreai és kínai népi erők ütőképessége a csata tüzében egyre növekszik, napról-napra szilárdabb a kínai és a koreai nép fegyverbarátsága, míg ugyanakkor az ellenség oldalán növekszik az ember- és anyagveszteség, süllyed a harci morál és a belső ellentmondások egyre jobban elmélyülnek.

Elmondotta továbbá, hogy az amerikai imperialisták átlátszó ürügyekkel húzzák-halasztják a koreai kérdés békés rendezését.

— *Az ENSZ közgyülésének 7. ülésszakát arra kényszerítették — folytatta, — hogy a koreai és a kínai küldöttek részvétele nélkül, törvénytelenül elfogadja az indiai határozati javaslatot amelynek alapja az „önkéntes hazatelepítés", vagy „nem kényszerű hazatelepítés" amerikai elve. Ezzel a koreai háború kiterjesztését és meghosszabbítását, a nemzetközi feszültség fenntartását akarják elérni.* Az Egyesült Államok kormánya felbátorodva ettől a törvénytelen ENSZ-határozattól, az elmúlt két hónapban fokozta az ázsiai katonai kalandjainak kiterjesztését célzó előkészületeket. Az amerikai agresszorok folytatják a koreai hadifoglyok öldöklését, folytatják baktériumháborúikat, folytatják a koreai hátországban békés polgári személyek és berendezések bombázását és egyoldalúan szétszedik az egyezményt, amely a fegyverszüneti küldöttség járműveinek mentességét biztosítja a támadástól.

Ez a helyzet az egész kínai néptől rendkívül nagy éberséget követel. Folytatni és fokozni kell az amerikai agresszióval való szembeszállásnak és Korea megsegítésének mozgalmát, ugyanakkor meg kell erősíteni nemzetvédelmünket mindenütt és mindig készen kell állnunk arra, hogy pusztító csapást mérjünk az ellenségre, ha meg mer támadni bennünket.

Nyilvánvaló, hogy ma az amerikai imperializmus az Ázsia és az egész Távolkelet békéjét fenyegető legnagyobb veszély. Ázsia népei csak e veszély elhárításával érhetik el a békét és a biztonságot. *Ez egész Ázsia népeinek közös feladata.*

A továbbiakban hangsúlyozta, hogy a béke erői — élükön a Szovjetunióval — szakadatlanul növekednek s ugyanakkor élesedik az ellentét a kapitalista országok között.

Csou En-Laj ezután 3 pontban foglalta össze a kínai nép legsürgősebb, legfontosabb feladatait s többek között ezeket mondotta:

Tovább kell erősíteni a kínai nép harcát, az amerikai agresszióval való szembeszállásnak és Korea megsegítésének mozgalmát, tovább kell szilárditani és hatalmasabbá tenni Kína nemzetvédelmének erejét.

A kínai nép szereti a békét, de nem fél a háborútól. Ha az Egyesült Államok új kormánya folytatja a Truman-kormány politikáját és nem akarja ismét megkezdeni a panmindzsoni tárgyalásokat, hanem tovább folytatja és kiterjeszti a koreai háborút, akkor a koreai és a kínai nép is folytatja harcát — és teljesen fel van készülve erre. A koreai és a kínai nép mélyen tudatában van annak a ténynek, hogy imperialista provokációkkal szembekerülve csak úgy lehet az ellenséget távozásra kényszeriteni és a nép által annyira óhajtott békét helyreállitani, ha elszánjuk magunkat harcolunk, megsemmisítő csapást mérünk minden imperialista háborús tervre és teljes vereségre kárhoztatunk minden támadó lépést.

Meg kell kezdeni az országépitő első ötéves tervét 1953-ban, az első ötéves terv első évében 1952-höz képest jelentősen emelkedik iparunk és mezőgazdaságunk termelése. Az 1952-es év termelése és az 1953-ra vonatkozó előzetes terv alapján, az 1952-es év termelését százaknak véve a legfontosabb ipari és mezőgazdasági cikkek termelése 1953-ban a következő lesz:

nyersvas	114
hengereltacél	123
szén	100
cukor	123
gabona	109
nyersgyapot	116

Az amerikai agresszióval szemben ellenállásunknak és Korea támogatásának további megerősítése, az országépitő terv sikeres teljesítése érdekében *mozgósítani kell az egész ország népét, hogy a központi népi kormány határozatának megfelelően készítse elő tevékenyen az összkínai népi gyülés és a helyi népi gyülések választását,* vegyen részt a választásokban és igyekezzék a minél teljesebb demokrácia érvényesítésére, hogy a lehető legnagyobb mértékben kifejezésre jusson az egész lakosságnak a közös törekvések megvalósítására irányuló gyakorlati kezdeményezése.

Az összkínai népi gyülés megalakulása után a kínai népi politikai tanácskozó testület továbbra is fennmarad, mint a kínai népi demokratikus egységes arcvonal szervezeti formája.

Elvtársak! Az előttünk álló három feladat éppen olyan fontos, mint amilyen dicső. Minden okunk megvan a bizakodásra, hogy diadalmasan teljesíthetjük ezeket a nagy és sürgős feladatokat. A mult tapasztalata bizonyítja, hogy a kínai nép Mao Ce-tung elnök és a Kínai Kommunista Párt vezetésével nagy és fényes sikereket tud elérni.

Angol-amerikai idill

Churchill azt remélte, hogy legutóbbi találkozása során Eisenhowerrel, könnyithet valamit Anglia nehéz népgazdasági helyzetén, az eredmény azonban az lett, hogy a két ország közötti gazdasági ellentétek még súlyosabbakká váltak.

Az angol ipar helyzete

1952-ben Anglia háborús előkészületekre forditott kiadásai tovább nőttek és amint az „Economist" című folyóirat irja, „a kiadások jelenlegi színvonala minden bizonnyal közelebb van az 1600 millió fontsterlinghez, mint a költségvetésben előirányzott 1462 millió fontsterlinghez". Az angol sajtó kidomborítja a hadirepülőgépgyártás tavalyi kibővülését, rámutat arra, hogy a repülőgépiparban foglalkoztatott munkások száma 1952 folyamán 20.000-rel nőtt. Ugyancsak fokozódott a harckocsik és más fegyverzet gyártása is.

Ennek ellenére az ipari termelés általános színvonala nemcsak, hogy nem emelkedett, hanem amint az „Economist" megjegyzi, három százalékkal az 1951-es színvonal alatt volt.

A fegyverkezési verseny lényegesen növelte az acél- és szénszükségletet. Az angol kormány már 1946-ban elhatározta, hogy 168 millió fontsterlinget fordit az acélipar fejlesztésére és az acéltermelést 1952—1953-ig 17.5 millió tonnára emeli. Bár a tőkebefektetések a folyó év elejére elérték a 310 millió fontsterlinget, vagyis majdnem kétszeresen túlszárnyalták az 1946-ban előirányzott összeget, az acéltermelés csupán 16.1 millió tonna volt. Anglia kénytelen volt 1.8 millió tonna acélt importálni, ebből 800.000 tonnát az Egyesült Államokból, — háromszor annyit, mint 1951-ben. De ez az intézkedés sem mentette meg az angol ipar számos ágát a kínzó acélhiánytól.

Anglia széntermelése az elmúlt évben 226.5 millió tonnát tett ki, vagyis alatta maradt az 1913-as színvonalnak, amikor 292 millió tonna szenet bányásztak Angliában. 1951-hez képest a széntermelés bizonyos növelését sikerült elérni, de csak a túlóra-rendszer széleskörü alkalmazásával, továbbá azzal, hogy 22.000 más iparágból elbocsátott munkás jött a szénipariba.

Az angol gazdasági élet militarizálásának súlyos következményei a múlt év folyamán különösen azoknál az iparágaknál mutatkoztak meg, amelyek polgári szükségletekre termeltek. Az angol dolgozók vásárlóképességének további csökkenése, amit a fegyverkezési verseny és a közszükségleti cikkek árának emelkedése idézett elő, már 1951-ben a termelés rohamos visszaesését vonta maga után a könnyüipar számos ágában (bútor-, konfekciós-, cipőipar, stb.)

A belföldi piac szükülése, valamint a többi kapitalista ország konkurrenciája a külföldi piacokon, komoly válságba sodorta az angol textilipart. Ez az ósrégi angol iparág a válság idején, amint a „Ministry of Labour Gazette" adataiból kitünik, 100.000 szakmunkást veszitett. Az elbocsátott munkások tizezrei kerültek a nyomor és az éhinség szélére. A pamutszövettermelés 1952 szeptemberében mindössze 66.6 százaléka volt az egy évvel azelőtti termelésnek. Anglia textilkivitele az elmult évben értékben kifejezve egyharmadával esett 1951-hez képest.

A fegyverkezési verseny és a nyomában jelentkező acélhiány következtében hanyatlásnak indult az angol kereskedelmi hajógyártás. Az 1952 szeptemberéig terjedő 12 hónap alatt Anglia hajógyáraiban összesen 1.1 millió tonnatartalmú kereskedelmi hajókat bocsátottak vizre az előző 12 hónapban vizrebocsátott 1.5 millió tonnával szemben. „Az angol hajóépitő cégek, — irja az „Economist" — kénytelenek közölni belföldi és külföldi megrendelőikkel, hogy az 1953-ra megrendelt hajókat valószinüleg nem tudják elkészíteni. A német és japán konkurrensek előnyösebb helyzetben vannak és gyorsabb szállitást biztosithatnak."

A mondottakból következik az, hogy Anglia gazdasági életének militarizálása, a fegyverkezési hajsza Anglia hagyományos exportiparágainak hanyatlását, a kivitel csökkenését vonja maga után.

Az angol kormány a fegyverkivitelben keres kivezető utat. Ha Anglia nem lehet többé „a világ műhelye", latolgatják Anglia vezető körei, talán sikerül majd a támadó Északatlanti Tömb „arzenáljának" szerepét játszania. A reakciós sajtó ellágyulásának oka az, hogy 150 millió dolláros amerikai katonai rendelés teljesítése vár Angliára. Az Egyesült Államok angol repülőgépeket és harckocsikat szándékozik kiosztani kisebb nyugateurópai csatlósai között. De kell-e külön beszélni arról, hogy e megrendelések csupán az amerikai nagybácsi alamizsnái. Az Egyesült Államok nem hajlandó Angliát fegyvergyártó „arzenállá" tenni. Angliában csupán atombombázóinak támaszpontját látja.

Az Egyesült Államok az Északatlanti Tömb arzenáljának szerepét a ruhrvidéki iparra, a ruhri mágnásokra bizza. Az úgynevezett „Európai Szén- és Acélipari Egyesülés" küszöbönálló életbelépése széles távolatokat nyit meg a nyugatnémet monopóliumok és amerikai gazdáik előtt a nyugateurópai erő- és anyagforrások fokozottabb mozgósítása terén. Az Egyesült Államok azonban nemcsak a háborús előkészületek bázisának tekinti az európai szén- és acélipari kartellt, hanem eszköznek is Anglia gazdasági pozíciőinak alánkázására. Anglia acél- és szénipara aligha versenyezhet majd az európai kartellal.

Milyen módszert ajánlanak az angol nagyiparosok e feladat megoldására? Természetesen nem ajánlják a fegyverkezési verseny beszüntetését. Nem, az iparra kivetett adók csökkentését követelik, hogy ilymódon tőke „szabaduljon fel" újabb beruházásokhoz.. Ez azonban a tömegek további elnyomorodását, a belföldi piac további összezsugorodását jelenti, tehát a termelés további visszaesését.

A kapitalizmus visszaállítása Jugoszláviában

A „Die Wirtschaft" című berlini demokratikus gazdasági hetilap közli Dinko Tosev szófiai egyetemi tanár cikkét arról, hogyan állítja vissza a Tito-klikk Jugoszláviában a kapitalizmust.

A CIKK EMLÉKEZTET azokra a kölcsönökre, amelyeknek útján a nyugati imperialisták kezükbe kerítették Jugoszláviát. „Az amerikai export-import bank — irja a cikk — már 1949. szeptemberében húszmillió dollár kölcsönt engedélyezett Belgrádnak azzal a feltétellel, hogy ebből 12 millió dollárért amerikai felszereléseket kell vásárolnia, az Egyesült Államokba való kivitelre szánt színesfémek kitermelésének fokozása érdekében".

1949 december 26-án Jugoszlávia Nagybritanniától kapott kölcsönt, amelynek ellenében kötelezte magát, hogy fát, rezet, ónt, higanyt, bauxitot, molibdent és mezőgazdasági termékeket szállit Angliának — világpiaci áron alul.

1950 január 30-án a jugoszláv kormány felvette a második kölcsönt is az amerikai export-import banktól, majd ezt követte a harmadik amerikai kölcsön. 1950 novemberében és 1951 nyarán Jugoszlávia újabb kölcsönöket kapott az Egyesült Államoktól, 1951-ben a Marshall-terv útján további harminc millió dollárt kaptak Titoék. Ezeken kivül 99 millió dolláros kölcsönt is engedélyeztek Titoék számára.

E kölcsönökkel egyidejüleg megindult és állandóan erősödik a külföldi tőke behatolása Jugoszláviába. Igy például a bori rézbányák, a szlovéniai ólombányák — Jugoszlávia legjelentősebb nemzeti kincsei az „Anaconda Copper Mining", a legnagyobb amerikai színesfém kohászati konszern kezébe kerültek.

A KÜLFÖLDI TŐKE behatolt az ország villamosenergia iparába is. A külföldi finánctőke ellenőrzi a jugoszláv külkereskedelmet is. A Tito-kormány Jugoszláviát az imperialisták nyersanyagszállító függvényévé változtatta.

Titoék maguk is „hathatós" eszközökkel segítették és segítik a kapitalizmus újjáéledését. Ennek első lépése volt a külkereskedelmi monopólium felszámolása. Ezt követte az állami gazdasági és kereskedelmi szervek egymásutáni felosztása és a „szabad verseny" megindítása az egyes parágakban.

E „reformok" alapján egyre növekszik a magán-kapitalista vállalatok száma. Horvátországban 1951 decemberig végéig 27.884 magánvállalat működött.

A békeiparágak elsorvasztása következtében Jugoszláviában állandóan emelkedik a munkanélküliség. A munkanélküliség emelkedését okozza az is, hogy az amerikai verseny következtében megszüntetik egész sor árucikk gyártását. A „Naprijed" c. titoista lap egész sor árucikket sorol fel, amelyeket az Egyesült Államokból hoznak be, jóllehet az importált áruk minősége rosszabb a belföldieknél.

A Tito-kormány tönkreteszi a dolgozó parasztokat is. Ezt a célt szolgálja a régi kapitalista földadó felújitása, amely a nagygazdák érdekeit védi.

A **„ZADRUGÁK"**, az úgynevezett termelőszövetkezetek tipikus mezőgazdasági részvénytársaságok. A „Zadrugák" alakitására vonatkozó kormányutasitás nyiltan ki is mondja: ezeket a szövetkezeteket ne a szegény parasztok alakitsák.

Ujabb fasiszta intézkedések a tőkés országokban

Washington

A „Reuter" jelentése szerint az amerikai kormány elhatározta, hogy „hűségvizsgálatot" indit az UNESCO amerikai alkalmazottai ellen is.

Róma

A „Popolo" közli, hogy Lauro, a Nemzeti Monarchista párt elnöke és Covelli, a párt titkára a napokban Milánóban megbeszélést folytatott Dino Alfierivel, az egyik volt fasiszta vezérrel. A tárgyalásokon Vito Mussolini is részt vett. A megbeszélések során megállapodtak arra vonatkozóan, hogy a fasiszta vezetők hamarosan nyiltan visszatérnek Olaszország politikai életébe.

Páris

A francia nemzetgyülés csütörtökön négyszázötvennyolc szavazattal száz hét ellenében elfogadta a kormány törvényjavaslatát a Tito-fasisztáknak nyujtandó 2.5 milliárd frankos „segitségről."

A vita során Cristofol kommunista képviselő élesen megbélyegezte a Tito-fasiszták rémuralmát Jugoszláviában. Ismertette azt a mérhetetlen nyomort, amelybe a fasiszta Tito-klikk a jugoszláv népet döntötte azzal, hogy a költségvetés hetven százalékát háborús előkészületekre forditja. A 2.5 milliárdos „ajándék" nem Jugoszlávia megsegitését szolgálja, mint ahogy a kormány mondja, hanem agresszió a jugoszláv nép ellen.

Newyork

A perui kormány képviselője — Limai jelentések szerint — közölte, hogy Limában és Arequipában ötven embert tartóztattak le „felforgató tevékenység" vádjával. A letartóztatások a napokban Arequipában lefolyt általános sztrájkokkal kapcsolatosak. A letartóztatottak között harminc szakszervezeti és diákvezető van.

Düsseldorf

Az utóbbi napokban Düsseldorfban Dortmundban és Solingenben „béke"harcosokat tartoztattak le.

Három üzemben — a rigmusbrigádok nyomában

Családi estre készülnek a Sopiana Gépgyár dolgozói. Olyan családi estre, melyen a gyár dicsőségét, a jó munka eredményét, az élüzem kitüntető címet ünneplik meg. Családi est ma már elképzelhetetlen kultúrműsor nélkül. A kultúrműsorhoz, — egy élüzem kultúrműsorához pedig különösen — hozzátartozik a rigmusbrigád szereplése, mely megdicséri, akinek a kitüntetés elsősorban köszönhető, és felsorolja azokat is, akik lemaradtak a többségtől.

A Sopiana Gépgyár családi estjén azonban nem lesz kultúrműsor. A rigmusbrigád sem szerepel. Kultúrműsor azért nem lesz, mert elhúzná a családi estet, melyet amúgyis megnyújtanak egy kissé az ünnepi beszédek. Ettől ugyan a rigmusbrigád felléphetne, hiszen a rigmusok gyorsan peregnek egymásután, de a rigmusbrigád sem szerepel — egész egyszerűen azért nem, mert nincs rigmusbrigád.

— A békekölcsönjegyzéskor még volt — emlékezik vissza az ÜB-elnök elvtárs — azóta azonban szétbomlott. Most nincs kultúrfelelős sem, azaz talán Deák József elvtárs, művezető lesz a kultúros, ha vállalja...

Dehát, ha volt rigmusbrigád, hova lett?

A kérdésre Kroumanné elvtársnő válaszol:

— Elkerültek az üzemből. Ki szakérettségire ki a pártbizottsághoz, ki egyetemre, ki más üzembe került.

Így hát nincs kultúragitációs rigmusbrigád a Sopiana Gépgyárban. Nem azért, mintha nem lenne rá szükség, — hiszen az élüzem cím megtartásában nagy szerepet kaphatna a lelkesítő-bíráló, mozgékony kisétszámú együttes komoly mértékben segíthetné az első negyedévi tervet, ahogyan a békekölcsönjegyzést is segítette. Deák József elvtárs ugyan azt mondja, hogy a megbírálták úgy fogadták a bírálatot, mint a bolhacsípést, de elég az! Az ilyen csípések felriasztják a szendergőket, és ha a gyenge jegyzőket végül egyéni agitációval győzték is meg, ehhez a meggyőzéshez megfelelő alapot adott a rigmus.

Ma is megvan a lehetősége a rigmusbrigád alakításának a Sopiana Gépgyárban. A régi tagok ugyan elkerültek, de vannak bizonyára jól dolgozó, példamutató fiatalok (ha idősebbek, az sem baj), akik szívesen elátogatnának a munkapadok mellé, akik készséggel vállalnák, hogy ebédszünetben strófákkal felköszöntik, megpirongatják a dolgozókat és fiatalos módon adnak közvetlenül is segítséget, kulturális segítséget a termeléshez.

●

A Mezőgazdasági Szerárugyárban is volt rigmusbrigád, mégpedig nem is akárhogyan. Az örökvidám, mosolygószemű Gál Tihamérné vezette. És a tagok — Mecsáki Magdolna a galvanizálóból, Baksa Tihamérné a láncheegesztőből, Kuszik Elvira a csathegesztőből — lelkesen, örömmel végezték munkájukat. Hogyne végezték volna örömmel! Ők maguk jó munkások — Baksáné például csak most került a láncheegesztőbe és máris 116 százalékra végzi munkáját, — vidám emberek. Hogyne szerettek volna dicséretükkel örömet a többi jó munkásnak és hogyne vidították volna fel dolgozó társaikat! Igaz, voltak olyanok is, akik nem nagyon örültek a rigmusbrigád műsorának...

— A békekölcsönjegyzésnél a munkahelyen agitáltunk — meséli Gál elvtársnő — Igy kerültünk Röhmer Sándor főkönyvelőhöz, aki bizony keveset jegyzett. Kipellengéreztük. Meg is szégyenült előlünk! De mi mentünk utána. Reggel, délben, este, rádión, ebédnél, irodában — mindenütt a nyomában voltunk. Meg is volt a foganatja!

Persze, voltak, akik szívesen fogadták a brigádot és ezek voltak többségben. Gulyásné, Mihoveczné, Zsirmanné úgy örültek a dicséretnek, mint a munka legszebb jutalmának.

Ez azonban csak a múlt. A Mezőgazdasági Szerárugyárban „pillanatnyilag" nincsen csasztuska-rigmusbrigád, „Pillanatnyilag" — három hónapja. Villányi László, az üzemi kultúrfelelős ugyan szentül elhatározta: ismét megszervezi a rigmusolókat, jobban, mint eddig. Villányi László nemrégiben szerelt le, katona volt. Ott pedig igazán látta, milyen eredményekre, valósággal csodákra képes egy gyorsan mozgatható agitációs brigád.

— Gyakorlaton voltunk, menetéltünk — meséli. — Nem egy olyan elvtárs volt velünk, akinek szétesett a holmija menet közben. Rögtön leültünk és megírtuk a rigmust. Elénekeltük. Utána frissen ügyesen ment minden, mint a karikacsapás!

Márpedig ami néphadseregünknél mozgósította a harcosokat az ugyanúgy mozgósítani képes a termelés harcosait. Gál Tihamérné (és a többi is bizonyára) szívesen részt venne az újra megalakuló csasztuskabrigádban. Villányi László szívesen megszervezné — mi hát az akadály? Semmi! Neki kell látni és akkor nem a Villányi elvtárs által vállalt egy hónap után, hanem a jövő heti családi estre már működik majd a termelés, a munkafegyelem, az építés érzékeny mérőműszere: a rigmusbrigád.

●

A művészeti csoportok második országos bemutatójának területi versenyén történt: az Ifjúsági Színház hideg, „jégbehűtött" színpadára felállt hat elvtársnő és énekelni kezdett. Rigmusokat énekeltek, nem is keveset és a vacogó, didergő nézők megmelegedtek, felengedtek. A pécsi Porcelángyár rigmusbrigádját ekkor ismerte meg a nyilvánosság. Ez a rigmusbrigád még ma is működik, reméljük, hogy holnap és holnapután és még azután nagyon sokáig működik majd, ameddig csak szükség lesz rá.

Pedig valóságos csoda, hogy ez a nyolctagú, lelkes kis együttes él és virul, hogy sikereket ér el. Miért csoda? Azért, mert a gyári pártbizottságnál nem sokat tudnak róla. Az üzemi kultúrfelelős sem sokat tud róla (igaz ez sem csoda, mert a kultúrfelelős egyúttal a teljes DISZ-vezetőség — titkár, gazdasági felelős, agitpropos, — kultúrotthonigazgató, újítási megbízott helyettes, megyei szakszervezeti választmányi tag és technikus egyszemélyben.).

Ha Fábri Gyula elvtárs nem mondja, talán mi sem tudtuk volna, hol is keressük meg a rigmusbrigád lelkét: Villányi Lajos technikus elvtársat. Ő gyűjti össze ugyanis a rigmusok „nyersanyagát" az üzemrészekből, közvetlenül a művezetőktől, ő rakja szépen össze csengő, lüktető sorokba a kapott neveket és adatokat, ő tartja össze a nyolctagú gárdát, melyet az üzem dolgozóinak nagyrésze szeret, kisebb része pedig... Szóval a rigmusbrigád eredményesen dolgozik. Ime néhány bizonyíték:

Egyik alkalommal rigmus közben felcsendült Gáspárné neve, aki későn járt be az üzembe. Gáspárné a bírálat után erősen ágált, hogy valótlanságot énekeltek róla és azóta valóban valótlansággá vált, elévült a rigmus: Gáspárné ugyanis többé nem késik. Stujbert Károlyné is csípőre tett kézzel állt meg Villányi elvtárs előtt: hogyan merte megírni róla, milyen alacsony százalékot teljesít?! Igaz, ez a szám a vita után kétszeresére, 86 százalékra emelkedett! A korongosműhely edényosztályának művezetője, Nagy Géza elvtárs nemrégen még nem rajongott túlságosan a gépekért. Ma már ezen más a helyzet: Nagy elvtárs ma a legjobb agitátora a gyár új automatagépeinek. Nálánál csak maguk a gépek agitálnak jobban — maguk mellett. És mi kellett ehhez a változáshoz: egy strófa. Utána Nagy elvtárs tiltakozott, fenyegetődzött. Ezt három strófa követte — és íme az eredmény: Nagy elvtárs a gépek legjobb barátja lett. (Hogy a csasztuskabrigádnak is barátja-e, azt nem tudni).

Vannak azonban, akik határozottan szeretik a rigmusbrigádot — és szerencsére — ezek vannak többségben. Üzemi értekezletek, családi estek, egyéb összejövetelek résztvevői már jóelőre érdeklődnek: lesz-e csasztuska? Mert ha igen, akkor még biztosabban ott lesznek! Jól esik hallgatni a jólmegérdemelt dicséretet!

Azonban ne csak reprezentatív, ünnepi összejövetelekkor, alkalmakkor szerepeljen a rigmusbrigád! Fábri elvtárs úgy gondolja, hogy minden dekádértékelés után a kilencórai szünetben, ebédidő alatt és más alkalmakkor felléphetne a brigád és segíthetné az üzem tervének teljesítését. Weisz Károlyné, Dolmány Jánosné, Farkas Oszkárné, Hajnal Ernőné, Füleki Mihályné, Haidu Mária, Nyári Istvánné és Czene Lajosné — a brigád tagjai — minden bizonnyal szívesen feláldoznának ebédidejükből öt-öt percet a cél érdekében.

*

A cél megérdemli ezt az áldozatot. És megérdemli azt hogy a kultúrfelelősök, területi bizottságok és maga az SZMT kultúrfelelőse is sokkal többet törődjön a rigmusbrigádok munkájával. Az aprómunka, a kultúragitáció lebecsülése felbecsülhetetlen károkat okozhat éppúgy, mint ahogyan ki sem számítható értékű többtermeléshez, munkafegyelemjavuláshoz vezethet felkarolása. Éppen ezért üzemi pártbizottságaink, pártszervezeteink is segítsék jobban a kultúrmunka mostohagyermekeit, a rigmusbrigádokat és azok tagjait. A segítés sokszorosan visszatérül a gépek százaiban, a fúketeszén mázsáiban, a porcelánszigetelők ezreiben.

Érdekes barátságos mérkőzések lesznek vasárnap

A labdarúgóbajnokság küzdelmei március 15-én indulnak meg. Csapataink már megkezdték előkészületeiket. Vasárnap több barátságos mérkőzést játszanak le. A Lokomotiv a Komlói Bányásszal mérkőzik az új Lokomotiv pályán. A mérkőzésre délután fél 3 órakor kerül sor. A Pécsújhegyi Bányász a Honvéddal játszik, a Pécsbányatelepi Bányász a Mecsekszabolcsi Bányásszal, a Vörös Lobogó a Pécsi Vasassal kötött le edzőmérkőzést. A Pécsi Dózsa Kaposvárra látogat el és az ottani Vasassal mérkőzik. A Pécsújhegyi Bányász—Honvéd és a Pécsi Vörös Lobogó—Pécsi Vasas barátságos mérkőzéseket közös rendezésben a Verseny-utcai pályán tartják meg vasárnap délelőtt, 9 órakor a Vörös Lobogó mérkőzik a Pécsi Vasassal, majd fél 11 órakor kerül sorra a Pécsbányatelepi Bányász—Pécsi Honvéd mérkőzés.

A röplabdabajnokságban szombat-vasárnap elmaradnak a mérkőzések, helyette nagyszabású villámtornát rendez a Haladás az Egyetemi tornacsarnokban. A villámtornán 7 férfi és 3 női csapat vesz részt. A női mezőnyben a Soproni Lokomotiv, Kaposvári Dózsa, Pécsi Lokomotiv, Pécsi Petőfi, Pécsi Haladás, a férfi mezőnyben Soproni Lokomotiv, Kaposvári Dózsa, Pécsi Lokomotiv, Pécsi Honvéd, Pécsi Építők és a Pécsi Haladás csapatai küzdenek a győzelemért.

A terem kézilabdabajnokság műsorából a Vörös Lobogó—Bástya férfi mérkőzés és a Haladás—Pedagógiai Főiskola női mérkőzés emelkedik ki. Szombaton 4 órakor, vasárnap 9 órakor kezdődnek a mérkőzések.

Az asztalitenisz tornaversenyek során vasárnap a Bányász és az Építők rendezi meg területi döntőjét. A Bányász területi döntőt Pécsbányatelepen rendezik meg, míg az Építők versenyére a Leőwey Klára leánygimnázium tornatermében kerül sor. Mindkét verseny vasárnap délelőtt 9 órakor kezdődik.

Érdekes kosárlabdaműsor lesz vasárnap. A Haladás, Pécsi Honvéd, Székesfehérvári Építők, Pécsi Vörös Meteor és a Haladás női csapatai villámtorna keretében mérkőznek meg egymással. A mérkőzésekre az Egyetemi tornacsarnokban kerül sor vasárnap délután fél 3 órai kezdettel.

A megyei lovasbajnokságok versenyeit vasárnap tartják meg Pécsett a Dózsa Tiszti-iskola fedett lovardájában. A versenyen a Honvéd és a Bástya lovasai mellett elindulnak a csobokapusztai állami gazdaság lovasai is. A rendezőség ezenkívül még több állami gazdaság és méntelep nevezésére számít.

A Pécsi Honvéd—Debreceni Honvéd barátságos ökölvívómérkőzésen több jónevű versenyző lép szorítóba. A debrecenieknek Molnár, Aradi és Fejes a legjobbak, a pécsi csapatban Horváth Nándor, Hőgye, Gyenes, Czája vannak a legjobb formában. A mérkőzést a Tiszti—Club nagytermében vasárnap délután fél 5 órakor rendezik meg.

SZOMBATI SPORTMŰSOR:

Kézilabda: Haladás Pedagógiai Főiskola—Pécsújhegyi Bányász női tartalékbajnoki mérkőzés 16, Janus Pannonius—Nagy Lajos férfi tartalékbajnoki mérkőzés 16.40, Vörös Lobogó—Bástya megyei férfi mérkőzés 17.40, Haladás Pedagógiai Főiskola—Pécsbányatelepi Bányász megyei férfi mérkőzés 18.40.

Röplabda: A Haladás villámtornájának mérkőzései Egyetemi tornacsarnok 15.30.

Birkózás. Lokomotiv—Honvéd sportkörök közötti kötöttfogású birkózóverseny, Nagy Lajos gimnázium, 17.30.

Súlyemelés: Honvéd—Kinizsi sportkörök közötti súlyemelő verseny, Nagy Lajos gimnázium, 16, súlyemelő verseny „az üzem legerősebb embere" címéért: Porcelángyár, 13.

☆ **A Lendület sportkör turisztikai szakosztályába** a Szentlászló-i turista-házban tartandó találkozásra szombaton délután fél 6 órakor induló vonattal megy ki.

☆ **A Lendület Minősítő sakkversenyének** V. fordulója után a sorrend az élen a következő: Boross Gy. 5 pont, Kocsis L. 3.5, Dorner A. és Vass E. 3 pont.

☆ **A VTSB értesíti** a Sportköröket, hogy a tavaszi férfi, női és ifjúsági asztalitenisz csapatbajnokságra folyó hó 9-én (hétfőn) 18 óráig fogadnak el nevezést.

* **A Társadalmi Szövetség** vasárnap lesiklóversenyt rendez a Mecseken. A versenyzők fél 10 órakor gyülekezzenek a Kisréten, nevezés a helyszínen. A versenyt két csoportban, külön a haladóknak és külön a kezdők részére rendezik meg. Az idén először rendeznek női versenyt is.

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

SZINHÁZ:

Ukrajna mezőin, szelvénybérlet „F" (este fél 8 órakor)

MOZI:

Kossuth: Állami Áruház (fél 5, fél 7, 9 órakor)

Park: Állami áruház (6, fél 9 órakor)

Petőfi: Erdei emberek (fél 5, fél 7, 9 órakor)

ELŐADÁS:

Az igazságügyi szakszervezetben (Széchenyi-tér 14) Verdi zenetörténeti előadás hanglemezekkel (este fél 9 órakor)

KIÁLLITÁS:

A November 7 kultúrotthonban építőművészeti kiállítás (10-től 21 óráig)

Párthírek

Értesítjük a politikai gazdaságtan II. évfolyamán tanuló elvtársakat, hogy Sztálin elvtárs művének első három heti anyagából február 7-én délután 2 órakor konferenciát tartunk.

Végh László elvtárs konferenciája a KIOSZ adóközösségi szobájában (Rákóczi-út 24). Gungl Ferenc elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza kistermében és Légrádi János elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza könyvtártermében lesz.

Felhívjuk az elvtársak figyelmét a feltétlen és pontos megjelenésre.

Megyei Pártbizottság agit. prop. osztálya.

ORVOSUGYELET

A Megyei Rendelőintézet a biztosítottak részére ügyeletes szolgálatot tart folyó hó 8-án a következő orvosokkal sürgős esetben: I. tömb: a város nyugati fele: Sztálin-út, Széchenyi-tér, Bem-utca, Bajcsy Zs.-út és a Siklósi úttól nyugatra (Pellérd felé) eső részen: dr Bartha Vilmos, lakik: Kiskirály-utca 7., tel.: 19-38; II. tömb: a városi keleti fele (Pécsvárad felé): dr Miskolczy Vilmos, lakik: Munkácsy M.-u. 27., tel.: 29-96; III. tömb: Gyárváros, Üszög, Újhegyi rész: dr Wiesler Magda, lakik: Fürst Sándor-u. 4., tel.: 21-63. Az orvosi ellátásra szoruló járóképes betegek délelőtti 9—10 és délután 4—5 óra között keressék fel lakásán az orvost, mert más időpontban a fekvőbetegeket látogatja.

☆

Ismételten értesítjük az SZTK tagokat, hogy a hétköznapi éjjeli orvosi ügyeleti szolgálatot a Megyei Rendelőintézet gyermekgyógyászati osztályán elhelyezett ügyeleti szobában tartjuk, este 8 órától reggel 6 óráig. Sürgős ellátásra szorulók vagy ott keressétek fel az ügyeletes orvost, vagy pedig 30-00 telefon számon hívhatják ki a beteg lakására. A szombat, vasárnap és ünnepnapi orvosi ügyeleti szolgálat továbbra is a kk. orvosok lakásán fog történni, s a szolgálatban lévő orvosok neveit a Dunántúli Napló mindenkori szombati számában fogjuk leközölni. Ezenkívül az ügyeletes orvos neve megtudható a mentőknél, az ügyeletes gyógyszertárakban, valamint a Megyei Rendelőintézet főkapuja hirdető tábláján.

SZILÁGYPUSZTAI Állami Gazdaság felvesz traktoristákat, traktorista nőket azonnali belépésre. Munkakönyvvel és némi szakképzettséggel rendelkezzen. 110

ELVESZTETTEM 180 forintot, egy piros jegyfüzettel csütörtökön délután az Állami Áruház környékén. Kérem megtalálóját, legalább ebédjegyemet juttassa el. Brassó-n. 28 alá. 414

ELVESZETT fából készült ebédhordótáskám, megtalálója adja le Utfenntartó Vállalathoz, Siklósi u. 92. Schlot. 417

SZŐLŐOLTVÁNY szükségletét szerezze be Fülöp Jánosnál, Markaz. 107.

KOMLÓI Szerelőipari Vállalat keres azonnali belépésre vízvezeték-szerelőket, központi fűtés szerelőket, betanított segédmunkásokat és kubikosokat.

KOMLÓI SZERELŐIPARI VÁLLALAT keres azonnali belépésre víz- és fűtésszerelő normát gyakorlott műszaki rajzolót, víz és villanyszerelő technikust és műszaki könyvelési osztályvezetőt, pénzügyi előadót, anyagkönyvelőt, útkalkulátort, gyorsírógépírónőket és bérelszámolót.

HIREK

SZOMBAT, FEBRUÁR 7

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Széchenyi-tér 5. telefon: 29-81. 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81. telefon: 23-94. 10/12 sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17. telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Rihárd. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** — Várható időjárás szombat estig: Változó felhőzet, egyes helyeken köd, többfelé kisebb havazás, vagy havaseső. Mérsékelt délnyugati-nyugati, majd északnyugati szél. Az éjszakai lehűlés mérséklődik, a nappali hőmérséklet alig változik. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: szombat reggel mínusz 1—mínusz négy, délben plusz egy—plusz négy fok között. A várható napi középhőmérséklet február 7-én, szombaton négy fok alatt lesz.

— **A Pécsi Orvostudományi Egyetem** és az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezete Pécs-Baranyai Területi Bizottságának Tudományos Szakosztálya 1953. február hó 9-én, hétfőn délután 5 órakor az I. sz. Sebészeti Klinika tantermében tartja XII. Tudományos Ülését a következő programmal: I. Gáti István, Kiss Dezső, Domány György, Husvét Ferenc és Halvax László: Bőséges folyadékbevitel jelentősége a thrombemboliák elhárításában coagulogrammos vizsgálatainak alapján. 2. Páli Kálmán, Lajos László, Bacsa Antal, Domány György és Zoltán Vilmos: A vaginalis totalexstirpatio jelentősége a műtéti chock és a thrombemboliák prophylaxisa szempontjából.

PÉCSI SZÉNBÁNYÁK keres technikusokat a szénelőkészítőműben való alkalmazásra, azonnali vagy rövid időn belüli belépésre. Jelentkezni lehet: személyesen vagy levélben Pécs, Molotov u. 9. szám alatt. Személyzeti osztálynál.

Elméleti színvonalunk emelését segíti elő az

ANYAGADATSZOLGÁLTATÁS

DUNANTÚLI NAPLÓ

A Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.

Felelős szerkesztő PALINKÁS GYÖRGY

Felelős kiadó: EGRI GYULA

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs, Perczel u. 2. — Telefon 15-92 és 15-93

Előfizetési díj: havi 11.— forint

Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály utca 10 sz. Telefon: 20-27

A nyomdáért felel: MELLES RÓZSA

Nagyüzemmé fejlődik az ötéves tervben a hidasi bánya

Ebben az évben 24 százalékkal több szenet vár az ország bányászainktól, mint 1952-ben. Ebben a többlet termelésben benne van a pécsvidéki, a komlói, a nagymányoki szénbányák dolgozóinak rájuk eső része, de benne van a napról-napra szépen fejlődő hidasi bányaüzem bányászainak az egyre jobban növekvő termelése is.

Napról-napra változik Hidas képe. 1953 április 4-re elkészül a modernül berendezett 800 személyes bányászfürdő. Az új szénosztályozóban osztályozzák a szenet, a község három népboltot kapott, amelyek biztosítják bányászaink zavartalan ellátását. Még ebben a hónapban orvost is kap a község és ki tudná felsorolni mindazokat a létesítményeket, amelyeket kaptak eddig is a hidasi bányászok. Mindez természetesen kötelezettségekkel is jár. Azzal, hogy a hidasi bányászok is teljesítsék a széntermelési tervüket, több és jobb szenet adjanak a hazának.

Így végzi feladatát a 3-as számú Werb Ádám sztahánovista brigádja, amely kilenc nap alatt 30 méter gurítót hajtott ki beomlott bányarészben. Ezzel elősegítette, hogy a 4-es telepi frontfejtés ismét folytathassa termelő munkáját. A lelkes brigád egy napra eső teljesítése 146.8 százalék volt. Jó munka után szép a fizetés is. A Werb-brigád tagjai százalékarányban minden műszakon 95.79 forintot kerestek.

Január hónapban a műszaki vezetők állandó segítésének eredményeként jól megállták helyüket a déli bányarészben lévő fejtések dolgozói is. Juhász János (2) csapata például az előirányzott 2340 csille szén helyett 2447 csillét adott államunknak. Jung Konrád fejtése az előírt 1662 csille helyett 1870 csillével járult hozzá a január havi tervteljesítéshez. Így a déli bányamező is 104.6 százalékos tervteljesítéssel tudta zárni az év első hónapját. A szép eredmény elérésében nagy részük van a műszaki elvtársaknak is. Külön dicséretet érdemelnek Bótai József, Schauermann Henrik főaknász, és Péter János aknász elvtársak, akik mindenkor meghallgatva a dolgozók véleményét, azokra támaszkodva végezték munkájukat.

Az üzem e havi tervét még sem teljesíti. Jelenleg is 70 százalék körül mozog. Ez azt mutatja, hogy Hidason sem „minden arany, ami fénylik"; vannak még komoly hiányosságok a termelés frontján. A déli bányamező becsületesen teljesítette januárban is feladatát. De nem mondhatjuk ezt el az északi bányamező és a feltárási körlet dolgozóiról. Itt hiányzik az elszánt akarat a terv teljesítése iránt. Pedig ezekben a körletekben is ott vannak azok a derék bányászok, akikre támaszkodva meg lehetne javítani a munkát. Ott van például Udvari Imre szállító csillés, aki vállalta egyedül két csillés munkájának az elvégzését. Tervét jelenleg is 198.6 százalékra teljesíti. De ebben a bányarészben dolgoznak Balogh Imréné és Westroch Katalin elvtársnők is, akik tervüket állandóan túlteljesítik. A pártszervezet és szakszervezet, valamint a műszaki vezető elvtársak — Lerch Antal főaknász, Bőröcz János főaknász, stb — az olyan Udvari Imrékre és Balogh Imrénékre támaszkodjon a munka megjavításában. Adjanak lehetőséget Udvari elvtársnak ahhoz, hogy munkamódszerét előadásban és gyakorlati téren is át tudja adni a többi bányász elvtársnak. Indítsák el a versenyt a déli bányarész dolgozóival és ne nyugodjanak bele a lemaradásba, ne hagyják, hogy ő miattuk nem tudja teljesíteni a hidasi bányaüzem azt, amit az ország joggal elvár tőle.

DÉRI ISTVÁN szervező.

ÜZEMI FŐZÉS céljára alkalmas nagyüzemhelyet megvételre keresünk. Cím: Déldunántúli Üzemelőmezési Vállalat Pécs, Kazinczy utca 6. 116

HŰTŐKEZELÉSBEN jártas, gyakorlott üzemgépészt keres a Hűtőipari Vállalat 115

KÖZÉP- és Főiskolai tanulóifjúság Tánciskolája február 10-én 17 órakor kezdődik a Doktor Sándor kultúrházban. Oktatás kedd, csütörtök 17 órától 19.30 óráig. 421

KERESEK valakit, aki gép- és gyorsírni tanítana. Címeket a kiadóba 389. számon.

MÉHÉSZTANFOLYAM (díjtalan). Megnyitás február 8-án Pécsett Mátyás király-u. 17. Reggel fél 9 órakor 369

ELVESZTETTEM Benedek Károly névre szóló fényképes igazolványom, megtalálója a pénzt tartsa meg, a könyvet küldje Zrínyi-utca 6. számba. 411

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 33. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — VASÁRNAP, 1953 FEBRUÁR 8

A MAI SZÁMBAN:

Megyénk békemozgalmáról. (2. o.) — A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának határozata az anya- és gyermekvédelem továbbfejlesztéséről. (3. o.) — Élenjáró módszerekkel az új gazdasági év sikeréért. (4. o.) — Falugyűlésen leplezték le a málomi dolgozók a tszcs ellen uszító Kelenti Ferenc kulákot. (5. o.) — Kik akadályozzák az újító- és Sztahánov-mozgalom fejlődését a 73. sz. Építőipari Trösztnél. (5. o.) — Napfénypótlás István-aknán. (6. o.) — Zádor nagy napja. (6. o.)

Tegyük a versenynyilvánosságot élővé, rugalmassá, ötletessé

„A szocializmus először teremti meg annak a lehetőségét, hogy a versenyt valóban széles, valóban tömegméretekben alkalmazzuk, hogy valóban a dolgozók többségét vonjuk be az olyan munkába, ahol megmutathatják, hogy mit tudnak, ahol kifejleszthetik képességeiket, kibontakozhatnak azok a tehetségek amelyek a népben, a frissen buzgó forrásban megvannak és amelyeket a kapitalizmus ezer és ezer millió és millió esetben eltiport, elnyomott és elfojtott" — tanítja Lenin elvtárs.

Nálunk a verseny állandó továbbfejlesztésének minden feltétele adva van. A Szovjetunió segítsége, pártunk iránymutatása, öntudatos bányászaink áldozatos törekvése, az ipar vezetői, a műszakiak túlnyomó többségének lelkes, becsületes munkája, mind egy-egy biztosítéka a munkaverseny sikereinek, tervünk győzelmes teljesítésének. Azonban legnagyobb hibánk hogy mindezeket a lehetőségeket nem mindig és nem mindenhol használjuk fel megfelelő módon.

Üzemi bizottságaink egy része nem ismeri, hogy a verseny nyilvántartása és nyilvánossága hatalmas lendítő és mozgósító erő. Nem veszi észre, hogy milyen harcos viták zajlanak le az egyes üzemek versenytáblái előtt, ahol világos és érthető módon vannak az egyes csapatok egyének és körletek, a napi eredmények feltüntetve.

A verseny minden eddigi tapasztalata amellett szól, hogy a nyilvános ellenőrzés a fogadalmak teljesítésének kiváló ösztönzője és segítője. — Ezért hangsúlyozza a Központi Vezetőség június 27-i ülése, hogy alapvető feladat segíteni a dolgozók kötelezettségvállalásainak végrehajtását megfelelő nyilvántartással, ellenőrzéssel és nevelőmunkával.

Ezen a területen keveset mentünk előre. A hidasi üzemi bizottság például nem veszi észre, hogy a napi eredményeket értékelő táblán még az 1952. szeptember 7-i bányásznapi eredmények vannak kifirka. Nem ismeri a déli bányarész, hogy milyen eredményei vannak az északi bányarésznek. Így február 5-én az üzem terveljesítése még mindig 56 százalékon állt.

Bár egyes versenyszakaszokban igen szép és ötletes eszközöket alkalmaztak üzemi bizottságaink a verseny nyilvánossága terén, mint például Vasason a dolgozók családtagjainak levélben való értesítése az iskolában a jól termelők népszerűsítése. Hiba, hogy nem rendszeresen, nem rugalmasan alkalmazzák és több helyen egyszerűen megfeledkeznek róla. A jó kezdeményezéseket nem fejlesztik tovább nem gondoskodnak állandóan új módszerekről, mely újabb és újabb lendületet adna a több és jobb széntermelésnek.

Sokan az üzemi bizottságaink közül azt hiszik, hogy elég ha néhány bányász eredményét kifirkák a táblára s azzal már a nyilvánosság el van intézve. Így gondolja Fenk elvtárs is, a Széchenyi-aknai UB elnöke. De nem különb a helyzet az István- és a Béke-aknai üzemi bizottságoknál sem, ahol megelégszenek azzal, hogy a mecsekszabolcsi hangoshíradó szárazon, minden politikai alátámasztás nélkül beolvas néhány számadatot és nevet. A jól teljesítők munkamódszeréről azonban egy szó sem esik.

Minden UB-vezetőnek tudomásul kell venni, hogy semmilyen versenytábla nem pótolhatja a szakszervezeti csoport megbeszélését, a bizalmi egyéni beszélgetését csoportja tagjaival. Ezek a verseny ellenőrzésének a vállalások segítésének legjobb módszerei. Az a bizalmi végez igazán jó munkát aki zsebkönyvében naponta számon tartja a csoportja tagjainak teljesítését, például állítja az élenjárókat és közbelép, ahol hibát, és nehézséget észlel, mint például István-aknán Németh Lajos (4) és Mikó elvtárs, szakszervezeti bizalmiak.

Mi tehát a feladat, milyen legyen a verseny nyilvánossága? Ötletes, rugalmas sokoldalú tanítson a fogadalom az adott szó végrehajtására. Neveljen arra, hogy nálunk kommunistáknál a szó és a tett egy. Tehát a fogadalmakat tetteknek kell követni. Nehogy az következzen be, mint Komló Kossuth-aknán is, ahol nyolc csapat tett vállalást 1455 csille/re, azonban előirányzatukat is csak 71.7 százalékra teljesítették. Itt az üzemi bizottság nem harcolt következetesen, hogy a dolgozók vállalásukat teljesíthessék. Nem kísérte állandóan figyelemmel, nem segítette menet közben a csapatokat a megfelelő feltételek biztosításában.

A versenynyilvánosság emelje ki és dicsérje a példamutatókat, karolja fel az új és jó kezdeményezéseket. De bíráljon és ostorozzon is a verseny nyilvánossága. Bírálja pellengérezze ki a hanyagokat, a fegyelmezetleneket, akik nem teljesítik adott szavukat, akik nem használják ki a munkaidő minden percét. Csáki szalmája módján bánnak az anyaggal, idővel. Akik nem törődnek azzal, hogy a szenes csillék ne félig töltve csináljanak meg a fordulót, mint például István-aknán a nyolcas, ötös és hatos számú csapatok csillészei becsapják, lopják saját magukat és a dolgozó társaikat.

Segítse a verseny nyilvános ellenőrzése a saját hibájukon kívüli elmaradókat, akik ma még gyengébben termelnek. Ösztönözzön az elvtárs segítségnyújtásra, arra, hogy Szlávek elvtárs és a többi frontmesterek sztahánovisták, élmunkások ott segítsenek, ahol gyengébb teljesítményű vájárok vannak a szénfalnál és ne fordítva, mint ahogy ezt tapasztaltam.

A versenynyilvánosság mindig ott segítsen, ahol arra a legnagyobb szükség van. Ha sok a palaszázalék, azt kell kiküszöbölni, persze nem úgy, mint például a Rózsa-fejtésben, ahol a készletezők „lelkiismeretfurdalással" szemlélik, hogy 5—6 kilós paladarabok mennek a csúszdába, ahelyett, hogy azt félredobnák az öreg fejtésbe. Azzal nyugtatják meg magukat, hogy majd a töltőgaratnál kidobják. Ezen a módszeren feltétlenül változtatni kell.

Fel kell végre ismernünk, hogy a jó versenyszervező munka sikerének titka, a jó versenyszellem kialakítása és a jó nyilvánosság. Ennek érdekében az agitáció minden eszközét fel kell használnunk, úgy az egyéni, mint a szemléltető agitáció sokoldalú alkalmazásával. Ezen a téren bizonyos javulás van az utóbbi időben István-aknán az eredmények mindennapos kiértékelése és nyilvánosságra hozása terén, de csak a fejtéscsapatok eredményeinél. Nem értékelik és nem népszerűsítik azonban kellően a legtöbb üzemünkben az elővájási és feltáró csapatok eredményeit azzal az indokkal, hogy sok munkát igényel. Ez így van, de rá nk, kommunistákra az jellemző hogy nem ijedünk meg a sok munkától és a feladatainkat minden körülmények között megoldjuk.

A versenynyilvánosság mind jobb és jobb teljesítmények elérésére ösztönzi dolgozóinkat, ha nemcsak az eredmény számait közöljük, hanem ha a versenytáblát a jó tapasztalatok kezdeményezések, az élenjáró munkamódszerek elterjesztésének eszközévé avatjuk.

„Abban a szellemben kell nevelnünk kádereinket, hogy kérlelhetetlenek legyenek a termelés szervezésében mutatkozó hibákkal, a pazarlás és a bürokratizmus bármilyen megnyilvánulásával szemben, hogy idejekorán felderítsék és minden eszközzel támogassák gazdaságunk életünkben az új, az élenjáró és haladó jelenségeket" — mondotta a Szovjetunió Kommunista Pártja XIX. kongresszusán Szaburov elvtárs.

Tehát kötelességünk, hogy a nyilvánosság eszközét is felhasználjuk a legjobb módszerek meghonosítására hogy a hidasi üzem F/2-es kombájnkezelő-brigádja alkalmazza a várpalotai Cső-brigád módszerét, akik naponként 17 métert haladtak előre elővájáson, a hidasi brigád pedig csak napi 4.6 méteres átlagot ért el januárban.

A szocialista munkaverseny nyilvános ellenőrzése építő munkánk kivívó fegyvere. Forgassuk ezt a fegyvert az eddiginél sokkal jobban és az eredmények nem fognak elmaradni. Sztahánovistáink a legtöbbször esetben írnak a sajtóban munkamódszereikről. Persze ez nem kizárólag az ő hibájuk, hanem a szakszervezeti vezetőké. Nem ösztönözzük és segítjük őket ahhoz, hogy írjanak. Nem használjuk fel a falúújságot sem erre a célra, nem alkalmazzuk a jól bevált villámokat, a hangosbemondókat, a filmet. Igen jó mozgó agitáció volna például a munkásszállító autobuszok is, ha a falun végig hirdetné jól dolgozó bányászaink eredményeit. — Üzemi bizottságaink gondoskodjanak róla, hogy a kocsibeállítók akár kréával, akár előre elkészített szalagokkal lássák el a munkásszállító kocsikat.

De ennél is nagyobb hiba az, hogy agitációs célokra használjuk fel a kultúragitációt a széntermelés fokozására. Számos kultúrcsoportunk kultúrbrigádunk, rigmusbrigádunk közül alig egynéhány kapcsolódott be a termelésben élenjárók népszerűsítésének nagy munkájába. Tegyük a versenynyilvánosságot élővé, rugalmassá, ötletessé. Üzemvezetőink, üzemi bizottságaink ne menjenek el emellett a kérdés mellett csukott szemmel. A kollektív szerződésben tegyük kötelezővé az igazgató vállalásában a kultúrbrigádok fejlesztéséhez szükséges anyagi alap biztosítását, az üzemi bizottságok pedig vállalják hogy biztosítsanak minél több gyorsan mozgó rigmusbrigád szervezését. Az igazgatók helyes beosztással biztosítsák ezeknek a csoportoknak a rendszeres próbák megtartásához szükséges időt.

Követeljék meg az üzemi csoportoktól a rendszeres és tervszerű üzemi szerepléseket. A csoportok dicsérjék meg a legjobbakat, merészen és élesen bírálják a hanyagokat, a bumlizókat, táppénzcsalókat. Ne riadjanak vissza a bírálattól és főleg ne tartsák ezt népszerűtlen feladatnak, mint például a szászvári kultúrcsoport is.

Üzemeink dekorációját díszítését az UB úgy tervezze már meg, hogy az is hűen visszatükrözze, hogy az üzemben szocialista versenyverseny folyik. Mindezek megvalósítása komoly munkát követel meg, de nem megoldhatatlan feladat akkor ha merészen építünk a társadalmi aktivákra, ha nemcsak az UB független tagjai dolgoznak, hanem a részortbizottságok minden tagja — a bizalmiak összessége.

Bózsa István
bányászszakszervezeti
területi elnök.

A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának határozata az anya- és gyermekvédelem továbbfejlesztéséről

A Magyar Népköztársaság alkotmánya annak a szocialista elvnek alapján, hogy a legfőbb érték az ember, egész népünk közös ügyévé teszi a házasság, a család, az anyaság és a gyermek fokozott védelmét. Népünk tíz- és tízezreiben egyre erősödik annak tudata, hogy a szocializmust építve, — a maguk, családjuk, gyermekeik békés, boldog jövőjét építik s éppen ezért erősödik bennük a családi élet, a gyermek megbecsülése. Ugyanakkor Népköztársaságunk az anyák és gyermekek védelmének törvényes biztosításával, a jóléti és egészségügyi intézmények fejlesztésével és különböző szociális juttatásokkal mozdítja elő a családi élet megerősödését, az anya- és gyermekvédelem színvonalának emelését. Dolgozó népünk életszínvonalának emelkedésével a házasságkötések és születések arányszáma is jelentősen nőtt és lényegesen meghaladja a háború előtti színvonalat, a csecsemőhalandóság aránya pedig a háború előttinek mintegy felére csökkent.

Népi demokráciánk eddig elért hatalmas eredményei lehetőséget nyújtanak arra, hogy államunk a jövőben még nagyobb segítséget nyújtson a család-, anya- és gyermekvédelemnek.

A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa a házasság, a család intézményének megszilárdítása érdekében az anya- és gyermekvédelem további fejlesztéséről a következőket határozza:

I.

A teherben lévő nők és az anyák védelmének fokozása

1. A teherben lévő nők fokozott orvosi gondozása.

Az egészségügyi miniszter biztosítsa, hogy az állami egészségügyi szolgálat minden teherben lévő nőt terhességi ideje alatt legalább háromszor ingyenes orvosi vizsgálatban részesítsen, először lehetőleg a terhesség harmadik hónapjának vége előtt. Utolsó pedig a terhesség nyolcadik hónapjában. A gondozásban való részvétel biztosítása érdekében:

a) A védőnő a terhes anyát a terhesség tartama alatt is állandó gondozásban köteles részesíteni.

b) A jelen határozattal rendszeresített ingyenes csecsemő-kelengyében továbbá az emelt összegű anyasági segélyben csak az az anya részesüljön, aki terhesgondozási könyvvel igazolja, hogy az orvosi vizsgálaton részt vett.

c) A falusi szakorvosi szolgálat szülészeti és gyermekszakorvosi ellátását összesen negyven új járásra kell kiterjeszteni.

2. Kedvezmények a munkaviszonyok körében.

a) Minden miniszter az egészségügyi miniszterrel és az illetékes szakszervezettel egyetértésben harminc napon belül szabályozza, hogy melyek azok a nők egészségére ártalmas munkakörök, amelyekben nőket foglalkoztatni nem szabad. Ezekbe a munkakörökbe nőt újonnan alkalmazni 1953 március 1. napja után tilos, az ilyen munkakörökben jelenleg dolgozó nőket pedig 1953 július hó végéig más, nők számára alkalmas munkakörbe kell áthelyezni.

b) Nőnek munkára való felvételét — büntetés terhe alatt — nem szabad azért megtagadni, mert a nő teherben van.

c) A terhes nőt, valamint a szoptatós anyát a szülést követő harmadik hó végéig csak fegyelmi eljárás alapján, vagy saját kérelmére lehet elbocsátani.

A teherben lévő háztartási alkalmazottnak a szülésig nem lehet felmondani, kivéve, ha azonnali felmondásra okot adó körülmény merül fel, az esetben, ha az alkalmazott a felmondást nem fogadja el, a járásbíróság dönt.

d) A munka törvénykönyve értelmében (95. paragrafus) teherben lévő nőt, a terhesség hatodik hónapjától kezdve és szoptató nőt a szoptatás hatodik hónapjáig

— nem szabad nehéz testi, éjjeli és túlmunkára beosztani.

— Más helységben végzendő munkára csak beleegyezésével szabad küldeni.

— kérelmére, orvosi vélemény alapján állapotának megfelelő munkakörbe kell áthelyezni, s az új munkakörben keresete nem lehet kevesebb, mint amennyi az előző hathavi átlagkeresete volt.

E rendelkezések végrehajtása érdekében az illetékes miniszterek az egészségügyi miniszterrel és az illetékes szakszervezettel egyetértésben harminc napon belül határozzák meg azokat a munkaköröket, amelyekben terhes nő nem foglalkoztatható.

e) A terhes, illetőleg szülő nőt a munka törvénykönyve értelmében (97. paragrafus (1) bek.) a szülés előtt és a szülés után összesen tizenkét heti szabadság illeti meg, amely rendellenes szülés esetén, hatósági orvosi javaslatra négy héttel meghosszabbítható.

A szülési szabadságot rendszerint a szülés előtt és után két részben kell kiadni, a dolgozó nő kérelmére, meg kell engedni, hogy a szülési szabadságot teljes egészében a szülést követően vegye igénybe, ha a szülést megelőzően végzett munka orvosi vélemény szerint egészségének veszélyeztetésével nem jár.

f) Ha a dolgozó nő gyermekét a vállalat, vagy a munkahelyhez közeli lakásán szoptatja, az első hat hónapig naponta kétszer, félórai, ezt követően a kilencedik hónapig, naponta egyszer félórai szoptatási idő jár részére, amely a munkaidőbe beleszámít és arra átlagbér jár. Ha az anya gyermekét a munkahelyétől távolabb eső bölcsődében vagy lakásán szoptatja, az első hat hónapban naponta kétszer háromnegyed órát, ezt követően a kilencedik hónapig naponta egyszer háromnegyedórai szoptatási idő jár részére, kívánságára pedig a napi kétszer háromnegyed órai szoptatási idő napi másfél órában egyszerre is kiadható.

Ha a gyermek szoptatása az előbbiek szerint nem biztosítható, a dolgozó nőt kérelmére a szoptatás érdekében a munkáltató vállalat (hivatal, stb.) vezetője legfeljebb három havi fizetésnélküli szabadságban köteles részesíteni.

g) A dolgozó anyát egy évesnél fiatalabb beteg gyermekének ápolása és gondozása érdekében, kérelmére táppénzes állományba kell helyezni, ha igazolja, hogy a gyermek otthoni ápolásra szorul és ápolását más családtag nem tudja ellátni.

Ha a beteg gyermek egy évnél idősebb, de hat évesnél fiatalabb, a dolgozó anyát kérelmére az otthoni ápolás biztosítására a fenti feltételek igazolása esetén fizetésnélküli szabadságban kell részesíteni, az ilyen címen engedélyezett szabadságok összes tartama azonban egy év alatt harminc napot nem haladhat meg. Ha a gyermek egy évesnél idősebb, de két évesnél fiatalabb, az egyedül álló dolgozó nőt a szabadság tartamára táppénz illeti meg. Egyedülállónak azt a nőt kell tekinteni, akinek férje nincsen, vagy attól törvényesen elvált. A munkáltató szerv vezetője kivételesen indokolt esetben harminc napnál hosszabb ideig tartó fizetésnélküli szabadságot is engedélyezhet, az így meghosszabbított időre azonban táppénz nem jár.

h) Az a dolgozó anya, aki legalább két 14 évesnél fiatalabb gyermekét gondozza, háztartási teendő jobb ellátása érdekében havonkint egy fizetés nélküli szabadnapra jogosult, feltéve, hogy a megelőző három hónap alatt igazolatlanul nem mulasztott.

3. Ingyenes csecsemőkelengye juttatása az újszülötteknek.

1953. március 1-től kezdődően az állam minden újszülött gyermek részére ingyen csecsemőkelengyét juttat a szülőnek, akár jogosult a szülő társadalombiztosításra, akár nem.

a) Az ingyenes csecsemőkelengye 400 forint értékű csecsemőcikket (pelenka és egyéb ruházati cikk) tartalmaz.

A kelengyecsomagot az egy éven aluli csecsemők használatára szolgáló cikkekből a belkereskedelmi minisztérium által összeállított jegyzék alapján, a kijelölt üzlet állítja össze az anya választása szerint.

b) Ingyenes kelengyében az az anya részesül, aki a terhességével kapcsolatban előírt három orvosi vizsgálaton résztvett. 1953. évi április hó végéig az ingyenes kelengyét annak az anyának is ki kell adni, aki csak egyszer vett részt orvosi vizsgálaton. Orvosi igazolásra kiadható a kelengye annak az anyának is, aki a három orvosi vizsgálaton koraszülés miatt nem vehetett részt, de a koraszülött gyermek életképes.

c) Az ingyenes kelengyére jogosító utalványt a terhes nő lakóhelye szerint illetékes községi (városi, kerületi) tanácsa végrehajtóbizottsága adja ki a terhesség kilencedik hónapjától kezdve.

(Folytatás a 3. oldalon)

MEGYÉNK BÉKEMOZGALMÁRÓL

„A nagy folyók észrevétlenül kis patakokként törnek előre a föld mélyéből, azután egyre növekednek, szélesednek. Száz és száz patak és folyó siet feléjük és végül a hatalmas folyamok már egész szárazföldeket szelnek át, országokat kötnek össze egymással, emberek millióinak életét változtatják meg. Ehhez hasonló a mi mozgalmunk is, amely méltatlankodó szívek mélyén született, de gyorsan nő és immár átfogja századunkat, összeköti a népeket. Soha ilyen mozgalom nem volt a történelemben.

A tollnak és a szónak nagy mestere, Ilja Erenburg ezeket mondotta a Népek Bécsi Kongresszusán a világot átfogó békemozgalomról.

Mi baranyamegyei békeharcosok, napról napra ösztönzést, útmutatást kapunk az egyre hatalmasabbá fejlődő nemzetközi békemozgalomtól, annak vezetőjétől és elszánt harcosaitól. Országunk déli határán, azon dolgozunk, hogy egységünkkel, helytállásunkkal acélfalat képezzünk és mélyő láncszeme legyünk — a már 800 millió fővel túlhaladó béketábornak.

Nehéz poszton állanak békebizottságaink, ennek ellenére szép eredmények mutatkoznak megyénkben, de ezekkel az eredményekkel még korántsem elégedhetünk meg.

Szélesítenünk, új egyénekkel, rétegekkel kell bázisunkat megyénk békemozgalmát, városon, falun egyaránt.

Az ősz folyamán a lendület volt jellemző megyénk békemozgalmára, amely a III. Magyar Békekongresszusra való készülődés ezernyi változatában mutatkozott meg. A békemozgalom szélesítésének útját 600 új békebizottság jelezte október—november folyamán s ezekbe mintegy 3000 dolgozó kapcsolódott be. Azóta bizonyos megtorpanás, lanyhulás mutatkozik a békebizottságok munkájában. A háborús gyújtogatók egy pillanatra sem szüntetik be alattomos mesterkedéseiket. Ellenkezőleg, mind galádabb eszközökhöz nyúlnak, köztünk lévő ügynökeiket mind arcátlanabb tevékenységre bérelik fel. Ezt bizonyítja az óbányai gyilkos kulákbanda esete, az áruhalmozásra és rejtegetésre uszítók tevékenysége. Mindebből azt a következtetést kell levonni, hogy a szívós békeagitációt, a helytállásra, áldozatvállalásra való buzdítást egy pillanatra sem szabad abbahagyni.

Ha a nemzetközi békemozgalom nagyszerű fejlődéséhez itt Baranya megyében is méltók akarunk lenni, akkor az eddigi sikerek nem tétlenségre hanem új eredmények elérésére kell, hogy sarkalljanak bennünket.

A tömegek közötti békemozgalmi munka egyik tömódszere a csoportos békeagitáció

Téli estéken, különösen a falusi dolgozók között — városban is — igen jó alkalom nyílik a felvilágosító és nevelő munkára. Ezt a módszert békebizottságaink jórészt fel is használják. Az elmúlt hetekben közel 1500 békekisgyűlést tartottak, amelyen a Népek Kongresszusának történelmi jelentőségű határozatait ismertették. Sok tapasztalatot szűrhetünk le a kisgyűlésekből. Akkor sikeresek a kisgyűlések, ha az élettel vannak összekötve és azt a sok lehetőséget, amelyet a téli esték nyújtanak, megfelelően kihasználják békebizottságaink. Korántsem mondhatnánk azt, hogy a színes és értékes tartalmú kisgyűlések jelentik volnának békemozgalmunkra. Sőt még azt sem állíthatjuk, hogy a csoportos békeagitációt már minden községben sikerült meghonosítani. — Mindenütt terjesszük el a drávacsehi békebizottság példáját, hogy a legtekintélyesebb dolgozók házainál hívják össze a dolgozókat és így 14—15 fő jelenlétében barátságos, meleg szobában beszélget el a kisgyűlés előadója a békéről részvevőivel. Igy természetesen sokan jönnek el asszonyok, lányok, férfiak, mert szívesen veszik a házigazda személyes meghívását a békeestre, de még olyanok is, akik mint mondják „nem értenek a politikához." Helyes módszer ha a lányok és asszonyok fonást, kötést hoznak magukkal, azért nyerték el a nagynyárádi békebizottságok a Megyei Békebizottság vándorzászlaját, mert eredményesen, új módszerek alkalmazásával jutottak el a még ingadozó, de egyébként becsületes dolgozókhoz.

Fontos, hogy a nemzetközi békeharc eseményeit összekössük a napi feladatokkal a dolgozók életével

Békemozgalmunk főmondanivalója a nemzetközi békeharc ismertetése, a háborús gyújtogatók népellenes terveinek ismertetése és a világ dolgozói nagyszerű helytállásának tagolása. A jó kisgyűlési előadó beszélgetés közben népszerű, közvetlen nyelven mondja el a legfrissebb eseményeket és azt mindjárt a dolgozók életére vonatkoztatja. Helytelen, ha általánosságban a már megszokott, ismert dolgokat hangoztatva beszélünk a nemzetközi helyzetről. Egy-egy kérdést kiemelve, közelebbről agitatívabb módon kell a dolgozók elé vinni. Például nem csupán arról kell beszélni, hogy Tito nyomorgatja a népeket, hanem konkrétan, a legfrissebb hírek felhasználásával kell megmutatni aljas módszereit. Most például a titóista új alkotmányon keresztül kell bemutatni, hogyan foszják meg a dolgozókat minden jogukról a kizsákmányolást visszaállítva. Ezzel szemben a mi alkotmányunk megvalósulását ezer meg ezer formában mutassuk be: mondjuk el, hányan és kik vannak a faluból iskolán, kiket vontak be az állami és gazdasági vezetés posztjaira hogyan fejlődik a nép kulturális és szociális helyzete stb. Azt már sikerült a köztudatba vinni, hogy békeakaratunkat tettekben kell kifejezni. De még kevés helyen rögzítik le a dolgozók szívből jövő vállalásait és így az ellenőrzés elsikkad.

Terjesszük el tömegesen a békevédelmi szerződések kötését,

amelynek segítségével írásba foglalja a felajánlást tévő, hogy mit vállal a békéért. A népnevelő ezt aláírásával megpecsételi és egyik példányát magánál tartva időközben segíti, ellenőrzi az illetőt felajánlásának végrehajtásában. A III. Magyar Békekongresszus előtt közel négyezer békevédelmi szerződés született, amelyet békebizottsági tagjaink, lelkes MNDSZ nőnevelőink háziagitáció és kisgyűlések alkalmával kötöttek a dolgozókkal. Most az a feladatunk hogy ezeknek a békevédelmi szerződéseknek az ellenőrzését végezzük el és kössünk új békevédelmi szerződéseket városban, falun egyaránt.

Mágocs község békebizottságai kiemelkedő munkát végeztek ezen a területen. Az iskolai békebizottság kezdeményezésére a kis úttörő pajtások szépen rajzolt „békevédelmi szerződés" lapokat készítettek, amelyekbe beírták saját vállalásukat és aláíja szüleik „békefelajánlását is. Meghatoló látvány a kis Strasszer Jakab V. osztályos úttörő békeszerződési lapja, amelyre nagyon gondosan rárajzolta Sztálin elvtárs képét, az ötágú vörös csillagot, sok szép mottóval és írja: „Én, Strasszer Jakab a béke védelmében felajánlom, hogy Gerner Józsefet tanulópáromnak fogadom, — Nagynénám özv. Strasszer Györgyné vállalja hogy a silózást brigádjával tíz nappal előbb befejezi." Hamucska Károly azt vállalja, hogy magyar nyelvből osztályzatát négyesre javítja, édesapja pedig a tavaszi vetést öt nappal előbb végzi el, beadását egy héttel előbb hét százalékkal túlteljesíti. Házuk előtt facsemetét, virágokat ültetnek hogy szépítsék a falut. Bagoly Éva szerződést köt, hogy egész évben megtartja kitűnő osztályzatát és édesanyja pedig május 1-re félévi tojásbeadását teljesíti. Van olyan is, amelyre a család minden tagja írt ilyen például a Papcsalád békevédelmi szerződése. Többek között Papp Istvánné ezt írja: Az anya jogán mindenkor kikelek a háborús gyújtogatók ellen és lelepezem őket dolgozó társaim előtt."

Iskolai békebizottságaink vegyék át e kitűnő kezdeményezést és az elkészült szerződési íveket adják át a falusi békebizottság tagjainak, hogy utána ellenőrizzék végrehajtásukat mint ahogy Mágocson teszik azt.

Megyénk békemozgalmának kiszélesítését a békevédelmi szerződések kötése mellett nagyban segíti a béke ellenségeinek leleplezése. Számos helyen foglalkoznak kisgyűléseken békebizottságaink a belső ellenség alattomos munkájával. Azonban mégis jellemző az, hogy békebizottságaink jórésze úgy dolgozik mintha csupán a határon kívül lennének a békének ellenségei a háborús gyújtogatók körében és megfeledkeznek belső ügynökeikről.

A béke belső és külső ellenségeinek leleplezése egyszerűbbé teszi a béke elleni harcot

Azok az ingadozók, politikailag felületlen dolgozók, akik ma még távol tartják magukat a békeharctól legtöbbször az ellenség befolyása alatt állnak. A kulákok és a klerikális reakció „agitációjára" idegenkednek a békeharcba való bekapcsolódástól. A békeagitáció alkalmával leplezzük le a béke ellenségeinek igazi arcát, hogy ezáltal rádöbbenjenek a dolgozók: kikre is hallgattak ők eddig s adtak eddig hitelt. Minden bizonnyal kiábrándulnak a becsületes dolgozók, ha megismerik a kulákok galád tetteit. Ezért vitték ki a nép elé Mágocson Miklós Jánost békekisgyűléseken, aki állataival etette fel a népünk közellátására szánt kenyeret és helyesen leplezték le a lánycsóki békebizottságok a tanáccsal karöltve Mogyorósi László kulákot, akinél hat mázsa lisztet találtak elrejtve, holott legjobban ő tolongott a szövetkezet előtt. A béke ellenségeinek felfedése nyílt leleplezése sohasem eredménytelen. Mindig az egyszerű dolgozók aktivitását a dolgozók bátor fellépését vonja maga után, öneszméket fejleszti, azt az érzést táplálja, hogy: mi élünk az ország és meg is védjük mezzük békés életünket bárkivel szemben is.

Van azonban a békeharc kiszélesítésének munkájában egy másik fegyverünk is.

Tömegkultúrmunkánk eredményes fejlesztése békeharcot.

Erre a gyakorlati munka tanította meg a békebizottságokat. Egy-egy szép béketárgyú vers vagy ének után felengednek az emberek, közelebb hozza őket, ha egy sikerült rigmust énekelnek el az ifjak a dolgozók életéről. Mindezek a békekisgyűlések tartalmának, mondanivalójának megjavításához elengedhetetlen feltételek. A kultúragitáció vonzza a dolgozókat, növeli az érdeklődést. Sikósnagyfaluban a nemrég megtartott kisgyűlésen diavetítést rendeztek. — Okorágon, Nagycsányban és még sok helyen szavalattal, énekszámmal kötik össze a békekisgyűléseket. Ha vannak is szép eredmények, mégis a kultúragitáció még sok községben alig kapcsolódik a békemozgalomhoz vagy nincs kellően kifejlődve. Ez kétségtelenül gyengíti megyénk békemozgalmát és a népművelési szerveknek, a békebizottságoknak és a DISZ-szel karöltve sürgősen ki kell javítaniok a kultúragitáció hiányosságait és valóban népünk nevelésének, a békemozgalom kiszélesítésének fontos eszközévé kell fejleszteni.

A legkülönbözőbb területen elért eredményeink azonban nem terelhetik el figyelmünket megyénk békemozgalmának egyik fő gyengeségéről.

Békemozgalmunk egyik legfőbb gyengesége: a szektárianizmus.

A békemozgalom fejlesztése megköveteli a kifelé való fordulást, a széles, főleg pártonkívüli tömegek közötti állandó békeagitációs tevékenységet. Ehelyett mit látunk? Azt, hogy békebizottságaink elszigetelik magukat, befelé fordulva „dolgoznak" legtöbbször csak azzal állnak szóba, aki szocialista rendszerünk odaadó híve, akivel hogy úgy mondjam könnyű a dolguk. A többi dolgozóval — akik előtt még sok kérdés tisztázatlan, de a békéért folytatott harcban máris velünk jönnek — alig sőt egyáltalán nem törődnek. A személyi békebizottság például nem is beszél egyes csak magukban élő dolgozókkal, „azok úgy sem fogadják szívesen" jelszóval. Természetesen könnyebb a pártlagokat vagy MNDSZ-asszonyokat mozgósítani a békeharcra, mint kevésbbé tudatos elemeket. De mi sohasem a munka könnyebb részét választjuk, hanem feladatunk az, hogy a kommunisták és tömegszervezeti aktívák segítségével együttesen állandó, szívós meggyőző munkával nyerjük meg a közömbös egyéneket. Fel kell szánnunk az erőteljesen megmutatkozó elszigeteltséget különösen a valásos dolgozók felé a délszláv és németajkú községekben, de ugyancsak a sásdi, szigetvári és a pécsi járásban, ahol szintén hasonló a szektáns jelenség.

Helytelen békebizottságaink magatartása megyénk túlnyomó részében a falusi értelmiség felé is. Többségükben szívesen fogadják ha kisebb, nagyobb békemegbízatással látjuk el őket. Pedagógusaink nagyrésze odaadó munkása a békebizottságoknak azonban nem közeledtünk még szívósan az orvosok, agronómusok, védőnők felé Városban különösen Pécsett és Komlón nem törekedtek békebizottságaink a műszaki értelmiség bevonására sem.

Február és március hónapban a Magyar-Szovjet Barátsági Hónap megrendezésével jó alkalom nyílik arra hogy békebizottságaink a pártszervezetek segítségével kiküszöböljék hiányosságaikat és továbbfejlesszék békemozgalmunkat. Csak így tölthetjük be pártunk által megjelölt megtisztelő feladatot: „Tegyük népmozgalommá a békemozgalmat, amelyben részvesz hazánk minden becsületes polgára."

Nagy Sándorné
Megyei Békebizottság titkára.

Sztálin elvtárs új műve és beszéde, valamint az SZKP XIX. kongresszusa útmutatásainak tanulmányozása az egyetemen

Pártunk Központi Vezetőségének júniusi ülése ráirányította az egyetemi szervek figyelmét a hallgatók politikai nevelésének fontosságára. Egyetemi és főiskolai hallgatóságunk ideológiai és politikai fejlődése — a tanulmányi munkában mutatkozó eredmények mellett, — elmarad a követelményektől. Nyilvánvaló volt, hogy *ez az elmaradás, a tanulmányi munka további fejlődését is fékezi.* Pártunk felhívta figyelmünket az e téren való fokozott munkára, hogy biztosítsuk, hogy az egyetemekről és főiskolákról kikerülő fiatal szakemberek, „a szocializmus építésének fiatal parancsnoki kara" népét és hazáját szerető, érte minden áldozatra kész, az internacionalizmus szellemétől áthatott ifjúsággá, Rákosi elvtársnak az ifjúságává nevelődjön.

Ezeknek a nagy és szép feladatoknak a végrehajtása *fordulatot fog* eredményezni ifjúságunk erkölcsi-politikai arculatában, magatartásában. Ezeknek a feladatoknak a végrehajtásában nyújtott számunkra felmérhetetlen segítséget Sztálin elvtárs új műve és beszéde, valamint a SZKP XIX. kongresszusa anyagának az egyetemi marxizmus-leninizmus — oktatás keretében való tanulmányozása.

Hallgatóságunk nagy többsége örömmel és lelkesedéssel fogadta a kongresszusi anyag tanulmányozásának hírét. Ezt mutatják azok a felajánlások, amelyeket akkor tettek. Ilyenek voltak: a kötelező és javasolt irodalom előre való kijegyzetelése, tanulócsoportok szervezése az anyag alaposabb tanulmányozása végett, a késések megszüntetése, stb. Voltak csoportok, sőt a jogi karon egész évfolyam — a II. —, amely nem vette igénybe a tanszék által beszerzett irodalmi anyagot, mert az évfolyam előre beszerezte az irodalmat. Párt- és DISZ-szervezeteink általában sikerrel álltak élére az ifjúság kezdeményezéseinek, segítették és ellenőrizték a vállalások teljesítését. De nemcsak a párt- és DISZ szervezetek, hanem az állami vezetőség és a szakmai professzorok, tanársegédek — akik maguk is tanulmányozzák a kongresszus anyagát — nagy érdeklődéssel kísérték a hallgatók tanulását. Résztvettek előadásokon, szemináriumokon, sőt a Pedagógiai Főiskolán még a félévi beszámolók előtti csoportos tanuláson is és sokan végighallgatták, hogy diákjaik hogyan vizsgáznak marxizmus-leninizmusból. A kongresszusi anyag tanulmányozása, hallgatóink és az oktató személyzet lelkes munkája a marxizmus-leninizmus tanulását az egész egyetem ügyévé tette.

Ennek megfelelően *a félévi beszámolók jelentős eredményekről tanuskodnak.* Megnőtt ifjúságunk érdeklődése a marxizmus-leninizmus iránt. A beszámolók azt mutatták, hogy a hallgatók óriási többségének ismeretei gyarapodtak, elmélyültek, sőt mutatkoznak jelentős eredmények a tanult anyag felhasználása, hazánk viszonyaira és a hallgatók saját munkájára való alkalmazás tekintetében is. A feleletek azt mutatták, hogy kezdi áthatni hallgatóink egész világszemléletét a marxista-leninista elmélet. A vállalásoknak megfelelően igen sokat javultak a jegyzetek is.

A beszámolók alatt bizakodó, lelkes hangulat uralkodott. Ugyanakkor bátran szembeszálltak hallgatóink olyan ellenséges hangokkal, amelyek azt hiresztelték, hogy marxizmus-leninizmusból nem érdemes készülni.

Ezek az eredmények azt mutatják, hogy a mi egyetemünkön is értünk el sikeres pártunk határozatának végrehajtása terén. De az eddigi munka néhány fogyatékosságot is felvetett, amelyekből okulnunk kell, sőt okulhatnak belőle mindenütt, ahol a kongresszusi anyag feldolgozása folyik.

A legfontosabb hiányosság az elvi kérdések mély és alapos elsajátítása terén mutatkozik. Ilyen kérdések: az általános válság két szakasza, a háború és béke, az imperialisták közötti háború kérdései, Sztálin elvtárs kongresszusi beszédének tézisei, stb. Ezeket a kérdéseket hallgatóink egy része csak felületesen ismeri, nem mélyült el alaposan tanulmányozásukban. Fényt vetnek a beszámolók arra is, hogy — bizonyos eredmények ellenére — általában még nem kielégítő az elmélet és gyakorlat összekapcsolása, nem érdeklődnek a hallgatók kellőképpen a napjainkban lezajló események, a nemzetközi kérdések iránt, nem olvassák rendszeresen a sajtót.

Mi az oka ezeknek a fogyatékosságoknak, hogyan kell kiküszöbölnünk őket? Elsősorban azzal, hogy *előadásaink elvi tisztaságát, világosságát és érthetőségét fokoznunk kell.* Nem szabad az előadásokban annyi anyagot összezsúfolni, amely az érthetőség, a téma fő kérdései megvilágításának rovására megy. Ugyanesak itt kell példát adni az elmélet és gyakorlat összekapcsolására, a szemináriumokon pedig elő kell segíteni a főkérdések sokoldalu megvitatását és meg kell követelni a helyes aktualizálást. Erélyesebben kell harcolnunk a szemináriumokon a szólamszerűség, a frázisok ellen, amelyek legtöbbször tájékozatlanságot takarnak.

A félévi beszámolók azt mutatják, hogy *sokat kell még javítani a hallgatók feleleteinek formáján, felépítésén is.* Jobban kell törekedni a jól felépített, logikus, harcosan érvelő feleletekre. Az ilyen vizsgafelelet lehet csak teljes értékű. Azt is megállapítottuk, hogy hallgatóink egy része nagyon elhanyagolta általános műveltségének fokozását. Nagy hiányosságokat tapasztaltunk földrajzi, irodalmi, stb. tájékozottságukban. A DISZ feladata, hogy pártunk útmutatása szellemében többet foglalkozzon hallgatóink kulturális fejlődésével.

Mindent összevetve *az első félév komoly eredményeket és jelentős tapasztalatokat adott oktató-nevelőmunkánk számára.* Most az a feladatunk, hogy továbbfejlesszük eredményeinket, a félévi szünet által megszakított lendületet fokozzuk, hogy a II. félév a kongresszusi anyag további tanulmányozása jegyében, a harcos, fegyelmezett munka jegyében induljon.

Hegedüs István
a Marxizmus-Leninizmus
Tanszéki Csoport vezetője

Vonjuk felelősségre a hibák elkövetőit!

Válasz a „Dunántúli Napló" február 5-i cikkére

A 73/5. sz. Szakipari Építő Vállalat megbeszélte a Dunántúli Napló 1953. február 5-én megjelent újságcikkét, amely foglalkozik a pécsi József Attila utcai építkezés Gerő elvtárs beszéde előtt és utáni helyzetről.

A cikk helyesen tárta fel az eredményeket és a még meglévő hiányosságokat, különösképpen azt a hibát amit a 73/5-ös Szakipari Építő Vállalatra a nagyatádi burkoló lapok átszállítása és a vasútról munkahelyre történő helytelen anyagelrakás, „deszórás"-ával kapcsolatban állapítanak meg.

Mi kötelességünknek tartjuk, hogy felvessük mindezekért a felelősség kérdését, hogy ki is a felelős ezekért a hibákért.

A nagyatádi mozaiklapok többleszállításáért a Szentendrei Cement árulpari Vállalat felelős, mert nem vette figyelembe a Pécsi Cementárulpari Vállalat által már leszállított 85.000 db. mozaiklapot, holott erről levélben értesítve lett a Pécsi Cementárulpari Vállalat részéről, hogy a már leszállított mennyiség figyelembevételével szállítsa a hiányzó mennyiséget. Vállalatunk részéről a kártérítés és a felelősségrevonás a Szentendrei Cementipari Vállalat felé most van folyamatban.

Nagyatádról a mozaiklapok szállítását vállalatunk intézte vasúton. Azonban tekintettel arra, hogy a vállalatunknak szállítóeszköze nincs, így értesítették a 73/6. sz. Építőanyagellátó Vállalatot, hogy az anyagot a vasútról szállítsa ki a József Attila utcai építkezésre, mert a szállítóeszközök és rakodómunkások felett a 73/6. sz. Anyagellátó Vállalat rendelkezik. Izy tehát ha valóban úgy szórták le az autórakodók a mozaiklapot, úgy ezért a 73/6. sz. Anyagellátó Vállalat a felelős és vesse fel a felelősség kérdését a szállító rakodó munkásokkal szemben. Az építésvezetőség a burkolólapok helytelen lerakásáról jegyzőkönyvet vett fel, melyet felelősségrevonás végett a 73/6. sz. Anyagellátó Vállalatnak másolatban megküldjük.

RINYU ERNŐ
főmérnök.

A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának határozata az anya- és gyermekvédelem továbbfejlesztéséről

(Folytatás az 1. oldalról.)

d) A csecsemőkelengye a gyermek elvesztése esetén az anya tulajdonába megy át.

3. A csecsemőkelengye ingyenes juttatásával egyidőben, 1953. évi március 1. napjával megszünik a pelenkára adott árengedmény fenntartásának szükségessége.

4. Kedvezmények az intézeti szülési költségeknél.

a) A társadalombiztosításban akár saját munkaviszonyuk alapján, akár férjük jogán részesülő nők intézeti szülési költségeit teljes mértékben a társadalombiztosítási szervek viselik.

b) Az intézetekben (kórházban, klinikán, szanatóriumban, stb.) szülő, a társadalombiztosításban nem részesülő nők az intézménynél kötelező ápolási díj felét fizetik csupán, a szülőotthonokban napi tíz Ft-ot.

5. Társadalombiztosítási juttatások.

a) A társadalombiztosításban részesülő dolgozó nőt az anyasági segély mellett terhességi és gyermekágyi segély is megilleti, tizenkét heti munkabérének megfelelő összegben, amennyiben pedig a szülési szabadságát meghosszabbították, (2. e. pont) a meghosszabbítás időtartamára — legfeljebb további négy hétre — is jár a terhességi és gyermekágyi segély.

Ha az anya nem áll alkalmazásban, egyszeri anyasági segélyben részesül, feltéve, hogy a férje társadalombiztosításra igényjogosult dolgozó.

b) A dolgozó anyák anyasági segélyét 1953. évi március 1. napjától kezdve a jelenlegi ötszáz forintról hatszáz forintra, az első gyermek után hétszáz forintra kell felemelni.

c) A mezőgazdasági társadalombiztosításba bevont dolgozó nők, akik a terhességi és gyermekágyi segély helyett egységes anyasági segélyben részesülnek, a jelenlegi ezerháromszáz harminc forint anyasági segély helyett 1953. március 1-től kezdve ezernégyszáz forintot, az első gyermek után ezerötszáz forintot kapnak.

d) Az az anya, aki a háromszori terhességi orvosi vizsgálaton nem vett részt, az anyasági segélyt nem a felemelt, hanem csak az eddigi összegben kapja. 1953. évi április hó végéig a felemelt anyasági segély jár annak az anyának is, aki csak egyszer vett részt orvosi vizsgálaton. A felemelt anyasági segélyt kapja az az anya is, aki koraszülés miatt nem vehetett részt a három orvosi vizsgálaton.

e) A terhességi és gyermekágyi illetőleg anyasági segély teljes összegben megilleti azt a dolgozó nőt, aki a segély esedékességét megelőző két éven belül összesen legalább kilenc hónapig betegség esetére biztosítva volt, vagy a kilenc hónapot azért nem érte el, mert munkaviszonyba lépését megelőzően egy évnél hosszabb ideig iskolai tanulmányokat folytatott, vagy tanfolyamon vett részt. A segély fele összegét abban az esetben is megkapja a dolgozó nő, ha két éven belül legalább hat hónapon át betegség esetére biztosítva volt.

Ha az egyszeri anyasági segély a férj jogán jár, a fenti rendelkezéseket a férj munkaviszonyára kell alkalmazni.

6. Kitüntetés.

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa az olyan anyáknak, akik hat, vagy több gyermeket hoztak világra és neveltek fel, a dolgozó nép megbecsülésének kifejezéséül minden évben a Nemzetközi Nőnapon (március 8. napján) „Anyasági érdemérem"-et adományoz. Azokat az anyákat, akiknek hét vagy több élő gyermekük van, pénzjutalomban is kell részesíteni.

7. Kedvezmények a lakásjuttatásoknál.

A családalapítás elősegítése érdekében az újonnan épülő vagy a megüresedő lakásoknak mintegy húsz százalékát fiatal házaspároknak kell juttatni, ha egyébként a lakás kiutalására érdemesek. Ugyanez a rendelkezés irányadó a szolgálati lakások kiutalására is.

II.

Családi pótlék

A családi pótlék folyósításának jelenlegi rendszere 1953. évi március hó 1-től kezdve a következők szerint módosul:

1. A háromnál több gyermek után járó családi pótlék összegét a következők szerint kell felemelni: három gyermekes családoknál a jelenlegi százharmincöt forintról számnyolcvan forintra.

Négygyermekes családoknál a jelenlegi kétszáztíz forintról kétszázhatvan forintra.

Ötgyermekes családoknál a jelenlegi háromszáz forintról háromszázötven forintra.

Hatgyermekes családoknál a jelenlegi négyszázöt forintról négyszázötven forintra.

Hét gyermek után havi ötszázhatvan forint, nyolc gyermek után havi hatszáznyolcvan forint, kilenc gyermek után havi nyolcszáztíz forint, tíz gyermek után kilencszázhetvenöt forint, tizenegy gyermek után ezerszázötvenöt forint, tizenkét gyermek után pedig ezerháromszázötven forint családi pótlék jár, minden további gyermek után havi kétszáz forinttal emelkedik a családi pótlék.

2. A két gyermek után járó családi pótlék összege változatlanul havi hetvenöt forint.

3. a) Az egy gyermek utáni családi pótlék megszünik, kivéve az egyedül álló anyáknál, akiknek egy gyermek után is kell havi harminc forint családi pótlékot folyósítani.

b) A feleség után családi pótlék nem jár, a dolgozók egységes társadalombiztosítási nyugdíjáról szóló törvényerejű rendelet szerint járó házastársi pótlék azonban a nyugdíjast az előírt feltételek mellett tovább is megilleti.

4. A családi pótlékra a dolgozónak addig van igénye, amíg a gyermek 16 éves korát eléri. Ha a gyermek iskolai tanulmányokat folytat, vagy ipari tanuló, az igényjogosultság a gyermek 18. életévének betöltéséig tart.

5. Nem folyósítható családi pótlék az olyan gyermek után, aki állami ösztöndíjat élvez, továbbá az olyan ipari tanuló után sem, aki tanulóintézetben nyert elhelyezést.

6. A Minisztertanács kiterjeszti a családi pótlékra való jogosultságot 1953. március hó 1. napjától kezdve az önálló termelőszövetkezetek és a III. típusú termelőszövetkezetek és a III. típusú termelőszövetkezeti csoportok tagjaira, amennyiben három vagy ennél több tíz éven aluli gyermekük van és ha az előző évben 120 munkaegységet teljesítettek. Ha az anyának saját tagsága után jár a családi pótlék, 80 munkaegység igazolása elegendő.

1953. évi március hó 1-től jogosultak a családi pótlékra a községi (városi) legeltetési bizottságok állandó alkalmazásában álló pásztorai is, ha három vagy ennél több tíz éven aluli gyermekük van. Ugyanazon gyermek után ugyanarra az időre családi pótlékot csak egy dolgozó kaphat.

A termelőszövetkezeti tszcs-tagok valamint a községi (városi) legeltetési bizottságok állandó alkalmazásában álló pásztorai részére járó családi pótlék összege:

tíz éven aluli *három* gyermek után havi 144 forint;

tíz éven aluli *négy* gyermek után havi 203 forint;

tíz éven aluli *öt* gyermek után havi 280 forint;

tíz éven aluli *hat* gyermek után havi 360 forint.

minden további tíz éven aluli gyermek után havi hatvan forinttal emelkedik a családi pótlék.

A családi pótlékot a Szakszervezetek Társadalombiztosítási Központ (SzTK) folyósítja.

III.

Az anyák és gyermekek egészségügyi ellátásának fokozása

1. Az intézeti szülések jelenlegi negyvenkét százalékos arányát az ágyszám növelésével és a szülőotthonok jobb kihasználásával az 1953. év végéig 54 százalékra, az 1954. év végéig pedig legalább hatvan százalékra kell emelni.

Az egészségügyi miniszter 1957. év végéig biztosítsa annak lehetőségét, hogy minden szülés intézetben történhessék.

2. A csecsemő- és gyermekbetegségek eredményesebb gyógyítása érdekében:

a) Az 1954. év végéig húsz százalékkal kell növelni a rendelkezésre álló gyermekkórházi ágyak számát.

b) A gyermekek kötelező védőoltását a mai himlő- és diftériaoltások mellett az 1953. évtől kezdődően ki kell terjeszteni a szamárköhögés elleni a diftériaoltással együtt történő kombinált oltásra, emellett az 1953. évben egyes területeken, az 1954. évtől pedig országosan be kell vezetni a hastífusz elleni kombinált oltást is.

3. A csecsemők és kisgyermekek fejlődésének megjavítása érdekében fokozni kell az anyatejjel való ellátást, továbbá 1954. évi április hó végéig új tejporgyárat kell létesíteni.

4. A bölcsődék és csecsemőotthonok fejlesztése érdekében:

a) A bölcsődei férőhelyek számát az 1954. évig a mainak közel kétszeresére kell növelni, az átlagosnál nagyobb mértékben kell emelni a mezőgazdaságban dolgozó anyák gyermekeinek elhelyezésére szolgáló idénybölcsődék férőhelyeit.

Az építőiparban dolgozó nők részére az egy évnél hosszabb ideig tartó nagy építkezéseken vándorbölcsődéket kell létesíteni.

b) Jelentősen fejleszteni kell a bölcsődékben nyujtott gondozás minőségét. Ennek érdekében minden tíz gyermek ellátásához gondozónőt kell biztosítani és növelni kell a kisegítő személyzet létszámát is. A gyermekek huzamosabb elhelyezésének lehetővé tétele érdekében a bölcsődéket 13, illetőleg a szükséghez képest 16 órán keresztül kell üzemben tartani, a gondozónők munkaidejét pedig a lehetőséghez képest napi nyolc órára kell csökkenteni.

5. Az óvodák és az iskolai napközi otthonok fejlesztése:

a) Az óvodák és az óvodai napközi otthonok férőhelyeinek számát az 1952. évi 80 ezerről az 1953. évre 119 ezerre kell emelni, amelyből 94.800 területi és 24.200 üzemi férőhely.

b) Az iskolai napközi otthoni hálózatot vidékre is ki kell terjeszteni és a férőhelyek számát a mai 15 ezerről az 1953. évben országosan 20 ezerrel, tehát összesen 35 ezerre kell emelni.

6. Az új bölcsődei és óvodai férőhelyeket főleg a jelentős új ipari településeken kell létesíteni. Az új háztömbök terval a több lakói gyermekeinek részére szükséges bölcsőde és óvoda tervét is tartalmazzák.

Falun elsősorban idénybölcsődét és napközi otthonokat kell szervezni a szükségletnek megfelelően egy—öthónapos, átlag három hónapos időtartamra.

Az idénybölcsődéket és idényóvodákat elsősorban az állami gazdaságok, gépállomások termelőszövetkezeti községek és városok területén kell létesíteni.

Mintegy háromszáz gyermek üdülői férőhelyet az üdülés befejezése után téli gyermeksanatóriumként kell hasznosítani.

7. Az egészségvédelmi szolgálat munkájának megjavítása érdekében az ország egész területének védőnőkkel való ellátását úgy kell fokozni, hogy az 1954. év végére minden 5500 lakosra egy védőnő jusson.

a) Az egészségügyi védőnők bérét átlagosan nyolc százalékkal, tehát a mai havi 750 Ft átlagfizetésről 810 Ft-ra, a külterületi védőnőkét pedig 360 Ft-os átlagra kell felemelni 1953. évi március hó 1-től.

b) A szülésznőket be kell vonni a terhesgondozásba. Ezzel kapcsolatban az 1953. március 1. napjától kezdődően fizetésüket átlagosan 50 százalékkal kell felemelni s ezen belül a béreket a körzet lélekszámától függően kell megállapítani.

8. Az egészségügyi minisztérium az orvosegészségügyi szakszervezet és a Magyar Nők Demokratikus Szövetsége bevonásával szervezzen széleskörű tanfolyamokat, előadásokat, kiállításokat, adjon ki tájékoztatókat, amelyeken keresztül az anyák a terhességgel és a gyermekek gondozásával kapcsolatos alapvető ismereteket megszerezhetik.

IV.

Az egyedül álló anyák fokozottabb védelme

1. A lakóhely szerint illetékes tanács végrehajtóbizottsága a társadalmi szervek közreműködésével nyujtson megfelelő segítséget ahhoz hogy a házasságon kívül született vagy születendő gyermek apja a gyermek anyjával kössön házasságot, vagy ha ez nem lehetséges, a gyermeket teljes hatályú nyilatkozattal ismerje el magáénak.

2. A Minisztertanács egyidejűleg rendelettel intézkedik a gyermektartás és a szülő nő ellátásának fokozottabb biztosítása valamint a gyermekek és anyák bírói jogvédelme iránt. A jövőben érvényesített tartási igények esetében tartásdíjként legalább olyan összeget kell megállapítani, mely eléri a tartásra kötelezett átlagos keresetének húsz százalékát. Ennél alacsonyabb tartásdíjat a bíróság csak abban az esetben állapíthat meg, ha a tartásra kötelezettnek legalább két más olyan gyermeke van, akinek tartásáról gondoskodnia kell.

3. Az olyan házasságon kívül született gyermeket, akinek tartása másként nem biztosítható, az anya kérelmére az állam gondozásban részesíti.

4. Az örökbefogadás előmozdítása érdekében a házasságról, a családról, és a gyámságról szóló törvény biztosította, hogy az örökbefogadott gyermek a vérszerinti gyermekekkel minden tekintetben azonos elbánás alá esik.

5. Terhes női otthonok létesítése.

Az 1954. év végéig teljesen meg kell szüntetni a szülészeti intézetekben az egyedül álló anyák ellátásának jelenlegi „házi terhes" rendszerét.

a) Budapesten az 1953. évben 70, Sztálinvárosban és Miskolcon pedig az 1954. év végéig 100—100 férőhelyes terhes női otthonokat kell felállítani, amelyekben az egyedül álló anyák — elsősorban dolgozó nők — a terhességük utolsó hónapjában és a szülés után nyolc hétig tartózkodhatnak.

b) A terhes nők otthonaiban a dolgozó anyák napi tíz forint térítést fizetnek. Ha az anya keresete (terhességi segélye) a heti 150 F-tot nem haladja meg, a díjat az otthont fenntartó tanács végrehajtóbizottsága legfeljebb 50 százalék erejéig mérsékelheti. A díj teljesen elengedhető az olyan egyedülálló anyáknak, akik családi körülményeik miatt kénytelenek az otthont igénybevenni és keresetük, jövedelmük nincs.

V.

A gyermektelenek adója

Az anyák és gyermekek védelmének fokozása, anyagi és egészségügyi helyzetük megjavítása; a többgyermekes családok támogatása érdekében az állam jelentős anyagi kötelezettséget vállal. Méltányos, hogy e kötelezettségekben nagyobb arányban vegyenek részt a gyermektelenek, nőtelenek, és hajadonok, akiket nem terhelnek a gyermekek nevelésével kapcsolatos költségek. Ezért az 1953. évi március hó 1. napjától kezdve keresletik, jövedelmük négy százalékának megfelelő adót kell fizetni a 20-tól 50 éves férfiaknak és a 20-tól 45 éves nőknek, ha nincsen élő (akár vérszerinti, akár örökbefogadott) gyermekük.

Az a szülő, akinek gyermeke 20. életévének betöltése után halt meg, mentes az adófizetés alól. Mentesek továbbá a néphadsereg és az államvédelmi hatóság zsoldilletményét élvező tagjai és azok feleségei, a legalább 75 százalékos hadi- és háborús polgári rokkantak, továbbá a 20—24 éves férfiak és nők addig, amíg iskolai (egyetemi stb.) tanulmányaikat folytatják.

Az adóra vonatkozó részletes szabályokat a Minisztertanács egyidejűleg rendelettel állapítja meg.

VI.

Küzdelem a magzatelhajtás ellen

Bár népköztársaságunk sokoldalú támogatásban részesíti a többgyermekes családokat és évről-évre számottevően fejleszti az anyák és gyermekek gondozását és védelmét, egyes lelkiismeretlen orvosok, szülésznők és kuruzslók közreműködésével — főleg a falun — még mindig gyakori a magzatelhajtás. Ezért az állami és társadalmi élet minden területén fokozni kell a küzdelmet a magzatelhajtás ellen, amely súlyosan veszélyezteti az anyák és az egész nép egészségét, rombolóan hat az erkölcsre és a családi életre.

Az igazságügyminiszter terjesszen elő javaslatot a magzatelhajtásban résztvevő orvosokat, szülésznőket, és kuruzslókat sújtó büntető rendelkezések megszigorítására. A Minisztertanács felhívja a Szakszervezetek Országos Tanácsát, a Magyar Nők Demokratikus Szövetségét, a Magyar Vöröskeresztet és a többi társadalmi szervezetet, hogy fokozzák a magzatelhajtás elleni társadalmi harcot. Felvilágosító munkájukban hangsúlyozzák, hogy a törvény a magzatot elhajtó, vagy elhajtató anyát is bünteti, továbbá, hogy a magzatelhajtás elleni küzdelem az egész nép ügye, elősegíti az egyén és a család egészségét és boldogabb életét.

E határozat az 1953. évi március hó 1. napján lép életbe.

A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa felhívja az összes hatóságokat, társadalmi szervezeteket, a vállalatok és hivatalok vezetőit, hogy építve a népköztársaságunk által a családok, anyák és gyermekek részére biztosított széleskörű gondoskodásra, e határozat maradéktalan végrehajtásával segítsék elő az anyaés gyermekvédelem színvonalának emelését, a házasság és család intézményének további megszilárdítását. Erős, egészséges új nemzedék felnevelésével egész népünk boldog jövőjét segítsék biztosítani.

Rákosi Mátyás s. k.
a minisztertanács elnöke.

A bonni Szövetségi Tanács elutasította az Adenauer-kormány családi választási törvényét

Berlin (MTI). A bonni Szövetségi Tanács, a nyugatnémet parlament felsőháza, amelyben a tartományi kormányok képviselői foglalnak helyet, Nyugat-Németország lakosságának viharosan kifejezett ellenállása miatt kénytelen volt elutasítani az Adenauer-kormány családi, a reakciós pártoknak kedvező választási törvényét.

A Szövetségi Tanács pénteki ülésén húsz szavazattal 18 ellenében alkotmánysértőnek nyilvánította és elutasította Adenauerék választási törvényét.

Az „Európai védelmi közösségről szóló egyezmény" az olasz parlament előtt

Róma (MTI). A kormánysajtó értesülése szerint De Gasperi február végéig, vagy március elejéig szeretné elfogadtatni a képviselőházzal a Nyugat-Németország felfegyverzését célzó egyezményt, amelynek gyors megvalósítása érdekében Dulles amerikai külügyminiszter éppen most nagy nyomást fejt ki a nyugateurópai kormányokra.

Robbanás egy amerikai atomkísérleti telepen

(MTI). Az „AP" amerikai hírügynökség jelentése szerint súlyos robbanás történt az Aikenban (Dél-Karolina állam) lévő atomkísérleti telepen. A robbanásnak több halálos áldozata van és sok a súlyos sebesült.

Titoék „ígéretei"

Bukarest. A „Pod Zastavom Internacionalizma"-ban, a jugoszláv forradalmi emigránsok Bukarestben megjelenő lapjában N. Mamuzics a többi között a következőket írja:

A belgrádi hóhérbanda már évek óta tejjel-mézzel folyó Kánaánt ígér a jugoszláv népnek. Ezzel szemben a jugoszláv nép az ígért szabadság és demokrácia helyett börtönöket és haláltáborokat, a jólét helyett nyomort, éhínséget és rabságot kapott.

1947-ben Titoék azt hangoztatták, hogy 1951-ben — az „Ötéves terv" végére — a dolgozók életszínvonala eléri az 1939. évi szint háromszorosát. A valóságban azonban a jugoszláv dolgozók életszínvonala ma tízszer alacsonyabb a háború előttinél. Tito már 1949-ben, az akkori nagy éhínség idején Uzsicében kijelentette: „Búzát nem exportálunk". Ezzel szemben az utóbbi két esztendőben körülbelül három millió tonna búzát szállítottak külföldre.

Titoék 1947-ben azt is megígérték, hogy az „Ötéves tervben" ipari termelésüket az 1939. évi színvonal ötszörösére emelik. Ezután két-három évvel kénytelenek voltak meghosszabbítani a „terv" idejét, végül pedig az egész terv csúfosan megbukott. Az ipari termelés emelkedés helyett lényegesen csökkent az 1939. évihez képest.

Néhány évvel ezelőtt azt is megígérték, hogy 15 millió négyzetméternyi lakóterületet építenek. Titoék azonban lakóházak helyett laktanyákat építettek.

A jugoszláv parasztoknak a többi között az ígérték, hogy a mezőgazdasági termelés 1951-ben 105 százalékkal szárnyalja túl a háború előtti termelést. Ezenkívül 250.000 ekét és 50.000 vetőgépet is ígértek. A termelés növekedése helyett azonban 50 százalékkal csökkent a mezőgazdasági termelés. A mezőgazdaság gépesítése helyett pedig ma ott tartanak, hogy a jugoszláv parasztok 71 százaléka még lófogattal sem rendelkezik.

Az ifjúságnak munkát és iskolát ígértek, helyette azonban katonai kiképzést, munkanélküliséget és tudatlanságot adtak. „Uj iskolák" nincsenek, a régieket pedig laktanyákká alakították.

A jugoszláv nép nem hisz többé Titoék hazugságainak. Jugoszláviában már közmondássá vált: „Ugy hazudik, mint Tito".

ÉLENJÁRÓ MÓDSZEREKKEL AZ ÚJ GAZDASÁGI ÉV SIKERÉÉRT

A KOLHOZTERMELÉS TARTALÉKAI

Irta: V. PANKOV, a korenovszki kerületi pártbizottság titkára

A kolhozparasztok a gépállomások dolgozói, a mezőgazdasági szakemberek kerületünkben is behatóan tanulmányozzák a XIX. pártkongresszus határozatait és

minden erejükkel arra törekszenek, hogy valóraváltsák a kongresszus történelmi jelentőségű útmutatásait.

A korenovszki kerület kolhozparasztjai az elmúlt évben teljesítették Sztálin elvtársnak tett ígéretüket és hektáronként 6.3 mázsával több gabonát takarítottak be, mint 1951-ben. Túlteljesítették az állattenyésztési tervet és jelentősen növelték a kolhozok osztatlan alapjait is. Amikor azonban behatóan megvizsgáltuk elmúlt évi munkánkat, több tényre lettünk figyelmesek. Az elmúlt évben kerületünkben a kalászosok átlagos termése hektáronként 23.2 mázsa volt, ugyanakkor azonban a kerületünkhöz tartozó Mikojan szovhoz 31.4 mázsás hektáronkinti termést takarított be, sőt volt olyan brigád is, amely az őszi búzából 33 mázsás hektáronkinti terméseredményt ért el. Ehhez hozzá kell tenni, hogy ez a brigád épp olyan feltételek mellett dolgozott, mint a többi. Ebből következik, hogy kerületünk valamennyi kolhozának megvan a lehetősége, hogy őszi búzából 25—30 mázsás terméseredményt érjen el.

Idáig közepes mutatószámok alapján értékeltük egy-egy kolhoz munkáját. Megvitatva a XIX. pártkongresszus határozatait, elhatároztuk, hogy ezentúl a kolhozokat nem közepes mutatószámok alapján, hanem aszerint fogjuk értékelni, milyen lehetőségeink vannak az eredmények elérésére.

Mit akarunk tenni az ötéves terv előirányzatainak sikeres teljesítéséért?

Elsősorban szakképzett káderekkel erősítjük meg a kolhozokat,

a növénytermelő brigádokat és az állattenyésztő telepeket. A kerületi pártbizottság feladatul tűzte ki maga elé, hogy minden növénytermelő brigád és állattenyésztő telep élére kiváló szakembereket állít. A terv megvalósításához már hozzá is kezdtünk, hiszen igen sok kolhozparaszt tanul munkájának félbeszakítása nélkül a hároméves agro-zootechnikai tanfolyamokon.

Sztálin elvtárs új művének útmutatásai alapján kidolgoztuk, mi a teendőnk minden gépállomáson és kolhozban annak érdekében, hogy 1953-ban befejezzük a mezőgazdasági termelés komplex gépesítését. Már eddig is értünk el szép eredményeket az állattenyésztési telepeken a nehéz munkák gépesítése terén. 1951—52-ben például 26 állattenyésztő telepen gépesítettük a vízellátást, számos helyen bevezettük az önműködő itatókat, fejőgépeket, gépesítettük a takarmányaprítást, stb. Most azonban azt a célt tűztük magunk elé, hogy 1953-ban még magasabb színvonalra emeljük az állattenyésztő telepek gépesítését és ebben az évben teljesen gépesítsük a takarmánykészítést is.

Kerületünk valamennyi kolhozában bevezettük a vetésforgót.

1953. tavaszán és őszén kerületünkben a kalászosok 80 százalékát négyzetes, a kukoricát, napraforgót pedig négyzetes-fészkes módszerrel vetjük el. Ez évben az őszi búzavetés 50 százalékát látjuk el helyi műtrágyával, 1955-ben pedig már 90 százalékát.

Egész kerületünkben megvetettük a magas terméseredmények alapjait.

A kolhozok őszi búzából túlteljesítették a vetési tervet és most tevékenyen készülnek a tavaszi vetésre. A gépkezelők most fejezik be a traktorok téli javítását.

A megtett intézkedések lehetővé teszik, hogy az ötödik ötéves tervben 1950-hez viszonyítva őszi búzából 305, tavaszi búzából 275, kukoricából 650, napraforgóból 240, cukorrépából 375 százalékos termése eredményt érjünk el.

Kolhozparasztjaink elhatározták, hogy az állam iránti kötelezettségeiket határidő előtt teljesítik és nagymennyiségű terméket adnak a hazának. Kerületünk kolhozparasztjai így válaszolnak a XIX. pártkongresszus történelmi jelentőségű határozataira.

A szovjet tudomány a mezőgazdaságért

A moszkvai „Tyimirjazev"-Mezőgazdasági Akadémiának mesterséges éghajlati laboratóriumában hatalmas jelentőségű kutatómunkát végeznek. Képünkön a laboratórium két tudományos munkatársa a tavaszi búza gyökérrendszerét vizsgálja.

A szovjet mezőgazdaság ragyogó sikereinek alapja, hogy a kolhozok a legfejlettebb agrotechnika alapján végzik munkájukat. A kolhozparasztok állandóan képezik magukat, különösen most télidőben tanulnak nagyszámban a különböző mezőgazdasági szaktanfolyamokon. Képünkön F. I. Vengrenovszkij, a mezőgazdasági tudományok jelöltje az ogyesszai Liszenko intézet által szervezett egyik tanfolyam hallgatóival foglalkozik.

Mielőbb fejezzük be a vetőmagelőkészítést

Az ötödik ötéves terv újabb nagy feladatok elé állítja a szovhozokat. Lényegesen emelnünk kell valamennyi mezőgazdasági növény terméshozamát és gyarapítanunk kell állatállományukat.

A szovhozok dolgozói a jó gazda felelősségérzetével használják ki a téli napokat és szerényen dolgoznak, hogy időben felkészüljenek a tavaszi munkálatokra. Ebben az évben még szélesebb körben alkalmazzák a fejlett agrotechnikai módszereket és az élenjáró tapasztalatokat a termelésben. Döntő jelentőségű például a vetőmag megfelelő előkészítése. A szovhozokban most azon fáradoznak, hogy megtisztítsák a vetőmagot. A szovhozok dolgozói tudják, hogy csak a nagyszemű, egyforma, tiszta és magas csírázóképességű vetőmagból sorol majd szépen a vetés. De nem mulasztják el a vetőmag osztályozását, szárítását és csírázóképességének ellenőrzését sem. A következő lépés lesz a vetésre alkalmas vetőmag helyes tárolása a magtárakba.

A Szovjetunió szovhozügyi minisztériumához tartozó gazdaságok teljesen feltöltötték vetőmagalapjaikat. Minden előfeltételük megvan tehát ahhoz, hogy idén kizárólag nemesített és rajonizált vetőmagot vessenek.

— A szovhozok dolgozói a miecsurini agrobiológiai tudományok módszereivel szabályozni tudják a növények természetét is. T. D. Liszenko a Leninről elnevezett Összszövetségi Mezőgazdasági Tudományos Akadémia 1948. évi augusztusi ülésszakán az alábbiakat mondta: „Hasznos növény- és állatfajták kialakítása a gyakorlatban mindig a helyes agrotechnika ilietőleg a helyes zootechnika alapján történt és történik. Helytelen agrotechnika esetén nemcsak hogy silány fajtákból nem lehet hasznos fajtákat előállítani, hanem még használható, kultúrált fajták is néhány nemzedék múlva degenerálódnak".

A tavasziak vetésekor nemesített vetőmagot használnak. A szovhozok vezetői ellenőrzik, mennyi rajonizált vetőmagja van a gazdaságnak az egyes növényekből, megállapítják a rendelkezésükre álló tartalékokat és időben gondoskodnak a vetőmagcseréről, amennyiben erre szükség mutatkozik. A trösztök idejekorán és jól megszervezik a szovhozok közötti kapcsolatokat.

A Szovjetunió Kommunista Pártja XIX. kongresszusának történelmi jelentőségű határozatai új energiát öntöttek a szovhozok dolgozóiba. Nem kétséges, hogy a szovhozok teljesíteni fogják hazafias kötelességüket: biztosítják valamennyi mezőgazdasági növény idei jó termését.

Télvégi és tavaszi teendők

Múlt év őszén valamennyi szovhozban megteremtették a mezőgazdasági növények magas terméshozamának biztosításához az összes feltételeket. Most arra törekednek, hogy pontosan elvégezzék az összes télvégi és tavaszi munkálatot, biztosítsák az áttelelő vetések teljes épségét és növeljék a talaj nedvességtartalmát.

Hófogás

A tél második felében különösen nagy gondot fordítanak a hófogásra. Minden tizcentiméteres hóréteg mintegy 300 tonna vizet jelent hektáronkint, ez pedig elegendő ahhoz, hogy három mázsával növelje egy-egy hektár búzatermő föld hozamát.

Már most gondolnak arra, hogyan gazdálkodjanak majd a hólével. A kísérletek bebizonyították: amennyiben nemcsak hófogást végeznek, hanem gondoskodnak a hólé tervszerű elvezetéséről is, 10—15-szörösen több talajnedvességet lehet biztosítani, mint amikor nem kapcsolják össze ezt a két agrotechnikai rendszabályt. Annak érdekében, hogy fokozatosan történjék a hóolvadás, hamut, száraz földet, homokot vagy tőzegport szórnak sávosan a hótakaróra. Lejtős helyeken keresztbe szórják a hamut. A sávok szélessége egy-két méter, a sávok közötti távolság pedig 5—10 méter. A legjobbnak a fenti módon beárnyékolt sávok sakktáblaszerű elrendezése tekintendő. Azokon a földeken, amelyeken alkalmazták a hó beárnyékolását, a gabonatermés hektáronkint 4—4 és fél mázsával nagyobb volt.

Fejtrágyázás

A penzai terület kuznyecki kerületének „Radiscsev Hazája"-kolhozában a hósáncok eredményeképen az egyik táblán 85.4 százalékról 19.1 százalékra csökkentették a hólé elfolyását. Ezen a táblán hektáronkint 20.6 mázsa búza termett, a többi részeken csak 13.7 mázsa.

Nagy termésfokozó hatása van az ősziek fejtrágyázásának. Azokon a vidékeken, ahol rendszerint lassan enged fel az altalaj, az ősziek „éheznek" és igen gyengén fejlődnek tavasszal. Fejtrágyázás esetén a télen legyengült vetések helyrejönnek, szépen fejlődnek. A koratavaszi fejtrágyázásra teljes műtrágya (1—1.5 mázsa ammoniumszulfát és káliső, 1.5—2 mázsa szuperfoszfát hektáronkint), humusz, trágyalé baromfitrágya. Humuszból 10—12 tonnát, trágyaléből 5—6 tonnát számítanak egy-egy hektárra. A trágyalé felhasználása előtt 1 : 3, vagy 1 : 4 arányban felhígítják vízzel. A baromfitrágyából 3—5, a kályhahamuból mintegy 5 mázsát lehet szórni egy-egy hektárra. A hamu használata azokon a táblákon ajánlatos, amelyeken tőherét szándékoznak vetni. A fejtrágyázás akkor a legeredményesebb, ha korán, nyomban a hó elolvadása után, még fagyos talajra szórják.

Rendkívül fontos, hogy az őszi szántás simítózását idejében, mihelyt pirkad a talaj, elvégezzék.

A téli és a tavaszi agrotechnika elvégzése lehetővé teszi, hogy még jobban fokozzák az összes mezőgazdasági növény terméshozamát.

ELŐKÉSZÜLETEK A TAVASZRA

Vityebszk-terület „Lenin"-kolhozában

napokon belül befejeződnek a tavaszi vetési előkészületek. A vetőmagot már kétszer megtisztították. A kovács-műhely túlteljesíti javítási tervét. Nyolcvan fogat végzi az istállótrágya kihordását. Eddik 9000 tonna istálló trágyát és tőzeget hordtak ki és raktak kupacokba a földeken.

A „Lenin"-kolhoz növénytermelői megfogadták, hogy már idén elérik az ötödik ötéves terv végére előirányzott termésátlagokat.

A traktorok kimehetnek a földekre.

A Cseljabinszk-területi uvelszki szovhoz javítóműhelyéből ma már két-három naponkint kerül ki egy-egy megjavított traktor. A gépkezelők a munka minőségének emelése és a javítómunkák meggyorsítása révén csupán 11 traktor javításánál 15 520 rubelt takarítottak meg.

A traktorok javítása most már befejeződött. A gépkezelők rövidesen elvégzik a vetéshez és a talajmegmunkáláshoz szükséges munkaeszközök javítását is. Hátra van még 13 kombájn megjavítása, s az összes gabonatisztító gépek rendbehozása. A szovhoz javítóműhelyei minden üzemegység számára előállítanak egy új típusú, magastermelékenységű osztályozó gépet. A gépet I. Kuznyecov újító szerkesztette. Az ő tervei alapján készül egy kazalrakó és néhány szénagyüjtő gép is.

Az uvelszki szovhozban már készen állnak a gépek a vetéshez.

A Szovjetunió déli területein megkezdték a tavaszi munkálatokat.

A Szovjetunió déli vidékein megkezdődtek a mezei munkák. A tadzsikisztáni kolhozok már 10.000 hektár területen elvetették a tavaszi búzát és a tavaszi árpát. A gépállomások új gépeket kaptak. Ma már kétszer annyi traktor és háromszor annyi eke dolgozik a földeken, mint tavaly.

Turkménia déli részén már szintén megenyhült az idő. Az ashabadi terület kolhozparasztjai megkezdték a búza és árpa vetését. A szubtrópikus Kara-Kalini vidéken megkezdték a szőlőtelepítést és a gyümölcsfák ültetését.

A ZSIGULI TENGER

Vonatunk a jégtakaróba burkolózott Volga balpartján robog. Utunk célja: „Zsiguli-tenger"-állomás.

Zsiguli tenger tulajdonképpen még nincs, de hamarosan lesz... Az ötéves terv szerint 1955-ben elkészül a kujbisevi vízmű gyors ütemben épülő gátja és megváltoztatja Európa legnagyobb folyójának, a Volgának sok évszázados folyását. A folyó szintje 25 méterrel emelkedik majd és 500 kilométer hosszúságban, 40 kilométer szélességben létrejön a Zsiguli tenger.

A Zsiguli víztároló biztosítja majd a világ legnagyobb vízierőműve, a Kujbisevi Vízierőmű működését. A leendő tenger medrében jelenleg még lakott helységek vannak. Sokezer parasztcsaládot kell innen új lakóhelyre telepíteni. A víztároló partja mentén 180 ezer hektárnyi területen kell kivágni az erdőket és bokrokat.

A Zsiguli tenger medrének előkészítő munkálatait Leonid Spakovszkij mérnök irányítja. Vele együtt utazunk ki az elárasztandó területre.

Sztavropolból indulunk útnak. Az árterület itt igen széles: 5 kilométer. Itt vannak a környékbeli kolhozok legelői és nagy területet foglal el az állami erdőgazdaság is. A leendő tenger helyén nemrég még lombos és tölgyerdő burjánzott. Most, amikor Spakovszkijjal együtt odaérkezünk, már nyomát se látjuk annak, hogy itt valaha fák rengetege állott...

— Csodálkozik? — kérdi Spakovszkij. — Lesz még része nagyobb meglepetésekben is.

Gépkocsink az alsó zsilip építkezése mellett robog.

— Emlékszik még Zeljonovka falura? — fordul hozzám a mérnök.

— Hogyne.

— Most éppen oda tartunk. De leiogadom, hogy nem ismeri meg a falut. Nemcsak azért, mert új helyen áll. Hihetetlenül megszépült.

Néhány kanyar az úton és máris elénk tárul a gyönyörű téli köntösbe öltözött volgamenti sztyeppe. Még egy kanyar — és vadonatúj lakóházak, iskola, kultúrház tűnik fel.

— Nos az Zeljonovka — mondja Spakovszkij. — A falu lakói most közelebb kerültek földjeikhez. Igaz, hogy azelőtt a Volga-parton laktak, de rövidesen utánuk jön a folyó is az új tenger képében...

Mindjárt az első háznál megállunk. Már jön is elénk a házigazda: Fjodor Pankov kolhozparaszt. Megkérem, mondja el, hogy tetszik az új lakóhely, nem érte-e valami kár az áttelepítésnél.

— Ellenkezőleg — mondja Pankov. — Teljesen újjáépítettem a házamat. Elhoztam az összes almafámat, ribizli és málnabokromat. Nyáron üvegezett verandánk is lesz — teszi hozzá. — Akkora összeget kaptam az államtól az áttelepítésre, hogy az összes költség fedezése után még maradt is belőle.

— Hát a földet nem sajnálja? — kérdezi Spakovszkij.

— Jó réteg volt, nem mondom, de azért nem fáj érülk a szívem. Nemsokára úgyis eljön ide a tenger, mert így mondta ezt ki a pártkongresszus. Az öntözött földeken pedig több búzánk terem majd.

— Láthatják, — mutatott ki az ablakon Fjodor Pankov, — védőerdősávokat ültetnek itt a sztyeppén. Csak a mi kolhozunk több, mint 500 hektár erdőt telepített. Nem félünk már a száraz szelektől. A víz meg az erdő segít nekünk és el is feledjük, mi az a gyenge termés!

Az új tenger, amelyet a Zsiguli hegyek után Zsiguli tengernek neveznek, hamarosan életet visz a Volga-vidéki sztyeppékre.

Falugyűlésen leplezték le a málomi dolgozók a tszcs ellen uszító Kelenfi Ferenc kulákot

1949 március elsején lettem a málomi MNDSZ tagja. Azért léptem be mert szeretem a könyvet és sokat olvastam. Ebből megértettem, hogy nekem a dolgozó nők között van a helyem. A málomi dolgozók mindig hozzám fordultak hozzám, mert ügyeiket lelkiismeretesen intéztem el. Mikor a DÉFOSZ szervezet megalakult, a munkástagozat vezetője lettem. Ezen a posztomon is helytálltam és egy alkalommal megkaptam a gazdalajstromot, melyen kilenc kulák neve is szerepelt; ezek között volt Kelenfi Ferenc, akinek katasztrális tiszta jövedelme meghaladta a 350 aranykoronát.

Befurakodott az I. típusú tszcs-be

Kelenfi Ferenc — aljas furfanggal — hogy ne tartsák kuláknak, 1949-ben a reménypusztai Uj Élet III. típusú tszcs-nek leadott közel 1000 négyszögöl földet. Ezzel elérte, hogy 10 aranykoronával kevesebb értékű lett a földje és addig járt a keszüi körjegyzőségre, míg középparasztnak nem nyilvánították. Hogy ezt ki tette, sajnos, még nem sikerült kideríteniünk, de minden bizonnyal olyan egyén tehette, aki hasonszőrű volt hozzá.

Kelenfi Ferenc, ahogy „dolgozó parasztta lett", szorgalmasan járt a gyűlésekre. Mikor megkaptuk az önálló községi tanácsot, Kovács Sándor elvtárs, a reménypusztai tszcsből lett a tanácselnök. Nem igen ismerte a málomiakat, ezért Kelenfi tovább járt a gyűlésre, sőt több felelősségteljes funkcióba is beválasztották. *Kelenfi termelési felelős lett, a földművesszövetkezet ügyvezetőjének helyettese, az I-es típusú tszcs elnöke és a tej-ellenőrző bizottság egyik tagja. Később, 1952-ben, hét hónapig tanácselnökhelyettes is volt.* Kelenfit a faluban nem szeretik a dolgozó parasztok, mindenki gyűlöli, egy-két ember kivételével és ezek a kulák barátai. Én különösen akkor gyűlöltem meg, amikor mint cséplőgépmunkás Kis Tóth József kulák cséplőgépe mellett dolgoztam Kelenfi Ferenc szérüjén. Munka közben észrevettem, hogy Kelenfi „megbeszélte" Horváth gépész úrral, hogy a kötőkat, ami mázsán felül van, ne írják be a mázsakönyvbe, azt hagyják meg neki. Én ezt nem tartottam helyesnek, hiszen így mi szegény munkások vagyunk megkárosítva és szóltam Kelenfi Ferencnek. Neki nem tetszett hogy én beleütöm az orromat az ő dolgaiba. *Felháborodva nekem ugrott és mellbevágott, leköpött és azt mondta: „Te piszok, mi közöd van neked ehhez!" Ezt tátták a csépgépnél dolgozók valamennyien, de szólni nem mert senki, mert attól féltek, hogy elbocsátják őket.*

1951 október elsején a málomi földművesszövetkezet ügyvezetője lettem, a baj azonban az volt hogy Kelenfi Ferenc lett a helyettesem. Jó munkát természetesen csak látszólag végzett. Községünkben minden héten szeminárium volt, melyet Romvári Ferenc elvtárs, a járási tanács dolgozója tartott. Kelenfi Ferenc sem maradt ki a tanulásból és „szorgalmasan" tanult. Egy alkalommal hivatalos írást kaptam, melyben értesítettek, hogy földművesszövetkezetünk meg van terhelve 286 forinttal. Ez onnan eredt hogy az egyes típusú tszcs elnöke — Kelenfi Ferenc — nem tudott elszámolni a kendermagos zsákokról amelyben a vetőmagot kapták. *Ezt szóvátettem és vezetőségi ülésen megmondtam Kelenfinek, hogy a földművesszövetkezet nem hajlandó az ő adósságát kifizetni,* hanem számoljon el a zsákokkal a Magtermeltető Vállalatnak. A zsákok elvesztek és Kemény Dezső igazolta, hogy a vetés alkalmával a zsákot ott hagyta a földön és Kelenfi Ferenc, aki ott maradt boronálni, mikor végzett a munkával, hazavitte.

Megtopta a földművesszövetkezetet

A nyár folyamán, amikor gabonát szállítottak a kocsiján, ezeket a zsákokat használta, és mégis azt állította, hogy ő nem látta a zsákokat, nincsenek nála. Egy másik alkalommal felkereste a földművesszövetkezet pénztárosát és a *MEZŐKER-től érkezett 700 forint jutalmat teljes egészében felvette, akkor amikor őt csak 336 forint illette meg, a 48 százaléka.* Illetékes helyen reklamáltam az ügyet és kértem, hogy a 364 forintot fizettessék vele vissza, ez azonban nem történt meg.

Kelenfi Ferenc egy alkalommal jelentést írt a rádiónak is Budapestre, melyben leírta „jó munkáját" és kérte, hogy küldjenek egy nótát, amit meg is kapott. Ezzel is takarta kulákmivoltát. Egy alkalommal községünket a járási pártbizottságról, a járási tanácsról két elvtársnő felkereste és elmondták, hogy szeretnének segíteni a III-as típusú termelőszövetkezeti csoport megalakításában. Mivel Kelenfi Ferenc volt az I-es típusú elnök, természetes, hogy őt is felkeresték. Igyekezett félrevezetni a két elvtársnőt, hogy „nálunk ez nem megy", mindenki jobbnak látja, hogy ha továbbra is megmarad az egyes típusú. *A két elvtársnő azonban nem hagyta magát félrevezetni és a helyi vezetőkkel megbeszélve, népnevelő elvtársakkal elindultunk háziagitációt végezni és rövid idő alatt tíz család volt, akik hajlandók voltak az új útra lépni.* Ezen a napon az I-es típusú tszcs tagjai kendert arattak a határban, amikor Kelenfi Ferenc összehívta őket és lebeszélte a dolgozókat arról, hogy a III-as típusú tszcs tagjai legyenek. „Zónoklatát" hallotta Dofatics István, az akkori sertésnyésztor, aki később a szemébe is vágta Kelenfinek aljas uszításait.

Agitált a III. típusú tszcs ellen

Kelenfi Ferenc természetes, hogy nem akarja a dolgozók jobblétét, akkor, amikor egész sor kulákrokona van és azok is hasonló módon végzik romboló tevékenységüket. *Ságora Végh Mihály* Bodán lakik, 120 hold földje volt, emellett cséplőgéptulajdonos és három-négy háza is volt. Jelenleg is börtönben ül sertésrejtegetésért.

Kelenfi Ferenc nem sokáig végezhette így munkáját, mert a dolgozók ébersége leleplezte tevékenységét. Mult év szeptemberében falugyűlést tartottunk és ismertettük Kelenfi Ferenc munkáját. Romvári elvtárs elmondotta, hogy Kelenfi Ferenc állandóan azzal dicsekszik, hogy ő beiratkozott a tszcs-be családtagjaival együtt, de a dolgozó parasztok nem akarnak tszcs-be lépni. Ez pont fordítva történt. Leváltották, de a szövetkezetnek még mindig tagja.

Kedves Elvtársak, üzenek dolgozói! Nektek is le kell szűrni ebből az esetből a tanulságot, ne hagyjátok magatokat félrevezetni. *Leplezzétek le a soraitok közé megbúvó ellenséget, akik hiába adják le a földjüket és mennek el a gyárba dolgozni,* ők akkor is kulákok maradnak, dolgozó népünk ellenségei, akik akár nyíltan, vagy burkolt formában, gátolni igyekeznek szocialista építésünket.

Özv. Zsebe Istvánné
sajtófelelős. Málom.

Kik akadályozzak az újító- és Sztahanov-mozgalom fejlődését a 73. sz. Építőipari Tröszinél?

A napokban olvastam a pécsi vállalatokról szóló újítómozgalommal kapcsolatos cikkeket, de nem olvastam a 73. sz. Építőipari Tröszt újítómozgalmáról. Ugy látszik, hogy itt nincs mit megirni a nyilvánosság számára. Nem igy áll a helyzet. A 73. sz. Építőipari Tröszt létszáma 1952 augusztus hótól kezdve állandóan emelkedett. 1953 január 1-től kezdve több mint ezer fővel emelkedett a munkás'étszám a pécsi Villanyszerelő és Épületszerelő Vállalat tröszthöz való csatolásával. Az 1952. év újító- és Sztahánov-mozgalma nem hozta meg az eredményt, amelyet el szerettem volna érni. Igaz, a tröszt tervosztályának betervezett adataival szemben, amelyek az 1952. évre szóltak, — így is 130.2 százalékos eredményt értünk el. Ezt bizonyítják az alábbi adatok:

I. negyedév	újításokból	elért	megtakarítása		21.600 forint
II.	„	„	„	„	58.212 forint
III.	„	„	„	„	127.324 forint
IV.	„	„	„	„	156.156 forint
		Összes megtakarítás 1952-ben:			363.292 forint

A tervosztály 1952-re tervezett megtakarítási előirányzata 279.900 forint volt.

Ujítóinknak 29.453 forintot fizettünk 1952. évben.

Ez az eredmény sokkal szebb lenne, ha a tröszt vezetősége az újítómozgalom fejlesztéséhez a rendeletekben előirt segítséget megadta volna.

1952 március 1-én vettem át a tröszt újító- és Sztahánov-mozgalmának irányitását, emellett a munkakör mellett el kell végeznem a szabványügyeket, a sztahánovista munkamódszerátadók ügyeit. Sztahánov-fejlesztési terv végrehajtásának, újítási feladatterv végrehajtásának ellenőrzését is nékem „kellene" végeznem. Hangsúlyozom, hogy el kellene végeznem, de nem tudom. Emellett többször kellene újításokkal kapcsolatos műszaki rajzot is készítenem. Időm nincs rá! A tröszt újító- és Sztahánov-mozgalmát — magas létszám mellett, és a rendeletben előirtak szerint egy függetlenített újítási megbizottnak, egy függetlenített adminisztrátor gépirónak, egy függetlenített műszaki adminisztrátornak és egy függetlenített műszaki rajzolónak kellene ellátnia. E rendelet el enére teljesen egyedül dolgozom minden segítség nélkül s sokszor verekedni kell azért, hogy valamit legépeljenek, nem szólva arról, hogy a vállalatvezetők és műszaki vezetők a legnagyobb passzivitással viselkednek az újító- és Sztahánov-mozgalommal szemben. Kivételt képez ez alól a tröszt egy-két vállalata. Az újító- és Sztahánov-mozgalom továbbfejlesztése érdekében többször irásban jelentettem ezt a tovább nem tűrhető állapotokat, többször jelentettem az ÉM illetékes főosztályának, de mindenhonnan csak ígéretet kaptam. Megszüntették az újításoknak kísérleti műhelyét is azzal az indokolással, hogy nincs rá „fedezet".

Tapasztalateserén voltam a 72. sz. Tröszthöz Szombathelyen, a 71. sz. Tröszthöz Székesfehérváron, ahol a legnagyobb segítséget megadják az újítási megbizottnak és kísérleti műhelyük, az újítások egész tárháza áll rendelkezésükre. Mindezeket a tapasztalatokat irásban jelentettem, de még csak választ sem kaptam jelentésemre. Ilyen körülmények mellett az újító- és a Sztahánov-mozgalom nem fejlődhet!

Felkérem a vezető elvtársakat, különösen Joós igazgató elvtársat, Juhász műszaki osztályvezetőt, hogy a pártsajtóban közölt kritikára adjanak konkrét választ a „Dunántúli Napló" valamelyik jövőheti számában, mert így az újító- és Sztahánov-mozgalom tovább fejlődni nem tud. Igérgetéssel a 73. sz. Építőipari Tröszt újítómozgalma fejlődni nem fog. Pártunk mindent megad az újítóknak, kezdeményezzenek bátran, hogy ebben az évben az újításokkal és Sztahánov-mozgalommal még nagyobb összegek megtakarításával járulhassunk hozzá országunk erősítéséhez, a béke védelméhez. Ehhez kérem a 73. számú Tröszt felsőbb vezetőinek segítségét.

DARÁNYI JENŐ
újítási megbizott,
többszörös újító.

EGY MŰVEZETŐ AZ ÉLÜZEMBŐL

Az élüzemmé lett Sopiana Gépgyár elég különös gyár. Akadnak itt olyan épületek, amelyeknek a talárói már soha, semmi nem massa le a kormot, az elmúlt évtizedek rozsdáját. Találunk itt olyan termeket, amelyekbe már csak a bontó-csákány bocsájt be naptényt. Egy tetőtől, elsüllyedt embertelen kor emlékei ezek.

Mennyire más időkről beszélnek a fehértalú, új csarnokok, a derengő égboltot hordozó üvegtetők.

Az egyikből, a régi — ahogy itt mondják — kőcerájokból, egyre kevesebb lesz, az újból pedig mindinkább több.

A két nagy gyárcsarnok T-alakban találkozik. Széles kapu kapcsolja össze a gépekkel zsúfolt és a gépekkel most benépesülő csarnokot.

Két ember áll a bejáratnál, zajongó gépek veszik őket körül, időnként tompán megcsendül egy vaslemez. Szorosan egymás vállánál állnak és egy rajzot néznek az alacsonyabbik munkás egy vasdarabot szorongat, védőszemüvegét a homlokára tolta és most az is bólogat, amikor igent int a fejével.

A másik rövid mondatokat magyaráz. Minden mondatát az ujjával kiséri a rajzon. Csak a papir mellett suhogtatja az ujját, mert a keze olajos, pedig szürke köpenye arról tanuskodik, hogy jópárszor beletörölte már.

Az új csarnok sarkában — próbaképpen — megindítják az exportra készült kábelszövőt. Mintha két körhinta egymás közepén forogna, de ellentétes irányban, úgy pörögnek az orsók és már gyürüzik is a kész kábel.

Arrább az utolsónak elkészült pneumatikus husoló, bőrgyári gép áll. Örömmel pillantanak rá a munkások mert az a hire, hogy ez a gép döntötte el az élüzem kitüntetés sorsát. Ez az a gép, amelyről már-már lemondtak. A többi elkészült, csak éppen erre, az utolsóra volt fogytán az idő.

Tudott a veszélyről az egész gyár, nem is maradt el a segitség. Jöttek a műszakiak, azok is nekiálltak a munkának közöttük volt az az ember is, aki ott az ajtónál magyaráz Csokona Jánosnak, Hauk Károlyról, az esztergaműhely egyik művezetőjéről van szó.

Sokadszor mutatja meg a fogásokat Csokonának és eredménnyel mert az esztergályos, aki sokáig dőcögött a munkában, most már sorra oldja meg a szép feladatokat. Kapott is ezért egy új esztergapadot. Olyat, amilyent azelőtt hírből sem ismertek a Sopianában.

Ha Hauk elvtárs ezt mondja, akkor elhihetik Deák Józseffel, a másik esztergás művezetővel, meg Exner Miklóssal, aki most az UB-n van. Mindig csak úgy mondták: „Itt születtünk mink az üzemben." Ezt azért nem kell szó szerint venni. A dolog úgy kezdődött, hogy Deák Józsával egymás mellett laktak, az már a gyárban dolgozott, ő meg mivel hentes nem lehetett — azért még ma is szivesen lenyisszantja a barátoknál a disznót — elment lakatosnak. Csakhogy Deák Jóska mindig mesélt neki: „Igy Kari a gépek. — úgy Kari a gépek."

A gépek igen érdekelték, ellopózott a gyárablakok alá be akart lesni, de olyan koszosak voltak azok hogy nem lehetett. Igy inkább bejött a gyárba. Ez 1922-ben történt, 15 éves volt akkor. Két évre rá a vonatütköző halálra zúzta az édesapját.

Ha ma gondol vissza a régi üzemre, akkor legalább egy istálló jut az eszébe. A tető gerendás, transzmisszió szíjak vezetnek onnét le. Nyakuk közé esik az eső, a viz. A rácsos ablakok sötétek.

Télen át majdnem megfagytak. Egyszer felmondtak neki mert reggel, a hideg miatt nem kezdtek rögtön munkához.

A régi gyár most mégis szép emlék. *Miért? Azért, mert emlékszik még az üres telekre, amelynek helyébe felépült az új csarnok emlékszik még a réai gyerek-emberekre, akikből mára sztahánovista osztályvezető, komoly ember lett.*

Mondja is, hogy nem tudna már meglenni a gyár nélkül. Még gondolni sem szeret arra a napra, amikor égett a gyár. Tőkésé volt még akkor, de közeledett már a napja hogy maguk álljanak az élére. Az 1947-es gyári tűz után, biztatás nélkül mentek a törmelékei lapátolni a még füstölgő gerendák alá. Sokukat hívták a vasúthoz, de nem hagyták a gyárat.

— Mit akartok? — mondták — itt már többé nem lesz olyan gyár, mint amilyen volt.

— Ha olyan nem lesz, hát akkor jobbat építünk! — ezt felelték.

A közelmultban vidám munkások, jó kedvvel, boldogan összetörték a szecskavágó és a szőlőzúzó gép mintáit. Nem lesz azokra már többé szükség. Az egykori kócerái finommechanikai munkákat végez, annyi új szovjet és magyar gépet kaptak hogy megtelhetik.

Már nyolc padon dolgoznak gyorsvágással. Elképzelhető hogy az új munkák új módon való elvégzése megváltozott feladatokat ró a művezetőkre is.

Hauk elvtárs elsőnek megszervezi a munkaadagolást, felbontja a folyamatot egy hétre, ha hibát lát, akkor nem rest átcserélni az elosztást. Ezt tartja a művezető elsőrendű munkájának. Emellett az egyik gépnél is a másiknál is módját ejti annak, hogy foglalkozzék a lakatolokkal. Nemcsak egyedül teszi ezt, ebben a munkában is számithat a párttagokra. Szentes János elvtárs például kétórás munkamódszerátadásra vállalkozott.

Gerő elvtárs beszédét elolvasta és az újságot is félretette, hogy ha kell, akkor ismét a keze ügyében legyen. A hét végén rövid gyülést tartottak az anyagtakarékosságról, de már a gyülés előtt is mindig elmagyarázta az esztergályosoknak, ha kell meg is mutatta, hogy mennyire vágják a vasakat. Igy sokat megtakaríthatnak anyagban, munkában.

A váltásnál 10 perces mozgalmat honositottak meg és az elkésők száma nagyon lecsökkent. De ha mégis úgy adódna, hogy közbelépésre van ok, akkor a művezető éj a jogával és rendbirságot ró ki.

A váltáskor rendben megtisztitva adják át a gépeket, senki nem hivatkozhat arra, hogy a hibát az előző műszak hanyagsága miatt követte el. A selejtszalék örvendetesen elvonult az egész számos birodalmából a törtszámokhoz, mert mindössze 20—25/100 százalék.

Bár a hónap minden dekádjában egyenlő követelményeket támaszt a művezető a Sopiana Gépgyár január havi készáru termelési százaléka méals arról árulkodik, hogy az egyenletes termelés körül hibák vannak, mert amíg az első dekádban az egész havi tervet 27 százalékra a második dekádban — nagyjából arányosan — 60.2 százalékra teljesitették, addig a harmadik dekádban úgy látszik „rávertek" mert majdnem annyit teljesitve, mint a megelőző kettőben 115.7 százalékra végeztek. Szerencsére, jócskán túlteljesitették az előirányzatot!

Hauk elvtársat december 21-én, Sztálin elvtárs születésnapján a termelés jó irányitásáért sztahánovista oklevéllel tüntették ki. Dicsőség ez, de újabb dicsőséget jelentene, ha az egyenletes termelést is megvalósitanák a gyárban.

Lánc csikorog, új gépet emelnek a talapzatára. Hauk elvtárs jókedvűen pillant arra siltes sapkáját a fejére lendíti megrántja. Hiába hátrább húzódott a haja, nem mehet sapka nélkül az udvarra.

Csokona János a rajzot már a gépe mellett tereget, most sebesen pörögni kezd az eszterga. Munkához lát.

Hauk elvtárs — régi szokásból — a felső zsebéhez kap, ott a tolómérce —, megvan mellette a ceruza. Mielőtt kilépne a csarnok ajtaján, még egyszer körülnéz. Minden rendben. A gépek járnak sehol nem integetnek leállo hivogatóan. Mindenki tudja mi a dolga. Kilép az udvarra és elindul a kapu felé.

Bizonyára mereszti, hogy ott van-e már az élüzem ezüst csillaga.

SZÁNTÓ TIBOR

Rendet a komlói munkásszállásokon!

Általában az építőiparban mindenütt sok hiányosságot találunk a munkásszállásokon, így a komlói Magasépítési Vállalat szálláin is. Megdöbbentő az a hanyagság, amely a vállalat központja mellett levő Galambosudvari szálláson fogadja a belépőt. Az ágyak piszkosak, az asztalok és a falak szintén, nem beszélve arról, hogy olyan hideg van a szobákban, mint az utcán. De nem jobb a helyzet az ifik szállásán sem. Itt csak annyi a különbség, hogy az ágyak tetején kártyáznak és talán még egy fokkal piszkosabb minden, mint a Galambos-udvari szálláson.

Kevés gondot fordítanak a kökönyösi női szállásra is. A szállás lakóinak többszáz méterről kell a mosakodáshoz szükséges vizet hordaniok, mert a szállás vagy annyi csapja rossz és Sztahanovics elvtárs többszöri kérésre sem csinálta meg. A női szállás lakói karácsony óta nem kaptak lepedőt. Nincs a munkásszálláson társasjáték de még könyv sem, pedig szívesen olvasnának munka után valamennyi szálláslakói. Egyideig volt egy kis kultúrhelyiség a Galambos-udvari szállásnál, azonban ezt a vállalat elvette és bognárműhelyt csinált belőle. Ez annál is súlyosabb, mivel az üzemi szakszervezetnek van több mint ezer-kötet könyve, van diavetítőgépje is, de ezeket elzárja a dolgozók elől.

A fenti hiányosságokat mind nagyon jól ismeri a komlói Magasépítési Vállalat szociális igazgatója, üzemi bizottsága és a vállalat vezetősége is. Éppen ezért fogjanak hozzá az illetékesek a hibák mielőbbi kijavításához. Nem kezelhetik tovább ilyen felkiismeretlenül felületesen a dolgozók nevelését és elátását, szociális körülményeik biztosítását.

PFEIFFER TIBOR

ÉLENJÁRÓ TERMELŐSZÖVETKEZETI DOLGOZÓINK IS, ÜDÜLNEK A MECSEKEN

1953 január 29. Mecseki Üdülő, csütörtök délelőtt. Hangos embercsoportok igyekeznek a Mecsek kanyargós útjain felfelé, a hegytetőn épült gyönyörű SZOT üdülő felé, hogy két héten keresztül élvezhessék a nép állama által nyújtott kedvezményeket, pihenést, kényelmet, szórakozást, kultúrát. Az ország különböző üzemeiből, gyáraiból, termelőszövetkezeteiből jöttek ide sztahánovistáink, élenjáró dolgozóink, mintegy 130-an, a régi rend egykori fellegvárába, a hajdani Hotel Kikeletbe, ahova az urak országában dolgozó nem tehette be a lábát.

Az üdülő vezetősége és személyzete szeretettel, igaz örömmel fogadott bennünket. Tiszta meleg szobával, elvtársi kedvességgel vártak. Első esténk a baráti ismerkedés jegyében folyt le. Egymásután mutatkoztak be a vendégek az egész kollektíva előtt. Miskolc, Budapest, Nagykanizsa és más városok dolgozóinak bemutatkozását tapssal fogadtuk. Engem is megtapsoltak az elvtársak, mikor bejelentettem, hogy a csányoszrói termelőszövetkezet építési brigádvezetője vagyok.

Figyelemre méltó az az érdeklődés, amelyet városi dolgozóink a falu szocialista szektora és a termelőszövetkezetek irányában tanusítanak. Különösen a termelőszövetkezetek növekedése és az újfajta agrotechnikai módszerek alkalmazása, a hibák kiküszöbölése, az ellenség befolyásának letörése irányában érdeklődnek.

Ellátásunk terén mindenben a legjobbat kapjuk. Tej, kávé, méz, vaj, húsételek, sütemények, gyümölcs bőséges mennyiségben áll rendelkezésünkre. A figyelmes felszolgálók, különösen Horváth Lajos elvtárs, a szakácsok, minden teljesíthető kívánságunkat kielégítik. Az üdülő igazgatója örül legjobban, ha jól érezzük magunkat.

A városi, üzemi dolgozók alkotmányunkban biztosított üdülésüket, pihenésüket élvezik. Falusi dolgozóink is ma már mind nagyobb mértékben veszik ki részüket a kedvezményes üdültetésből, mint ahogyan egyre inkább megismerik és megszeretik az új életet. Mezőgazdaságunkban az új utat, a szocializmus útját egyengetjük. Falusi dolgozóink közül egyre többen térnek rá a közös gazdálkodás útjára. Termelőszövetkezeteink tagsága pedig mind tisztábban látja, hogy a még boldogabb jövőt, gondtalanabb életet, a dolgozók államának fokozott támogatásával, becsületes áldozatvállalással, a nehézségek leküzdésével biztosíthatjuk.

Termelőszövetkezeteinknek ezért kell jól kidolgozott üzemtervet, munkatervet készíteniök. Az állattenyésztés, növénytermesztés területén emelnünk kell eddigi eredményeinket, a minisztertanács által megadott elvek alapján. A csányoszrói termelőszövetkezetben is nagyarányú fejlesztést hajtunk végre. Marhaállományunkat 99 darabról 159-re, lóállományunkat 52-ről 81-re, baromfiállományunkat 96 darabról 1602 darabra emeljük 1953-ban, 201.000 forint értékben. Kertészetünk 502 ezer forinttal emeli jövedelmünket. Állatleadásból 179.000 forintot nyerünk. Növénytermesztésünk 746.000 forint értéket hoz tagságunknak.

Állatállományunk részére ezévben 500 férőhelyes süldőszállást (újat) ezenkívül négy darab 60 férőhelyes ló- és marhaistállót építünk átalakítással. Górét, gyapotszárítót, bognármühelyt, dohánypajtát is építünk mintegy fél millió forint értékben. Öregjeinknek, a munkában megrokkant dolgozóknak, gyermekeinknek szociális gondoskodást biztosítunk. De gondot kell fordítanunk a kultúra és művelődés istápolására is. Különösen fokozni kell tagságunk és vezetőségünk szakmai képzettségét, különböző tanfolyamok és iskolák útján. Feltétlenül emelnünk kell a most folyó mezőgazdasági tanfolyamok elméleti és gyakorlati színvonalát és mindezeken keresztül biztosítani kell a Szovjetunióban jól bevált füves-vetésforgó bevezetését, a helyes trágyakezelést, talajerőutánpótlást.

Alkalmazni kell a vetőmagok előmelegítését, jarovizálását, a keresztsoros gabona és négyzetes kukorica-, burgonyavetést, pótbepórzást, stb. Ezévben jutalmaznunk kell a különböző brigádokat az elért jövedelemtöbblet arányában.

Sürgősen ki kell használni a még hátralévő telet seprűkötésre és kosárfonásra. Mintegy ezer darab seprűre való cirokunk van, szép pénzt tudnánk belőle keresni. Vállalások is történtek ezirányban, a végrehajtás azonban elmaradt. Itt van, már el is múlt a trágyakihordás ideje. Mikor gondolják a trágyakihordást elvégezni? Tavasszal, amikor már vetni kellene? Érvényesíteni kell a szövetkezeti demokráciát, a vezetés, bírálat, kezdeményezés és javaslatok területén. Az intézőbizottság, a pártszervezet és különböző bizottságok segítsenek a hiányosságok kijavításában, a lemaradás behozásában, hogy terveink ne csak tervek maradjanak, hanem segítsék tagságunk, egész népünk szebb és boldogabb életét.

Sólyom József
Csányoszró.

A vásárosbéci dolgozók — a könyv barátai

A vásárosbéci könyvtár két évvel ezelőtt a falu dolgozóinak kulturális fejlődése érdekében jött létre. Kormányzatunk megadta a lehetőséget falunk számára, hogy mint alkotmányunk előírja: képezhessük magunkat és ezzel behozhassuk a multban megvolt nagy kulturális elmaradásunkat.

Falunk dolgozói megértették ezt a célkitűzést és mind nagyobb számmal kapcsolódnak be a könyvtár olvasótáborába. A 250 állandó olvasó minden hónapban újakkal szaporodik, akárcsak a könyvtár könyvállománya. De nemcsak a puszta számok, hanem a dolgozók állandóan növekvő érdeklődése a könyvtár iránt, a legfőbb bizonyíték arra nézve, hogy valóban betölti azt a szerepet, amely rá vár.

A könyvtárat állandóan népszerűsítjük a faluban. Összeköttetésbe lépünk a pedagógusokkal, tömegszervezetekkel és velük együtt igyekeztünk a dolgozóknak tömegeit bevonni olvasóink közé. Így jöttek létre a könyvtár rendezésében megtartott ünnepélyek nagy nemzeti ünnepeinken, haladó költőink és íróink tiszteletére rendezett könyvankétjaink, előadásaink, felolvasásaink.

Ezek a rendezvények mutatták meg könyvtárunk igazi értékét a dolgozóknak. A rendezvényeken mind többen és többen vettek részt. Igen nagy sikere volt például a legutóbbi rendezvényünknek, melyen Petőfi Sándor 130. születésnapját ünnepeltük. Az ünnepség sikerét egyrészt a résztvevő közönség nagy száma bizonyítja: a párthelyiség zsúfolásig megtelt, de megmutatkozott a siker a szünni nem akaró tetszésnyilvánításban is.

Ma már minden családban van olvasónk és könyveink a hosszú téli estéken a dolgozó parasztság legjobb barátai.

KISS LAJOS
népkönyvtáros.

Napfénypótlás István-aknán

Szocialista Alkotmányunk törvényszerűen előírja a betegségeknek nemcsak gyógyítását, hanem megelőzését is. Ötéves tervünk beruházásai között jelentős tételeket fordítunk a gyógyító-megelőző egészségvédelmi létesítményekre. Csak a napokban nyílt meg a sikondai éjszakai munkás-szanatórium, s ezen a héten kezdte meg működését az István-aknai quarcoló állomás is.

az ország első ilyen intézménye.

A tervek előkészítését 1952 tavaszán kezdték meg a városi közegészségügyi felügyelő segítségével, a Szovjetunióban már működő ilyen intézmények mintájára. A vállalat akkori szovjet vezetői azonnal támogatták a javaslatot, a tervév utolsó negyedére megérkezett a felszerelés, elkészült az átalakítás, s a héten a vállalat vezetősége, valamint munkavédelmi osztálya átadta a dolgozóknak szociális gondoskodása újabb bizonyítékául.

Az István-aknai nagy munkásfürdő egyik oldalán a tusolók és ruhás-kampók között egy folyosó-szerű helyiség épült, melyen fürdés után ruhátlanul keresztülhaladva két oldalról quarc-lámpák vakító fénnyel sugároznak a dolgozókat. A szem védésére a dolgozó már a bejáratnál fény védő szemüveget fesz fel, a helyiségben elhelyezett villanyórán pedig figyelheti, hogy ne tartózkodjék tovább bent az előírt 2—3 percnél. Táblák figyelmeztetnek az óvatosságra, a betartandó távolságra és időre. Már az első napokban megtöltötték a dolgozók a korlátok közötti kis folyosót, ez a tény és vidám beszélgetésük mutatja, hogy dolgozóink tudják és érzik: a dolgozók államában legfőbb érték az ember!

A napfény (ultraibolya sugárzás) csökkenése, vagy hiánya általános elgyengüléshez, a fertőzésekkel szembeni fogékonysághoz vezet, különösen így van ez télen, mikor a nap sugarai csak rövid időre, ferdén, s akkor is rendszerint felhőkön keresztül érnek.

Ezért csökken a szervezet tartalékereje, védőtevékenysége télen, ezért gyakoribbak például a hüléses, fertőző megbetegedések a téli, kora-tavaszi hónapokban. Az így legyengült szervezetnek ultraibolya besugárzása (quarc kezelése) visszaadja az ellenálló képességet, azt fokozza, emeli a szervezet tónusát, általános erőnlétét, emeli az egyén kondicióját, csökkenti a megbetegedések valószínűségét, a gyógyulás folyamatát elősegíti (különösen a seb-gyógyulást.)

A bányamunkásoknál, akik teljes munkaidejüket a föld mélyén, a napfénytől teljesen elzárva töltik, a napfényhiány foglalkozási ártalomnak tekinthető. Egyes betegségeknek a bányászok körében való gyakori előfordulása szorosan összefügg a munkaklímával, melynek egyik legfőbb tényezője éppen a napfény hiánya, ezért nagy jelentőségű a mesterséges napfénypótlás bányászoknál.

Három nagy betegségcsoport játszik szerepet a napfényhiány általános erőnléten kívül: a bőr és bőralatti kötőszövet gyulladásainak 30 százalékát, a légutak hurutos betegségeinek, köhögés, nátha, hörghurut gyulladás 17 százalékát, a reumás betegségeknek, izületi, izomfájdalmaknak 14 százalékát, a három csoport együttesen tehát 60 százalékát tette ki az elmúlt években a pécsvidéki bányák összes megbetegedéseinek.

Ebből a néhány adatból látható, hogy a napfényhiány pótlásának milyen nagy területen van jelentősége. A Szovjet bányaüzemnél, ahol már 1948-ban bevezették a dolgozók rendszeres quarcfénykezelését, a létszám 40 százalékánál hozott javulást, s az általános megbetegedések számát is százalékkal csökkentette. Vagyis a bányászok egészségügyi helyzetének javításán kívül a betegségek csökkentése, valamint az egyén teljesítőképességének emelése útján elérjük a termelékenység emelkedését.

Öntudatos bányászaink megértik ezt, s tudják, hogy az egyéni egészségügyi érdek mellett, szociálpolitikai, valamint üzemgazdasági okok indokolják ezt a munkavédelmi intézményt, mellyel mi egészségügyi dolgozók is segítjük a „több szenet hazának" jelszó sikerét.

Az üzemi párt- és szakszervezet

sok segítséget adott

a felállítás és indítás munkáinál, most ismét nagy feladat vár az aktívhálózatra: kivinni a dolgozók közé minél nagyobb rétegnél öntudatosítani a rendszeres igénybevétel jelentőségét, felvenni a harcot azokkal, akik minden újtól való idegenkedésével gátolják a többi dolgozót. Így lehet csak igazán sikeres ennek a nagyszerű bányáknál elsőnek felállított quarcállomásnak a működése, így szolgálja majd dolgozóink egészségét, s így lesz majd valóban jelentős létesítmény a szocialista megelőző egészségvédelemben.

Cséffalvay Tibor
- sz. orvos
üd. áll. vezető.

ZÁDOR NAGY NAPJA

Negyedikén reggel félig szunyókálva hallgattam a kerekek egyhangú ütemes kattogását, míg Szigetvárról Sellyére érkezett velem a vonat. Fölfokozódva néztem a megszokott ismerős tájat s egyszercsak gondolataim visszakanyarodtak a felszabadulás előtti időkbe, melynek már csak a rossz emléke él ezer és ezer ember képzeletében.

Február első hete évről-évre az élet vándoralmak szomorú időszaka volt. Oly biztosan ismételte önmagát, mint amilyen biztosan lesz minden hónapban újhold és holdtölte. Február elseje a puszták népének rettegett napja, bele-beletépett száz és ezer család agyonhajszolt életébe: felmondás napjának hívták. Másodika, gyertyaszentelő pedig a kiebrudaltak kálváriajárása volt. Sokan maguk égettek fel maguk mögött minden hidat és kérték ki könyvüket, jobb helyet remélve, de mindig rosszabbat találtak. Még többen akaratuk ellenére muszájból róták az országutakat, mert a hideg szobában mint fészek szélén a fecskefiókák, tátogott a sok éhes száj.

*

Mikor mindez eszembe jutott, még nem tudtam, hogy ezen az estén valami nagyszerű eseménynek leszek szemtanuja. Estére kelve munkámat bevégeztem és éppen akkor érkeztem a járási pártbizottságra, amikor az autó útrakészen pöfögött a kijárat előtt. Pavlicsek elvtárs, a járási pártbizottság helyettes titkára Zádorba indult, ahol tszcs-alakuló közgyűlést tartottak.

— Gyere velem ha van időd — mondotta.

Nem kérettem kétszer magam, beültem a kocsiba s alig fél óra mulva már Zádor utcáin szaladt velünk a kocsi.

— Egyensúlyba jönnek a járás területén a csoportok — magyarázta Pavlicsek elvtárs. — Eddig csak a keleti részen volt nagyobb számú csoportunk, de most új csoport alakult Szörényben és Pettenden, még ma Zádor követi példájukat. Így a somogyi határszélnek is súlya lesz.

Mikor a kocsi bekanyarodott a házak előtti térre, a közgyülési terem ajtajából egy ember lépegetett tovább. Egy érdeklődő, akit az esze és józansága elhozott a küszöbig, de a szívének egyik felét otthon felejtette, s most elment érte, hogy legyen bátorsága belépni a gyűlésterembe is. Kinyitottam az ajtót és beléptünk, azaz csak beléptünk volna, ha lett volna hová. Ember ember hátán tolongott. Ugy kell bepréselni magunkat a tömeg közé, pedig igyekeztek helyet szorítani számunkra. Régi, fagerendás épület, alacsony mennyezettel a gerendáról hosszú drótón lelógó petróleumlámpa gyér világánál látja vendégül a sok embert. A füstöt szinte vágni lehet a szűk helyiségben. A maguknak élő régi világban ki gondolt arra, hogy majd valamikor az egész falu egy család lesz és néha össze-összejönnek megbeszélésre. Nincs nagyobb épület az egész községben.

Még jókor érkeztünk ahhoz, hogy lássuk a születő újat. A vita hevesen folyik valami körül. Az egyik családból két fiatal elszegődött a görösgali állami gazdasághoz és vannak akik azt követelik, hogy jöjjenek vissza, mert kell a munkáskéz.

— Dehát még hárman belépünk a csoportba — magyarázza a gazda, akinek a gyerekeiről van szó — ők nem tudták, hogy lesz-e csoport vagy sem, nem a csoport elől mentek el...

Rácz elvtárs a JB-ről nagy hozzáértéssel igazítja egyenesbe a gyűlés szekerét. A jelenlévők a demokratikus elvek betartásával minden tagot személyszerint bírálnak meg a felvételnél. A kor-elnök olvassa a belépő nyilatkozatokról a neveket.

— Farkas Vendel öt hold, 2 tag. Huber István 12 hold, 2 tag. Horgos Sándor 8 hold, 2 tag. Szabó Király István 12 hold, 1 tag.

Valahol hátul megszólal a megnevezett:

— Irják be a feleségemet is!

Egymásután jön a nevek hosszú sora. A tagság egészséges felfogását két eset is bizonyítja. Csepregi Józsefet nem veszik fel, mert közös háztartásban él testvérével és mindkettőjük nevére külön-külön akar egy-egy háztáji parcellát. Majd mikor a háztáji gazdaság kérdését tárgyalják, az egyik tagnak az az óhaja, hogy van néki kétszáz négyszögöl szőlője és azt a háztáji parcellán hagyják meg ráadásnak. A tagság nem alkuszik, kérését elutasítja.

— Ha vincellérkedni akarsz, akkor nem jut időd a csoport dolgaival törődni — jegyzi meg valaki.

Jójá Király Istvánt egyhangúlag választják meg a csoport elnökének. Harmincöt év körüli, java erejében lévő ember, 15 holdas középparaszt. Nyugodt, kimért léptekkel megy az asztalhoz, hogy elfoglalja az elnöki széket. Egy-két szóval megpróbál ugyan tiltakozni, de a közóhajnak kénytelen engedelmeskedni. Egy másik tag a brigádvezetőségtől vonakodik.

— Én egyszerű tag akarok lenni. Dolgozni szeretnék — mondja.

— Talán az elvtárs a brigádvezetőt naplopónak tartja? — kérdeztem tőle, mire ő maga is együtt nevet a többiekkel. Akárcsak az elnök, vállalja a megbízást. A hivatalos aktus négy-négy aláírással zárul, amint odakanyarítják nevüket a jegyzőkönyv alá. Már sokan vannak, akik mehetnének haza, később is jár az idő, de a terem még mindig tele van. Vidáman beszélgetnek, mint valami szüreti bál két tánc közötti szünetében.

Beszélgetek a körülöttem állókkal. A mellettem ülő tanácselnök int egy távolabb álló, feketekabátos prémgalléros embernek.

— Mondj egy keveset az elvtársnak, merre jártál — nógatja az elnök.

— Talán csak nem külföldön járt az elvtárs? — kérdezem.

— Annál is messzebb elvtárs, mert mi vasárnap meseországban jártunk — néma kérdező tekintetemre folytatja: — Ivándárdán voltunk csoportot látogatni.

Kanizslai Ferenc nyolcholdas újgazda a beszélő. tizenhét évet cselédkedett a pusztán. A tehénhajcsárkodástól kezdve mindent megpróbált vele az élet.

— Na és mit láttak Ivándárdán? — érdeklődöm.

— Nehéz azt így elmondani, pedig már sokszor megpróbáltam, mióta megjöttem. Inkább azt mondanám, hogy de jó volna már ott tartani, ahol az ivándárdaiak vannak. Gazdag jószágállomány, négyezerkilencszáz liter tejhozam tehenenként. Van huszonhétliteres tehenük is, de a legrosszabb sem ad kevesebbet tizennégy liternél. És a termés, búzából 9-13 mázsa, az egyénieknek ugyanakkor 6 mázsájuk termett holdanként. Sorolhatnám a számokat tovább is — mondja —, de ez is mutatja már, hogy nekik nincsenek gondjaik. — Őszintén mondom, én kíváncsi ember vagyok és bizony ellátogattam a csoporttagok házába is. Az eredmény amit ott láttam: majd minden család két disznót vágott, de azok disznók voltak ám nem malacok, a sonkájuk elárulta. Van olyan család, aki 27 mázsa gabonát vitt haza. Nem tartoznak az államnak és amellett építkeznek is, szóval nem lehet azt így elmesélni, hanem látni kell elvtárs. Mondtam is hazafelé az autóbuszban Márton elvtársnak, na most lesz csoport Zádorban, fogadom.

Körülöttünk állottak Kis Tóth József, Biró József, Valler János középparasztok csak úgy itták Kanizslai szavait.

— Hisznek Kanizslai elvtársnak? — kérdeztem tőlük.

— **Már hogyne hinnénk,** nem szokott hazudni — mondja Valler bácsi. Feketefoltos hajlított somfabotjára támaszkodik, amit a kutyák mint hozott magával. — Még hát a fiam is oda volt — teszi hozzá huncut mosoly kíséretében, mint aki a saját fiával bebiztosította magát a félrevezetés ellen.

— Na és nem kényszerítette magukat senki a belépésre? — kötődök velük tovább.

— Ugyan már, ne mondjon ilyet — mondja Kis Tóth József. — hát kell valakit kényszeríteni mikor olyanról hall, mint amit ezek láttak Ivándárdán — int Kanizslai felé. — mi küldtük őket, hogy nézzenek szét. Ami nekik jó, az nem lehet rossz nekünk sem. Márpedig ezek igen akarják a csoportot.

Nem tudom eldönteni magamban, Kanizslai büszkébb-e a küldöttre, vagy ők a küldöttjükre.

— Előbb is terveztem a belépést, de hogy a fiam megjött, véglegesen döntöttem — veszi át újból a szót Valler bácsi — negyedmagammal léptem a csoportba, a fiam meg közös a saját családjával.

— **Micsoda jövés-menés** volt itt hétfőn, kedden — mondják egyszerre hárman is. — Már egyszer berekedtünk a fiatal Vallerral együtt, annyiszor elmondtuk az ivándárdai dolgokat, — teszi hozzá Kanizslai. — Mikor elindultunk, vasárnap még csak hét család akart belépni, ma este pedig három napra rá, megalakultunk negyvennyolc családdal, kilencvenhárom fővel, 400 holdon. Ivándárda jó példát mutatott nekünk.

Az asztal másik végén egy gyorsabb csoport a jövőről tervezget.

— Elvtársak, milyen disznókat nyésszünk, mangalicát, vagy yorkshireit? — kérdezi valaki.

Egy másik ember a zöldtakarmányzást tervezi:

— Legalább húsz holdon lucernát kell vetnünk — magyarázza.

*

Nézem a sok értelmes, jövőbe tekintő arcot és összehasonlítom a múlttal ezt a februárt. Milyen más volt ez a február elseje, mint csak alig tiz évvel ezelőtt is. Egy falu két embert elküldött helynézőbe, akik nem sárosan csoszogtak az útszélen, hanem autobuszon, kényelmesen utaztak, és útjuk végén nemcsak egy kötetten, hanem még negyvennyolc család talált biztos helyet a közös földön. A jövőbe vetett hit és bizakodás tölti el a beszélők mindegyikét és fogadkozással búcsúznak tőlünk:

— Meglátja az elvtárs hamarosan nem Ivándárdára, hanem Zádorba jönnek csoportot látogatni!

Mi, akik láttuk a zádori embereket ezen az estén, nem igen lepődünk meg, ha arról olvasunk majd, hogy a zádori csoport jó példája nyomán újabb termelőszövetkezetek alakultak megyénkben.

Gyenis József

A Pécsi Tervező Iroda építészeti kiállítása

A kiállítás célját a Dunántúli Napló február 1-i számában megjelent cikk vázolta. Nézzük most már meg a kiállítás nyomán — mennyiben sikerült a Pécsi Tervező Iroda építészeinek az elméletet a gyakorlattal összekötni, a kívánatos fejlődést elősegíteni, a nemkívánatos hibákat elkerülni.

Meg kell állapítani, hogy a kiállítás egészében véve sikert aratott. Mind a nagyközönség, mind a szűkebb szakkörökben. Ennek bizonyítéka többek között a kiállítás nagy látogatottsága.

Ennek köszönhető ez az általános tetszés? Elsősorban annak, hogy építészeink pártunk irányítására, dolgozó népünk kívánságára teljesen elfordultak a „modern" építészettől, amely iránt értetlenül állott a közönség, lévén az tőle teljesen idegen.

Minden a kiállításon a látogató már látott óceánjáró vagy repülőgép formájú épületeket, kacsalábon álló kastélyokat, száz négyzetméteres üvegfelületeket — amelyek mögött egyaránt helyet kaphatott egy előadóterem vagy irodai szobák mosdók stb. — Nem látott a közönség 2—3 méter kiállású, egy szál drótra felfüggesztett előtetőket, a szabadban vezető fantasztikus alakú fedetlen vasbeton lépcsőket (amelyeken a mi éghajlatunk mellett téren élve veszélyes volt a járás), az alaprajzokban sem tobzódtak a ferde és cikcakkaringós vonalvezetésű falak, amelyek által képzett helyiségek mindenre alkalmasak voltak, csak éppen használatra nem, mert lehetetlenség volt őket bebútorozni. Mit látott ezzel szemben a néző ami megnyerte tetszését?

Láthatta, hogy építészeink tanulnak a Szovjetunió építészetének elméletéből és gyakorlatából, hogy tudják — épületeink a dolgozó népnek igazi és kulturális (eszmei) szükségletét hivatottak kiszolgálni. Láthatta, hogy építészeink azt is megtanulták milyen módon tehetik ezt meg. Tudják, hogy épületeiket díszíteniök kell ahhoz, hogy azok tetszést arassanak. Tudják, hogy homlokzataik megtervezésénél figyelembe kell venniök a klasszikus stílusok kompozíciós elveit, az épületek tömegét, magassági és felosztási arányait illetően. Tapasztalhatta a közönség, hogy építészeink felhasználják a népi hagyományokat is és kellően átértékelve és átérezve használják fel azokat új épületeink tervezésénél.

A kiállításon többségében lakóépületek szerepelnek — megfelelően Pécsnek, Komlónak és pécsmeneszei bányász lakótelepeivel kapcsolatos szerepének, — de láthatók ott kisebb és nagyobb középületek és ipari épületek is. A komlói háromszekciós szekció = 1 lépcsőházhoz tartozó lakások összessége), lakóépület nem könnyű feladatát Kovács Béla oldotta meg szépen. Kellemes a lábazati fal és az emeleti falsík aránya, szép az ablakok és helyenként alkalmazott erkélyek ritmusa. A három bejárati axis (tengely) felfelé szépen csendül ki. Ugyancsak Kovács Béla terve az Istvánaknai kultúrház, amelynél a tervező igen finom, népi hagyományokon nyugvó építészetet produkált. Hasonló minőséget mutat Karsay Tibor terve, a meszesi óvoda is. A fejlődést mutatja két ipari épület — a Porcelángyár és az István-aknai műhely — összehasonlítása. Az előbbi is már a szocialista realista építészet törekvéseinek jegyében született, de 1951 végén, míg utóbbi 1952 végén készült (Köves Emil terve) és már sikeresen valósítja meg törekvéseinket, ipari épületeinket barátságosabbá és művészibbé igyekszik tenni. Teljesen újszerűek és az elmúlt rendszerben elképzelhetetlenek — állami gazdaságaink két sikerült telepítési terve (Eötvös Gusztáv). — Idősebb építészeink maradéktalan csatlakozását új törekvéseinkhez és lelkes munkájukat mutatják Nendtvich Andor szép műemlék felvételei, egy pécsi középület belső tervének finom klasszicista hagyományainkat követő megoldása, egyes pécsi műemlékek városrendezési kiszabadítása és méltó keretbe helyezése (Székesegyház nyugati homlokzata, Egyetemi Könyvtár, Lyceum-templom) figyelemreméltó a leendő klinikai település eszmei elgondolása.

Összefoglalva megállapítani, hogy a kiállított tervek egységes építőművészeti felfogásban készültek az utóbbi évben. A tervek grafikai kiállítása ízléses, reális, a formákat, anyagokat hűen adja vissza.

Mindez nem jelenti azt, hogy építészeink már teljesítették feladatukat és most nyugodtan pihenhetnek babérjaikon. Vannak még hiányosságok és hibák is. A fentvázolt sikeres megoldások mellett meg kell állapítani, hogy — különösen a lakóépületek tervezése terén — irodánk egy bizonyos tervezési séma határai között marad, melynek jellemzője a lábazattal, főpárkánnyal tagolt, különben bontatlan falsíkon többé-kevésbé díszített nyílásképzés, a bejárati axisokkal és esetleg erkélyekkel való felületi tagozással. Ebben az a veszély rejlik, hogy építészeink lemondanak más kifejezési eszközök és utak kereséséről és az előbbi — bár finom és ízléses — megoldások mellett sematizálódnak.

Úgy vélem, hogy a szocialista-realista építészetnek az eddigi megoldásokon kívül nagyobbvonalú, bátrabb kezdeményezésű, több esetben monumentálisabb kifejezését kell megtalálják még építészeink. Remélem és hiszem, hogy a Pécsi Tervező Iroda építészei legközelebbi kiállításukon ezt az irányt követve, újabb fejlődésről tesznek majd tanuságot.

Máté Pál

„Hol adjuk elő szindarabunkat?"

Jelenleg kultúrgárdánk Schiller „Ármány és szerelem" című drámáját tanulja. Igen nagy kedvvel folynak a próbák, minden szereplőnk átéli szerepét és így egy-két egészen kiváló alakításról is beszámolhatok. Szabó Mária Lujza szerepét alakítja. Pápa Sándor Millerje, Szabó János és Kovács Dávid kancellárja, Vicze Lászlóné Millernéje dicséretes alakítások. Akadnak még hibák a próbák alatt is, de azok nem olyan jelentőségűek, hogy akadályozzák munkánkat.

Gátolja azonban fejlődésünket és nagy gondot is okoz valamennyiünknek a kultúrház problémája. Évekig terményraktárnak használták, majd később munkásszállás lett belőle s most olyan állapotban van, hogy nem merünk a színpadra lépni, mert félünk, hogy leszakad alattunk. Díszleteink részlek, használni nem tudjuk őket. Uj kellékekre volna szükségünk. Ha valamire szükségünk van, kénytelenek vagyunk Vasas II. kerülethez fordulni díszletekért és termekért is, ahol szerepelni tudunk. Ez is hozzájárult ahhoz, hogy hosszú ideig nem folyt nálunk kultúrmunka. Ezúton szeretnénk felhívni az illetékesek figyelmét, segítsenek kultúrház-problémánk megoldásában. Ne engedjék, hogy ifjúságunk lelkesedése, munkája porba hulljon, azért mert nem lesz, hol műsort adni a dolgozóknak.

VICZE LÁSZLÓ
Vasas I. DISZ-szervezet kultúrfelelőse.

Harmadik lett az országos versenyben a pécsi Ruházati Bolt

A pécsi Ruházati Bolt színháztérr szépen feldíszíte t, hangulatos kultúrtermében tartották meg 5 város Ruházati Boltjainak versenykiértékelését. A verseny már az egész 1952-es évben folyt és negyedévenként adták át a győztesnek az ország legjobb „Ruházati Bolt Vállalata" feliratú vándorzászlót.

A versenyzők tíz szempont szerint „mérték össze erejüket." Most a negyedik negyed és az egészéves eredményeket hirdették meg. Eszerint a negyedik negyed versenyét Miskolc városa nyerte komoly rivalisa, Győr előtt, Szeged harmadik, a vendéglátó pécsi vállalat a negyedik, míg Debrecen az ötödik helyre szorult.

Az egész évi eredmények vizsgálatánál már változik a sorrend, mert ebben a versenyben Győré lett az elsőség, Miskolcé a második. A pécsi vállalat is előrébb került a harmadik helyre Debrecen és Szeged előtt.

A verseny szépséghibája, hogy a sok szempont között elvész a tulajdonképpeni lényeg — a terveljesítés Igy például a miskolci vállalat majdnem a leggyengébben teljesítette tervét és mégis a többi versenypontok alapján elért pontjai után az első helyet szerezte meg. Ez úgy volt lehetséges, hogy egyenlő arányban vonozták a terveljesítést a többi versenyfeltétellel, azaz nem hangsúlyozták ki annak fontosságát. Éppen ezért a résztvevők elhatározták, hogy az 1953-as évre új pontozási szabályokat dolgoznak ki valamennyi versenyző vállalat megbízottjának részvé elével.

* A PÉCSI ÁLLAMI ÁRUHÁZ kezdeményezésére a pécsi NB II-es csapatok a bajnoki rajt előtt villámtorna keretében mérőznek meg egymással. A győztes csapatnak az Állami Áruház igazgatósága ajánlott fel értékes serleget. A mérkőzések sorsolása a következőképpen alakult: Február 15: Lokomotiv—Dózsa, Vörös Lobogó—Pécsújhegyi Bányász. Március 1: Dózsa—Pécsújhegyi Bányász, Lokomotiv—Pécsi Vörös Lobogó. Március 8: Dózsa—Pécsi Vörös Lobogó, Pécsújhegyi Bányász—Lokomotiv.

Készülnek a bajnoki rajtra NB II-es csapataink

A labdarúgóbajnokság küzdelmei az NB I-ben és az NB II-ben március 25-én indulnak meg. Csapataink a jó felkészülés érdekében már január közepén megkezdték edzéseiket. Bár az időjárás nem a legkedvezőbb a labdarúgás számára, mégis már az elmúlt vasárnap több csapatunk barátságos mérkőzést játszott, most vasárnap pedig kivétel nélkül minden pécsi NB II-es csapat pályára lép.

A LOKOMOTIV kiesésébe a pécsi szurkolók nehezen törődtek bele. Sokáig döntő fordulatra vártak, mely visszajuttatja a csapatot az NB I-be. Közben a vasutasoknál nagy változások történtek. A csapat edzője, Csapkai Károly megvált a sportkörtől, helyette Kolláth Ferenc vezeti az edzéseket. A téli szünetben új vezetőséget is választottak. A sportkör elnöke Solymossi Egon, a Magyar Népköztársaság kiváló sportolója lett. A szakosztály vezetőjévé Joó János elvtársat választották meg a sportolók. A csapat intézője Mintál sporttárs maradt.

— Az NB I-ből való kiesés nem tört le bennünket. Láthatjuk a hibákat, tudjuk jól, mi okozta a csapat kiesését. Minden erőnkkel azon leszünk, hogy jövőre ismét ott legyen a csapat a legjobb magyar csapatok között. Az edzéseinket január közepén kezdtük el, a játékos állományunkba több változás állott elő. Rédei és Szuh megváltak a sportkörtől. Elkerült tőlünk Hegyi is. Nem számítunk az idén Berkire és Mikere sem, akik a Haladásba mennek vissza. A katonajátékosaink szerepeltetéséről még nem mondtunk le. Uj játékosként került vissza hozzánk Hirczi és Horváth II. (Dózsa), Göttlinger és Szegedi. Megkaptuk a Pécsi Vasastól a megyei bajnokság gólzsákját: Mátét. A bajnokságra való felkészülésünk idején résztvesszünk a Népköztársasági Kupában és az Állami Áruház villámtornáján. A jövőben nagy gondot fordítunk az ifjúság és az utánpótlás nevelésére. Az ifjúsági csapattal a csapat volt játékosa Szabó László, a tanasszal megalakítandó úttörőcsapattal pedig Tura Emil foglalkozik.

A PÉCSI VÖRÖS LOBOGÓ még eléggé elmaradt a felkészülésben. Az edzéseket Reiner Gyula vezeti. A csapat helyzetéről Solymár István, a sportkör elnökségének tagja, a csapat középhátvédje a következőket mondja:

— Minden ellenkező hírrel szemben együtt marad csapatunk. Az őszsel szerepelt játékosokon kívül számítunk Ligeti játékára is, aki sérüléséből felépült és újra a csapat rendelkezésére áll. Erősíteni a csatársorban szeretnénk, szó van három csatár és egy védőjátékos leigazolásáról. A sorsolással elégedettek vagyunk, mérkőzéseinket a Vasassal rendezzük. Nem üzünk vérmes reményeket a csapat szerepléséhez, jó közép csapat szeretnénk lenni.

A PÉCSUJHEGYI BÁNYÁSZ házatáján is változások voltak. Reinhold Károly megvált a sportkörtől, a vezetőség választása az új edzőt illetően Gerle Istvánra, a Ganz Hajó edzőjére esett. Az edzéseket január 15-én kezdték el, mindjárt kint a szabadban. A szakosztály intézője Dombai sporttárs lett. Uj játékosként Réti Zoltán került Tatabányáról a csapathoz. Leigazolták a Postás volt kapusát az ifjúsági Sipost is. Az idén főleg fiatal, sajátnevelésű játékosokra számítanak. Herczeg, Krausz és Bencze III. megváltak az egyesülettől.

A Pécsi Bányász megalakításának híréi az újhegyiek szívesen fogadták, mert látnak, hogy a bányásysport egészséges fejlődése ezt kívánja. Sajnos, a pécsbányatelepiek mereszésén és lokálpatriotizmusán meghiusult ennek létrehozása. Ujság még Ujhegyen az, hogy a pálya talajai rendbehozzák. Már folynak is a munkálatok és a tervek szerint hamarosan készen is lesznek. Mérkőzéseiket, ha a helyzet megengedi Ujhegyen játszák le. A csapat résztvesz az Állami Áruház villámtornáján és ezenkívül több barátságos mérkőzés lejátszását vették terbe.

A PÉCSI DÓZSA az NB II. újonca nagy lelkesedéssel és szorgalommal kezdte meg felkészülését az NB II-re. Hetenként öt edzést tartanak a játékosok, Buzássi Sándor edző vezetésével.

— Ebben az évben végre teljesült régi törekvésünk és bekerültünk az NB II-be, mondja a csapat edzője. Természetesen az első évben megelégszünk annyival, hogy a csapat bentmaradjon. A csapatot fiatal, tehetséges játékosokkal erősítettük meg. Szentanai és Egervári a Szolnoki Dózsából, Szurofka a Lokomotivból került át hozzánk. Visszajött a csapathoz Lehel (Léber) is, aki az elmult évben a Bp. Dózsában játszott. Mérkőzéseinket a Tüzér-utcai pályán rendezzük. A vasárnapi edzőmérkőzéseken kívül hétköznapokon is játszunk mérkőzéseket, melyeken a tanyasi csapatunkat szeretnénk kialakítani. A csapat hátsó része már nagyjából kialakult. A csatársor összeállítását most keressük.

A PÉCSBÁNYATELEPI BÁNYÁSZ január 15-én kezdte meg edzéseit. Az edzéseket Horváth Lajos vezeti:

— Az elmult évben nagy harc után sikerült elérnünk, hogy bentmaradjunk az NB II-ben — mondja Rudnai sporttárs, a csapat egyik vezetője. — Az idén jobban akarunk szerepelni. Hirczi elment tőlünk, visszakerült hozzánk Marton dr. ezenkívül több fiatal, tehetséges játékost igazoltunk le. A bajnokság megindulásáig a Komlói Bányásszal, a Mecsekszabolcsi Bányásszal a Mohácsi Petőfivel és a Pécsi Postással játszunk edzőmérkőzéseket.

VASÁRNAPI SPORTMŰSOR:

Labdarúgás: Pécsi Vörös Lobogó—Pécsi Vasas, Verseny-utca 9. Pécsújhegyi Bányász—Pécsi Honvéd, Verseny-utca 10.30. Lokomotiv—Komlói Bányász, Lokomotiv-pálya 14.30. Kaposvári Vasas—Pécsi Dózsa, Kaposvár 14.30.

Kosárlabda: Pécsi Postás—Pécsi Haladás II. férfi mérkőzés 14.30. Székesfehérvári Építők Pécsi Vörös Meteor női 15.40, Székesfehérvári Honvéd—Pécsi Haladás férfi 16.50, Székesfehérvári Építők—Pécsi Haladás női 18. Székesfehérvári Honvéd—Pécsi Honvéd férfi 19.10. Haladás villámtornájának mérkőzései. Egyetemi tornacsarnok.

Röplabda: a Haladás villámtornájának mérkőzései. Egyetemi tornacsarnok 8.30.

Torna: Fáklya területi alapfokú versenye, Szabadság-úti általános iskola 9. Bányász területi alapfokú verseny, Pécsbányatelep 9, Építők területi alapfokú verseny Leőwey Klára leánygimnázium 9.

Kézilabda: Komlói Bányász—Bástya férfi tartalék 9, Komlói Bányász—Janus Pannonius női tartalék 10, Komlói Bányász—Dózsa megyei férfi 10.40, Haladás—Pedagógiai Főiskola megyei női 11.40. Pedagógiai Főiskola—Mohácsi Vörös Lobogó tartalék női 12.20, Mohácsi Vörös Lobogó—Tudományegyetem tartalék férfi 13. Lokomotiv tornacsarnok.

Sí: A megyei társadalmi szövetség lesiklóversenye. Kisrét 9.30.

Ökölvívás: Pécsi Honvéd—Debreceni Honvéd sportkörök közötti ökölvívó verseny, Tiszti-club 16.30.

Lovaglás: Baranya megye lovaglóbajnokságai. Dózsa tiszti iskola 9.

OLASZ MEGNYITÁS

Játszották a SZOT minősítő versenyén.

Világos: PÁNCÉL J. (Vörös Lobogó Bőrgyár). Sötét: PALCSÓ L. (Kinizsi Kenyérgyár).

1. e4—e5, 2. Hf3—Hc6, 3. Lc4—Lc5, 4. c3—d6 (sötét elkerüli a bonyodalmakat, amely Hf6 után rendszerint előáll), 5. d4—cd4:, 6. cd4:—Lb5 (világos erős centrumra tett szert), 7. Lg5—Hge7, 8. d5 (világos a mozgékony centrumát elmerevíti és ezáltal minden előnyt kiad kezéből. Jobb He3 vagy 0—0), 8. . . .—Hb8, 9. 0—0—f6 (a sötét király középen biztonságban van, indulhat a gyalogroham), 10. Ld2—Lg4, 11. Le3—Hd7, 12. Hbd2—Hg6, 12. h3?—h5! (a tiszti nem üthető 14. hg4:—hg4:, 15. Hd4—f5 és a vezér g5, majd a 4-es vonalra lép és a világos a mattot nem tudja védeni), 14. Ve2—f1, 15. Lb3+—Ld7, 16. Ld7:—Vd7:, 17. Ld4—Hf4 (a sötét kezd fenyegetően jól állni), 18. He5:—He2+ (finom közbeiktatott lépés), 19. Kh2—fe5:, 20. Lb2—ab6:, 21. Hf3—Hf4, 22. Hg5?—h4 (világos cserékkel könnyített az álláson, azonban a további passzív huzogatással megára zúdítja a győzelmet), 23. a5?—Th5, 24. Hf3—g5, 25. Tfe1—Tae8, 26. He1?—g4, 27. hg4:—Vg4:, 28. Vd2—Tg5, 29. f3— (nincs jobb), 29 . . .—Vg3+, 30. Kh1—h3, 31. Tc1—Kd7 (az utolsó tartalék is felvonul), 32. Vf2—hg2:+ világos feladta.

Elvezetes, de nem hibanélküli játszma.

Somogyi István

A NAGYMESZESI AUTOBUSZJÁRAT MEGÁLLÓHELYEINEK VÁLTOZÁSA

A Pécsi Közlekedési Vállalat közli, hogy a nagymeszesi (pécsszabolcsi) autóbuszjárat folyó hó 9-én, hétfőtől kezdve a Dugonics utcánál nem áll meg, azonban e megálló helyett minden kocsi megáll a Sándor utca és Marx út sarkánál a pécsbányatelepi megállónál.

MOZIK

VASÁRNAP, FEBRUÁR 8

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Szechenyi-tér 5. telefon: 29-81. 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81. telefon 23-94. 10/12 sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17. telefon: 13-53 — **NÉVNAP:** János. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** — Várható időjárás vasárnap estig: változó felhőzet, több helyen kisebb havazás, egyes helyeken köd. Mérsékelt nyugati, északnyugati szél. A hőmérséklet alig változik. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére vasárnap reggel mínusz négy—mínusz hét, délben mínusz kettő—plusz egy fok között. A várható napi középhőmérséklet február 8-án, vasárnap az ország egész területén négy Celsius fok alatt lesz.

— A Mátyás király utcai dolgozók általános isk. tanfolyamán az új tanfolyamok (V. VI., VII., VIII. osztályok) megindultak. A tanfolyamokra a felvételek folynak. Szombat kivételével mindennap fél 5 órától jelentkezhetnek, akik még meg akarják szerezni az ált. isk. végzettséget. Kedvezményes könyvbeszerzés és gép- és gyorsírási tanfolyam a beiratkozók részére biztosítva.

— Felhívás a kisiparosokhoz! A városi tanács vb. ipari osztálya felhívja azokat a működő kisiparosokat, akik kisipari stafétikai kérdőívet nem kaptak, hogy folyó évi február hó 12-ig a városi tanácsház I. emelet 45. számú szobájában — saját érdekükben jelenjenek meg és kérdőívet állítsanak ki. Ugyancsak felhívja azokat a kisiparosokat is, akik a kérdőívet megkapták, hogy azt legkésőbb a fenti időpontig, a megadott utasításnak megfelelően kitöltve az ipari osztályhoz juttassák vissza még akkor is, ha időközben ipari tevékenységük megszűnt, vagy abban szünetelés állott elő. Az adatszolgáltatás kötelező és mulasztás, illetve késedelem esetén az 1952. évi VI. törvény 17. §. (1) vonatkozó szakaszait kell szigorúan alkalmazni.

— Halálozás. Buda István nyugdíjas temetése 9-én délután 3 órakor. (x)

— Értesítem az SZTK biztosítottakat, hogy a XVI. körzet orvosa dr Davida Rozália rendelését ismét átvette.

— Az Ágoston-téri áll. ált. iskola igazgatósága értesíti az érdeklődőket, hogy február hó második felében új esti „Dolgozók iskolája" tanfolyamokat indít. A tanfolyamok díjtalanok. Megfelelő jelentkező esetén alapismereti (I.—II. és III.—IV. oszt.) tanfolyamot, továbbá V.—VI., VII. és VIII. osztályokat indítunk. Jelentkezni lehet naponta reggel 8 órától este 6 óráig az iskola igazgatóságánál, ahol részletes tájékoztatást kapnak az érdeklődők.

— Belvárosi Általános Leányiskolával (Sétatér mellett) egyúttműködő dolgozók általános iskolája értesíti hallgatóit, hogy február 9-én, este 6 órai kezdettel folytatja előadásait. Uj osztályokat szervez azok részére, akik tanulmányaikat folytatni akarják. A hallgatók részére ingyenes gyorsírás és gépírói tanfolyam is kezdődik. Tankönyvekről gondoskodunk. Bővebb felvilágosítást február 9-én a tanfolyam megkezdésekor a vezető ad.

Az Állami Kereskedelmi Felügyelet munkájáról

A kultúrált szocialista kereskedelem megteremtése harci feladat. Ennek a feladatnak a megvalósításához járul hozzá a Belkereskedelmi Minisztérium pécsi és baranyamegyei Állami Kereskedelmi Felügyelősége, mely Pécsett, Kossuth Lajos utca 5. sz. alatt működik.

Népköztársaságunk Minisztertanácsa a Szovjetunió példája nyomán hozta létre az Állami Kereskedelmi Felügyeletet széles jogokkal felruházva.

A Felügyelet nek joga és kötelessége, ellenőrizni az állami, szövetkezeti és magán kereskedelmet, továbbá a vendéglátó és közétkeztetési vállalatok, kisipari szövetkezetek, államigazgatási szervek, intézmények, vállalatok és üzemek saját kezelésében lévő konyhái működését, függetlenül azok szakmai alárendeltségétől.

Az Állami Kereskedelmi Felügyelet a fogyasztók érdekeit képviseli. Harcol a kereskedelem területén tapasztalható minden visszaélés ellen, amelyet a még nem eléggé öntudatos dolgozók, vagy a kereskedelembe befurakodott elemek okoznak.

A felügyelők eddigi munkájuk során számtalan visszaélést tapasztaltak, amely a fogyasztók megkárosítására irányult. A vállalatnyi földművesszövetkezet boltjában például a 14 forintos kölni 18 forintos áron hozták forgalomba. Olyan jelenséggel is találkoztak, hogy amikor a fogyasztó jogos panaszát a Pécsi Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat 7-es sz. boltjában a panaszkönyvbe be akarta írni, a boltvezető azzal beszélte le a panasztevőt a panaszkönyvbe való bejegyzésről, hogy hiába ír be akármit, senki sem törődik vele.

De nem kevésbbé súlyos az sem, hogy a pécsi I. és II. sz. Népbüfé nap, mint nap piszkos, a fogyasztók felé egyáltalán nem megnyerő képet mutató, árról nem is beszélve, hogy a kiszolgálás udvariatlan, nem méltó a szocialista kereskedelemhez.

A Felügyelet dolgozói ezidáig is és a jövőben még fokozottabb mértékben mindenkor elfognak járni azokkal szemben, akik tudatosan a dolgozók megkárosítására, szocialista kereskedelmünk fejlődésének akadályozására törekednek.

Az Állami Kereskedelmi Felügyelet munkájához segítséget kell, hogy nyújtsanak a kereskedelem dolgozói, akik örömmel fogadták a Felügyelet dolgozóinak elvtársi segítségét. Fontos segítőtársai a felügyelőségnek a társadalmi ellenőrök is, akiknek szakmai kiképzése jelenleg folyamatban van.

De segíteniök kell az Állami Kereskedelmi Felügyelőséget a fogyasztók széles tömegeinek is, akik sérelmeiket, panaszaikat mindenkor jegyezzék be az üzletekben lévő panaszkönyvbe. Ne zárkózzanak el viszont attól sem, hogy akár szóban vagy írásban bejelentsék észrevételeiket a felügyelőségnek, hogy kiküszöbölve a hibákat, biztosítsák a valóban kultúrált kereskedelem megvalósulását.

SZIGETVÁRI ILLÉS
megyei felügy. vez.

A szovjet zootechnika alkalmazásának eredményei a pécsi állami gazdaság tehenészetében

Baranya megye állami gazdaságainak dolgozói között egyre népszerűbbé válik az élenjáró szovjet módszerek alkalmazása.

A pécsi állami gazdaság tehenészei is a szovjet zootechnika megismerése és alkalmazása útján érték el sikereiket. A rájukbízott állatoknál 1951 őszétől napi háromszori, 1952 tavaszától pedig a napi négyszeri fejésre tértek át. A többszöri fejés nemcsak magasabb tejhozamot eredményezett, hanem jól előkészítette a tejmirigyeket a következő fejési (laktációs) időre.

A pécsi állami gazdaság tehenészei nagy gondot fordítanak az állatok szakszerű etetésére. A könnyebb emészthetőség érdekében a takarmányt ívós állapotban adják a teheneknek, ez biztosítja egyben a magasabb tejhozam elérését.

Jól hasznosítják a vágóhídtól naponta átvett jelentős mennyiségű vért, amelyet főzött állapotban — egy tehénre 30 deka napi adagot számítva — adagolnak. Ezzel az állatok nagyobbmennyiségű fehérjéhez jutnak, mert egy liter vér fehérjemennyisége két és fél kilogramm kukorica fehérje tartalmával azonos.

Az állami gazdaság tehenészei a szovjet tehenészek és kiváló állattenyésztők szakkönyveiből tanultak alapján most az elmúlt évi eredmények túlszárnyalásáért indulnak harcba. Tehenállományukat három törzsre, — egy bonyhádi, egy szimentáli és egy 10 darabból álló legmagasabb tejhozamu csoportra — osztották fel. Ez utóbbi törzs tenyészállatait mesterséges megtermékenyítés útján a világhíres kosztromai faj szaporítására állítják be. Ennek a törzsnek a nagyobbmennyiségű mesterséges megtermékenyítését, amelyet az tesz lehetővé, hogy állatállományunk minőségi megjavítására a Szovjetunió hazánknak két kosztromai anaállatot ajándékozott.

RÁDIÓ-MŰSOR

ÁLLANDÓ MŰSORSZÁMOK:

Kossuth-Rádió:

5.00—8.30-ig: Reggeli zene — 5.30: Hírek Lapszemle. — 6.45: A Szabad Nép ma. vezércikke. — 7.40: Naptár — 7.45: Levelezőink jelentik — 7.55: Műsorismertetés — 8.30: Műsorzárás. — 12.00: Hírek Hangos Ujság. — 14.00: Időjárás- és vízállásjelentés — 15.15: Hírek szerbül — 17.00: Hírek — 18.40: Hírek németül — 19.00: Hangos Ujság. — 19.30: Hírek szerbül — 20.00: Hírek — 22.00: Hírek. — 24.00: Hírek.

Petőfi-Rádió:

6.00: Hanglemez. — 6.45: Jó reggelt gyerekek! — 7.155: Hírek szlovénül. — 10.00: Hírek. — 11.30: Műsorzárás. — 17.25: Hírek szlovénül. — 19.45: (szerda kivételével): Sportnegyedóra. — 20.00: Műsorzárás.

Február 9., hétfő

KOSSUTH-RÁDIÓ

5.35: Vasárnapi sporteredmények. — 6.00: Falurádió. 1. Gazdakalendárium. 2. Sok egészséges melegágyi palántát neveljünk. 3. Hírek a gépállomások gépjavítási versenyéről. 4. A koreai helyzet. — 7.45: Külföldi lapszemle. — 11.30: Egy s más az amerikai demokráciáról. — 12.30: Ifj. Magyari Imre és zenekara játszik. — 13.00: Operarészletek. — 13.30: Orosz forradalmi dalok. — 14.15: Heti zenés kalendárium. — 15.00: Úttörő-híradó. — 15.30: Klasszikus kórusművek. — 15.50: A magyar rádió kisegyüttese játszik. — 16.20: Ifjúsági fejtörő. — 16.45: Műsor az úttörők zenei szakköreinek. — 17.15: A Szabad Ifjúság vasárnapi számának ismertetése. — 17.30: Elbeszélés. — 17.50: Jó munkáért szép muzsikát! — 20.10: Luxemburg grófja, operett három felvonásban. — 23.25: Goldmark: Hegedűverseny.

PETŐFI-RÁDIÓ

7.00: A hét zeneszerzője: Wagner. — 7.35: Operett és filmdalok. — 8.35: Hanglemezek. — 9.00: Magyar gyermekzene. — 9.20: Orosz nyelvlecke kezdőknek. — 9.40: Magyar négykezes muzsika a XIX. századból. — 10.10: Hanglemezek. — 10.30: Óvodások műsora. — 10.50: Hangverseny. — 13.00: Zenekari muzsika. — 16.00: Juszti néni utazik. Elbeszélés. — 16.30: Bartók Béla és Kodály Zoltán népdalfeldolgozásaiból. — 17.10: A világ térképe előtt. Előadás. — 17.30: Goldmark: Sába királynője — nyitány. — 17.40: A rádió népművelési híradója. — 18.00: Hanglemez. — 18.10: Előadás. — 18.45: Szív küldi szívnek. — 19.00: Chopin-dalok. — 19.15: Szabó Ferenc: Nótaszó. — 19.30: A rádió tánczenekara játszik.

Február 10., kedd

KOSSUTH-RÁDIÓ

6.00: Falurádió. Állami gazdaságok híradója. — 11.30: A rádió asszonyrovata. — 11.50: Szlovák népdalok. — 12.30: Magyar zeneszerzők műveiből. — 13.00: Szórakoztató zene. — 13.30: A rádió népi zenekara játszik. — 14.15: Francia operettekből. — 15.05: Dvorzsák: Prágai keringők. — 15.30: Kínai és koreai dalok. — 15.50: Az Országhvonósnégyes játszik. — 16.20: A Gyermekrádió műsora. — 16.40: Orosz nyelvlecke gimnázumi tanulók részére. — 17.15: Egy falu — egy nóta. — 17.45: Termelési híradó. — 18.00: Farkas—Várnai: Honvéd leszek. — 18.20: A pártoktatás anyagához. — 20.10: Tánczene. — 20.50: Operarészletek. — 22.20: Magyar művészek hangversenye. — 23.20: Bakonyerdő dalaiból.

PETŐFI-RÁDIÓ

7.00: Filmzene. — 7.35: Magyar népdalok. — 8.30: Szimfónikus táncok — 9.20: A Gyermekrádió műsora — 9.40: Gyermekzene. — 10.10: Román és lengyel operettmuzsika. — 10.25: Hegedűművek. — 10.40: Magyar zenekari művek. — 13.00: Bardócz Margit hegedül. — 13.14: Hárfaművek. — 15.25: A rádió kisegyüttese játszik. — 16.10: Mesélő muzsika. — 17.10: A Salgótarjáni Népi Zenekar játszik. — 18.00: Mi van a föld belsejében. Előadás. — 18.15: Dalolnak a pionírok. — 18.45: Szív küldi szívnek. — 19.00: Kodály Zoltán művészete. Előadás. — 19.30: Vidám muzsika.

Február 11., szerda

KOSSUTH-RÁDIÓ

6.00: Falurádió: 1. Gazdakalendárium. 2. Akadályozzuk meg a malacok elhullását. 3. Ipari növények, új növényfajok és fajták a Szovjetunióban. 4. Gergely bácsi megmagyarázza . . . — 11.30: A gózoni Szűzmária. Mikszáth Kálmán írása. — 11.45: Nyolc orosz népdal. — 12.30: Vidám dalok. — 13.00: Balettmuzsika. — 13.30: Szomszéd népek dalai — 14.15: Delly Rózsi énekel. — 14.30: Hangverseny gyermekeknek. — 15.00: Úttörő-híradó. — 15.30: Hanglemezek. — 15.50: A juhász és a pulija. Veres Péter elbeszélése. — 16.20: A Gyermekrádió műsora. — 17.15: Népdalok. — 17.30: A dollár álarc nélkül. — 17.45: Szív küldi szívnek. — 18.10: Építőipari dolgozók félórája. — 20.10: Egy falu — egy nóta — 20.45: Erős Janesi kalandjai. Verses mese. — 21.00: A rádió szimfonikus zenekara játszik. — 22.25: A rádió népi zenekara játszik. — 23.10: Schubert műveiből.

PETŐFI-RÁDIÓ

7.00: Keringők. — 7.35: Olasz operakórusok. — 8.00: Hanglemezek. — 9.00: Furulyaegyüttes. — 9.20: A Gyermekrádió műsora. — 10.10: Kodály: Szonáta gordonkára és zongorára. — 10.30: Óvodások műsora. — 11.00: A Svjesnyikov-együttes énekel. — 15.00: Szovjet operakórusok — 15.30: Szovjet és népi demokratikus híradó. — 15.45: Vidám operettszámok. — 16.30: Előadás. — 16.45: Herz Lili zongorázik. — 17.10: Petrarcától — Majakovszkijig. Puskin. — 17.30: Népzene. — 17.45: Épül a kommunizmus — épül a szocializmus. — 18.00: Könnyű zene. — 18.45: Operettrészletek. — 19.00: Balettzene. — 19.40: A rádió tánc- és népi zenekara játszik.

Február 12., csütörtök

KOSSUTH-RÁDIÓ

6.00: Falurádió: 1. Gazdakalendárium. 2. Korai vetés, nagyobb termés. 3. Feketevágók, terményrejtegetők — békénk ellenségei. — 7.45: Miről írnak az üzemi lapok. — 11.30: Koppantó. Szatirikus irodalmi összeállítás. — 12.30: Hanglemezek. — 14.15: A Rádió Gyermekújság műsora. — 14.50: Szánt a traktor (ének- és zenekar). — 15.30: Dal az erdőről. — 16.00: Bányászdalok. — 16.30: Lenin-fiúk. Előadás. — 6.45: Ljatosinszkij—Puskin: Évszakok. — 17.00: Külpolitikai kérdésekre válaszolunk. — 17.15: Az Ifjúság Hangja. — 17.35: Jó munkáért szép muzsikát. — 18.00: Néphadsereg Híradója. — 20.10: Operaközvetítés. — 23.25: Szórakoztató muzsika.

PETŐFI-RÁDIÓ

7.00: Vidám dalok. — 7.35: Dalok és hangszerszólók. — 8.30: A XIX. kongresszus zászlaja alatt. — 8.40: Klasszikus operettek. — 9.20: A Gyermekrádió műsora. — 10.10: Hanglemez. — 15.00: A Gyermekrádió műsora. — 15.20: Hartai Ferenc fuvolázik. — 15.40: Fiatalok zenei újsága. — 16.10: A rádió kisegyüttese játszik. — 16.40: Szombat, vasárnap, hétfő. — Irodalmi riport. — 17.00: A rádió népi zenekara játszik. — 17.40: A Falurádió előadása. — 18.00: Albán népi muzsika. — 18.10: Az ötéves terv nyomában. — 18.45: Szív küldi szívnek. — 19.00: Hanglemezek.

Február 13., péntek

KOSSUTH-RÁDIÓ

5.45: A rádió asszonyrovata. — 6.00: Falurádió: Mezőgazdasági híradó. — 11.30: Lengyel költők a békéért. — 11.50: Operettrészlet. — 12.30: A Pénzügyőrzenekar játszik. — 13.00: Ifj. Veress Károly és zenekara játszik. — 13.30: Szabad szél c. operettből. — 14.15: A rádió kisegyüttese játszik. — 15.00: Úttörő-híradó. — 15.30: Zenekari művek. — 16.20: A Gyermekrádió műsora. — 16.30: Úttörő-sporthíradó. — 16.45: Orosz nyelvlecke haladóknak. — 17.15: A pártoktatás anyagához. — 17.35: Békedalok. — 17.55: Nemzetközi kérdések. Előadás. — 18.10: Tánczene. — 20.10: Jó munkáért szép muzsikát. — 20.45: Emlékezetes napok. Irta Szabó Pál. — 21.00: Hangverseny — 22.25: Operarészletek. — 23.25: Szórakoztató muzsika.

PETŐFI-RÁDIÓ

7.00: Saljapin énekel. — 7.35: Nagy együttesek műsoraiból. — 8.15: Hanglemezek. — 9.20: A Gyermekrádió műsora. — 10.10: Bencze Judit és Gál Gábor énekel — 10.30: Óvodások műsora. — 10.50: A Gyermekrádió műsora. — 11.00: Wagner műveiből. — 15.00: Magyar népi muzsika és albán műdalok. — 16.00: Ivan Andrejevics Krilov, a nagy orosz szatirikus meséiről. — 16.20: Bogdesi népdalok. — 16.50: Szív küldi szívnek. — 17.30: Előadás. — 17.45: Bolgár muzsika. — 18.00: Egy falu — egy nóta. — 18.45: Most szép lenni katonának. — 19.00: Operettrészletek. — 19.15: Az új Kínában.

Február 14., szombat

KOSSUTH-RÁDIÓ

6.00: Falurádió: 1. Gazdakalendárium. 2. Szervezzük meg az erős, állandó brigádokat. 3. Első építkezési módok a mezőgazdaságban. 4. Akik példát mutatnak az első negyedévi terménybeadásban. — 11.30: Addig jár a korsó a kútra. Irodalmi műsor. — 12.30: Csárdások, polkák. — 13.00: A rádió művészeti híradója. — 13.20: Katonadalok. — 14.15: Filmzene. — 14.30: Zenés irodalmi műsor. — 15.00: Kerekes János dalaiból. — 15.30: Beszélő atlasz: Dél-Kínában. — 15.45: Állami vállalatok hírei. — 15.50: Szórakoztató muzsika. — 16.10: Szovjet napok — szovjet emberek — 16.20: A VIII. ker. Vendéglátóipari üzemek egyesített zenekara játszik. — 17.15: Fúvószene. — 17.30: Az Állami Népi Együttes hangversenye. — 18.00: Falurádió: Szövetkezeti Híradó. — 18.30: Szív küldi szívnek. — 20.10: Láttuk, hallottuk, olvastuk. — 22.25: Tánc éjfélig.

PETŐFI-RÁDIÓ

7.00: Kolhozdalok. — 7.35: Operett- és filmzene. — 8.40: Népi muzsika — 9.00: Görög gyermekek műsora. — 10.10: Az Operaház fiatal művészei énekelnek. — 10.40: Operarészletek. — 15.00: Vidéki körkép. — 15.25: Gyorgyevicsék Elbeszélő könyvéből. — 15.45: Hanglemezek. — 16.00: Lengyel Ujság. — 16.35: Közgazdasági negyedóra. — 16.50: Szív küldi szívnek. — 17.10: Tanuljunk énekszót oroszul. — 17.30: Szlovák népi táncok. — 17.45: A rádió postája — 18.00: Tánczene. — 18.45: Népzene. — 19.00: Mindenki operája.

Február 15., vasárnap

KOSSUTH-RÁDIÓ

6.00: Hanglemezek. — 8.00: Hírek. Lapszemle. — 9.00: Egy falu — egy nóta — 9.30: Könnyű út a komoly zenéhez — 10.00: Vasárnapi levél. — 10.10: Csinn bumm. — 10.50: Fúvós indulók. — 11.00: A rádió békeműsora. — 11.30: A rádió szimfonikus zenekara játszik. — 12.50: Toki Horváth Gyula és zenekara játszik — 13.30: Hangos Ujság. — 14.15: Művészlemezek. — 15.30: Fi mzene gyermekeknek. — 16.00: A Szovjetunió szocialista mezőgazdasága. — 16.30: Részletek a Csinom Palkó c. daljátékból — 17.00: Egy hét a külpolitikában. — 17.20: Operettrészletek. — 17.40: Kincses Kalendárium. — 19.00: Tánczene. — 20.20: Legyőzhetetlen nép. Dokumentumjáték. — 21.20: Totohírek. — 22.10: Tánczene. — 22.35: Budapest hangversenyteremeiből.

PETŐFI-RÁDIÓ

8.00: Vidám dalok. — 8.30: Falurádió: 1. A Falurádió levelesládája. 2. Mit tartsunk észben? — 9.00: Operarészlet. — 9.25: Tanuljunk énekszót oroszul. — 9.45: Református vallásos félóra. — 10.15: Két szál pünkösdrózsa. Ádám Jenő feldolgozása. — 11.00: Miska bácsi levelesládája. — 11.30: Bányászmúsor. — 12.05: Világ ifjúsága a békéért. — 12.50: Hámos György. Harcosok és harcosok c. könyvéből részletek. — 13.00: Budapest hangversenytermeiből. — 14.00: Huszka-hangverseny. — 15.00: Tudományos fejtörő. — 15.20: Csárdások, polkák — 15.45: A „Tartós békéért, népi demokráciáért!" c. lap ismertetése. — 16.00: A Rádió Gyermekszínházának műsora. — 16.40: Szív küldi szívnek. — 17.00: Foglalkozás gyilkos. Elbeszélés. — 17.30: Román zenekari művek. — 18.00: Schneider Hédi zongorázik. — 18.45: Csárdások. — 19.00: Hangverseny operakedvelőknek.

Az új, egységes sportminősítési rendszer követelményei labdarúgásban

ÉRDEMES SPORTOLÓ az a játékos, aki a Nemzeti Bajnokság I. osztályában első vagy második helyezést elért csapat tagja, vagy

aki a Magyar Népköztársasági Kupa döntőjében három év alatt kétszer szereplő csapat tagja, vagy

aki háromszor játszik a Magyar Népköztársaság A-válogatott csapatában, vagy

aki először játszik a Magyar Népköztársaság B-válogatott csapatában nemzetközi mérkőzésen.

I. OSZTÁLYÚ SPORTOLÓ az a játékos, aki a Nemzeti Bajnokság I. osztályában szereplő csapat tagja, vagy

aki a Nemzeti Bajnokság II. osztályában 1.—3. helyezést elérő csapat tagja, vagy

aki a Nemzeti Bajnokság II. osztályában olyan csapat tagja, amely egy év alatt az elérhető pontoknak legalább 60 százalékát megszerezte.

II. OSZTÁLYÚ SPORTOLÓ az a játékos, aki a Nemzeti Bajnokság II. osztályban szereplő csapat tagja, vagy

aki a megyei bajnokságban 1.—6. helyezést elért, vagy a megyei bajnokságban az elérhető pontszám 40 százalékát elért csapat tagja, vagy

aki a budapesti bajnokság I. osztályában szereplő csapat tagja, vagy

aki a budapesti bajnokság II. osztályában 1.—3. helyezést elért csapat tagja.

III. OSZTÁLYÚ SPORTOLÓ az a játékos, aki a megyei bajnokságban 7 helyen vagy annál lejjebb végzett csapat tagja, ha csapata nem érte el a megszerezhető pontok 40 százalékát, vagy

aki a járási, városi bajnokságban 1.—3. helyezést elért csapat tagja, vagy

aki a budapesti kerületi bajnokságban 1.—3. helyezést elért csapat tagja, vagy

aki a budapesti II. osztályban negyedik, illetőleg ennél alacsonyabb helyezést elért csapat tagja, vagy

aki üzemi, szakmai bajnokságban első helyezést elért csapat tagja, ha az üzemi, szakmai bajnokságban legalább hat csapat résztvett.

IFJUSÁGI SPORTOLÓ az a játékos, aki az ifjúsági bajnokságban szereplő csapat tagja, vagy

aki üzemi ifjúsági, iskolai bajnokságot nyert csapat tagja, ha az üzemi ifjúsági, iskolai bajnokságban legalább hat csapat résztvett.

OSZTÁLYMEGTARTÁS. A minősítés megszerzésének évétől évenkint kell teljesíteni az elért osztály számára előírt követelményeket.

Megjegyzés. A követelményeket olyan játékosnak lehet beszámítani, aki csapatában a bajnoki mérkőzéseknek legalább 60 százalékán szerepel. Bajnokságnak olyan versenyt lehet tekinteni, amelyet az illetékes TSB-nek bejelentettek és hivatalosan kiküldött játékvezető közreműködésével, körmérkőzés formájában bonyolítanak le. A Nemzeti Bajnokság I. és II. osztályában résztvevő csapatok tartalékcsapatainak játékosai egy osztállyal alacsonyabb minősítést kapnak, feltéve, hogy a tartalékbajnokságban a mérkőzéseknek legalább 60 százalékán szerepeltek. Azokon a nemzetközi viadalokon való részvétel, amelyeken sorozatos mérkőzések vannak — világbajnokság, olimpiai bajnokság, több ország tornája — mind egy-egy válogatottságnak számít. A minősítés szempontjából a tizenegy kezdőjátékos és négy tartalékjátékos számít válogatottnak.

— **Felvétel a dolgozók általános gimnáziumába.** Február hó 12-én megindul a dolgozók általános gimnáziumában az új II., III. osztály. Felvételre jelentkezhetnek mindazok, akik a középiskola első, illetőleg második osztályát már elvégezték kereső foglalkozással rendelkeznek. Nőknél ettől el lehet tekinteni. A beíratkozás február hó 10-én és 11-én 5—7 óráig lesz délután a Nagy Lajos gimnáziumban, a földszint 12. sz. szobában (Széchenyi tér 11. sz.). Akik be akarnak iratkozni, a fenti időben jelenjenek meg a megjelölt helyen. Ugyanakkor részletes felvilágosítást ad az iskola vezetősége. Tandíj, vizsgadíj nincs. Előadások szerda és szombat kivételével naponta 5—9 óráig.

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

VASÁRNAP:

SZINHÁZ:

Ukrajna mezőin (fél 4, fél 8 órakor)

MOZI:

Kossuth: Döntő fordulat (délelőtt 9, 11 órakor) Állami Áruház (fél 5, fél 7, 9 órakor

Park: Állami Áruház (4, 6, fél 9 órakor)

Petőfi: Holnap felé (délelőtt 11 órakor) Hegyi emberek (fél 5, fél 7, 9 órakor)

KIÁLLITÁS:

A November 7 kultúrotthonban építőművészeti kiállítás (10-től 21 óráig)

MŰSOR:

A November 7 kultúrotthonban klubdélután tánccal (délután 5-től 11 óráig)

HÉTFŐ

MOZI:

Kossuth: Állami Áruház (fél 5, fél 7, 9 órakor)

Park: Állami Áruház (6, fél 9 órakor)

Petőfi: Hegyi emberek (fél 5, fél 7, 9 órakor)

KIÁLLITÁS:

A November 7 kultúrotthonban építőművészeti kiállítás (10-től 21 óráig)

Csúrtökön a városi tanács II. emeleti nagytermében a megyei bíróság ankétot tart a gazdasági bűncselekmények elleni harcról, mint a fegyelemnevelés eszközéről. Előadó: dr. Tárkányi Ernő, megyei bírósági bíró. (Kezdete délután fél 5 órakor)

A PÉCSI Teherautófuvarozási Vállalat gyakorló gépkocsivezetőket vesz fel. Jelentkezés: Ipar-utca 7. sz. alatt. 122

A PUSPÖKBÓLYI Állami Gazdaság azonnali belépésre felvesz pártelt egyszámlavezető pénztárost. Jelentkezés a gazdaság irodájában. 123

STEPPELT, fehér, mély gyermekkocsi eladó. Tompa Mihály-u. 46., emelet. 436

LEMEZJÁTSZÓS, Siemens zenegép eladó. Cím 437. számon a kiadóban.

2+1 ORION világvevő rádió eladó. Dr. Koltai Géza, Marosvásárhely u. 6. 434

KETSZEMÉLYES rekamié eladó. Kossuth Lajos-u. 17. Házfelügyelőnél. 425

BŐRKABÁT, női bundabéléses eladó. János-u. 11. II. 14. ajtó. 433

ELADÓ hálószoba-szekrények, tükör, kis kredenc, kis fotelok. Szent István-tér 15., hétköznap 3—5 között. 443

KOMBINÁLT szobabútor eladó. Zsinkó István-u. 16. 438

JÓÁLLAPOTBAN, fehér sportkocsi eladó hétfőtől. Munkácsy Mihály u. 25., földszint.

NAGYMÉRETŰ kombináltszekrény eladó. Légszeszgyár u. 10. Szeder. 439

GYERMEKSZERETŐ mindenest keresek azonnalra. Pénzesnő. Petőfi-u. 59. II. 7.

43-as DUPLATALPU bőgeri, gyermekágy eladó. József-u. 23. III. 16. 442

GYÁRVÁROSON 2 szoba-konyha, előszobás, kertes családi házban lévő lakásom, sertés és baromfitartással elcserélném belvárosi 2 szobásért. Elcserélném belvárosi gyönyörű szobámat egy kétszoba-konyhás lakásért szigeti részen. Cím: INKOZ-nél.

500 kcm. VAGY AZON FELÜL kifogástalan állapotban lévő, oldalcsatos motorkerékpárt keresünk megvételre. Cím: Melléktermék és Hulladékgyűjtő Vállalat Pécs, Doktor Sándor-u. 14. Tel.: 16-32. 119

KESZTYŰGYÁR szabász álképzésre azonnal felvesz 20—30 éves férfiakat, szabók és cipészek előnyben. Jelentkezés naponta reggel 8—14 óráig a gyárban, Ferenc-u. 10. alatt, önéletrajz benyujtása mellett. 117

ÉPÍTŐ VÁLLALAT főkönyvelőt keres azonnalra. „2000 Ft." jeligére a kiadóhivatalba. 118

ELCSERÉLNÉM Balatonfellén lévő 2 szoba, 2 konyhás házamat gazdasági épü etekkel Pécsett, vagy környékén hozzá hasonló házért. Egy kataszteri hold nagyságú szálló, kettő darab eladó. Kukoricabeültetésre alkalmas, szép fekvésű házhely eladó. Gyárvárosban házhely olcsón eladó. Érdeklődni bővebben: INKOZ nél. 120

KESERŰ MANDULÁT minden mennyiségben vesz a Pécsi Kertészeti Vállalat. Siklósi-út 77. szám. 114

MODERN konyhaszekrény, egy sötétbarna íróasztal eladó Szabadság-út 19. alatt.

KÉSZPÉNZÉRT nyolcszáz négyszögöl gyümölcsös ürögbe bérbadó. Cím a kiadóban 402. számon.

ELADÓ: Kiállítási íróasztal, aki festmények, rádió, karosszék. Papnövelde u. 10., földszint. 418

JÓKARBAN lévő, puhafa hálószoba eladó. Ugyanott szives, gyermek sportkocsi eladó. Nyíl-u. 24. 423

KÉTSZEMÉLYES rekamié, ajtó tokkal 190x90 eladó. Rózsa Ferenc-u. 2. 425

SZŐLŐT bérbevennék beköltözhető lakással. Cím a kiadóban 431. számon.

250-es NSU MOTORKERÉKPÁR, Singer varrógép eladó. Miklós, Eper-u. 3.

FEHÉR, mély gyermekkocsi eladó. Rákóczi út 46. Tüzép udvar. Bognár. 424

ELADÓ 125-ös Csepelhez prima külsőbelső, gumigázrezsó, láveső. Cím: 430. számon.

ELADÓ egy fehér, mély gyermekkocsi. Felsőmalom-u. 21. 422

MODERN hálószobabútor diószínre fényezett eladó. Doktor Sándor-u. 44. 419

ELADÓ 100-as NSU új gumikkal. Alkotmány-u. 19. Pécs. 420

VESZEK (3+1) 4+2 modern rádiókészülékeket. Címeket „Rádió" jeligére a kiadóba kérek.

MODERN, kétszemélyes rekamié eladó. Petőfi-utca 26. 477

KONYHASZEKRÉNY, rekamié eladó. Tábor-utca 4. sz. Hátul az udvarban. 416

150 kg-os zsírsertés fele eladó. Kisdeindoltető 8. Vida-szőlő. Donátusi Autóbusz-végállomás. 415

100-as EXPORT Csepel ballongumis eladó. Zrinyi-u. 15. 413

SINGER, süllyesztős varrógép eladó. Nagy Jenő-utca 7. 400

BÉRELSZÁMOLÁST és normást gyors eredménnyel tanítom. Címeket: „Dekád" jeligére kérem.

2 új, modern, diószínre fényezett ágy eladó. Garai u. 24. 407

ELADÓ: Egy fürdőkályha Majláth-utcai Szöv. Társasház, földszint B/4.

NÉMET és orosz nyelvtanítást vállalok. Surányi (Magas-ut)-út 20. Tel.: 30-72.

REKAMIÉ 2 személyes, asztal 6 székkel eladó. Fürst Sándor u. 67.

KEVESETHASZNÁLT, mélyen steppelt sportkocsi eladó. Alsósoronika Németh (Pius mellett). 402

100-as CSEPEL és Gombor, mély gyermekkocsi eladó. Tündér-u. 5.

3+1 EKA nagyszuper rádió eladó. Megy-utca 24. 409

HIZOTT SERTÉST vennék, gyalupad eladó. Tompa Mihály-u. 18/1. 398

ELADÓ kompletl bábatáska. Majláth-u. társasház. A. ép. B. l. l. 1. ajtó. 395

125-ös kcm-es, új Csepel eladó, első-hátsó teleszkopos. Tompa Mihály-u. 37. 399

FEHÉRZOMÁNC, kétrétegszes mosogató eladó. Szabadság-u. 7. Sziklai. 396

VENNÉK női kerékpárt kifogástalan állapotban. Címet kérem hétfőn délig a kiadóba 378. számra.

FIGYELEM! Kishaszonbérleti szőlőkre szerződéskötés folyó hó 9-én reggel 9-től a Szőlőkezelési Felügyelőség irodahelyiségében.

10—15 WATTOS permanens hangszórókat keres megvételre a Pécsi Nemzeti Színház.

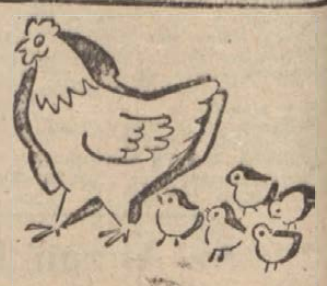
ÜZEMI főzés céljára alkalmas nagy fűzhelyet megvételre keresünk. Cím: Délmagyarországi Dunántúli Üzemélelmezési Vállalat Pécs, Kazinczy u. 6. 116

HŰTŐKEZELÉSBEN jártas, gyakorlott üzemgépészt keres a Húsipari Vállalat.

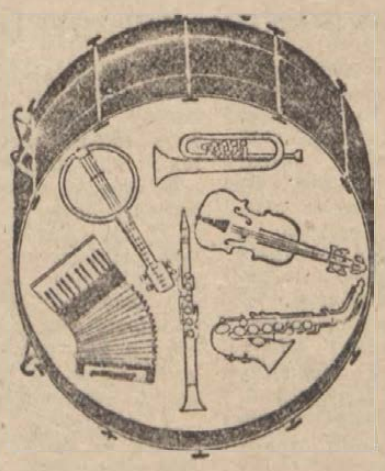
SZILÁGYPUSZTAI Állami Gazdaság felvesz traktoristákat, traktorista nőket azonnali beépésre. Munkakönyvvel és némi szakképzettséggel rendelkezzen. 110

KOMLÓI SZERELŐIPARI VÁLLALAT keres azonnali belépésre víz- és fűtésszerelő munkást, gyakorlott műszaki rajzolót, víz- és villanyszerelő technikus és művezetőket, könyvelési osztályvezetőt, pénzügyi előadót, anyagkönyvelőt, utókalkulátort, gyorsgépírónőket és bérelszámolót.

KOMLÓI Szerelőipari Vállalat keres azonnali belépésre víz- és fűtésszerelő-szerelőket, központi fűtés szerelőket, betanított segédmunkásokat és kubikosokat.

Szaporodik a pénze, -ha vált TAKARÉK BETÉT KÖNYVET

Olcsó cseh szlovák gyári hegedűk 305.— Ft-tól. 1 soros gombos harmonika 350.— Ft.

a Hangszerkereskedelmi Vállalat fiókjánál

PÉCS, Kossuth Lajos-utca 33.

DUNANTÚLI NAPLÓ

a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja. Felelős szerkesztő PALINKÁS GYÖRGY. Felelős kiadó ÉGRI GYULA. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs, Perczel u. 2. — Telefon 15-32 és 15-43. Előfizetési díj: havi 11.— forint.

Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. sz. Telefon 30-27. A nyomdaért felelős: MELLES REZSŐ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 34. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — KEDD, 1953 FEBRUÁR 10

A MAI SZÁMBAN:

Kim Ir-Szen marsall parancsa a koreai néphadsereg ötödik évfordulója alkalmából (2. o.) — Gyermekek között (2. o.) — Ahol lehecsülik a tömegeket — ott rést nyitnak az ellenségnek (3. o.) — „Családunk már készül a hetedik gyermek fogadtatására" (3. o.) — Nő a Valigura elvtárs módszerét alkalmazók teljesítménye a Pécsi Szénbányákban (3. o.) — A komlói szénbányák dolgozói termelésük megháromszorzásáért (4. o.) — Egy nap a pécsi rádiónál (4. o.)

Az anyáról és a gyermekről való gondoskodás törvénye

Évtizedek óta vajúdó, fájdalmas kérdéseket old meg igazságosan, milliók örömére, milliók javára, boldogabb holnapunk érdekében a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának határozata az anya- és gyermekvédelem továbbfejlesztéséről.

A felszabadulás előtt hazánkban még a szegénysorsnál is szegényebb sors várt azokra a dolgozó családokra, ahol sok volt a gyerek. Állam, város nem segítette őket. „Neveljék fel a porontyaikat ahogy tudják, miért kellett nékik szegényember létükre annyi gyerek?"

Nagycsaládos embereket még az ág is húzta. Nem szívesen alkalmazták őket, mondván: „Sok velük a baj, mindig kell nékik valami."

Amíg az apa és az anya robotolt, reggeltől-estig, addig a gyerekek felügyelet nélkül, sokszor iskola nélkül, az utcán és a bérházak udvarain nőttek fel.

Állapotos asszonyt nem alkalmaztak, vagy ha már előzőleg is ott dolgozott, akkor egyszerűen az utcára tették a szülés előtt.

A Horthy-világ újságjainak mindennapos híre a kapu alá hidak tövébe tett csecsemő. Milyen társadalmi valóságot lepleztek le ezek a télen-nyáron, sokszor újságpapírba burkolt apró életek? Egy embertelen kor, anya-, gyermek- és családellenes bűneit bizonyították.

Az urak országa, az egész államigazgatási gépezet rátámadt arra, aki házasságon kívül szült gyermeket. „Fattyút", ahogy akkor mondták. A törvények ezernyi egérutat biztosítottak ahhoz, hogy lelkiismeretlen emberek megmeneküljenek az apaság elismerésétől.

Mindez valósággal kivirágoztatott egy új ipart, a gyermekkereskedelmet. 1932 január 17-én jelent meg az itt idézett cikk a Dunántúlban: „Ki akar örökbefogadni egy hároméves kisfiút?" címmel. Egy öreg asszony járt akkor a szerkesztőségben és elmondta: „Lányával és hároméves kis unokájával a legnagyobb nyomorban élnek már hónapok óta. Kenyérkereső nincs a háznál és a szerencsétlen kisgyerek már most keservesen szenved a nyomor miatt. Az anya és a nagyanya ezúton hívják fel a gyermektelen családok figyelmét, hogy az egészséges, hároméves kisfiút örökbe adnák, hogy jobb körülmények közé kerüljön."

Elképzelhető, hogy milyen feneketlen lehetett az a nyomor, amelyik anyákat késztetett arra, hogy megszült, évekig keservesen nevelt gyermeküket másnak adják.

Virágzott a gyermekkereskedelem, fő vásárlói a kulákok voltak, szinte ingyen jutottak munkaerőhöz, amellett még az egyháznak tetsző, áltatos cselekedetet is vittek végbe az ilyen akciókkal.

Mindez megtalálható még ma is imperialistáknál, a kapitalista országokban. Tízezernyi olasz gyerek csavarog az országutakon és lakik a városok szélén bádoghordókban. Amerikában a munkanélküliek legnagyobb része állapotos vagy gyerekes asszony. Elsőnek nekik mondanak fel és helyükbe olyanokat vesznek, akiknél nem kell gondoskodni bölcsődéről, napközi otthonról.

A kapitalista országokból lábrakapott Malthus püspök elmélete az emberiség túlnépesedéséről. Legutóbb egy angol pap nyilatkozgatott róla a sajtóban. A magyar visszhangja sem maradt el. Pákolicz István fiatal költő gúnyos verset írt az ilyen elméletek ellen Neomalthuzianizmus címmel. „Táplált eddig a Föld s kimerült, mert oly sok az ember! — Közgazdászok, elő! Tennünk kell valamit! — És az okos koponyák üregében kész is a válasz: — Pusztítsuk ki felét! Több marad így minekünk!"

Addig, amíg a tőkés világ a születésszabályozás bevezetésén töpreng, mi nagyot, hatalmasat léptünk előre, az ember, a legfőbb érték érdekében.

A gondoskodás, a védelem szakadatlan láncolata segíti a terhes anyát és a megszületett kis embert. Terhes nőt is ugyanúgy kell alkalmazni, mint mást, mindössze csak annyi a különbség, hogy könnyebb munkabeosztás jár néki — mint ahogy általában megállapítják, hogy mik azok a munkák, amelyekre nőket nem lehet alkalmazni, — sem éjjel nem szabad dolgoznia, sem túlmunkára nem osztható be. A szülés előtt és a szülés után szabadság, segély jár, ingyenes csecsemőkelengyét kapnak az anyák és biztosítják az időt a csecsemő szoptatásához. Ha a gyermek megbetegedne, akkor is mellette lehet az édesanyja. — más ápoló híján, — ma már ez törvényadta jog.

A miniszertanács határozata valóságos tárháza a jogoknak és kedvezményeknek. Győzkelik az anyák, a sokgyermekes családok számbavenni, hogy mi minden jár nekik: kitüntetés, kedvezmény a lakásiuttatásnál, felemelt családi pótlék.

Különösen nagy gondoskodás történik az egyedülálló anyákról. Maga az állam próbál közbenjárni annak érdekében, hogy a születendő gyermek apja kössön házasságot a leendő anyával. Ha ez nem történne meg, akkor sem menekülhet a felelősség alól akarva-nemakarva gondoskodnia kell gyermekéről.

Hatalmasan kibővül az anyákról, gyermekekről gondoskodó egészségügyi hálózat. Pécsett 1952-ben készült el a 35 ágyas Uzsoki-utcai bölcsőde. Most Meszesen 44 ágyas és a Kilián utcában 10—14 ágyas létesül. Az egészségügyi bölcsődét 25 ezer forintnyi összegért szerelték fel. Idén épül a gyermekvédő intézet ötven ágyas kórháza.

Ugyanilyen arányban fejlődnek a megyében a szociális intézmények. A rendelet nemcsak a családi segélyt terjeszti ki a téeszcsékre, hanem arról is intézkedik, hogy a mezőgazdaságban dolgozó anyák helyzetét minden tekintetben megkönnyítsék.

A felszabadulás előtt 4 napközi otthon volt Pécsett, most már 23 van és rövidesen újabb hat létesül. Emellett négy óvoda is működik a városban.

A miniszertanács határozata azt jelenti, hogy minden eddiginél más, jobb és szebb világ vár az anyákra, gyermekekre is. Hatalmas összeget fordít államunk arra, hogy ezt lehetővé tegye. Ehhez járulnak hozzá a gyermektelenek, a nőtlenek és hajadonok, de ez a hozzájárulás is bármikor visszatérülhet, mert amint családot alapítanak, ők is részesei lehetnek az állam és a szocialista közösség nagy gondoskodásának.

A miniszertanács határozata után minden előfeltétele megteremtődött annak, hogy dolgozó asszonyok jól gondoskodhassanak gyermekeikről és annak, hogy boldog országban, munkával helyt állással megvédett békében új gondot bút nem ismerő nemzedék nőjön fel. Gyönyörű gyermekkort és napfényes jövőt biztosítunk nekik.

VERSENYBEN ÁPRILIS 4 TISZTELETÉRE

„Meg nem hátráló, harcos és szívós tömegmunkára van szükség, amelyben megtalálja a maga napi harci feladatát minden egyes pártlag és tagjelölt, sőt a pártunk mögé sorakozó rokonszenvezők óriási tömege is."
(Horváth Márton elvtársnak a Központi Vezetőség 1952. június 27-i ülésén elmondott beszédéből.)

Szarka Lajos vájár versenyre hívta Molnár István DISZ-brigádját

Molnár István, a 100 méteres mozgalom elindítója február hónapban a Komlói Aknamélyítő Vállalatból a Komlói Feltáró Vállalathoz ment át, hogy munkamódszerének, tapasztalatainak átadásával itt dolgozó bányászársait is hozzásegítse a nagyobb eredmények eléréséhez.

A feltáró vájárok többsége örömmel fogadta Molnár elvtársat és 20 fiatal kérte, hogy brigádjában dolgozhassék. Ezek közül alakította meg Molnár István vájár 12 tagu csapatát.

Február hónapra 45 folyóméter 6.6 négyzetméter szelvényű vágat kihajtását irányozta elő számukra a terv. Az egy napra jutó 1.87 méter helyett február 2-án, még csak 1.6 métert haladtak előre. Február 3-án már 2.1 métert értek el és ezzel napi tervüket 128 százalékra teljesitették. Február 4-én 4.1 folyóméter vágat kihajtásával előző 2 napi tervüket együttvéve is túlszárnyalták és eddig esedékes tervelőirányzatukat 141 százalékra teljesitették.

Munkájukat segíti, hogy a ciklusos munkagrafikon pontos betartásával végzik az egyes munkafolyamatokat, a munkahely változásainak megfelelően más-más módszereket használnak. (Például a fúrószárakat a kőzet keménységének megfelelően változtatják.) Ugyanakkor eredményeik további fokozására a millszekundos robbantással is kísérleteznek.

Molnár elvtárs kezdeményezése jó hatással volt a Feltáró Vállalat dolgozóinak a versenyszellem növelésére. Az V. szint déli főkeresztvágatában a 206-os csapatnál dolgozó Szarka Lajos vájár versenyre hívta Molnár István DISZ brigádját csapata nevében. A Molnár-brigád nemcsak hogy elfogadta a kihívást, hanem csatlakozásra szólította fel Komló valamennyi elővájáson dolgozó csapatát. A 206-os csapat eredményei a versenykihívás óta fokozódtak. Február 5-ig előirányzott tervüket 120 százalékra teljesitették, azonban még mindig Molnár István DISZ brigádja mögött maradnak, amely ugyanezen idő alatt 7.48 folyóméter helyett 10.4 métert ért el és erre az időszakra eső tervét 134 százalékra teljesitette.

Molnár István az eddigiek folyamán a Feltáró Vállalatnál új munkatársakkal együtt dolgozva bebizonyította, hogy jó munkaszervezéssel, teljes időkihasználással és az új módszerek bátor alkalmazásával a teljesítmény nagyobb fizikai erő kifejtése nélkül is növelhető és a megszokottnál jóval nagyobb eredmények érhetők el.

Molnár István jó munkája elismeréseként dolgozó társait képviseli a február 7-én megnyílt bányászkongresszuson.

Pécs VI. kerület

kommunistáinak lelkes vállalásaihoz csatlakoztak a pártonkívüliek széles tömegei. — Eddig Széchenyi- és András-aknákon 1.448 bányász tett vállalást felszabadulásunk nagy ünnepére. Az üzemi bizottság értékelése azt mutatja, hogy már 962 bányász teljesitette vállalását.

A vállalások teljesitésében élenjárnak a kommunisták. A Jovi-csapat januárban 86.8 százalékra teljesitette tervét. A februári tervállásuk azonban már 115.5 százalék, ami mutatja, hogy januári lemaradásukat rövidesen pótolják.

A bányász-párttagság nevelése, aktivizálása szempontjából döntő jelentőségük van a pártcsoportok és pártbizalmiak munkájának. Horváth István (18) elvtárs Leisz József fejtésében dolgozik, ő a pártbizalmi — Horváth elvtárs január 10-én arra tett vállalást, hogy március 9-re 167 százalékos eredményt ér el. Pártcsoportjának tagjaival is megbeszélte a vállalást: elhatározták hogy a január havi tervükön felül 520 csillét adnak népgazdaságunknak. Vállalásukat 124.2 százalékra teljesitették.

István-aknán

az április 4-i felajánlások teljesítéséért jól harcolnak a Bitter-csapat kommunistái. Bitter elvtárs frontmester Papp István (8) pártbizalmival műszak elején megbeszélik a tennivalókat, a helyes beosztást. Göcz József szakszervezeti bizalmit is bevonják ebbe a munkába, aki mint népnevelő is lelkesíti a csapat tagjait. A munkaidőt teljes egészében azaz annak 480 percét munkával töltik s a munkaidő lejárta előtt arra törekednek, hogy a szenet, amit termelnek még a kiszállásuk előtt elszállítsák. Pénteken a Bitter-csapat 125 százalékra teljesitette napi tervét.

Üzemünk kommunistái is jobb munkával készülnek április 4-re, erről ir szerkesztőségünknek küldött levelében Hamberger Imréné elvtársnő

a Sopiana Gépgyár

pártitkára: „Büszkén mondhatom, hogy az 1949-ben elindított munkaversenyt, ami a legjobb és legnagyobb eredményt a felajánlások szervezésében az április 4-i munkaversenyben értük el, mert üzemünk szinte valamennyi dolgozója vállalást tett. A verseny szervezéséből és a munkából jól kiveszik részüket üzemünk kommunistái, akik a versenyszerződések megkötésében példamutatásukkal magukkal ragadják a pártonkívüli dolgozókat. Pártszervezetünknek 119 párttagja van, ebből 116-an résztvesznek a versenyben. Molnár Gábor elvtárs az öntöde pártbizalmija arra tette felajánlását, hogy ezévi tervét április 4-re befejezi. Napi teljesítménye a bizonyíték arra, hogy vállalását teljesíteni fogja. Átlagos eredménye 190—200 százalék. Ezt a magas teljesítményt úgy éri el, hogy munkaidejét teljesen kihasználja. A munkaidő megkezdése előtt 10 perccel megjelenik munkahelyén. Hasonlóképpen dolgozik Németh Gyula elvtárs esztergályos, pártbizalmi, aki vállalta hogy 608 normaórát helyett 800 normaórát teljesít. Németh elvtárs gépén gyorsmegmunkálási módszerrel dolgozik, selejtmentesen. Napi teljesítménye 160—175 százalék között mozog. A mellette dolgozó Mókus Bélának átadja munkamódszerét, aki nemrég került Horizontál gép mellé dolgozni. Németh elvtárs munkájának eredményességét bizonyítja, hogy Mókus Béla ma már 130—135 százalékra teljesíti normáját."

A porcelángyári kommunisták

is harcolnak a felajánlások valóraváltásáért. Eddig azonban még a vállalások végrehajtását nem követő kellő politikai felvilágosító munka. Többet és jobban kell segítsünk a pártbizalmiaknak, népnevelőknek. — Ne csak a saját eredményükkel törődjenek, hanem kísérjék figyelemmel a párttagok vállalásának teljesítését is. Arnold Ferencné elvtársnő a II. számú alapszervezet pártbizalmija 140 százalékos vállalását már túlteljesítette. Tizenöt elvtárs tartozik a pártcsoportjához, de még nem nézte meg: ki hogyan teljesít, kinek milyen segítségre van szüksége.

Kalmár Ernő elvtárs a III. számú alapszervezet titkára nagy gondot fordít arra, hogy alapszervezetük legyen az első, felszabadulásunk ünnepére indított versenyben. Ennek érdekében átszervezték munkájukat. Eddig úgy dolgoztak, hogy külön volt körkemencerakodó és szedőcsoport. Ha az itt dolgozók elvégezték munkájukat, nem állhattak tétlenül, más munkához láttak, de ez a munka már nem volt egyenértékű az előzővel. Nem volt a munkaidő jól kihasználva. Ezen most úgy változtattak, hogy egyesítették a két csoportot és most közösen végzik a munkát azokon a helyeken, ahol azelőtt is dolgoztak. Így most rövidebb idő alatt végzik el a munkafolyamatokat.

Az átszervezés után tervet dolgoztak ki, hogy februárban, márciusban, áprilisban, de a többi hónapokban is 10 tonna túlteljesítést érnek el havonta, ami egy-egy hónapban 120 ezer forint megtakarítást eredményez. Krausz Bruno üzemvezető vállalta, hogy a műszaki feltételeket biztosítja.

A Dohánygyár

helyettes pártitkára, Marton Ferenc elvtárs szerkesztőségünknek küldött levelében így ir a kommunisták példamutatásáról: „Üzemünk kommunistái — a munka frontján is bebizonyítják azt, hogy az élcsapat tagjai. Kelemen József elvtárs, élmunkás, szivarkagyártási gépmester április 4-re tett vállalását túlteljesítette, mert két gépéről 1.54 százalékra csökkentette a gépállást. Özv. Kovács Ferencné és Gyergyák Jánosné elvtársnők kétszeres sztahánovista keverőnők a minőségi munka követelményeinek betartása mellett túlszárnyalták felajánlásaikat és 128 százalékot teljesítenek. Az őket kiszolgáló Hartai György és Kovács István anyagmozgatási munkások nagyban hozzásegítették őket eredményük eléréséhez jó munkamódszerükkel. Tamás Jenő, Szücs László, Sipos Lajos pártbizalmi elvtársak állandóan szoros kapcsolatot tartanak fenn egymással. Bármilyen nehézség merül fel a munkaterületeken, azonnal megbeszélik a tennivalókat az alapszervezetek titkáraival és a műszaki vezetőkkel s így biztosítják, gyors intézkedésükkel április 4-re, hazánk felszabadulásának ünnepére tett vállalások teljesítésének feltételeit.

A Szigetvári Cipőgyár

a múlt évben kétszer nyerte el a minőségi üzem címet. A minőségi munkában különösen januárban értek el szép eredményeket. Szigeti Sándor sztahánovista szabász 100 százalékos minőségi munkát végez. 1952. év negyedik évében több, mint 400 kvadrát bőrt takarított meg. Kovács Mária és Vida Józsefné tűzőnők 151 százalékra teljesítették átlagosan tervüket.

A szigetvári Cipőgyár dolgozói jó munkájának meg is lett az eredménye. Január 4-én elnyerték az élüzem címet. Ezenkívül 5000 forintot kapott az üzem, amelyet szétosztanak az élenjáró dolgozók között.

A bánya- és energiaipar élüzemei

A bánya- és energiaügyi minisztérium az illetékes szakszervezetekkel egyetértésben az 1952. évi IV. negyedévének eredményei alapján értékelte az élüzem címért folyó versenyt:

Élüzem:

Szabolcs kerület (Pécsi Szénbányák Vállalat) tervét 104.1 százalékra teljesítette.

Villamosenergia:

Üzem: Komlói Erőmű.

Kim Ir-Szen marsall parancsa a koreai néphadsereg ötödik évfordulója alkalmából

Phenjan (TASZSZ): A phenjani rádió közölte Kim Ir-Szen marsallnak, a koreai néphadsereg főparancsnokának parancsát a koreai néphadsereg fennállásának ötödik évfordulója alkalmából. A parancs a többi között a következőket mondja:

„A koreai néphadsereg példátlan hősiességet, bátorságot, hazafias önfeláldozást és legyőzhetetlen katonai erőt tanusít a nagy felszabadító honvédő háborúban. Néphadseregünket magasztos hazafias eszmék lelkesítik és az internacionalizmus szelleme hatja át. A Koreai Munkapárt Központi Bizottságának és a Köztársaság népi kormányának vezetésével önfeláldozóan szolgálja a hazát és a népet. A felszabadító honvédő háborúban a koreai néphadsereg az élenjáró szovjet katonai tudomány és a hős Szovjet Hadsereg harcának tapasztalatait követve minőségileg javult, számbelileg megnőtt, még jobban megerősödött és modern reguláris hadsereggé vált, amely a legújabb haditechnikával van felszerelve. Néphadseregünk gyalogsági egységei mellett gyorsan fejlődik a légierő, a tüzérség, a harckocsiegységek és a többi fegyvernem. Néphadseregünk a feszült harci helyzetben még jobban megerősödött és gazdag harci tapasztalatokra tett szert. Harcosaink megtanulták sikerrel használni fegyverüket az ellenség szétzúzására, teljesen elsajátították a haditechnikát, sikeresen harcolnak a modern háború különböző viszonyai közepette. Parancsnokaink a csapatparancsnokság igazi mestereivé váltak."

„Bár az amerikai agresszorok a koreai néphadsereg és a kínai népi önkéntesek hatalmas csapásai következtében komoly katonai vereségeket szenvedtek, mégsem mondtak le agressziv terveikről és új katonai kalandra készülnek, hogy kiterjesszék a háborút Koreában és a Távol-Keleten, meghiusítva a fegyverszüneti tárgyalásokat. De az amerikai intervenciósok minden kalandja szégyenletes vereséget fog szenvedni. Mindenünk megvan az ellenség végleges szétzúzásához és feltétlenül győzünk!"

Eisenhower döntésének és Dulles követeléseinek sajtóvisszhangja

P. Naumov berlini tudósítása a Pravdában Dulles nyugatnémetországi útjának sajtóvisszhangjáról

Moszkva (TASZSZ): P. Naumov a Pravda vasárnapi számában megjelent berlini tudósításában idézi azokat a sajtóvisszhangokat és kommentárokat, amelyek feltárják Dulles, az Egyesült Államok új külügyminisztere nyugateurópai útjának, ezen belül bonni látogatásának igazi célját.

A sajtójelentésekből kitűnik, — írja Naumov, — hogy Dulles Párisban és Londonban ultimátum hangon tárgyalt. Hasonló hangot használt Bonnban is.

Párisban és Londonban — írja Naumov — a nyílt nyomás zavart és elégedetlenséget keltett. Bonnban viszont — mint a lapok írják — a tárgyalások ... „rendkívül barátságos légkörben" folytak.

Dulles teljes „megértésre és helyeslésre" talált az amerikai monopóliumokkal szoros kapcsolatban lévő nyugatnémet ágyukirályoknál és Adenauer-éle bizalmasaiknál.

Naumov rámutat, hogy Dulles bonni tartózkodását bankettek és ünnepélyes hangú beszédek tarkították. A Nyugat-Németországból érkező jelentések azonban azt mutatják, hogy ennek a bonni idillnek semmi közösége a nyugatnémetországi néptömegek és a burzsoázia jelentékeny köreinek hangulatához. Így például Dulles érkezésének napján Nyugat-Németország sok városában, így Bonnban is, feliratok jelentek meg: „Dulles takarodjék Németországból!" — Békeszerződésre van szükségünk, nem pedig különszerződésre!"

Eisenhower Taivanra vonatkozó döntése és Dulles követelései osztatlan felháborodást keltettek

Moszkva (TASZSZ): V. Korionov, a Pravda nemzetközi szemléjében kommentálja Eisenhower, új amerikai elnök kongresszusi üzenetét, valamint Dulles, új külügyminiszter „programm"-beszédét és nyugateurópai utazását.

A külpolitikai szemlefrók, — írja V. Korionov —, miután megismerkedtek az új amerikai kormány említett megnyilatkozásaival szükségszerűen arra a következtetésre jutottak, hogy az ezekben kifejtett programm-megállapítások éles ellentétben állnak a Köztársasági Párt vezetőinek választási ígéreteivel: a háború megszüntetése és a béke megteremtése helyett a háború kiterjesztésével fenyegetőznek. A legnagyobb nyugtalanságot Eisenhowernek Taivanra vonatkozó kijelentése keltette, mert ez felidézi a háború kiterjesztésének veszélyét.

Korionov megállapítja, hogy Washington Taivanra vonatkozó új határozatát Indiában, Japánban, Franciaországban, sőt az Egyesült Államokban is úgy fogadták, mint a távolkeleti háború kiterjesztésére irányuló törekvést, majd ezt írja:

Az amerikai milliárdosoknak a háború folytatására és kiterjesztésére irányuló politikájával szemben áll a békeszerető népek akarata amely a béke fenntartására és megerősítésére irányul.

Az agresszorok új tervei ellen irányuló mozgalom erősödése tükröződik az angol Munkáspárt sorain belül is. Az angol parlament sok tagja — mind munkáspárti mind konzervatív részről — bírálattal fogadta az amerikai elnök döntését.

RÖVID HIREK

MONTEVIDEO

Az „Imprensa Popular" jelenti, hogy Brazíliában megkezdődött a Koreába küldendő „önkéntesek" toborzása. A lap hozzáteszi, hogy a koreai agresszói megkezdése óta az amerikai nagykövetség már megpróbált brazil „önkénteseket" toborozni, de e kísérletek kudarcba fulladtak.

BRÉMA

Kilenc nyugatnémetországi tengerész Jokohama japán kikötővárosban elhagyta a brémai „Berenfels" nevü hétezertonnás tengergőzös fedélzetét. Ezzel tiltakoztak az ellen, hogy hajójukat hadianyagszállításra használják fel az Egyesült Államok koreai agressziós csapatai számára.

LONDON

A londoni rádió jelentése szerint a Belgrádban tartózkodó Sztefan Pulosz monarchofasiszta külügyminiszter szombaton bejelentette, hogy Görögország, Törökország, és Tito-Jugoszlávia rövidesen „szövetségi szerződést" kötnek.

BELFÖLD

Az egészségügyi minisztérium kiadta a bányaorvosok működési szabályzatát, amely útmutatást nyújt bányaorvosainknak munkájuk elvégzéséhez.

•

Levelezőlap-sorozat jelenik meg a XIX. század realista magyar festői műveiből és „Budapest tájai" címmel Zádor István Kossuth-díjas festőművész akvarelljeiből. Mindkét levelezőlap-sorozat még ebben az évben forgalomba kerül.

Lezuhant egy francia és egy amerikai repülőgép

Páris (MTI): Az AFP jelentése szerint szombaton a franciaországi Evsines közelében lezuhant egy DC-4 típusú szállítógép. Négy személy meghalt, nyolcan megsebesültek.

London (MTI): A DPA jelenti, hogy Nyugat-Anglia fölött lezuhant egy B—36-os típusú amerikai bombázógép.

A kenyai angol gyarmatosítók hadiállapotot rendeltek el

London (MTI): A londoni rádió jelenti, hogy a kenyai angol kormányzó rendeletet adott ki, amely szerint a bennszülöttek által lakott területeken kihirdetik a hadiállapotot. A jelentésből kitűnik, hogy a gyarmatosító terrorcsapatok a rendelkezés értelmében minden bennszülöttet letartóztathatnak ha egyszeri felszólításra nem áll meg.

Eisenhower kinevezte az Egyesült Államok új, római nagykövetét

Washington (MTI) Az „AFP" Washingtonból jelenti, hogy Eisenhower Claire Booth Luce asszonyt nevezte ki az Egyesült Államok új római nagykövetévé. Ismeretes, hogy Luce asszony a „Life" című amerikai képes magazin és két más nagy amerikai képeslap tulajdonosának felesége, Luce asszony férje Eisenhower egyik benső bizalmasa.

IMPERIALISTA „EGYÜTTMŰKÖDÉS"

„Az államok nem lehetnek szövetségben politikai és katonai téren, ha kereskedelmi téren kölcsönösen egymásba dőlik késükét."

A nyugati „egység" és a nyugati burzsoá sajtó

Az utóbbi hetek, de leginkább az elmúlt néhány nap eseményei minden eddiginél szemléltetőbben mutatják két egymás ellen küzdő erő harcát az imperialista táboron belül. Az egyik erő az imperialista tábor egységének megteremtésénél jelentkezik. Erre az erőre jellemző az amerikai gazdának csatlósaira gyakorolt fokozódó nyomása és ugyanakkor a legszolgaibb európai burzsoá politikusok alázatos serénykedése az amerikai gazda szolgálatában.

A másik erő éppen ellenkező irányú hatást gyakorol: akadályozza az amerikai imperialisták háborús terveit és ezzel mindjobban bomlasztja az imperialista táboron belül eddig se túlzottan szoros egységet.

Az új amerikai kormány mindjárt hivatalbalépése után megtette az első lépéseket, hogy fokozza csatlósaira gyakorolt nyomását. Dulles külügyminiszter, Harold Stassen, az úgynevezett kölcsönös biztonsági hivatal igazgatója társaságában most Európában utazgat, hogy megpróbálja rendbehozni az Atlanti Szövetség zilált ügyeit. Dulles, mielőtt elindult Európába, alaposan megfenyegette európai „barátait", ezzel mintegy jelezvén utazásának célját. Dulles útja azonban a nyugati burzsoá sajtó-kommentárokból ítélve, nem kecsegtet nagy eredménnyel. A francia „Combat" így írt: „Az amerikai külügyminiszter mindent kér és nem ad semmit. Mindent és még ennél is valamivel többet követel Franciaországtól, rákényszeríti Nyugat-Németország felfegyverzését, kötelezi, hogy mind aktívabban kapcsolódjon be az Atlanti Szervezetbe és ilymódon még inkább megfossza szabadságának maradványaitól, amelyek három évi szolgaleiküség után még megmaradtak.

Az angol burzsoá sajtó hangja sem kevésbbé kétkedő, aggodalmaskodó. A burzsoá „Economist" egyik közelmúltban megjelent cikkében lényegében beismerte, hogy a nyugati burzsoá államok csatlóskormányai nemzetáruló terveik megvalósításában mindinkább szembetalálják magukat a nemzeti függetlenség védelmében folyó tömegmozgalommal. Ez a mozgalom — írja a lap — arra kényszerítheti Nyugat-Európa kormányait, hogy „elvessék, vagy megnyirbálják" eddigi elgondolásaikat. „Ez azt jelentheti, — folytatja a lap, — hogy Nyugat-Európában nem európai föderáció jön létre, hanem nyugtalan partnerek laza szövetsége..."

Az amerikai és az európai imperialisták fokozódó ellentétei, az európai imperialisták megoldhatatlan egymásközti ellentétei, a békeszerető és hazafias tömeg fokozódó ellenállása: íme, ezek az imperialista tábor szélhúzó erői.

A napokban viharos erővel jutott kifejezésre az imperialista tábor főellentéte: az amerikai és az angol imperialisták közötti ellentét is. Eisenhower, az Egyesült Államok újdonsült elnöke, mint ismeretes, a napokban üzenetet intézett az amerikai kongresszushoz és többek között kifejezésre juttatta, hogy támogatni kívánja Csang-Kaj-Sek bandáit a Kínai Népköztársaság elleni provokációkban és eszközként akarja azokat felhasználni a távolkeleti háború kiterjesztésében. Az angol közvélemény viharos tiltakozással fogadta Eisenhower agresszív lépését. A nép felháborodása olyan mértékű volt, hogy még Eden angol külügyminiszter is kénytelen volt kijelenteni a parlamentben, hogy „Nagybritannia haladéktalanul kifejezte az amerikai döntéssel kapcsolatos aggodalmát." „Az angol kormány — mondotta Eden — hangoztatta azzal kapcsolatos aggályait is, hogy ennek a döntésnek szerencsétlen politikai visszahatásai lesznek". Jellemző, milyen „megbecsülést" tanusít Amerika Anglia iránt, hogy Eden kénytelen volt beismerni a parlamentben: Eisenhower döntése „egyoldalú politikai cselekmény volt, amelyben a brit kormány nem vett részt."

Az európai csatlósok közötti ellentéteket és az amerikai politika sorozatos európai kudarcait korántsem az amerikai imperialisták átmeneti „belpolitikai elfoglaltsága" okozta. Ezek az ellentétek sokkal mélyebbek: az imperialista rendszer lényegében rejlenek és sem szép szavakkal, sem nyomással nem lehet őket eltüntetni.

DARVAS ISTVÁN

GYEMEKEK KÖZÖTT

Legelőször Gelencsér Dodóval barátkoztam meg. Csak úgy, minden előzetes bejelentés nélkül megölelt (valahol a térdem táján) és igazi gyermeki kíváncsisággal érdeklődött:

— Ki vagy te, bácsi?

De nem ment nehezen az ismerkedés a többiekkel sem. Az egyik kékszalagos csöppség szenzációként közölte:

— Én is voltam már napocs!

A másik ólomból való kicsiny repülőgépét bányászta elő egyik zsebe rejtekéből és úgy mutatta a drága kincset, mint valami hatalmas nagy titkot.

Egyszóval vidám, öntudatos, barátkozó szellemű polgárok élnek a napköziben (mert az Ibarruri Dolores utca 10 alatti napköziben történt mindez), akik csak akkor csendesednek el, mikor alszanak vagy mikor az óvónéni halkan mesél nekik. Miről szól a mese? Hát például Rachim bácsiról, az orosz parasztról, akinek még egyetlen, nagyanyjától örökölt szőnyegét is elrabolta a gonosz földesúr. És arról beszél a mese, hogyan lett Rachim bácsiból a szovjetország boldog, megelégedett polgára.

— Mi tetszett a meséből, gyerekek?

Karban érkezik a válasz az óvónéni kérdésére:

— Hogy elkergették a gazdag embert!

— Hogy Rachim bácsi örömében sírt!

— Hogy meglett a szőnyeg!

— Hogy Rachim bácsi megtalálta a lányát!

De nemcsak mesével szórakoznak ebben a napközi-ben a gyerekek. Nem győzöm nézni a sok-sok képet, díszt, kézimunkát, mely a gyermekek ügyes kis kezét és az óvónénik türelmét, szeretetét dicséri: A „nagyszoba" falán kép. Falusi utca, a házak teteje paprikapiros, a villanypóznák feketén nyúlnak az ég felé. A kép címe: Kigyulladt a villany. A nagyszobások rajzolták, festették. Mindegyikük legalább egy ecsetvonást tett a képen: egyik egy házat, másik a járdát, harmadik az oszlopokat rajzolta. A másik falon másik képen: napfényes házak állnak rajta gléddában. Csak közelről látom, hogy ez nem festmény, nem is rajz, hanem apró, színes szövet-, selyem- vagy pamutszálakból állították össze a gyerekek. A pamutot is ők fejtették — hulladékanyagból. A legszebb falat a Magyar Népköztársaság címere díszíti. Milyen büszkék, boldogok azok az apróságok, akik részt vehettek ebben a munkában! Mennyi szeretettel, gonddal formálták apró golyóbisokká a különböző színű papírokat és illesztették e kis golyómozaikokat egymás mellé, míg címer, igazi szép, kalapácsos, búzakalászos címer lett belőle!

Nem lehet meghatódottság nélkül arra gondolni, hogy ezek a három-hat éves apróságok, kilencven százalékban munkások gyermekei, menynyire szeretik már most hazájukat! De szeretik szűkebb hazájukat, az ovodát is. „Aki az ovoda szépítésében résztvesz" — hirdeti egy rajzlap élén a felirat. Alatta nem ahogyan várnánk, nevek, hanem különböző ábrák sorakoznak: a gyermekek jelei. Minden egyes napközis polgárnak ugyanis megvan a maga jele. Röhmer Maja ollót, Horváth Ferike a papírsárkány jeléből ismer magára. Még a napos-szolgálatot is jelekkel hirdetik ki ebben a napköziben. És mennyi jel sorakozik már az ovoda szépítőinek sorában! Van ott mackó, olló (azaz Röhmer Maja) és még sok más, mutatva, hogy szívesen, örömmel szépítik, csinosítják a gyerekek második otthonukat.

Mert második otthonuk a gyermekeknek a napközi. A szülő akár reggel hat órára behozhatja kicsinyét, tudja, este hat óráig gondos, szerető kezekre bízza, tudja, itt a gyermekek nem látnak hiányt semmiben. Tízórai: tej, kenyér, ebéd: hagymaleves és lekvárosgombóc, uzsonna lekvároskenyér, — ez a hétfői étlap és hogy az ebéd igazán jólessen, utána hosszú, pihentető alvás következik.

56 apróság tagja a napközi egybeforrott közösségének. Közösség ez, hiszen első kis barátom, Gelencsér Dodo (akiről később megtudtam, hogy tulajdonképpen Jóska) első dolga az volt összeismerkedésünk után, hogy bemutassa kis barátját is.

Hogyan lettek ezek a csöppségek ilyen öntudatos, bátor emberekké? Csak meg kell néznem az óvónénik asztalát, máris látom: „Testnevelés az óvodában" — egy szakkönyv, mellette másik, harmadik. A szakkönyvek szomszédságában pedig szerény, szürkeborítólapu füzet: „Marxizmus-leninizmus". A napközi-köztársaság vezetői, az óvónénik úgy látszik alaposan fel is készülnek a vezetésre, nevelésre.

Nem csoda, ha a dolgozó szülők szívesen adják be ide gyermekeiket. Van olyan szülő is, édesanya vagy édesapa, aki egyszerre két apróságot hozza a napközibe. Szénási István és Jóska, Dobsi Teri és Jóska (milyen sok Jóska jár ebbe az ovodába!), Fajcsi Jóska és testvére szívesen vannak itt és szüleiknek milyen öröm, hogy két gyermekük egész nap jó helyen, szakavatott, szerető nevelők felügyelete alatt van.

És mindez milyen semmiért! Heti 18 forint térítést fizetnek a szülők egy gyermek után és hányszor 18 forint értékű szolgáltatást élveznek gyermekeik azon felül, hogy itt közösségi érzésű, haza- és munkaszerető, vidám embereket nevelnek belőlük!

Olvasom a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának határozatát: „Az ovodák és ovodai napköziotthonok férőhelyeinek számát az 1952. évi 80.000-ről az 1953. évre 119.000-re kell emelni, melyből 94.800 területi és 24.200 üzemi férőhely... Az új bölcsődei és ovodai férőhelyeket főleg a jelentős új ipari településeken kell létesíteni. Az új háztömbök tervei a tömb lakói gyermekeinek részére szükséges bölcsőde és ovoda tervét is tartalmazzák."

Milyen öröm ez! Újabb óvodák, újabb napközik épülnek, a régiek még több gyermek számára nyitják meg kapuikat. Gelencsér Dodo! Hamarosan jönnek az új pajtások, megnyitja előttük a kaput a te legszeretőbb barátotok, a minisztertanácsi határozat aláírója, Rákosi Mátyás elvtárs!

GARAMI LÁSZLÓ.

Ahol lebecsülik a tömegeket — ott rést nyitnak az ellenségnek

Pártunk arra tanít bennünket, hogy a politikában nincsen légüres tér. Ahol mi nem vagyunk, ott megjelenik az ellenség; ahová a párt nézetei nem hatolnak be, ott tért hódítanak az ellenséges nézetek. Pártunk minden győzelmét annak köszönheti, hogy sikerrel küzdött a dolgozó tömegek megnyeréséért, mozgósítani tudja a tömegeket a szocializmus felépítésére. Ahol a tömegek megnyeréséért folyó harc ellankad, nyomban jelentkezik az ellenség és ellanyhulásunkat kihasználva még becsületes embereket is befolyása alá kerít.

Rákosi elvtárs a Központi Vezetőség 1950 február 10-i ülésén igen élesen mutatott rá azokra a hibákra, amelyeket a tömegek megnyeréséért folytatott harcban a pártszervezetek elkövettek. Keményen bíráló szavakkal számolt be arról, hogy sok pártszervezetben lebecsülik a tömegek megnyerését; ahelyett, hogy megnyőznék a dolgozókat a párt politikájának helyességéről, parancsolgatnak, nem törik a bírálatot, sőt üldözik azokat, akik a hibákat ostorozzák. *„Ahol elharapódzik az önelégültség, az elbizakodottság* — mondotta Rákosi elvtárs — *az a szellem, hogy elég erősek vagyunk egyedül is, hogy nincs szükségünk a dolgozó tömegek támogatására, rögtön meglazul és később elvész a párt és a tömegek egészséges kapcsolata, pártunk elszigetelődik a dolgozó néptől. A kommunista öntudatos, szerény munkása pár'jának, osztályának, dolgozó népének. Ez a szellem ellenségünk titka. De ahol ez a szellem meglazul, ott hamarosan felüti fejét a bürokrácia, klikkek, csoportok alakulnak, állásvadászás, korrupció keletkezik, háttérbe szorítják az illetlenkedőket, a nőket és tompul az éberség az ellenséggel szemben. Egyszóval jelentkeznek azok a bajok, melyek ha kíméletlenül fel nem vesszük ellenük a harcot, előbb vagy utóbb, de lejtőre viszik a pártot."*

Rákosi elvtárs emlékezetes beszéde óta a baranyamegyei pártszervezetekben is fejlődött a tömegek megnyeréséért folyó munka. Megszilárdult a pártonbelüli demokrácia, megerősödött a bírálat és az önbírálat szelleme, javult a felvilágosító munka színvonala. Ezzel együtt eredményeket értek el az ellenség elleni harcban is. Számos helyen leleplezték és ártalmatlanná tették az ellenséget: az elmúlt esztendő végén például több, mint 600 befurakodott kulákot zártak ki a tsz-ekből. Mindennek megmutatkozik a hatása a párt- és gazdasági élet különböző területein: a pártmunka színvonalában, az üzemek terveinek teljesítésében, a mezőgazdaság szocialista átszervezésében, a megye lakosságának politikai-kulturális fejlődésében.

Egy sor jel azonban arra mutat, hogy Rákosi elvtárs figyelmeztetését a megyei pártbizottság nem szívlelte meg eléggé. 1950 február 10. óta Baranya megye kétízben kapott komoly bírálatot pártunk vezető szerveitől, mert nem folytat elég szívós harcot az ellenség ellen. Ennek oka az, hogy számos pártszervezetben még mindig lebecsülik a tömegek megnyerését és nem törekednek arra, hogy a párt politikáját, pártunk és kormányunk intézkedéseit megmagyarázzák a dolgozóknak.

„A politikai nevelőmunka *lebecsülésének, a megnyugvás hangulatának egyik leasúlyosabb következménye* — mondotta Horváth Márton elvtárs, a Központi Vezetőség februári ülésén — *az ellenséggel vívott harc és az éberség gyengülése."* A tömegek megnyeréséért folyó harc tehát elválaszthatatlan az ellenség elleni harctól. Ahol a pártszervezetek helyesen magyarázzák a párt politikáját, és szoros kapcsolatot teremtenek a pártonkívüli tömegekkel — ott megteremtik az ellenség elleni sikeres harc feltételeit. Udvar községben például hiába kísérletezett az ellenség, hogy megzavarja az őszi munkákat, hangulatot teremtsen a beadás ellen: az őszi vetést időre elvégezték és jó eredményt értek el a beadásban is. Itt a pártszervezet jó felvilágosító munkát végez a dolgozó parasztok között, rendszeresen leleplezi előttük az ellenség próbálkozásait, s velük együtt harcol az ellenség ellen.

Ahol a pártszervezet lemond a tömegek megnyeréséről, nem épít az ellenséggel folytatott harcban a dolgozókra, nem fejleszti a dolgozókban a gyűlöletet az ellenség iránt, az éberséget — ott nem tudják sikerrel teljesíteni az építőmunka mindennapi feladatait sem.

A Pécsi Szénbányák tavaly szeptemberben és októberben nem teljesítette a tervet. Amikor a megyei pártbizottság ennek okát kutatta, kiderült: a bányász pártszervezetek elhagyták a tömegek közötti politikai munkát, nem folytattak agitációt a dolgozók körében. Az ellenség kihasználta tétlenségüket és elterjesztette, hogy „a tervet nem lehet teljesíteni" és „nem érdemes túlteljesíteni", mert *„úgysem fizetik ki"*. A megyei pártbizottság közbelépésére és segítségével széleskörű felvilágosító munka indult a bányákban, amelynek eredménye: az év végéig 12 százalékkal emelkedett a Pécsi Szénbányák teljesítménye és a vállalat teljesítette évi tervét.

Számtalanszor bebizonyosodott már, hogy a dolgozókra bátran lehet építeni a nehézségek leküzdésében, a párt politikájának diadalra juttatásában. Ennek ellenére a megyében számos jelenség mutatja, hogy a pártszervezetek nem tárják bátran és őszintén a tömegek elé nehézségeiket, s ezzel lemondanak arról a hatalmas erőről, amelyet a tömegek harca jelent a nehézségek leküzdésében. A tömegek lebecsülésének veszélyes jele ez. A pártszervezetek opportunizmusát, bizalmatlanságát, szűklátókörűségét nem egy esetben kihasználta már az ellenség a megyében és maga *„magyarázta"* meg nehézségeinket. Rákosi elvtárs parlamenti beszédében és Gerő elvtárs a Központi Vezetőség november 29-i ülésén figyelmeztettek arra, hogy az aszály és fagykár okozta károk miatt a következő hónapokban kisebb-nagyobb közellátási nehézségeink lesznek. Ugyanakkor rámutattak arra, hogy fokozottabb éberséggel kell figyelnünk az ellenségnek a közellátást veszélyeztető aknamunkájára. Egy sor baranyamegyei pártszervezetben azonban nem beszéltek nyíltan az aszály- és fagykár okozta nehézségekről, óvatosan kerülték ezt a „népszerűtlen" kérdést — s közben az ellenség Pécsett, Szigetváron, Mohácson és még egy-két községben is felvásárlást szervezett. Az, hogy mennyire a pártszervezetek gyávaságáról volt itt szó — különösen kitűnt akkor, amikor a megyei bizottság közbelépésére ezek a pártszervezetek a tömegekhez fordultak és a tömegek segítségével ártalmatlanná tették az ellenséget. Az ellenség fél a tömegektől, csak ott érez talajt a lába alatt, ahol a tömegeket a pártszervezet passzivitásban tartja.

Sztálin elvtárs azt tanítja, hogy *„a pártnak nap, mint nap ismételnie kell megnyerni a proletártömegek bizalmát, hogy politikájával és munkájával ki kell kovácsolnia maga számára a tömegek támogatását, hogy nem parancsolgatnia, hanem mindenekelőtt meggyőznie kell, meggyőzve a tömegeknek azt, hogy saját tapasztalataik alapján felismerjék a párt politikájának helyességét, hogy tehát osztálya vezetőjének, vezérének, tanítójának kell lennie."* Az általános fejlődés mellett még mindig előfordul, hogy egyes pártfunkcionáriusok a meggyőzés helyett adminisztratív, erőszakos eszközökkel akarják vezetni a tömegeket. Az ilyen helyen meglazul a kapcsolat a párt és a dolgozó tömegek között s az ellenség kihasználja ezt. Nem egy esetben tapasztalható hogy az erőszakos módszerek alkalmazói maguk is ellenségei a pártnak, a dolgozó népnek, vagy az ellenség befolyása alatt állanak. A bírálat elfojtásával, a dolgozók véleményének semmibevételével igyekeznek „megfelelő" környezetet teremteni a maguk számára és ezzel megakadályozni, hogy leleplezzék őket. A dombóvári Sertéstenyésztő és Húzaló Vállalat alsómocsoládi üzemegységének vezetője Gonesa János az ellenség befolyására olyen nézeteket hangoztatott, hogy nem érdemes foglalkozni az emberekkel, hiszen „a dolgozók nem nevelhetők." A következménye az lett, hogy a fűtőház nagy mértékben visszaesett a termelésben, nem volt verseny, mert tért hódított az ellenségnek az a híresztelése, hogy náluk nem lehet versenyezni. A megyei pártbizottság arra tanítja a pártszervezeteket, hogy az ellenség leleplezését is használják fel a dolgozó tömegek nevelésére. Ebben vannak már eredmények, de sokhelyütt még megelégednek azzal, hogy az ellenséget nyakoncsipték, s nem vonják le a dolgozók előtt a megfelelő tanulságokat.

Baranya megyében az ellenség elleni harc jelentőségét fokozza az a tény, hogy a megye Tito-Jugoszlávia szomszédságában van. A megye dolgozóinak éberségére és helytállására itt — ha lehet — még fokozottabban szükség van. A kulákság, a klerikális reakció újabb és újabb rémhírekkel igyekszik a megyében a munkát akadályozni. A határon átdobott kémek is igyekeznek az építést megzavarni. A határ mentén lakó dolgozó parasztság — közte a délszláv nemzetiségiek — többségében éberen őrködik hazánk határain, segítséget ad a határőröknek.

Az ellenség elsősorban arra törekszik, hogy a szocializmus építésének vezető erejét, a pártot gyengítse. Igyekeznek párttagsági könyvet szerezni és mint „kommunisták", a párt bizalmába férkőznek. A tagsági könyveséré tapasztalatai azt mutatták, hogy vannak még pártszervezetek, ahol nem őrzik elég éberen a párttagsági könyveket: egyes helyeken, mint például a mohácsi pártszervezetben, elkallódott néhány párttagsági könyv, s ezzel megkönnyítették az ellenségnek, hogy beférkőzhessék pártunk is. A megyei pártbizottság fontos feladatának tartja, hogy fokozott éberségre nevelje a dolgozókat. A nevelésben nagy szerepe van a párttagság elméleti képzésének, a marxizmus-leninizmus elsajátításának. Az ellenség elleni harcban komoly feladat vár a pártcsoportokra. A pártcsoportok ma még nem teljesítik kielégítően ezt a feladatukat: nem elég szilárd őrei a párt tisztaságának és egységének, nem nevelik a párttagokat kommunista éberségre, az ellenség módszereinek felismerésére, az ellenség leleplezésére, és a tanulságok levonására. A pártcsoportoknak ezt a fogyatékosságát a megyei pártbizottságnak kell sürgősen megjavítani.

Baranya megye a szocializmus egyik fontos területe: keményen kell harcolni a széntermelés növeléséért és a szén minőségének megjavításáért. Tovább kell építeni, fejleszteni Komlót, az új szocialista várost. A falun nagy gondot kell fordítani a mezőgazdaság szocialista átszervezésére, a termelőszövetkezetek megszilárdítására, a mezőgazdasági munkák pontos elvégzésére. Az eddigi eredményeket a dolgozó tömegekre támaszkodva, az ellenség elleni harcban vívta ki a megyei pártbizottság. A hibák megszüntetéséért, a további eredményekért méginkább a tömegekre támaszkodva, az ellenség elleni sokkal szívósabb harcban kell küzdenie. Munkájában az eddiginél fokozottabban kell, hogy vezesse Rákosi elvtárs 1950. február 10-i beszédének útmutatása.

Egri Gyula
az MDP Baranyamegyei Bizottságának titkára

A „Dunántúli Napló" elintézte

A Pécsi Közlekedési Vállalat próbajáratot indított Keszü községbe

Január közepén negyvenegy keszüi dolgozó aláírásával levelet kapott szerkesztőségünk. A levélben arra kérték a keszüi dolgozók és a Pécsre bejáró iskolások a Közlekedési Vállalatot, hogy a munka és a tanulás megkönnyítése végett indítson autóbuszjáratot a községbe.

A „Dunántúli Napló" a keszüi dolgozók indokolt kérését továbbította a Pécsi Közlekedési Vállalat igazgatójához, Bakán elvtárshoz, aki mérlegelve az autópark- és menetrend-nyújtotta lehetőségeket, úgy döntött, hogy autóbusz próbajáratot indít Keszübe az egyébként gyengeforgalmu kora reggeli és kora délutáni órákban. Az első autóbusz próbajárat hétfőn reggel meg is indult és a keszüi dolgozók örömét mi sem bizonyítja jobban, mint az első járat zsúfoltsága.

Meleg van már a IV./a osztályban is

Január 16-i lapszámunkban megbíráltuk a Pedagógiai Főiskola gyakorló általános iskoláját, mert az emeleti osztályok fűtéséről nem gondoskodott kellően. A bírálat eredményes volt, erről tanuskodik Eery Éva IV. a osztályos úttörő levele:

„Az egész osztály nevében köszönöm, hogy a „Dunántúli Napló" segített megoldani azt, hogy tantermünkben nem kell fagyoskodnunk tanulás közben. A terem fűtése megjavult és most már jó meleg van. Meglátjuk, hogy a jövőben az eddiginél még jobban tanulunk. Tudjuk, hogy csak akkor érhetünk el a tanulásban szép eredményeket, ha fegyelmezetten, egymást segítve tanulunk."

„Családunk már készül a hetedik gyermek fogadtatására"

A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának határozatát az anya- és gyermekvédelem továbbfejlesztéséről nagy érdeklődéssel olvasta a Jakobovics család. Jakobovicséknál már hat gyermek van és úton van a hetedik is.

— 1938-ban kerültünk össze — mondja Jakobovicsné — Jeszenszky Ferenc 2000 holdas bükkösdi földbirtokos portáján. Ketten verejtékeztünk, hogy meglegyen minden nap a betevő falatunk. Egy évig birtuk csak mert a „nagyságos úr" nem volt hajlandó részünkre olyan helyet biztosítani, ahol becsületesen pihenhettünk volna a napi 14—16 órai nehéz munka után. Kénytelenek voltunk egy házzal odébb állni és így kerültünk Gusztánmüve pusztára báró Biedermann földbirtokára. Azt hittük, hogy lesz lakásunk és feleségem legalább meleg szobában szülheti meg első gyermekünket. Ez nem így történt. Kaptunk egy kis szobát „konyhával", amelynek tetején beesett a hó, sem ajtó, sem ablak nem volt rajta. A vályogból rakott tűzhelyben szalmával tudtunk tüzelni. Egyik éjtszaka kértem, könyörögtem az intézőt úrnak, hogy telefonáljon mentőkért, vagy adjon kocsit, hogy feleségemet orvoshoz szállítsam, mert úton volt a gyermek. Hiába volt minden kérésem, mert egyszerűen kijelentette hogy „nem érek rá ilyen kicsiséggel foglalkozni, ennél fontosabb munkám van." Nagyon nehéz, szinte elviselhetetlen, kilátástalan lett itt is életünk. Gyermekünknek nem tudtuk megszerezni a szükséges ruhaneműt, tüzelőnk nem volt, s jobbnak láttuk ha ismét szedjük sátorfánkat és valamivel „jobb" helyet keresünk magunknak.

Csonkamindszenten Horváth Ferenc 200 holdas kulákhoz kerültünk, ahol az embertelen bánásmód, a hajnali két órakor való felkelés, az esti kilenc—tíz órai lefekvés teljesen kimerített és kénytelenek voltunk otthagyni. Ezután Bróda János 100 holdas kulákhoz szegődtünk el Vajszlóra. Keserves évek következtek. Harmadik gyermekünk, Jánoska, itt látott napvilágot Bróda sem fizette meg a kommenciót. Arra hivatkozott, hogy „nincs búzája." Pedig saját szememmel láttam, hogy kamrájában három hatalmas hordóban annyi liszt van, hogy nekem még két évig is elég lett volna. Közelgett a karácsony ünnepe és nem volt más ételünk mint a kukoricaprósza, meg a pulyiszka. Addig könyörögtünk Bróda Jánosnak, míg nagynehezen adott 50 kiló rozslisztet, de mikor sütöttünk belőle nem tudtuk megenni mert tele volt apró kavicsokkal, piszokkal.

Hasonló körülmények közöti éltünk Pellérden is Brázai István 900 holdas földbirtokosnál. Gyermekeinket állandóan szidta, mindenkinek újjában voltak. Egy szem gyümölcsöt soha nem adott volna nekik. A gyermekek aprók, fejletlenek maradtak és lakásunk olyan volt, hogy más csirkénél aludtunk, mert a tetőn beesett az eső, Azt a két-három bútordarabunkat sem tudtuk a házban elhelyezni.

1946-ban kerültünk jelenlegi helyünkre Üszögpusztára. Akkor Nagy Miklós volt még az úr, aki semmivel sem bánt jobban velünk mint a többiek. Szólni jólorman nem is mertünk, attól féltünk, hogy bosszút áll. Igy aztán nála maradt még a fertálypénz, a kommencióba kialkudott só és még maradt búza is, amit nem fizetett meg.

1948-ban államosították Nagy Miklós birtokát és így azután már állami gazdaságnál dolgoztunk.

Elmondani is sok, milyen most az életünk a régihez viszonyítva. A legjobb, a legszebb érzés hogy ember vagyok végre és gyermekeink semmiben sem szenvednek hiányt. Hat gyermekünk van s nem járnak télen mezítláb, van gumicsizmájuk. A téli ruhákban sem szenvednek hiányt, mert még a nyáron beszerezzük számukra. Az állami gazdaság napfényes, tágas lakási biztosított részünkre. Nem kell nyomorognunk, mert ha szép idő van, kimehetnek az udvarra játszani, hiszen már nem kiabál ránk a „nagyságos úr", nincsenek senkinek útjában.

Az SZTK-tól havonta 405 forint családi pótlékot kapunk, a rendes havi fizetés mellett. Mikor három gyermekünk megszületett, a felszabadulás után, megkaptuk a szülési segélyt és amit csak tudtak segíteni, megadtak mindent.

„Klinikán születtek meg a csöppségek orvosi kezelésben részesült feleségem — folytatta Jakobovics elvtárs — és itthon is így van. Nem kell könyörögnünk senkinek, hogy adjanak kocsit, mert orvosért kell mennem. Emlékszünk rá, mikor Terike, a legkisebb lányom volt beteg. Maga az igazgató elvtárs telefonált az orvosnak és segítette családunkat. Nem nézik le a sokgyermekes családokat, sőt mind jobban megbecsülnek minket és minden területen segítenek gyermekeink nevelésében.

Családunk már készül a hetedik gyermek „fogadtatására". Számolgattuk feleségemmel mennyi juttatásban részesülünk majd, ha megszületik a gyerek orvosi kezelést, ingyen csecsemőkelengyét, felemelt anyasági segélyt és felemelt családipótlékot kapunk. A szülési költségeket nem mi viseljük. Ezenkívül 1400 forint anyasági segélyben részesül feleségem. Meglesz a hét élő gyermekünk és március 8-án megkaphatjuk az „Anyaság Érdemérmet."

A miniszertanács határozata azért is helyes szerintem mert igen elburjánzott falun a magzatelhajtás, sok anya félt a gyermeknevelőtől, terhének vette, pedig ezek az anyák nem tudják, mi az igazi családi boldogság. Mi nagyon szeretjük gyermekeinket, úgy neveljük őket, hogy jó hazafiak legyenek, szeressék hazájukat, mely embert nevel belőlük.

Nő a Valigura elvtárs módszerét alkalmazók teljesítménye a pécsi szénbányákban

Iván Trofimovics Valigura szovjet bányász 1952 májusában járt a pécsi szénbányákban, hogy módszere átadásával magasabb termelési eredmények eléréséhez segítse a dolgozókat.

A pécsszabolcsi István-akna vájárait a legkeményebb szenű meredekdőlésű telepeken tanította arra, hogyan lehet a puhább rétegek megkeresésével a jövesztet szén mennyiségét növelni és a feltési munkák szakosításával, valamint az ácsolási munkáknál kurtanyelű, szélesütő fejszétípus alkalmazásával a munkát gyorsítani, a teljesítményt növelni. Megmutatta Valigura elvtárs a meredekdőlésű széntelepekbe használatos nagyteljesítményű szovjet fejtőkalapács alkalmazásának helyes munkamódszerét.

Az új fejtési mód legelsőbb követője Rufli Lajos sztahánovista vájárlett, aki nem elégedett meg csupán Valigura elvtárs tapasztalatainak felhasználásával és ennek kapcsán tervének állandóan 200 százalék feletti teljesítésével, hanem elhatározta, hogy bányásztársait is hozzásegíti ezeknek az eredményeknek eléréséhez. Ez a törekvése Rufli-mozgalom néven vált ismeretessé a pécsi szénbányák dolgozói között.

Ma már a pécsi szénbányák három üzemének 664 dolgozója hasznosítja munkájában Valigura elvtárs tanácsait és ezzel 10—10 százalékig növelték teljesítményüket.

Ezév januárjában például a Pécsbányán dolgozó Leisz József csapata 143.3 százalékra teljesítette tervét, ami 1464 csille szenet jelentett tervükön felül. A vasasi üzemben Bocz János DISZ-brigádja járt az élen, amely 752 csille szenet hozott felszínre havi előirányzatán felül.

Leisz József és Bocz János példamutató csapatai kiemelkedő eredményüket Valigura elvtárs fejlett módszereinek alkalmazásával érték el. Az 1953. évi megnövekedett feladatok elvégzéséhez azonban fontos, hogy ezt az új munkastílust minél szélesebb körben valósítsák meg, hogy a pécsi szénbányák január havi lemaradásukat behozhassák és februári tervüket már maradéktalanul teljesíthessék.

Megkezdődött a Demokratikus Ifjúsági Világszövetség évi tanácsülése

Prága (TASZSZ): Csütörtökön megnyílt Prágában a hetvenöt millió tagot számláló Demokratikus Ifjúsági Világszövetség évi tanácsülése. *Az ülésszakon hatvankét országból körülbelül kétszáz küldött, vendég és megfigyelő vesz részt.*

Az ülésszak a következő kérdéseket tárgyalja meg: A III. Világifjúsági Kongresszus összehívása a IV. Világifjúsági Találkozó megszervezése, továbbá a népek békekongresszusának határozatai és a DIVSZ feladatai.

Az első napirendi pontról Jacques Denis, a Demokratikus Ifjúsági Világszövetség főtitkára tartott beszámolót.

A beszámoló után megkezdődött a vita.

A komlói szénbányák dolgozói termelésük megháromszorozásáért

A KOMLÓI SZÉNBÁNYÁKRA az 1953-as tervévben hatalmas feladat elvégzése vár: jelenlegi tervelőirányzatuk október 1-ig háromszorosára növekszik. Ugyanakkor adósságot is kell törleszteniök, a komlói szénbánya dolgozóinak, mivel január havi előirányzatukat sem teljesítették.

A szénbányászat vezetőinek és kiváló dolgozóinak február 7-i értekezlete a komlói Szénbánya vezetőinek műszaki dolgozóinak munkájához és újabb útmutatást, lendületet adott.

Az értekezlet után hozzáláttak, hogy munkájukban jelenleg még meglévő hiányosságokat felszámolják.

Már az első napon új kezdeményezések megvalósításához fogtak hozzá. Elhatározták, hogy a szénbányában február 5-én megindult diszpécser-szolgálat igénybevételével a frontfejtésben ciklusos grafikonnal dolgozók számát a jelenlegi nulláról március 1-ig 40 százalékra növelik.

A tömegtermelés kiszélesítése érdekében a frontfejtések hosszát már februárban kétszeresére, október 1-ig pedig több mint tízszeresére növelik. Az új frontfejtések megindításával a komlói szénbányák dolgozói elérik, hogy február végén rendszeresen 100 százalékra teljesítik napi terveiket, márciusban pedig már teljes havi tervüket 100 százalékban megvalósítják, sőt harcba indulnak tervük túszárnyalásáért.

A frontfejtések hosszának növelése szükségessé teszi a szenelők arányszámának emelését is. A cél az, hogy a magasabb termelés eléréséhez a szénfejtésen dolgozók arányszámát ez év októberig a jelenlegi 47 százalékról folyamatosan 53 százalékra emeljék. Ennek megvalósítását szolgálja az is, hogy április 1-ig négy frontfejtésnek a munkáját koncentrálják és ettől kezdve a négy frontfejtésből két szállítóberendezés továbbítja a szenet. Az új munkaerők felszabadulása mellett a szállítógépek (gumi- és kaparószalagok) nagyobb kihasználhatóságát jelenti.

A TERMELÉS FELFUTTATÁSA mellett fokozott figyelemmel lesznek a bányabiztonságra és a munkavédelemre. A balesetek számát — amelyet az eddiginek során főleg a kézi szállításból és kőzethullásból eredtek — jelentősen csökkentik. A kőzethullás következtében leginkább a meleg munkahelyen, védőruházat nélkül dolgozók sérültek meg. Ennek megszüntetésére már 1952. második felében hat fokkal csökkentették a meleget a bányában. Ennek eredményeként 1953 januárjában 1952 decemberéhez viszonyítva 20 százalékkal csökkent a balesetek száma. A továbbiakban az áthúzó és parciális — részleges — szellőztetési módok folyamatos bevezetésével még alacsonyabbra szállítják le a meleg munkahelyek számát.

A MŰSZAKI VEZETÉS színvonalát és a versenyszellem növelését azzal is fokozzák, hogy október 1-ig, valamennyi frontfejtési frontszakaszon ciklusos grafikon szerint szervezik a munkát. Ez kötelezi a műszaki közérkádereket az állandó előretervezésre — már az előző hónap elején megkezdik a jövő havi tervek elkészítését, — a verseny eredményeinek napontkénti nyilvántartására. A csapatok termelésének állandó figyelemmel kísérése során meglátják azt is, hogy részükre milyen segítséget adhatnak az elért eredmények növeléséhez, a felbukkanó hibák kijavításához.

A vezetés színvonala megjavulásának a határozatok végrehajtása a mutatója. Ahhoz hogy a határozatok valóban megvalósuljanak, a vállalat igazgatósága minden feladat végrehajtására felelősöket jelöl ki, akiknek kötelességévé teszi, azok határidőre történő teljesítését. (MTI)

Miért nem volt bírálat a dencsházai földművesszövetkezet közgyűlésén?

Vasárnap este hét órakor tartotta a dencsházai földművesszövetkezet évi rendes közgyűlését. A megjelent 150 szövetkezeti tag közül senki sem szólt hozzá az ügyvezető elvtársnő beszámolójához. De hogy is szóltak volna hozzá, mikor az ügyvezető beszámolójában csak szépített, jó eredményekről számolt be. Olyan volt a beszámoló, mintha a vezetés terén semmi hiányosság nem lenne. De érezték a földművesszövetkezeti tagok, hogy nem minden úgy van, ahogy az ügyvezetőnő elmondta — Nem mertek felszólalni csak a jutalomkönyvek kiosztásánál hangzott el a tagság részéről egy-két megjegyzés. Például a szikvízkezelő megjutalmazásánál az egyik elvtársnő csak annyit jegyzett meg: „Ezután rendesen töltse ám meg a szódásüvegeket!"

Hiába kérte a közgyűlés elnöke a tagságot, hogy szóljanak hozzá és mondják el véleményüket a szövetkezet munkájáról. A szövetkezeti tagok csak hallgattak, azért, mert az ügyvezető elhallgatta, hogy a szövetkezet az 1952-es évben 45 ezer forint veszteséggel működött. Nem beszélt arról sem, hogy a dencsházai földművesszövetkezettől leválasztották a szentegáti fogyasztási szövetkezetet és a leválasztás után felesleggessé vált dolgozókat miért nem engedték át a mezőgazdaság vagy az ipar számára, hogy így a szövetkezeti tagság vagyonát megtakarítsák felesleges költségektől.

Amikor a központi kiküldött elmondta hozzászólásában hogy az eredményeken kívül vannak hiányosságok is, amelyekről az ügyvezető elvtársnő nem beszélt, akkor egymás után vették fel, hogy nem lehet kapni petróleumot és sokszor előfordul, hogy traktorkáru nincs a boltban, stb.

Tárja fel a szövetkezet tagsága taggyűléseken és közgyűléseken a hibákat még akkor is, ha a szövetkezet vezetői azt elhallgatják, mert a hibák feltárása nélkül és a tagság bírálata nélkül nem lehet a hibákat időben kijavítani. Legyen a dencsházai közgyűlés intő példa minden földművesszövetkezeti vezetőnek, hogy nem szabad bánni a tagsággal úgy, hogy a tagság véleményének meg nem hallgatásával, nemhogy elősegítenék, hanem hátráltatják a szövetkezet eredményes működését, fejlődését.

IMRE ISTVÁN
MESZÖV szervezési oszt. vezetője

EGY NAP A PÉCSI RÁDIÓNÁL

Január 12-én szólalt meg először a Pécsi Rádió hangja. Azóta a baranyai dolgozók ezrei kapcsolják be rádiójukat *délután fél hat és hét óra között*, hogy meghallgassák a megye stúdiójának műsorát.

A **Pécsi Rádió** megszületése óta még egy hónap sem telt el, de máris eredményes eseménydús multra tekinthet vissza a fiatal adó. Az eltelt rövid idő alatt a megye számos problémájával foglalkozott magyar és délszláv nyelven, zenei műsorában pedig egyaránt helyet kaptak a baranyai magyar és délszláv népdalok. Pécs város szimfonikus zenekarainak és énekegyütteseinek műsorai éppen úgy, mint a szórakoztató, könnyű muzsika vállfajai.

Az elmúlt hetek műsorszámai közül kiemelkedik az a riportsorozat, melyben a Pécsi Rádió napról-napra képet adott Béke-akna munkájáról. — Ugyancsak értékes híreket, riportokat sugárzott a rádió Baranya és az egész ország büszkeségéről: Komlóról, a baranyai délszláv nemzetiségű dolgozók életéről, a pécsi Kodály-ünnepségekről. *Rendkívül érdekes volt az a beszélgetés, melyet hős határőreinkkel folytatott a mikrofon előtt a rádió egyik munkatársa, arról, miként togtak el hazafias határmenti lakosságunk segítségével egy besurranni akaró gyilkos titóista kémet.*

A vasárnapi műsor ismét mozgalmas, érdekfeszítő volt. A Pécsi Rádió ezúttal körsétát tett és hangos riportban számolt be Pécs város szombat-vasárnapi kultúréletéről.

A körséta a város szívében a *Széchenyi-téren* kezdődött, innen a *Déryné* munkásstúdióba vezetett a riporter útja, ahol Haas elvtárssal, a stúdió vezetőjével színjátszókról, a stúdió eredményekben dús munkájáról beszélt. A harmadik állomás a munkásstúdió egyik színdarabírójának, *Orsi Ferencnek* lakása volt. A József Attila-líjas íróval készülő Hunyadi-tettrilógiájáról és írói terveiről beszélt a rádió munkatársa. Az út innen egy pécsi *mozihoz* vitt, majd *Csorba Győzőhöz*, a Megyei Könyvtár dogozójához jutott el a mikrofon. Öröm hallani Csorba Győző szavait: *augusztus 20. a könyvtár megalakulása óta megháromszorozódott a könyviár olvasóinak és könyveinek száma.* Kiderül az is, mit olvasnak a pécsiek legszívesebben: *Móricz, Mikszáth, Gorkij, Solohov a pécsiek legkedvesebb írói.* Természetesen az ideológiai és szakmai könyveknek is nagy a keletjük. Bánkfi vasesztergályos például már majd valamennyi esztergályos szakkönyvet áttanulmányozta.

A **körséta** *a Városi Tanács kultúrházában*, a Doktor Sándor kultúrházban folytatódik. Szombat este van és mint minden szombat estén, úgy most a közvetítés idején is dolgoznak a szakkörök, a nagyteremben pedig a Tanítónőképző ifjúsága báli előkészületekkel foglalkozik. Doktor Sándor kultúrotthonból a *Színházhoz* vezette vasárnap hallgatóságát a pécsi Rádió, itt Kormejcsuk „Ukrajna mezőin" című zenés vígjátékát mutatják be, közben Kormos Lajos, a Pécsi Nemzeti Színház igazgatója az együttes eredményeiről, munkájáról beszél: mennyi segítséget nyujtott a színházi konferencia, milyen szerves egésszé kovácsolódott a művészgárda.

Ezzel a körséta be is fejeződött, de nem a rádió műsora. Baranyai hírek után bíráló anyag következik Ferk János Széchenyi-aknai üzemvezető nemrégiben versenyre hívta az aknákat, a munkafegyelem megszilárdításáért, a munkaidő kihasználásáért, a biztonsági intézkedések betartásáért. Ehhez a kihíváshoz azonban mindezideig egyetlen akna sem csatlakozott. *Jóggal rója fel tehát hibánat a Pécsi Rádió ezt a nemtörődömséget.*

A Pécsi Rádió rövid idő alatt sok barátra, segítőre lelt. A dolgozók egyre több levéllel keresik fel a stúdiót. Leveleikben dicsérik vagy bírálják a műsor egyes számait. Horváth János az élüzem Sopiana Gépgyár dolgozója például igy kezdi levelét: *„Nagy öröm volt számunkra, hogy pártunk, kormányzatunk ilyen nagy ajándékot adott nekünk, mint a Pécsi Rádió* — a levél kérésekkel, tanácsokkal folytatódik. — *Szívesen hallanánk pécsi írók verseit, novelláit, hangjátékait, többet, mint eddig".* —

Általában sok a kérés, javaslat. *Helyi daloka*t, *helyi zenekarokat, baranyai daloka*t és együtteseket, *helyi színészeket* kívánnak hallani a baranyai és pécsi dolgozók rádiójukon. A javaslatok, dicséretek bírálatok mellett természetesen, munkájukról, életükről is beszámolnak a hallgatók a rádiónak. Ilyen levélcsokrot ismerhetett a rádió vasárnap is a többi között a Komlói Anyagellátó Vállalat egyik brigádja számolt be április negyedikei felajánlásának teljesítéséről.

A vasárnapi műsor tekintélyes része a délszláv dolgozók számára készült. A kátolyi színjátszócsoport a „Két barát" című jelenettel szerepelt. A kátolyi kultúrcsoport négy tagja: Andrics Péter, Divivári József, Klátcs Mária és Horváth Katalin fiatal termelőcsoporttagok megmutatták a mikrofon előtt is, hogy falusi délszláv kultúrosaink milyen nagy fejlődést értek el a szabadság néhány éve alatt.

A **délszláv műsort** zenei rész egészíti ki. Vasárnap a mohácsi tamburazenekar délszláv néptáncokat és népdalokat játszott. A magyar zenei műsort a kisipari szövetkezetek énekkarának baranyai népdalösszeállítása tette teljessé.

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

SZINHÁZ:

Ukrajna mezőin, szelvénybérlet „F" (este fél 8 órakor)

MOZI:

Kossuth: Állami Áruház (fél 5, fél 7, 9 órakor)

Park: Állami Áruház (6, fél 9 órakor)

Petőfi: Hegyi emberek (fél 5, fél 7, 9 órakor)

ELŐADÁS:

A November 7 kultúrotthonban Katona Sándor halálának 123. évfordulója alkalmából (délután fél 6 órakor)

KIÁLLÍTÁS:

A November 7 kultúrotthonban építőművészeti kiállítás (10-től 21 óráig)

SZILÁGYPUSZTAI állami gazdaság felvesz traktoristákat, traktorista nőket azonnali belépésre. Munkakönyvvel és némi szakképzettséggel rendelkezzen. 116

ÜZEMI főzés céljára alkalmas nagy tűzhelyet megvételre keresünk. Cím: Déldunántúli Üzemeltetési Vállalat Pécs, Kazinczy-utca 6. 116

Sokkal alaposabban, körültekintőbben kell megvalósítani a takarékossági rendszabályokat a lánycsóki Csillag tszcs-ben is

A lánycsóki Csillag tszcs-ben az elmúlt gazdasági évben igen sok hiányosság volt. Nem volt elég nagy az állatállomány, ami azt vonta maga után, hogy nem tudták teljesíteni a sertésbeadásukat, de baromfiállományuk sem volt, így baromfibeadásuk is visszavannak.

Az 1953-as gazdasági évre 55 szarvasmarhát, 25 lovat, 197 sertést és 365 darab baromfit vettek a tervbe a 409 hold földhöz.

Hogy a minisztertanácsnak az állattenyésztésről hozott határozatát teljesíteni tudja a csoport, gondoskodniok kellett arról is, hogy legyen megfelelő férőhely és takarmánykészlet. A tagok a téli hónapokat arra használják fel, hogy az állatok részére biztosítják a férőhelyeket. Eddig egy lóistállót alakítottak át a vemhes kancák részére, hogy az ellétés zavartalan legyen. Most készül egy 1500 férőhelyes baromfifarm és egy 80 férőhelyes sertéshizlalda, 20 férőhelyes sertésfiaztató.

A 450 köbméteres silózási tervüket teljesítették és közel 120 mázsa takarmányszalmával rendelkeznek. Így biztosítva van a takarmányszükséglet, amíg a zöldtakarmányozást be tudják vezetni. A sertések állandóan kijárnak legelni, csupán korpás moslékot kapnak és makkot, amit a tagok járnak gyűjteni naponta.

Azonban az eredmények mellett hibák is vannak. Gerő elvtárs felhívta a figyelmünket arra, hogy: „Most sokkal alaposabban, körültekintőbben kell megvalósítani a takarékossági rendszabályokat, szigorúbban, keménycbben, mint ahogy eddig tettük."

És éppen ezt nem tartja szem előtt a lánycsóki Csillag csoport. Elbizakodtak azzal, hogy most már van kielégítő takarmánymennyiség, nem kell „spórolni". És éppen ez az elbizakodottság az oka, hogy a jó takarmányszalmájukat és polyvájukat a baromfiak kaparják szét, a kukoricaszár pedig szana-széjjel hever. A felesleges takarmányt el lehetett volna cserélni vetőmagért. Erre is kellene gondolnia a vezetőségnek, hiszen még nincs biztosítva a tavaszi vetőmagszükségletük.

A takarékosságra először is a párttagoknak kell felhívniok a dolgozók figyelmét, de maguk a párttagok sem látják ennek jelentőségét, hagyják, hogy tönkremenjen a sok jó takarmány. Hogy nem tulajdonítanak jelentőséget a takarékosságnak, ez annak tudható be, hogy oktatásban nem részesülnek. A 17 párttagból csak hárman járnak oktatásra. A csoporttól eddig csak a brigádvezető és a párttitkár elvtárs végzett szakmai és politikai iskolát. József Lajos üzemi párttitkár elvtárs „nem ér rá" az oktatással foglalkozni. Pedig enélkül a csoport nem tudja teljesíteni a tervét, amit az 1953-as évre előirányzott.

Elmaradtak a barátságos mérkőzések

A Haladás kosárlabda villámtornájának mérkőzéseit nagy érdeklődés kísérte. A mérkőzéseken jó játékot láttunk. A vendégcsapatok a Székesfehérvári Építők igazolták jó hírnevüket, fölényesen győztek le ellenfeleiket. A pécsi csapatok a Haladás, a Honvéd és a Meteor még edzéseik elején tartanak. A villámtorna részletes eredményei:

Női mérkőzések: Székesfehérvári Építők—Pécsi Vörös Meteor 49:43 (23:22), Székesfehérvári Építők—Pécsi Haladás 44:23 (18:9).

Férfi mérkőzések: Pécsi Postás—Pécsi Haladás II. 61:34 (31:30), Székesfehérvári Honvéd—Pécsi Haladás I. 59:37 (23:18), Székesfehérvári Honvéd—Pécsi Honvéd 58:36 (20:26).

Az országos terem kézilabdabajnokság középdöntőit Budapesten, Tatán és Debrecenben tartották meg. Baranya megye győztes csapatai a Pécsi Honvéd férfi és a Pécsi Petőfi női együttese Tatán mérkőzött. A férfiak csoportjában a Pécsi Honvéd mellett a Budapest bajnok Bp. Honvéd, a Győri Vasas, a Győri Vörös Lobogó és a Budakalászi Vörös Lobogó, a nők csoportjában a Győri Vasas, a Dorogi Bányász, a Budakalászi Vörös Lobogó és a Pécsi Petőfi küzdött a továbbjutásért. A Pécsi Honvéd csapata az erős mezőnyben nem vallott szégyent, s végeredményben csak rosszabb gólaránya ütötte el az országos döntőbe való jutástól. A Pécsi Petőfi játékán erősen küttközött a rutinhiány. Részletes eredmények:

Férfi mérkőzések: Pécsi Honvéd—Győri Vasas 11:10 (3:3), Győri Vörös Lobogó—Budakalászi Vörös Lobogó 6:5 (4:2), Bp. Honvéd—Pécsi Honvéd 24:6 (15:5), Pécsi Honvéd—Budakalászi Vörös Lobogó 6:5 (0:2), Bp. Honvéd—Budakalászi Vörös Lobogó 17:6 (6:6), Bp. Honvéd—Győri Vörös Lobogó 16:9 (7:4), Győri Vasas—Győri Vörös Lobogó 17:15 (8:6), Győri Vörös Lobogó—Pécsi Honvéd 19:14 (7:9). Ezen a mérkőzésen dőlt el a döntőbejutás kérdése. A pécsi csapat már 10:4-re vezetett.

HÍREK

KEDD, FEBRUÁR 10

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Széchenyi-tér 5. Telefon: 29-81. 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81. Telefon: 23-94. 10/12 sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17. Telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Elvira. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** — Várható időjárás kedd estig: felhősebb idő, több helyen köd, főként nyugaton és északon havazással. Mérsékelt északnyugati, később élénkebb délnyugati, nyugati szél. A hideg keleten átmenetileg még fokozódik. Nyugaton az éjszakai lehűlés kissé gyengül, a nappali hőmérséklet alig változik. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: kedd reggel nyugaton mínusz 4—mínusz 7, keleten mínusz 10, délben mínusz 2—mínusz 5 fok között. A várható napi középhőmérsékletek mínusz négy fok alatt lesz.

— **Tanácstagok fogadóórái.** A Szabadság út 25. szám alatti iskolában kedden délután 5—6 óráig Szeberi Jánosné, a gyárvárosi kirendeltségen szerdán délután 5—6 óráig Kamper János, Alberth Lajosné és Baracsi István tanácstagok fogadóórát tartanak.

— **Sass Kálmán**, a megyei tanács végrehajtóbizottságának tagja február 10-én, kedden Sellyén délután 5—9 óráig fogadóórát tart.

Építőiparban gyakorlott normásokat és időmérőket felveszünk Komlói 40/1 Építési Vállalat Jelentkezés: Komló, Kossuth Lajos utca 13. sz. alatt. 126

ALKALMI vétel, új konyhabútor olcsón eladó Perczel-utca 14. Bercc. 444

KÖZÉP- és FŐISKOLAI tanulóifjúság Tánciskolája február 10-én 17 órakor kezdődik Doktor Sándor Kultúrházban. Oktatás kedd, csütörtök 17 h-tól 19.30-ig. 421

ADMINISZTRATÍV és könyvelési munkában jártas dolgozókat komlói fiókunkhoz felveszünk. Jelentkezés életrajz csatolásával a Magyar Beruházási Bank pécsi fiókjánál Pécs Bem-u. 10. 125

VITRINT, vagy üvegszekrényt nagyobb mérettben vennék. Címeket 1000 számra a kiadóba kérem.

Komlói Szénbányászati Tröszt

keres azonnali belépésre gyakorlott

evolut könyvelőket.

Február 11-től új tavaszi menetrend a légiforgalomban.

Napi két járat.

Felvilágosítás, helyfoglalás, jegyeladás, árufeivétel

MASZOVLET UTAS- ÉS ÁRUFORGAMI IRODA

Széchenyi-tér 1. Tel.: 16-23.

A végeredmény:

1.	Bp. Honvéd	4	4	—	—	64:23	8
2.	Győri Vasas	4	2	—	2	44:42	4
3.	Győri Fonó	4	2	—	2	49:52	4
4.	Pécsi Honvéd	4	2	—	2	37:38	4
5.	Budakalászi VL.	4	—	—	4	25:44	—

Női mérkőzések: Bp. Postás—Pécsi Petőfi 30:5 (14:1), Dorogi Bányász—Budakalászi Vörös Lobogó 5:1 (3:1), Győri Vasas—Pécsi Petőfi 16:2 (11:0), Győri Vasas—Budakalászi Vörös Lobogó 9:3 (1:2), Bp. Postás—Dorogi Bányász 11:2 (4:1), Bp. Postás—Budakalászi Vörös Lobogó 12:2 (3:1), Dorogi Bányász—Győri Vasas 8:2 (3:1), Dorogi Bányász—Pécsi Petőfi 12:2 (8:1).

A végeredmény:

1.	Bp. Vörös Meteor	4	4	—	—	54:15	8
2.	Besabai Pszövő	4	3	—	1	10:12	6
3.	Debreceni Lok.	4	2	—	2	24:34	4
4.	Miskolci Lok.	4	1	—	3	15:26	2
5.	Egri VM.	4	—	—	4	12:34	—

A TOTÓ 12 TALÁLATOS SZELVÉNYE

1.	Győr—Miskolc	2	1:2
2.	Debrecen—Szolnok	x	0:0
3.	Szeged—Cegléd	1	3:0
4.	Székesfehérvár—Budapest	2	1:5
5.	Nagykanizsa—Hatvan	1	6:2
6.	Sopron—Kőbánya	1	4:2
7.	Misk. Lok.—Debr. Lok.	2	5:6
8.	Békéscs. Lok.—Tatabányai B.	1	8:4
9.	P. Honvéd—Győri Fonó	2	14:19
10.	Martfű—Miskolci VM	2	13:16
11.	Bp. Postás—Bp. Kinizsi	1	9:4
12.	Postás Keleti—Metró	x	1:1

* **A vasárnapra tervezett barátságos labdarúgómérkőzések a kedvezőtlen időjárás miatt elmaradtak. A Pécsi Vörös Lobogó** erősen tartalékos összeállításban kétszer 30 perces edzőmérkőzést játszott a Pécsi Vasassal, melyet a Pécsi Vasas nyert meg 4:1 arányban.

* **Svájcban rendezték meg a műkorcsolyázó világbajnokságot. A győri műkorcsolyázásban a magyar Nagy-testvérpár a harmadik helyen végzett.**

* **Pécsi Kinizsi—Pécsi Honvéd 6:1.** (Súlyemelés). A Kinizsi rutinosabb súlyemelői biztosan győztek le a még kezdő Honvéd versenyzőket.

* **Lokomotiv—Honvéd 5:3.** (Birkózás). A két sportkör kötöttfogású birkózóversenyéből nagy küzdelem után a Lokomotiv versenyzői kerültek ki győztesen.

DUNANTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja
Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő PALINKÁS GYÖRGY
Felelős kiadó EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs, Perczel u. 2 — Telefon 15-52 és 15-53
Előfizetési díj: havi 11.— forint
Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. sz. Telefon 20-27
A nyomdáért felelős: MELLES REZSŐ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 35. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — SZERDA, 1953 FEBRUÁR 11

A MAI SZÁMBAN:

„A német ifjúság soha többé nem fog harcolni a Szovjetunió és más békeszerető országok népei ellen" (2. o.) — Kém- és szabotőr banda a ploesti bíróság előtt (2. o.) — Beszélgetnek az asszonyok (2. o.) — Növelnünk kell a tömegtermelésre alkalmas munkahelyek, elsősorban a frontfejtések számát (3. o.) — Az ellendi kulákok „úri brigádja" (3. o.) — Bábjáték-mozgalmunk a kultúrversenyben (3. o.) — Megjegyzések a kollektív képkiállításhoz (4. o.)

Biztosítsuk a tavaszi munkák feltételeit!

A minisztertanácsnak néhány nappal ezelőtt az 1953. évi tavaszi mezőgazdasági munkák előkészítéséről és végrehajtásáról hozott határozata megjelölte azokat a feladatokat, amelyeket dolgozó parasztságunknak meg kell oldaniok a tavaszi munka jó előkészítése növénytermelésünk, állattenyésztésünk hozamának emelése érdekében.

Ebben a munkában, mint minden kormányhatározat megvalósításában élenjáró szerep vár pártszervezeteinkre és nem utolsó sorban tanácsainkra. Párt- és tömegszervezeteink egyik legfőbb feladata a legközelebbi napokban és hetekben, hogy e határozat szellemében előkészítsék a tavaszi munkákat és az őszi munkáknál lényegesen jobban gondoskodjanak ezek végrehajtásáról.

A tavaszi munkák sikere érdekében haladéktalanul pótolni kell az őszi mélyszántást. Ezzel egyidőben meg kell gyorsítani a gépállomásokon és állami gazdaságokban az erő- és növényápológépek javítását. Egyénileg dolgozó parasztjaink és termelőszövetkezeteink is ahol még nem kezdték meg, sürgősen lássanak hozzá a gazdasági szerszámok megjavításához, előkészítéséhez a nagy munkára. Ettől függ a nagyobb terméshozamot biztosító jó talajelőkészítés. A mohácsszigeti Vörös Fény az Iványdárdai Sarló-Kalapács, a mágocsi Rákosi és a nagynyárádi Kossuth termelőszövetkezeteknél, már katonás rendben várják a kijavított gépek gazdasági szerszámok a tavaszi munkák beindulását, sőt a bólyi Kossuth már ezelőtt egy héttel elvetett 10 hold tavaszi búzát. Márok községben az egyénileg dolgozó parasztok egymást ellenőrizték, ki, hogyan javította ki gazdasági felszerelését. Ahol pedig nem fogtak hozzá a gépjavításhoz, ott figyelmeztették a gazdát a tavaszi munkára való felkészülés fontosságára.

Gondoskodni kell már most arról, hogy a tavaszi vetőmagvak biztosítva legyenek. A szerződéses magvak kivételével minden vetőmagot a termelőnek kell beszereznie. Senkise számítson arra, hogy a szerződéses magvakon kívül vetőmagot kaphat az államtól. Fel kell használni az egymás közötti vetőmagcsere lehetőségét: termelőszövetkezetek termelőszövetkezetekkel, egyénileg dolgozó parasztok egyénileg dolgozó parasztokkal cseréljenek. E téren már számos jó kezdeményezés indult meg megyénkben. A helesfai dolgozó parasztok felesleges vetőmagjukat átadták a csoportnak és így biztosították a csoport tavaszi vetőmagszükségletét.

A vetőmag biztosítása, tárolása mellett haladéktalanul meg kell kezdeni a vetőmag tisztítását és gondoskodni kell a keresztsoros és négyzetes vetés a jarovizálás előfeltételeinek a megteremtéséről is.

A minisztertanács határozata előírja: „A mezőgazdaság dolgozóinak legfontosabb feladata az őszi szántás-vetés mulasztásainak pótlása a tavaszi talajmunkáknak a korai növények vetésének és művelésének a lehető legkorábbi megkezdése."

Szükséges, hogy kihasználva a tavaszi napsütéses időt, a korai vetésű növényeinket minél előbb a földbejuttassuk, követve a bólyi tsz tagjainak példáját. Az elmúlt év tapasztalatai azt mutatják, hogy ahol korán vetettek és kihasználták az úgynevezett „ablakos napokat", a késői fagyok jöttére a növények már megerősödtek. De a kártékony rovarok sem tudtak jelentős károkat okozni mert a növény jelentősen megerősödött. Jobban beárnyékolták a talajt és így csökkentették a tavaszi szelek szárító hatását. Ezeknél a növényeknél korábban meg lehetett kezdeni a növényápolási munkákat is ami lehetővé tette a torlódások elkerülését.

Állami gazdaságainknak, termelőszövetkezeteinknek és egyénileg dolgozó parasztjainknak különös tekintettel kell lenniök a különböző agrotechnikai eljárások alkalmazására. Látni kell azt, hogy minél több kukoricát vetünk négyzetesen, annál könnyebb a növényápolási munkákat elvégezni, de az új módszerrel vetett növényfélességek jóval többet jövedelmeznek, mint a régi módszerrel vetettek. Példa erre a mohácsszigeti Vörös Fény termelőszövetkezet, ahol az elmúlt évben is négyzetesen vetették a kukoricát. Ennek eredménye, hogy az aszály ellenére is 28 mázsa kukoricát takarítottak be holdanként. Ezzel szemben az egyirányúan vetett kukoricájuk csak tíz mázsás átlagtermést hozott.

Sokkal nagyobb gondot kell fordítani a trágyázásra is. „A német elvtársak véleménye szerint egyedül a helyes trágyázás következtében — amelynek végrehajtása úgyszólván semmi befektetést vagy munkatöbbletet nem igényel — 25—30 százalékkal meg tudnók emelni terméshozamunkat" — mondotta Rákosi elvtárs. A késői vetésű őszi kalászosoknál a lehető legnagyobb segítség kell a fejtrágyázással megadni. Emellett nem szabad elhanyagolni az istállótrágyázást sem. Megyénk területén igen sok helyen még a négy-ötéves istállótrágya is kihordatlanul hever az udvarban. Ezen minél előbb változtatni kell.

Járási és községi tanácsainknak szívós felvilágosító munkát kell végezniök a tavaszi munkák elvégzése érdekében, mozgósítaniok kell az állandóbizottságokat, tömegszervezeteket, a minisztertanács határozatának ismertetésére és végrehajtására. E határozat következetes megvalósítása biztosítéka és alapja ez évi gazdag termésünknek.

Üdvözlet a szabolcsi élüzem-bánya do'gozóinak

A Városi Pártbizottság kommunista üdvözletét küldi Szabolcs-kerület pártbizottságának, üzemvezetőségének, Szabolcs-kerület összes dolgozóinak abból az alkalomból, hogy elnyerték a büszke Élüzem címet. Ez a kitüntetés, Szuhakálló hős bányászainak tett ígéretük, az Országos Bányásztanácskozás határozatai, adjanak további lendületet a napi tervek rend zeres teljesítésére, hogy méltók legyenek továbbra is e büszke kitüntetésre. Előre pécsszabolcsi bányászelvtársak az első negyedévi terv sikeres teljesítéséért, túlteljesítéséért!

MOÓR JÓZSEF
a városi pártbizottság titkára

Következetes, kemény harcot a bányákban a terv teljesítéséért!

Megyénk bányászainak túlnyomó többsége az elmúlt évben becsülettel megállta helyét a széncsatában, teljesítette évi tervét. A pécsszabolcsi bányakerület István- és Béke-aknák dolgozói az 1952-ben végzett jó terveljesítésükért elnyerték az élüzem címet. Évi tervüket 104.1 százalékra teljesíte ték. Az új év kezdetén azonban valamennyi bányaüzemünkben rosszul indult a munka. Adóssággal zárták a január hónapot és február első hetében is 100 százalék alatt állatak tervük teljesítésével. Ez a lemaradás annál súlyosabb, mert éppen ebben az időszakban népgazdaságunknak mindenegyes beterveze t csille szénre szüksége van. Ennek érdekében ültek össze országunk legjobb bányászai február 7-én, hogy feltárják azokat a körülményeket, melyek akadályozzák a munkát. A bányásztanácskozás a hibák feltárása mellett részletesen megjelölte a hibák kijavításának útját s nyolc pontban foglalta össze azokat a legfontosabb tennivalókat, melyeknek végrehajtásával biztosítani tudják bányászaink az 1953-as tervév teljesítését. Megyénk bányászai is megértették miről van szó. Most már csak cselekedniök kell. Minden nap szívós és következetes munkára van szükség. A vezetés színvonalának emelésével, a műszaki feltételek teljes biztosításával, a munkafegyelem megjavításával harcoljanak azért, hogy lemaradásukat a legrövidebb idő alatt pótolhassák, hogy nap-mint nap teljesíthessék kötelességüket pártunkkal, államunkkal szemben.

A gépek jobb kihasználásával harcolnak a Komlói Feltáró Vállalat dolgozói a terveljesítésért

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége által összehívott bányászértekezlet után, amelyen ismételten hangsúlyozták a komlói feltárások meggyorsításának fontosságát, *a komlói Feltáró Vállalat dolgozói fokozott erővel kezdtek az 1953. évi megnövekedett feladatok végrehajtásához.*

A nagyobb követelmények megvalósításában: a műszakonkénti elővájási centiméterteljesítmény 30 százalékkal való növelésében a második negyedévben már számos új gép és az ezek zavartalan működését biztosító kompresszor segíti a feltárókat. *A tervet azonban addig is teljesíteni kell sőt a széntermelés fokozására éppen a február havi terv telesítése igen fontos.*

Ezért a komlói Feltáró Vállalat műszaki dolgozói a meglévő gépek jobb kihasználásával, új, nagyobb teljesítményt jelentő munkamódszerek bevezetésével és alkalmazásával, továbbá a munkát előrenlendítő versenymozgalom kiszélesítésével dolgoznak a terv sikeres végrehajtásáért.

A rakodógépeknél az állási idő csökkentésével érik el a nagyobb kihasználhatóságot. Két, egymáshoz közeleső munkahelyen a repesztést más-más időpontban végzik, úgy, hogy a kirobbantott készlet rakodása a két munkahelyen egy géppel történhesség. Ezt a módszert már februárban két elővájáson bevezetik.

A rakodási idő 15 százalékos csökkentését jelenti a Kóta-féle gumiszalagos szénrakodógép elve alapján készülő, kőzetfelrakásra is alkalmas kisrakodó, amely a műszakiak kezdeményezésére a közeljövőben valósul meg a komlói feltárásokon. *Kísérleteket folytatnak a fúrási időt körülbelül 15 perccel lerövidítő műszakos robbantás bevezetésére is.*

Ugyancsak a napokban próbálják ki a vállalat dolgozói által készített *porelszívó készüléket*, amely a fúrásnál és robbantásnál keletkező kőportól percek alatt megtisztítja a munkahelyeket.

Ezzel — az eddigi törekvéseken túl — biztosítják a komlói Feltáró Vállalat műszaki dolgozói annak feltételeit, hogy a *Molnár István* sztahánovista ifjúmunkás vájár által elindított 100 méteres mozgalom: a feltárások ü emének meggyorsítása a komlói bánya feltáró munkahelyein tömegmozgalommá váljék.

„Vállaljuk, hogy a csapat februárban eléri a 110 százalékot"

A Béke-aknai Kisander fejtési brigád tagjai versenyre hívták a Varró fejtési brigádot. Felhívásukban a Bányász Kongresszus határozatainak megvalósítása érdekében meghogadták, hogy április 4-re, hazánk felszabadulásának évfordulójára még több és jobb szenet adnak a hazának. Levelükben ezt írják:

„Vállaljuk, hogy a csapat februárban eléri a 110 százalékot. A pala és hamutartalmat a megengedett százalék alá szorítjuk.

Az igazolatlan mulasztást a csapatban megszüntetjük. A melegcsákányváltást a munkaidő 480 percének maradéktalan kihasználása érdekében pontosan betartjuk."

A versenyfelhívásba azt is beleto lalták, hogy Bodonyi György, a Varró-csapat egyik legjobb vájára átadja Tóth János (30) fiatal vájárnak munkamódszerét annak érdekében, hogy ő is 100 százalék felett teljesíthesse tervét.

„Meg kell szüntetni a bányászat vezetőinek közömbösségét a munkaverseny, a Sztahánov-mozgalom iránt"

Béke-aknán az elmúlt évben csak két csapat vett részt a 100 méteres mozgalomban. Ez kevésnek bizonyult és ezért a műszaki vezetők elhatározták, hogy januárban újabb két csapatot szerveznek a 100 méteres mozgalomba.

A harmadik szinten a harmadik nyugati főkeresztvágaton jelöltek ki egy megfelelő helyet. Kónya István és Milovecz Gábor csapatai számára. Elhatározták, sok segítséget fognak nyujtani az ott dolgozóknak. Kónya István és Milovecz Gábor vájárok örömmel írták alá a műszakiakkal kötött kétoldalú versenyszerződést. Január 2-án kezdtek dolgozni. Az első nap szép eredményeket értek el, mert az előirányzat két folyóméter helyett 2.4 métert teljesítettek. Ez 125 százalékos terveljesítésnek felelt meg. A váltóharmad tagjai törekedtek Kónya elvtárs példája nyomán ők sem akartak elmaradni.

Nemes Ferenc körletaknász egész műszakon figyelte a munka menetét és biztosította a fát és az üresc illét és amire még szüksége volt ezenkívül a brigádnak.

A műszakiak is örültek ennek a szép eredménynek és büszkén mondották el a párttitkárnak, Kiss István elvtársnak, hogy Béke-aknán már több olyan csapat van, amely követi Müller elvtárs példáját. Másnap azonban már nem tudtak olyan jó eredményt elérni, mert a munkahely megváltozott, kiveszett a szén. Most már nehezebb a felajánlást teljesíteni, mint az előző napon. Kónya elvtársék még a 100 százalékot sem tudták elérni. Azonban nem a munkahely megváltozása miatt nem tudják tervüket teljesíteni, hanem azért mert a műszaki vezető elvtársak most nem teljesítik azt, amit megígértek és amit a kétoldalú versenyszerződésben vállaltak. Nem biztosítják az üresc illét. A csapat minden nap vár 30—35 percet üresc illére, ami hátráltatja a kitermelt készlet elszállítását is, mert fél óra várakozás hat csille kiesést jelent a brigád számára. Hiányos még az is, hogy az alapvágat nincs rendben, úgy, ahogy azt a munkahely megkívánja. Ennek a megjavítására azonban a csapat munkába állításakor nem gondoltak a műszaki dolgozók és most rossz következményei vannak a termelés folyamán. Az alapvágat legtöbb helyen alacsony és törötték az ácsolatok. Sok helyen kellene süllyeszteni szabályozni a vasutat.

Nemes elvtársnak több segítséget kell nyujtania a brigád tagjainak és a fát sínt, talpfát az eddiginél még jobban kell biztosítani. Nem elég az amit Nemes elvtárs mondott, hogy:

— Mi csak azért indítottuk el Kónya elvtársékná! a 100 méteres mozgalmat, hogy Béke-aknán több elővájást csapat dolgozzon mozgalomban — Mi úgy terveztük el Illés Károly bányamester elvtárssal, ha sikerülni fog, akkor jó, ha nem — úgy is jó.

Nem akarjuk elhinni Nemes elvtársnak, de Illés Károly bányamester elvtársnak sem azt hogy nekik mindegy, hogy Béke-aknán teljesítse tervét, vagy nem. „...Meg kell szüntetni a bányászat vezetőinek közömbösségét a munkaverseny, a Sztahánov-mozgalom iránt. Fel kell lendíteni a szocialista munkaversenyt" — mondotta Czottner elvtárs a február 7-én tartott bányásztalálkozáson. Ezeknek a feladatoknak a végrehajtása minden műszaki vezető elvtárs részére kötelező, még Nemes és Illés elvtársakra is. Az országnak minden csille szénre szüksége van. Éppen ezért nem lehet olyan könnyelmű kijelentésekkel elütni Nemes elvtársnak a kérdést: „ha sikerülni fog akkor jó, ha nem, úgyis jó." Az ilyen „segítségadás" mellett jogosan dühönek fel keményen a bányászok a műszaki feltételek megteremtéséért.

Ezeket a hibákat javítsa ki Nemes elvtárs úgy, hogy a fizikai dolgozókkal karöltve sokkal lelkiismeretesebben harcoljon a kétoldalú versenyszerződésben vállalt kötelezettségek végrehajtásáért, az ütemes, egyenletes termelés megvalósításáért, valamint azért, hogy a Béke-aknai bányászok a legrövidebb idő alatt visszanyerhessék régi, jó hírnevüket.

(Lantos)

A SZOVJET FILM ÜNNEPE ELÉ

A felszabadulás óta immár hatodszor rendezzük meg a szovjet film ünnepét, amely ebben az évben február 18-tól április 4-ig tart. Most is mét megmutatkozik, mint már annyiszor, hogy a Szovjetunió nemcsak politikai és gazdasági, hanem kulturális téren is önzetlenül támogat bennünket.

A szovjet film ünnepe alkalmából a legnagyszerűbb művészi szovjet filmalkotásokat láthatjuk. Ez nemcsak azt jelenti, hogy a mozilátogatók tapasztalatokat szerezhetnek, tanulnak, szórakoznak, hanem jelentős mértékben hozzájárul ahhoz is, hogy a magyar filmművészet továbbfejlődjék. A magyar filmgyártásnak vannak már eredményei és ez elsősorban annak köszönhető, hogy ezen a területen is kiapadhatatlanul rendelkezésünkre áll, a Szovjetunió tapasztalatainak tárháza.

A szovjet filmek magas eszmei tartalmúak, megmutatják nekünk dolgozóknak, hogyan vívjuk harcunkat, hogyan leplezzük le és gyűlöljük ellenségeinket, hogyan végezzük jól munkánkat, hogyan szeressük életünket. Éppen ezért szükséges, hogy a dolgozók minél többet merítsenek a szovjet filmművészet forrásaiból. A szovjet filmek a Szovjetunió ezerszínű, rohamosan fejlődő, szocialista munkahőstettekben gazdag életét tükrözik elénk. A szovjet filmek megtanítanak bennünket, hogyan harcoljunk és dolgozzunk jövőnkért.

Baranya megye dolgozói lelkes örömmel várják a szovjet film ünnepét. Ezt bizonyítja, hogy már eddig is több üzem és tömegszervezet szocialista szerződést kötött filmszínházainkkal. Így például a Pécsi Szénbányák Petőfi-aknai szakszervezete, a szászvári bányaüzem a mecsekaljai általános iskola és a komlói bányaigazgatóság.

A szovjet film ünnepe alatt olyan kimagasló filmalkotásokat mutatnak be filmszínházaink mint a „Feledhetetlen 1919", „Szép ifjúság", „A tanító", „Csillagok világa" és még sok más művészi film, mely önmagáért beszél és amelyet Baranya megye üzemeinek, vállalatainak dolgozói olyan szeretettel várnak és fogadnak, amilyen szeretettel azt a Szovjetunió küldi a mi számunkra.

MÉSZÁROS BÁLINT
MOKÉP propagandista.

„A német ifjúság soha többé nem fog harcolni a Szovjetunió és más békeszerető országok népei ellen"

Berlin (MTI): Dortmundban vasárnap ifjúsági nagygyűlés volt, amelyen körülbelül ezerhatszáz kommunista, szociáldemokrata, kereszténypárti, és pártonkívüli ifjúmunkás vett részt.

Az ifjúsági nagygyűlés résztvevői egyhangúlag elfogadott határozatukban a többi között ezeket szögezik le:

Mi, német hazafiak elítéljük a Dulles-szal folytatott titkos tárgyalásokat és hazánk egysége s a béke biztosítása érdekében négyhatalmi értekezletet és össznémet tanácskozást követelünk.

Üdvözöljük a Francia Kommunista Pártnak, Németország Kommunista Pártjának és Németország Szocialista Egységpártjának a francia és a német néphez intézett felhívását. Németország ifjúsága nem emel többé fegyvert Franciaország békeszerető ifjúsága ellen.

A német ifjúság soha többé nem fog harcolni a Szovjetunió és más békeszerető országok népei ellen.

Követeljük, hogy vegyék le a bonni parlament napirendjéről a háborús szerződések harmadik olvasásban való tárgyalását, követeljük a népellenes Adenauer-kormány haladéktalan lemondását és a nemzeti újraegyesítés össznémet kormányának megalakítását.

A holland dolgozók önfeláldozó harca az árvízkárosultak megsegítéséért

Amsterdam. A „De Waarheid", Hollandia Kommunista Pártjának lapja írja többi között:

A tenger kiáradása többezer holland dolgozót tett földönfutóvá, ezrek vesztették életüket. A károkért elsősorban a holland kormány felelős, mert nem gondoskodott a gátak karbantartásáról és megerősítéséről.

Drees miniszterelnök a második kamarában igen megható beszédet mondott az árvízkárosultak megsegítéséről, azonban a károsultaknak nyújtandó támogatás mértékéről hallgatott.

Ezzel szemben Hollandia Kommunista Pártja, az Általános Holland Ifjúsági Szövetség, az Egységes Szakszervezeti Központ és más haladó szervezetek máris mozgósították Hollandia népét az árvízkárosultak megsegítésére és a mentési munkálatok fokozására. A Kommunista Párt helyi szervezetei bizottságokat alakítottak a menekültek támogatására és Hollandia városaiban és falvaiban máris többezer holland forintot juttattak a menekülteknek. A pénzadományokon kívül ruházati cikkeket, élelmiszert és különböző háztartási cikkeket gyűjtöttek a károsultak részére.

Az Egységes Szakszervezeti Központ Vezetősége felszólította a kormányt az árvízsújtotta területek lakosságának fokozott támogatására és ugyanakkor az ország több vidékén megszervezte a gyűjtési akciót és a menekültek elhelyezését.

Az ADM-művek ezernyolcszáz dolgozója bejelentette, hogy napi munkabéréről lemond az árvízkárosultak javára. A holland üzemek dolgozói tömegesen csatlakoznak ehhez a kezdeményezéshez.

A holland fővárosból a különböző iparágakhoz tartozó munkások és munkanélküliek számos csoportja utazott az árvízsújtotta vidékre, hogy résztvegyen a mentési munkálatokban.

Kém- és szabotőrbanda a ploesti bíróság előtt

Bukarest (TASZSZ): Február 9-én Ploesti városában megkezdődött az amerikai és angol szolgálatba szegődött kémek és szabotőrök huszonnégy tagú csoportja ellen indított per tárgyalása. A vádirat szerint a csoport tagjai mint amerikai és angol kémek fejtettek ki bűnös tevékenységet és szabotázscselekményeket követtek el Románia olajiparában.

A február 9-i délelőtti tárgyaláson ismertetett vádirat kiemeli, hogy az olajipar államosítása előtt négy nagy angol és amerikai érdekeltségű olajtársaság kezében volt a román olaj. Az amerikai monopóliumok az amerikai és az angol katonai misszió képviselőinek cégére alatt küldték Romániába az olajtársaságok vezetőit szerteágazó kémhálózat megszervezésére és szabotázscselekmények végrehajtása céljából. Az amerikai imperialisták Mihály volt király, valamint a nemzeti parasztpárt s a nemzeti szabadelvű párt képviselői, úgyszintén a Tatarescu-csoport képviselői, továbbá a vádlottak padjára került árulók és kémek segítségével kém- és szabotőrhálózatot szerveztek Romániában.

A kémek — emeli ki a vádirat — havonta kaptak pénzösszegeket a londoni kémközponttól. A szabotázscselekmények következtében a romániai olajtermelés a kémek leleplezéséig felére csökkent. A kémek és szabotőrök kártevést követtek el az olajipar finanszírozása terén is és díjtalanul szállítottak olajat nyugati országokba.

A vádirat végül rámutat, hogy a vádlottakat hazaárulásért és összeesküvésért, valamint hazaárulókkal való szövetkezés vádjával állítják bíróság elé.

A vádirat ismertetése után a bíróság megkezdte a vádlottak kihallgatását.

Drágaság, nyomor és éhínség a kapitalista országokban

DÜSSELDORF

Nyugat-Németországban a háborús előkészületek fokozódása miatt mindjobban sorvad a békeipar. Erősen korlátozzák a bútoripar termelését. Herfordban például 2800 munkás kényelmesen csökkentett munkaidőben dolgozni. A bútoripar válságát mindenekelőtt az okozza, hogy egyre csökken a lakosság vásárlóképessége.

BÉCS

Az osztrák cipőgyárak 1952-ben 800.000 pár cipővel kevesebbet állítottak elő, mint 1951-ben. Az iparág termelési színvonala alacsonyabb az 1937 évinél. A termelés ilyen nagyarányú visszaesését a dolgozó lakosság egyre csökkenő vásárlóképessége okozza.

KÖLN

A „Kölnische Rundschau" burzsoá lap is kénytelen elismerni, hogy napról-napra növekszik a nyugatnémet dolgozók nyomora.

„Az úgynevezett vándorló fiatalok száma már messze túlhaladta a 600.000-et a Szövetségi Köztársaság területén — írja a lap. Ezek a fiatalok nem ismerik a nyugodt családi életet, az otthon fogalmát, nincs állandó munkalehetőségük és gyakran egyetlen pfennig sincs a zsebükben."

BERLIN

Schäffer bonni pénzügyminiszter közölte Nyugat-Berlin városi képviselőtestületével, hogy az Adenauer-kormány február 15-ével beszünteti a Nyugat-Berlinnek eddig nyújtott úgynevezett kenyárszubvenciót. Ennek következtében február 15-ével csaknem ötven százalékkal drágul a kenyér ára Nyugat-Berlinben.

MONTEVIDEO

A brazíliai „Coyuntura Economia" című folyóirat közli a saopaolói elöljáróság statisztikai hivatalának adatait a fokozódó áremelkedésről. Az adatok szerint 1952. első tíz hónapjában a létfenntartási költségek mutatószáma 482 2-ről 574-re emelkedett (1939 évet százaknak véve). Az „Imprensa Popular" írja:

„Seara tartományban a szárazság, valamint a hatóságok közömbössége következtében a tartomány lakosságának legnagyobb része éhezik.

KARACSI

Pakisztáni hatóságok hivatalos adatai szerint Pakisztánban 1953-ban nagy élelmiszerhiány várható. Az elmúlt évben Pakisztánnak 950 ezer tonna élelmiszerhiánya volt és a kormány kénytelen volt 850 ezer tonna búzát importálni. Az „Evening Times" című lap közli, hogy az idén a búzahiány körülbelül egymillió kétszázezer tonna lesz. Ennyi búza majdnem 600 millió rupiába kerül. — Ez az összeg az egész állambevétel fele.

Francoisták a vietnami expedíciós hadsereg soraiban

Páris (MTI) A „L'Humanité" közli az „Associated Press" egyik jelentését, amely szerint Vietnamban francoisták harcolnak a francia expedíciós hadsereg soraiban.

A „L'Humanité" hírt ad arról, hogy a francofasiszták a legvadabb kegyetlenséggel gyilkolják a vietnami népet.

RÖVID HÍREK

Varsó

Megkezdődött Varsóban a volt ellenállók a fasizmus üldözöttei és politikai foglyai nemzetközi szövetsége kibővített elnökségének ülésszaka. Az ülésszak munkájában résztvesznek Franciaország, Olaszország, a Szovjetunió, Belgium, Hollandia, a Német Demokratikus Köztársaság, Nyugat-Németország, Csehszlovákia és Lengyelország képviselői. Az ülésszakon megjelölik a szövetség feladatait a Nyugat-Németország remilitarizálása és a Bonnban, valamint Párisban aláírt háborús szerződések ratifikálása ellen folytatott harcban. Ezenkívül megvitatják a szövetségnek a német kérdés békés megoldásáért folyó harccal kapcsolatos feladatait is.

Az ülésszak február 8-i ülésén meghallgatták a szövetség főtitkárának beszámolóját.

Nyugatnémet nehézipari vállalkozók titkos értekezlete

Düsseldorf (ADN): Kétszáz nyugatnémet nehézipari vállalkozó és a Hitler-rendszer volt katonai és gazdasági vezetői vasárnap két nappal Dulles amerikai külügyminiszter bonni látogatása után titkos értekezletre jöttek össze a landsbergi kastélyban (Mülheim—Ruhr mellett.) Az ülésen az Adenauer-kormány képviseletében Lehr, bonni belügyminiszter vett részt. Lehr 1951 január végén a bonni szövetségi gyűlésen arra a szemrehányásra, hogy egyszer már kinyitotta Hitler számára a nagyipar páncélszekrényeit, azzal dicsekedett: „kész volnék ezt másodszor is megtenni."

Az értekezleten kidolgozott programm kilátásba helyezi a további szoros együttműködést az amerikai megszállókkal, az Adenauer-kormány támogatását, az üzemi szabályzat-törvény végrehajtását, a szakszervezetek jobboldali vezetőivel való együttműködést, az általános sztrájktilalom előkészítését, a tőkéseknek megfelelő adópolitikát, a szén-, az acél- és a vegyiparban fokozott harcot a kommunisták és a baloldali szociáldemokraták ellen, „német összefogalás" előkészítését a „Harzburger Front" mintájára, a régi tábornoki kar bevonásával.

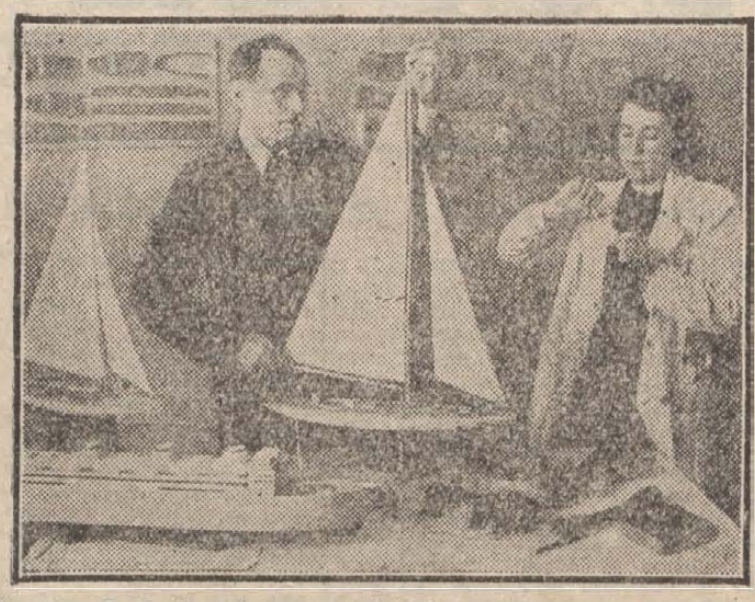
Amerikai katonák „hőstettei" Szicíliában

Róma (MTI): Szicíliában egyre nagyobb arányokat ölt az amerikai katonák garázdálkodása. Palermoban a napokban egy részeg amerikai tengerészkatona a szicíliai önkormányzati testület palotájában erőszakot akart elkövetni a helyi parlament egyik tisztviselőnőjén.

Siracusában egy amerikai tengerész egy munkás házába hatolt be és erőszakoskodott a munkás feleségével. A helyi rendőrség nem hajlandó eljárást indítani az amerikai tengerész ellen, arra való hivatkozással, hogy ez az „amerikai igazságszolgáltatás dolga".

VESSÜK ÖSSZE

A szovjet gyermekek játékszerei nemcsak a szórakozás, hanem a tanulás eszközei is. A Szovjetunióban például ezrével létesültek az úttörőpaloták, ahol a gyermekek tanulva szórakoznak. A kis úttörők a mechanikai, képzőművészeti és fizikai körökben gyakran már serdülő korukban megismerkednek azzal a szakmával, amihez kedvük és tehetségük van. Az úttörőpalotákban a gyermekek minden szükséges felszerelést és játékot megtalálnak. Ezeket a hasznos gyermekjátékokat a Szovjetunióban egy Tudományos Kutatóintézet munkatársai tervezik. Ebből is láthatjuk, milyen nagy gondot fordítanak a Szovjetunióban a gyermekek szórakozására és tanulására.

Képünkön P. Boriszovot, a gyermekjátékok tudományos kutatóintézetének munkatársát láthatjuk munka közben.

Nézzük meg ezzel szemben, milyen „játékokkal" szórakoznak az angol gyermekek

Ehhez nem is kell kommentár

A fenti fényképet a „Reynold's News" című angol újság közölte. — Négyfajta gyilkolóeszközt láthatunk rajta. Ezeket a terrorfegyvereket az angliai — játékboltokban árusítják. A szöveg: „A könnyű gumibotocska: gyilkos hatású lehet, ha fémmagot raknak bele." — „A tőr: amelyből gombnyomásra halálthozó penge ugrik ki. Csak döfésre használható." — „A boxer: amely acélököllé teszi a kezet." — „A pisztoly: banditák bátran szánalhatják. Habár csak légpisztoly, 25 yard távolságról is öl."

BESZÉLGETNEK AZ ASSZONYOK . . .

Bajcsy Zsilinszky-utca 5, első emelet egy. A lakásban négy fiatal rakott magának lészket: a Kozma és Tóth házaspár. Fiatal házasok. Kozmáék május tizedikén, Tóthék december 31-én tartották esküvőjüket. Nem sok idő múlt el tehát azóta, mióta az anyakönyvvezető előtt kimondták az igent, mégis, a két pár otthona csinos, barátságos, igazi otthon. Kozmáéknál új rekamié — olvasólámpával, — kombináltszekrény, asztal és négy szék díszíti a lakást, Tóthéknak sem kell szégyenkezniök a berendezés miatt. Persze, könnyű ott ahol az ember is, asszony is keres!

Az asszonyok előbb fejezik be a napi munkát, mint férjeik. Ilyenkor összeülnek hol itt, hol ott és beszélgetnek. Miről beszélhetnének mostanában, mint... De hallgassuk meg, mit is mond Kozma Lajosné elvtársnő, egészségügyi védőnő:

— ....Kovácsné azzal fogadott ma a tanácsadóban: „Látod, mindig valami jót hoznak. Örülnek az anyák az új határozatnak..."

— Örülhetnek is a fiatalok! — vág közbe Tóth Zoltánné — Akinek nem volt eddig lakása, gondjai voltak a gyerekkelengyével, annak jól jött a határozat.

— És akinek fizetnie kell?

— Az maga tehet róla! Mi már csak őszig, októberig fizetünk .. Tóthné arca kipirul, arca átszellemül. Aki már látott fiatal anyát, sarjadó gabonában gyönyör ködő szántóvetőt, az tudja, milyen Tóthné arca ha születendő gyermekére gondol, — Októberre megszületik a miénk. Zoli már égnek dobálja a sapkáját örömében, ha rágondol...

Kozmánénak is van min örülnie. Fizetése 750 forintról 810-re nő. De ez csak a kisebb öröm. A nagyobb az, hogyan emelkedik a határozat nyomán majd a születések száma. Ugyan eddig is volt munkája: havonta 18—20 áldott állapotban lévő asszonyt, 130—140 csecsemőt látogatott meg otthonában.

— A fiatal anyákhoz úgy megyek, mintha hazamennék — meséli, — de ha nagymama is van a háznál, akkor nehezebb munkám van. A nagymamák elrontják a mamákat. „Csak adjál neki, ha sír... Akkor sír, mikor éhes... Én se óra szerint szoptattalak, mégis megnőttél..." — ezeket a lemezeket hallani tőlük állandóan. Csak a dolgozó nagymamák a kivételek.

Most azután fel kell készülni alaposan a családlátogatásokra. Rengeteg beszélnivalója van egy egészségügyi védőnőnek egy fiatal anyával. Kozma elvtársnő már fontolgatja jóelőre, mit is mond, ha szerdán kimegy körzetébe: Erzsébettelepre:

— Olvasták-e a határozatot?... Megértették-e?... Mikor jönnek orvosi vizsgálatra?... Aztán ne csak a kelengyéért jöjjenek, hanem azért is, hogy a mama és a kicsi egészségét védjék!... — Igyvalóhogy beszél majd Erzsébettelepen a bányászasszonyoknak: Nagy Istvánnénak, Behek Sándornénak és a többieknek, akik néhány hét vagy hónap múlva anyákká lesznek.

Így beszélget a két asszony: mi a véleményük a határozatról és mit szólnak hozzá mások.

— Négyszáz forintos csomag gyermekholmiból... Rengeteg az!...

— Itt volt Simonyiból az Irénke. Kilencedik hónapban van... Neki legjobbkor jött a nagy újság! Anyasági, terhességi segély... Eddig meg csak éppen hogy adott valamit a szakszervezet vagy a vállalat...

— Most csak arra kell rábeszélni az anyákat, hogy ne otthon, hanem a klinikán szüljenek...

Az új asztal új csipketerítőjén kiteritve fekszik az újság a „Szabad Nép". Négy hasáb éléről mosolyognak a betűk a két fiatalasszonyra: „A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának határozata az anya és gyermekvédelem továbbfejlesztéséről." Biztatást, reménytő a jövőbe vetett szilárd hitet meritenek a sorokból. Nemcsak ő, minden becsületes ember, aki csak olvassa. Talán valamennyien arra gondolnak, amit Kozma Lajosné ki is mond:

— A béke határozata ez. És akik háborúra spekulálnak, megérthetik belőle: mi ilyen határozatokkal, de másképpen is megvédjük gyermekeink békés, boldog életét, jövőjét!

„Növelnünk kell a tömegtermelésre alkalmas munkahelyek, elsősorban a frontfejtések számát"

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége szombaton értekezletre hívta össze a szénbányászat vezetőit és legjobb dolgozóit, hogy megbeszélje velük az 1953. évi terv teljesítésének feladatait. Az értekezleten Czottner Sándor elvtárs bánya- és energiaügyi miniszter nyolc pontban szabta meg azokat a feladatokat, amelyek ezévben bányászaink előtt állanak. A bevezető után arról beszélt, hogy „Annak érdekében, hogy a termelés egyenletesen emelkedjék, elsősorban is olyan munkahelyeket kell teremteni bányáinkban, amelyekről tömegesen lehet szenet bányászni."

Czottner elvtárs szavait azonban nem elegendő csak ismételni. Bányaüzemeinknél

meg kell gyorsítani a feltárási és elővájási munkálatokat,

mert csakis ezen keresztül biztosítható a széntermelés fokozása, nagyteljesítményű, bőven szenelő fejtések létrehozása. Igen gyakran előfordul, hogy felelős műszaki vezetők a „megfesztített terv"-re hivatkozva bújnak ki egyes kötelezettségek teljesítése alól és helyénvalónak tartják hogy a termelési és az elővájási terv túlteljesítése mellett ne teljesítsék a feltárási tervet, mint ahogy ez az elmúlt évben Vasason is előfordult. Az idei felemelt termelési, feltárási és elővájási terv is teljesíthető, sőt túl is teljesíthető, ha bányaüzemeink vezetői „sarkukra állnak" és a műszaki feltételek biztosítása mellett megkövetelik a fegyelmet, a terv maradéktalan, napról-napra való teljesítését minden területen. Erről a kérdéséről Radó Aladár, a Pécsi Szénbánya Vállalat mérnöke a következőket mondotta:

— A bányakerületek az elmúlt évben általában teljesítették, sőt túl is teljesítették az elővájási tervet, a feltárási terv teljesítésével azonban elmaradtak a Petőfi-aknai bányászok.

Ebben az üzemben csak 94,6 százalékra teljesítették a feltárási tervet, ami azt jelentette, hogy nem tettek meg mindent az új fejtések előkészítésére.

— A feltárási munkák végzésénél példának lehet állítani a Pécs VI. kerületi VII. szinti, a főkeresztvágattól nyugatra lévő irányvágaton dolgozó csapat munkáját. Itt a munkát ciklus grafikon alapján szervezték, kemény lemberetes fúrókat és fúróállványokat alkalmaztak a csapat tagjai. A ciklusos szervezés azt jelentette munkájukban, hogy pontos és állandó telepítés mellett pontosan beütemezték a munkák elvégzésének idejét, a fúrólyukak elhelyezését, hosszát és irányát és a fúrólyukakat a kiadott fúrólyuk telepítési terv szerint helyezték el. A csapat munkájának megkönnyítésére a beruházási csoport vezetői gondoskodtak arról, hogy a repesztéseket kellő időben, várakozás nélkül végezhessék el. Ez azt eredményezte, hogy harminc méter helyett 42,6 méter kihajtást végeztek el novemberben.

— Helyes lenne, ha példájuk nyomán kiszélesedne az az új mozgalom, amelynek az a célja, hogy minden feltárási dolgozó egy műszakon 20 centiméter előrehaladást tegyen az eddigi átlagos műszakonkénti 13 centiméter helyett. Vasason Lipics György és Somogyvári József feltárási csapatai már csatlakoztak ehhez. Istvánaknán pedig úgyszólván minden csapat elhatározta, hogy eléri a fenti eredményt.

Radó Aladár mérnök elmondotta, hogy

januárban éppen ellentétesen alakultak a feltárási és elővájási eredmények az elmúlt évihez viszonyítva. Januárban minden bányaüzem túlteljesítette feltárási tervét.

A szabolcsi kerület például 147 százalékot ért el ebben. Az elővájási tervet azonban egyetlen üzem sem teljesítette és a vállalati összesített eredmény is csak 85,2 százalék. Ez az „eredmény" a továbbiakban arra vezethet, hogy az üzemekben nem áll majd megfelelő számban rendelkezésre tartalékfejtés, amelybe átszervezés esetén át lehetne telepíteni — termelési zavar nélkül — a dolgozókat.

— Itt fel kell vetni a műszakkihasználás kérdését is. — mondotta Radó Aladár. — Aknáinkon növekedett a műszakmulasztók száma, és igen sok az egy-két napos „beteg." Ez ellen a legszigorúbban fel kell lépni.

erélyesebb belegellenőrzést kell megvalósítani,

mert gyakran előfordul, hogy az „egy-két napos betegek" valójában nem is betegség miatt, hanem lustaságból maradnak odahaza és ez komoly kárt okoz a termelésben.

— Ebben az évben az elmúlt év eredeti tervéhez viszonyítva 24 százalékkal kell növelnünk a termelést és ugyanannyival az elővájások és feltárások ütemét is. Ez a terv igen komoly feladatokat ró az üzemek vezetőire. Pécsbányatelepen például az átlagos havi 1700 folyóméter előirányzattal szemben az idén januárban 2263 méter volt a terv. Más bányaüzemeknél is jelentősen emelkedett a terv, amelyet végre kell és végre is fogunk hajtani. Ehhez azonban elsősorban a munka jobb megszervezésére van szükség. Igen fontos, hogy az üzemvezetők, az aknászok úgy szervezzék meg a repesztéseket, hogy ne kelljen egyes csapatoknak erre órákhosszat várni és hogy időben ott legyen a lőmester is. Ebben igen komoly segítséget nyújthat a diszpécser szolgálat.

A jövőben

nagyobb gondot kell fordítani a munkamódszeralakításra is

Vannak már üzemeinknél olyan kiváló dolgozók, mint Istvánaknán Kladivó János, Pécsbányatelepen Buzás Rezső, akik szaktudásukat átadják más elővájó és feltáró dolgozóknak és ezzel is segítik a feltárási és elővájási terv sikeres teljesítését. Véleményem szerint ezt tovább kellene fejleszteni úgy, hogy az összes lőmesterek és elővájó, feltáró vájárok még pontosabban megismerkedhessenek munkájukkal, feladatukkal. A lőmesterek és vájárok továbbképzése azért is fontos, hogy jól megtanulják a fúrólyukak telepítését. Vasason Süveg József és Bőrőcz Mátyás novemberben 3,4 folyóméter hajtottak ki azért, mert nem ismerték eléggé munkájukat, munkahelyüket. Amikor jól szakképzett dolgozók — a Lipics-csapat tagjai — kerültek a munkahelyre, rögtön megnőtt a teljesítmény: 15 méter vágatot hajtottak ki egy hónap alatt.

— Végül pedig

igen sokat segíthet a feltárás és az elővájás meggyorsításában a fúrók jó élezése, a szerszámok rendbentartása és a fúróállványok használata.

Nem egyszer bebizonyosodott már, hogy jó szerszámokkal sokkal jobb eredményt lehet elérni és sok példa adódik arra is, milyen hasznos munka közben a fúróállvány használata, amellyel a lyukat fúró vájár nem fárad el, kevesebb erőkifejtéssel fokozhatja a termelést, növelheti a keresetét.

Nagyjából ezek lennének azok a feladatok amelyeknek sikeres megoldása segítené az elővájási és feltárási tervek jó teljesítését, ezen keresztül pedig a széntermelés fokozását.

Versenyben harcoljanak mozigépészeink a szovjet film ünnepe sikeréért

Az eddigieknél sokkal nagyobb mértékben rendezik meg hazánkban február 18-ától április 4-ig a szovjet film ünnepét. A szovjet film ünnepe nemcsak a magyar-szovjet barátságnak, hanem kultúrforradalmunknak is ünnepi eseménye. Éppen ezért felszabadulásunk ünnepének tiszteletére szocialista munkaversenyre hívom ki megyénk valamennyi keskenymozi üzemét.

A versenypontok a következők: a filmpropagandisták és közönségszervezők bevonásával túlteljesítem a látogatottsági tervemet. Kultúrtermünket, melyben a mozielőadást tartjuk, ízlésesen feldíszítem a soronkövetkező műsort, minden rendelkezésre álló eszközzel (hangosbíró, plakát, stb.) népszerűsítem.

Tóth Sándor
üzemvezető mozigépész.
Vásárosdombó.

BÁBJÁTÉK-MOZGALMUNK A KULTÚRVERSENYBEN

Most folyó II. országos kultúrversenyünk egyik művészeti ága a bábjáték. A báb-művészet többezer esztendős, s mint ilyen, úgyszólván az egész világon közismert és mindenütt népszerű. Különös népszerűséget szerzett a legfejlettebb népek kulturális életében, ott, ahol korán felismerték hogy a népnevelés fontos eszköze lehet. Ahol az uralkodóréteg nem támogatta, vagy közömbösen vette, ott is fejlődött a bábmozgalom az évszázadok során, mert

a nép vette kezébe és népi tömegek hatásos népnevelő eszközévé lett, segítette, tanította őket forradalmi harcra, elnyomóikkal szembeni céltudatos magatartása a maga módján, a maga eszközeivel.

Így született meg nálunk is a „Vitéz László" figurája, „aki" igen népszerű tömegnevelő „valaki" volt. Vásárokon, búcsúkon hősként becsülték, aki megvalósította az elnyomott népmilliók rejtett vágyát, megverte az elnyomókat, a császárt, annak katonáit, a zsarnok földesurat, a falu kékes zsírján hízó papot, de még az ördögöt is. Az uralkodó réteg felismerte népszerűségének okát és hatalmas propagatív erejét, száműzte a „szabadszájú" Vitéz Lászlót és helyette jött a magyarságot kicsúfoló „Paprika Jancsi" figurája, amely nem a nép hangján szólott, nem a nép forradalmi vágyait fejezte ki. El is vesztette népszerűségét, lassan elsorvadt.

Felszabadulásunk adott újabb hatalmas ösztönző erőt a bábmozgalomnak, az újból a népé lett! A Szovjetunió Sztálin-díjjal kitüntetett nagy bábművésze: Obrazcov 1950 év tavaszán látogatást tett hazánkban és gazdag tapasztalatát átadva új népi irányt szabott a magyar bábmozgalomnak.

Sokt fejlődött a magyar bábjátékmozgalom megyénkben is. A területi és üzemi intézőszervek ma már tudatában vannak annak, hogy a bábhús- és vérnélküli figurájában hatalmas erők vannak, hogy a báb nemcsak gyermekeknek szól a mese hangján hanem felnőtteket is tanít, nevel a maga szatirikus utánozhatatlan eszközeivel jobb munkára, szocialista erkölcsre, kitartásra, önfeláldozó magatartásra.

Csoportjaink örömmel vették, hogy a bábozás a kultúrversenyen önálló műfajként vehet részt. A működőként nyilvántartott 30 csoportból 22 csoport nevezett be, ebből 14 területi, tömegszervezeti, illetve iskolai csoport, míg nyolc üzemi csoport. A benevezések száma szép különösen ha figyelembe vesszük, hogy az üzemi csoportok közül országosan 33 nevezett be, s ebből nyolc pécsi csoport. Azonban még kell állapítanunk, hogy a pécsváradi, siklósi és villányi járásban egyetlen benevezett csoport sincs, ez azt jelenti, hogy a megjelölő csoportok vezetése nincs jó kezekben, vagy a tanácsok nem adtak kellő támogatást a csoportoknak nem tűztek ki feladatokat számukra. A mohácsi és sásdi járásból nem érkezett jelentés, hogy a benevezett csoportok mikor, hol és milyen eredménnyel vettek részt a járási versenyben. Az intéző szervek építsenek ki jobb kapcsolatot a megyei szervekkel, ahonnan a segítséget már kilátásba helyezték.

Hibaként említhetjük meg azt is hogy a járási kultúrházakban nincs bábcsoport holott ennek a járás bábkultúrájában fontos szerepe lenne.

Egyedüli kivétel Szigetvár, ahol van és ennek jele is mutatkozik mert a járásban máris öt benevezett életképes bábcsoport alakult.

Az üzemi — szakszervezeti — csoportok megyei bemutatója 15-e körül lesz, reméljük, hogy erre meghívást kapnak a megyei tanács művészeti ágainak szakreferensei is, mert a területi bemutatókon ezt elmulasztották, holott ezek jelentésében könnyebb lett volna a helyes megítélés. Néhány helyen az üzemvezetőség nem adja meg a kellő erkölcsi támogatást a bábosoknak. — Minden üzemben van tanfolyamot végzett csoportvezető aki népgazdaságunk áldozatkészségével tanult, de üzemében kellő támogatás hiányában abbahagyja a bábozást.

Ilyen a Magasépítési Vállalat, ahol megvontak minden támogatást az értékes csoporttól, holott ennek megadásáról a megyei szakreferens személyesen is tárgyalt és ígéretet kapott.

A Kesztyűgyár bábcsoportja is elsorvadt. Rendőrségünk bábcsoportjának munkája is érthetetlenül szünetel, holott egyik legjobb csoportunk volt. Uj, tanfolyamot végzett erővel is segítettük a csoportot. A MÁV-igazgatóság anyagilag támogatja ugyan csoportját, de az erkölcsi támogatás igen kevés, pedig a megye egyik legaktívabb csoportja lehetne. Ha a vezetőség többet törődnék a bábosokkal, nem történhetett volna meg az, hogy a csoport többszöri sürgetése ellenére két hétig Dombóváron hagyják a bábszínpadot és felszerelést és idegen színpadon és díszletekkel kénytelen a csoport játszani a kerületi versenyen.

Örömmel látjuk, hogy a textilnagykereskedelmi csoport igen szépen fejlődött, az utóbbi években legnagyobb fejlődés náluk tapasztalható.

A Porcelángyár csoportja egy évi tespedés után ismét életrekelt, rendszeresen tart próbát, a csoport politikai fejlődése is biztosítva van, műsorpolitikájában azonban adjon helyet az üzemi életet fejlesztő darabóknak is, így üzemük tartós támogatását is elnyerik. A Bőrgyár bábcsoportja volt a legjobb az elmúlt évben, ma technikai nehézségekre hivatkoznak, pedig sokkal szerencsésebb helyzetben vannak, mint más csoport, mert az üzemi képzőművészeti kör is támogatja működésüket.

Az eddigi bemutatók hibája általánosságban a hiányos színpadkép gyenge alakítás körül forgott. Kerüljük a tarka színekkel ékeskedő színpadot, amilyen a kaposvári MÁV csoport színpada is volt, legszebb a legegyszerűbb, a zsákvászonnal bevont összerakható bábszínpad. Igyekezzünk sötét háttérfüggöny előtt játszani és csak pár jelződíszletet alkalmazni. Kerüljük az aprólékos, gonddal festett díszleteket, azok megfestésénél nagy fokozatásra kell törekednünk. Ne keverjük a sík és plasztikus díszleteket! A kellékek ne legyenek bolti játékszerek, azok kissé nagyobbak legyenek a bábukhoz viszonyított arányoknál. Az állatfiguráknál keressünk némi arányokat is. Ne hadarjunk; nyugodt, lassú, szépen hangsúlyozott beszéd jó játékmozgással alátámasztva nem téveszti el célját! A darabokat nemcsak el kell mondani, hanem azt színészileg és mozgásban is meg kell játszani.

A csoportok a vezetőségtől nagyobb megbecsülést kapnak, ha népmese anyagunk mellett érdeklődést mutatnak az üzemi élet megjavítását célzó darabok iránt is. Ma már ilyen akad a műsorfüzetekben is, például „Lusta Lajos", „Selejt" című darabok. Kultúrműsorokba, termelési értekezletekbe fiktassunk be bábot is és az eredmény nem marad el. Jó eredménnyel használható az árnyjáték is a szatirikus darabok átadásánál. — Ahol képzőművész körök működnek feltétlenül vegyük igénybe ezek segítségét.

Időszaki munkánk, politikai kérdéseink sikeres megoldásában is kivehető részét a bábmozgalom, komoly segítséget adhat a tanácsok munkájához.

A járási kultúrházak bábcsoportjai időszaki feladatok végzésénél alakítsanak agitációs brigádokat, ehhez azonban az szükséges, hogy a Népművészeti Intézet lássa el a csoportokat rövid 1—2—3 játékos részére írt darabokkal. Baranya megye abban a szerencsés helyzetben van, hogy Pécsett működik egy írócsoport, mely eddig is szeretettel foglalkozott bábdarabok írásával, segítséget tud és fog adni a kezdeményezéseknek. A bábmozgalom kultúrforradalmunk egyik szerény, de hatásos fegyvere, ezt támogatni kötelessége minden arra hivatottnak, ezt várjuk a várost tanácstól is amikor arra kérjük, hogy a megkezdett állandó bábszínházat mielőbb fejezze be, hogy mielőbb megkezdhesse működését Pécs város első állandó bábszínháza a város dolgozóinak, azok gyermekeinek örömére és okulására, szocialista fejlődésünk segítségére.

Zágon Gyula
MT báb-szakelőadó.

Tereleink nyomában:

AZ ELLENDI KULÁKOK „ÚRI BRIGÁDJA"

Még 1951 júniusában történt. Az ellendi Uj Élet termelőcsoport tagjai csoportgyűlésre jöttek össze, ahol őt kulákot zártak ki a csoportból. Utána megkönnyebbülten sóhajtottak fel, azt gondolták, végre az ellenségtől megszabadulva végezhetik munkájukat, nem lesz aki akadályozza őket a nagyobb eredmények elérésében.

A kulákok kizárása után nem volt egészséges a csoport munkája, korai volt a tszcs tagok öröme. Mindig rosszabb lett a hangulat, mutogtak, ha észrevettek valami hibát, nyíltan azonban nem mertek fellépni a hiányosságok ellen. Pedig hiányosság akad bőven az ellendi csoportban. A kulákok eltávolítása után új munkaszervezetet alakítottak és már ez rosszul kezdődött, mert az ellenségnek csak egyrészét távolították el. Ott maradt még a csoportban továbbra is Schmidt Vilmos, akinek a múltban cséplőgépe, egy fenyermagcséplőgépe, 16 hold földje volt és állandóan tartott cselédet. Csoporttag ma már Lengyel Józsi is. Neki saját vegyeskereskedése volt a felszabadulás előtt, ezenkívül az ellendi kocsmát és tejcsarnokot is bérelte, cselédet tartott mindig.

Arra a kérdésre, hogy kulákok-e ezek az emberek, szinte gondolkodás nélkül vágja rá minden dolgozó parasztja: „Feltétlenül kulákok!"

De az ellenkezőjét mondja Cseke József elvtárs, a tanács elnöke, más a véleménye Kitl Vilmos elvtársnak, a községi pártszervezet titkárának; Pektor Mihály elvtárs meg a tszcs elnöke, egyszerűen azzal üti el, hogy „ő nem ismeri a községet." Tehát valamennyien azt mondják, „ezek nem kulákok és nincs is kulák a csoportban." A tanácselnök elvtárs még hozzáfűzi: „Én megmondom őszintén, nagyon sajnálom ezeket a „prolikat!" ...Azért mert alaptalanul furkálják őket".

Ezek a „szegény prolik" rombolták az ellendi Uj Élet termelőcsoportot, megmutatták, hogy mire képesek az olyan „prolik", akiknek a múltban cséplőgépgarnitúrájuk, tejüzemük, kocsmájuk, szatócsmük, üzletük és jónéhány hold földjük volt.

Kezdjük talán az elején. A munkaszervezet kialakításakor ez a két „proli" magaköré gyűjtött néhány megtévesztett dolgozó parasztot és ők különlön alakítottak egy munkacsapatot. Volt rendes neve is a munkacsapatnak, de a csoport tagjai csak „Uri-brigádnak" hívták. Mert bizony az „úri brigád tagjai" nem igen szerették magukat megerőltetni a munkában. A jelenlegi könyvelő felesége — Schubert Jánosné — már a cséplőgéphez sem akart menni, mert ott nagy a por. Erre fel mindenki azt mondotta: ha neki nem muszáj, én sem megyek!

A laza munkafegyelem következménye azonban már az aratásnál megmutatkozott, nem tudtak határidőre learatni. Nyilvánvaló, így elég nagy volt a szemveszteség is. De ez nem zavarta a kulákokat, az mondták: „Nem baj, jövőre legalább nem kell vetni!" Nem is vetettek ezen a területen, most azt várják, hogyan alakul majd: ha jónak igérkezik meghagyják, ha azt látják tavaszkor, hogy nem sok eredményt érnek el rajta, akkor kiszán ják őket nem érdekli a termésátlag, véletlenre bízzák, hogy majd csak lesz valahogyan.

Az őszi búza vetésekor azt a hírt terjesztették el ezek a „prolik", hogy: eddig is volt kenyerünk, pedig nem vetettünk keresztsorosan... Ezután is jó lesz vetni úgy régiesen!

Nem is vetett a csoport négyzetesen egy négyszögöl kalászosi sem. Ezt tetézte még az, hogy későn vetettek.

Még most is van kint kukoricaszáruk a határban és az állatok részére pedig nincs biztosítva a takarmány. Súlyos hibát követtek el a község vezetői, „mikor nem látták meg" az ellenség romboló munkáját és úgyszólván semmit sem tettek a munkafegyelem megszilárdítása érdekében. Pektor Mihály elvtárs, a csoport elnöke még munkaegységet sem vont le a hanyag tagoktól, mert „nem akarja hogy megharagudjanak rá". Látták azt, hogy külön „uri-brigádot" alakítanak a kulákok, de semmit sem tettek ez ellen.

Most az a feladat, hogy a csoportban lévő kulákokat minél előbb kiebrudalják a tszcs-ből, hogy a tavaszi munkákat már ne tudják akadályozni. De most sokkal körültekintőbb munkát kell végezni, mint 1951-ben. Ugy tisztítsák meg a csoportot, hogy abban még csak magja sem maradjon az ellenségnek, a kulákságnak.

LIPÓCZKI JÓZSEF.

Megjegyzések a kollektív képkiállításhoz

Január 2-án nyílt meg öt nem hivatásos festő kollektív képkiállítása az MSZT székházában. Tekintettel arra, hogy Pécsett jelentős számban dolgoznak nem hivatásos festők, e kiállítás tanulságainak összegezése lapunkban megjelent két vélemény után is kötelességünk.

A kiállítás bizonyítéka annak, hogy dolgozóink kulturális igényei milyen sokrétűek és lehetőségeink milyen szélesek. A legkülönbözőbb munkaterületen dolgozó festők nagy lendülettel fejlődnek: erről a jelen kiállítás tanuskodik. A kollektív képkiállítás festőinek teljesítményeiről ilyen értelemben csak elismeréssel szólhatunk. Mégis kartai kötelességünknek érezzük néhány kérdés megvilágítását a kiállított művek kapcsán, mert úgy véljük, ezeknek felvetése és tisztázása az alkotó számára alapvetően fontos és bizonyára segítséget nyújt a kiállítók további munkájához.

A művészi alkotás nem magánügye az alkotónak. A művész a természeti és társadalmi világban él és így kötelessége azt hűen tükrözni (realizmus), a szocialista építés munkájába harcosan bekapcsolódni azáltal, hogy alkotásaiban a valóságot, ebben az újtípusú embert ábrázolja, rámutatni az ellentmondásokra, vagyis állástfoglalni a társadalmi valóság jelenségei mellett vagy azokkal szemben (szocialista realizmus). Művészi mondanivalóját mindenki számára érthető formában, a lényeges kiemelésével és a járulékos elemek elhagyásával kell kifejeznie.

Éppen ezért nem mindegy, hogy a művész a természeti és társadalmi valóság ezer jelenségéből mit ragad ki, mi képének témája. *A témaválasztás döntő kérdés, mert ezzel függ össze a mű eszmei tartalma is.* Ezt kell az alkotónak szem előtt tartania, akkor nem kerülhet saját műve uszályába és nem történhet meg az, hogy egy megfestett képének utólag valamilyen címet ad, mint például *Vincze Győző:* „Jegyzetelés szemináriumon után" című műve esetében történt.

A portrait ból nem hiányozhat az eszmei tartalom. Bacsa Antal dr.: Dr. D... portait-ját említve, megállapíthatjuk, hogy a festő témaválasztása jó, azonban milyen más lett volna a festő munkatársának portraitja, ha őt munkaközben, homlokán vizsgáló tükörlámpával mutatja be, az arcon tükröztetve a szocialista ember humanizmusának és mély hivatástudatának jellegzetes vonásait. Vagy „Lajos barátom" c. szénrajzában egy szülész orvosnak azt az arcát láttuk volna, amikor örömmel búcsúzik a felgyógyult anyától. *Pálvölgyi László dr.* „Öreg hordár" című témája egészen biztosan kevésbbé állt közel a festőtőbz. mint a faluról a klinikára került ápolónő témája, amelyben mindenki számára jelentős mondanivalót festhetett volna meg azokkal a derűs optimizmust kifejező színekkel, amelyek tájképeiről sugároznak. *Vincze Győző:* „Cséplés"-ében a kenyéresata harcosainak hősökké formálása által domborodhatott volna ki a tartalmi elem jelentősége, különösen akkor, ha ezt a témát is „Pécsi táj"-án látott színkultúrájának érzékenységével oldotta volna meg.

Révai elvtárs az I. Magyar Képzőművészeti Kiállítás megnyitójában ennek a kiállításnak arra a hibájára mutatott rá, hogy ez hazánk szocialista építőmunkájának szűk keresztmetszetét adja, *művészeink nem aknázzák ki munkahelyük témáit.*

Kevés hivatásos alkotóművész van abban a helyzetben, hogy például egészségügyi dolgozóink, orvosaink hősi munkáját és ezt a munkát belülről ismerve, leghitelesebben bemutathassa. Ezek a témák festői erőben is igen gazdagok és mindenkihez szólók. És éppen az orvosfestők vannak abban a szerencsés helyzetben, hogy ezen a példaképpen említett tématerületen úttörőmunkát végezhetnek.

A tájképi ábrázolásokról szólva megjegyezzük, hogy ezeken bizonyos elvonultság mutatkozik. *Ez az elvonultság, amit elszigetelődésnek is nevezhetnénk, csaknem minden tájképi témán megtalálható.* Így *Zsámár Tibor:* „Nádas"-ában, különben sok festői értéket tartalmazó „Badacsonyi partrészlet"-ében, valamint *Bacsa Antal dr. és Pálvölgyi László dr.* pécsi, illetőleg mecseki tájaiban nagyobb súllyal kellene szerepelnie az ember természetátalakító munkája eredményeinek, a mult és jelen ellentéteinek, egyszóval azoknak az eszmei elemeknek, amelyek a tájképben a szocialista emberek számára jelentősek. Pécsről és környékéről festett tájképeiknek tükrözniök kellene Pécs iparvárosi, bányavidéki jellegét történeti levegőjét, illetve hazánk szépségeinek jellegzetesen mecseki motivumait. A hangulatfestés egyedül nem lehet célja a tájképnek.

Összefoglalásul szólnunk kell még *a mesterségbeli tudás elmélyítésének fontosságáról,* ami sok-sok természettanulmánnyal érhető el: ezek lehetnek vázlatosak, mint például *Vincze György:* „Csendélet hallal" című könnyed akvarellje, de semmiképpen sem öncéluak.

A kiállítók munkáját a fejlődés vonalában szemlélve, kiállításuk jelentős lépés előre. A további út azonban akkor lesz helyes, ha az ezután következő lépések most már határozott cél, a szocialista ember alakítása, nevelése felé vezetnek. *E cél tisztánlá ása biztosítéka annak hogy a mesterségbeli tudás vonalán mutatkozó nehézségeket is sorra leküzdik a kiállítók:* így ezután festett képeikkel mindenkihez megtalálják az utat a szocialista tartalmon és a reális formán keresztül.

Buday Lajos
a Ped. Főisk. rajz-tanszékének vezetője.

„Uj módszerek alkalmazásával biztosítjuk állatállományunk további fejlődését"

A siklósbodonyi Vörös Csillag tszcs tagsága is csatlakozott a görcsönyiek felhívásához

Mi, a siklósbodonyi Vörös Csillag tszcs tagsága csoportértekezle en megbeszéltük a görcsönyi Augusztus 20. termelőszövetkezet állattenyésztési versenykihívását. Elhatároz uk, hogy a versenykihívást elfogadjuk. Állatállományunk veszteségmentes átteleltetése és hozamának növelése érdekében a következőket vállaljuk:

1. Ez év január 22-én bevezettük a szalmaetés ürást. Ezzel a módszerrel naponta két mázsa őszi szalmaszecskából meszes feltárással szénával felérő szálastakarmányt készítünk.

2. Patacsi József és idős Szabó Sándor vállalja, hogy a csoport 83 sertését egész télen át legelteti. Így nemcsak a nélkülözhetetlen jártatást biztosítjuk, hanem nagymennyiségű, naponta 98 kiló abraktakarmányt takarítunk meg.

3. A csoport tagsága vállalja, hogy ez év február 25-ig a silótakarmány folyamatos etetése érdekében a kitűrült silógödrök további 100 köbméter kukoricaszárral feltölti.

4. Mojzes József sertés-gondozó vállalja, hogy gondozása alatt álló 33 anyakoca után évi kétszeri malacoztatással, egy ivarzási idő alatti kétszeri bugatással, eléri, hogy egy anya koca u án átlagosan 16 malacot nevel fel.

5. Baricz Péter sertéshizlaló vállalja, hogy a gondjaira bizott sertéseknél a hizók jó elhelyezésével, időszaknak megfelelő bőséges almozással, a hizók nyugalmának biztosításával eléri, hogy minden feletetett 100 kiló abrakkeverék után átlagosan 19.5 kiló súlygyarapodást ér el. A ser észeket 80 kiló súly eléréséig naponta háromszor eteti és a feletetett takarmánymennyiséget felerészben zöld és vizenyős takarmánnyal egészíti ki. A továbbiakban vállalja, hogy az élesztő megérkezése u án február 15-től az abraktakarmányok élesztősítését megkezdi.

6. Májlinger István, Horváth János és Vida Dezső tehenészek vállalják, hogy a gondjaikra bizott 18 tehén után ebben az esztendőben 16 borjút nevelnek fel, ami 88 százalékos szaporulatnak felel meg. A borjak kölőkét fertőtlenítik a köldökgyulladás megelőzése érdekében. A borjakat edzőnevelésben részesítik, a legeltetési időszak kezdetétől késő őszig a növendékmarháknak szabad mozgást biztosító legelőt jelölnek ki. A nyári hőségben a déli órákban a szarvasmarhákat árnyékos kifutókban helyezik el. A Szovjetunió tapasz'alatai nyomán abraktakarékosság szempontjából bevezetik a zöld és vizenyős takarmányok bőséges etetését. A tehenek takarmányozását úgy szervezik meg, hogy abraktakarmány-adagolásban csak a nyolc liter tejen felül termelő teheneket részesítik.

7. Március 15-ig a legelőn, szélvédett, árnyékos helyen szalmafedelű nyári istállót és kifutót építünk.

VAS JANOS
tszcs-elnök.

Okultunk a tavalyi hibákból — következetesen végrehajtjuk a minisztertanács határozatait

Az elmúlt évben Vörös Sugár termelőszövetkezetünkben komoly hiányosságok mutatkoztak a vezetőség és a tagság részéről. Ezek részben abból adódtak, hogy vezetőségünk tapasztalatlan volt a vezetésben és munkáját tervszerűtlenül végezte. — Hozzájárult a hiányosságokhoz még az is, hogy a vezetőség tagjai nem minden alkalommal értették meg egymást. Állandó vitatkozás volt Szász Sándor tsz-elnök helyettes és Péter Sándor állattenyésztési brigádvezető között. Egyesek ezt felhasználták arra, hogy lazítsák a munkafegyelmet. Bényi István, Szabó János Bojkovics Istvánné rendszeresen máshol dolgoztak. Az ő fegyelmezetlenségük hozzájárult ahhoz, hogy hatvanöt tszcs-tag közül csak 33 járt dolgozni. Így „munkaerőhiány" miatt a kukoricát csak kétszer tudtuk megkapálni és annak ellenére, hogy négyzetesen vetettük, keveset termett.

A laza munkafegyelem, a földek nem szakszerű kezelése a vezetés gyengesége az oka annak, hogy zárszámadásunk veszteséges lett.

Vezetőségünk és tagságunk okult a mult évi hibákból és elhatároztuk, hogy 1953-ban azokat a hiányosságokat, melyek gátjai voltak a jobb eredmények elérésének, kijavítjuk.

Tagságunk javaslatára taggyűlést januárban tartottunk, ahol a munkafegyelemlazítókat kizártuk sorainkból. Határozatot hoztunk, hogy munkaegység levonással büntetjük a hanyagokat.

A taggyűlés után megjavult a tagság munkája. A téli munkákra, a trágyakihordásra, a gépek kijavítására a tagok 90 százaléka jelentkezett. — Mivel a tsz-ben a férfi munkaerő kevés a nők állnak a férfiak helyére és végzik munkájukat. A trágya kihordását például hat nő végzi.

Termelőszövetkezetünknél Péter Sándor öthónapos állattenyésztési szaktanfolyamot végzett. Az állattenyésztésnél dolgozók nem akarták elismerni Péter elvtárs nagyobb szaktudását és utasításait csak részben hajtották végre. Nagy vita támadt a takarmány szakszerű elkészítésénél. Mivel tanácsait nem fogadták meg és több esetben visszautasították, elment a kedve a brigádvezetői tisztségtől és lemondott. A 360 tételszámú jószágállományunk szakember nélkül maradt. A vezetőség és a tagság azonban megbírálta meghátrálásáért és Péter elvtárs ma már újból vezeti és jól vezeti az állatok gondozását.

Termelőszövetkezetünk elindult azon az úton, amely a jobb eredmények eléréséhez, a hiányosságok felszámolásához vezet.

TÓTHFALUSI SÁNDOR
üzemi párttitkár. Nagydobsza.

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

KINHÁZ:

Ukrajna mezőin, szelvénybérlet „F" (este fél 8 órakor)

MOZI:

Kossuth: Állami Áruház (fél 5, fél 7, 9 órakor)

Park: Állami Áruház (6, fél 9 órakor)

Petőfi: Hegyi emberek (fél 5, fél 7, 9 órakor)

ADMINISZTRATÍV és könyvelési munkában jártas dolgozókat komlói fiókunkhoz felveszünk. Jelentkezés életrajz csatolásával a Magyar Beruházási Bank pécsi fiókjánál, Pécs, Bem-u. 10 125

EVOLUT vagy forgalmi könyvelőnek, esetleg bérelszámolónak elhelyezkednék. Jelige: „Kálisz szerint", 447

BORSEPRŐT gyümölcseefrét átvesz minden mennyiségben a Gyümölcsszeszipari V. Minden szombaton 8—1-ig Malom-u. 25.

KÜRKÖTŐGÉPET bérbevennék azonnal Cím: László György, Deák-u. 9 445

EGY 160 kg hízó eladó. Tettye-u. 18 Tel.: 33-08. sz. 446

Megkezdődtek az alapfokú tornászversenyek területi döntői

Vasárnap megkezdődtek a SZOT III. alapfokú tornászcsapatbajnokság területi versenyei. Pécsett az Építők mérték össze erejüket a Siófoki Építők férfi és női csapatával, a Pedagógus Szakszervezet Fáklya sportegyesülete pedig a Kiskunfélegyházai Fáklya csapatával találkozott. Pécsbányatelepen a Bányász Szakszervezet rendezett területi válogatóversenyt.

AZ ÉPÍTŐK VERSENYE a Leőwey gimnázium tornatermében 9 órakor ünnepélyes keretek között kezdődött meg. Csirke István elvtárs, az Építők SE. területi elnöke megnyitójában hangsúlyozta, a sport sokoldalú jelentőségét, a dolgozó ember életében. Köszönetet mondott a pártnak, kormányzatunknak és a szakszervezeteknek azért, hogy biztosították valamennyi dolgozó számára a sportolási lehetőségeket. Felszólította a résztvevőket, hogy eredményeiket fokozzák tovább, dolgozzanak lelkesedéssel a szocializmus építésén a tömegsport fejlesztésén.

Ezután a csapatok felvonulásával megkezdődött a verseny. Mindkét egyesület egy férfi és egy női csapattal indult. A rendezés kitűnő volt, az egyes versenyszámok gyorsan peregtek le. Közönségsikert aratott a pécsi lányok zenés szabadgyakorlata és a siófokiak gyűrűn bemutatott gyakorlata. Általában elmondhatjuk, hogy a női csapatok között nem olyan nagy a különbség, mint a férfiaké között. A pécsi fiúk erőnlétben nagyon lemaradtak a vendégcsapat mögött. Hiányoljuk, hogy egy olyan számbelileg erős sportkör, mint a Pécsi Építők, csak egy-egy csapattal tudott résztvenni az alapfokú tornászbajnokságban. A férfiak versenyét Siófok csapata nyerte 270.8 ponttal, 2. Pécs férfi csapata 262.8 ponttal. Női csapat: 1. Siófok 264.6, 2. Pécs 261.7 ponttal. Egyéni összetett eredmények: férfiak: 1. Lőrinc Siófok, 45.5, 2. Pintér Siófok 45, 3. Szabó Pécs 44.6. Nőknél: 1. Mészáros Siófok 45, 2. Lukács Siófok 44.9, 3. Kander Pécs 44.5 ponttal.

Verseny után eredményhirdetés volt, majd Csirke István elvtárs kiosztotta a csapatoknak dicsérőoklevéleket.

Györök Zoltán, a siófoki csapat edzője a versenyről és az előkészületekről a következőket mondotta:

— Eredetileg négy csapattal akartunk résztvenni a szakmai válogatón, de sajnos versenyzőink többsége lebetegedett. A pécsi csapatok komoly ellenfélnek számítottak, s győzelmünket talán csak annak köszönhetjük, hogy ők csak januárban kezdték meg az edzéseket. Eredményeinkkel nem vagyunk megelégedve, állandó kitartó munkával azon leszünk, hogy erőnlétünket még jobban fokozhassuk és a további csapatbajnokságokon még jobb eredményeket érjünk el.

A PEDAGÓGUS SZAKSZERVEZET FÁKLYA sportegyesülete a Szabadság-úti leányiskolában a Kiskunfélegyházi Fáklya férfi és női csapatával találkozott. Ezt az versenyt közepes eredmények jellemezték. Szép volt valamennyi csapat szabadgyakorlata. Közönségsikert aratott a pécsi női csapat szekrényugrása, de győrűn valamennyi csapat gyenge volt és a húzódkodás úgyszólván egyik résztvevőnek sem sikerült. A pedagógusok versenyén különösen azt hiányoljuk, hogy a pécsi iskolák több száz pedagógusa közül csak 16-an indultak, s ezek is többségükben a testnevelő tanárok közül kerültek ki. A Padagógus Szekszervezet sportaktivái fektessenek súlyt a jövőben arra, hogy nevelőinkkel megismertessék a sport jelentőségét és az alapfokú tornászbajnokságon keresztül minél több embert nyerjenek meg a tornasportnak.

Részletes eredmények férfi csapatversenyben: 1. Kiskunfélegyháza 281.3, 2. Pécs 275.6. Férfi egyéni: 1. Szabó Kiskunfélegyháza 47.8, 2. Soltész 47.5, 3. Huszár Pécs 46.9. Női csapatversenyben: 1. Pécs 278.3, 2. Kiskunfélegyháza 272.7. Női egyéni: 1. Jurányiné Pécs 47, 2. Kárpáti 46.5, 3. Jakse Kiskunfélegyháza 46.2 ponttal.

PECSBÁNYATELEPEN A BÁNYÁSZ területi versenyen a férfi csapatoknál az újhegyiek, a nőknél a bányatelepiek szereztek meg a győzelmet. Kiemelkedtek a tehetséges, fiatal bányatelepi Gyurkó Mária gyakorlatai. A verseny jó rendezésben folyt le, a versenyzők legyőzhetetlen viselkedtek. A sportkörök csapatainkat jól felkészítették, hiányossága a versenynek, hogy a mecsekszaboles női csapata nem jelent meg. Eredmények: férfi csapat: 1. 1. Pécsújhegy 270.8 pont, 2. Mecsekszabolcs 262.6. Egyénileg: 1. Tiszai Pécsújhegy 47.1, 2. Ferk Pécsújhegy 46, 3. Novoczki Pécsújhegy 45.7. Női csapatversenyben: 1. Pécsújhegyi Bányász 269.5 ponttal. Egyénileg: 1. Gyurkó Pécsbányatelepi Bányász 48.1, 2. Zsemberi Pécsbányatelepi Bányász 47.4, 3. Pécsi 46.5 ponttal.

BARANYA MEGYE LOVASBAJNOKSÁGAIT vasárnap rendezték meg ünnepélyes külsőségek között, az erre a célra szépen feldíszített fedett lovarklában. A versenyt előtt Rétai Dezső, az MTSB oktatási fő előadója üdvözölte a sportolókat. Megnyitó beszédében kiemelte, hogy a lovassport csak a felszabadulás után lett a dolgozók sportja. A Horthy-fasizmus idejében a kiváltságosok jutottak csak hozzá, a versenyeken csak ők indulhattak el. Az elmult évben Baranyában több termelőszövetkezeti csoport és állami gazdaság alakított lovasszakosztályt. A jövőben arra kell törekednünk, hogy még több szövetkezet állami gazdaság keretén belül működjön lovasszakosztály.

A verseny jó rendezésben folyt le, Máthé és Motika sporttársak jó munkát végeztek. Részletes eredmények.

Nehézosztályú díjugratás: (130 cm.): 1. Máthé Honvéd, Galgagnométer nevű lovon. 2. Molnár Honvéd, Adorján nevű lovon. Vadászugratás: (11 induló, 120 cm.): 1. Varga Honvéd, Csóka nevű lovon, 2. Máthé Honvéd, Adorján nevű lovon, 3. Motika Honvéd, Gőzhajó nevű lovon. Könnyű osztályú díjugratás: (11 indulő): 1. Tardi Boštya, Déikör nevű lovon, 2. K. Papp Honvéd, Galagonya nevű lovon. Vadászugratás: (11 induló, 110 cm.): 1. Pópa Honvéd, Garamtok nevű lovon, 2. Bakó Honvéd, Garamtok nevű lovon, 3. K. Papp Honvéd, Dunyha nevű lovon. Középosztályú díjugratás: (4 induló, 120 cm.): 1. Juracsko Honvéd, Diderge nevű lovon, 2. K. Molnár Honvéd, Dörzsölt nevű lovon, 3. Varga Honvéd, Csóka nevű lovon.

* **Asztalitenisz.** VTSB mellett működő Társadalmi Asztalitenisz Szövetség értesíti a sportköröket, hogy társadalmi edző és játékvezető tanfolyam indul. Jelentkezés csütörtökön este 6 órakor a VTSB helyiségében.

* **A Vörös Meteor** Radonai utcai sporttelepén jégpályát létesített. A jégpálya nyitva reggel 9-től egész nap.

ÉPÍTŐIPARBAN gyakorlott normásokat és időmérőket felveszünk. Komlói 49/1 Építés Vállalat. Jelentkezés, Komló, Kossuth Lajos utca 13. sz. alatt. 126

MODERN hálószoba, fényezett és festett dupla rekamiés háló eladó. Kassa-u. 24.

PRIMA szelon eladó. Vitéz-u. 40 440

SZILÁGYPUSZTAI Állami Gazdaság fehérvesz traktoristákat, traktorista nőket azonnali belépésre. Munkakönyvvel és némi szakképzettséggel rendelkezzen. 119

A KÖZTISZTASÁGI Vállalat szemétszállításhoz rakodó munkásokat felvesz. Jelentkezni lehet Rózsa Ferenc-u. 17. (Alsómalom-utca) telepen. 150

Mecsek Cukrászdában
február 14-től és minden nap 17—23 óráig
Molnár Z-uzsanna
budapesti zongoraművésznő
énekel és zongorázik.

Turán Irén
budapesti rádióénekesnő
február 14-től, szombattól minden este a Pannonia Étteremben (Kossuth Lajos-utca 5.) fellép.

Február 11-től új tavaszi menetrend a légiforgalomban.

09.35 i.	Nagykanizsa	é.	09.15
10.15 é.	PÉCS	i.	08.35
15.10	16.30 i. PÉCS	é.	08.20 14.50
16.10	17.30 é. Budapest	i.	07.20 13.50

Felvilágosítás, helyfoglalás, jegyeladás, árufelvétel

Felvilágosítás, helyfoglalás, jegyeladás, árufelvétel
MASZOVLET UTAS- ÉS ÁRUFORGALMI IRODA
Széchenyi-tér 1. Tel.: 16-23.

A Megyei Bíróság

közli, hogy a folyó hó 12-re, a városi tanács nagytermében „A gazdasági bűncselekmények elleni harc, mint a fegyelemre nevelés eszköze" c. előadást és ankétot a Megyei Pártbizottság ugyanezen napon rendezendő előadása miatt elhalasztja.

Az ankétot a Megyei Bíróság a városi tanács nagytermében folyó hó 18-án, jövő hét szerdáján tartja meg, délután fél 5 órai kezdettel.

HIREK

SZERDA, FEBRUÁR 11

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Széchenyi-tér 5. Telefon: 29-81. 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81. Telefon: 23-94. 10/12 sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17. Telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Adolf. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** — Várható időjárás szerda estig: erősen felhős idő, többfelé havazás, havaseső. Sok helyen köd. Megélénkülő délnyugati-nyugati szél. Az éjszakai hideg mérséklődik, a nappali hőmérséklet alig változik. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: szerdán reggel nyugaton mínusz 4—mínusz 7, keleten mínusz 5—mínusz 8, délben nyugaton mínusz 2—plusz 1, keleten mínusz 3—0 fok között. A várható napi középhőmérséklet február 11-én, szerdán a Dunántúlon mínusz 4 fok felett, máshol mínusz 4 fok alatt lesz.

— **Tanácstagok fogadóórái.** A Pécsszabolcsi kirendeltségen 12-én, csütörtökön délután 6—7 óráig Illés Károly és Béres Irén, a pécsbányatelepi kirendeltségen csütörtökön délután 4—6 óráig Garaj Gáspár és Nemes Jánosné, a tanácsháza fél emelet 26. számú helyiségében csütörtökön délután 6—7 óráig Babits András és Szekeres Józsefné tanácstagok fogadóórát tartanak.

— **Az Állami Gazdaságok** és Erdők Minisztere 621—T—1/1953. sz. rendelete alapján a Baranyamegyei Állami Gazdaságok Trösztje (Pécs, Kossuth Lajos utca 11.) február 9-ével megszűnt.

— **Halálozás.** Zeleni Ferenc nyugdíjas temetése 11-én dé'után 4 órakor. (x)

— Váczi Ferenc temetése szerdán délután 3 órakor. (x)

Vízkeleti (Szieberth) Teréz ny. tanítónő temetése szerdán 2 órakor lesz.

DUNANTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő PALINKÁS GYÖRGY
Felelős kiadó EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs Perczel-u 2. — Telefon 15-32 és 17-85
Előfizetési díj: havi 11.— forint

Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs Munkácsy Mihály utca 10 sz. Telefon 20-27
— A nyomdáért felel: MELLES REZSŐ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 48. SZÁM — ARA 50 FILLÉR — CSÜTÖRTÖK, 1953. FEBRUÁR 26

A MAI SZÁMBAN:

A Társadalom- és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat megalakítását tárgyalta meg a Magyar Tudományos akadémián tartott értelmiségi ankét (2. o.) — Minden bányász teljesítse adott szavát — teljesítse a tervet (3. o.) — Huszonötezer köbméteres turbókompresszor szerelését kezdték meg Komlón (3. o.) — Látogatás a Pécsi Pedagógiai Főiskola növénytani tanszékén (4. o.) A Gépipari Technikum kultúregyüttese Pécs-Szabolcsra és Komlóra látogat el (4. o.)

Szilárd munkafegyelmet bányáinkban

Az új szocialista fegyelem alapvetően különbözik minden eddigi társadalom fegyelmétől. A kapitalista társadalomban a gazdasági kényszer, az éhség, a nincstelenség, a munkanélküliség és jogfosztottság képezi a fegyelem alapját. A szocialista fegyelem alapvető vonása az önkéntesség és az öntudatosság. Rákosi elvtárs mondotta: üzemeinkben teremtsünk olyan légkört, amelyben a becsületes dolgozók ne tűrjék meg maguk között a fegyelmezetleneket és közösítsék ki őket soraikból. Bányász pártszervezeteink, üzemi bizottságaink ezen a téren értek el bizonyos eredményeket, mint például Istvánaknán Gyánó Vince elvtárs UB-tagnők aki rendszeresen foglalkozik a mulasztókkal, magához hivatja őket és megmagyarázza, hogy milyen kárt okoznak mulasztásukkal népgazdaságunknak, családjuknak. Petőfi-aknán leveleket írnak a dolgozók a mulasztók hozzátartozóinak. Üzemi bizottságainknak a munkafegyelem megszilárdítása érdekében elsősorban a felvilágosító munkát kell használni, de nem szabad visszariadni a keményebb eszközöktől sem. A notórius bumlizókat el kell távolítani az üzemekből. Jó példa volt a bányászok harcos hangulatára a januári szakszervezeti taggyűlés, amikor a dolgozók egyöntetűen követelték, hogy István-aknáról 14 bumlizót távolítsanak el. Ezek között volt olyan is, akinek egy hónapban 10—16 mulasztása volt. Béke-aknán 21 notórius mulasztót távolítottak el a dolgozók január elsejétől. Ennek ellenére még mindig nem kielégítő üzemi bizottságaink munkája ezen a téren, mert még mindig magas az igazolatlanul mulasztók száma különösen a fizetés utáni napokon, ezenkívül szombaton és hétfőn. Komló, Kossuth-aknán például február 2-án, hétfőn 136 mulasztó volt, de nem sokkal kedvezőbb a helyzet István- és Széchenyi-aknán sem. Február 16-án Pécs VI. kerületben 42, Szabolcson 49, Vasason 20 igazolatlan mulasztó volt. Ezen a téren a legjobb eredményeket a Nagymányoki Szénbánya Vállalat ért el, ahol egész hónapban mindössze két-három mulasztás volt, vagy Szászvár, ahol januárban csupán öt igazolatlan mulasztás volt. Ennek eredménye megmutatkozik a termelésben is, mert az említett üzemekben az év eleje óta teljesítik a tervet. — Ezeknél az üzemi bizottság minden tagja foglalkozik a bizalmiakkal és csapatvezetőkkel, a hiányzókat másnap felkeresik a munkahelyen és minden esetben beszélnek velük. — Minden esetben kérik a pártszervezet segítségét, amely a népnevelőkön keresztül segít a felvilágosító, nevelő munkában, Szászváron a pártonkívülik részére az üzemi bizottság megszervezte a szakszervezeti oktatást, amelynek 75 állandó hallgatója van. A termelési értekezleteken meghallgatják a dolgozók javaslatait és beszámolnak azok végrehajtásáról. De ezenkívül nagy segítséget kapnak a műszakiaktól, akik szintén rendszeresen foglalkoznak a munkafegyelem megszilárdításával, a munkaidő jobb kihasználásával és bevezették mindenhol a melegcsákányváltást.

Nézzük meg, milyen régi és új jelenségek mutatkoznak a munkafegyelem lazasága terén? A műszakmulasztás, a munkától való indokolatlan távolmaradás, a termelés, a terveljesítés egyik legnagyobb fékje. Mint ismeretes, bányászatunk a mult évben főként a műszakmulasztások miatt nem teljesítette tervét és ezzel komolyan hátráltatta más iparágakban is a terveljesítést. Gerő Ernő elvtárs november 29-én a Központi Vezetőség ülésén mondott beszédében felhívta figyelmünket az egyenletes termelés fontosságára. De vajon tudjuk-e ezt úgy biztosítani, ha a munkafegyelem terén fennálló lazaságokat nem szüntetjük meg? — Nyilvánvaló, hogy nem. Bár értünk el eredményeket az igazolatlan mulasztások számának csökkentésében, de ezzel szemben megnövekedett az igazolt mulasztások száma. Néhány példát erre vonatkozólag: üzemeinknek szigorúan terv szerint kell dolgozni. Azt is meghatározták, hogy naponta mennyi lehet az igazolt műszakmulasztások száma. Igy Pécs VI. kerületben napi 12, Szabolcson 16, Vasason 9. Ezzel szemben február 19-én Pécs VI-on 19, Pécsszabolcson 32 igazolt műszakmulasztást engedélyeztek. A fenti példa mutatja, hogy Pécs VI. hét műszakkal, Szabolcs pedig éppen 100 százalékkal több igazolt mulasztást engedélyezett. Ezekre a tervszámokra üzemi bizottságainknak feltétlenül fel kell figyelni és gondoskodni arról, hogy az üzem ezeket be is tartsa, mint bármely más, a tervvel kapcsolatos feladatot.

A munkafegyelemmel kapcsolatban fel kell figyelni üzemi bizottságainknak a táppénzes állomány alakulására is. Ahol üzemi bizottságaink foglalkoznak ezzel a kérdéssel és mozgósítják a beteglátogatókat, ott mutatkoznak eredmények. Igy például István-aknán, ahol januárban a beteglátogatók 516 beteget látogattak meg, 13 táppénzcsalót lepleztek le. Pécs VI-on 424 beteget látogattak meg és 12 táppénzcsalót lepleztek le és vonták meg tőlük a táppénzt.

Egy másik igen komoly fogyatékosság a munkafegyelem terén a munkaerővándorlás. Itt főleg az új munkásokkal való foglalkozás elhanyagolásáról beszélhetünk. Ennek következménye, hogy egyes üzemek szálláshelyei átjáróházakká válnak. Mi az oka ennek? Nem gondoskodunk kellően új munkásainkról. A toborzás útján az üzemeinkbe bekerülő új munkások nagyobb része nem a munkahely közelében lakik, tehát családjától, hozzátartozóitól távol van. Ezért szükséges, hogy a szálláshelyeinket a dolgozók második otthonává tegyük. Több szálláshelyen nem veszik figyelembe pártunknak ezt az útmutatását, igy például a szálláshelyen lakó dolgozóknak egyik értekezletén István-aknán egy dolgozó elpanaszolta, hogy nemcsak a kulturális, sport és szórakozási lehetőség nincs biztosítva, hanem még világításuk sincs megfelelő, mert petróleum-lámpával világítanak.

Üzemi bizottságainknak harcolni kell azért, hogy megfelelő kultúrterem, könyvek, társasjátékok, sportfelszerelések álljanak a szállások dolgozóinak rendelkezésére. Érezzék az új munkások, hogy törődünk, foglalkozunk velük. Az üzemi bizottságok rendszeresítsék a legény- és női szállásokon az ismeretterjesztő előadásokat, diavetítéseket, szervezzék őket kollektív mozi- és színházlátogatásokra. Állandóan tanítsák, neveljék őket, hogy az új munkásokból fegyelmezett jó szakmunkások legyenek.

Fontos és felelősségteljes szerep hárul a szakszervezetekre a szocialista munkafegyelemért való harcban. A szakszervezetek hivatása, hogy a szocialista építés az új szocialista munka és munkafegyelem iskolái legyenek.

A február 7-i bányásztanácskozáson Czottner elvtárs külön pontban foglalkozott ezzel a kérdéssel s meghatározta feladatainkat ezen a téren. A szilárd munkafegyelemért folyó harc azonban csak akkor lehet eredményes, ha szorosan összekapcsoljuk a munkaversennyel, a szocialista vállalások szervezésével és teljesítésével. Erről azonban igen sok esetben megfeledkeztünk. Pedig világos: ha a fogadalmak teljesítését becsületbeli üggyé tesszük és rámutatunk, hogy a vállalt feladatok elvégzése csak szilárd fegyelemmel érhető el, akkor nem fog olyan arány fennállni, mint például Hidason, ahol a dolgozóknak csak 30 százaléka tett szocialista versenyvállalást vagy István-aknán, ahol 40 százalékos az arány.

Bányász szakszervezeteink feladata tehát szüntelenül harcolni a lazaság, fegyelmezetlenség minden megnyilvánulása ellen. Csak szívós és türelmes nevelőmunkával járulhatunk hozzá annak a légkörnek a kialakításához, amelyben a lógás, a késés, a lustaság szégyen és gyalázat. A szocialista munkafegyelem kialakításának hatásos és elengedhetetlen eszköze az állandó gondoskodás a dolgozókról, a szocialista érdekvédelem. A megfelelő szociális és egészségügyi körülmények biztosítása a kulturális szükségletek kielégítése elősegíti, hogy az új bányászok is megszeressék, megkedveljék az üzemeket, elégedetten és fegyelmezetten dolgozzanak. Ebben a harcban támaszkodjanak pártszervezeteink öntudatos bányászainkra, a kommunistákra. Üzemi bizottságaink a pártszervezetek segítségével szakadatlanul tudatosítsák, hogy a szocialista fegyelem, a szocialista építés szerves, elválaszthatatlan része, hogy csak a munkafegyelem megszilárdításával lehet végrehajtani az országos bányásztanácskozás útmutatásait, teljesíteni a tervet. A fegyelemért folyó harc építésünk meggyorsítását segíti, — éppen ezért minden öntudatos bányász feladata.

Bózsa István
bányász szakszervezet ter. biz. elnök.

IDŐBEN VÉGZETT VETÉSSEL A BŐ TERMÉSÉRT!

Eljött a tavaszi vetés ideje, az őszi szégyenfoltot le kell mosni magunkról

Községünk dolgozó parasztjai eddig mindig emelt fővel jelenhettek meg bárhol, mert eleget tettek az állam iránti kötelességüknek, nem kellett szégyenkezniök sem a begyűjtés, sem pedig a munkák el nem végzése miatt. Ezek közé tartoztam én is. Tudom, hogy az államunktól nem csak várni kell, de adni is annak érdekében, hogy megváltozot életünket még szebbé, még boldogabbá tehessük.

Nagy családos vagyok. A multban látástól-vakulásig kellett dolgozni az egész családnak a hét hold földünkön, hogy megélhetésünket biztosítani tudjuk. Földosztáskor még nyolc holdat kaptunk. Igy jelenleg is 15 holdon gazdálkodom. De ez csak a kezdet volt. A közelmúltban államunk teljesítve legnagyobb óhajunkat is — a községbe bevezették a villanyt. A villanyt követte a vezetékes rádió. Napi húsz fillérért szórakozhatok, tanulhatok, művelődhetek mellette. Minden héten mozielőadást nézhetek, amiért azelőtt Pécsre kellett volna begyalogolnunk. Rövidesen elkészül az új kultúrház és lehetne még hosszan sorolni azokat a juttatásokat, amelyekben már eddig is részesültünk.

De nem is erről akarok beszélni, hanem inkább arról, hogy községünkben vannak jónéhányan olyanok, akik mindenről megfeledkeztek. Kezdem talán ott, hogy Szalánta az őszi búzavetés tervét mindössze csak 76 százalékra teljesítette. Azért, mert sokan hallgattak a kulákokra, akik lépten-nyomon arról beszéltek, hogy majd akkor kell vetni, ha az állam biztosít vetőmagot. A kulákok meséjének sokan bedőltek. Igy voltak Pávlovics Márk, Pávlovics Szaniszló, Pávlovics Miklós is, akik inkább elvitték a vetőmagot beőrölni.

Eljött a tavaszi vetés ideje. Az összeszért szégyenfoltot le kell mosni magunkról. Pótolni kell a lemaradást, de határidőre teljesíteni kell a tavasziak földbejuttatását is. A kulákok persze megint kezdik fújni régi meséjüket és azt is hozzáteszik, hogy nem kell még vetni, hideg a föld, annyi sem terem, amennyi a beadásra kell. Hogy mennyire csalódni fognak azok, akik az ellenségre hallgatnak — azt legjobban a tavalyi termés eredményeimmel tudom bizonyítani. Minden magot pontosan a miniszertanács határozata szerint vetettem el. A rossz időjárás ellenére is a négy holdamról 35 mázsa búzát takarítottam be. Ebből 21 mázsát adtam be. De azonkívül a két mázsa búzát is, melyet kukorica helyett teljesítettem. Az elmúlt ősszel szintén betartottam a miniszertanács határozatát. Meg is nézheti bárki, — kevés gazdának van olyan búzavetése, mint nekem. Az idei öt hold búzából legalább 60 mázsa termést várok.

Ugy érzem, hogy hibát követnék el, hacsak a saját vetési problémámmal törődnék és nem tartanám fontosnak azt, hogy az egész község jól végezze feladatát. Az őszi búzavetési lemaradásunkat pótolni kell. Ezért minden becsületes dolgozó felelős. Igen, de akik könnyelműen bánnak a vetőmagjukkal, azok tényleg úgy állnak, hogy nincs mit vetni. Ezért elhatároztam, hogy a meglévő tartalékomat kölcsönadom olyanoknak, akik erre rászorulnak.

Az egyik este bekopogott hozzám Radics Márk, a szomszédom. Panaszkodott, hogy vetni kéne, de nincs mit. — De van — válaszoltam neki és megkérdeztem menynyire van szüksége. Másnap reggel kétmázsa búzát vittem el lakásomról. Rá néhány napra özvegy Zsdral Jánosné kereselt fel, ki két és félmázsát vitt el kölcsön. Példámat többen követték a községben. Emberovics Mihály és Emberovics Mátyás például egy-egy mázsa búzát adtak Emberovics Istvánnak, hogy az is eleget tudjon tenni kötelességének, pótolni tudja őszi lemaradását.

Mindezt azért mondtam el, hogy azok a gazdatársak, akiknek felesleg búzavetőmagjuk van, segítsék ki azokat, akik esetleg éppen a kulákokra hallgatva nem biztosították maguknak a vetőmagot. A tervek teljesítéséért valamennyien felelősek vagyunk, segítsünk egymásnak, hogy már a tavaszi munkák során lemossuk a községünket ért szégyent, ami biztosítékot jelent arra is, hogy a begyűjtésnél sem kell szégyenkeznünk.

Elmondta:
Krizics András
délszláv dolgozó paraszt.

Lehet vetni

Kormányzatunk nagyobb mennyiségű tavaszbúza vetőmag biztosításával sietett dolgozó parasztságunk segítésére. Éppen ezért a termelőszövetkezetek és egyénileg dolgozók is haladéktalanul szerezzék be a még hiányzó vetőmagot.

A tavaszbúza vetőmagot szokvány kenyér- vagy takarmánygabona, illetve kukorica vagy zab beadása ellenében a termelőszövetkezetek a járási tanácsok mezőgazdasági osztályainál, az egyéni termelők a helyi földművesszövetkezetnél igényelhetik.

A földművesszövetkezetek, termelőszövetkezetek és egyéni termelők különös gonddal járjanak el a tavaszbúza raktározásánál. A szelektor gondos kitisztításával, a csávázás megfelelő előkészítésével előzzék meg, hogy a vetőmag őszi búzával keveredjen. Gondos tisztítással el kell érni, hogy a vetőmag legalább a 95 százalékos tisztaságot elérje.

A termelőszövetkezetek és egyéni gazdák tartsák szem előtt az élenjáró szovjet agrotechnika hatalmas előnyeit és ezért minél nagyobb területen alkalmazzák a keresztsoros vetést.

Megyénk számos községének határában — így a sásdi járás, pécsváradi járás — már meg lehet kezdeni a vetést. Minden perc késedelem kárt okoz a népgazdaságnak, a termelőszövetkezetnek, az egyénileg dolgozónak. Éppen ezért minden dolgozó paraszt tartsa hazafias kötelességének, hogy — ahol a föld nedvessége megfelelő, és a hőfok, eléri az 5 Celsius fokot — azonnal megkezdje a vetést.

Kezdjék meg a szántást a traktoristák

A bólyi gépállomáson alig látni már traktort, mert kint vannak a határban. Az elmúlt napok alatt még nem tudtak dolgozni, mert nagyon sáros volt a föld, de hétfőn este jelentették a brigádvezetők, hogy Babarcon és Majson megindultak a gépek. Tehát megkezdődött a szántás, de csak a két helyen.

A gépállomás többi körzetében továbbra is téli állmukat alusszák a gépek. Az nem lehet kifogás, hogy sáros a föld, mert ha Babarcon lehet szántani, akkor lehet Borjádon, Kis- és Nagybudméron és a többi községekben is. Sürgősen kezdjék meg a szántást a gépállomás többi traktorai is.

*

A pécsváradi gépállomás 28 gépe kijavítva, felszerelve kivonult a területre, hogy megkezdje a munkákat, amint az idő engedi. A gépállomáson azonban nem tudják, hogy hány gép dolgozik jelenleg, vagy dolgozike egyáltalán egy is.

A körzeti agronómus elvtárs — akinek a legnagyobb segítséget kellene adni a tavaszi munkákhoz, — azt sem tudja, hogy hány gép ment ki a gépállomásról a területre.

A pécsváradi gépállomás vezetősége és a többi gépállomásé is sürgősen intézkedjen, hogy ahol csak egy mód van rá, azonnal megkezdjék a szántást traktoristáink.

A szabadszentkirályi Kossuth tsz-ben előre gondoskodtak, hogy ne legyen hiány a fogaterőben

A szabadszentkirályi Kossuth tszcsben már az ősszel sokat beszélgettek az állatok áttelelésétről. Többször szó volt arról, hogy a tavaszi mezőgazdasági munkákat csak akkor tudják sikeresen, jól elvégezni, ha az igás állatok számára biztosítják a megfelelő mennyiségű takarmányt. A tagság azt javasolta, hogy csak annyi kukoricát osszanak ki a munkaegységekre, amennyit nélkülözni tudnak az állatoktól.

A jól szervezett munka eredménye, hogy 400 köbméter silózási tervüket határidőre teljesítették. Ezen kívül több, mint 130 mázsa kukoricát hagytak abraktakarmánynak, amely a tavaszi munkák során is biztosítja az igás állatok szükségletét.

Szakszerűen szervezték a takarmány adagolását is. Az ősszel amig a munka tartott, az igás állatok napi három kiló abrakot kaptak. Amikor már a belső munkákra került sor, a mennyiséget két kilóra csökkentették. Számítva a tavaszi munkák megkezdésére, már két héttel ezelőtt ismét megkezdték a napi három kiló abrak adagolását. De figyelembe veszik azt is, hogy a kancáknak többre van szükségük és ezért azoknak napi négy kiló abrakot biztosítanak.

Eredményesen alkalmazzák a lovak etetésénél a szalma és a polyva feldarálását is. A takarmányi szecskázók, amelyhez ugyanolyan mennyiségű zab és búzapolyvát kevernek. Az előkészített szecskához és polyvához napi 10 kiló takarmányrépát és három kiló kukoricadarát kevernek. A napi szükségletet mindig a reggeli órákban készítik el, amely két etetésre elegendő, mert így emészthetőbbé teszik a különben keményrostú takarmányszalmát.

A csoport tagjai készen állnak, hogy amikor a föld nedvesség tartalma és hőfoka ezt megengedi, azonnal megkezdjék a tavaszi munkákat. A csoportirodában estenként különösen a kocsisok között folyik élénk vita, hogy ki ér el több munkaegységet fogatával. Hegedüs Ferenc ugyancsak fogadkozik, hogy úgy, mint tavaly, idén is ő lesz az első a kocsisok közöt.

A szabadszentkirályi Kossuth tsz-es állatgondozói és kocsisai így készültek a tavaszi munkák megkezdésére, a jó gazda szemével előre látva, hogy a tavaszi munkák sikere a fogaterő jó kihasználásán, a lovak jó erőnlétén dől el.

A Társadalom- és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat megalakítását tárgyalta meg a Magyar Tudományos Akadémián tartott értelmiségi ankét

A Magyar Tudományos Akadémián szerdán délután értelmiségi ankétot tartottak a Társadalmi- és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat megalakításával kapcsolatban. Az ankéton nagyszámban vettek részt a magyar tudomány különböző ágainak képviselői.

Az ankétot Rusznyák István Kossuth-díjas, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke nyitotta meg, majd Törő Imre Kossuth-díjas akadémikus tartotta meg referátumát.

— Népünk politikai, gazdasági életének fejlődése hatalmas mértékben növelte dolgozó tömegeink kulturális igényeit — kezdte referátumát Törő Imre. — Elérkeztünk az építésben egy olyan szakaszhoz, amikor a tudományos ismeretek terjesztésének problémája parancsolólag merül fel. Nagy, átfogó jól irányzott ismeretterjesztő munkának jött el az ideje, melynek eszközei: jó előadások tartása és az elhangzó szavakon kívül népszerű tudományos folyóiratok és egyéb kiadványok, brosurák, szemléltető eszközök, film modellek, plakátok, diapozitívek készítése is.

Ennek a nagy ismeretterjesztő munkának az elindításában szeretnők ma az első lépést megtenni — mondotta az akadémikus. E munkának eszköze, szerve egy erős, társadalmi, értelmiségi szervezet kell, hogy legyen: az új Társadalom- és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat.

A most megszervezendő új társulatnak magja a több mint száz éves multra visszatekintő Természettudományi Társulat, melyet a párt kezdeményezésére 1930-ban az előadások tömegszervezésére alakítottak át, valamint az Irodalomtörténeti és Történelmi Társulat előadói szakosztálya.

A tudományok ismeretének terjesztése más feladat mint a kutatás, de nem indulhat meg és nem folyhat sikerrel, ha a tudományos kutatók munkájától függetlenül próbálkozik. Az elmélet és a gyakorlat egysége a haladó tudományos kutatómunka egyik legfontosabb vezérlő fonala. A tudósok laboratóriumi, könyvtári vagy műhelyi tudományos munkái akkor nyernek értelmet, ha eredményeik a gyakorlati életben érvényesülnek és dolgozóink mindennapi munkájának lendítő kerekei lesznek. A tudomány és termelés munkásai alkotó együttműködésének ereje éppen abban áll, hogy meggyorsítja a tudomány vívmányainak gyakorlati felhasználását.

Az üzemek és mezőgazdasági dolgozók tíz- és tízezrei kapcsolódhatnak be az ismeretterjesztő előadások által felkeltett érdeklődés alapján a tudomány eredményeinek gyakorlati felhasználásába, termelő munkájuk közben.

Törő Imre ezután rámutatott arra: az új társulat feladata, hogy a természettudományos ismeretterjesztést magasabb színvonalra és sokkal szélesebb alapra helyezze. Rendkívül fontos szerep vár ezen a területen tudományos életünk vezetőire: tudósainkra, kutatóinkra és a fiatalabb kutatók csoportjára. Az új társulat az értelmiségiek olyan országos tömegszervezetét kívánja létrehozni, amely el kell, hogy mélyítse az értelmiség kapcsolatát a széles tömegekkel.

Mai gyűlésünk hazánk egész vezető értelmiségét akarja megmozgatni — fejezte be referátumát Törő Imre, — hogy alkotó munkájukon kívül a tudományos műveltség terjesztésével tegye népünket még erősebbé, gazdagabbá, országunkat még alkalmasabbá arra, hogy a haladó nemzetek rohambrigádjai között meneteljen fényes jövője felé.

Számos hozzászólás után az ankét felhívással fordult a magyar értelmiséghez.

Felhívás a magyar értelmiséghez

A magyar dolgozó nép a felszabadulás óta eltelt esztendők során jelentős eredményeket ért el pártunk vezetésével a szocializmus építése terén. Iparunk hatalmas fejlődése, mezőgazdaságunk szocialista átalakulása, népünk anyagi és kulturális színvonalának emelkedése hazánk történetének legragyogóbb korszakát jelentik. Amiért népünk nagyjai harcoltak, s miről csak álmodoztak, az elmúlt századok során, a független demokratikus, magaskultúrájú Magyarországról, — az ma eleven valóság.

Az elmúlt évek során a tudomány és a művészet népünk közügyévé emelkedett. Tudósaink munkája egyre nagyobb segítséget nyujt a termelésnek, íróink, zenészeink, képzőművészeink alkotása is egyre hatékonyabb lendítői a szocializmus építésének.

Népünk politikai, gazdasági életének fejlődése hatalmas méretekben növelte dolgozó tömegeink kulturális igényeit. Rákosi Mátyás elvtárs 1952. december 15-i országgyűlési beszédében mondotta: „Népköztársaságunk kulturális helyzetét az jellemzi, hogy dolgozó népünk kulturális igényei olyan gyorsasággal emelkednek, hogy bár a népművelési munka terén mind mennyiségben, mind minőségben jelentős eredményeket értünk el, még mindig messze lemaradunk a rohamosan növekvő követelmények mögött."

Az országos fejlődés eredményeként mind nagyobb erővel tör fel dolgozó népünk tanulásvágya. A szocialista öntudat növekedésével párhuzamosan nő az igény a széleskörű műveltség elsajátítására, a szakmai ismeretek magasabb tudományos színvonalának elérésére. — Ugyanakkor a szocializmus építése egyre több „kimüvelt emberfőt" kíván, sürgetően követeli a maradiság, babonák, előítéletek elleni szervezett küzdelmet. Az új, nagy követelmények megvalósításában hatalmas szerepe van a kulturális felvilágosító munkának és ezen belül a társadalmi és természettudományi ismeretek terjesztésének.

A Szovjetunióban már 1947-ben megalakult a „politikai és tudományos ismereteket terjesztő társaság", amelynek elnöke Oparin akadémikus és tagja a szovjet értelmiség színe-java. Fennállásának öt éve alatt a társaság sokmillió előadást tartott.

A szovjet példa nyomán Romániában, Lengyelországban, Csehszlovákiában is megalakultak az ismeretterjesztő társulatok és nagy sikereket értek el az általános kulturális színvonal emelésében. Kínában is napirendre kerül a már működő természettudományi és a társadalomtudományi ismeretterjesztő társulat egyesítése.

Elérkezett az idő hazánkban is olyan egységes értelmiségi tömegszervezet megalakítására, amely ki tudja elégíteni a tudományos ismeretterjesztés iránt megnyilvánuló fokozott igényeket. Ez az új tömegszervezet egyesíti a magyar értelmiség legjobb erőit a tudományos és gyakorlati munka legkülönbözőbb területeiről, s ezzel még szorosabbá teszi a kapcsolatot munkások, parasztok és értelmiség között.

Hazánkban már évek óta folyik a politikai és tudományos ismeretterjesztő munka. Az elmúlt évben városainkban és falvainkban közel százezer előadást tartottak, mintegy hatmillió hallgató előtt. Ebben a munkában jelentős eredményeket ért el a több, mint száz éves multra visszatekintő, haladó hagyományú Természettudományi Társulat, valamint az Irodalomtörténeti Társaság és a Történelmi Társulat.

A létesítendő új egységes Társadalom és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat hivatott arra, hogy megszervezze a tudomány és művészet minden ágának az eddiginél szélesebbkörű népszerűsítését és az ismeretterjesztés feladatainak egységes irányításával hathatósan szolgálja népünk sokoldalú kulturális képzését.

Ezeknek a célokoknak megvalósítására felhívással fordulunk a magyar értelmiséghez, tudósainkhoz, művészeinkhez, egyetemi és főiskolai tanárokhoz, orvosokhoz, mérnökökhöz, írókhoz, tanárokhoz, tanítókhoz, agronómusokhoz, technikusokhoz, vegyenek részt az új értelmiségi szervezet munkájában! Szakmai útmutatásaikkal, előadásaikkal emeljék a tudományos ismeretterjesztés színvonalát! Felhívással fordulunk a városok és falvak dolgozóihoz! Támogassák az új Társulat munkáját, kívánságaikkal, észrevételeikkel tegyék termékennyé az új Társulat munkásságát.

Sztálin elvtárs mondotta: „Mi minden munkást és minden parasztot művelt és képzett emberré akarunk tenni és idővel el is érjük ezt." A kultúrának ezen a széles útján járunk mi is, amikor a magyar értelmiséget az értelem, a kultúra, a tudományos ismeretek, a felvilágosodott gondolkodás harci lobogójához hívjuk.

Roy H. Bley őrnagy vallomása az amerikaiak baktériumháborújáról

Peking (Uj Kina). Roy H. Bley őrnagy, az amerikai haditengerészeti légierő 1. csoportjának fogságba esett összekötőtisztje vallomást tett az amerikai imperialisták Koreában folytatott baktériumháborújáról. Bley a többi között ezeket mondotta:

1952. július 8-án gépemet Észak-Korea fölött lelőtték. Ezt megelőzően mintegy öt héten át a haditengerészeti légierő 1. csoportjának összekötőtisztje voltam.

Azokat a tényeket, amelyeket a baktériumhadviseléssel kapcsolatban felfedek, szabad akaratomból adom elő.

A továbbiakban a fogságba esett amerikai őrnagy elmondotta, hogy hivatalának elfoglalása után tájékoztatták őt arról, hogy Koreában baktériumháború folyik. Egy alkalommal magához hivatta őt Clark ezredes, a haditengerészeti légierő I. csoportja szervezési osztályának főnöke és felárta előtte a baktériumbomba alkalmazásának addigi történetét. Az ezredes szerint a légierő — washingtoni főparancsnokságától érkezett parancs alapján — 1951—52. telének elején kezdett először baktériumbombát alkalmazni. A baktériumbombákat először Okinaváról felszálló B—29-es bombázók dobták le. Később a B—26-os bombázókból álló és a K—8-as kunszani támaszponton állomásozó 3. bombázó csoport is bekapcsolódott a baktériumhadviselésbe. A továbbiak során vadászgépeket is felhasználtak baktériumtámadásokra, a többi között az ugyancsak a K—8-as támaszponton állomásozó 513. haditengerészeti vadászrajt. Az 513. raj alig valamivel 1952. január elseje után kezdett baktériumbombákat alkalmazni és a légierő márciusban a VMJ 1. rajt is a programm végrehajtására osztotta be.

Clark ezredes ezután szünetet tartott, folytatta Bley őrnagy — majd megkérdezte: „Mi az Ön véleménye a baktériumbombák alkalmazásáról?" Én így válaszoltam: „Uram, ez nemcsak elveimmel áll ellentétben, hanem egész biztosan foltot ejt a haditengerészet hírnevén is." Az ezredes erre kijelentette, hogy ő sem helyesli a baktériumbombák alkalmazását és az egész csoportban senki sem helyesli ezt, de parancs érkezett erre magasabb helyről és nincs más tennivalónk, mint hogy engedelmeskedünk a parancsnak.

Clark ezredes ezután elmondotta, hogy résztvett a Jerome tábornok által összehívott értekezleten, ahol megbeszélték a baktériumhadviselés célpontját képező térségeket.

Ezután elmondotta, hogy Bleynek milyen megbizatásokat kell a lehető legrövidebb idő alatt teljesítenie. E megbízások főleg a baktériumbomba igénylésére és a különböző légitámaszpontokon történő raktározására vonatkoztak.

Bley befejezésül elmondota: „1952. július 8-án, amikor Schwable ezredessel együtt visszafelé voltam a K—6-os támaszpontról a K—3-as támaszpontra, eltévesztettük útirányunkat és Észak-Korea fölött, az arcvonal mögött a szárazföldről leadott lövésekkel lelőtték gépünket."

A VIETNAMI NÉPI PARTIZÁNALAKULATOK FOKOZZÁK HARCI TEVÉKENYSÉGÜKET

Peking (Uj Kina): A Vietnami Hirügynökség jelenti, hogy a vietnami népi partizánok az őszi—téli hadműveleti időszak alatt 18 francia hadműveletet hiusítottak meg.

A néphadsereg főhadiszállásának közleménye szerint, a partizánalakulatok az Északnyugat-Vietnamban aratott győzelmek után valamennyi térségben fokozták harci tevékenységüket.

A népi partizánok egy kétnapos ütközetben több, mint 500 ellenséges katonát semmisítettek meg. A Vörösfolyó jobbpartján, Nam-Binh-tól délre az ellenség 800 főnyi veszteséget szenvedett.

A partizánalakulatok harci tevékenységének fokozódása következtében a francia gyarmati csapatok mindinkább védekezésre kényszerülnek.

VIETNAMI ÁLLAMFÉRFIAK ÜDVÖZLŐ TÁVIRATA J. V. SZTÁLIN GENERALISZSZIMUSZHOZ ÉS A. M. VASZILJEVSZKIJ MARSALLHOZ

Peking (Uj Kina): A Vietnami Hirügynökség jelenti: Ho Si-Minh, a Vietnami Demokratikus Köztársaság elnöke és Van Nguen Ziap tábornok a vietnami néphadsereg főparancsnoka, február 23-án, a Szovjet Hadsereg napja alkalmából táviratban üdvözölte J. V. Sztálint, a Szovjetunió minisztertanácsának elnökét és A. M. Vasziljevszkij marsallt, a Szovjetunió hadügyminiszterét.

AZ ENSZ KÖZGYŰLÉS HETEDIK ÜLÉSSZAKA MÁSODIK RÉSZÉNEK MEGNYITÓ ÜLÉSE

Newyork (TASZSZ): Február 24-én délután Newyorkban megnyílt az ENSZ közgyűlés hetedik ülésszakának második része.

A körülbelül tíz percig tartó ülésen rövid beszédet mondott Pearson, az ENSZ-közgyűlés elnöke. Pearson felolvasta Eisenhower üdvözlő üzenetét a közgyűléshez és ismertette az ülésszak második részének munkatervét. Közölte, hogy a politikai bizottság február 25-én a koreai kérdés megvitatásának folytatásával kezdi munkáját.

KITŐL FÜGGNEK A FRANCIA „FÜGGETLEN" ÉS EGYÉB REAKCIÓS KÉPVISELŐK?

Páris: A nemrégiben lemondásra kényszerült hazaáruló Boutemy közegészségügyi miniszter botránya során kiderült, hogy évek óta ő osztotta ki a francia nagyiparosok megbízásából azokat a szubvenciókat, melyeknek segítségével nagyszámú reakciós képviselőnek sikerült magát beválasztatni a nemzetgyűlésbe.

Boutemy „választási ügyleteivel" kapcsolatban a burzsoá Observateur leleplezi, hogy a francia gyárosok szövetsége a választási alapok összegyűjtésével és szétosztásával egy titkos szervet, az úgynevezett „közigazgatási és gazdasági kutató központot" bízta meg.

Jugoszlávia gazdasági élete az imperializmus jármában

A belgrádi utas, ha bevetődik a város központjában álló Majestic-szállodába, elegánsan öltözött, duhajkodó férfiakat és nőket talál, akik jobbnál-jobb ételeket és italokat fogyasztanak a jazz-zenekar rikoltó hangjai mellett. Néhány utcával arrébb pedig, a külvárosok sikátoraiban elkínzott arcú, fáradt munkások húzzák meg magukat nyomorúságos lakásaikban: többször fekszenek le korgó gyomorral, mint jóllakottan nehéz munkájuk után.

A Tito-klikk népellenes gazdaságpolitikája oda vezetett, hogy az ország ma már teljes függőségbe került a nyugati imperialistáktól, a gazdasági élet hadivágányokra állították át, a kapitalizmust pedig újjáélesztették.

A külföldi tőke benyomult a nemzetgazdaság valamennyi ágába. Jól szemlélteti ezt néhány példa: A bori és mezicai cink- és rézbányák az amerikai „Anaconda Copper Mining" ellenőrzése alatt állnak. A brodi és rickai olajfinomitókat a „Foster Weller Corporatin" birtokolja, a muraközi és drávavölgyi olaj feltárására és feldolgozására pedig a „Continental Supply Incorporated" nevű amerikai társaság kapott engedélyt. Jugoszlávia legnagyobb vasüzemeit a Newyorkban székelő „Bethlehem Sittel" részvénytársaság tartja kézben.

Az imperialista hiénák főleg az értékes nyersanyagokra pályáznak. Tito bandája kisebb-nagyobb kölcsönök és „segélyek" fejében jóval a világpiaci áron alul roppant mennyiségű nyersanyagot szállít nekik. 1951 tavaszán Titoék felszámolták a külkereskedelem állami monopóliumát és létrehozták az import-export bankot, amely az ország intézményesített kirablásának szerve. Tito igen előzékeny kereskedő. Amikor a réz tonnája a világpiacon háromszázhetven dollárba került, Belgrádban kilencvenkét dollárt számítottak érte. Amikor kilónként öt dinárért szállították ki külföldre a cukrot, a jugoszláv üzletekben ugyanez a mennyiség ötszáz dinárba került.

Az értékes nyersanyagokért fegyvereket és rágógumit kap Jugoszlávia. A fegyver a nyakló nélküli háborús előkészületekhez, a rágógumi pedig az „amerikai kultúra" terjesztéséhez szükséges. A fegyverkezés az ország gazdasági életének legnagyobb rákfenéje. Tito hűtlen mondotta egyik nyilatkozatában, hogy *„éppúgy, mint azelőtt, ma is többet költünk fegyverkezésre, mint bármely európai állam."* Szavainak igazságához ezúttal nem fér kétség. A költségvetési előirányzatok 76,8 százalékát a háborús készülődés emészti fel, s ez együttjár a békeipar és a mezőgazdaság elsorvadásával. Még a Jugoszláviában tartózkodó nyugati laptudósítók is megdöbbentőnek tartják a gazdasági viszonyokat. A „New York Times" munkatársa ezeket írta: *„A legfontosabb, az ipar számára nélkülözhetetlen nyersanyagok hiányoznak és nincs kizárva, hogy a közeljövőben jugoszláv üzemek egész sora szünteti be termelését. 1952-ben a textilfélék gyártása ötvenhárom százalékkal, a konzervgyártás negyvenhét százalékkal, a szappangyártás ötvenhét százalékkal csökkent az előző évihez képest. A mezőgazdasági gépek és szerszámgépek előállítása alig érte el az 1951. évi harminckilenc százalékát."*

A belgrádi klikk néhány évvel ezelőtt még „tervgazdálkodásról, iparosításról" szavalt. A tengerentúli gazdák azonban félreérthetetlenül megmondták, hogy ilyesmiről szó sem lehet. Az „U. S. News And World Report" című reakciós amerikai hetilap nyiltan megírta: *„Titót dollárokkal fogjuk támogatni, de mi ezért esetleg katonai és politikai kiváltságokat fogunk kérni, valamint azt, hogy mondjanak le Jugoszlávia iparosításának tervéről."* A „kérdés" teljesítése nem esett nehezére Titonak, aki nem sokkal később már nyomatékosan hangsúlyozta egyik beszédében, hogy csak azokat az iparágakat fejlesztik majd, *„amelyek lehetővé teszik az Egyesült Államoknak és a nyugati világnak szükséges hadászati nyersanyagforrások hatékonyabb kihasználását."*

Katasztrofális a mezőgazdaság helyzete is. A vetésterület 1951-ben már csak fele volt a háború előttinek, az állatállomány pedig mintegy tíz-tizenöt százalékkal csökken évente. A gazdálkodás technikai színvonala — ha egyáltalán beszélhetünk technikáról — középkori állapotokat tükröz. A multban valamennyi balkáni ország mezőgazdasága igen elmaradott volt. Titoék egyik főbűne, hogy a mezőgazdaságot ma is ilyen állapotban tartják. Míg a népi demokratikus Bulgáriában és Albániában a földművelés és állattenyésztés rohamos fejlődésnek indult a felszabadulás óta, Tito-Jugoszláviában minden a régiben maradt. A földet a legkezdetlegesebb eszközökkel művelik, hiszen 200 ezer parasztgazdaságban még a legszükségesebb szerszámok is hiányoznak. Jugoszláviában nem ritkaság a faeke. Macedóniában a gazdaságok negyvenöt százalékában faekével szántanak, a gazdaságok húsz százalékában pedig semmiféle eke sincs. Hasonló a helyzet Montenegróban, Boszniában és Hercegovinában. Nem is csoda ez, hiszen egy vasból készült eke kilenc-tizenkétezer dinárba kerül. Műtrágyából olyan kevés van, hogy a szükségletnek csak egyetlen százaléka fedezhető. Ilyen körülmények között nem meglepő, hogy még a Vajdaságban, az ország legtermékenyebb vidékén is mindössze négy-hat mázsa gabona terem hektáronként.

A gazdasági nehézségek súlyos természetesen a dolgozókra nehezedik. Jugoszláviában ma hatvan-hetvenszer olyan magas az élelmiszerek és közszükségleti cikkek ára, mint a háború előtt, ugyanakkor a bérek csak két-háromszorosukra emelkedtek. A gyógyszerek ára 15-szörösére, a fa és a szén ára pedig háromszorosára szökött fel egyetlen év alatt. A „Neue Zeitung" című svájci polgári lap tudósítója egyik cikkében beismerte: *„Belgrádban és Zágrábban ma többet szitkozódnak az emberek, mint valaha... Az élet igen terhes... Igen sok az ok az elégedetlenségre."* Hogy ne szitkozódnának az emberek, amikor a legjobb keresetű munkás egy napi béréből legfeljebb húsz doboz gyufára, vagy egy alumínium kanálra telik, s egy férfiing ára félhavi, egy férficipő pedig másfél-kéthavi fizetést emészt fel. Ráadásul a dolgozók százezreit sújtja munkanélküliség. Jelenleg háromszázezer gyárimunkás, százanyolcvanezer kisipari dolgozó és hetvenezer alkalmazott kóborol munka nélkül.

Mindezek a tények arról tanuskodnak, hogy Tito-Jugoszlávia gazdasági élete rohamléptekkel halad a teljes csőd felé.

F. A.

MINDEN BÁNYÁSZ TELJESITSE ADOTT SZAVAT — TELJESITSE A TERVET

A Pécsi Szénbánya Vállalat bányászai ne tűrjék az elmaradást

A Pécsi Szénbánya Vállalat februárban is száz százalék alatt teljesíti tervét. Az aknagyülések óta van javulás, de ez csupán csak néhány tized százalék. Még a versenyben első Béke-akna sem teljesíti tervét. *Ez nagy szégyen a dolgozókra és a műszaki vezetőkre azért is, mert a szabolcsi kerület dolgozói most kapták meg a bánya- és energiaügyi minisztérium zászlaját, amiért az utolsó negyedévben jó eredményt értek el a terveljesítésben.*

Béke-aknán

azonban van jó körlet és vannak jó csapatok amelyek tervüket becsületesen teljesítik. Ezek közé tartozik Dorozsmai József körlete 105.7 százalékos terveljesítéssel. *Ha minden körlet úgy teljesítené tervét, mint Dorozsmai elvtársé, akkor Béke-akna már száz százalék felett állna.* De amíg vannak olyan körletek mint Kolb Jánosé, amely 87.4 százalékot ért el, addig még az akna is adóssággal küzd. A legjobbak közé tartozik Böröcz János (5) csapata, amely 120 százalékkal tör az élre. Kenreiter Alajos csapata második lett 103.3 százalékos eredményével.

Petőfi-akna

havi tervét 96.8 százalékra teljesíti. *Herr Károly körlete pótolta elmaradását. Február 19-ig elért 99.7 százalékos eredményüket 103 százalékra emelték.* Második Gradwohl István körlete 95.2 százalékos terveljesítéssel. *A csapatok közül Árvai Pál Szabadságharcos-brigádja érte el a legjobb eredményt 110.3 százalékkal.* A DISZ-brigád is törekszik. Árvai elvtárs példája nyomán, mert 100.4 százalékra állt. Bauer József csapata eddig az utolsók közt teljesítette tervét. *19-én még 1118 csillével volt adósa népgazdaságunknak és 24-ig már 800 csillére csökkentette adósságát.* — Hétfői eredményük 113.3, a havi pedig 86.4 százalék. Bauer elvtárséék most megfogadták, hogy a hónap végére elérik a száz százalékot.

Az egyéni versenyzők közt Fenyvesi László került az élre 185 százalékkal. Gerner János is szorosan felzárkózik mögötte 172.8 százalékos eredményével. Uranka Károly 154.6 százalékot ért el.

István-aknán

a körletek között továbbra is Horváth Lajos körlete vezet 101.8 százalékkal. A körlet munkájában jelenleg visszaesés mutatkozik, mert a napi tervet 23-án csak 71.2 százalékra teljesítették. *Laki Imre elvtárs körlete nem teljesíti fogadalmát, bár Laki elvtárs az aknagyülésen megígérte, hogy 21-ig pótolják az elmaradást és 102 százalékra teljesítik tervüket, ezt mégsem tartják be. A körlet dolgozói február 23-ig csak 90.3 százalékra teljesítették tervüket.* Az aknagyülés óta a fejtési csapatok is versenyeznek egymással. *Bokor József csapata 132 százalékkal került legutóbb az első helyre.* A második Szlavek Antal pedig 116.8 százalékkal. A harmadik Háromszéki Vilmos csapata 103.2 százalékos eredménnyel. Ez a három csapat az, amely élenjár a termelésben. Ha Tavasz Lajos csapata is teljes szívből harcolna a terv teljesítéséért és nem 72 százalékkal szégyenkeznének akkor István-akna nem 92.84 százalékra teljesítené tervét, s akkor nem kellene attól tartani, hogy Vasas kerület elhagyja őket a versenyben.

Pécs VI. kerület

a versenyben az utolsó helyet foglalja el. *A pécsbányatelepi dolgozók nem harcolnak a terv teljesítéséért úgy, ahogy kellene.* Ezt bizonyítja az is hogy havi tervüket csak 90 százalékra teljesítik. Nagyon lassan emelkedik a kerület teljesítménye, mert az összes körletek száz százalék alatt vannak. Fenyvesi Károly körlete, amely a „legjobb", 97 százalékra teljesíti tervét. Második Kult Ádám körlete 96.2, harmadik Prégl János körlete 95.3 százalékos eredménnyel. *A csapatok közül Woll Gyula vezet a versenyben 168.8 százalékkal.* A többi csapatok messze elmaradtak mögötte. Még két csapat, Ulrich Antalé, Odorák Mátyásé teljesítik túl rendszeresen tervüket. Lemaradók azonban vannak bőven. A sok közül Glock Imre csapata csak 72.8 százalékra teljesíti tervét.

A Pécsi Szénbánya Vállalat dolgozói *ne tűrjék ezt a súlyos lemaradást,* hanem keményen harcoljanak a hiányok pótlásáért, hogy tervüket teljesíthessék. Ennek a megvalósításához nyujtsanak több segítséget a műszaki vezetők.

Az elmaradók kövessék az élenjárók példáját a Nagymányoki Szénbánya Vállalatnál és a komlói Kossuth-aknán is

A Nagymányoki Szénbánya Vállalat dolgozói — Hidas kivételével — az év eleje óta napról-napra becsületesen teljesítették tervüket.

A terv teljesítésében különösen a szászvári bányászok tüntek ki, akik az új év megindulása óta eddig még minden nap teljesítették tervben vállalt kötelezettségüket.

Az utóbbi napokban azonban visszaesés mutatkozik az eredményekben Nagymányokon és Szászváron. A nagymányoki üzem ugyanis csak 97.9 százalékra teljesíti havi tervét. A szászvári bányászok túlteljesítik ugyan tervüket, de 24-én csak 97.8 százalékos eredményt értek el. A nagymányoki bányászok érzik elmaradásuk súlyosságát és szégyenlik is magukat miatta. Ezért igyekeznek pótolni a hiányokat. 24-én például 134.2 százalékra teljesítette a nagymányoki üzem tervét. A napi eredmény eléréséhez nagy segítséget nyujtott Tóth György aknász körlete, amely 104.3 százalékos eredményt ért el ezen a napon. Bareith Péter 2. csapata ugyancsak jó, 125 százalékos teljesítménnyel járult ahhoz, hogy üzemük kikerülhessen abból a szégyenteljes állapotból, amelybe a terv nemteljesítésével kerültek.

A mázai üzem 134.1 százalékra teljesíti havi tervét. 24-én ugyancsak jó eredményt értek el, 119.3 százalékra teljesítették előirányzatukat.

Ennél az üzemnél Vercse Mihály aknász körlete az élenjáró, 135.7 százalékos terveljesítéssel. Kiváló eredményt érnek el a négyes fej és csapatának dolgozói is. Böröcz József vezetésével, átlag 123.2 százalékra teljesítik tervüket.

A szászvári üzemnél Róna Ferenc körlete jár élen 102 százalékos terveljesítéssel és az ötös fej és csapata, Nyers Sándor vezetésével 142.8 százalékos eredménnyel.

Hidas termelésében némi javulás tapasztalható,

az évelején 50—52 százalékról „felemelkedtek" és most 64.3 százalékra teljesítik tervüket. Huszonnegyedikei eredményük 76.6 százalék. Ennél az üzemnél jelkes harcot folytatnak egymással az élővájási csapatok, minél több munkahely feltárásáért. Mózes Mihály élővájár csapatával 117.5 százalékra teljesítette legutóbbi tervét.

A komlói Kossuth-akna bányászai komoly erőfeszítéseket tesznek az utóbbi hetekben a termelési eredmények megjavításáért.

Napról-napra nő az egyes körletek csapatok teljesítménye is. A kettes körlet Fonyódi harmada például már hétfőn éjszaka pótolta elmaradását és ezen a műszakon már három csillével túl is teljesítették a tervet. A 70-es csapat tagjai ezen a műszakon 140 csille szenet termeltek a 104 csillés előirányzat helyett. Az is bizonyos, hogy ezen a műszakon a műszaki vezetők, — közvetlenül Fonyódi és Prohászka elvtársak — a legjobb munkafeltételeket igyekeztek biztosítani a csapat számára. A szállítási körlettel összefogva megoldották, hogy ne legyen üresscsille-hiány és a kitermelt szenet azonnal szállíthassák.

Más körleteknél is hasonlóképpen folyik a harc. A hármas körletnél Alrám József élővájási csapata fogalkörömmel harcol vállalása valóraváltásáért, ebben a hónapban 120 folyóméter kihajlásáért. A csapat jó teljesítménye nagy lendítője a körlet előrejutásának is. A hármas körlet második helyen áll a körletek közötti versenyben, de a körlet minden dolgozója az elsőségre törekszik.

Az egyes körlet 58.5 százalékra teljesíti havi tervelőirányzatát és ez az eredmény egyáltalán nem dicséretreméltó a körlet dolgozóira nézve.

Szervezzék a műszaki vezetők itt is nagyobb gonddal, előrelátással a munkát, vegyenek példát azokról, akik ma — bár havi tervüket még nem teljesítik 100 százalékra — már élenjárók lettek a komlói bánya termelésében.

A verseny sorrendje így alakul a körletek között:

1. II. körlet.
2. III. körlet.
3. IV. körlet.
4. I. körlet.

Teljesítik vállalásukat

A Pécsi Teherautófuvarozási Vállalat dolgozói közül igen sokan lelkes munkafelajánlást tettek Rákosi elvtárs születésnapjára és hazánk felszabadulásának évfordulójára.

Tukora Vendel például megfogadta, hogy selejtanyagból tíz akkumulátort készít el Rákosi elvtárs születésnapjára. Fogadalmát túlteljesítve, most már a huszadik akkumulátor elkészítésénél tart. Tukora elvtárs most újabb felajánlást tett. Elhatározta, hogy március 9-ig újabb tíz darab akkumulátort készít el.

A villanyszerelők közül Kálmán István és Iván László elhatározták, hogy április negyedikéig seleitanyagból három gépkocsi villamosítási munkáját elvégzik. Vállalásukat eddig 60 százalékban teljesítették.

A gépkocsivezetők sem akarnak elmaradni a versenyben, Pamuki János például felajánlotta, hogy tervét átlag 115 százalékra teljesíti. Ezzel szemben eddig már 119 százalékos átlageredményt ért el terve teljesítésében. Gál Ferenc megfogadta, hogy április negyedikéig négy százalékos üzemanyagmegtakarítást ér el. Eddig már hét és fél százaléknál tart.

Huszonötezer köbméteres turbókompresszor szerelését kezdték meg Komlón

Hétfőn délelőtt munkaruhás csapat gyülekezett a komlói Kossuth-akna korszerű, ragyogóan tiszta, új gépházának első emeletén hogy megkezdje az óránként 25 ezer köbméter sűrített levegőt szolgáltató Jäger turbókompresszor szerelési munkálatait. A munka megkezdése előtt Rudolf Möller, a Német Demokratikus Köztársaságból érkezett szerelésvezető, a komlói Bányagépjavító Vállalatnál dolgozó Gungl János szerelőbrigádjával és a Kossuth-akna gépüzemének szerelőcsapatával ismerkedett, beszélte meg a tennivalókat. „Nálunk hat—tíz hétig tart egy ilyen hatalmas gép szerelése. Azon leszek, hogy közös erővel mielőbb elkészüljünk ezzel a nagy munkával" — mondotta Rudolf Möller. A továbbiakban kérte a komlói Bányagépjavító Vállalat dolgozóit, hogy a szereléshez tartozó helyben elkészülő alkatrészeket időben munkálják meg mára pedig ígéretet tett, hogy naponta tíz órát, de szükség esetén többet is dolgozik, hogy az alapcsavarok beöntésével mielőbb elkészülve, zavartalanul folytathassák tovább a szerelőmunkát és ezzel is előbbre hozzák a nagy feladat mielőbbi megvalósítását.

Rudolf Möller elmondotta, hogy újságokból jól ismeri ötéves tervünket, szocialista építkezéseinket, Sztálinvárost és Komlót, melyekhez hasonlók a Német Demokratikus Köztársaságban is létesülnek.

A Kossuth-aknai gépüzem szerelőcsapata és Gungl János szerelőbrigádja, amelyeknek tagjai különösen jól tudják, hogy mit jelent a komlói bányászoknak az új turbókompresszor elkészülése, megfogadták, minden erejükkel arra törekszenek, hogy a szénbányászok feltárók munkafeltételeit javító gépegység szerelésével gyorsan végezzenek.

Az új kompresszor üzembehelyezése után több sűrített levegőt ad mint a Kossuth-aknán jelenleg működő valamennyi kompresszor együttvéve és a legtávolabbi munkahelyen is öt atmoszféra nyomást biztosít. Ugyanakkor alapot nyujt újabb sűrített levegővel működő gépek beállítására, a feltárások ütemének meggyorsítására, valamint lehetővé teszi a Kossuth-aknán felszabaduló négy kisebb kompresszor más aknánál való alkalmazását.

PÁRT ÉS PÁRTÉPITÉS

A Kossuth-aknai 1/4-es alapszervezet kommunistáinak és DISZ-fiataljainak harca a zavartalan szállításért

Február 17-én Kossuth-akna dolgozói a kommunisták vezetésével döntő harcra indultak a fegyelmezetlenség, a nemtörődömség ellen, hogy Kossuth-akna is minél előbb teljesíthesse tervét. A röpgyülésen a dolgozók rámutattak arra, hogy igen sokszor a hiányos üresscsille-ellátás, a rossz szállítás a terv nemteljesítésének oka. Kossuth-akna egyik „szűk keresztmetszete" tehát a szállítás. Éppen ezért a VIII. körlet dolgozói április 4 tiszteletére megfogadták, hogy naponta terven felül 200 csille szenet szállítanak. Vállalásukat még egyszer sem teljesítették, de a lemaradások csökkenő tendenciája — február 17-én még 637, 18-án már csak 391, 23-án pedig 370 csillével adtak ki kevesebbet a vállaltnál — azt mutatja, hogy kemény harc folyik az üresscsille-ellátásért, a szállító vágatok karbantartásáért, a géptörések nagy számának csökkentéséért, a fegyelem megszilárdításáért. Ennek a harcnak a vezetői a kommunisták.

„Ha meg van adva a helyes vonal, ha meg van adva a kérdés helyes eldöntése, a dolog sikere a szervezeti munkától függ, a pártvonal megvalósításáért folytatott szervezeti harctól, az emberek helyes megválasztásától, a vezetőszervek hozta határozatok végrehajtásának ellenőrzésétől" — tanítja Sztálin elvtárs.

Az 1/4-es alapszervezet tagjai egy-két elvtárs kivételével műszaki vezetők: aknászok, felvigyázók. A vállalás teljesítése tehát elsősorban az ő munkájuktól, helytállásuktól függ. A vállalás utáni napon Hähn János párttitkár elvtárs vezetésével megvitatták a feladatokat. Mindenek előtt rendbe kellett hozni az igen sok helyen nem kellően karbantartott szállító vágatokat. Kertész György elvtárs elmondotta, hogy a nedvesség következtében a pályatest egy szakaszon felduzzadt és veszélyezteti a szállítást. Vasárnap akarták kijavítani. A behívott dolgozókat azonban más munkahelyre kellett állítani. Nem maradt más hátra minthogy hétköznap a termelő műszakokon fogjanak hozzá a javításhoz úgy, hogy közben a szállítást egy percre sem tartsák le. A DISZ-fiatalok vállalkoztak a nehéz és veszélyes munkára. Hat-hat csillés felváltva dolgozott — a pályatestet kijavították.

Az elmult egy hét alatt a párttagok vezetésével és irányításával a DISZ fiatalok lelkesedésével végre elérte a VIII. körlet, hogy február 24-én *„már nem a szenelők várták az üresscsillét, hanem az üres csillék várták a szenet"* — ahogy Weisz elvtárs, körletvezető mondotta. Kétségtelen, hogy ez dicséretes eredmény, ugyanakkor azonban nem mehetünk el szó nélkül (mint egyes párttag műszaki vezetők tették) amellett, hogy a VI. szint 5-ös keresztvágatán már hetek óta a sínen fekszik a bányafa és így 15 csille palát nem tudnak elszállítani, pedig ez a 15 csille is megkönnyítené a körlet munkáját. A csillések látták ezt és bosszankodtak, de nem szóltak. Ez azt mutatja, hogy a pártszervezetnek a jövőben nagyobb gondot kell fordítania a bírálat és önbírálat szellemének kialakítására. *„A dolgozó tömegek tevékeny harca a munka fogyatékosságai és társadalmunk életének negatív jelenségei ellen — a szovjet rend igazi demokratizmusának és a szovjet emberek magas politikai öntudatosságának lényes bizonyítéka* — mondotta Malenkov elvtárs az SZKP XIX. kongresszusán. — *Az alulról jövő bírálatban fejeződik ki a dolgozó milliók alkotó kezdeményezése és öntevékenysége, a szovjet állam megszilárdításáról való gondoskodása. Minél szélesebben bontakozik ki az önbírálat és az alulról jövő bírálat, annál teljesebben érvényesül majd népünk alkotóereje és energiája, annál erősebben fejlődik és erősödik majd a tömegekben az az érzés, hogy övék az ország."* Ez a szellem, a dolgozóknak ez a magasfokú öntudata nem fog spontán kifejlődni. Az 1/4-es alapszervezetnek a következő hetekben az lesz a legfőbb feladata, hogy minél szorosabb kapcsolatot teremtsen a pártonkívüli dolgozókkal. — Weisz elvtárs mondotta: *„Ezekkel az emberekkel meg lehet és meg is fogom valósítani a zavartalan csilleellátást."* A pártszervezet feladata, hogy a dolgozók mozgósításával, aktivitásuk további fokozásával megadja ehhez a maximális segítséget. A feladatot megkönnyíti, hogy a párttagok többsége felvigyázó, akik igen sok emberrel beszélhetnek naponta. Háhn elvtárs adja pártmegbízatásként a felvigyázóknak, hogy melyik csapattal, brigáddal foglalkozzanak különösen, kiknek a fejlődését segítsék elsősorban. Támaszkodjék a pártszervezet a tömegkapcsolat kiszélesítésében, a dolgozók öntudatának fejlesztésében sokkal bátrabban az olyan fiatalokra, mint Váczi Béla és Kiss Ilona és az ő segítségükkel folytassák még keményebben a harcot a fegyelmezetlenség, a hanyagság ellen.

A február 17-i röpgyülés után az 1/4 alapszervezet kommunistái fokozták harcukat a fegyelmezetlenség és a lógás ellen. Miklós József bányakőműves már reggel fél 5 órakor kint volt a bányából, felelősségre vonták és megbüntették. Mészöly József lakatos fél napig állt tétlenül az aknánál és beszélgetett. Amikor kérdőre vonták, azt felelte, hogy lakatra vár. Ugyanakkor a műhelyben kettő is volt. Fizetéséből fél napot levontak.

A műszaki vezetők határozott fellépése eredménnyel jár. A lógósok száma a szállításban jelentősen csökkent. Ugyanilyen keménységgel kell fellépni minden olyan megnyilvánulással szemben, amely az utasítások maradéktalan és azonnali végrehajtását sérti. Györki István mozdonyvezetőt az aknász elvtárs figyelmeztette, hogy siessen a csillékkel, mert már nagy szükség van rájuk. Györki erre úgy meghúzatta a csilléket, hogy 15 leesett a vágányról. Györkit azonnal leváltották.

Kossuth-aknán hosszú időn keresztül megtűrt szokás volt, hogy a műszak vége előtt egy órával hatalmas tömeg verődött össze az akna körül. Két hete történt, hogy az Aknamélyítő Vállalat dolgozói üres csilléket kértek Hähn elvtárstól. Ugyanakkor a szenelőknek is szükségük volt a csillére. Így természetes, nem az aknamélyítők kapták. Déli 12 órától kezdve azonban már volt fölöslegesen csille, de egy órakor az Aknamélyítő Vállalat dolgozói közül már igen sokan az aknánál álltak, ahelyett, hogy a rendelkezésükre álló csilléket kihasználták volna. A szállítási felvigyázók nem egy esetben megkísérelték, hogy meggyőzzék a lógósokat helytelen viselkedésükről. Az eredmények — bár van javulás — nem kielégítőek. Sztálin elvtárs arra tanít: *„Meg kell magyarázni a párt és a szovjethatalom utasításait, türelmesen és aprólékosan kell megmagyarázni, hogy az emberek megértsék, mit akar a párt. Ha ma nem értették meg — tessék megmagyarázni holnap. Ha holnap sem értik meg, tessék megmagyarázni holnapután. Enélkül nem lesz és manapság nem is lehetséges semmiféle vezetés."* Nem csüggedhetnek el a VIII. körlet kommunistái, hogy eddigi munkájuk nem járt a kívánt eredménnyel. Beszéljék meg ezt a kérdést a Feltáró Vállalat és Aknamélyítő Vállalat felvigyázóival és közösen harcoljanak a nagyfokú fegyelmezetlenség ellen.

„Tudnunk kell — mondotta Horváth Márton elvtárs, a Központi Vezetőség június 27-i ülésén, — *ha küzdenünk kell egyes munkásrétegek elmaradottságával, ha fontos harci kérdésként vetjük fel a munka- és bérfegyelem ügyét, ha a munkaverseny itt-ott formálissá válik, ha felüti fejét a demagógia, ha ellenséges kártevő munkába ütközünk üzemeinkben — akkor nemcsak általában „polgári maradványokkal", hanem konkréten szociáldemokrata ideológiával esetleg szervezett szociáldemokrata tevékenységgel állunk szemben. — Üzemeinkben ma is akadnak olyanok, akik — tudatosan vagy öntudatlanul szociáldemokrata nézeteket hangoztatnak és „utánpótlást" kapnak a munkásosztályba beáramló deklasszált elemektől és az új munkások legelmaradottabb rétegeiből."* Kovács István (3) elvtárs felvigyázó, a későbbnagyobb hiányosságok, felelőtlenségek és szabotázsok hosszú sorát sorolta fel, amelyek nap-nap után gátolják a szállítást: nem egy helyen a koronkok rossz felszerelése súlyos sérüléseket okozhat, szombaton egy teljes óráig állt a szállítókötél, mert a szerelők „elfelejtették" bekapcsolni. Ugyancsak szombaton délelőtt egymás után két mozdony romlott el. Ezek az esetek nem lehetnek véletlenek. Kétségtelen, az egyes esetekben előforduló anyag nem kielégítő minősége elősegíti a hibákat, de ugyanakkor meg kellene nézni, kik „javítják" a gépeket, kik intézik a szállítást a kasnál, nem furakodott-e be éppen ezekre a fontos helyekre az ellenség.

Az 1/4-es alapszervezet kommunistái a pártonkívüli dolgozókkal és főleg a DISZ-fiatalokkal összefogva lepleznek le az ellenséges tevékenységet, csapjanak le keményen továbbra is a fegyelmezetlenség mindenféle megnyilvánulására és akkor a következő hetekben nemcsak egyszer-kétszer, hanem állandóan tudják, majd biztosítani a zavartalan csille-ellátást, a fennakadás nélküli pontos szállítást.

LÁTOGATÁS A PÉCSI PEDAGÓGIAI FŐISKOLA NÖVÉNYTANI TANSZÉKÉN

Hatalmas pálmák, termő narancsfa és egyéb délszaki növények között biológus-szakos főiskolai hallgatók dolgoznak. Az ország egyik leggazdagabb pálmaházában, a pécsi Pedagógiai Főiskola egyik növényházában vagyunk. A pálmaház melletti két másik üvegházban is a melegégövi növények százai díszlenek és itt is főiskolai hallgatók szorgoskodnak. A gyakorlatban tanulják meg az egyes növények szaporítását, különleges ápolását megfigyelések és kísérletek során ismerkednek meg ezeknek a növényeknek a sajátos életfeltételeivel. Az üvegházak mellett a melegágyakban megkezdődtek az előkészületek a palántanevelésre. A szakkertészek mellett néhány érdeklődő hallgató is részivesz ezekben.

Az üvegházak és a melegágyak a főiskola hatalmas, 14 holdas parkjának egyik végében helyezkednek el. A parkban nyernek elhelyezést a korszerű sportpályák is. A park egyik része botanikuskert, az itt termő többszáz növényiaj — amelyek között természetesen megtaláljuk a hazánkban újabban meghonosított összes kultúrnövényt is, — továbbá a vizi, sziklai és egyéb növénycsoportok a park szép fáival együtt mind a biológus-szakos tanárjelöltek jó elméleti és gyakorlati növénytani képzését szolgálják. A park, a botanikus kert, az üvegházak a főiskola növénytani tanszékéhez tartoznak. Látogassunk el erre a tanszékre!

A hegyoldalban lejtősen elhelyezkedő park alján van a Pedagógiai Főiskola impozáns épülete. Itt van a Növénytani Tanszék is elhelyezve. A tanszék folyosóján, laboratóriumában, előadótermében, tanári munkaszobájában, könyvtárszobájában a hatalmas ablakokon betóduló napfény derülsen törik meg a sok-sok cserepes növényen, a szemléltető táblákon, a villogó műszereken, az üvegszekrényekben elhelyezett készítményeken. A folyosón, az előadóteremben a nagy szovjet és magyar biológusok, növénykutatók képei vannak, ezek példájával nevelik itt a leendő általános iskolai biológus tanárokat. Az üveglallal elzárt folyosón nagy üvegszekrényben a Mecsek pátrányaiból és mohából összeállított élő gyüjtemény, a falon pedig a Mecsek sajátos, déleurópai jellegű növényfajaiból van préselt növényekből álló gyüjtemény. A szekrényekben lévő növényi készítmények — amelyek közül nevezetesek a színtartó nedves készítmények, — a korszerű szemléltető táblák, az asztalokon elhelyezett tanulóherbáriumok, a gyüjteményszobában lévő nagy herbárium, a gazdag könyvtár, a modern bútorzat, a hangosfilmvetítő-berendezés és a tanszék minden egyéb felszerelése mind azt bizonyítják, hogy itt, a tanszéken folyó munkának valóban az a központi kérdése, hogy minél korszerűbb szakmai tudásra tegyenek szert a tanárjelöltek, a lehető legjobb tárgyi feltételek között. Ehhez természetesen alapvető módon hozzátartoznak a korszerű tudományos ismereteket adó előadások és az ezekhez szervesen kapcsolódó laboratóriumi gyakorlatok.

A tanszék kiváló felszerelésében is kiemelkedő helyet foglal el a hallgatók laboratóriuma. A hallgatók kisebb, 10—12-es csoportokban végzik a növénytani gyakorlatokat. Minden hallgatónak külön munkahelye, jól felszerelt laboratóriumi fiókja, külön mikroszkópja van. A laboratóriumban természetesen, akárcsak a tanszék többi helyiségében, mindenütt ott van a gáz és a vízvezeték, az asztalokba be van vezetve a villanyáram a mikroszkópi lámpákhoz. A hallgatók ilyen jó tárgyi feltételek között szívesen és eredményesen végzik munkájukat, a gyakorlati eredmények átlaga a 4 felett szokott lenni.

A tanszékvezető dolgozó szobájában és az asszisztencia helyiségeiben, az agrobiológiai munkaszobában az előadásokon kívüli időkben tudományos kutatómunka folyik. A tanszékvezető és munkatársai a Tudományos Akadémia szellemi és anyagi támogatásával az ötéves biológiai kutatási tervbe tartozó témákon dolgoznak. A tudományos kutatómunkába a komolyabb érdeklődésű hallgatókat is bevezetik.

Rossz idő esetén az agrobiológiai munkaszobában és az üvegházak, jó idő esetén pedig a botanikus kert és az ahhoz csatlakozó kísérleti telep a színterei az arra önként jelentkező hallgatók agrobiológiai gyakorlatainak. Ezeken a gyakorlatokon a hallgatóknak pompás lehetőségük van arra, hogy a növénytani elméleti előadásokon kapott és a laboratóriumi gyakorlatokon elmélyített anyagot közvetlen kapcsolatba hozzák a növénytermesztés és növénynemesítés (tanszékükön különösen a vegetatív hibridizálás) mindennapos gyakorlati kérdéseivel.

A Pécsi Pedagógiai Főiskola Növénytani Tanszékének egész oktató személyzete, valamint a kertészet dolgozói is mind azon vannak, hogy azokat a tárgyi feltételeket, amelyeket egyrészt a közoktatásügyi kormányzat gondoskodása, másrészt saját munkájuk révén megteremtettek, a legjobban hasznosítsák az általános iskolai biológus-tanárok képzésében és ezzel tudatosan szolgálják a pécsi Pedagógiai Főiskola célkitűzését: a népéhez, a hazájához, a párt politikájához hű, szakmailag kiválóan képzett, a szocializmus építését harcosan képviselő általános iskolai tanárok képzését.

Hiányosságok a rajt, játékengedélyek benyújtásánál

A VTSB az új egységes magyar sportminősítési rendszerrel kapcsolatban a sportköri vezetők részére értekezletet tartott, melyen ismertette az új feladatokat. Ennek ellenére az eddig benyújtott rajt-, illetve játékengedélyek nagyrésze mégis rosszul és hiányosan van kiállítva. A Népsport, de a Dunántúli Napló is többször foglalkozott már ugyanezzel a problémával, de sajnos meg kell állapítanunk, hogy sportköreink továbbra is hanyagul kezelik a nyilvántartási lapokat. Ezzel nemcsak a TSB és a társadalmi szövetségek munkáját nehezítik meg, de késleltetik a számukra nélkülözhetetlen rajt-, illetve játékengedélyek kiadását.

Legfontosabb tudnivaló az, hogy a nyilvántartási lapot lehetőség szerint géppel, vagy olvasható nyomtatott betűkkel kell kiállítani, mert így nem fordulhamak elő név elírások. A nyilvántartási lapon az összes kérdésre választ kell adni. Mindegyikre rá kell írni nemcsak azt, hogy Pécs városi TSB, hanem a megye részére fenntartott rovatot is ki kell tölteni. A másik gyakori hiba annál a rovatnál van, melynél a származásra vonatkozó kérdésre kell választ írni. Az Előre női röplabdázói erre azt írták be, hogy „magyar", holott a káderozásnál megállapított munkás, paraszt, vagy értelmiségi szót kell, hogy ide beírjuk. Annál a kérdésnél, hogy milyen sportágat űz még, nem szabad beírni ugyanazt a sportágat, hiszen arra kíváncsiak, hogy milyen sportot űz még ezen kívül. A nyilvántartási számnál a sportkörök ne a régi igazolványuk számát írják be, mint a Dohánygyár tekézői. Ne írjunk ide be-semmit, ezt a részt az OTSB központi nyilvántartása tölti ki. A sportkörök nagyobb figyelmet fordítsanak a fényképek felerősítésére is, azokat pontosan akkorára vágják le, amekkora hely a nyilvántartási kartonokon azok részére biztosítva van.

Az eddig beérkezett nyilvántartási lapokat a bírkózó szakosztályok töltötték ki jól és helyesen. Nyomatékosan felhívjuk a sportkörök vezetőinek figyelmét arra, hogy a legnagyobb körültekintéssel és pontossággal állítsák ki a minősítési nyilvántartó lapokat. Az OTSB utasítása értelmében a VTSB csak ilyeneket vehet át és küldheti fel az OTS-hez jóváhagyásra.

A rajt- és játékengedélyek kérése csak vontatottan indult meg, nyomatékosan figyelmeztetjük a sportköröket, hogy ne hanyagolják el az engedélyek kérésének beadását és ne hagyják azt a versenyek előtti utolsó hétre, mert akkor kellő időben azt vissza nem kaják és így a versenyzők bajnokságon nem vehetnek részt.

Baracs Ferenc
VTSB oktatási előadó.

Több gondot fordítsanak sportköreink a nevelésre

Labdarúgóbajnokság küzdelmei pár hét múlva elkezdődnek. A bajnokság fokozott felkészültséget kíván nemcsak a játékosoktól és a sportköröktől, hanem a társadalmi szövetségek vezetőitől is. A labdarúgó társadalmi szövetség tagjai jól felkészültek a bajnoki rajtra. A téli szünetben a szövetség tagjai politikai és szakmai továbbképzésen vettek részt.

Az elmúlt bajnoki év egy-két zökkenőtől eltekintve, simán folyt le. A társadalmi szövetség vezetői azt a célt tűzték ki maguk elé, hogy az új bajnoki év mentes legyen minden hiányosságtól. Ehhez elsősorban az edzők, vezetők fokozott felvilágosító munkájára van szükség. Ne elégedjen meg az intéző elvtárs azzal, hogy ezt már tavaly is tanították, ezt már tavaly is hallották a sportolók. Ez megalkuvó álláspont. Aki így gondolkodik, az a fejlődésben elmarad a többi társától. Megfelelő nevelő munkával elkerülhetjük azt, hogy a játékosok sportszerűtlenül viselkedjenek a mérkőzéseken. A társadalmi szövetség készségesen küld ki előadót a sportkörökhöz szabálymagyarázat tartására. A sportkörök írásban jelentsék be igényüket erre vonatkozólag az MTSB-nél. Nem elég az, ha a játékosok a labdával tudnak bánni, szükséges a játékszabályok ismerete is.

A sportkörök vezetői tanítsák, neveljék a játékosokat és maguk járjanak előttük jó példával a sportszerűség tekintetében. Hogyan kívánhat az a vezető sportszerű magatartást játékosaitól, ha maga nem mutat ezen a téren jó példát. Ha ezeket a szempontokat sportköreink állandóan napirenden tartják, minden reményünk meglehet, hogy az elmúlt évhez viszonyítva sokkal kevesebb lesz a fegyelmi ítélet, sokkal sportszerűbbek lesznek a csapatok.

Solymos Tibor
a labdarúgó társadalmi szövetség tagja

A tizek asztalitenisz bajnokságának tanulságai

Az elmúlt héten rendezték meg a városi férfi és női tizek asztalitenisz bajnokságát. A tizek bajnoksága a legalkalmasabb arra, hogy éljátékosaink összecsapása alkalmával joggal várhattunk volna. A verseny azt igazolta, hogy sportköreinknek még nagyobb erővel kell hozzálátni az utánpótlás, a fiatalok neveléséhez. Elversenyzőink nagyrésze az időseb korosztályhoz tartozik, tőlük lényeges javulást már nem várhatunk. Jellemző versenyzőink helytelen elavult játékfelfogására, hogy az egész mezőnyben mindössze két vérbeli támadós játékos szerepelt: Ózdi és Novák.

A női versenyzőinknél már némi javulás mutatkozott. A versenyen az egy-két rutinosabb versenyző mellett szép számmal vettek részt fiatal, tehetséges versenyzők. Közülük a bajnokságot nyert Lukács a legtehetségesebb. Korszerű támadójátékos, minden helyzethen biztosan és keményen üt és már sokkal többet is mozog az asztalnál, mint régen. Megérdemelten került az első helyre. A második helyezett Pozsákóné, régi, rutinos játékos, kiegyensúlyozott teljesítményt nyújtott. Vicziánné volt az egyetlen, aki legyőzte Lukácsot, jól nyes, elég labdabiztos játékos. Mozgási teljesítménye a várakozáson alul maradt. Mihókné küzdőképes, szívós versenyző. A két fiatal: Kárpáti és Vass, ügyes támadójátékosok, több tervszerűséget kell játékukba vinni. Exnernek ez volt az első komoly versenye. Kovácsné és a betegségéből felépült Tomorné formán kívüli játszottak.

A férfi bajnokság során jóformán egyetlen komoly mérkőzés volt, az Ózdi—Kocsis találkozó. Mindkét versenyző vágta ütötte a mérkőzést. A mezőny elég kiegyensúlyozott volt. Patkó négy győzelemmel került a negyedik helyre. Antal kimagaslott a mezőnyből, játszmaveszteség nélkül nyerte a bajnokságot. Ózdi második helyre megérdemelt, jó ütőjátékos, erőnlétén kell javítania. A sokáig betegeskedő Gyulai messze van legjobb formájától. Patkó első napi gyenge játéka után egészen feljavult. Ionganer elsősorban küzdőképességének köszönheti előkelő helyezését. Kocsis és Novák is elmaradtak szokott játékuktól, Palcsó helytelen ütőfogása miatt többre nem képes. Toldi visszaesett, Müller gyengén játszott.

ASZTALITENISZ

Nagy tömeget (173 fő!) megmozgató asztalitenisz versenyt rendezett Pécsett a Bőripari Szakszervezet f. hó 20—23-án a Bőrgyárban. A versenyen a Bőrgyár, a Kesztyűgyár és a Bőripari KTSz dolgozói vettek részt. Részletes eredmények: 3-as ffi. csapat: 1. Bőrgyár I. (Leipám E., Vajda, Müller). 2. Kesztyűgyár I. (Sudár, Gregorics, Hock); ffi. egyéni: 1. Sudár (Kesztyűgyár), 2. Leipám E. (Bőrgyár), 3. Pecsnig; ffi. páros: 1. Leipám E.—Vajda, 2. Müller—Leipám I., 3. Hock—Gregorics; vegyes páros: 1. Sudár—Novoth, 2. Leipám E.—Tóthné; ffi. egyéni kizárásos: 1. Holata, 2. Sass; női egyéni: 1. Novoth, 2. Sármán, 3. Sassváriné.

A Gépipari Technikum kultúregyüttese Pécs-Szabolcsra és Komlóra látogat el

A 19. sz. Gépipari Technikum „Somfai Arthur" kultúregyüttese örömmel és lelkesedéssel készül legújabb útjára. Mult vasárnap, február 22-én Pécsbányatelep bányászai és dolgozói zsúfolásig megtöltötték a Zalka Máté kultúrotthon nagytermét, ahol Molière: „Botcsinálta doktor" című háromfelvonásos vígjátékát játszottuk. Bár a plakátok buzgón hirdették, hogy „nevetni tilos", a bányatelepi dolgozók nem tartották be a tilalmat, s a lelkes színjátszók játékát sok-sok tapssal és nevetéssel fogadták. Az elmúlt két hétben Pécsett is többször került sikeres előadásra a darab, a honvédség, a nagyközönség, a diákság számára, s ezért a kultúrcsoport örömmel tesz eleget Komló város meghívásának, hogy vasárnap, március 1-én a komlói kultúrházban is fellépjen a „Botcsinálta doktor"-ral, amelyet tréfás kísérőműsorral, a zene- és éneknumokkal vezetünk be. Reméljük, Komló város dolgozói is megfogadják a jótanácsot, hogy „nevetni tilos" és annál jobban mulatnak. Ezt megelőzően szombaton, február 28-án Pécsszabolcson, a Puskin kultúrotthonban kerül bemutatásra a „Botcsinálta doktor". Színjátszó csoportunk különös gonddal és szeretettel fordul a szén katonái, a bányászok felé, hogy nehéz és felelősségteljes munkájukban irodalmi értékű s mégis csupa vidámság műsorával felüdítse és szórakoztassa az ötéves terv első harcosait.

Molnár Zsuzsa.

Ismerd meg Baranyát

A Magyar Természettudományi Társulat, az Irodalomtörténeti Társulat és a Történelemtudományi Társulat belépődíjas előadásokat tart a Városi Tanács Népművelési Osztálya rendezésében a dr. Doktor Sándor Kultúrházban.

Az első előadást 27-én, pénteken délután félhét órai kezdettel dr. Szabó Pál Zoltán, a Dunántúli Tudományos Intézet igazgatója tartja „Mecsek" címmel. Majd március 11-én dr. Gebhardt Antal, a természettudományi Múzeum osztályvezetője „A mecseki barlangok, különös tekintettel az abaligeti barlangra" címmel és március 27-én dr. Dombay János a Janus Pannonius Múzeum igazgatója, ismert régész „Az őskori építészet emlékei és az első falusítás jellegű települések a Mecsek hegység vidékén" címmel tartanak előadást.

Az előadásokat képek vetítésével teszik színesebbé, érthetőbbé az előadók. Az értékes, környezetünket megismertető előadásokkal kapcsolatban máris igen nagy az érdeklődés. A három előadásra érvényes jegyfüzet ára 2.— forint. Egy-egy előadásra 1.— forint a belépődíj. Szelvényfüzetek vásárolhatók a dr. Doktor Sándor Kultúrothonban, a Természettudományi Társulatnál (Janus Pannonius-u. 11.) és az üzemek kultúrfelelőseinél.

Felhívjuk városunk dolgozóit, hogy minél nagyobb számban jelenjenek meg a megyénket ismertető előadásokon.

A Magyar Rádió pécsi studiójának mai műsora:

Kultúrcsoportjaink dalaiból.

Mikrofonnal Baranyában: A szovjet film ünnepe egy pécsi moziban. Kossuth-aknai bányászaink a terv teljesítéséért. Nőket a termelőszövetkezetekbe! Egy üzem, ahol szívesen átadják munkamódszerüket a dolgozók. (hangos riport a Bőrgyárból). Hírek Baranyából. Látogatás a komlói bányában. (Szamos Rudolf hangos riportja).

Külpolitikai írás: Közoktatás Tito Jugoszláviájában.

Délszláv műsor: Daltanítás. Az árvák sorsa Jugoszláviában. A mohácsi tamburazenekar műsorából.

— **A Természettudományi Társulat** biológiai szakosztálya pénteken (27-én) délután 5 órai kezdettel tartja 2. rendes ülését a Társulat helyiségében (Janus Pannonius-u. 11.) Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó. Tartja: Dr Steinmetz Endre kiváló orvos. 2. Beszámoló a szakosztály február havi munkájáról: dr. Bacsa Antal szakosztályvezető. 3. Engesd megszületni gyermeked címen dr. Lajos László előadása. 4. Hozzászólások az előadáshoz. 5. Javaslatok a márciusi szakosztályi ülés tárgysorozatával kapcsolatban. Felkérik a társulat biológiai szakosztályának tagjait, előadóit s mindazokat a szakembereket, akik az ismeretterjesztő munkában részt kívánnak venni, hogy a szakosztályi ülésre pontosan jelenjenek meg.

HIREK

CSÜTÖRTÖK, FEBRUÁR 26

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Széchenyi-tér 5. Telefon: 20-81. 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81. Telefon: 23-94. 10/12 sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17. Telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Viktor. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS.** Várható időjárás csütörtök estig: Kevés felhő, csapadék nélkül. Mérsékelt északi-északkeleti szél. Az éjszakai fagy erősödik, a nappali hőmérséklet kissé csökken. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: csütörtök reggel nyugaton mínusz 1 — mínusz 4, keleten mínusz 3 — mínusz 6, délben plusz 5 — plusz 8 fok között. A várható napi középhőmérséklet 4 fok alatt lesz.

— **Tanácstagok fogadóórái.** A Nagy Jenő-utca 36. szám alatti kerületi irodában 27-én, pénteken délután 6—7 óráig Tancsik Lajos, a Budai I pártszervezet helyiségében 5—6 óráig Juhász István, Budai II. pártszervezet helyiségében 6—7 óráig Sallósi Károly tanácstagok fogadóórát tartanak.

— **A Magyar Jogász Szövetség** szakmai ideológiai továbbképzése keretében 26-án, (csütörtökön) délután fél 6 órai kezdettel Farkas József elvtárs, a budapesti Állam- és Jogtudományi Intézet tudományos munkatársa „az új polgári perrendtartásról" tart előadást a Széchenyi-tér 14. sz. alatti igazságügyi kultúrteremben. Érdeklődőket szívesen látunk.

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

SZINHÁZ:

Vidám klasszikus est. Szelvénybérlet „G" este fél 8 órakor.

MOZI:

Kossuth: Feledhetetlen 1919 (fél 5, fél 7, 9 órakor)

Park: Tanító, magyarul beszélő szovjet film (6, fél 9 órakor).

Petőfi: Harmadik csapás (fél 5, fél 7, 9 órakor).

BÜKKFA SZEKRÉNY olcsón eladó. Veress, Sallai-u. 1. Csak délután. 589

PÁRTÉPITÉS

Útmutatást nyujt a mindennapi pártmunkában

2 FÉRFI vagy 2 nő részére bútorozott szoba kiadó. Cím a kiadóban 594. számon.

A KOMLÓI beruházások munkához önéletrajzzal jelentkezzenek

MÉRNÖKÖK, TECHNIKUSOK, MŰSZAKIAK, KÖZGAZDÁSZOK, KÖZÉPKÁDEREK, TERV- ÉS STATISZTIKUSOK, SZÁMLALIKVIDÁLÓK, BÉRELSZÁMOLÓK, GYORS- ÉS GÉPIRÓK.

A Komlói Tröszthöz való átengedést elintézzük. A legjobb dolgozók még ez év végén, jövő év elején lakást is kaphatnak. Jelentkezés: Komlói Szénbányászati Tröszt, Kossuth Lajos utca 11. szám alatt.

Tüzes László főkönyvelő elvtársnál.

A MÁV vezérigazgatósága közli

A Budapestről Pécsre és vissza közlekedő 1910/1909. sz. gyorsmotorvonatokon érvényesek a teljesáru és féláru, valamint a 33 százalékos és hatvanhatszázalékos mérsékelt gyorsvonati párnás kocsira szóló menetjegyek, a párnás kocsira érvényes összvonalas, csoportos, vagy 200 km-es bérletjegyek (fapados kocsira szóló bérletjegy csak ráfizetés esetén érvényes).

KETTŐS BOBB eladó. Megtekinthető Horgas rádióüzletében. Teréz-u. 1. 586

SINGER VARRÓGÉP olcsón eladó. József-u. 42., délután 2-ig. 592

PRIMA SEZLON, 2 ágyba sodrony eladó. Vitéz-u. 40. 587

BELVÁROSBAN egy családi ház életjáradékra eladó. Cím: Inkőznél. 191

PRIMA SEZLON olcsón eladó. Nagyfülemile-utca 10. 395

HÁZTARTÁSI ALKALMAZOTT elhelyezkedne. Rácné. Tel.: 36—17. 593

SINGER süllyesztős varrógépet keresek megvételre „Prima állapotban lévő" jeligére a kiadóba. 601

* **Jóslatunk a vasárnapi totóra:** Debreceni Lokomotív—Győri Lokomotív: 1, 1 — Miskolci Lokomotív—Ceglédi Lokomotív: 1, 1 — Szegedi Lokomotív—Szolnoki Lokomotív: 1, x — Hatvani Lokomotív—Bp. Lokomotív: 2, 2 — Székesfehérvári Lokomotív—Soproni Lokomotív: 1, x — Kőbányai Lokomotív—Nagykanizsai Lokomotív: 1, x — Csillaghegyi Vörös Lobogó—Gázművek: 1, 1 — Bp. Kinizsi—Elektromos: 1, x — Testnevelési Főiskola—Bp. Vasas: 2, 1 — Csepeli Vasas—Athenaeum: 1, 1 — Bp. Kinizsi—Elzett: 1, 2 — Magyar Pamut—Gázművek: 1, 1. A pótmérkőzések esélyesei: Metró, Csepeli Vasas, Pamuttextil és Ganz-Villamosság.

* **A Bőrgyár tornaszakosztálya** 28-án délután 4 órai kezdettel az ifjúság részére dísztornát rendez a Nagy Lajos Gimnázium dísztermében. A dísztornát a nagyközönség részére megismétlik vasárnap délután 6 órakor. Jegyek a Szabadság-úti tornateremben igényelhetők minden délután 5—7-ig.

ELADÓ HÁZ 3x szoba-konyhás lakással, egyik átvehető. Bővebbet: INKÖZ-nél. 197

BORSEPRŐT, GYÜMÖLCSCEFRÉT minden mennyiségben átvesz Gyümölcsszeszipari Vállalat, Malom-u. 25. Minden szombaton 8—1-ig. 190

BELVÁROSBAN központi helyen lévő családi ház fizetési kedvezménnyel olcsón eladó. Zsigmond-utcában családi ház 2 szobakonyhás, beköltözhetően eladó. Elcserélném pécsi szoba-konyhás családi házamat hasonlóért Pusztavölgyben, amelyhez gyümölcsös van, esetleg eladnám. Kisebb kertes ház átvehető lakással olcsón eladó. 300 négyszögöl szőlő Szentmiklósi dűlőben eladó. Dolgozó házasnak életjáradékra házat vennék beköltözhető lehetőséggel. — Érdeklődni: INKÖZ-nél. 184

EGY TANULÓ fél és egy egész hegedő eladó. Garai u. 20., Kulcsár.

VIZSGÁZOTT SZAKÁCSNŐ több évi üzemi gyakorlattal állást keres. Cím 597. számon.

GÉPÉSZEKET (lakatos képzettségűek előnyben), fűtőket, hegesztőt, lakatost és bádogost felveszünk. Hídi Kenderfonógyár. 198

KŐMŰVESEKET, férfi és női segédmunkásokat és tetőfedőket felveszünk. Pécsi Épületkarbantartó Vállalat, Alkotmány-utca 14. sz. 196

GÉPKOCSIVEZETŐT azonnalra felveszünk. Munkakönyvvel jelentkezés Állati fehérje Váll. Basamalomi út. 195

DUNÁNTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő PALINKÁS GYÖRGY
Felelős kiadó: EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs, Perczel-u. 2 — Telefon 15-39 és 15-48
Előfizetési díj: havi 11.— forint

Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. sz. Telefon: 26-27
A nyomdáért felelős: MELLES REZSŐ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 49. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — PÉNTEK, 1953. FEBRUÁR 27

A MAI SZÁMBAN:

A Magyar-Szovjet Társaság és az Országos Béketanács ünnepi nagygyűlése a Sportcsarnokban (2. o.) — Villánykövesden diesőség a begyűjtési terv teljesítése — szégyen az elmaradás (3. o.) — A bólyi Kossuth termelőszövetkezet megkezdte a vetést. (3. o.) — Kétezren látogatták meg eddig „A Szovjetunió segítségével megyénk felvirágoztatásáért" kiállítást Komlón (4. o.)

Minden fogat, minden traktor, minden vetőgép ki a területre!

Elérkezett az idő, amikor állami gazdaságainknak, termelőszövetkezeteinknek, dolgozó parasztjainknak, minden erőt mozgósítani kell a tavaszi munkákra. A tavaszi munkák elvégzésére az erőt meg kell kétszerezni.

Kétszeres a feladat is, mivel megyénk az őszi szántás mintegy 25 százalékával elmaradt, amit pótolni kell. Nagyobb mennyiségű tavaszibúzát kell terven felül vetni éppen az őszi kenyérgabona terv nem teljesítése miatt. Ugyanakkor figyelembe kell vennünk: ennek a munkának pótlására és tavaszi tervfeladatok végrehajtására alig nyolc hét áll rendelkezésünkre. Tanácsainknak jó munkát kell végezni, hogy időben elvégezzük a munkát.

A minisztertanács határozata kimondja: községi tanácsainknak minden fogat-tulajdonost értesíteni kell, hogy a tavaszi munkák ideje alatt mekkora területen tartoznak talaj- és egyéb munkákat végezni. Tanácsaink ennek a feladatnak vagy egyáltalán vagy csak nagyon kis mértékben tettek eddig eleget. Példa erre Dunaszekcső község, ahol a dolgozó parasztok száma meghaladja az ezret, ugyanakkor a községi tanács február 22-ig semmit sem tett annak érdekében, hogy biztosítsa a tavaszi munkákhoz a szükséges fogaterőt.

A megye egész területén lehet tavaszi szántást, vetést végezni. Ennek ellenére fogatokat csak itt-ott lehet látni a földeken. Tanácsaink sürgősen hassanak oda, hogy a községben egyetlen fogat se foglalkozzon mással, mint a szántással, vetéssel.

Dolgozó parasztjaink egyenek meg mindent annak érdekében, hogy a tavaszi vetéseket ezekben a napokban — főleg a tavaszbúza, tavaszárpa, borsó, zab vetését — befejezzék. Nincs ma fontosabb, nagyobb dolog a falun, mint a jó tavaszi munka: a szántás, vetés.

Nem szabad elfeledkezni arról, hogy a munka sürgőssége ellenére is gondoskodni kell a jó talajelőkészítésről, jó vetőmagágyakról. Ne legyen egyetlen fogatos sem, aki a félnap alatt végzett szántás boronálását el nem végezné. Egy traktor sem szánthat úgy a megye területén, hogy nem használna az eke után közvetlenül fogas boronát.

Biztosítani kell, hogy minden talpalatnyi területet megműveljenek minden községben. Tanácsaink számolják fel a felelőtlenséget és járjanak el szigorúan minden olyan esetben, amikor szövetkezeteink, vagy esetleg egyéni termelőink nem gondoskodnak a föld rendes és gondos megműveléséről.

A kulákok közül az ősszel sokan szabotálták a vetést. Különösen élesen kell ügyelni arra, hogy a kulákok minden holdat felszántsanak és az előírásoknak megfelelően azt bevessék.

Gerő elvtárs a Központi Vezetőség 1952. november 29-i ülésén a következőket mondotta: „... a tavaszi mezőgazdasági munkákat előrelátóbban, tervszerűbben kell megszervezni, a vetőmagot elő kell készíteni, elő kell teremteni és hogy az ellenséget idejében le kell leplezni, s el kell szigetelni. Ez a feltétele annak, hogy tavasszal a mezőgazdasági munkákat terv szerint idejében végezzük el, s ezzel is elősegítsük a mezőgazdaságban a növénytermelésnél a terméshozam emelését."

Az egyes növényféleségek megadott határidőn belüli elvetésének első alapfeltétele: a vetőmag biztosítása. A növényféleségenként megállapított vetőmag-szükségletet elsősorban saját erőből kell biztosítani. Amennyiben a vetésre kötelezett termelőszövetkezet vagy egyéni termelő a kiszámított vetőmagszükségletet saját készletéből csak részben tudja fedezni, úgy a hiányt elsősorban más, — a vetőmagszükségleten felüli mennyiségben rendelkezésre álló — termény felhasználásával csere útján kell biztosítani. Azok a termelők, termelőszövetkezetek, amelyek őszi kenyérgabona vetéstervük pótlására tavaszi búza vetőmaggal nem rendelkeznek, vagy csak részben rendelkeznek, őszibúza, rozs, őszárpa, kukorica, zab, azonnali beadása ellenében a helyi terménybegyűjtőnél szokványminőségű tavaszi búzát cserélhetnek. Úgy mint mindenben, itt is nagy segítséget adott a Szovjetunió. A Szovjetunióból érkezett vetőmag a földművesszövetkezetek terményraktárában cserélhető ki. Tanácsaink ezt széles körben tudatosítsák a dolgozó parasztokkal, hogy a cserét legkésőbb március 5-ig bonyolítsák le és legkésőbb március 10-ig biztosítsák a tavaszbúza elvetését.

A tavaszbúza, tavaszárpa és zab hozamemelésének egyik alapfeltétele a korai vetés. Gépállomásainkon, községeinkben legyen jelszó: minden fogat, minden traktor, minden vetőgép ki a területre. A rendelkezésre álló gépi és fogaterővel megvénkben legalább öt nappal a miniszertanács határozatában előírt idő előtt befejezhetjük a tavaszi szántási, vetési munkákat. Ehhez azonban az szükséges, hogy mindenütt pártszervezeteink és tanácsaink közösen felszámolják a „ráérünk még" hangulatot, ami a vidéki gépállomás igazgatójánál is előfordult, mert csak 23-án úgy hajlandó kimenni gépekkel a területre ha az általuk végzett szántásért a megyei gépállomás igazgatósága vállalja a felelősséget.

A felelősség a tavaszi munkák időbeni elvégzéséért elsősorban a községi tanács vb-elnökét terheli. Ezt a felelősséget senkivel megosztani nem lehet. A terveket teljesíteni kell, ennek lehetősége megvan. Helyes felvilágosító munkával, ha kell a törvény szigorával, az állandóbizottságok bevonásával ne vesztegessenek községi tanácsaink, dolgozó parasztjaink egyetlen órát sem.

Községi tanácsaink, dolgozó parasztjaink gondoljanak arra, hogy a tavaszi mezőgazdasági munkákra vonatkozó minisztertanácsi határozatok végrehajtása az állami és az egyéni érdekeket szolgálja. A vetési munkák időbeni jó elvégzése ötéves tervünk előmozdításának eszköze, a békéért folytatott harc része. Tartsák ezt szem előtt megyénk dolgozó parasztjai és végezzék így a munkát. Ebben az esetben Baranya megye az elsők között végezhet a tavaszi mezőgazdasági munkákban.

Lukács Antal
a megyei tanács VB mezőgazdasági osztályvezető-helyettese.

Béke-akna bányászai elérték a havi 100 százalékos terv teljesítést

István-akna bányászai küzdjenek még jobban, törlesszék le az adósságot

Február 22-én, amikor átvették a Szabolcs kerület bányászai a minisztériumi versenyzászlót és a büszke élüzem címet, — megfogadták: „Ezt a zászlót nem adjuk ki kezünkből."

Ez a jelszó újabb erőt adott az István- és Béke-aknai bányászoknak. Elhatározták, hogy szerdán és pénteken többtermelési napot tartanak, annak érdekében, hogy a februári tervüket teljesíthessék, törlesszék a januári adósságukat. A szerdai többtermelési nap szép eredményeket hozott mindkét aknán.

Béke-akna bányászai ezen a napon 140.25 százalékra teljesítették tervelőirányzatukat és így havi átlaguk is 100.9 százalékra emelkedett.

A büszke élüzem jelvény, a minisztériumi vándorzászló megtartásához azonban nem elég csak a Béke-aknai bányászok jó munkája. Tudják ezt az István-aknai bányászok is.

A szerdai többtermelési napon 16 fejtés közül egy sem volt olyan, amely ne teljesítette volna túl tervelőirányzatát.

Kiváló munkát végeztek a Szlavek-fejtés dolgozói, akik napi tervüket 147 százalékra, míg Rózsa János csapata 174, Bozsér János fejtése 169, Bitter Ignác brigádja 140, Garai József fejtése 153, és Tavasz Lajos csapata 152 százalékra teljesítette napi tervét.

Az egyéni versenyben Fucur László szénhanovista vájár tartja az elsőséget. Ezen a napon is 165 százalékra teljesítette tervét.

De komoly versenytársak is jelentkeztek ezen a napon a Rózsa- és a Szlavek fejtésekben, ahol Kovács Mihály (5) elvtárs 150, Mikó József elvtárs pedig 150 százalékra teljesítette napi tervét. De erősen előretört Tóth György vájár is, aki 140 százalékos tervteljesítéssel járult hozzá az élüzem-jelvény és a zászló megtartásáért folyó nagy harchoz.

Az István-aknai bányászok lelkes harcának eredményét legjobban az akna teljesítményén lehet lemérni.

István-akna ezen a napon 127.94 százalékra teljesítette napi tervét és így az addigi 92.84 százalékos havi átlag 94.51 százalékra emelkedett.

Még két nap van vissza ebből a hónapból. Szaboles kerület bányászainak minden lehetőségük megvan arra, hogy februári tervüket adósság nélkül zárják le és március 9-ig behozzák januári lemaradásukat. Ehhez az szükséges, hogy még lelkesebben induljanak harcba és akkor teljesíthetik ígéretüket, a büszke élüzem cím továbbra is a Szabolcs-kerület bányászainak dicsőségét, jó munkáját hirdeti.

A kétoldalú versenyszerződésekben vállaltak betartása a műszaki vezetőkre is kötelező

Nemrég kötöttek kétoldalú párosversenyszerződéseket a pécsbányatelepi bányászok. Ezekben

a szerződésekben lerögzítették,

hogy a csapatok több, jobb szenet termelnek, ha biztosítják számukra a megfelelő műszaki feltételeket, ha fennakadás nélkül ellátják őket fával, üresosillével, megfelelő atmoszféra nyomású sűrített levegővel. Jelenszki János és Veszeli József elvtársak csapatai is azok közé tartoznak, akik megkötötték a műszaki vezetőkkel a szerződést. A Veszeli-csapat tagjai párosversenyre hívták Jelenszki János csapatát: melyikük ér el magasabb teljesítményt a műszaki vezetők támogatásával. A Jelenszki-fejtés Fischer Ferenc harmada ekkor a 110 csillés műszakonkénti előirányzat helyett 115 csille szén kitermelését vállalta. Veszeliék a 130 csillés előirányzat helyett 140 csillét vállaltak és akkori munkahelyükön átlag 160—170 csille szenet termeltek naponta. Kétségtelen, hogy jobb eredményt értek el, mint versenytársaik, amiért csütörtökön dél után megkapták a kerületi versenyzászlót és a pénzjutalmakat jó munkájukért. Azonban sem Veszeliék, sem Jelenszkiék nem tudtak semmit a versenyeredményekről és a szakszervezet hanyagságából, mulasztásából még ma sem tudják, hogy pontosan milyen eredményekkel zárult a két csapat között elindított verseny.

A Veszeli-csapat azóta más munkahelyre került, Jelenszkiék fejtése pedig elmeddült. Veszeliéknek naponta szabják meg a műszakiak, hány csille szenet kell termelniök. A havi tervelőirányzat egyelőre még nincs meg, de a csapat tagjai elvárják, hogy a műszaki vezetők biztosítsák a munkához szükséges anyagokat, elsősorban az üresosillét, amelyben legszükebb a keresztmetszet. Veszeli elvtárs még jól emlékszik Horváth Márton elvtárs beszédének arra a részére, amelyben hangsúlyozta: „Amennyire helyesen és joggal követeli meg minden igazgató, műhelyfőnök, mester, hogy a műszakkezdésnél, sőt a műszakkezdés előtt minden dolgozó munkára készen ott legyen munkahelyén, ugyanilyen joggal követelhetik meg ezek a dolgozók, hogy álljon rendelkezésükre a nyersanyag, a szerszám, a rajz, vagy egyéb munkamegbízatás. Azt kívánják és követelik ezek a dolgozók, hogy a fegyelem kötelezettsége kétoldalú legyen."

A dolgozók Pécsbányatelepen is elvárják, hogy

„a fegyelem kötelezettsége kétoldalú legyen",

s a műszaki vezetők helyes szervezéssel, elosztással szüntessék meg az egyes helyeken fennálló üresosillehiányokat. A Veszeli-csapat, amely általában 97—98 százalékra teljesíti a tervét, sokszor üresosillehiánnyal küzd. A 25-ös éjjeles műszakon is komoly hiányosságok voltak az üresosille-ellátásban. A csapat tagjai legalább húsz csillével többet tudtak volna megtölteni, mint amennyit odairányítottak nekik. 135 csille szén volt az előirányzat és 124 csilléve szállítottak csak el munkahelyükről. Ez a hiba természetesen kihat az akna termelésére is. A Jelenszki-fejtés Fischer harmadánál hasonló volt a helyzet. A csapat tagjai négyszer-ötször megálltak üresosillehiány miatt és ezzel két órai munkaidőt, legalább 25 csille szenet vesztettek el.

Hol voltak ezidő alatt a felelős műszaki vezetők? Miért nem gondoskodtak arról a körletvezetők, — akik a kétoldalú párosversenyszerződéseket a csapatokkal megkötötték, — hogy üresosilléjük legyen? Hol voltak azok, akik vállalták hogy a csapatoknak zökkenő nélkül ellátják üresosillével, fával, sűrített levegővel? A csapatok megsegítésére ugyanis nem intézkedett senki, ami odavezetett, hogy ezzel az akna közel félszáz csille szenet elvesztett a terveljesítésből.

Van jó példa is Pécsbányatelepen arra, hogyan kell betartani a kétoldalú versenyszerződést. A Glock-csapat tagjai elmondják, hogy őket mindenben támogatják a műszaki vezetők. Ellátják őket megfelelő mennyiségű és méretű fával, biztosítják a jó levegőt és az üresosilléket is. Kult Ádám elvtárs, a körletvezető példát mutat abban, hogyan kell a műszaki vezetőknek teljesíteni kötelezettségüket, hogy kell megszilárdítani a kapcsolatot a dolgozókkal és összefogva velük, harcolni a termelésért. Kult elvtárs nem szégyenli sokszor saját kezűleg megemelni a kidőlt csilléket, vagy elmenni a szállítási felvigyázóhoz és követelni, hogy csapatai számára küldjenek üresosilléket. Törekvése lelkesíti a körlet dolgozóit, akik szintén lelkesen harcolnak a lemaradás pótlásáért. Kult Ádám körlete — bár még nem teljesíti 100 százalékra tervét, — élretört, a hó végére pedig minden valószínűség szerint teljesíti tervét.

Kult elvtárs munkájáról

vegyenek példát

azok a körletvezetők, aknászok, akik felelősek a Jelenszki- és Veszeli-csapat anyaggal való ellátásáért és sürgősen javítsák ki a hibákat. Azért, hogy a Veszeli-csapat 61, a Jelenszki-csapat pedig 639 csille szénnel tartozik népgazdaságunknak elsősorban ők a felelősek!

Teljesítik adott szavukat

Az elmúlt tíz napban ismét szép eredményeket értek el a Dohánygyár dolgozói az április 4-re tett vállalások teljesítésében.

Molnár József ládaszerelő vállalta, hogy április 4-ig munkatársának, Kovács Lajosnénak átadja munkamódszerét, hogy április 4-én már ne 100 százalékon alul, hanem azon felül legyen átlagteljesítménye. Molnár József vállalását már teljesítette. Kovács Lajosné már nem 100 százalékon alul, hanem 130 százalékra teljesítette előirányzatát.

Várdai József és munkatársai április 4-re határidőre azt vállalták, hogy a lehető legkisebb anyagot is felhasználják munkájukban és a gépjavításokat használt anyagokból végzik. Várdai József és munkatársai a használt anyagok újabb felhasználásával február 20-ig négyezer forintot takarítottak meg.

A minőség terén is szép eredmények születtek az üzemben. Kelemen Józsefné, Valek Pálné, Hubert Sándorné gépesnők és Kovács György csomagolási műszerész azt vállalta, hogy április 4-ig 92 százalékos minőségi munkájukat 3,3 százalékkal emelik. A második dekádban a vállalásukban 95 százalékos minőségi eredményt értek el.

Virágos várossá válik Pécs és Komló

Szép városunk és épülő büszkeségünk, Komló, ezévben virágos várossá lesz. A pécsi Kertészeti Vállalat dolgozói már az ősszel hozzákezdtek, hogy Baranya két városát üdévé, virágossá tegyék. A vállalat csak ez év első negyedében 150.000 virágpalántát nevel, melyet Pécs és Komló városok tereinek, utcáinak díszítésére használnak fel.

A vállalat dolgozói most végezték el a város fáinak nyesését és megkezdték a hiányok pótlását. A vállalat dolgozói úgy fogadták, hogy mire elérkezik hazánk felszabadulásának évfordulója, nem lesz hiányzó fa az utak mentén. Ez a munka folyamatban van. A város egyik legszebb terére, a 48-as térre 8—10 éves kifejlett fákat ültettek, melyeknek csak a földlabdája 100—150 kiló súlyú volt. De megérte a fáradságot, mert már az idén árnyékot adnak a pihenni vágyó dolgozóknak.

Nem feledkeznek meg a Deák-utca most nyíló folytatásáról sem, melyet az Élmunkás-házig mindkét oldalon fásítanak és a házak előtt füszőnyeget virágágyakat létesítenek. Parkosítják Pécsett az újmeszesi és Komlón a kökönyösi lakóházak környékét. Ezzel eltüntetik az építkezés visszamaradt törmelékeit, otthonossá, barátságosabbá varázsolják ezeket az új lakótelepeket is.

A vállalat dolgozói úgy tervezik, hogy nem hagynak a városban egy talpalatnyi arra alkalmas területet sem díszítetlenül. Sor kerül a járdák mentén húzódó földsávok gyepesítésére és virágosítására is. Így többek között gyepszőnyeget és virágdíszt kap a Sztálin-, Beloiannisz- Vorosilov és Aidinger János-utcák, eddig elhanyagolt járda földszegélye is.

Természetesen ismét megújítják a városi parkok eddig is szokásos virágdíszeit és az utakat — ahol erre mód van, — vörös salakkal hintik fel, hogy még jobban kiemelkedjen a park üde zöldje.

Az utcai virágágyakat úttörőknek adják át kezelésre és megőrzésre. — Szép lesz tavaszra és nyáron városunk, szebb, mint eddig volt. A vállalat dolgozói ezúton is kérik a házak lakóit, hogy az öntözésre alkalmas vizet nyáron ne a kiöntőkbe, hanem a házak előtti kertekre öntsék. Hadd viruljanak a nyári melegben is a virágok. Megéri a kis fáradságot, mert az ott lakók gyönyörködnek benne a legtöbbet.

Tavaszra és nyárra gyepszőnyegek, virágágyak, fogják díszíteni városunkat. Városunk lakói vigyázzanak a virágokra, gondozzák, mert valamennyiünk kincse.

A Magyar-Szovjet Társaság és az Országos Béketanács ünnepi nagygyűlése a Sportcsarnokban

Csütörtökön délután egybegyűltek Budapest dolgozóinak képviselői a Sportcsarnokban, hogy résztvegyenek a Magyar-Szovjet Társaság és az Országos Béketanács országos nagygyűlésén. Énekszóval, indulók hangjai mellett gyülekeztek a hatalmas teremben, amelynek falait Lenin, Sztálin és Rákosi elvtársak képei, vörös és nemzetiszínű zászlók, a Magyar-Szovjet Társaság és az Országos Béketanács emblémái, s jelmondatok díszítették.

Megjelent a nagygyűlésen Dobi István, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke, Darvas József közoktatásügyi miniszter, Komjáthy László kohászati miniszterhelyettes, Rákosi Mátyásné, a magyar politikai gazdasági és kulturális élet több más vezető személyisége, Kossuth-díjas tudósok, művészek, írók, a termelésben élenjáró dolgozók.

Résztvett a nagygyűlésen a Magyar-Szovjet Barátság Hónapján hazánkban tartózkodó szovjet küldöttség számos tagja, I. P. Bárgyin, kétszeres Sztálin-díjas akadémikus vezetésével, valamint V. Z. Kurmenko, a VOKSZ magyarországi képviselője. Jelen voltak a nagygyűlésen a magyar Szakszervezetek XVIII. Kongresszusára hazánkba érkezett szovjet szakszervezeti küldöttség tagjai, valamint a többi külföldi szakszervezeti küldöttek.

A nagygyűlést Andics Erzsébet, Kossuth-díjas, az Országos Béketanács elnöke nyitotta meg. A megjelentek lelkes tapsától kísérve köszöntötte a nagygyűlésen részvevő szovjet küldöttség tagjait, akiknek az úttörők virágcsokrokat nyujtottak át. A nagygyűlés részvevői hosszasan ünnepelték az elnökségben helyetfoglaló szovjet vendégeinket.

Andics Erzsébet megnyitó szavai után I. P. Bárgyin, kétszeres Sztálin-díjas akadémikus, a Szovjetunió Tudományos Akadémiájának alelnöke, a Szovjetunió Legfelső Tanácsának tagja, a Magyar-Szovjet Barátság Hónapján részvevő szovjet küldöttség vezetője mondott beszédet.

Bargyin elvtárs beszéde

Engedjék meg, hogy üdvözöljem Önöket a szovjet tudósok nevében, akik az egész szovjet néppel együtt aktív harcot folytatnak azért, hogy országunkban diadalra jusson a kommunizmus, s az egész világon békében és boldogságban éljenek az emberek — kezdte beszédét Bargyin.

Ez a mai békegyűlés az ötödik Magyar—Szovjet Barátsági Hónap idejére esik, amely erősíti és fejleszti népeink barátságát és együttműködését, elősegíti a világbéke megszilárdítását.

A továbbiakban hangsúlyozta, hogy a szovjet embereket a békés alkotó munka lendülete viszi előre. Lelkesen dolgoznak a gyárakban, üzemekben, kolhozföldeken, tudományos intézetekben és laboratóriumokban, átalakítják a természetet, tervszerű támadást intéznek a sivatagok és a szárazság ellen.

A XIX. pártkongresszus, Sztálin elvtárs új tudományos felfedezései ből kiindulva, kidolgozta a kommunizmus felé haladó Szovjetunió ötödik ötéves tervének irányelveit. Ezek az irányelvek kifejezésre juttatják alkotó munkát végző népünk békevágyát, pontosan és határozottan válaszolnak arra a kérdésre: miért kell nekünk, szovjet embereknek a béke.

Nekünk béke kell, hogy biztosítsuk valamennyi iparágunk gyorsütemű fejlődését.

Békét akarunk, hogy nagymértékben fejlesszük a lakásépítkezést, tovább javítsuk a lakosság egészségügyi ellátását az ötéves terv folyamán befejezzük az áttérést a bétosztályos oktatásról az általános középfokú oktatásra.

A szovjet emberek határtalan lelkesedéssel végzik alkotó munkájukat, minden erővel harcolnak a népek békéjéért és barátságáért.

1952. végén Moszkvában tartották a béke híveinek negyedik országos konferenciáját. A szovjet tudósok e konferencia szónoki emelvényéről azzal a felhívással fordultak külföldi kartársaikhoz, hogy hazájuk néptömegeivel együtt haladjanak a békeharcosok első soraiban.

A szovjet tudósok célja — hangsúlyozta a többi között I. P. Bargyin — hogy barátságot tartsanak fenn minden ország becsületes tudósaival, kicseréljék egymással tudományos tapasztalataikat, együtt dolgozzanak a békéért és a népek virágzásáért.

A szovjet tudósok résztvettek a népek bécsi békekongresszusán, amely felhívta a világ népeit, hogy közösen harcoljanak a háború ellen a békéért.

Amikor a szovjet tudósok kiszélesítik a tudományos együttműködést az igazi tudomány területén, egyuttal kötelességüknek tartják leleplezni az imperializmus embergyűlölő álltudományát, síkraszállni az ellen, hogy az imperialisták a fizika, kémia és bakteriológia nagy vívmányait az embermilliók, nemzetek és népek tömeges kiirtására használják fel.

A szovjet nép lelkesen dolgozik, világosan látja a nagyszerű célt és magabiztosan halad előre — mondotta befejezésül I. P. Bargyin. — Nagy vezére és tanítója, Sztálin elvtárs vezetésével, a Kommunista Párt irányításával építi a kommunista társadalmat és fel is fogja azt építeni.

Élien a népek békés munkája és baráti együttműködése!

Élien a dolgozó emberiség lángeszű vezére a nagy Sztálin!

I. P. Bárgyin szavait kitörő lelkesedéssel fogadták a gyűlés részvevői. Felállva, hosszantartó, viharos éljenzéssel köszöntötték a magyar nép nagy barátját, a világ békeharcának lángeszű vezetőjét, a nagy Sztálint és a magyar nép bölcs vezérét, Sztálin elvtárs legjobb magyar tanítványát, Rákosi Mátyást.

Ezután Komjáthy László kohászati miniszterhelyettes lépett a mikrofonhoz.

Komjáthy László kohászati miniszterhelyettes beszéde

A szovjet kohászati tudomány, a szovjet kohászok Bragyin elvtárs személyében szinte fel sem becsülhető segítséget adnak ezúttal is a kohászati üzemek az acélanyagipar munkájának megjavításához — mondotta a többi között Komjáthy László. — Most már rajtunk, magyar kohászokon múlik, hogy mit és mennyit valósítunk meg ezekből a tanácsokból, hogyan harcolunk a tapasztalatok bevezetése előfeltételeinek megteremtéséért.

Most, — amikor az úgynevezett „objektív" nehézségek csak úgy tornyosulnak — mit jelent a szovjet tapasztalatok felhasználása, erre csak egyetlen példát említek; a csepeli martinászok példáját, a Marxról elnevezett csepeli kohászbrigád példáját. A brigád tagjai ez év elején éppúgy el voltak maradva a terv teljesítésével, mint az ózdiak és a diósgyőriek. Azonban ők jól tudták, hogy az objektív nehézségek hangoztatásával egyeseket esetleg félre lehet vezetni, de az ilyen szólamok az ember saját lelkiismeretét nem nyugtatják meg. Nem mondtak le a felszabadulás évfordulójára terven felüli termelésre tett vállalásukról, hanem a nehézségek leküzdéséhez fogtak. Amoszov elvtárs a hazánkban járt híres uráli olvasztár tanácsainak megvalósításához.

A Marx-brigád januári tervét 160 tonna acéllal teljesítette túl.

Kövessék Ózdon és Diósgyőrött, hazánk minden kohászati üzemében a csepeli martinászokat, vegyék elő a szovjet kohászok tanácsait, szívleljék meg a szovjet kohászati tudomány tanításait, harcoljanak értük, hogy megszűnjék a különbség szavaink és tetteink között.

Komjáthy László felszólalása után a részvevők meleg szeretettel, hosszantartó tapsal üdvözölték a szónok! emelvényre lépő V. P. Druzint, a „Zvjezda" főszerkesztőjét.

A népek bécsi békekongresszusán a világ valamennyi népének küldöttei állást foglaltak minden feszültséget okozó nemzetközi kérdés békés megoldása mellett — kezdte beszédét V. P. Druzin. A békéért folyó harc nem egy párt vagy egy osztály ügye, a békeharcot maguk a népek vívják. A szovjet kultúra képviselői népükkel együtt felelősnek érzik magukat a béke ügyéért.

A szovjet írók szoros kapcsolatban állnak népük életével, megértik és átérzik a nép törekvéseit, munkásságukkal védik a béke igaz ügyét. Az emberek nyugodt és boldog életéhez békére van szükség.

A bécsi kongresszuson a béke megvédésének nagyszerű feladatai egyesítették a legkülönbözőbb embereket — öregeket és fiatalokat, fehéreket és feketéket, papokat és ateistákat, kommunistákat és nem kommunistákat.

A béke érdekét szolgáló nagyszerű munkában — mondotta a továbbiakban V. P. Druzin, — a dolgozók százmilliónak felvilágosításában, hogy miért akarnak az amerikai imperialisták háborút — igen nagy és fontos szerep vár a kultúra munkásaira. Az írók és művészek tüzes szavak és élénk színek segítségével könnyen megtalálják az utat az emberek szívéhez, titkos gondolataihoz és érzéseihez. Az író meggyőzően, a művészet nyelvén ki tudja fejezni annak az embernek érzéseit és gondolatait, aki nem akarja újabb pusztító háború kitörését, annak az embernek érzéseit és gondolatait, aki meg akarja védeni a békét, hogy boldogan élhessen.

A szovjet írók mindig tevékenyen harcoltak az embergyűlölő fasizmus, az imperialista rablás és mészárlás ellen.

Széles visszhangra talál nak minden ember szívében Ilja Erenburg, Fagyejev, Tyihonov, Szimonov és más szovjet írók megnyilatkozásai, akik tevékenyen harcolnak az egész emberiség alanyelő létérdekeiért.

Mi, szovjet írók, felhívjuk az összes jóakaratú embereket, tömörítsék szorosabbra soraikat, zárkózzanak fel a békeharcosok mögé, vessék latba minden erejüket a harmadik világháború gyujtogatók bűnös terveinek meghiúsítására.

V. P. Druzin beszédét gyakran szakította félbe a gyűlés részvevőinek lelkes tapsa, éljenzése. Beszéde befejeztével perceken át zúgott a lelkes taps, s amikor V. P. Druzin magyar nyelven éltette a magyar-szovjet barátságot, Sztálin és Rákosi elvtársakat, a lelkesedés még tovább fokozódott. Szűnni nem akaró forró éljenzéssel köszöntötték a dolgozók a nagy szovjet népet, a világ első békeharcosát, Sztálin elvtársat és népünk szeretett atyját és tanítóját, Rákosi elvtársat.

Amikor a viharos taps elült, Kónya Lajos Kossuth-díjas költő, a Magyar Írók Szövetségének főtitkára emelkedett szólásra.

— A mi békeharcunk nem pacifizmus — mondotta a többi között. — Mi békét követelünk az embermilliónak, harcot hirdetünk a háború ellen. És mert szívünk szeretettel van tele az alkotó, építő embermilliók iránt, gyűlöljük a háború fenevadjait és a népek árulóit.

Ezután Marija Dmitrijevna Ovszjannyikova, a közgazdasági tudományok kandidátusa, a „Szovjetszkaja Zsenscsina" főszerkesztője szólalt fel.

Ovszjannyikova elvtársnő beszéde

— Mi, szovjet nők lelkünk mélyéből, anyai szívünk minden erejével gyűlöljük a háborút — mondotta bevezetőben M. D. Ovszjannyikova. — Hiszen magunk tapasztaltuk, mennyi borzalommal és szenvedéssel jár a háború. Nincs olyan szovjet nő, aki a háború éveiben ne öntött volna keserves könnyeket fia, leánya, férje, testvére, vagy völegénye sírján.

Ezért értjük meg és érezzük át annyira minden olyan nép bánatát és szerencsétlen helyzetét, amelynek az agresszor véres keze mérhetetlen szenvedést okozott vagy okoz.

Mi, szovjet nők fáradhatatlanul harcolunk a békéért és erősítjük testvéri kapcsolatainkat a népi demokratikus országok, a nagy Kína, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság és a Német Demokratikus Köztársaság asszonyaival.

Együtt haladunk a nemzetközi nőmozgalom élén és kitartó békeharcunkkal a harc lobogóia mögé sorakoztatjuk az asszonyok millióit a kapitalista gyarmati és függő országokban.

Két és fél év telt el azóta, hogy az amerikai agresszorok megindították támadásukat Korea ellen — mondotta a továbbiakban M. D. Ovszjannyikova. — Ezalatt véres aratásuk körülbelül annyi profitot jelentett számukra, mint a kétszeranynyi ideig tartó második világháború.

A Koreában elkövetett amerikai gaztettéket kivizsgáló nemzetközi nőbizottság tagjaként abban a megtiszteltetésben volt részem, hogy meglátogathattam ezt a szabadságszerető kis országot. Saját szemünkkel láttuk, hogy az amerikai pilóták kegyetlenül meggyilkolják az útion haladó embert, a mezőn dolgozó parasztot, az utcán játszó kisgyermeket.

A koreai nép az amerikai agresszorok többszörös túlereje ellenére hősiesen védi szülőhazáját s szentül hisz győzelmében. Mi, a szocialista tábor tagjai is hiszünk győzelmében s hisz benne az egész haladó emberiség.

Mi, nők, békében és barátságban akarunk élni a világ minden népével. Ezért forrón üdvözöljük a népek bécsi békekongresszusának határozatait és nagy megelégedéssel fogadtuk a Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség határozatát a júniusban Dániában megtartandó nemzetközi nőkongresszus egybehívásáról.

Mi, szovjet nők újabb termelési győzelmekkel köszöntjük majd a kongresszust, mert tudjuk, hogy győzelmeinkkel a Szovjetuniónak, a világbéke támaszának erejét növeljük.

Tartson örökké a szovjet és a magyar nép barátsága népeink örömére és boldogságára!

Sokáig éljen a magyar nép vezére Sztálin hű tanítványa és harcostársa — Rákosi Mátyás! — fejezte be üdvözlőszavait Ovszjannyikova.

Amikor M. D. Ovszjannyikova befejezte beszédét, ismét végigviharzott a hatalmas termen a lelkesedés hulláma. Helyükről felállva viharos „hurrá"-val ünnepelték népeink barátságát s e barátság legkiválóbb harcosait, népeink nagy vezetőit: Sztálint és Rákosi Mátyást. Ovszjannyikova magyar nyelven éltette a magyar-szovjet barátságot, s a gyűlés részvevői zúgó „hurrá"-val, forró tapssal válaszoltak az üdvözlésre.

Dr János György felszólalása

Ezután dr János György, a koreai „Rákosi Mátyás kórház" orvosa szólalt fel.

— Dolgozó népünk és pártunk bizalmából közel kilenc hónapot töltöttem a harcoló Korea földjén, ahol a magyar orvosegészségügyi csoport tagjai a Rákosi Mátyás hadikórházban — dolgoztam a sebesültek gyógyításáért — mondotta bevezetőben dr. János. Felejthetetlen tanulságot jelentett számunkra a felszabadító háborúját folytató koreai nép és a segítségére sietö kínai önkéntesek öntudatos, elszánt hősiességének megismerése.

Koreában nincs hátország — mondotta a továbbiakban dr. János György. Az amerikai repülő fenevadak mindenütt pusztítanak, ahová el tudnak jutni. Kimondhatatlanok a koreai nép szenvedései, de azt a népet, amely már érezte egyszer a szabadság ízét, nem lehet elpusztítani. Korea él, dolgozik és harcol igaz ügyéért. A koreai nép minden áldozatot készség nélkül vállal. A katonák a frontokon harcolnak: helyüket a földeken, gyárakban, üzemekben, hivatalokban asszonyaik foglalták el. És a termelés egyre emelkedik, mindent a frontnak, mindent a győzelemért.

— A frontokon tömegesen születnek az új hősök, Matroszov követői, az ország belsejében pedig a munka győzelmei, az áldozatkészség egyszerű és mégis ragyogó példái.

Legyőzhetetlen ez a nép. Látták és tapasztalták ezt az amerikai banditák is, egyik oka ez annak, hogy a legembertelenebb eszközhöz, a baktériumháborúhoz folyamodtak. Az amerikaiak tagadják, hogy baktériumháborút folytatnak. De a kiküldött nemzetközi bizottság tagjai ennek számos megbízható bizonyítékát találták.

Forrón megszerettük Korea népét — hangsúlyozta dr. János — második hazánknak vallottuk Korea földjét. Fájdalmas volt a búcsú a kórházban, amikor átadtuk munkánkat a következő orvosecsoportnak. Azzal a tudattal léptük át az Amnogan hídját, hogy Kim Ir Szen népe, Mao Ce-Tung önkéntesei biztosan hazahozzák a békét. Egyre inkább rájönnek arra, hogy a nagy földrajzi távolságok, gazdasági és kulturális különbségek ellenére a becsületes munkás, az élet értékeit megbecsülő embereknek mennyire közösek a törekvéseik a világ legkülönbözőbb tájain. Az utóbbi hónapokban rendkívüli mértékben megizmosodott a népi százmilliók bizalma önnön erejükben.

Felmérhetetlen jelentőségű tény ez és hogy bekövetkezett, azt elsősorban és mindenekelőtt az emberiség élcsapata, a szovjet nép példájának, Sztálin elvtárs lángeszű útmutatásainak és segítségének köszönhetjük. Százszorosan érezzük ezt mi magyarok, a multban sokat szenvedett, évszázadokon keresztül elnyomott nép, amely számára a felszabadító Szovjetunió nyitotta meg a szabadság és a boldog felemelkedés útját. A Szovjetuniónak köszönhetjük, hogy országunkban nagyot fordult a történelem kereke, népünk a történelem napfényes oldalára került, megtalálta a helyes utat, amelyen haladva gyorsütemű előrehaladása biztosítva van.

Nagy célok, nagy feladatok, nagy erőfeszítések kívánnak. Olyan hatalmas történelmi feladatnak a megvalósítása, mint amit népünk maga elé állított: a szocializmus felépítése, a béke megvédése, hatalmas erőkifejtést kíván. A békéért küzdők tábora, a dolgos munkásemberek tábora, akik tudják, hogy a szavaknak a tetteknek adnak erőt.

Népünk urai lett sorsának, saját erőfeszítéseinktől függ feladataink megoldása. Nem igazi békeharcos, nem igazi hazafi az, aki nem úgy fogja fel közvetlen feladatait, hogy az eddiginél jobban, sokkal jobban kell dolgoznia. Nem csodavárás, hanem munka, minden perc jó kihasználása, a legfejlettebb módszerek alkalmazása, a terv teljesítése és túlteljesítése, ez kell, hogy szeme előtt legyen mindenekelőtt bányászainknak, kohászainknak, de az ipar és mezőgazdaság összes dolgozóinak, a kultúra valamennyi munkásának.

Ebben is a szovjet elvtársak a mi példaképeink. Művségük hazaszeretet, amely a legtisztább, legönzetlenebb nemzetköziséggel párosul, magas eszmeiség és ugyanakkor fáradhatatlan mindennapi, apró munka a béke szolgálatában, a béketábor anyagi és erkölcsi erejének napról-napra való szakadatlan gyarapítása, az emberiség jobb jövőjének áldozatkész építése, — ez az, amit a szovjet békeharcosoknál láttunk, ez az, amit fokozottabb mértékben meg kell tőlük tanulnunk.

De a szovjet nép példája nemcsak arra int bennünket, hogy fáradhatatlan munkával gyarapítsuk a békefront erejét, hanem arra is, hogy a legnagyobb mértékben éberek legyünk, ezerszer éberebbek, mint eddig voltunk, az imperialista rablók és ügynökeik üzelmeivel szemben. Hogy kérlelhetetlenek legyünk a harcban, — még kérlelhetetlenebbek, mint eddig voltunk — a béke és az emberiség ellenségeivel szemben.

Andics Erzsébet lelkes tapssal fogadott szavai után a zenekar „A békétábor legyőzhetetlen" című indulót játszotta. A nagygyűlés részvevői harcos elszántsággal énekelték együtt: „... ha összetartunk rendületlen, legyőzzük végleg a háborút..."

TELJESÍTSE MINDEN DOLGOZÓ BEGYŰJTÉSI KÖTELEZETTSÉGÉT!

Villánykövesden dicsőség a begyűjtési terv teljesítése — szégyen az elmaradás

Villánykövesd a megyében az elsők közt áll a begyűjtésben. A község évi baromfibeadási tervét 23 százalékra, tojásbeadási tervét 27 százalékra, 1952—53. évi sertésbegyűjtési tervét 80 százalékra, első negyedévi tejbegyűjtési tervét szerda estig 96 százalékra teljesítette. Az „Alkotmány" tsz-ecs is hasonlóan áll begyűjtési tervének teljesítésével.

A begyűjtési tervek határidőre való teljesítésében és túlteljesítésében nagy része van a községi begyűjtési állandóbizottság jó munkájának. Amint a villánykövesdi tanács jegyzőkönyve mondja, a begyűjtési állandóbizottság és a végrehajtóbizottság január 6-án ülést tartott, ahol begyűjtési munkatervet dolgoztak ki. Az állandóbizottság tagjai, a munkaterv szerint, először is feltérképezték a községet. A begyűjtési állandóbizottság mindegyik tagjára 25 ház jutott. A házak lakóit a begyűjtési állandóbizottság tagjai összehívták a legnagyobb, legmegfelelőbb házba kisgyűlésre, ahol ismertették a dolgozó parasztok előtt az 1953. évi begyűjtési rendeletet. A kisgyűléseket a dolgozó parasztok szívesen fogadták, figyelmesen meghallgatták az ismertetéseket. Mindenütt azt mondták, mint Bock Miklós és Krausz József egyénileg gazdálkodó parasztok: „A tojást először nem a piacra visszük, hanem beadási kötelezettségünket teljesítjük."

Ez azonban még nem biztosította volna a begyűjtési kötelezettség teljesítését, illetve túlteljesítését. A begyűjtési állandóbizottság, a kommunisták agitációs munkája csak akkor lehet eredményes, ha az egyben példamutatással is jár. Ezért a begyűjtési állandóbizottság tagjaitól elvárták, hogy ők legyenek az elsők, akik teljesítik beadási kötelezettségüket. Ez meg is történt. Wittenberger Lőrinc, a begyűjtési állandóbizottság elnöke és a bizottság többi négy tagja január 20-ára teljesítette beadási kötelezettségét. A baromfibeadásból mindenki a félévi kötelezettséget, a tojásbeadásban Wéber György egész évi kötelezettségét, Hágendorn János félévi kötelezettségét teljesítette. A begyűjtési állandóbizottság tagjaival együtt élenjártak a kommunisták, mint például Somlai Ádám elvtárs, aki a mai napig tojásbeadásból szintén teljesítette félévi kötelezettségét, baromfibeadásból az évi kötelezettség 35 százalékát.

Sokat használ a tanácsháza falára kifüggesztett dícsérő és szégyentábla is. A tábla egyik felére írják a jól teljesítőket, a másik felére az elmaradókat. Szerdán a jól teljesítők között lehetett látni Tőke Zsigmondot, Keresztes Mátyást, Kovács Bélát és még több élenjáró dolgozó parasztot. Tőke Zsigmondot annyira felbuzdította a dicséret, hogy az egész évi sóványbaromfit be akarta adni egyszerre. Kőszegi János tanácselnök elvtárs megmagyarázta neki, hogy erre nincs szükség, és nem is lenne helyes, mert a városi dolgozóknak állandóan kell biztosítani a friss baromfit.

Azok pedig, akik szégyentáblára kerülnek, bekopognak a tanácsháza ablakán és kérik, hogy töröljék le nevüket, teljesítik beadásukat. Így tett Schneider Vilmosné is.

Ez a két példa is mutatja, hogy Villánykövesden az egész falu előtt dicsőség az, ha valaki határidőre, határidő előtt teljesíti, illetve túlteljesíti begyűjtési tervét és szégyen az, ha elmarad. Ezt a hangulatot kell minden faluba megteremteni, mert csak így biztosíthatjuk a begyűjtési kötelezettség határidőre való teljesítését.

A bólyi Kossuth termelőszövetkezet megkezdte a vetést

A bólyi Kossuth tsz vezetői, tagjai felkészülve várták azt a napot, amikor megkezdhetik a tavaszi munkákat. Vetőgépek, a Viljamsz-féle földimítók kijavítva sorakoztak a csoport udvarán.

Eljött a várt nap, 24-én reggel szájról-szájra ment a hír, hogy „lehet vetni". Sokan először nem akartak hinni, de azért kimentek a földre. Amikor a határba értek, akkor látták, hogy a föld rövid pár nap alatt úgy megszikkadt, hogy semmi akadálya a vetésnek.

Kedden, aki csak mozogni tudott, kint volt a határban. A csoporttagok egyik része simítózott, a másik keresztsorosan vetett, a harmadik boronált. Így 24-én nyolc hold tavaszbúzát és két hold étkezési borsót vetettek keresztsorosan. Szerdán tovább folyt a munka, tavaszi árpát vetettek 12 holdat ugyancsak keresztsorosan. De fokozatosan nagyobb lendülettel folyik a vetés, csütörtökre 30 hold zab vetése volt beütemezve.

Kényelmeskedéssel nem lehet jó munkát végezni

A somogyhárságyi Vörös Sugár tsz-ecs-ben az őszi kenyérgabona vetéstervet teljesítették. Most a tavaszi munkák előkészítése és minél előbbi jó elvégzése, az állatállomány áttelelteté-se a tsz-ecs következő feladata.

A somogyhárságyiak munkájában azonban nem örömség, kényelmesség mutatkozik. A trágyát hordják ugyan a földekre, de a gépjavítást még el nem kezdték. Három simítót akarnak készíteni, de még mindig csak akarják.

Tavaszibúza vetőmagjuk 34 mázsa van, amiből még tíz holdra valót akarnak vetésre elhasználni és a fennmaradó mennyiséget takarmánynövény-magokért akarják elcserélni. Azonban ennél is megmaradtak a puszta akaratnál. A járási tanácson megmondták, hogy Szentdénesen kaphatnak lucernamagot, amiért a szentdénesiek tavaszárpa vetőmagot kérnek. De e től függetlenül tavaszárpa vetőmagot bárhol kaphatnának tavaszi búzájukért.

Liszkai Imre elvtárs, a csoport elnöke, jó elnök hírében áll. Elnökképző iskolán volt, a járásban ismerik képességeit és tudják, ha nem kényelmeskedne, máskép mennének a munkák. Ha nem nyugodna bele, hogy „hát nincs", a gépjavításokhoz elengedhetetlenül szükséges kovácsszén, ha feleleseit állandóan sürgetné a szükséges 50—60 kiló szén kiutalásáért, akkor az már régen a kovácsműhelyben lenne. Ha nem törődne bele abba, hogy a silózási terv nem teljesítése miatt a szalmát feltárás nélkül eszik az állatok, ha utána nézne, hogy működjön a szecskavágó, amelyet hetekig javítanak, és amikor kész, akkor lenőolaj hiányában hetekig ismét állni hagynak, nem lennének ezek a hibák.

Ha mindezt nem nézné el Liszkai elvtárs, az állatok jobb erőben érnék meg az új takarmányt és nem húzódna el a gépjavítás, a tavaszi munkákra való felkészülés.

A Vörös Sugár tsz-ecs tagjainak zöme a felszabadulás előtt cseléd volt. Liszkai elvtárs egy tiszántúli nagybirtokról került Baranyába. Azelőtt az ispánok és tiszttartók dirigálása mellett készítették a munkaeszközöket a tavaszi munkák jó elvégzésére. Akkor ha kellett, kézzel is vágták a szecskát. Miért kényelmeskednek hát most, amikor a maguk földjét vetik és a maguk termését is aratják?

Leveleink nyomában:

Ha korán vetünk, jó termést aratunk

A kisújfalvi Úttörő tsz-ecs kommunistái ebben a hónapban kétszer tartottak taggyűlést, ahol megbeszélték a tavaszi vetés időben és jó minőségben való elvégzését, a fejlett agrotechnika alapján. A tsz-ecs kommunistáinak készülődéséről írt levelében Lovász József elvtárs, aki a többi között ezt írja: *„Amikor a tsz-ecs kommunistái átvették az új pártlagsági könyvet, ígéretet tettek arra, hogy az elmúlt évben végzett munkájuknál jobbat fognak végezni az idei évben."*

LOVÁSZ ELVTÁRS LEVELE NYOMÁN

Felkeresték az Úttörő tsz-ecs-t, hogy meggyőződjünk a kommunisták példamutatásáról. Az Úttörő tsz-ecs 1949 őszén alakult, azóta is szép eredményeket értek el. A népnevelők felvilágosították a kívülállókat is a nagyüzemi gazdálkodás jelentőségéről — az ősszel újabb öt család lépett a nagyüzemi gazdálkodás útjára. Legutóbb Csonka Ernő DISZ-tag követte a szülei példáját: ő a dübörgő traktorok csábították. — Szerda este belépett a csoportba.

A tizenkilencedikén megtartott taggyűlésen Sztepka György elvtárs traktoros is felszólalt, aki a négy tsz-ecs traktoros nevében vállalta, hogy behozzák a 160 hold őszi mélyszántás lemaradását. Ahogy az idő jóra fordult, kedd óta, éjjel-nappal szántanak a traktorosok. A többi kommunista, sem tétlenkedett ez idő alatt. Megkezdték a vetőmag kitisztítását, kiválogatták a burgonya vetőmagot is. Beszereztek csere útján a hiányzó tavaszi búzavetőmagot — a villányi terményraktárból.

„Ha korán vetünk, jó termést aratunk" — adta ki a jelszót Bai Mihályné elvtársnő, a tsz-ecs párttitkára. A szántóföldeken itt-ott még kigyózik a vizenyős talaj, ezt azonban kikerülik a traktoristák. Ezzel is bebizonyítják, hogy nem riadnak vissza a nehézségektől. A hét vetőgép javításán Pap Dániel pártonkívüli népnevelő dolgozott. Őt is dicséret illeti, mert már készen várják a gépek a nagy pillanatot. A hét elején a csoporttagok nagy része fát vágott az erdőn. Felleg Mihály elvtárs volt, aki a legjobban szorgalmazta itt a munkát. *„Gyerünk, mert lekésünk a vetéssel, meg ott van a tízholdas halastó — ott is vár ránk a munka."*

A PÁRTSZERVEZET VEZETŐSÉGE

időben gondoskodott arról is, hogy zökkenőmentes legyen a tavaszi munkák menete. A taggyűlés határozata alapján az öt munkacsapatba elosztották a kommunistákat úgy, hogy minden munkacsapathoz került egy pártcsoportbizalmi. A tavalvi tapasztalat azt mutatta, hogy akadozott kezdetben a munka, nem alakult ki a nemes versengés kellőképpen a magas terméshozam eléréséért. — Ezen a bajon segítenek most már a tavalyi tapasztalatok alapján. Olyan pártcsoportbizalmiak kerültek a munkacsapatokba mint Kemény Árpádné elvtársnő, aki becsületes, jó munkával mutat példát a többieknek. Az elmúlt évben 160 munkaegységet teljesített. Igen helyes az az elosztás, is, hogy minden munkacsapatba két jó népnevelő is beosztottak, akik mozgósítanak a munkaversenyre, a feladatok jó és gyors elvégzésére.

A népnevelőmunkának harcosnak és határozottnak kell lenni. Jó tapasztalat erre az, ami a tsz-ecs-ben előfordul. Arról folyt a vita, hogy átvegye-e a tsz-ecs a tíz hold OFA-földet, vagy sem. A csoport tagjainak nagy része arra hivatkozott, hogy *„nem lesz elég erőnk a föld megműveléséhez."* Még Felleg Mihályné elvtársnő is, — aki pártcsoportbizalmi — abba a hibába esett, hogy ő is „hadakozott" a föld megművelése ellen. Bódis brigádvezetővel együtt. A párttitkár elvtársnő és a tsz-ecs elnöke, Cselle elvtárs, azonban határozottan kiálltak amellett, hogy igenis meg lehet és meg is kell művelni a tartalékföldet. *„A tíz hold föld megművelése nem lesz nehéz, hiszen itt vannak a traktoristáink, akik gépekkel elvégzik a munka nagy részét, ami pedig ránk vár, azt a munkát is könnyen elláthatjuk, ha jól megszervezzük a munkát. Gondolni kell arra, hogy a jövedelem nem másé, hanem a miénk lesz."* Erre aztán nem tudtak mit válaszolni. Ma már helyesnek látják, hogy gyarapították a területet.

A KOMMUNISTÁK HARCA

már pénteken megkezdődik azzal, hogy vetik a borsót. Hétfőn már a tavaszi búzát fogják vetni az új agrotechnikai eljárással. Így vetik el a kukoricát, meg a többi kapásnövényeket is. Ha jó harcolnak, nem marad el a munkájuk gyümölcse.

PÁRT ÉS PÁRTÉPITÉS

Népnevelő értekezletet tartottak a Bőrgyár apróbőr üzemében

A pécsi Bőrgyár apróbőr üzemi alapszervezete népnevelő értekezletet tartott. Tóka István elvtárs, párttitkárhelyettes beszélt a békekongresszus hatalmas jelentőségéről és arról, hogyan kell személy szerint is harcolni a béke ügyének megőrzéséért. Tóka elvtárs hangsúlyozta: a politikai felvilágosító munka feltételezi a kommunisták és a pártonkívüli dolgozók öntudatát, harcosságát. A jó népnevelő munka irányt mutat a munkaverseny fokozása, kiszélesítése területén de rámutat a hibák kijavításának a módjára is. Ezután foglalkozott még Tóka elvtárs a tagjelöltfelvétellel is:

— Ma beszéltem *Ádám Lajosné pártonkívüli dolgozóval, aki megbírálta pártszervezetünk munkáját, hogy vannak komoly fogyatékosságok a vezetőség munkájában. Bizony van még javítani valónk, mert nem foglalkoztunk kellőképpen a kommunisták nevelésével sem. A gyakorlat azt mutatja, hogy hibát követtünk el, mert amikor felkerestem Benkó Jánosné elvtársnőt* (akiről azt mondják egyesek, hiába beszélnek vele) *és beszélgettem vele az oktatás jelentőségéről, ígéretet tett, hogy hétfőtől kezdve rendszeresen részt vesz az oktatáson.* Tóka elvtárs azt is elmondta, hogy felkereste még Szabó László tagjelöltet is, aki oktatásra eljárt, de más pártmunkát nem végzett. Meggyőzte — és jelentkezett népnevelő munkára.

Az apróbőr alapszervezet vezetősége az elmúlt évben a legjobb munkát végezte a többi alapszervezetek között a tagjelöltfelvétel munkájában, mert négy tagjelöltet vettek fel. — Azonban itt is mutatkozik hiányosság, mivel öten vannak olyanok, akik egy éve, vagy már ennél is hosszabb idő óta tagjelöltek. Most az a feladata az alapszervezetnek, hogy pármegbízatásokkal lássa el őket, hogy bebizonyíthassák: méltók a párttagságra.

Bank Ferencné elvtársnő így kezdte felszólalását:

— *Népnevelőnek lenni nem könnyű dolog, de nagy megtiszteltetés. Szép feladata van a népnevelőnek, mert minden nap lemérheti mások fejlődését, akikkel foglalkozik, akiket nevel. Én csak egyet említek, Ádámnét, aki velem dolgozik. Sokat beszélgettem vele, megvitattunk egyes kérdéseket. Később magammal vittem politikai iskolára, innen pedig szakszervezeti iskolára is elkerült. Van nálunk több becsületes élenjáró dolgozó, olyan mint Ulvecki Józseiné, aki jár oktatásra is, meg a termelésben is megállja a helyét, 130 százalék körül teljesít. Ott van még Domonkos Irénke, aki 120 százalékos eredménnyel dolgozik. Ezekkel a munkatársakkal érdemes foglalkozni, hogy tagjelölteket neveljünk belőlük.*

A népnevelőknek nemcsak jó agitátoroknak kell lenni, hanem segíteniük kell mások előrehaladását, munkáját. Ehhez szólt hozzá Auth Katalin elvtársnő.

— *Az elmúlt évben két sztahanovistát neveltem, Deák Istvánnét és Gubica Györgynét. Átadtam nekik munkamódszeremet, tanítottam őket a különböző fogásokra is. Foglalkozom Dömötör Istvánnéval, aki 118 százalék körül teljesít. Már ismerem úgy, hogy tagjelöltnek is merném ajánlani.*

Auth elvtársnő azt is elmondta, hogy népnevelőértekezlet után (ami igen helyes), beszámol munkatársainak arról, amit a népnevelőértekezleten hallott és ismerteti a feladatokat is. Egy-egy feladatnál helyes lesz, ha Auth elvtársnő társadalmi munkával is megbízza Dömötörnét, akiből tagjelöltet akar nevelni. Krancz Ádámné elvtársnő arról beszélt, hogy a népnevelőmunkában fel kell használni a bírálatot is, ami jó fegyver a dolgozók nevelésében.

— *Hozzám került dolgozni rövidebb időre Rochi Zsuzsa, aki mint leszedő dolgozott. Amíg nem ő volt nálam, addig 99.9 százalékos minőségi munkát végeztem. Miután hozzámkerült, igyekeztem rövid idő alatt betanítani, hogy ismét megjavuljon a minőségi munka. Rochi Zsuzsa azonban nem sok gondot fordított a munkára. Meg is mondtam neki: „Ha továbbra is ilyen hanyagul dolgozik, hátráltatja az én munkámat, de az egész üzem munkáját is." A bírálat használt. Utána is szorgalmasan foglalkoztam vele, úgy, hogy nemsokára ismét elértem a régi jó minőségi munkát. Egy hónap mulva új beosztást kapott, most ott is jól dolgozik, 100 százalék fölött teljesít.*

A népnevelők munkáján sok múlik, az is, hogy időben teljesítse az üzem a tervét. Az elmúlt évben a Bőrgyár 112.8 százalékra teljesítette tervét. Most az a feladat a népnevelőknek hogy harcos agitációt folytassanak a havi terveljesítés érdekében is. Ne menjenek el szótlanul a hibák mellett, hanem bátran tárják fel azokat. Törjéki István elvtárs bírálta a műszaki vezetők munkáját, mert nem fordítanak kellő gondot arra, hogy a lakkos műhely is teljesíthesse a tervét. Gátolja a munkájukat, hogy nem kapják meg időben a bőröket. Sutyor János elvtárs, aki eddig hallgatott, most közbevágott:

— *A műszaki vezetők, s így Makár elvtársnak is feladata, hogy idejében adják meg a tervet, hogy lássuk, mennyi munkát kell elvégezni. A gyors, kapkodó munka a minőség rovására megy. Ezután tervszerűbb, átgondoltabb munkát várunk a műszaki dolgozók részéről is.*

Sutyor elvtárs Törjéki elvtárs felé fordulva folytatta:

— *Segítünk a hiba kijavításán. Én a boxosi békebrigád nevében vállalom, hogy csütörtökre megkapják a 200 darab lóbőrt, úgy, hogy ezt már lakkozhatják. Még azt is vállalom a brigád nevében, hogy március 15 helyett március 10-re átszállítjuk az összes félkészbőröket a lakkozó műhelybe és ezzel meggyorsítjuk a termelés ütemét.*

A népnevelő értekezleten megnyilvánult az elvtársi segítségadás a terveljesítés érdekében, ami igen helyes, mert előreviszi a közös ügyet. Nyíri elvtárs, az egységes pártszervezet helyettes titkára, bírálta azokat, akik távol maradtak a népnevelő értekezletről. A készáruraktár és a kismesszes népnevelői közül egy sem jelent meg. De hiányzott még Békés Antal, Kuckó Vendel, Nagy György, Stengl Antalné, meg a többiek. Ezekről a helyekről nem jöttek el a műhelyvezetők sem, pedig nagy segítséget nyújthattak volna a terveljesítéshez.

Az apróbőr alapszervezetének népnevelő értekezletén 11 népnevelő vett részt, akik közül legtöbben fel is szólaltak. A népnevelő értekezlet igen tanulságos volt a beszámolóval együtt, mert megmutatta a népnevelők felelősségteljes munkáját és utat mutatott a meglévő hibák gyors kijavítására. Most az a népnevelő elvtársak feladata, hogy politikai felvilágosító munkával lelkesítsék a dolgozókat az előttük álló feladatok jó elvégzésére.

Küzdenek a selejt ellen a pécsi Porcelángyár dolgozói

A pécsi Porcelángyárban hónapról-hónapra, tized százalékról tized százalékra szívós harcot vívnak a selejt ellen mert tudják, hogy a selejt arányának egy-egy tizedszázalékkal való csökkentése is ötvenezer forint termelési értéknövekedést jelent a gyárnak.

1952-ben az elmúlt évhez viszonyítva közel nyolc százalékkal javítottak: az évi selejtátlag 10.8 százalék volt. 1953. januárjában — az új terv év kezdetén — azonban ismét jóval a tíz százalék fölé szökött a selejt százalék. A gyár dolgozói ekkor műszaki értekezleten megtárgyalták: hogyan segíthetnének a hibákon. A műszakiak felülvizsgálták az égetőkemencéket és tökéletesítették az égetési folyamatot. A rakodómunkások vállalták, hogy munkájukat fokozott gonddal végzik. Ennek eredménye nem maradt el, február 1—20-ig kilenc százalék alá szorították az összselejtet.

A továbbiak során a szennyeződés okainak felkutatásával és megszüntetésével harcolnak a minőségért. —

Még ezévben jelentős segítséget nyújtanak a selejt csökkentéséhez az új terviétesítmények. A pécsi Porcelángyárban — amely az ötéves terv negyedik évében többmillió forintos beruházással a mai követelményeknek mindenben megfelelő, korszerű, nagyüzemmé fejlődik — idén fejezik be az 1952-ben elkezdett nyersgyártó üzemet. A gyár új masszamalmot, mázmalmot, korongosműhelyt és hat kamrából álló „műszárítót" kap. Az új létesítmények nemcsak jobb munkafeltételeket biztosítanak, de egyben több selejt okot szüntetnek meg.

Átérzik ennek a jelentőségét az üzembővítésen dolgozó építők is. A 14 építőbrigád tagjai vállalták, hogy április 15-e helyett negyedikére — tizenegy nappal az előírt határidő előtt — átadják az új nyersgyártó üzem első részlegét. Vállalásuk teljesítése során máris öt napi tervelőnyt szereztek.

Kétezren látogatták eddig „A Szovjetunió segítségével, megyénk felvirágoztatásáért"-kiállítást Komlón

Február 17-én, a Magyar-Szovjet Barátság Hónapja keretében nyílt meg „A Szovjetunió segítségével megyénk felvirágoztatásáért" kiállítás Komlón.

A gazdag fényképanyag hiven tükrözi a Szovjetuniónak a győztes sztálini ötéves tervek megvalósítása során történt átalakulását, majd végigvezet bennünket hazánknak a felszabadulás után, a Szovjetunió segítségével elért politikai, gazdasági, szociális és kulturális fejlődésén, elsősorban baranyamegyei példákon.

A kiállítás képei bemutatják: a békeépítkezéseknek szállító beremendi Cementgyár dolgozói szovjet módszerekkel növelik a termelést, a komlói szénbánya a tárójából szovjet villanymozdony vontatja a javarészt szovjet munkagépekkel fejtett szenet Közép-Európa egyik legkorszerűbb szénosztályozójába, szovjet tapasztalatok felhasználásával készül a 4800 személyes bányászfürdő, a komlókörnyéki dombokon égnek meredő fúrótornyokat is szovjet gyárak szállították és a Pécs—Budapest között épülő műúton többszáz dolgozót a nehéz fizikai munkától megszabadító rakodó- és földtúró gépek is szovjet emberek alkotásai.

Elmondja a nézőnek a gazdag képanyag, hogy a szovjet emberek eljöttek Baranya megye bányászai, üzemi munkásai és dolgozó parasztjai közé és átadták nekik a munkát megkönnyítő tapasztalataikat, élenjáró módszereiket. Ezt bizonyítják M. J. Logvinyenko, Podzsárov, Sztálin-díjas bányamérnökök, V. P. Kucser, Sztálin-díjas bányász látogatása, akiktől sokat tanultak a komlói bányászdolgozók.

Sok szép példáját adják a kiállítás képei annak, hogy Komló — épülő szocialista bányászvárosunk — mellett a megye többi részén is menynyire tapasztalható a szovjet segítség. Nemcsak az iparban, a mezőgazdaságban, a kultúra minden vonalán, életünk minden területén. Balázs Ferencné traktorista Pása Angelina, az első női traktorvezető világraszóló teljesítményei lelkesítették a pályaválasztásban, a dunaszekcsői gépállomás traktorosait pedig Fokin elvtárs tanította, segítette ittjártakor. A szovjet nemzetiségi politika elveinek követésével létesültek sorra a baranyai délszláv iskolák legutóbb pedig a pécsi délszláv kollégium.

Az értékes kiállítást már az első napokban mintegy kétezer komlói dolgozó kereste fel, hogy gazdag anyagából még több erőt merítsen városépítő feladatainak jó ellátásához.

Baranya megye legjobb diákotthonában

Széchenyi-tér 11. Hatalmas sárga épületben a munkások és parasztok gyermekei készülnek az egyetemekre, főiskolákra, hogy szocializmust építő hazánk vezető káderei lehessenek.

Az általános gimnáziumok diákotthonának ebédlője felé vonult néhány nappal ezelőtt a tagság. Mi készül itt? Vacsorázni vonulnak a fiúk? Nem. Az első félévi munkaértekezletet tartják.

„Egy a jelszónk a béke, harcba boldog jövőnkért megyünk..." — zeng 162 vidám fiatal ajkáról az ének. Munkaértekezletünk legfontosabb pontja Bencze János igazgató elvtárs beszámolója az első félév munkájáról. Beszéde elején az asztalon álló vörös zászlóról beszélt:

— December hónapban Molnár József DISZ-titkár elvtárs vette át Martonosi elvtárstól ezt a zászlót. Martonosi elvtárs azzal adta át, hogy „véssétek betonba és ne engedjétek, hogy más diákotthon elvegye tőletek." Most nézzük meg, mit tettünk azóta, hogy ezt a zászlót csakugyan betonbavéssük? — kezdte beszámolóját az igazgató elvtárs. Ezután rátért a diákotthon fegyelmi helyzetének ismertetésére. Kétségtelen hogy javulás észlelhető fegyelem terén. Megdicsérte az igazgató elvtárs Szántó Józsefet és Kató Lajost, akik komoly sajtóbeszámolóval járultak hozzá a tagság politikai neveléséhez. A napos teendők példaszerű elvégzéséért dicséretet kaptak: Strasszer László és Neményi Alajos is. Azonban az eredmények mellett hiányosságok is vannak: studium alatt előfordul még, hogy Ganyu és Eperjesi sakkoznak, valamint a negyedik osztályosok közül néhányan semmibe veszik az általános rendet (cigarettázás, késés a kimenőről, engedély nélküli kimenő). A továbbiakban a tanulmányi eredmények ismertetésére tért rá az igazgató elvtárs. A diákotthon tanulmányi téren szép eredményt ért el. Félévi átlagunk 3.70 (egyéni átlagok alapján), ami a negyedévi 3.46 egyéni átlaghoz viszonyítva komoly fejlődést jelent. Általános tanulmányi eredmény alapján diákotthonunk tanulmányi átlaga 3.33, ami ugyancsak szép fejlődést mutat a negyedévi 2.99-cel szemben. A félévi tanulmányi eredmény alapján diákotthonunk ban 14 kitűnő 7 jeles 42 jó, 71 közepes, 26 elégséges és mindössze 2 bukott tanuló van. Ezután az osztályonkénti sorrendet állapította meg az igazgató a tanulmányi eredmények alapján. Első a II. osztály 3.95 egyéni és 3.20 rendűség alapján, második a IV. osztály 3.70 egyéni és 3.50 rendűség alapján, harmadik az I. osztály 3.70 egyéni és 3.50 rendűség alapján, negyedik a III. osztály 3.47 egyéni és 3.17 rendűség alapján.

Termelési értekezletünk legszebb pillanata az volt, amikor az igazgató elvtárs a tanulók kollektívája előtt sorban kiszólította az élenjáró 14 kitűnő és hét jeles tanulót. Jutalmul és buzdításul az elért szép eredményekért János vitéz daljátékból közvetítettek számukra dalos üdvözlőt. A zenés köszöntő után a diákotthon igazgatója kézszorítással köszöntötte diákotthonunk élenjáró tanulóit az elért kiemelkedő tanulmányi eredményekért. A továbbiakban kérte az iskolák DISZ-titkárait, hogy a közösségi érzés elmélyítése céljából kéthetenként gyűljenek össze és tárgyalják meg a soronlévő problémákat. Ezzel az iskolák és a diákotthon közötti kapcsolat még jobb, még elmélyültebb lesz.

162 munkás- és parasztfiatal van a Széchenyi-téri diákotthonban, akik úgy tanulnak, hogy innen kikerülve, használható szakemberekként szolgálják a dolgozó nép ügyét.

Strasszer László
a diákotthon tanulója.

Vita-est

A Megyei Könyvtár olvasótermében a Magyar Írók Szövetsége pécsi csoportja Galsai Pongrácz vitaindításával bírálja Liszkó Margit és Faludi Edit írásait. Minden érdeklődőt szívesen látnak, a vita-est kezdete este 7 óra.

A Magyar Rádió pécsi studiójának mai műsora:

Kultúrcsoportjaink dalaiból.

Mikrofonnal Baranyában: A komlói bányászok a százméteres mozgalomért. A kulák: a tavaszi munkák ellensége; Kultúrversenyi képek; — Hirek Baranyából; Élezett tollal.

Könyvismertetés.

Utazás Baranyában (irodalmi riport a Mecseki Üdülőről).

Délszláv műsor: Csehov: A lónév (felolvasás); Orosz népdalok: Részletek a kultúrverseny megyei döntőjéről.

HIREK

PÉNTEK, FEBRUÁR 27

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Széchenyi-tér 5. Telefon: 29-81. 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81. Telefon: 23-94. 10/12 sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17. Telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Ákos. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS.** Várható időjárás péntek estig: Kevés felhő, száraz idő, egy-két helyen reggeli köd. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: pénteken reggel mínusz — 3 — mínusz 6, délben 5—8 fok között. A várható napi hőmérséklet február 27-én, pénteken négy fok alatt lesz.

— **Találtak** egy kézikosarat, benne ruhaneműt. Igazolt tulajdonosa átveheti a pécsi kapitányság házipénztárában.

Az agitációs és propaganda munka fontossága a sportköröknél

Sportköreinkben fontos szerepet kell játszania az agitációs és propaganda-munkának. Az üzemekben, munkahelyeken politikai nevelőmunkát kell kifejteni a sportköröknek, hogy sportolóikat a népi demokráciához hű, öntudatos dolgozókká nevelhessék.

A sportköröknél az agitációs és propaganda osztály viszi a testnevelés és a sport általános propagandáját. Tudatosítja a sportolókban a sportfejlesztési terv teljesítésének fontosságát, ismerteti a párt- és kormányhatározatokat, mozgósítja a sportolókat a versenyekre, különböző sportmegmozdulásokra, beszervezi a jelentkezőket az MHK testnevelési rendszerbe.

Természetesen elsőrendű feladat minden sportkörnél az agitációs és propaganda bizottság megalakítása. A tapasztalat azt mutatja, hogy a múltban a sportkörök elhanyagolták a propaganda munkát, és ha volt is ilyen a sportkörnél, azt egy ember végezte. Így feladatát nem tudta tökéletesen ellátni.

Az agitációs és propaganda bizottságba több tagot válasszunk. A bizottság elnöke politikailag fejlett, sporthoz értő egyén legyen, az elnök feladata irányítani a bizottság munkáját, kiválasztani a feladatok megoldására megfelelő agitációs és propaganda eszközöket, konkrét feladatokat adni a bizottság tagjainak. A bizottság elnöke részt vesz a sportköri elnökség ülésein, gondoskodik arról, hogy a dolgozók megismerjék a sportkör feladatait, célját, felépítését. Az agitációs és propaganda bizottság titkára gondoskodik az értekezletek összehívásáról, vezeti a gyűlések jegyzőkönyvét, rendben tartja a bizottság iratait és megteszi a jelentéseket az illetékesek felé. A bizottság titkára tartja a kapcsolatot a TSB agitációs és propaganda bizottságával. Az agitáció lelkes jó előadóképességű, biztos elvi tudással rendelkező sportoló legyen. Reá hárul a legfontosabb feladat, a sportkör agitátorgárdájának megszervezése. Minden DISZ csoportban, üzemegységhez beállított egy-egy agitátort, aki foglalkozik rendszeresen a hozzá beosztott tagokkal.

A bizottság jó munkája döntően befolyásolja a sportkör eredményeit. Ezért fontos, hogy sportköreink, melyeknél nem működött az agitációs és propaganda bizottság, haladéktalanul alakítsák meg.

Százával törnek össze a téglák

A meszestelepi bányászok örömmel tapasztalják, hogy a meszesi építkezésen egy pillanatra sem lankad az építés üteme: egyre több szép, új ház nyúlik a magasba. Azt azonban már sem ők, sem az arra járók nem nézik örömmel, hogy az építkezés mentén húzódó országút mellett százával törnek össze a lerakott téglák egyes emberek hanyagsága miatt. Az építkezés számára odaszállított téglákat már a lerakásnál is hanyagul, szakszerűtlenül kezelték. Ezért fordul most elő, hogy másfél-két méter magas halmok dőlnek össze, és az összedőlt téglák egy részét szétzúzzák az arrajáró kocsik és autók.

Vajjon meddig tűrik még a 73/1. Építőipari Vállalat vezetői hogy népünk vagyonát, a bányászlakások építésére gyártott anyagot egyes felelőtlen emberek bűnös mulasztásából pocsékolják?

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

SZINHÁZ:
Vidám klasszikus est. Szelvénybérlet „G" este fél 8 órakor.

MOZI:
Kossuth: Feledhetetlen 1919 (fél 5, fél 7, 9 órakor)
Park: Tanító, magyarul beszélő szovjet film (6, fél 9 órakor).
Petőfi: Harmadik csapás (fél 5, fél 7, 9 órakor).

A KOMLÓI beruházások munkáihoz önéletrajzzal jelentkezzenek

MÉRNÖKÖK, TECHNIKUSOK, MŰSZAKIAK, KÖZGAZDÁSZOK, KÖZÉPKÁDEREK, TERV- ÉS STATISZTIKUSOK, SZÁMLALIKVIDÁLÓK, BÉRELSZÁMOLÓK, GYORS- ÉS GÉPIRÓK.

A Komlói Tröszthöz való átengedést elintézzük. A legjobb dolgozók még ez év végén, jövő év elején lakást is kaphatnak. Jelentkezés: Komlói Szénbányászati Tröszt, Kossuth Lajos utca 11. szám alatt. Tüzes László főkönyvelő elvtársnál.

BORSEPRŐT, gyümölcsecfrét minden mennyiségben átvesz Gyümölcsszeszipari Vállalat, Malom-u. 23. Minden szombaton 8—1-ig.

IRÓASZTALT jó állapotban keresünk megvételre. Téglagyári ÉS Pécs, Rákóczi-út 11., telefon: 22—43. x

KŐMŰVESEKET, férfi és női segédmunkásokat és tetőfedőt felveszünk. Pécsi Épületkarbantartó Vállalat, Alkotmány-u. 14. 196

MEGBÍZHATÓ bejáróné, főzőmindenes állást keres. Cím a kiadóban 604. számon.

SINGER süllyesztős varrógép eladó. Nagy Jenő utca 7. 598

ELADÓ: 2+1-es rádió, konyhaszekrény, ágy sodronnyal. Perczel u. 40., 5. ajtó. 607

ELADÓ: két lángos gázrezsó. Cím a kiadóban 609. számon.

PRIMA SEZLON eladó. Apáca-u. 1., II. em. 1. 620

ELADÓ: golyóscsapágyas sport gyermekkocsi, szőlőpermetező kanna, ruhák. Kálvária u. 32. 608

Ma és minden pénteken
HALVACSORA A TETTYÉN

Az utóbbi három év legnagyobb összegű 11 találatos
TOTÓ-nyereményét
érték el az elmúlt fogadási héten!
A 8. fogadási hét nyereményei:
11 találat = 56.650 Ft
10 találat = 1.625 Ft
9 találat = 158 Ft
0 találat = 32 Ft
(7. hét)
TOTÓZZON! NYERHET!

A KIS CSALOGÁNY

A hitlerista németek egy kis osztaga ebéd után váratlanul megjelent a faluban. Valójában csak arra a helyre jöttek, ahol valaha a falu állott, mert az utca mindkét oldalán csak leégett romok húzódtak.

Az osztag vezetője, egy hadnagy, aki a tábori konyhán utazott, hol a térdére lefektetett térképet nézte, hol a háború okozta pusztulást. Egy lelket sem látott, csak az elhagyott kertekben, az elszenesedett napraforgók és a csodálatosan épen maradt mákvirágok felett repült a pillangók tarka serege.

A falu végén, ahol a sötéten bólogató erdőbe, vagy a néptelen mezei ösvényre fordult az út, a tiszt megállította az osztagot, leszállt és messzelátóján kémlelte a vidéket.

Hirtelen madárdal hangzott fel. Gyöngyözve szállt a hang a levegőben és felverte az álmos nyári nap csendjét. A madár trillázása rövid időre elhallgatott. Aztán újra felcsendült, erősebben és határozottabban.

A németek egy pillanatra elhallgattak, majd a bokorban kutattak. Az útmenti nyírfa ágait széthajtva, az árok szélén egy fiút pillantottak meg. Alig lehetett észrevenni a gyereket a fűben foltozott, világos ingében, sapka nélkül ült, mezítelen lábát az árokba lógatta és nagy igyekezettel faragott valamit.

— Hát ez ki? — kiáltotta a hadnagy és haragosan magához intette a gyereket.

A tizenhárom év körüli fiú abbahagyta a munkát, sietve bedugta a kést a zsebébe, lesöpörte magáról a forgácsokat és odalépett a hadnagyhoz.

— Mutasd, mit csináltál, — szólt rá a hadnagy lityánul.

A fiú kivett a szájából egy kis fadarabot, letörölte róla a nyálat és átnyujtotta a hadnagynak miközben bámészan nézte világoskék, nagy gyermekszemével. Egyszerű kis faduda volt.

— Ugyes gyerek vagy, nagyon ügyes — ingatta fejét a hadnagy. — Ki tanított erre?

— Senki sem uram... én kakukolni is tudok.

A fiú kakukolni kezdett, majd újra szájába vette a nedves kis dudát, nyelvéhez szorította és belefütyült.

— Mondd csak te fütyös, egyedül vagy itt? — folytatta a hadnagy a kérdezősködést.

— Nem, van nálunk sok madár, sok... de a legtöbb vérét, varjú meg fogoly. Csalogány csak egy van, az én vagyok!

— Te hitvány kölyök! — szakította félbe a hadnagy, — azt kérdeztem, hogy sok ember van-e itt?

— Nincs — felelte a fiú — Amikor magukat lőni kezdték és a falu leégett, mind azt kiáltották: „Jönnek a vadak, jönnek a vadak!" és mindenki menekült, ahová tudott!...

— Hát te miért nem futottál el?

— Én a vadakat akartam látni. Amikor a városba mentünk, tél kopekért mutattak nekünk egy macskát, olyan nagy volt, mint egy borjú...

— Ugy látszik félkegyelmű — állapította meg a hadnagy embereihez fordulva. — Mondd csak fiam, ismered az utat Szurmontáj felé, az erdőn keresztül? Hiszen te idevalósi vagy...

— Hogyne ismerném, uram! — felelte készségesen a fiú — Hiszen odalárunk a malomhoz halászni... ott akkora csukák vannak!

— Jól van, jól van, csak vezess! Ha hamar odavezetsz, nézd csak mit kapsz. — A hadnagy megmutatta a fiúnak az öngyújtóját. — De ha becsapsz, a fejed a sipoddal együtt lerepül a nyakadról. Megértetted?

*

Az osztag elindult. *A tábori konyha előtt, a hadnagy mellett haladt a gyerek is. Állandóan dudorászott hol a csalogány, hol a kakuk hangját utánozta. A kezével ütögette a taktust, majd az útmenti fák letört ágait rugdosta. Aztán tobozokat szedett fel, látszott, hogy nem törődik semmivel.*

— Mi beszélnek a partizánokról? Bujkálnak az erdeitekben? — érdeklődött a hadnagy.

— Itt nincsenek, itt csak galandgomba van.. meg nyiralja gomba, meg mézszínű galács — válaszolta a gyerek szemrebbenés nélkül.

A hadnagy megállapította, hogy ezzel a félkegyelművel nem érdemes beszélgetni és ezért elhallgatott.

Az erdő legmélyén, a fenyves sűrűjében, ahonnan jól lehetett az utat látni, néhány ember tanyázott. Egészen közel feküdtek egymáshoz. A fákhoz támasztották fegyvereiket. Nagyritkán, halkan egy-egy szót váltottak, majd óvatosan széthajtva az ágakat, figyelmesen kémlelték az erdőt.

— Halljátok, — kérdezte az egyik és fejét abba az irányba emelte, ahonnan az erdő susogásán keresztül távoli csalogánydal hallatszott.

— Talán tévedsz — mondta a másik, aki fülelt és semmit sem hallott. De azért a fatörzs alól négy gránátot húzott elő és letette maga elé.

— De most csak halljátok?

A madárdal mind hangosabbá vált. Az, aki először hallotta meg a hangot, számolni kezdett: „Egy, kettő, három, négy..." majd az ujjain folytatta a számolást.

— Az osztag 32 emberből áll — állapította meg végül a madárdalra figyelve, amely világosan, de csak számára érthetően beszélt. Majd váratlanul kakukhangot hallottak. — Két géppisztolyuk van — tette hozzá, hogy a többiek is megértsék a kakukközlést.

— Kezdjük — mondotta a szakállas férfi fegyvere után nyulva.

— Siess, — mondotta az, aki a madárdalt figyelte és kirakta a gránátokat. — Ott már várnak. Mi, Szitárász bátyámmal becsalogatjuk őket és amikor ti elkezditek, mi hátulról tüzelünk rájuk. Ne feledkezzetek el a kis Csalogányról ha velem valami történnék. Szegény gyerek, tegnap óta egy falatot sem evett...

Kis idő multva, a fenyves körül megjelentek a németek. A kis csalogány a régi hévvel dalolt, de azok számára, akik értették nyelvét, csak ismétlése volt annak, amit már az előbb elmondott.

Amikor a kis tisztásra érkeztek, a csalogány dalára a bozótból füttyszó válaszolt. A fiú, aki az ösvény szélén haladt, eltűnt az erdő sűrűjében.

A csöndet felverő sortűz elsőnek a hadnagyot érte. Végigvágódott a poros ösvényen. Utána következtek a többiek. Nyögés, sóhajozás, üvöltés és kapkodó parancsszavak röpködtek a levegőben.

De hamar elcsendesedett az erdő, csak a lombok egyhangú susogása hallatszott.

*

Másnap, a falu legvégén, *az út kereszteződésénél, megszokott helyén, újból ott ült a kisfiú és valamit faragott bicskájával. Időnként fürkészve kémlelte a faluba vezető utat. Látszott, hogy megint vár valakit.*

Kisvártatva újból felhangzott a csodálatos dallam, melyet a hozzá nem értő fül semmiként sem tudna megkülönböztetni a csalogány dalától.

Fordította: KERTÉSZ ERZSÉBET

DUNANTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő PALINKA GYÖRGY
Felelős kiadó EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs, Perczel u. 2 — Telefon 15-92 és 15-42
Előfizetési díj: havi 11.— forint
Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály utca 10 sz. Telefon 20-27
A nyomdáért felel: MELLES REZSŐ